EUROPOS SĄJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS **TARYBA**

Briuselis, 2019 m. gegužės 2 d.
(OR. en)

2016/0360 (COD)
2016/0360 A (COD)

PE-CONS 15/19

EF 17
ECOFIN 61
CCG 2
CODEC 179

TEISĖS AKTAI IR KITI DOKUMENTAI

Dalykas:	EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS, kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos, susijusios su sverto koeficientu, grynojo pastovaus finansavimo rodikliu, nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimais, sandorio šalies kredito rizika, rinkos rizika, pagrindinių sandorio šalių pozicijomis, kolektyvinio investavimo subjektų pozicijomis, didelėmis pozicijomis, ataskaitų teikimo ir informacijos atskleidimo reikalavimais, ir Reglamentas (ES) Nr. 648/2012

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS
REGLAMENTAS (ES) …/…

… m. … … d.

kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) Nr. 575/2013 nuostatos, susijusios su sverto koeficientu, grynojo pastovaus finansavimo rodikliu, nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimais, sandorio šalies kredito rizika, rinkos rizika, pagrindinių sandorio šalių pozicijomis, kolektyvinio investavimo subjektų pozicijomis, didelėmis pozicijomis, ataskaitų teikimo ir informacijos atskleidimo reikalavimais, ir Reglamentas (ES) Nr. 648/2012

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę[1],

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[2],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros[3],

---

1 OL C 34, 2018 1 31, p. 5.
2 OL C 209, 2017 6 30, p. 36.
3 2019 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir … m. … … d. Tarybos sprendimas.

kadangi:

(1) po 2007–2008 m. prasidėjusios finansų krizės Sąjunga įvykdė esminę finansinių paslaugų reguliavimo sistemos reformą, kuria siekta padidinti jos finansų įstaigų atsparumą. Ta reforma iš esmės buvo grindžiama 2010 m. Bazelio bankų priežiūros komiteto (BBPK) sutartais tarptautiniais standartais, vadinamąja sistema „Bazelis III“. Tarp daugelio priemonių, sudariusių reformų rinkinį, buvo priimtas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013[1] ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES[2], kuriais sugriežtinti kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms (įstaigoms) taikomi prudenciniai reikalavimai;

(2) nors įvykdžius reformą finansų sistema tapo stabilesnė ir atsparesnė daugelio rūšių galimiems būsimiems sukrėtimams ir krizėms, ja nebuvo išspręstos visos nustatytos problemos. Svarbi to priežastis buvo tai, kad tokios tarptautinės standartų nustatymo institucijos kaip BBPK ir Finansinio stabilumo taryba (FST) tuo metu dar nebuvo baigusios savo darbo, kuriuo siekė tarptautiniu mastu susitarti dėl tų problemų sprendimo būdų. Dabar, kai su svarbiomis papildomomis reformomis susijęs darbas jau baigtas, reikėtų spręsti likusias problemas;

---

[1] 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

[2] 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

(3) Komisija 2015 m. lapkričio 24 d. komunikate „Bankų sąjungos sukūrimas“ pripažino, kad reikia labiau mažinti riziką, ir įsipareigojo pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuris būtų pagrįstas tarptautiniu mastu sutartais standartais. Poreikis imtis tolesnių konkrečių teisėkūros veiksmų siekiant mažinti riziką finansų sektoriuje taip pat pripažintas 2016 m. birželio 17 d. Tarybos išvadose ir 2016 m. kovo 10 d. Europos Parlamento rezoliucijoje „Bankų sąjunga: 2015 m. metinė ataskaita“[1];

(4) rizikos mažinimo priemonėmis turėtų būti ne tik dar labiau sustiprintas Europos bankų sistemos atsparumas ir rinkų pasitikėjimas ja, bet ir sudarytas pagrindas daryti tolesnę pažangą siekiant užbaigti kurti bankų sąjungą. Tas priemones taip pat reikėtų svarstyti platesnio masto iššūkių, su kuriais susiduria Sąjungos ekonomika, kontekste, ypač atsižvelgiant į poreikį skatinti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą tokiu metu, kai ekonominės perspektyvos yra neaiškios. Tame kontekste, siekiant sustiprinti Sąjungos ekonomiką, pradėtos įgyvendinti įvairios svarbios politikos iniciatyvos, pvz., Investicijų planas Europai ir kapitalo rinkų sąjunga. Todėl svarbu, kad visos rizikos mažinimo priemonės sklandžiai derėtų su tomis politikos iniciatyvomis ir su platesnio masto pastarojo meto reformomis finansų sektoriuje;

(5) šio reglamento nuostatos turėtų būti lygiavertės tarptautiniu mastu sutartiems standartams ir jomis turėtų būti užtikrintas tolesnis Direktyvos 2013/36/ES bei Reglamento (ES) Nr. 575/2013 ir sistemos „Bazelis III“ lygiavertiškumas. Tikslinių koregavimų, daromų siekiant atspindėti Sąjungos ypatumus ir bendresnius politikos argumentus, aprėptis ar trukmė turėtų būti ribotos, kad nebūtų pakenkta bendram prudencinės sistemos patikimumui;

[1] OL C 50, 2018 2 9, p. 80.

(6) esamas rizikos mažinimo priemones ir visų pirma ataskaitų teikimo ir informacijos atskleidimo reikalavimus taip pat reikėtų tobulinti siekiant užtikrinti, kad juos būtų galima taikyti proporcingiau ir kad jais nebūtų sukurta pernelyg didelė reikalavimų laikymosi našta, ypač mažesnėms ir mažiau sudėtingoms įstaigoms;

(7) siekiant tikslingai supaprastinti reikalavimus vadovaujantis proporcingumo principu, būtina pateikti tikslią mažų ir nesudėtingų įstaigų apibrėžtį. Vien tik vienoda absoliučiąja riba nėra atsižvelgiama į šalių bankų rinkų ypatumus. Todėl reikia užtikrinti valstybėms narėms galimybę savo nuožiūra pritaikyti ribą prie vidaus aplinkybių ir atitinkamai ją sumažinti. Kadangi įstaigos dydis pats savaime nėra lemiamas jos rizikos pobūdžio nustatymo veiksnys, taip pat būtina taikyti papildomus kokybinius kriterijus siekiant užtikrinti, kad įstaiga būtų laikoma maža ir nesudėtinga, galinčia pasinaudoti labiau proporcingų taisyklių teikiama nauda tik tuo atveju, jei ji tenkina visus atitinkamus kriterijus;

(8) sverto koeficientai padeda išlaikyti finansinį stabilumą taikant juos kaip finansinio stabilumo stiprinimo priemonę rizika grindžiamiems kapitalo reikalavimams ir jais ribojant pernelyg didelį sverto augimą ekonominio pakilimo laikotarpiais. BBPK peržiūrėjo tarptautinį sverto koeficiento standartą siekdamas labiau patikslinti tam tikrus to koeficiento sandaros aspektus. Siekiant užtikrinti įstaigoms, įsteigtoms Sąjungoje, bet vykdančioms veiklą už Sąjungos ribų, vienodas sąlygas tarptautiniu mastu ir užtikrinti, kad sverto koeficientas tebebūtų veiksminga papildoma priemonė kartu su rizika grindžiamais nuosavų lėšų reikalavimais, Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 turėtų būti suderintas su tuo peržiūrėtu standartu. Todėl reikėtų nustatyti sverto koeficiento reikalavimą, kuriuo būtų papildyta dabartinė sverto koeficiento pranešimo ir atskleidimo sistema;

(9) siekiant be reikalo nevaržyti įstaigų skolinimo įmonėms bei privatiems namų ūkiams ir išvengti nepageidaujamo neigiamo poveikio rinkos likvidumui, sverto koeficiento reikalavimas turėtų būti nustatytas tokio dydžio, kad jis būtų patikima finansinio stabilumo užtikrinimo priemonė nuo pernelyg didelio sverto rizikos nekliudant ekonomikos augimui;

(10) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010[1] įsteigta Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija (EBI)) savo 2016 m. rugpjūčio 3 d. ataskaitoje dėl sverto koeficiento reikalavimo padarė išvadą, kad bet kurios rūšies kredito įstaigoms nustatytas 3 % 1 lygio kapitalo sverto koeficientas būtų patikima finansinio stabilumo užtikrinimo priemonė. Dėl 3 % sverto koeficiento reikalavimo taip pat tarptautiniu lygmeniu susitarė BBPK. Todėl turėtų būti nustatytas 3 % dydžio sverto koeficiento reikalavimas;

[1] 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

(11) vis dėlto 3 % sverto koeficiento reikalavimu kai kurie verslo modeliai ir verslo linijos būtų suvaržyti labiau negu kiti. Visų pirma tai darytų neproporcingą poveikį viešųjų plėtros bankų vykdomam viešajam skolinimui ir oficialiai remiamo eksporto kreditams. Todėl tų rūšių pozicijoms taikomą sverto koeficientą reikėtų patikslinti. Todėl turėtų būti nustatyti aiškūs kriterijai, kurie padėtų nuspręsti dėl tokių kredito įstaigų viešąjį įgaliojimą; tie kriterijai turėtų apimti tokius aspektus kaip tų kredito įstaigų įsteigimas, vykdomos veiklos rūšis, jų tikslas, viešųjų įstaigų garantijos priemonės ir indėlių priėmimo veiklos apribojimai. Tačiau spręsti dėl tokių kredito įstaigų steigimo formos ir būdo turėtų būti paliekama valstybės narės centrinės valdžios, regioninės valdžios arba vietos valdžios institucijoms; tai gali būti tokių valdžios institucijų vykdomas naujos kredito įstaigos sukūrimas, jau esamo subjekto įsigijimas arba perėmimas, be kita ko, pagal koncesijos sutartis ir pertvarkymo procedūrų kontekste;

(12) sverto koeficientas taip pat neturėtų kliudyti įstaigoms teikti pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos paslaugas klientams. Todėl į bendrą pozicijų matą neturėtų būti įskaitomos pradinės garantinės įmokos, kurias įstaigos gauna iš savo klientų už išvestinių finansinių priemonių sandorius, kurių tarpuskaitą atlieka pagrindinė sandorio šalis, ir kurios pervedamos pagrindinėms sandorio šalims;

(13) išimtinėmis aplinkybėmis, kurios pateisina sprendimą neįtraukti centrinių bankų tam tikrų pozicijų į bendrą pozicijų matą, ir siekiant palengvinti pinigų politikos įgyvendinimą, kompetentingoms institucijoms turėtų būti leidžiama laikinai neįskaityti tokių pozicijų į sverto koeficiento pozicijų matą. Tuo tikslu, pasikonsultavusios su atitinkamu centriniu banku, jos turėtų viešai paskelbti apie tokių išimtinių aplinkybių susidarymą. Sverto koeficiento reikalavimas turėtų būti iš naujo nustatytas proporcingai tokio neįtraukimo poveikiui kompensuoti. Toks nustatymas iš naujo turėtų užtikrinti rizikos finansiniam stabilumui, su kuria susiduria atitinkami bankų sektoriai, pašalinimą ir atsparumo, kurį garantuoja sverto koeficientas, išlaikymą;

(14) tikslinga taikyti sverto koeficiento rezervo reikalavimą įstaigoms, kurios nustatytos kaip pasaulinės sisteminės svarbos įstaigos (G-SII) pagal Direktyvą 2013/36/ES ir 2017 m. gruodžio mėn. paskelbtą BBPK sverto koeficiento rezervo standartą, taikomą pasaulinės sisteminės svarbos bankams (G-SIB). BBPK nustatė sverto koeficiento rezervą siekdamas konkretaus tikslo – sumažinti G-SIB keliamą palyginti didesnę riziką finansiniam stabilumui ir, atsižvelgiant į tai, šis rezervas šiame etape turėtų būti taikomas tik G-SII. Vis dėlto reikėtų atlikti tolesnę analizę siekiant nustatyti, ar būtų tikslinga sverto koeficiento rezervo reikalavimą taikyti kitoms sisteminės svarbos įstaigoms (O-SII), kaip apibrėžta Direktyvoje 2013/36/ES, ir, jei taip – kaip reikėtų pritaikyti kalibravimą pagal tų įstaigų konkrečius požymius;

(15) 2015 m. lapkričio 9 d. FST paskelbė Bendro nuostolių padengimo pajėgumo (TLAC) sąlygų dokumentą (TLAC standartą), kurį G 20 patvirtino 2015 m. lapkričio mėn. Turkijoje įvykusiame aukščiausiojo lygio susitikime. Pagal TLAC standartą reikalaujama, kad G-SIB turėtų pakankamą labai gerai nuostolius padengiančių įsipareigojimų (įsipareigojimų, kuriems gali būti taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė) sumą, kad pertvarkymo atveju galėtų užtikrinti sklandų ir greitą nuostolių padengimą ir rekapitalizavimą. TLAC standartas turėtų būti įgyvendintas Sąjungos teisėje;

(16) Sąjungos teisėje įgyvendinant TLAC standartą reikia atsižvelgti į galiojantį minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimą (MREL), nustatytą Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/59/ES[1]. Kadangi TLAC standartas ir MREL siekiama to paties tikslo – užtikrinti, kad įstaigos turėtų pakankamą nuostolių padengimo pajėgumą, šie du reikalavimai turėtų būti bendros sistemos vienas kitą papildantys elementai. Praktiškai TLAC standarto suderintas minimalus lygis turėtų būti įtrauktas į Reglamentą (ES) Nr. 575/2013, jame nustatant naują nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimą, o konkrečioms įmonėms, kurios yra G-SII, taikytinas papildomas mokestis ir konkrečioms įmonėms, kurios nėra G-SII, skirtas reikalavimas turėtų būti nustatyti priimant tikslinius Direktyvos 2014/59/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014[2] pakeitimus. Nuostatas, kuriomis į Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 įtraukiamas TLAC standartas, reikėtų skaityti kartu su Direktyvos 2014/59/ES bei Reglamento (ES) Nr. 806/2014 nuostatomis ir Direktyva 2013/36/ES;

---

[1] 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

[2] 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014 7 30, p. 1).

(17) pagal TLAC standartą, kuris taikomas tik G-SIB, šiame reglamente nustatytas minimalus reikalavimas turėti pakankamą nuosavų lėšų ir labai gerai nuostolius padengiančių įsipareigojimų sumą turėtų būti taikomas tik G-SII. Tačiau šiame reglamente nustatytos tinkamų įsipareigojimų taisyklės turėtų būti taikomos visoms įstaigoms atsižvelgiant į papildomus koregavimus ir reikalavimus, išdėstytus Direktyvoje 2014/59/ES;

(18) laikantis TLAC standarto, nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimas turėtų būti taikomas pertvarkytiniems subjektams, kurie arba patys yra G-SII, arba priklauso G-SII laikomai grupei. Nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimas turėtų būti taikomas individualiai arba konsoliduotai, priklausomai nuo to, ar tokie pertvarkytini subjektai yra pavienės patronuojamųjų įmonių neturinčios įstaigos, ar patronuojančiosios įmonės;

(19) pagal Direktyvą 2014/59/ES pertvarkymo priemones leidžiama naudoti ne tik įstaigoms, bet ir finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms. Todėl patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės turėtų taip pat, kaip ir patronuojančiosios įstaigos, turėti pakankamą nuostolių padengimo pajėgumą;

(20) siekiant užtikrinti nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimo veiksmingumą ypač svarbu, kad priemonių, turimų tam reikalavimui įvykdyti, nuostolių padengimo pajėgumas būtų didelis. Tokio pajėgumo neturi nei įsipareigojimai, kuriems Direktyvoje 2014/59/ES nurodyta gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė netaikoma, nei kiti įsipareigojimai, kuriems, nors gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė iš esmės ir gali būti taikoma, ją taikant praktiškai galėtų kilti sunkumų. Todėl tų įsipareigojimų nereikėtų laikyti tinkamais nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimui vykdyti. Kita vertus, kapitalo priemonių, kaip ir subordinuotųjų įsipareigojimų, nuostolių padengimo pajėgumas yra didelis. Be to, įsipareigojimų, kurie yra tokio pat prioriteto (*pari passu*) kaip kai kurie neįtraukti įsipareigojimai, nuostolių padengimo pajėgumą reikėtų pripažinti iki tam tikro lygio, laikantis TLAC standarto;

(21) siekiant išvengti dvigubo įsipareigojimų įskaitymo nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimo tikslais, turėtų būti nustatytos turimų tinkamų įsipareigojimų straipsnių atskaitymo taisyklės, analogiškos atitinkamam atskaitymo metodui, kuris Reglamente (ES) Nr. 575/2013 jau nustatytas kapitalo priemonėms. Pagal tą metodą turimos tinkamų įsipareigojimų priemonės pirmiausia turėtų būti atskaitomos iš tinkamų įsipareigojimų, o jeigu įsipareigojimų nėra pakankamai, tos tinkamų įsipareigojimų priemonės turėtų būti atskaitomos iš 2 lygio priemonių;

(22) TLAC standarte nustatyti tam tikri įsipareigojimų tinkamumo kriterijai, kurie yra griežtesni negu dabartiniai kapitalo priemonių tinkamumo kriterijai. Siekiant užtikrinti nuoseklumą, kapitalo priemonių tinkamumo kriterijai turėtų būti suderinti atsižvelgiant į priemonių, išleidžiamų per specialiosios paskirties subjektus, netinkamumą nuo 2022 m. sausio 1 d.;

(23) būtina numatyti aiškų ir skaidrų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių patvirtinimo procesą, kuris gali padėti išlaikyti aukštą tų priemonių kokybę. Tuo tikslu kompetentingos institucijos turėtų būti atsakingos už tų priemonių patvirtinimą anksčiau nei įstaigos galėtų priskirti jas prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių. Tačiau kompetentingoms institucijoms nebūtina reikalauti išankstinio leidimo bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonėms, kurios išleidžiamos remiantis kompetentingos institucijos jau patvirtintais teisiniais dokumentais ir reglamentuojamos iš esmės tomis pačiomis nuostatomis, kuriomis reglamentuojamos kapitalo priemonės, kurių atžvilgiu įstaiga yra gavusi išankstinį kompetentingos institucijos leidimą jas priskirti prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių. Tokiu atveju, užuot prašiusios išankstinio patvirtinimo, įstaigos turėtų turėti galimybę pranešti savo kompetentingoms institucijoms apie savo ketinimą išleisti šias priemones. Jos tai turėtų padaryti pakankamai iš anksto iki priemonių priskyrimo prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių, kad kompetentingos institucijos turėtų laiko prireikus priemones peržiūrėti. Atsižvelgdamos į EBI vaidmenį didinti priežiūros praktikos konvergenciją ir gerinti nuosavų lėšų priemonių kokybę, prieš patvirtindamos bet kokią naują bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių formą kompetentingos institucijos turėtų pasikonsultuoti su EBI;

(24) kapitalo priemonės atitinka reikalavimus kaip papildomos 1 arba 2 lygio priemonės tik tiek, kiek jos tenkina atitinkamus tinkamumo kriterijus. Tokias kapitalo priemones gali sudaryti nuosavas kapitalas arba įsipareigojimai, įskaitant subordinuotąsias paskolas, kurios tenkina tuos kriterijus;

(25) kapitalo priemonės ar kapitalo priemonių dalys turėtų būti laikomos tinkamomis priskirti prie nuosavų lėšų priemonių tik tiek, kiek jos yra apmokėtos. Kol kapitalo priemonių dalys nėra apmokėtos, tos dalys turėtų būti netinkamos priskirti prie nuosavų lėšų priemonių;

(26) nuosavų lėšų priemonėms ir tinkamiems įsipareigojimams neturėtų būti taikomi įskaitymo ar užskaitos susitarimai, kurie sumažintų jų nuostolių padengimo pajėgumą pertvarkymo atveju. Tačiau tai neturėtų reikšti, kad įsipareigojimus reglamentuojančiose sutarčių nuostatose turėtų būti nustatyta sąlyga, kurioje aiškiai teigiama, kad priemonei netaikomos įskaitymo ar užskaitos teisės;

(27) dėl bankų sektoriaus raidos vis labiau skaitmenėjančioje aplinkoje programinė įranga tampa vis svarbesne turto rūšimi. Apdairiai vertinamai programinei įrangai kaip turtui, kurio vertei įstaigos pertvarkymas, nemokumas ar likvidavimas reikšmingo poveikio neturi, nematerialiojo turto atskaitymas iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių turėtų būti netaikomas. Tai svarbu pabrėžti, nes programinė įranga yra plati sąvoka, apimanti daug skirtingų turto rūšių, kurios ne visos išsaugo savo vertę įstaigos veiklos nutraukimo atveju. Šiame kontekste reikėtų atsižvelgti į programinės įrangos kaip turto vertinimo bei amortizacijos skirtumus ir į įvykdytus tokio turto pardavimus. Be to, turėtų būti atsižvelgta į tarptautinius pokyčius ir skirtumus investicijų į programinę įrangą reguliuojamojo vertinimo srityje, į skirtingas prudencines taisykles, kurios taikomos įstaigoms ir draudimo įmonėms, ir į finansų sektoriaus įvairovę Sąjungoje, įskaitant nereguliuojamus subjektus, pavyzdžiui, finansinių technologijų bendroves;

(28) siekiant išvengti skardžio efekto, būtina užtikrinti esamų priemonių tęstinumą tam tikrų tinkamumo kriterijų atžvilgiu. Anksčiau nei … [šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo data] išleistų įsipareigojimų atveju tam tikri nuosavų lėšų priemonių ir tinkamų įsipareigojimų tinkamumo kriterijai turėtų būti netaikomi. Toks tęstinumas turėtų būti taikomas įsipareigojimams, įtrauktiems į TLAC subordinuotąją dalį, kai taikytina, ir į MREL subordinuotąją dalį pagal Direktyvą 2014/59/ES, taip pat įsipareigojimams, įtrauktiniems į TLAC nesubordinuotąją dalį, kai taikytina, ir MREL nesubordinuotąją dalį pagal Direktyvą 2014/59/ES. Nuosavų lėšų priemonių atveju tęstinumas turėtų nustoti galioti … [šešeri metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos];

(29) tinkamų įsipareigojimų priemonės, įskaitant tas, kurių likęs terminas yra trumpesnis nei vieni metai, gali būti išpirktos tik po to, kai pertvarkymo institucija bus davusi išankstinį leidimą. Toks išankstinis leidimas taip pat galėtų būti bendras išankstinis leidimas – tokiu atveju išpirkimas turėtų būti įvykdytas per tam tikrą nustatytą laikotarpį ir tam tikrai iš anksto nustatytai sumai, kuriai taikomas bendrasis išankstinis leidimas;

(30) nuo tada, kai buvo priimtas Reglamentas (ES) Nr. 575/2013, tarptautinis įstaigų turimų pagrindinių sandorio šalių pozicijų prudencinės tvarkos standartas buvo iš dalies pakeistas siekiant pagerinti įstaigų turimoms reikalavimus atitinkančių pagrindinių sandorio šalių pozicijoms taikomą tvarką. Reikšmingi to standarto pakeitimai apėmė vieno bendro metodo taikymą nustatant nuosavų lėšų reikalavimą pozicijoms dėl įmokų į įsipareigojimų neįvykdymo fondus, tikslią viršutinę ribą, iki kurios bendri nuosavų lėšų reikalavimai taikomi reikalavimus atitinkančių pagrindinių sandorio šalių pozicijoms, ir rizikai jautresnį metodą, pagal kurį nustatoma išvestinių finansinių priemonių vertė skaičiuojant reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies numatomus išteklius. Tačiau reikalavimų neatitinkančių pagrindinių sandorio šalių pozicijoms taikoma tvarka liko nepakeista. Kadangi peržiūrėtais tarptautiniais standartais nustatyta tvarka yra tinkamesnė centrinės tarpuskaitos aplinkai, Sąjungos teisę reikėtų iš dalies pakeisti į ją įtraukiant tuos standartus;

(31) siekiant užtikrinti, kad įstaigos tinkamai tvarkytų savo pozicijas, kurias sudaro kolektyvinio investavimo subjektų (KIS) investiciniai vienetai arba akcijos, tų pozicijų vertinimo taisyklės turėtų būti jautrios rizikai ir jomis turėtų būti skatinamas skaidrumas pagrindinių KIS pozicijų atžvilgiu. Todėl BBPK priėmė peržiūrėtą standartą, kuriame nustatyta aiški pagal riziką įvertintų tų pozicijų sumų apskaičiavimo metodų hierarchija. Ta hierarchija atspindi pagrindinių pozicijų skaidrumo lygį. Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 turėtų būti suderintas su tomis tarptautiniu mastu sutartomis taisyklėmis;

(32) kalbant apie įstaigas, kurios teikia minimalios vertės įsipareigojimus neprofesionalių klientų labui investuojant į KIS investicinius vienetus arba akcijas, be kita ko, vyriausybės remiamos privačios pensijų sistemos kontekste, į tą pačią prudencinio konsolidavimo aprėptį įtraukta įstaiga ar įmonė neprivalo atlikti jokių mokėjimų, nebent kliento KIS akcijų ar investicinių vienetų vertė tam tikru ar tam tikrais sutartyje nurodytais momentais nukristų žemiau garantuotos sumos. Todėl įsipareigojimo vykdymo tikimybė praktiškai yra nedidelė. Jeigu įstaigos minimalios vertės įsipareigojimas apsiriboja sumos, kurią klientas iš pradžių investavo į KIS investicinius vienetus ar akcijas, procentine dalimi (fiksuotos sumos minimalios vertės įsipareigojimas) arba suma, kuri priklauso nuo finansinių rodiklių ar rinkos rodiklių rezultatų iki tam tikro momento, bet koks tuo metu egzistuojantis teigiamas kliento akcijų ar investicinių vienetų vertės ir esamos garantuotos sumos skirtumas tam tikrą datą yra laikomas rezervu ir sumažina riziką, kad įstaiga turės išmokėti garantuotą sumą. Visos tos priežastys pateisina kredito perskaičiavimo koeficiento sumažinimą;

(33) apskaičiuojant išvestinių finansinių priemonių sandorių pozicijų vertę pagal sandorio šalies kredito rizikos sistemą, Reglamentu (ES) Nr. 575/2013 įstaigoms šiuo metu suteikta galimybė rinktis iš trijų skirtingų standartizuotų metodų: standartizuoto metodo (SM), rinkos vertės metodo (RVM) ir pradinės pozicijos metodo (PPM);

(34) tačiau pagal tuos standartizuotus metodus nėra deramai pripažįstamas riziką mažinantis tų pozicijų užtikrinimo priemonių pobūdis. Jų kalibravimai yra pasenę ir neatspindi didelio per finansų krizę pastebėto kintamumo. Be to, jais nėra deramai pripažįstama užskaitos nauda. Siekdamas ištaisyti tuos trūkumus BBPK nusprendė pakeisti SM ir RVM nauju standartizuotu išvestinių finansinių priemonių pozicijų vertės apskaičiavimo metodu – vadinamuoju standartizuotu sandorio šalies kredito rizikos vertinimo metodu (*Standardised Approach for Counterparty Credit Risk*, SA-CCR). Kadangi peržiūrėtais tarptautiniais standartais nustatytas naujas standartizuotas metodas yra tinkamesnis centrinės tarpuskaitos aplinkai, Sąjungos teisę reikėtų iš dalies pakeisti į ją įtraukiant tuos standartus;

(35) SA-CCR metodas yra jautresnis rizikai negu SM ir RVM, todėl pagal jį nuosavų lėšų reikalavimai turėtų geriau atspindėti su įstaigų išvestinių finansinių priemonių sandoriais susijusią riziką. Vis dėlto kai kurioms įstaigoms, šiuo metu taikančioms RVM, įgyvendinti SA-CCR gali būti pernelyg sudėtinga ir per didelė našta. Įstaigoms, kurios tenkina iš anksto nustatytus tinkamumo kriterijus, ir įstaigoms, kurios priklauso grupei, kuri tenkina tuos kriterijus konsoliduotai, reikėtų nustatyti supaprastintą SA-CCR versiją. Kadangi tokia supaprastinta versija bus mažiau jautri rizikai negu SA-CCR, ji turėtų būti tinkamai kalibruota siekiant užtikrinti, kad pagal ją nebūtų nustatoma per maža išvestinių finansinių priemonių sandorių pozicijų vertė;

(36) įstaigoms, kurių turimos išvestinių finansinių priemonių pozicijos yra ribotos ir kurios šiuo metu taiko RVM ar PPM, įgyvendinti tiek SA-CCR, tiek supaprastintą SA-CCR gali būti pernelyg sudėtinga. Todėl toms įstaigoms, kurios tenkina iš anksto nustatytus tinkamumo kriterijus, ir įstaigoms, kurios priklauso grupei, kuri tenkina tuos kriterijus konsoliduotai, kaip alternatyvą reikėtų palikti galimybę taikyti PPM, tačiau jį reikėtų peržiūrėti siekiant ištaisyti jo didžiausius trūkumus;

(37) siekiant padėti įstaigai pasirinkti, kurį iš leidžiamų metodų taikyti, turėtų būti nustatyti aiškūs kriterijai. Tie kriterijai turėtų būti grindžiami įstaigos su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusios veiklos mastu, iš kurio aišku, kokio sudėtingumo skaičiavimus įstaiga turėtų gebėti atlikti apskaičiuodama pozicijų vertę;

(38) per finansų krizę kai kurios iš Sąjungoje įsteigtų įstaigų patyrė didelių prekybos knygos nuostolių. Kai kurių iš jų atveju reikalaujamo dydžio kapitalas tiems nuostoliams padengti pasirodė nepakankamas, taigi joms teko prašyti nepaprastosios viešosios finansinės paramos. Tos pastebėtos problemos paskatino BBPK ištaisyti keletą prekybos knygos pozicijoms taikomos prudencinės tvarkos, t. y. nuosavų lėšų reikalavimų rinkos rizikai padengti, trūkumų;

(39) 2009 m. pirmosios reformos buvo užbaigtos tarptautiniu lygmeniu ir perkeltos į Sąjungos teisę Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/76/ES[1]. Vis dėlto 2009 m. reforma nebuvo ištaisyti nuosavų lėšų reikalavimų rinkos rizikai padengti standartų struktūriniai trūkumai. Dėl nepakankamai aiškiai nustatytos ribos tarp prekybos ir bankinių knygų atsirado reguliacinio arbitražo galimybių, o dėl nepakankamo nuosavų lėšų reikalavimų rinkos rizikai padengti jautrumo rizikai nebuvo įmanoma aprėpti visų rūšių rizikos, su kuria įstaigos susiduria;

[1] 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/76/ES, kuria iš dalies keičiamos direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB nuostatos, susijusios su kapitalo poreikiu prekybos knygai ir pakartotiniam pakeitimui vertybiniais popieriais, taip pat su atlyginimų nustatymo politikos priežiūriniu tikrinimu (OL L 329, 2010 12 14, p. 3).

(40) BBPK pradėjo esminę prekybos knygos peržiūrą (toliau – EPKP) nuosavų lėšų reikalavimų rinkos rizikai padengti standartų struktūriniams trūkumams ištaisyti. To darbo rezultatas – 2016 m. sausio mėn. paskelbta peržiūrėta rinkos rizikos sistema. 2017 m. gruodžio mėn. Centrinių bankų valdytojų ir priežiūros institucijų vadovų grupė susitarė atidėti peržiūrėtos rinkos rizikos sistemos įgyvendinimo datą, kad įstaigoms suteiktų papildomo laiko parengti reikalingų sistemų infrastruktūrą ir kad BBPK galėtų išspręsti tam tikras konkrečias su rinkos rizikos sistema susijusias problemas. Tai apima standartizuoto ir vidaus modelių metodų kalibravimo peržiūrą siekiant užtikrinti suderinamumą su pradiniais BBPK lūkesčiais. Užbaigus tą peržiūrą ir prieš atliekant poveikio vertinimą siekiant įvertinti su tuo susijusių EPKP sistemos peržiūrų poveikį Sąjungos įstaigoms, visos įstaigos, kurioms būtų taikoma EPKP sistema Sąjungoje, turėtų pradėti teikti informaciją apie skaičiavimus, atliktus pagal peržiūrėtą standartizuotą metodą. Tuo tikslu, siekiant užtikrinti, kad skaičiavimai, susiję su reikalavimais teikti informaciją, visiškai atitiktų pokyčius tarptautiniu lygiu, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktą. Tą deleguotąjį aktą Komisija turėtų priimti ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d. Įstaigos turėtų pradėti teikti informaciją apie tuos skaičiavimus ne vėliau kaip praėjus vieniems metams nuo to deleguotojo akto priėmimo. Be to, įstaigos, informacijos teikimo tikslais gavusios pritarimą naudoti EPKP sistemos peržiūrėtą vidaus modelių metodą, turėtų pateikti informaciją ir apie skaičiavimus pagal vidaus modelių metodą po jo visiško įdiegimo praėjus trejiems metams;

(41) reikalavimų teikti informaciją apie EPKP metodus nustatymas turėtų būti laikomas pirmu žingsniu link visiško EPKP sistemos įgyvendinimo Sąjungoje. Atsižvelgdama į BBPK atliktas PPKP sistemos galutines peržiūras, tų peržiūrų poveikio Sąjungos įstaigoms ir PPKP metodams, kurie jau išdėstyti šiame reglamente dėl informacijos teikimo reikalavimų, rezultatus, Komisija ne vėliau kaip 2020 m. birželio 30 d. Europos Parlamentui ir Tarybai turėtų pateikti, kai tikslinga, pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo nustatytų, kaip Sąjungoje turėtų būti įgyvendinta PPKP sistema, kad būtų nustatyti nuosavų lėšų reikalavimai rinkos rizikai padengti;

(42) proporcinga rinkos rizikos vertinimo tvarka turėtų būti taikoma ir toms įstaigoms, kurių prekybos knygoje apskaitoma riboto masto veikla, leidžiant daugiau smulkią prekybos knygoje apskaitomą veiklą vykdančių įstaigų taikyti kredito rizikos sistemą bankinės knygos pozicijoms, kaip nustatyta pagal peržiūrėtą smulkiai prekybos knygoje apskaitomai veiklai skirtą nukrypti leidžiančią nuostatą. Komisijai pakartotinai vertinant, kaip įstaigos, kurių prekybos knygoje apskaitoma veikla yra vidutinio dydžio, turėtų apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti, turėtų būti atsižvelgta ir į proporcingumo principą. Visų pirma turėtų būti peržiūrėtas įstaigų, kurių prekybos knygoje apskaitoma veikla yra vidutinio dydžio, nuosavų lėšų reikalavimų rinkos rizikai padengti kalibravimas, atsižvelgiant į pokyčius tarptautiniu lygiu. Kol kas įstaigoms, kurių prekybos knygoje apskaitoma veikla yra vidutinio dydžio, taip pat įstaigoms, kurių prekybos knygoje apskaitoma veikla yra smulki, informacijos teikimo reikalavimai pagal EPKP turėtų būti netaikomi;

(43) siekiant pagerinti įstaigų gebėjimą padengti nuostolius ir geriau laikytis tarptautinių standartų, reikėtų sustiprinti didelių pozicijų sistemą. Tuo tikslu kaip kapitalo bazė apskaičiuojant didelių pozicijų ribą turėtų būti naudojamas aukštesnės kokybės kapitalas, o kredito išvestinių finansinių priemonių pozicijos turėtų būti apskaičiuojamos pagal SA-CCR. Be to, pozicijų, kurias G-SII gali turėti kitų G-SII atžvilgiu, riba turėtų būti sumažinta siekiant mažinti sisteminę riziką, susijusią su didelių įstaigų tarpusavio ryšiais ir poveikiu, kurį G-SII sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymas gali turėti finansiniam stabilumui;

(44) nors padengimo likvidžiuoju turtu rodikliu (toliau – LCR) užtikrinama, kad įstaigos pajėgs trumpą laiką atlaikyti nepalankias sąlygas, juo neužtikrinama, kad tos įstaigos turės pastovų finansavimą ilgalaikėje perspektyvoje. Todėl tapo aišku, kad Sąjungos lygmeniu turėtų būti nustatytas išsamus privalomas pastovaus finansavimo reikalavimas, kurio visada reikėtų laikytis siekiant išvengti pernelyg didelių turto ir įsipareigojimų terminų neatitikimų ir nebūtų pernelyg pasikliaunama trumpalaikiu didmeniniu finansavimu;

(45) todėl, laikantis BBPK nustatyto pastovaus finansavimo standarto, reikėtų priimti taisykles, kuriomis pastovaus finansavimo reikalavimas būtų apibrėžtas kaip įstaigos turimo pastovaus finansavimo sumos santykis su jos būtino pastovaus finansavimo suma per vienų metų laikotarpį. Šis privalomas reikalavimas turėtų būti vadinamas grynojo pastovaus finansavimo rodiklio (NSFR) reikalavimu. Turimo pastovaus finansavimo suma turėtų būti apskaičiuojama dauginant įstaigos įsipareigojimus ir nuosavas lėšas iš atitinkamų koeficientų, kurie atspindi jų patikimumo lygį per NSFR vienų metų laikotarpį. Būtino pastovaus finansavimo suma turėtų būti apskaičiuojama dauginant įstaigos turtą ir nebalansines pozicijas iš atitinkamų koeficientų, kurie atspindi jų likvidumo ypatybes ir likusius terminus per NSFR vienų metų laikotarpį;

(46) NSFR turėtų būti išreikštas procentiniu dydžiu ir turėtų būti nustatytas minimalus jo lygis – 100 %, reiškiantis, kad įstaigos turimo pastovaus finansavimo pakanka jos finansavimo poreikiams patenkinti vienų metų laikotarpį tiek įprastomis, tiek nepalankiomis sąlygomis. Jeigu įstaigos NSFR sumažėtų ir nebesiektų 100 %, ji turėtų laikytis konkrečių Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytų reikalavimų, kad jos NSFR laiku vėl pasiektų minimalų lygį. NSFR reikalavimo nesilaikymo atvejais priežiūros priemonės neturėtų būti taikomos automatiškai. Vietoj to kompetentingos institucijos turėtų įvertinti NSFR reikalavimo nesilaikymo priežastis ir tik tada nustatyti galimas priežiūros priemones;

(47) Laikantis 2015 m. gruodžio 15 d. EBI ataskaitoje dėl grynojo pastovaus finansavimo reikalavimų, parengtoje pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 510 straipsnį, pateiktų rekomendacijų, NSFR apskaičiavimo taisyklės turėtų būti glaudžiai suderintos su BBPK standartais, įskaitant tų standartų pakeitimus, susijusius su išvestinių finansinių priemonių sandorių vertinimu. Tačiau dėl būtinybės atsižvelgti į kai kuriuos Europai būdingus ypatumus siekiant užtikrinti, kad NSFR reikalavimas netrukdytų realiosios Europos ekonomikos finansavimui, būtų pagrįsta BBPK parengtą NSFR šiek tiek patikslinti atsižvelgiant į Europos NSFR reikalavimo apibrėžtį. Atlikti tuos patikslinimus atsižvelgiant į Europos kontekstą rekomenduoja EBI, ir patikslinimai daugiausia susiję su specialia tvarka, taikytina: perleidžiamojo finansavimo modeliams apskritai ir visų pirma padengtų obligacijų išleidimui, prekybos finansavimo veiklai, centralizuotiems reguliuojamiesiems taupomiesiems indėliams, garantuotoms būsto paskoloms, kredito unijoms, pagrindinėms sandorio šalims ir centriniams vertybinių popierių depozitoriumams (CVPD), nesiimantiems jokių reikšmingų įsipareigojimų terminų keitimo. Ta siūloma speciali tvarka bendrais bruožais atspindi lengvatinę tvarką, taikomą tų rūšių veiklai pagal Europos padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį (LCR), palyginti su BBPK nustatytu LCR. Kadangi grynuoju pastovaus finansavimo rodikliu papildomas padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis, abiejų rodiklių apibrėžtys ir kalibravimas turėtų būti suderinti. Tai ypač svarbu, kai būtino pastovaus finansavimo koeficientai taikomi LCR aukštos kokybės likvidžiajam turtui atliekant NSFR apskaičiavimą, kuris turėtų atspindėti Europos LCR apibrėžtis ir sumažinimus, nepaisant to, ar laikomasi nustatytų LCR skaičiavimo bendrųjų ir operacinių reikalavimų, kuriuos netinka taikyti apskaičiuojant vienų metų laikotarpio NSFR;

(48) be to, kad reikia atsižvelgti į Europai būdingus ypatumus, išvestinių finansinių priemonių sandorių vertinimas pagal BBPK nustatytą NSFR galėtų daryti reikšmingą poveikį su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusiai įstaigų veiklai, taigi ir Europos finansų rinkoms bei galutinių naudotojų galimybėms atlikti kai kurias operacijas. Jeigu BBPK NSFR būtų nustatytas prieš tai neatlikus išsamių kiekybinių poveikio tyrimų ir viešų konsultacijų, toks sprendimas galėtų netinkamai ir neproporcingai paveikti išvestinių finansinių priemonių sandorius ir kai kuriuos tarpusavyje susijusius sandorius, įskaitant tarpuskaitos veiklą. Papildomas reikalavimas turėti nuo 5 % iki 20 % pastovaus finansavimo lėšų bendriesiems išvestinių finansinių priemonių įsipareigojimams padengti yra labai plačiai laikomas apytikriu matu, naudojamu įvertinti papildomą finansavimo riziką, susijusią su galimu išvestinių finansinių priemonių įsipareigojimų didinimu per vienų metų laikotarpį, ir yra peržiūrimas BBPK lygmeniu. Tas reikalavimas, išreikštas 5 % atsižvelgiant į BBPK suteiktą teisę jurisdikcijoms savo nuožiūra sumažinti būtino pastovaus finansavimo koeficientą, taikomą bendrųjų išvestinių finansinių priemonių įsipareigojimams, vėliau galėtų būti iš dalies pakeistas, siekiant atsižvelgti į pokyčius BBPK lygmeniu ir išvengti galimų nenumatytų pasekmių, kaip antai trukdymo geram Europos finansų rinkų veikimui ir rizikos draudimo priemonių teikimui įstaigoms bei galutiniams naudotojams, įskaitant įmones, siekiant užtikrinti jų finansavimą kaip kapitalo rinkų sąjungos tikslą.

(49) BBPK nustatyta nesimetriška tvarka, taikoma trumpalaikiam finansavimui, pvz., atpirkimo sandoriams (nepripažįstamas pastovus finansavimas), ir trumpalaikiam skolinimui, pvz., atvirkštinio atpirkimo sandoriams su finansiniais klientais (būtinas tam tikras pastovus finansavimas – 10 %, jeigu užtikrinimui naudojamas 1 lygio aukštos kokybės likvidusis turtas, kaip apibrėžta pagal LCR, ir 15 % kitiems sandoriams), siekiama neskatinti užmegzti pernelyg daug trumpalaikių finansavimo ryšių tarp finansinių klientų, nes tokie ryšiai yra tarpusavio sąsajų priežastis ir dėl jų tampa sunkiau pertvarkyti konkrečią įstaigą taip, kad rizika neišplistų į likusią finansų sistemos dalį žlugimo atveju. Vis dėlto ši nesimetriška tvarka yra kalibruojama konservatyviai ir gali paveikti vertybinių popierių, kurie paprastai naudojami kaip užtikrinimo priemonės sudarant trumpalaikius sandorius, ypač vyriausybės obligacijų, likvidumą, nes įstaigos tikriausiai sumažins atpirkimo rinkose savo vykdomos veiklos mastą. Tai taip pat gali pakenkti rinkos formavimo veiklai, nes atpirkimo rinkos palengvina būtinų atsargų valdymą, taigi tai prieštarauja kapitalo rinkų sąjungos tikslams. Siekiant suteikti įstaigoms pakankamai laiko palaipsniui prisitaikyti prieš šio konservatyvaus kalibravimo, turėtų būti nustatytas pereinamasis laikotarpis, per kurį būtino pastovaus finansavimo koeficientai būtų laikinai sumažinti. Būtino pastovaus finansavimo koeficientų laikino sumažinimo dydis turėtų priklausyti nuo sandorių rūšių ir nuo tuose sandoriuose naudojamos užtikrinimo priemonės rūšies;

(50) įrodyta, kad kartu su BBPK būtino pastovaus finansavimo koeficiento, taikomo trumpalaikiams atvirkštinio atpirkimo sandoriams su finansiniais klientais, užtikrinamiems vyriausybės obligacijomis, laikinu rekalibravimu būtina atlikti kai kuriuos kitus koregavimus siekiant užtikrinti, kad nustatytas NSFR reikalavimas nekenktų vyriausybės obligacijų rinkų likvidumui. BBPK 5 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas, taikomas 1 lygio aukštos kokybės likvidžiajam turtui, įskaitant vyriausybės obligacijas, reiškia, kad įstaigoms reikėtų turėti lengvai prieinamą ilgalaikį neužtikrintą tokio procentinio dydžio finansavimą, nepriklausomai nuo to, kokį laikotarpį jos tikisi turėti tokias vyriausybės obligacijas. Tai galėtų dar labiau paskatinti įstaigas laikyti pinigų indėlius centriniuose bankuose, užuot vykdžius pirminių prekiautojų veiklą ir užtikrinus likvidumą vyriausybės obligacijų rinkose. Be to, tai nedera su LCR, pagal kurį pripažįstamas visiškas to turto likvidumas net ir esant likvidumo požiūriu itin nepalankioms sąlygoms (0 % vertės sumažinimas). Todėl būtino pastovaus finansavimo koeficientą, taikomą 1 lygio aukštos kokybės likvidžiajam turtui, kaip apibrėžta pagal Europos LCR, išskyrus itin aukštos kokybės padengtąsias obligacijas, reikėtų sumažinti nuo 5 % iki 0 %;

(51) be to, visu 1 lygio aukštos kokybės likvidžiuoju turtu, kaip apibrėžta pagal Europos LCR, išskyrus itin aukštos kokybės padengtąsias obligacijas, gautu kaip kintamosios garantinės įmokos pagal išvestinių finansinių priemonių sutartis, turėtų būti užskaitytas išvestinių finansinių priemonių turtas, nors, remiantis BBPK parengtu NSFR, išvestinių finansinių priemonių turtui užskaityti yra priimtini tik pinigai, laikantis finansinio sverto sistemos sąlygų. Dėl tokio platesnio turto, kuris gautas kaip kintamosios garantinės įmokos, pripažinimo padidės vyriausybės obligacijų rinkų likvidumas, nenukentės galutiniai naudotojai, turintys dideles vyriausybės obligacijų sumas, bet nedaug pinigų (pavyzdžiui, pensijų fonduose), ir bus išvengta papildomo įtampos didinimo dėl poveikio pinigų paklausai atpirkimo rinkose;

(52) NSFR reikalavimas turėtų būti taikomas įstaigoms tiek individualiai, tiek konsoliduotai, nebent kompetentingos institucijos leistų NSFR reikalavimo netaikyti individualiai. Kai netaikyti NSFR reikalavimo individualiai neleidžiama, sandoriams tarp dviejų tai pačiai grupei ar tai pačiai institucinei užtikrinimo sistemai priklausančių įstaigų turėtų būti iš esmės taikomi simetriški turimo ir būtino pastovaus finansavimo koeficientai, kad nebūtų prarastas finansavimas vidaus rinkoje ir nebūtų kliudoma veiksmingai valdyti likvidumą Europos grupėse, kuriose likvidumas valdomas centralizuotai. Tokią simetrišką lengvatinę tvarką turėtų būti leidžiama taikyti tik grupių vidaus sandoriams, kai imamasi visų būtinų apsaugos priemonių, remiantis papildomais tarpvalstybiniams sandoriams skirtais kriterijais ir tik gavus išankstinį susijusių kompetentingų institucijų sutikimą, nes negalima daryti prielaidos, kad įstaigos, kurios vykdydamos savo mokėjimo prievoles susiduria su sunkumais, visada gaus finansavimo paramą iš kitų tai pačiai grupei ar tai pačiai institucinei užtikrinimo sistemai priklausančių įmonių;

(53) mažoms ir nesudėtingoms įstaigoms turėtų būti suteikta galimybė taikyti supaprastintą NSFR reikalavimo versiją. Pagal supaprastintą, mažiau išsamią NSFR versiją reikėtų rinkti nedaug duomenų vienetų ir dėl to, atsižvelgiant į proporcingumo principą, toms įstaigoms sumažėtų apskaičiavimo sudėtingumas, tačiau kartu būtų užtikrinta, kad tos įstaigos vis dar išlaikytų pakankamą pastovaus finansavimo koeficientą taikant kalibravimą, kuris būtų ne mažiau konservatyvus nei pagal visavertį NSFR reikalavimą. Tačiau kompetentingoms institucijoms turėtų būti leidžiama reikalauti, kad mažos ir nesudėtingos įstaigos taikytų ne supaprastintą versiją, o visavertį NSFR reikalavimą;

(54) konsoliduojant patronuojamąsias įmones trečiosiose valstybėse reikėtų deramai atsižvelgti į tose valstybėse taikomus pastovaus finansavimo reikalavimus. Taigi, Sąjungoje konsolidavimo taisyklėmis neturėtų būti nustatomas palankesnis trečiųjų valstybių patronuojamųjų įmonių turimo ir būtino pastovaus finansavimo vertinimas negu vertinimas, nustatytas tų trečiųjų valstybių nacionalinėje teisėje;

(55) siekiant užtikrinti tinkamą galimų valiutų neatitikimų stebėseną, įstaigoms turėtų būti privaloma savo kompetentingoms institucijoms pranešti savo ataskaitose nurodoma valiuta išreikštą privalomą detaliai nustatytą visų straipsnių ir atskirai kiekviena svarbia valiuta išreikštų straipsnių NSFR. NSFR reikalavimas neturėtų reikšti, kad įstaigos turės teikti informaciją du kartus ar turės teikti informaciją ne pagal galiojančias taisykles, be to, įstaigoms turėtų būti suteikta pakankamai laiko pasirengti naujų informacijos teikimo reikalavimų įsigaliojimui;

(56) kadangi prasmingos ir palyginamos informacijos apie bendrus pagrindinius įstaigų rizikos parametrus teikimas rinkai yra pagrindinis patikimos bankų sistemos principas, ypač svarbu kuo labiau sumažinti informacijos nesimetriškumą ir palengvinti kredito įstaigų rizikos pobūdžių palyginimą tiek vienos jurisdikcijos lygmeniu, tiek tarp jurisdikcijų. 2015 m. sausio mėn. BBPK paskelbė peržiūrėtus 3 ramsčio informacijos atskleidimo standartus, kuriais siekiama gerinti įstaigų reguliavimo tikslais rinkai atskleidžiamos informacijos palyginamumą, kokybę ir nuoseklumą. Todėl, siekiant įgyvendinti tuos naujus tarptautinius standartus, dabartinius informacijos atskleidimo reikalavimus tikslinga iš dalies pakeisti;

(57) į Komisijos kvietimą teikti įrodymus dėl ES finansinių paslaugų reguliavimo sistemos atsakę respondentai manė, kad dabartiniai informacijos atskleidimo reikalavimai yra neproporcingi ir sukelia naštą mažesnėms įstaigoms. Nedarant poveikio siekiui labiau suderinti informacijos atskleidimo tvarką su tarptautiniais standartais, iš mažų ir nesudėtingų įstaigų turėtų būti reikalaujama atskleisti informaciją rečiau ir ne taip išsamiai nei reikalaujama iš didesnių įstaigų, taip sumažinant joms tenkančią administracinę naštą;

(58) reikėtų šiek tiek paaiškinti informacijos apie atlygį atskleidimo tvarką. Šiame reglamente išdėstyti reikalavimai, susiję su informacijos apie atlygį atskleidimu, turėtų būti suderinti su atlygio taisyklių tikslais, t. y. sukurti ir taikyti tų kategorijų darbuotojų, kurių profesinė veikla daro reikšmingą poveikį įstaigų rizikos pobūdžiui, atlygio politiką ir praktiką, kuri atitiktų veiksmingo rizikos valdymo reikalavimus. Be to, iš įstaigų, kurios naudojasi nuo tam tikrų atlygio taisyklių nukrypti leidžiančia nuostata, turėtų būti reikalaujama atskleisti informaciją apie tokią nuostatą;

(59) mažosios ir vidutinės įmonės (MVĮ) yra vienas iš Sąjungos ekonomikos ramsčių, nes atlieka esminį vaidmenį skatinant ekonomikos augimą ir kuriant darbo vietas. Atsižvelgiant į tai, kad MVĮ kelia mažesnę sisteminę riziką nei didesnės įmonės, kapitalo reikalavimai MVĮ pozicijoms turėtų būti mažesni nei tie, kurie taikomi didelėms įmonėms, kad būtų užtikrintas optimalus bankų teikiamas MVĮ finansavimas. Šiuo metu MVĮ pozicijoms iki 1,5 mln. EUR ribos taikomas pagal riziką įvertintos pozicijos sumos sumažinimas 23,81 %. Kadangi nustatyta 1,5 mln. EUR riba MVĮ pozicijoms nereiškia MVĮ rizikingumo pokyčio, kapitalo reikalavimų sumažinimas turėtų būti taikomas ir MVĮ pozicijoms, siekiančioms iki 2,5 mln. EUR, o MVĮ pozicijos daliai, viršijančiai 2,5 mln. EUR, kapitalo reikalavimai turėtų būti sumažinti 15 %;

(60) investicijos į infrastruktūrą yra ypač svarbios siekiant stiprinti Europos konkurencingumą ir skatinti kurti darbo vietas. Sąjungos ekonomikos atsigavimas ir būsimas augimas iš esmės priklauso nuo kapitalo prieinamumo strateginėms visai Europai svarbioms investicijoms į infrastruktūrą, ypač plačiajuosčio ryšio ir energijos tinklus, taip pat į transporto infrastruktūrą, įskaitant elektromobilumo infrastruktūrą, ypač pramoninės veiklos centruose, į švietimą, mokslinius tyrimus ir inovacijas ir į atsinaujinančiuosius energijos išteklius ir energijos vartojimo efektyvumą. Investicijų planu Europai siekiama skatinti papildomą perspektyvių infrastruktūros projektų finansavimą, *inter alia*, tam sutelkiant papildomus privataus finansavimo šaltinius. Kai kuriems galimiems investuotojams didžiausią susirūpinimą kelia numanoma perspektyvių projektų stoka ir ribotas gebėjimas tinkamai įvertinti riziką dėl jiems būdingo sudėtingumo;

(61) todėl, siekiant skatinti privačias ir viešąsias investicijas į infrastruktūros projektus, ypač svarbu sukurti tokią reguliavimo aplinką, kurioje būtų galima skatinti aukštos kokybės infrastruktūros projektus ir mažinti investuotojų riziką. Visų pirma turėtų būti sumažinti infrastruktūros projektų pozicijoms taikomi nuosavų lėšų reikalavimai, jeigu jie atitinka nustatytus kriterijus, kad būtų galima sumažinti jų rizikos pobūdį ir padidinti pinigų srautų nuspėjamumą. Komisija turėtų peržiūrėti nuostatą dėl aukštos kokybės infrastruktūros projektų siekdama įvertinti jos poveikį įstaigų investicijų į infrastruktūrą apimčiai ir tų investicijų kokybei, atsižvelgiant į Sąjungos tikslus pereiti prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų, atsparios klimato kaitos poveikiui ir žiedinės ekonomikos, ir jos tinkamumą prudenciniu atžvilgiu. Komisija taip pat turėtų apsvarstyti, ar nereikėtų išplėsti šios nuostatos taikymo sritį taip, kad ji apimtų ir įmonių investicijas į infrastruktūrą;

(62) kaip rekomenduoja EBI, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010[1] įsteigta Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) (ESMA) ir Europos Centrinis Bankas, atsižvelgiant į ypatingą pagrindinių sandorio šalių verslo modelį, sverto koeficiento reikalavimas šioms šalims turėtų būti netaikomas, nes jos privalo gauti banko licenciją vien dėl to, kad joms būtų suteikta galimybė naudotis centrinių bankų teikiamomis vienos nakties priemonėmis, ir tam, kad jos atliktų savo kaip pagrindinių subjektų vaidmenį siekiant svarbių politinių ir reguliavimo tikslų finansų sektoriuje;

[1] 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

(63) be to, CVPD, turinčių leidimą veikti kaip kredito įstaigos, pozicijoms ir kredito įstaigų, paskirtų pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 909/2014[1] 54 straipsnio 2 dalį, pozicijoms, pvz., pinigų likučiams, atsiradusiems dėl piniginių lėšų sąskaitų atidarymo vertybinių popierių atsiskaitymo sistemos dalyviams bei vertybinių popierių sąskaitų turėtojams ir jų indėlių priėmimo, bendras pozicijų matas turėtų būti netaikomas, nes pernelyg didelio sverto rizikos jos nesukelia dėl to, kad tie pinigų likučiai naudojami tik vertybinių popierių atsiskaitymo sistemos sandoriams apmokėti;

(64) atsižvelgiant į tai, kad Direktyvoje 2013/36/ES nurodytos gairės dėl papildomų nuosavų lėšų yra kapitalo tikslas, kuris atspindi priežiūros lūkesčius, jam neturėtų būti taikomas nei privalomas informacijos atskleidimas, nei draudimas atskleisti informaciją kompetentingų institucijų reikalavimu pagal Reglamentą (ES) Nr. 575/2013 arba tą direktyvą;

[1] 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 909/2014 dėl atsiskaitymo už vertybinius popierius gerinimo Europos Sąjungoje ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB ir 2014/65/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 236/2012 (OL L 257, 2014 8 28, p. 1).

(65) siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai apibrėžtos kai kurios specialios Reglamento (ES) Nr. 575/2013 techninės nuostatos, ir atsižvelgti į galimus standartų pokyčius tarptautiniu lygmeniu, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl produktų arba paslaugų, su kuriais susijęs turtas ir įsipareigojimai gali būti laikomi tarpusavyje susijusiais, sąrašo dalinio pakeitimo, dėl daugiašalių plėtros bankų sąrašo dalinio keitimo, dėl informacijos apie rinkos riziką atskleidimo reikalavimų dalinio pakeitimo ir dėl papildomų likvidumo reikalavimų nustatymo. Ypač svarbu, kad prieš priimdama tuos aktus, atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros[1] nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;

[1] OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

(66) techniniais standartais turėtų būti užtikrintas nuoseklus Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytų reikalavimų suderinimas. EBI, kaip itin specializuotos praktinės patirties turinti įstaiga, turėtų būti įgaliota parengti ir Komisijai pateikti techninių reguliavimo standartų, kurie nėra susiję su sprendimais dėl politikos, projektus. Techniniai reguliavimo standartai turėtų būti parengti prudencinio konsolidavimo, nuosavų lėšų, TLAC, nekilnojamojo turto hipoteka užtikrintų pozicijų vertinimo, nuosavybės vertybinių popierių investicijų į fondus, nuostolio dėl įsipareigojimų nevykdymo apskaičiavimo pagal vidaus reitingais pagrįstas metodą, taikomą kredito rizikai, rinkos rizikos, didelių pozicijų ir likvidumo srityse. Pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais tie techniniai reguliavimo standartai būtų priimti Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka. Komisija ir EBI turėtų užtikrinti, kad tuos standartus ir reikalavimus visos atitinkamos įstaigos galėtų taikyti tokiu būdu, kuris būtų proporcingas tų įstaigų ir jų veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui;

(67) kad atskleidžiamą informaciją būtų lengviau palyginti, EBI turėtų būti suteikti įgaliojimai parengti techninių įgyvendinimo standartų, kuriais būtų nustatyti standartizuoti informacijos atskleidimo šablonai, apimantys visus Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytus esminius informacijos atskleidimo reikalavimus, projektus. Rengdama šiuos standartus EBI turėtų atsižvelgti į įstaigų dydį ir sudėtingumą, taip pat į jų veiklos pobūdį ir rizikos dydį. EBI turėtų pateikti ataskaitą apie tai, kaip būtų galima padidinti Sąjungos priežiūros ataskaitų rinkinio aprėpties, išsamumo arba teikimo dažnumo proporcingumą, ir bent pateikti konkrečių rekomendacijų dėl to, kaip, tinkamai supaprastinus reikalavimus, mažoms įstaigoms tenkančias vidutines reikalavimų laikymosi išlaidas būtų galima idealiu atveju sumažinti 20 % arba daugiau ar bent jau 10 %. EBI turėtų būti suteikti įgaliojimai parengti techninių įgyvendinimo standartų projektus, kurie turi būti pateikti su ta ataskaita. Pagal SESV 291 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus, kuriais tie techniniai įgyvendinimo standartai būtų priimti Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnyje nustatyta tvarka;

(68) kad įstaigoms būtų lengviau laikytis šiame reglamente ir Direktyvoje 2013/36/ES nustatytų taisyklių, taip pat techninių reguliavimo standartų, techninių įgyvendinimo standartų, gairių ir šablonų, patvirtintų siekiant įgyvendinti tas taisykles, EBI turėtų sukurti IT priemonę, skirtą padėti įstaigoms atitinkamomis nuostatomis, standartais, gairėmis ir šablonais atitinkamai pagal jų dydį ir verslo modelį;

(69) be ataskaitos dėl galimo išlaidų sumažinimo, ne vėliau kaip … [dvylika mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] EBI, bendradarbiaudama su visomis atitinkamomis institucijomis, t. y. su tomis institucijomis, kurios yra atsakingos už prudencinę priežiūrą, pertvarkymą ir indėlių garantijų sistemas, visų pirma su Europos centrinių bankų sistema (ECBS), turėtų parengti galimybių ataskaitą dėl nuoseklios ir integruotos statistinių duomenų, pertvarkymo srities duomenų ir prudencinių duomenų rinkimo sistemos plėtojimo. Atsižvelgiant į ankstesnį ECBS darbą integruotų duomenų rinkimo srityje, toje ataskaitoje turėtų būti pateikta sąnaudų ir naudos analizė, susijusi su centrinio duomenų rinkimo centro, skirto integruotai duomenų – statistinių ir reguliavimo srities duomenų apie visas Sąjungoje esančias įstaigas – teikimo sistemai, sukūrimu. Pagal tokią sistemą, be kita ko, turėtų būti naudojamos nuoseklios rinktinų duomenų apibrėžtys bei standartai ir garantuojamas patikimas ir nuolatinis keitimasis informacija tarp kompetentingų institucijų, taip užtikrinant griežtą surinktų duomenų konfidencialumą, griežtą prieigos prie sistemos teisės autentiškumo patvirtinimą ir administravimą, taip pat kibernetinį saugumą. Taip centralizuojant ir suderinant Europos ataskaitų teikimo aplinką siekiama išvengti situacijų, kai įvairios institucijos prašo pateikti panašius ar identiškus duomenis, ir taip gerokai sumažinti tiek kompetentingoms institucijoms, tiek įstaigoms tenkančią administracinę ir finansinę naštą. Atsižvelgdama į EBI parengtą galimybių ataskaitą, Komisija, jei tikslinga, turėtų pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto;

(70) atitinkamos kompetentingos ar paskirtosios institucijos turėtų stengtis Reglamente (ES) Nr. 575/2013 ir Direktyvoje 2013/36/ES nustatytais makroprudenciniais įgaliojimais naudotis nuosekliai ir jų nedubliuodamos. Visų pirma atitinkamos kompetentingos ar paskirtosios institucijos turėtų deramai apsvarstyti, ar priemonės, kurių jos imasi pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 124, 164 ar 458 straipsnius, nedubliuoja kitų galiojančių ar būsimų priemonių pagal Direktyvos 2013/36/ES 133 straipsnį ir yra tarpusavyje nuoseklios;

(71) atsižvelgiant į reikalavimus atitinkančių pagrindinių sandorio šalių pozicijų vertinimo, o konkrečiai į įstaigų įnašų į reikalavimus atitinkančių pagrindinių sandorio šalių įsipareigojimų neįvykdymo fondus vertinimo pakeitimus, nustatytus šiame reglamente, atitinkamai turėtų būti iš dalies pakeistos ir atitinkamos Reglamento (ES) Nr. 648/2012[1] nuostatos, kurios į tą reglamentą įtrauktos Reglamentu (ES) Nr. 575/2013 ir kuriomis išdėstyta, kaip turi būti apskaičiuojamas pagrindinių sandorio šalių hipotetinis kapitalas, kurį po to įstaigos naudoja apskaičiuodamos savo nuosavų lėšų reikalavimus;

[1] 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

(72) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. sugriežtinti ir patikslinti jau galiojančius Sąjungos teisės aktus, kuriais užtikrinami vienodi įstaigoms taikomi prudenciniai reikalavimai visoje Sąjungoje, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jų masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

(73) siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai atsisakoma investicijų į draudimo kontroliuojančiąsias bendroves, kurioms netaikoma papildoma priežiūra, turėtų būti atgaline data nuo 2019 m. sausio 1 d. taikoma iš dalies pakeista pereinamojo laikotarpio nuostatų, susijusių su turimų kapitalo dalių draudimo bendrovėse atskaitymo išimtimis, versija;

(74) todėl Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 575/2013 daliniai pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 iš dalies keičiamas taip:

1) 1 ir 2 straipsniai pakeičiami taip:

„*1 straipsnis*

Taikymo sritis

Šiuo reglamentu nustatomos vienodos taisyklės dėl bendrųjų prudencinių reikalavimų, kurių įstaigos, finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kurių priežiūra vykdoma pagal Direktyvą 2013/36/ES, turi laikytis šių punktų atžvilgiu:

a) nuosavų lėšų reikalavimų, susijusių su visapusiškai kiekybiškai įvertinamais, vienodais ir standartizuotais kredito rizikos, rinkos rizikos, operacinės rizikos, atsiskaitymo rizikos ir sverto elementais;

b) dideles pozicijas ribojančių reikalavimų;

c) likvidumo reikalavimų, susijusių su visapusiškai kiekybiškai įvertinamais, vienodais ir standartizuotais likvidumo rizikos elementais;

d) informacijos teikimo reikalavimų, susijusių su a, b ir c punktais;

e) viešo atskleidimo reikalavimų.

Šiuo reglamentu nustatomos vienodos taisyklės dėl nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimų, kurių privalo laikytis pertvarkytini subjektai, kurie yra pasaulinės sisteminės svarbos įstaigos (G-SII) arba G-SII dalis ir ne ES G-SII reikšmingos patronuojamosios įmonės.

Šiuo reglamentu nereglamentuojami kompetentingoms institucijoms keliami informacijos skelbimo reikalavimai įstaigų prudencinio reguliavimo ir priežiūros srityje, kaip nustatyta Direktyvoje 2013/36/ES.

2 straipsnis
Priežiūros įgaliojimai

1. Siekiant užtikrinti šio reglamento laikymąsi, kompetentingoms institucijoms suteikiami įgaliojimai ir jos laikosi Direktyvoje 2013/36/ES ir šiame reglamente nustatytų procedūrų.

2. Siekiant užtikrinti šio reglamento laikymąsi, pertvarkymo institucijoms suteikiami įgaliojimai ir jos laikosi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/59/ES* ir šiame reglamente nustatytų procedūrų.

3. Siekiant užtikrinti nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimų laikymąsi, kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos bendradarbiauja.

4. Siekdami užtikrinti reikalavimų laikymąsi pagal atitinkamą savo kompetenciją, Bendra pertvarkymo valdyba, įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 806/2014[**] 42 straipsniu, ir Europos Centrinis Bankas klausimais, susijusiais su Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1024/2013[***] jam pavestomis užduotimis, užtikrina reguliarų ir patikimą keitimąsi atitinkama informacija.

---

[*] 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).

[**] 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014 7 30, p. 1).

[***] 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013 10 29, p. 63).“;

2) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) 7 punktas pakeičiamas taip:

„7) kolektyvinio investavimo subjektas (KIS) – KIPVPS, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB* 1 straipsnio 2 dalyje, arba alternatyvaus investavimo fondas (AIF), kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES** 4 straipsnio 1 dalies a punkte;

---

* 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

** 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).“;

ii) 20 punktas pakeičiamas taip:

„20) finansų kontroliuojančioji bendrovė – finansų įstaiga, kurios visos arba beveik visos patronuojamosios įmonės yra įstaigos arba finansų įstaigos ir kuri nėra mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė; finansų įstaigos patronuojamosios įmonės yra daugiausia įstaigos arba finansų įstaigos, kai bent viena iš jų yra įstaiga ir kai didesnė kaip 50 % finansų įstaigos nuosavo kapitalo, konsoliduoto turto, pajamų, personalo ar kito rodiklio, kurį kompetentinga institucija laiko svarbiu, dalis yra susijusi su patronuojamosiomis įmonėmis, kurios yra įstaigos arba finansų įstaigos;“;

iii) 26 punktas pakeičiamas taip:

„26) finansų įstaiga – įmonė, kuri nėra įstaiga ir nėra vien pramonės kontroliuojančioji bendrovė, kurios pagrindinė veikla yra pirkti įmonių kapitalo dalis arba užsiimti vienos ar kelių rūšių veikla, nurodyta Direktyvos 2013/36/ES I priedo 2–12 ir 15 punktuose, įskaitant finansų kontroliuojančiąją bendrovę, mišrią veiklą vykdančią finansų kontroliuojančiąją bendrovę, mokėjimo įstaigą, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366* 4 straipsnio 4 punkte, ir turto valdymo bendrovę, tačiau išskyrus draudimo kontroliuojančiąsias bendroves ir mišrią veiklą vykdančias draudimo kontroliuojančiąsias bendroves, kaip apibrėžta atitinkamai Direktyvos 2009/138/EB 212 straipsnio 1 dalies f ir g punktuose;“;

---

* 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL L 337, 2015 12 23, p. 35).“;

iv) 28 punktas pakeičiamas taip:

„28) patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje – įstaiga valstybėje narėje, turinti patronuojamąją įmonę, kuri yra įstaiga, finansų įstaiga ar papildomas paslaugas teikianti įmonė, arba dalyvaujanti valdant įstaigos, finansų įstaigos ar papildomas paslaugas teikiančios įmonės kapitalą ir pati nesanti kitos įstaigos, gavusios veiklos leidimą toje pačioje valstybėje narėje, finansų kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, įsteigtos toje pačioje valstybėje narėje, patronuojamoji įmonė“;

v) įterpiami šie punktai:

„29a) patronuojančioji investicinė įmonė valstybėje narėje – patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje, kuri yra investicinė įmonė;

29b) ES patronuojančioji investicinė įmonė – ES patronuojančioji įstaiga, kuri yra investicinė įmonė;

29c) patronuojančioji kredito įstaiga valstybėje narėje – patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje, kuri yra kredito įstaiga;

29d) ES patronuojančioji kredito įstaiga – ES patronuojančioji įstaiga, kuri yra kredito įstaiga;“;

vi) 39 punktas papildomas šia pastraipa:

„Du arba daugiau fizinių arba juridinių asmenų, kurie atitinka a arba b punkte nustatytas sąlygas dėl savo tiesioginės tos pačios pagrindinės sandorio šalies pozicijos tarpuskaitos veiklos tikslais, nelaikomi susijusių klientų grupe.“;

vii) 41 punktas pakeičiamas taip:

„41) konsoliduotos priežiūros institucija – kompetentinga institucija, atsakinga už konsoliduotos priežiūros vykdymą pagal Direktyvos 2013/36/ES 111 straipsnį;“;

viii) 71 punkto b papunkčio įžanginė frazė pakeičiama taip:

„b) 97 straipsnio tikslais – šio kapitalo suma:“;

ix) 72 punkto a papunktis pakeičiamas taip:

„a) ji yra reguliuojama rinka arba trečiosios valstybės rinka, kuri laikoma lygiaverte reguliuojamai rinkai pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/65/ES* 25 straipsnio 4 dalies a punkte nustatytą procedūrą;

---

* 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/EB (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).“;

x) 86 punktas pakeičiamas taip:

„86) prekybos knyga – visos finansinių priemonių ir biržos prekių pozicijos, kurias įstaiga turi prekybos tikslais arba kuriomis siekia apdrausti nuo rizikos prekybos tikslais turimas pozicijas pagal 104 straipsnį “;

xi) 91 punktas pakeičiamas taip:

„91) prekybos pozicija – dabartinė turima pozicija, įskaitant kintamąją garantinę įmoką, mokėtiną tarpuskaitos nariui, tačiau dar negautą, ir bet kokia galima būsima tarpuskaitos nario arba kliento turima pagrindinės sandorio šalies pozicija, susidaranti dėl 301 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose išvardytų sutarčių ir sandorių, taip pat pradinė garantinė įmoka;“;

xii) 96 punktas pakeičiamas taip:

„96) vidinis apsidraudimas – pozicija, kuria reikšmingai padengiamos rizikos sudedamosios dalys, susijusios su prekybos knygos pozicija ir viena ar daugiau ne prekybos knygos pozicijų arba su dviem prekybos operacijų sąrašais;“;

xiii) 127 punkto a papunktis pakeičiamas taip:

„a) įstaigos priklauso tai pačiai 113 straipsnio 7 dalyje nurodytai institucinei užtikrinimo sistemai arba nuolat priklauso centrinės įstaigos tinklui;“;

xiv) 128 punktas pakeičiamas taip:

„128) paskirstomi straipsniai – pelno paskutinių finansinių metų pabaigoje ir praėjusių metų nepaskirstytojo pelno bei tam tikslui skirtų rezervų suma prieš paskirstymą nuosavų lėšų priemonių turėtojams, atėmus visą praėjusių metų nepaskirstytą nuostolį, visą pelną, kuris yra neskirstytinas pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę arba pagal įstaigos įstatus, ir visas sumas, pervestas į nepaskirstytinus rezervus pagal nacionalinę teisę arba įstaigos statutą, kiekvienu atveju konkrečios nuosavų lėšų priemonių kategorijos, kuriai taikoma Sąjungos ar nacionalinė teisė, įstaigos įstatai ar statutas, atžvilgiu; tas pelnas, nuostoliai ir rezervai nustatomi remiantis ne konsoliduotomis ataskaitomis, o įstaigos individualiomis ataskaitomis.“;

xv) papildoma šiais punktais:

„130) pertvarkymo institucija – pertvarkymo institucija, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 18 punkte;

131) pertvarkytinas subjektas – pertvarkytinas subjektas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 83a punkte;

132) pertvarkytina grupė – pertvarkytina grupė, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 83b punkte;

133) pasaulinės sisteminės svarbos įstaiga (G-SII) – G-SII, nustatyta pagal Direktyvos 2013/36/ES 131 straipsnio 1 ir 2 dalis;

134) ne ES pasaulinės sisteminės svarbos įstaiga (ne ES G-SII) – pasaulinės sisteminės svarbos bankų grupė arba bankas (G-SIB), kurie nėra G-SII ir kurie yra įtraukti į Finansinio stabilumo tarybos paskelbtą reguliariai atnaujinamą G-SIB sąrašą;

135) reikšminga patronuojamoji įmonė – patronuojamoji įmonė, kuri individualiai arba konsoliduotai tenkina bet kurią iš šių sąlygų:

   a) patronuojamajai įmonei priklauso daugiau kaip 5 % konsoliduoto pagal riziką įvertinto jos pirminės patronuojančiosios įmonės turto;

   b) patronuojamoji įmonė sukuria daugiau kaip 5 % visų savo pirmosios patronuojančiosios įmonės veiklos pajamų;

c) bendras patronuojamosios įmonės bendras pozicijų matas, nurodytas šio reglamento 429 straipsnio 4 dalyje, sudaro daugiau kaip 5 % jos pirmosios patronuojančiosios įmonės konsoliduoto bendro pozicijų mato.

Siekiant nustatyti reikšmingą patronuojamąją įmonę, kai taikoma Direktyvos 2013/36/ES 21b straipsnio 2 dalis, dvi tarpinės ES patronuojančiosios įmonės laikomos viena patronuojamąja įmone remiantis konsoliduota jų būkle;

136) G-SII subjektas – juridinio asmens statusą turintis subjektas, kuris yra G-SII arba yra G-SII ar ne ES G-SII dalis;

137) gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė – gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 57 punkte;

138) grupė – įmonių, iš kurių bent viena yra įstaiga, grupė, kurią sudaro patronuojančioji įmonė ir jos patronuojamosios įmonės arba įmonės, viena su kita susijusios Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/34/ES* 22 straipsnyje nustatytais ryšiais;

139) vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoris – atpirkimo sandoris, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo ar skolinimosi sandoris arba garantinės įmokos skolinimo sandoris;

140) pradinė garantinė įmoka (PGĮ) – bet kokia užtikrinimo priemonė, išskyrus kintamąją garantinę įmoką, gauta iš subjekto arba pateikta subjektui esamai ir galimai būsimai sandorio ar sandorių portfelio pozicijai padengti laikotarpiu, kuris reikalingas tiems sandoriams realizuoti arba pakartotinai apsidrausti nuo jų rinkos rizikos, pagrindinei sandorio ar sandorių portfelio šaliai neįvykdžius įsipareigojimų;

141) rinkos rizika – rizika patirti nuostolių dėl rinkos kainų pokyčių, įskaitant užsienio valiutų kursų ar biržos prekių kainų pokyčius;

142) užsienio valiutos kurso rizika – rizika patirti nuostolių dėl užsienio valiutų kursų pokyčių;

143) biržos prekių kainos rizika – rizika patirti nuostolių dėl biržos prekių kainų pokyčių;

144) prekybos operacijų sąrašas – aiškiai nustatyta įstaigos sudaryta ir pagal tą pačią rizikos valdymo sistemą veikianti prekiautojų grupė, kurios tikslas yra pagal aiškiai nustatytą ir nuoseklią verslo strategiją drauge valdyti prekybos knygos pozicijų portfelį;

145) maža ir nesudėtinga įstaiga – įstaiga, kuri atitinka visas toliau išvardytas sąlygas:

a) tai nėra didelė įstaiga;

b) bendra jos turto vertė vertinant individualiai arba, kai taikytina, konsoliduotai pagal šį reglamentą ir Direktyvą 2013/36/ES per ketverių metų laikotarpį, ėjusį iš karto prieš einamąjį metinį ataskaitinį laikotarpį, vidutiniškai lygi 5 mlrd. EUR ribai arba yra mažesnė; valstybės narės gali tą ribą sumažinti;

c) jai netaikomos jokios pareigos arba taikomos supaprastintos pareigos gaivinimo ir pertvarkymo planavimo kontekste pagal Direktyvos 2014/59/ES 4 straipsnį;

d) jos prekybos knygoje apskaitoma veikla kvalifikuojama kaip smulki pagal 94 straipsnio 1 dalį;

e) bendra jos išvestinių finansinių priemonių, turimų prekybos tikslais, pozicijų vertė neviršija 2 % viso balansinio ir nebalansinio turto, o bendra jos visų išvestinių finansinių priemonių pozicijų vertė neviršija 5 %, abi vertes apskaičiuojant pagal 273a straipsnio 3 dalį;

f) daugiau nei 75 % įstaigos konsoliduoto viso turto ir įsipareigojimų, abiem atvejais neįtraukiant grupės vidaus pozicijų, yra susiję su veikla, vykdoma kartu su Europos ekonominėje erdvėje esančiomis sandorio šalimis;

g) įstaiga nenaudoja vidaus modelių prudenciniams reikalavimams pagal šį reglamentą vykdyti, išskyrus patronuojamųjų įmonių, naudojančių grupės lygmeniu parengtus vidaus modelius, atvejus, su sąlyga, kad grupei konsoliduotai taikomi 433a arba 433c straipsnyje nustatyti informacijos atskleidimo reikalavimai;

h) įstaiga nėra pareiškusi kompetentingai institucijai prieštaravimo dėl jos priskyrimo prie mažos ir nesudėtingos įstaigos;

i) kompetentinga institucija nėra nusprendusi, kad įstaiga, remiantis jos dydžio, veiklos tarpusavio sąsajų, sudėtingumo ar rizikos pobūdžio analize, negali būti laikoma maža ir nesudėtinga įstaiga;

146) didelė įstaiga – įstaiga, kuri tenkina bet kurią iš šių sąlygų:

a) ji yra G-SII;

b) ji buvo nustatyta kaip kita sisteminės svarbos įstaiga (O-SII) pagal Direktyvos 2013/36/ES 131 straipsnio 1 ir 3 dalis;

c) valstybėje narėje, kurioje ji yra įsteigta, pagal bendrą turto vertę ji yra viena iš trijų didžiausių įstaigų;

d) bendra jos turto vertė vertinant individualiai arba, kai taikytina, remiantis jos konsoliduota būkle pagal šį reglamentą ir Direktyvą 2013/36/ES yra lygi 30 mlrd. EUR arba yra didesnė;

147) didelė patronuojamoji įmonė – patronuojamoji įmonė, kuri atitinka didelės įstaigos kriterijus;

148) nebiržinė įstaiga – įstaiga, kuri nėra išleidusi vertybinių popierių, kuriais leista prekiauti kurios nors valstybės narės reguliuojamoje rinkoje, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 21 punkte;

149) finansinė atskaitomybė – aštuntos dalies tikslais tai finansinė atskaitomybė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/109/EB** 4 ir 5 straipsniuose.

---

* 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

** 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo, iš dalies keičianti Direktyvą 2001/34/EB (OL L 390, 2004 12 31, p. 38).“;

b) papildoma šia dalimi:

„4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato, kokiomis aplinkybėmis laikoma, kad 1 dalies 39 punkto sąlygos yra tenkinamos.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [vieni metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo datos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

3) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Įstaigos individualiai vykdo šio reglamento antroje, trečioje, ketvirtoje, septintoje, septintoje A ir aštuntoje dalyse ir Reglamento (ES) 2017/2402 2 skyriuje nustatytas prievoles, išskyrus šio reglamento 430 straipsnio 1 dalies d punktą.“;

b) įterpiama ši dalis:

„1a. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, 92a straipsnyje nustatyto reikalavimo individualiai laikosi tik tos įstaigos, kurios yra nustatytos kaip pertvarkytini subjektai ir kurios taip pat yra G-SII arba G-SII dalis ir neturi patronuojamųjų įmonių.

Ne ES G-SII reikšmingos patronuojamosios įmonės individualiai laikosi 92b straipsnio, jei jos tenkina visas šias sąlygas:

a) jos nėra pertvarkytini subjektai;

b) jos neturi patronuojamųjų įmonių;

c) jos nėra ES patronuojančiosios įstaigos patronuojamosios įmonės.“;

c) 3, 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip:

„3. Jokia įstaiga, kuri yra patronuojančioji įmonė arba patronuojamoji įmonė, ir jokia įstaiga, kuri konsoliduojama pagal 18 straipsnį, nėra įpareigota individualiai laikytis aštuntoje dalyje nustatytų prievolių.

Nukrypstant nuo šios dalies pirmos pastraipos, šio straipsnio 1a dalyje nurodytos įstaigos 437a straipsnio ir 447 straipsnio h punkto laikosi individualiai.

4. Kredito įstaigos ir investicinės įmonės, kurios turi leidimą teikti Direktyvos 2014/65/ES I priedo A skirsnio 3 ir 6 punktuose išvardytas investicines paslaugas ir vykdyti nurodytą veiklą, individualiai vykdo šio reglamento šeštoje dalyje ir 430 straipsnio 1 dalies d punkte nustatytas prievoles.

Šios įstaigos neprivalo laikytis šio reglamento 413 straipsnio 1 dalies ir šio reglamento septintoje A dalyje nustatytų atitinkamų informacijos apie likvidumą teikimo reikalavimų:

a) įstaigos, kurios turi veiklos leidimą ir pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 14 straipsnį;

b) įstaigos, kurios turi veiklos leidimą ir pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 909/2014* 16 straipsnį ir 54 straipsnio 2 dalies a punktą, su sąlyga, kad jos neatlieka reikšmingų įsipareigojimų įgyvendinimo terminų keitimų, ir

c) įstaigos, paskirtos pagal Reglamento (ES) Nr. 909/2014 54 straipsnio 2 dalies b punktą, su sąlyga, kad:

   i) jų veikla apsiriboja bankinio tipo paslaugų, išvardytų to reglamento priedo C skirsnio a–e punktuose, teikimu centriniams vertybinių popierių depozitoriumams, turintiems veiklos leidimus pagal to reglamento 16 straipsnį, ir

   ii) jos neatlieka reikšmingų įsipareigojimų įgyvendinimo terminų keitimų.

Kol bus pateikta Komisijos ataskaita pagal 508 straipsnio 3 dalį, kompetentingos institucijos gali leisti investicinėms įmonėms nevykdyti šeštoje dalyje ir 430 straipsnio 1 dalies d punkte nustatytų prievolių, atsižvelgiant į jų veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

5. Nereikalaujama, kad šio reglamento 95 straipsnio 1 dalyje ir 96 straipsnio 1 dalyje nurodytos investicinės įmonės, įstaigos, kurioms kompetentingos institucijos pritaikė šio reglamento 7 straipsnio 1 arba 3 dalyje nurodytą leidžiančią nukrypti nuostatą, ir įstaigos, kurios turi leidimą ir pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 14 straipsnį, individualiai vykdytų šio reglamento septintoje dalyje nustatytas prievoles ir šio reglamento septintoje A dalyje nustatytus susijusius informacijos apie sverto koeficientą teikimo reikalavimus.

---

* 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 909/2014 dėl atsiskaitymo už vertybinius popierius gerinimo Europos Sąjungoje ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB ir 2014/65/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 236/2012 (OL L 257, 2014 8 28, p. 1)“.

4) 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) patronuojančioji įstaiga konsoliduotai arba patronuojamoji įstaiga iš dalies konsoliduotai visą laiką stebi ir prižiūri visų grupei arba pogrupiui priklausančių įstaigų, kurioms leidžiama nesilaikyti reikalavimų, likvidumo pozicijas, stebi ir visą laiką prižiūri visų grupei arba pogrupiui priklausančių įstaigų lėšų pozicijas, kai šeštos dalies IV antraštinėje dalyje nustatyto grynojo pastovaus finansavimo rodiklio (NSFR) reikalavimo nesilaikoma, ir užtikrina visų tų įstaigų atžvilgiu pakankamą likvidumo lygį ir pastovaus finansavimo lygį, kai šeštos dalies IV antraštinėje dalyje nustatyto NSFR reikalavimo nesilaikoma;“;

b) 3 dalies b ir c punktai pakeičiami taip:

„b) viename bendrame likvidumo pogrupyje reikalaujamo turėti likvidžiojo turto sumų paskirstymo, vietos ir nuosavybės, kai 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte nustatyto padengimo likvidžiuoju turtu rodiklio (LCR) reikalavimo nesilaikoma, ir viename bendrame likvidumo pogrupyje turimo pastovaus finansavimo sumų paskirstymo ir vietos, kai šeštos dalies IV antraštinėje dalyje nustatyto NSFR reikalavimo nesilaikoma;

c) įstaigų, kurioms leidžiama netaikyti 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte nustatyto LCR reikalavimo, reikalaujamų turėti minimalių likvidžiojo turto sumų nustatymo ir įstaigų, kurioms leidžiama netaikyti šeštos dalies IV antraštinėje dalyje nustatyto NSFR reikalavimo, reikalaujamo turėti minimalių turimo pastovaus finansavimo sumų nustatymo;“

c) straipsnis papildomas šia dalimi:

„6. Kai pagal šį straipsnį kompetentinga institucija visiškai ar iš dalies leidžia įstaigai netaikyti šeštos dalies, ji taip pat gali leisti tai įstaigai netaikyti susijusių informacijos apie likvidumą teikimo reikalavimų pagal 430 straipsnio 1 dalies d punktą.“

5) 10 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos įžanginė frazė pakeičiama taip:

„1. Kompetentingos institucijos gali pagal nacionalinės teisės aktus leisti iš dalies arba visiškai netaikyti šio reglamento antroje – aštuntoje dalyse ir Reglamento (ES) 2017/2402 2 skyriuje nustatytų reikalavimų toje pačioje valstybėje narėje esančiai vienai ar kelioms kredito įstaigoms, kurias nuolat kontroliuoja centrinė įstaiga, kuri jas prižiūri ir yra įsteigta toje pačioje valstybėje narėje, jei įvykdomos šios sąlygos:“;

6) 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Patronuojančiosios įstaigos valstybėje narėje 18 straipsnyje numatytu mastu ir būdu vykdo antroje, trečioje, ketvirtoje, septintoje ir septintoje A dalyse nustatytas prievoles, remdamosi savo konsoliduota būkle, išskyrus 430 straipsnio 1 dalies d punktą. Patronuojančiosios įmonės ir jų patronuojamosios įmonės, kurioms yra taikomas šis reglamentas, nustato tinkamą organizacinę struktūrą ir tinkamus vidaus kontrolės mechanizmus siekdamos užtikrinti, kad konsolidavimui reikalingi duomenys būtų tinkamai tvarkomi ir perduodami. Visų pirma jos užtikrina, kad patronuojamosios įmonės, kurioms šis reglamentas netaikomas, įgyvendintų priemones, procesus ir mechanizmus, kuriais užtikrinamas tinkamas konsolidavimas.

2. Siekiant užtikrinti, kad šio reglamento reikalavimai būtų taikomi konsoliduotai, terminai „įstaiga“, „patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje“, „ES patronuojančioji įstaiga“ ir „patronuojančioji įmonė“ atitinkamai taip pat reiškia:

a) finansų kontroliuojančiąją bendrovę arba mišrią veiklą vykdančią finansų kontroliuojančiąją bendrovę, patvirtintą pagal Direktyvos 2013/36/ES 21a straipsnį;

b) paskirtąją įstaigą, kontroliuojamą patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kai tokiai patronuojančiajai bendrovei netaikomas patvirtinimas pagal Direktyvos 2013/36/ES 21a straipsnio 4 dalį;

c) finansų kontroliuojančiąją bendrovę, mišrią veiklą vykdančią finansų kontroliuojančiąją bendrovę arba įstaigą, paskirtą pagal Direktyvos 2013/36/ES 21a straipsnio 6 dalies d punktą.“;

Įmonės, nurodytos šios dalies pirmos pastraipos b punkte, konsoliduota būklė yra patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kuriai netaikomas patvirtinimas pagal Direktyvos 2013/36/ES 21a straipsnio 4 dalį, konsoliduota būklė. Įmonės, nurodytos šios dalies pirmos pastraipos c punkte, konsoliduota būklė yra jos patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės konsoliduota būklė.“;

b) 3 dalis išbraukiama;

c) papildoma šia dalimi:

„3a. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, šio reglamento 92a straipsnio konsoliduotai laikosi tik patronuojančiosios įstaigos, kurios yra nustatyti pertvarkytini subjektai ir yra G-SII, G-SII dalis arba ne ES G-SII dalis, tokiu mastu ir būdu, kaip nustatyta šio reglamento 18 straipsnyje.

Šio reglamento 92b straipsnio konsoliduotai laikosi tik ES patronuojančiosios įmonės, kurios yra ne ES G-SII reikšmingos patronuojamosios įmonės ir nėra pertvarkytini subjektai, tokiu mastu ir būdu, kaip nustatyta šio reglamento 18 straipsnyje. Kai taikoma Direktyvos 2013/36/ES 21b straipsnio 2 dalis, kiekviena iš dviejų tarpinių ES patronuojančiųjų įmonių, kurios yra kartu laikomos reikšminga patronuojamąja įmone, laikosi šio reglamento 92b straipsnio remdamasi konsoliduota savo būkle.“;

d) 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip:

„4. ES patronuojančiosios įstaigos laikosi šio reglamento šeštos dalies ir šio reglamento 430 straipsnio 1 dalies d punkto remdamosi savo konsoliduota būkle, kai tai grupei priklauso viena ar daugiau kredito įstaigų arba investicinių įmonių, gavusių leidimą užsiimti Direktyvos 2014/65/ES I priedo A skirsnio 3 ir 6 punktuose išvardytų investicinių paslaugų teikimu ir veiklos vykdymu. Kol nepateikta šio reglamento 508 straipsnio 2 dalyje nurodyta Komisijos ataskaita ir jei grupę sudaro tik investicinės įmonės, kompetentingos institucijos gali leisti ES patronuojančiosioms įstaigoms nesilaikyti šio reglamento šeštos dalies ir 430 straipsnio 1 dalies d punkto konsoliduotai, atsižvelgdamos į investicinės įmonės veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

Kai leidžiama netaikyti reikalavimų pagal 8 straipsnio 1–5 dalis, įstaigos ir, kai taikytina, finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, priklausančios likvidumo pogrupiui, laikosi šeštos dalies ir 430 straipsnio 1 dalies d punkto konsoliduotai arba iš dalies konsoliduotai tame likvidumo pogrupyje.

5. Kai taikomas šio reglamento 10 straipsnis, tame straipsnyje nurodyta centrinė įstaiga vykdo šio reglamento antros – aštuntos dalių ir Reglamento (ES) 2017/2402 2 skyriaus reikalavimus, remdamasi konsoliduota visumos, kurią sudaro centrinė įstaiga kartu su kontroliuojamomis įstaigomis, būkle.

6. Be šio straipsnio 1–5 dalyse nustatytų reikalavimų ir nedarant poveikio kitoms šio reglamento ir Direktyvos 2013/36/ES nuostatoms, kai priežiūros tikslais tai yra pateisinama dėl rizikos ar įstaigos kapitalo struktūros ypatumų, arba, jei valstybės narės priima nacionalinius įstatymus, pagal kuriuos reikalaujamas struktūrinis veiklos atskyrimas bankų grupėje, kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad įstaiga iš dalies konsoliduotai laikytųsi šio reglamento antroje – aštuntoje dalyse bei Direktyvos 2013/36/ES VII antraštinėje dalyje nustatytų prievolių.

Pirmoje pastraipoje nustatyto metodo taikymu negali būti daromas poveikis konsoliduotai vykdomai veiksmingai priežiūrai ir negali būti daromas neproporcingas neigiamas poveikis nei visai finansų sistemai arba jos dalims kitose valstybėse narėse arba Sąjungoje apskritai, nei sudaromos ar sukuriamos kliūtys vidaus rinkos veikimui.“;

7) 12 straipsnis išbraukiamas;

8) įterpiamas šis straipsnis:

„*12a straipsnis*

Konsoliduoto apskaičiavimo tvarka G-SII, kurioms priklauso keli pertvarkytini subjektai

Jeigu bent du G-SII subjektai, priklausantys tai pačiai G-SII, yra pertvarkytini subjektai, tos G-SII ES patronuojančioji įstaiga apskaičiuoja šio reglamento 92a straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų sumą. Tas apskaičiavimas atliekamas remiantis konsoliduota ES patronuojančiosios įstaigos būkle, tarsi ji būtų vienintelis pertvarkytinas tos G-SII subjektas.

Jeigu pagal šio straipsnio pirmą pastraipą apskaičiuota suma yra mažesnė negu visų tai G-SII priklausančių pertvarkytinų subjektų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų sumų, nurodytų šio reglamento 92a straipsnio 1 dalies a punkte, bendra suma, pertvarkymo institucijos veikia pagal Direktyvos 2014/59/ES 45d straipsnio 3 dalį ir 45h straipsnio 2 dalį.

Jeigu pagal šio straipsnio pirmą pastraipą apskaičiuota suma yra didesnė negu visų tai G-SII priklausančių pertvarkytinų subjektų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų sumų, nurodytų šio reglamento 92a straipsnio 1 dalies a punkte, bendra suma, pertvarkymo institucijos gali veikti pagal Direktyvos 2014/59/ES 45d straipsnio 3 dalį ir 45h straipsnio 2 dalį.“;

9) 13 ir 14 straipsniai pakeičiami taip:

„*13 straipsnis*

Konsoliduotas informacijos atskleidimo reikalavimų taikymas

1. ES patronuojančiosios įstaigos aštuntos dalies laikosi remdamosi savo konsoliduota būkle.

   ES patronuojančiųjų įstaigų didelės patronuojamosios įmonės atskleidžia 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a ir 453 straipsniuose nurodytą informaciją individualiai arba, kai taikytina pagal šį reglamentą ir Direktyvą 2013/36/ES, iš dalies konsoliduotai.

2. Įstaigos, kurios yra nustatyti pertvarkytini subjektai ir yra G-SII arba kurios yra G-SII dalis, 437a straipsnio ir 447 straipsnio h punkto laikosi remdamosi savo pertvarkytinos grupės konsoliduota būkle.

3. 1 dalies pirma pastraipa netaikoma ES patronuojančiosioms įstaigoms, ES patronuojančiosioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, ES patronuojančiosioms mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms arba pertvarkytiniems subjektams, kai jie yra įtraukti į lygiavertę atskleidžiamą informaciją, kurią konsoliduotai teikia trečiojoje valstybėje įsteigta patronuojančioji įmonė.

   1 dalies antra pastraipa taikoma trečiojoje valstybėje įsteigtų patronuojančiųjų įmonių patronuojamosioms įmonėms, jeigu tos patronuojamosios įmonės atitinka reikalavimus, kad būtų laikomos didelėmis patronuojamosiomis įmonėmis.

4. Jeigu taikomas 10 straipsnis, tame straipsnyje nurodyta centrinė įstaiga laikosi aštuntos dalies, remdamasi konsoliduota centrinės įstaigos būkle. 18 straipsnio 1 dalis taikoma centrinei įstaigai, o kontroliuojamos įstaigos yra laikomos centrinės įstaigos patronuojamosiomis įmonėmis.

14 straipsnis

Konsoliduotas Reglamento (ES) 2017/2402 5 straipsnio reikalavimų taikymas

1. Patronuojančiųjų įmonių ir jų patronuojamųjų įmonių, kurioms taikomas šis reglamentas, reikalaujama vykdyti Reglamento (ES) 2017/2402 5 straipsnyje nustatytas prievoles konsoliduotai arba iš dalies konsoliduotai, siekiant užtikrinti, kad jų priemonės, procesai ir mechanizmai, kurių reikalaujama pagal tas nuostatas, būtų nuoseklūs bei tinkamai integruoti ir kad būtų galima pateikti visus duomenis ir informaciją priežiūros tikslais. Visų pirma jos užtikrina, kad patronuojamosios įmonės, kurioms šis reglamentas netaikomas, įgyvendintų priemones, procesus ir mechanizmus, kad būtų užtikrintas šių nuostatų laikymasis.

2. Įstaigos, konsoliduotai arba iš dalies konsoliduotai taikydamos šio reglamento 92 straipsnį, taiko papildomą rizikos koeficientą pagal šio reglamento 270a straipsnį, jei Reglamento (ES) 2017/2402 5 straipsnyje nustatyti reikalavimai pažeidžiami trečiojoje valstybėje įsteigto subjekto, kuris konsoliduojamas pagal šio reglamento 18 straipsnį, lygiu ir jeigu pažeidimas yra reikšmingas, palyginti su bendru grupės rizikos pobūdžiu.“;

10) 15 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos įžanginė frazė pakeičiama taip:

„1. Konsoliduotos priežiūros institucija kiekvienu atveju atskirai gali leisti konsoliduotai netaikyti šio reglamento trečios dalies, šio reglamento septintoje A dalyje nustatytų susijusių informacijos teikimo reikalavimų ir Direktyvos 2013/36/ES VII antraštinės dalies 4 skyriaus, išskyrus šio reglamento 430 straipsnio 1 dalies d punktą, esant šioms sąlygoms:“;

11) 16 straipsnis pakeičiamas taip:

„*16 straipsnis*
Nuo investicinių įmonių grupėms konsoliduotai taikomų sverto koeficiento reikalavimų taikymo leidžianti nukrypti nuostata

Tuo atveju, kai visi investicinių įmonių grupės subjektai, įskaitant patronuojantįjį subjektą, yra investicinės įmonės, kurioms atskirai netaikomi septintoje dalyje nustatyti reikalavimai pagal 6 straipsnio 5 dalį, patronuojančioji investicinė įmonė gali nuspręsti konsoliduotai netaikyti septintoje dalyje ir septintoje A dalyje nustatytų susijusių informacijos apie sverto koeficientą teikimo reikalavimų.“;

12) 18 straipsnis pakeičiamas taip:

„*18 straipsnis*

Prudencinio konsolidavimo metodai

1. Įstaigos, finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kurios turi laikytis šio skyriaus 1 skirsnyje nurodytų reikalavimų remiantis jų konsoliduota būkle, visiškai konsoliduoja visas įstaigas ir finansų įstaigas, kurios yra jų patronuojamosios įmonės. Šio straipsnio 3–6 ir 9 dalys netaikomos, jeigu šešta dalis ir 430 straipsnio 1 dalies d punktas taikomi remiantis įstaigos, finansų kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės konsoliduota būkle arba iš dalies konsoliduota likvidumo pogrupio būkle, kaip nustatyta 8 ir 10 straipsniuose.

   11 straipsnio 3a dalies tikslais įstaigos, kurios turi konsoliduotai laikytis 92a arba 92b straipsnyje nurodytų reikalavimų, visiškai konsoliduoja visas įstaigas ir finansų įstaigas, kurios yra jų patronuojamosios įmonės atitinkamose pertvarkytinose grupėse.

2. Papildomas paslaugas teikiančios įmonės konsoliduojamos šiame straipsnyje nurodytais atvejais ir taikant jame nustatytus metodus.

3. Jeigu įmones susijusios, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnio 7 dalyje, kompetentingos institucijos nustato, kaip turi būti vykdomas jų konsolidavimas.

4. Konsoliduotos priežiūros institucija reikalauja konsolidavimo proporcingai pagal tai, kokią kapitalo dalį konsoliduojama įmonė dalyvauja valdant įstaigose ir finansų įstaigose, jos valdomose kartu su viena arba keliomis įmonėmis, kurios nėra konsoliduojamos, jeigu tų įmonių atsakomybė yra apribota jų valdomo kapitalo dalimi.

5. Kitais nei 1 ir 4 dalyse nurodytais dalyvavimo valdant kapitalą arba su įmonės kapitalu susijusių ryšių atvejais kompetentingos institucijos nustato, ar ir kokiu būdu turi būti atliekamas konsolidavimas. Visų pirma jos gali leisti arba pareikalauti, kad būtų taikomas nuosavybės metodas. Tačiau šio metodo taikymas nereiškia, kad atitinkamos įmonės yra įtraukiamos į konsoliduotą priežiūrą.

6. Kompetentingos institucijos nustato, ar ir kokiu būdu turi būti atliekamas konsolidavimas šiais atvejais:

   a) kai, kompetentingų institucijų nuomone, įstaiga daro reikšmingą poveikį vienai ar kelioms įstaigoms arba finansų įstaigoms, tačiau nedalyvauja valdant šių įstaigų kapitalą arba neturi kitų su jų kapitalu susijusių ryšių, ir

b) kai dvi ar daugiau įstaigų arba finansų įstaigų priklauso vienai vadovavimo sistemai, tačiau ne tai, kuri nurodyta jų steigimo sutartyje arba įstatuose.

Visų pirma kompetentingos institucijos gali leisti arba pareikalauti, kad būtų taikomas Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnio 7, 8 ir 9 dalyse numatytas metodas. Tačiau to metodo taikymas nereiškia, kad atitinkamos įmonės yra įtraukiamos į konsoliduotą priežiūrą.

7. Kai įstaiga turi patronuojamąją įmonę, kuri nėra įstaiga, finansų įstaiga arba papildomas paslaugas teikianti įmonė, arba dalyvauja valdant tokios įmonės kapitalą, tokiai patronuojamajai įmonei arba tokiam dalyvavimui ji taiko nuosavybės metodą. Tačiau šio metodo taikymas nereiškia, kad atitinkamos įmonės yra įtraukiamos į konsoliduotą priežiūrą.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms tokioms patronuojamosioms įmonėms ar tokiam dalyvavimui taikyti kitokį metodą, įskaitant metodą, kurio reikalaujama pagal taikomą apskaitos sistemą, arba reikalauti, kad jos tai darytų, jeigu:

a) … [18 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] įstaiga dar netaiko nuosavybės metodo;

b) nuosavybės metodo taikymas būtų nepagrįsta našta arba nuosavybės metodas nepakankamai atspindi pirmoje pastraipoje nurodytos įmonės įstaigai keliamą riziką ir

c) taikomu metodu nepavyksta visiškai arba proporcingai konsoliduoti tos įmonės.

8. Kompetentingos institucijos gali reikalauti visiško ar proporcingo patronuojamosios įmonės arba įmonės, kurios kapitalo valdyme įstaiga dalyvauja, kai tokia patronuojamoji įmonė ar įmonė nėra įstaiga, finansų įstaiga arba papildomas paslaugas teikianti įmonė, konsolidavimo ir jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

a) įmonė nėra draudimo įmonė, trečiosios valstybės draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, trečiosios valstybės perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji bendrovė ar įmonė, pagal Direktyvos 2009/138/EB 4 straipsnį nepatenkanti į jos taikymo sritį;

b) egzistuoja didelė rizika, kad įstaiga nuspręs teikti finansinę paramą tai įmonei esant nepalankioms sąlygoms, nesant sutartinių įsipareigojimų teikti tokią paramą arba juos viršijant.

9. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato, kokiomis sąlygomis turi būti atliekamas konsolidavimas 3–6 ir 8 dalyse nurodytais atvejais.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.“;

13) 22 straipsnis pakeičiamas taip:

„*22 straipsnis*
Trečiųjų valstybių subjektų konsolidavimas iš dalies

1. Patronuojamosios įstaigos taiko 89, 90 ir 91 straipsniuose ir trečioje, ketvirtoje bei septintoje dalyse nustatytus reikalavimus ir septintoje A dalyje nustatytus susijusius informacijos teikimo reikalavimus remdamosi savo iš dalies konsoliduota būkle, jeigu toms įstaigoms priklauso įstaiga arba finansų įstaiga, kuri yra patronuojamoji įmonė trečiojoje valstybėje, arba jos dalyvauja valdant tokios įmonės kapitalą.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, patronuojamosios įstaigos gali nuspręsti netaikyti 89, 90 ir 91 straipsniuose ir trečioje, ketvirtoje bei septintoje dalyse nustatytų reikalavimų ir septintoje A dalyje nustatytų susijusių informacijos teikimo reikalavimų remdamosi savo iš dalies konsoliduota būkle, jeigu visas jų patronuojamųjų įmonių trečiosiose valstybėse turtas ir nebalansiniai straipsniai bei kapitalo dalys sudaro mažiau negu 10 % visos patronuojamosios įstaigos turto ir nebalansinių straipsnių sumos.“;

14) antros dalies pavadinimas pakeičiamas taip:

„NUOSAVOS LĖŠOS IR TINKAMI ĮSIPAREIGOJIMAI“;

15) 26 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Kompetentingos institucijos įvertina, ar kapitalo priemonių išleidimas atitinka 28 straipsnyje arba, kai taikytina, 29 straipsnyje nustatytus kriterijus. Įstaigos kapitalo priemonių išleidimas priskiria prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių tik gavusios kompetentingų institucijų leidimą.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, įstaigos gali prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių priskirti vėlesnį tokios formos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių išleidimą, kurioms jos jau yra gavusios tą leidimą, jei tenkinamos abi šios sąlygos:

a) tą vėlesnį išleidimą reglamentuojančios nuostatos iš esmės yra tokios pačios kaip ir nuostatos, reglamentuojančios tą išleidimą, kurioms įstaigos jau yra gavusios leidimą;

b) įstaigos apie tą vėlesnį išleidimą kompetentingoms institucijoms yra pranešusios pakankamai iš anksto iki jų priskyrimo prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių.

Prieš suteikdamos leidimą dėl naujų formų kapitalo priemonių, kurios turi būti priskiriamos prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių, kompetentingos institucijos konsultuojasi su EBI. Kompetentingos institucijos deramai atsižvelgia į EBI nuomonę, o jei nusprendžia nuo jos nukrypti, per tris mėnesius nuo EBI nuomonės gavimo dienos praneša apie tai EBI raštu, išdėstydamos nukrypimo nuo atitinkamos nuomonės pagrindimą. Ši pastraipa netaikoma 31 straipsnyje nurodytoms kapitalo priemonėms.

Remdamasi iš kompetentingų institucijų surinkta informacija, EBI sudaro, tvarko ir paskelbia visų formų kapitalo priemonių, kurios priskiriamos prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių, sąrašą kiekvienoje valstybėje narėje. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 35 straipsnį EBI gali rinkti bet kokią informaciją, susijusią su bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonėmis, kurią ji laiko reikalinga nustatyti, ar laikomasi šio reglamento 28 straipsnyje, ir kai taikytina, 29 straipsnyje nustatytų kriterijų, ir šioje pastraipoje nurodyto sąrašo tvarkymo ir atnaujinimo tikslu.

Užbaigus 80 straipsnyje nustatytą tikrinimo procesą ir esant pakankamai įrodymų, kad atitinkamos kapitalo priemonės neatitinka arba nebeatitinka 28 straipsnyje arba, kai taikytina, 29 straipsnyje nustatytų kriterijų, EBI gali nuspręsti neįtraukti tų priemonių į ketvirtoje pastraipoje nurodytą sąrašą arba išbraukti jas iš to sąrašo. EBI tuo tikslu paskelbia pranešimą, kuriame taip pat nurodoma atitinkamos kompetentingos institucijos pozicija šiuo klausimu. Ši pastraipa netaikoma 31 straipsnyje nurodytoms kapitalo priemonėms.“;

16) 28 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) b punktas pakeičiamas taip:

„b) priemonės yra visiškai apmokėtos, o tų priemonių nuosavybės įsigijimo įstaiga nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nefinansuoja;“;

ii) papildoma šia pastraipa:

„Pirmos pastraipos b punkto tikslais tik ta kapitalo priemonės dalis, kuri yra visiškai apmokėta, yra tinkama priskirti prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės.“;

b) 3 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Laikoma, kad 1 dalies h punkto v papunktyje nustatyta sąlyga yra tenkinama nepaisant to, kad patronuojamajai įmonei taikomas jos su patronuojančiąja įmone sudarytas pelno ir nuostolio perdavimo susitarimas, pagal kurį patronuojamoji įmonė, parengusi savo metines finansines ataskaitas, yra įpareigota perduoti patronuojančiajai įmonei savo metinį veiklos rezultatą, jei įvykdomos visos šios sąlygos:

a) patronuojančiajai įmonei priklauso 90 % arba daugiau tos patronuojamosios įmonės balsavimo teisių ir kapitalo;

b) patronuojančioji įmonė ir patronuojamoji įmonė yra toje pačioje valstybėje narėje;

c) susitarimas buvo sudarytas teisėtais apmokestinimo tikslais;

d) rengdama metinę finansinę ataskaitą patronuojamoji įmonė, prieš atlikdama mokėjimus savo patronuojančiajai įmonei, gali savo nuožiūra sumažinti paskirstomas sumas, perkeldama dalį savo pelno ar jį visą į savo nuosavus rezervus arba atidėjinius bendrai banko rizikai;

e) pagal susitarimą patronuojančioji įmonė yra įpareigota visiškai kompensuoti patronuojamajai įmonei visus jos nuostolius;

f) susitarimui taikomas įspėjimo laikotarpis; laikantis jo susitarimas gali būti nutrauktas tik ne vėliau kaip iki ataskaitinių metų pabaigos, tokiam nutraukimui įsigaliojant ne anksčiau kaip kitų ataskaitinių metų pradžioje, išlaikant patronuojančiosios įmonės prievolę visiškai kompensuoti patronuojamajai įmonei visus einamaisiais ataskaitiniais metais patirtus nuostolius.

Jeigu įstaiga sudarė pelno ir nuostolio perdavimo susitarimą, ji apie tai nedelsdama praneša kompetentingai institucijai ir pateikia jai to susitarimo kopiją. Be to, įstaiga nedelsdama kompetentingai institucijai praneša apie visus pelno ir nuostolio perdavimo susitarimo pakeitimus ir apie jo nutraukimą. Įstaiga negali sudaryti daugiau nei vieną pelno ir nuostolio perdavimo susitarimą.“;

17) 33 straipsnio 1 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) tikrąja verte vertinamo pelno ir nuostolių, susijusių su įstaigos įsipareigojimais dėl išvestinių finansinių priemonių, kurie susidaro dėl pačios įstaigos kredito rizikos pokyčių.“;

18) 36 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) b punktas pakeičiamas taip:

„b) nematerialųjį turtą, išskyrus apdairiai vertinamą programinę įrangą kaip turtą, kurio vertei įstaigos pertvarkymas, nemokumas ar likvidavimas neturi neigiamo poveikio;“;

ii) papildoma šiuo punktu:

„n) 132c straipsnio 2 dalyje nurodyto minimalios vertės įsipareigojimo atveju, bet kokią sumą, kuria esama KIS investicinių vienetų ar akcijų rinkos vertė, kuria grindžiamas minimalios vertės įsipareigojimas, neatitinka dabartinės minimalios vertės įsipareigojimo vertės ir kuria įstaiga dar nepripažino bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių sumažinimo.“;

b) papildoma šia dalimi:

„4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato 1 dalies b punkte nurodytų atskaitymų taikymą, įskaitant neigiamo poveikio vertei reikšmingumą, dėl kurio nekyla prudencinių problemų.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [12 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo datos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.“;

19) 37 straipsnis papildomas šiuo punktu:

„c) atskaitytina suma sumažinama suma, gauta apskaitoje perkainojus patronuojamųjų įmonių nematerialųjį turtą, gautą konsoliduojant patronuojamąsias įmones ir priskirtiną kitiems asmenims nei pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių konsoliduojamos įmonės.“;

20) 39 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos įžanginis sakinys pakeičiamas taip:

„Atidėtųjų mokesčių turtą, kuris nepriklauso nuo būsimo pelningumo, sudaro tik atidėtųjų mokesčių turtas, kuris buvo sukurtas anksčiau nei 2016 m. lapkričio 23 d. ir kuris susidaro dėl laikinųjų skirtumų, jei tenkinamos visos šios sąlygos:“;

21) 45 straipsnio a punkto i papunktis pakeičiamas taip:

„i) trumposios pozicijos terminas arba yra toks pat kaip ilgosios pozicijos terminas arba ilgesnis, arba trumposios pozicijos likęs terminas yra bent vieni metai;“;

22) 49 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Ši dalis netaikoma apskaičiuojant nuosavas lėšas 92a ir 92b straipsniuose nustatytų reikalavimų tikslais; jos apskaičiuojamos pagal 72e straipsnio 4 dalyje nustatytą atskaitymo sistemą.“;

b) 3 dalis iš dalies keičiama taip:

i) a punkto iv papunkčio paskutinis sakinys pakeičiamas taip:

„Konsoliduotas balansas arba išplėsto apibendrinto skaičiavimo rezultatas kompetentingoms institucijoms pateikiamas ne rečiau kaip nustatyta įgyvendinimo techniniuose standartuose, nurodytuose 430 straipsnio 7 dalyje“;

ii) a punkto v papunkčio pirmas sakinys pakeičiamas taip:

„v) įstaigos, įtrauktos į institucinę užtikrinimo sistemą, teikdamos konsoliduotą balansą arba išplėsto apibendrinto skaičiavimo rezultatą kartu laikosi 92 straipsnyje nustatytų reikalavimų ir praneša apie šių reikalavimų laikymąsi pagal 430 straipsnį.“;

23) 52 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) priemonės yra įstaigos tiesiogiai išleistos ir visiškai apmokėtos“;

b) b punkto įvadinis sakinys pakeičiamas taip:

„b) priemonės nėra nė vieno iš šių subjektų nuosavybė:“;

c) c punktas pakeičiamas taip:

„c) priemonių nuosavybės įsigijimo įstaiga nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nefinansuoja;“;

d) h punktas pakeičiamas taip:

„h) jeigu priemonės apima vieną arba daugiau išankstinio išpirkimo pasirinkimo sandorių, įskaitant pasirinkimo pirkti sandorius, tie pasirinkimo sandoriai vykdomi visiška emitento nuožiūra;“;

e) j punktas pakeičiamas taip:

„j) priemones reglamentuojančiose nuostatose nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nenurodoma, kad įstaiga atitinkamai pareikalautų, išpirktų arba atpirktų priemones, išskyrus įstaigos nemokumo ar likvidavimo atveju, ir įstaiga kitaip to nenurodo;“;

f) p punktas pakeičiamas taip:

„p) kai emitentas yra įsteigtas trečiojoje valstybėje ir pagal Direktyvos 2014/59/ES 12 straipsnį yra laikomas pertvarkytinos grupės, kurios pertvarkytinas subjektas yra įsteigtas Sąjungoje, dalimi arba kai emitentas yra įsteigtas valstybėje narėje, priemones reglamentuojančiose teisės aktų ar sutarčių nuostatose reikalaujama, kad, pertvarkymo institucijai priėmus sprendimą naudotis nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais, nurodytais tos direktyvos 59 straipsnyje, būtų visam laikui nurašyta pagrindinė priemonių suma arba priemonės būtų konvertuotos į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones;

kai emitentas yra įsteigtas trečiojoje valstybėje ir pagal Direktyvos 2014/59/ES 12 straipsnį nėra laikomas pertvarkytinos grupės, kurios pertvarkytinas subjektas yra įsteigtas Sąjungoje, dalimi, priemones reglamentuojančiose teisės aktų ar sutarčių nuostatose reikalaujama, kad, atitinkamai trečiosios valstybės institucijai priėmus sprendimą, būtų visam laikui nurašyta pagrindinė priemonių suma arba priemonės būtų konvertuotos į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones;“;

g) papildoma šiais punktais:

„q) kai emitentas yra įsteigtas trečiojoje valstybėje ir pagal Direktyvos 2014/59/ES 12 straipsnį yra laikomas pertvarkytinos grupės, kurios pertvarkytinas subjektas yra įsteigtas Sąjungoje, dalimi arba kai emitentas yra įsteigtas valstybėje narėje, priemonės pagal trečiosios valstybės teisės aktus gali būti išleidžiamos arba kitaip jais reglamentuojamos tik tada, kai pagal tuos teisės aktus naudojimasis tos direktyvos 59 straipsnyje nurodytais nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais yra veiksmingas ir vykdytinas remiantis teisės aktų nuostatomis arba teisiškai įvykdomomis sutarčių nuostatomis, kuriomis pripažįstami pertvarkymo arba kiti nurašymo ar konvertavimo veiksmai;

r) priemonėms netaikomi įskaitymo ar užskaitos susitarimai, kurie mažintų jų pajėgumą padengti nuostolius.“;

h) papildoma šia pastraipa:

„Pirmos pastraipos a punkto tikslais tik ta kapitalo priemonės dalis, kuri yra visiškai apmokėta, yra tinkama priskirti prie papildomos 1 lygio priemonės.“;

24) 54 straipsnio 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„e) jei papildomos 1 lygio priemonės yra išleistos trečiojoje valstybėje įsteigtos patronuojamosios įmonės, 5,125 % dydžio arba didesnio dydžio koeficientas įvykus tam tikram įvykiui, nurodytam a punkte, apskaičiuojamas pagal priemones reglamentuojančią tos trečiosios valstybės nacionalinę teisę ar sutarčių nuostatas, jeigu ta kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su EBI, įsitikina, kad tos nuostatos yra bent jau lygiavertės šiame straipsnyje išdėstytiems reikalavimams.“;

25) 59 straipsnio a punkto i papunktis pakeičiamas taip:

„i) trumposios pozicijos terminas arba yra toks pat kaip ilgosios pozicijos terminas arba ilgesnis, arba trumposios pozicijos likęs terminas yra bent vieni metai;“;

26) 62 straipsnio a punktas pakeičiamas taip:

„a) kapitalo priemonės, jeigu tenkinamos 63 straipsnyje nustatytos sąlygos, ir tiek, kiek nurodyta 64 straipsnyje;“;

27) 63 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įvadinis sakinys pakeičiamas taip:

„Kapitalo priemonės priskiriamos prie 2 lygio priemonių, jei tenkinamos šios sąlygos:“;

b) a punktas pakeičiamas taip:

„a) priemonės yra įstaigos tiesiogiai išleistos ir visiškai apmokėtos;“;

c) b punkte įvadinis sakinys pakeičiamas taip:

„b) priemonės nėra nė vieno iš šių subjektų nuosavybė:“;

d) c ir d punktai pakeičiami taip:

„c) priemonių nuosavybės įsigijimo įstaiga nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nefinansuoja;

d) atitinkamai pagal priemones reglamentuojančias nuostatas reikalavimai dėl pagrindinės priemonių sumos yra mažesnio prioriteto negu bet koks reikalavimas pagal tinkamų įsipareigojimų priemones;“;

e) e punkte įvadinis sakinys pakeičiamas taip:

„e) priemonės nėra užtikrintos toliau išvardytų subjektų ir toliau išvardyti subjektai joms netaiko garantijos, kuria padidinamas reikalavimo prioritetas:“;

f) f–n punktai pakeičiami taip:

„f) priemonėms netaikomi jokie susitarimai, kuriais kitais būdais padidinamas reikalavimų pagal priemones prioritetas;

g) pradinis priemonių terminas yra bent penkeri metai;

h) priemones reglamentuojančiose nuostatose nėra numatyta jokių paskatų, kad prieš sueinant jų terminui įstaiga atitinkamai išpirktų arba grąžintų jų pagrindinę sumą;

i) jeigu priemonės apima vieną arba daugiau išankstinio grąžinimo pasirinkimo sandorių, įskaitant pasirinkimo pirkti sandorius, tie pasirinkimo sandoriai vykdomi visiška emitento nuožiūra;

j) priemonių gali būti prieš laiką pareikalauta, jos gali būti prieš laiką išpirktos, grąžintos arba atpirktos tik tuo atveju, jeigu tenkinamos 77 straipsnyje nustatytos sąlygos ir ne anksčiau kaip po penkerių metų nuo jų išleidimo, išskyrus atvejus, kai tenkinamos 78 straipsnio 4 dalyje nustatytos sąlygos;

k) priemones reglamentuojančiose nuostatose nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nenurodoma, kad įstaiga atitinkamai prieš laiką pareikalautų priemonių, jas prieš laiką išpirktų, grąžintų arba atpirktų, išskyrus įstaigos nemokumo ar likvidavimo atveju, ir įstaiga kitaip to nenurodo;

l) priemones reglamentuojančiomis nuostatomis jų turėtojui nesuteikiama teisė paspartinti būsimus suplanuotus palūkanų arba pagrindinės sumos mokėjimus, išskyrus įstaigos nemokumo arba likvidavimo atveju;

m) pagal priemones mokėtinų atitinkamai palūkanų arba dividendų sumų dydis nebus keičiamas remiantis įstaigos arba jos patronuojančiosios įmonės kreditingumu;

n) kai emitentas yra įsteigtas trečiojoje valstybėje ir pagal Direktyvos 2014/59/ES 12 straipsnį yra laikomas pertvarkytinos grupės, kurios pertvarkytinas subjektas yra įsteigtas Sąjungoje, dalimi arba kai emitentas yra įsteigtas valstybėje narėje, priemones reglamentuojančiose teisės aktų ar sutarčių nuostatose reikalaujama, kad, pertvarkymo institucijai priėmus sprendimą naudotis nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais, nurodytais tos direktyvos 59 straipsnyje, būtų visam laikui nurašyta pagrindinė priemonių suma arba priemonės būtų konvertuotos į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones;

kai emitentas yra įsteigtas trečiojoje valstybėje ir pagal Direktyvos 2014/59/ES 12 straipsnį nėra laikomas pertvarkytinos grupės, kurios pertvarkytinas subjektas yra įsteigtas Sąjungoje, dalimi, priemones reglamentuojančiose teisės aktų ar sutarčių nuostatose reikalaujama, kad, atitinkamai trečiosios valstybės institucijai priėmus sprendimą, būtų visam laikui nurašyta pagrindinė priemonių suma arba priemonės būtų konvertuotos į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones;“;

g) papildoma šiais punktais:

„o) kai emitentas yra įsteigtas trečiojoje valstybėje ir pagal Direktyvos 2014/59/ES 12 straipsnį yra laikomas pertvarkytinos grupės, kurios pertvarkytinas subjektas yra įsteigtas Sąjungoje, dalimi arba kai jis yra įsteigtas valstybėje narėje, priemonės gali būti pagal trečiosios valstybės teisės aktus išleidžiamos arba kitaip jų reglamentuojamos tik tada, kai pagal tuos teisės aktus naudojimasis tos direktyvos 59 straipsnyje nurodytais nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais yra veiksmingas ir vykdytinas remiantis teisės aktų nuostatomis arba teisiškai įvykdomomis sutarčių nuostatomis, kuriomis pripažįstami pertvarkymo arba kiti nurašymo ar konvertavimo veiksmai;

p) priemonėms netaikomi įskaitymo ar užskaitos susitarimai, kurie mažintų jų pajėgumą padengti nuostolius.“;

h) papildoma šia dalimi:

„Pirmos pastraipos a punkto tikslais tik ta kapitalo priemonės dalis, kuri yra visiškai apmokėta, yra tinkama priskirti prie 2 lygio priemonės.“;

28) 64 straipsnis pakeičiamas taip:

„*64 straipsnis*

2 lygio priemonių amortizavimas

1. Visa 2 lygio priemonių, kurių likęs terminas yra ilgesnis negu penkeri metai, suma yra priskiriama prie 2 lygio straipsnių.

2. Tai, kokia apimtimi 2 lygio priemonės priskiriamos prie 2 lygio straipsnių per paskutinius penkerius priemonių termino metus, apskaičiuojama a punkte nurodyto skaičiavimo rezultatą padauginus iš b punkte nurodyto skaičiaus:

   a) balansinė priemonių vertė pirmąją penkerių metų jų sutarties termino galutinio laikotarpio dieną, padalyta iš to laikotarpio dienų skaičiaus;

   b) priemonių sutarties termino likusių dienų skaičius “;

29) 66 straipsnis papildomas šiuo punktu:

„e) straipsnių suma, kurią reikalaujama atskaityti iš tinkamų įsipareigojimų straipsnių pagal 72e straipsnį, kuri viršija įstaigos tinkamų įsipareigojimų straipsnius.“;

30) 69 straipsnio a punkto i papunktis pakeičiamas taip:

„i) trumposios pozicijos terminas arba yra toks pat kaip ilgosios pozicijos terminas arba ilgesnis, arba trumposios pozicijos likęs terminas yra bent vieni metai;“;

31) po 72 straipsnio įterpiamas šis skyrius:

„5a SKYRIUS
Tinkami įsipareigojimai

1 skirsnis
Tinkamų įsipareigojimų straipsniai ir priemonės

72a straipsnis
Tinkamų įsipareigojimų straipsniai

1. Tinkamų įsipareigojimų straipsnius, jeigu jie nepriskiriami jokiai iš šio straipsnio 2 dalyje nustatytų neįtrauktų įsipareigojimų kategorijų, 72c straipsnyje nurodytu mastu sudaro:

a) tinkamų įsipareigojimų priemonės, jeigu tenkinamos 72b straipsnyje nustatytos sąlygos tiek, kiek jos nepriskiriamos prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, papildomų 1 lygio ar 2 lygio straipsnių;

b) 2 lygio priemonės, kurių likęs terminas yra bent vieni metai, tiek, kiek jos nepriskiriamos prie 2 lygio straipsnių pagal 64 straipsnį.

2. Prie tinkamų įsipareigojimų straipsnių nepriskiriami šie įsipareigojimai:

a) apdraustieji indėliai;

b) indėliai iki pareikalavimo ir trumpalaikiai indėliai, kurių pradinis terminas yra trumpesnis negu vieni metai;

c) fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių reikalavimus atitinkančių indėlių dalis, kuri viršija kompensacijos sumą, nurodytą Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/49/ES* 6 straipsnyje;

d) fizinių asmenų ir labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių indėliai, kurie būtų reikalavimus atitinkantys indėliai, jeigu nebūtų laikomi Sąjungoje įsteigtų įstaigų filialuose, esančiuose už Sąjungos ribų;

e) užtikrinti įsipareigojimai, įskaitant padengtas obligacijas ir įsipareigojimus, kuriuos sudaro apsidraudimo tikslais naudojamos finansinės priemonės, kurios yra neatskiriama užtikrinamojo turto grupės dalis ir kurios pagal nacionalinę teisę užtikrinamos panašiai kaip ir padengtos obligacijos, jeigu visas užtikrintas turtas, susijęs su padengtų obligacijų užtikrinamojo turto grupe, lieka nepaveiktas, atskirtas ir pakankamai finansuojamas bei neapima jokios užtikrinto įsipareigojimo ar įsipareigojimo, dėl kurio įkeista užtikrinimo priemonė, dalies, viršijančios to turto, įkaito, reikalavimo teisės ar užtikrinimo priemonės, kuriuo tas turtas užtikrinamas, vertę;

f) bet koks įsipareigojimas, atsirandantis dėl kliento turto ar kliento pinigų, įskaitant kolektyvinio investavimo subjektų vardu laikomą kliento turtą arba kliento pinigus, laikymo su sąlyga, kad toks klientas yra apsaugotas pagal taikomą bankroto teisę;

g) bet koks įsipareigojimas, atsirandantis dėl pasitikėjimo santykių tarp pertvarkytino subjekto ar bet kurios iš jo patronuojamųjų įmonių (kaip patikėtinio) ir kito asmens (kaip naudos gavėjo), su sąlyga, kad toks naudos gavėjas yra apsaugotas pagal taikomą bankroto arba civilinę teisę;

h) įsipareigojimai įstaigoms, išskyrus įsipareigojimus tai pačiai grupei priklausantiems subjektams, kurių pradinis terminas yra trumpesnis nei septynios dienos;

i) įsipareigojimai, kurių likęs galiojimo terminas yra trumpesnis nei septynios dienos, prisiimti:

   i) pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/26/EB** paskirtų sistemų ar sistemų valdytojų atžvilgiu;

   ii) sistemos, nustatytos pagal Direktyvą 98/26/EB, dalyvių atžvilgiu ir kylantys dėl dalyvavimo tokioje sistemoje arba

   iii) trečiųjų valstybių pagrindinėms sandorio šalims, pripažintoms pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 25 straipsnį;

j) įsipareigojimas bet kuriai iš šių šalių:

i) darbuotojui, kiek tai susiję su sukauptu atlyginimu, pensijų išmokomis ar kitu fiksuoto dydžio atlygiu, išskyrus kintamąjį atlygio komponentą, nereglamentuojamą kolektyvine sutartimi, ir išskyrus kintamąją atlygio dalį reikšmingą riziką prisiimantiems darbuotojams, kaip nurodyta Direktyvos 2013/36/ES 92 straipsnio 2 dalyje;

ii) komerciniam ar prekybos kreditoriui, kai įsipareigojimas atsiranda dėl įstaigai arba patronuojančiajai įmonei teikiamų prekių ar paslaugų, kurios yra būtinos kasdienei tos įstaigos arba patronuojančiosios įmonės veiklai, įskaitant IT paslaugas, komunalines paslaugas ir patalpų nuomą, tvarkymą ir priežiūrą;

iii) mokesčių ir socialinės apsaugos institucijoms, jeigu tokiems įsipareigojimams teikiama pirmenybė pagal taikytiną teisę;

iv) indėlių garantijų sistemoms, kai įsipareigojimas atsiranda dėl mokėtinų įmokų pagal Direktyvą 2014/49/ES;

k) įsipareigojimai, atsirandantys dėl išvestinių finansinių priemonių;

l) įsipareigojimai, atsirandantys dėl skolos finansinių priemonių su įterptosiomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis.

Pirmos pastraipos l punkto tikslais skolos priemonės, apimančios išankstinio išpirkimo pasirinkimo sandorius, vykdomus emitento arba turėtojo nuožiūra, ir skolos priemonės su kintamąja palūkanų norma, nustatyta taikant plačiai naudojamą pagrindinę normą, tokią kaip EURIBOR arba LIBOR, tik dėl tų požymių nelaikomos skolos priemonėmis su įterptosiomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis.

72b straipsnis

Tinkamų įsipareigojimų priemonės

1. Įsipareigojimai priskiriami prie tinkamų įsipareigojimų priemonių, jeigu jie atitinka šiame straipsnyje nustatytas sąlygas ir tik tiek, kiek nustatyta šiame straipsnyje.

2. Įsipareigojimai priskiriami prie tinkamų įsipareigojimų priemonių tik jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

   a) įsipareigojimai yra įstaigos atitinkamai tiesiogiai išleisti arba gauti ir yra visiškai apmokėti;

   b) įsipareigojimai nepriklauso nė vienam iš šių subjektų:

      i) tai pačiai pertvarkytinai grupei priklausančiai įstaigai arba subjektui;

      ii) įmonei, kurios kapitalo valdyme įstaiga dalyvauja tiesiogiai arba netiesiogiai, tiesiogiai turėdama arba kontroliuodama 20 % arba didesnę tos įmonės balsavimo teisių arba kapitalo dalį;

c) įsipareigojimų nuosavybės įsigijimo pertvarkytinas subjektas nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nefinansuoja;

d) reikalavimas dėl pagrindinės įsipareigojimų sumos pagal priemones reglamentuojančias nuostatas yra visiškai subordinuotas reikalavimams, atsirandantiems dėl 72a straipsnio 2 dalyje nurodytų neįtrauktų įsipareigojimų. Tas subordinavimo reikalavimas laikomas įvykdytu bet kuriomis iš šių aplinkybių:

i) įsipareigojimus reglamentuojančiomis sutarčių nuostatomis nustatyta, kad įprastinės bankroto bylos, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 47 punkte, atveju reikalavimas dėl pagrindinės priemonių sumos yra mažesnio prioriteto negu reikalavimai, atsirandantys dėl bet kokių neįtrauktų įsipareigojimų, nurodytų šio reglamento 72a straipsnio 2 dalyje;

ii) taikytinais teisės aktais nustatyta, kad įprastinės bankroto bylos, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 47 punkte, atveju reikalavimas dėl pagrindinės priemonių sumos yra mažesnio prioriteto negu reikalavimai, atsirandantys dėl bet kokių neįtrauktų įsipareigojimų, nurodytų šio reglamento 72a straipsnio 2 dalyje;

iii) priemonės yra išleistos pertvarkytino subjekto, savo balanse neturinčio jokių neįtrauktų įsipareigojimų, nurodytų šio reglamento 72a straipsnio 2 dalyje, kurie yra tokio pat prioriteto (*pari passu*) arba mažesnio prioriteto negu tinkamų įsipareigojimų priemonės;

e) įsipareigojimai nėra užtikrinti toliau išvardytų subjektų ir toliau išvardyti subjektai jiems netaiko garantijos ar jokio kokio kito susitarimo, kuriuo būtų padidintas reikalavimo prioritetas:

i) įstaigos arba jos patronuojamųjų įmonių;

ii) įstaigos patronuojančiosios įmonės arba jos patronuojamųjų įmonių;

iii) bet kokios įmonės, glaudžiais ryšiais susijusios su i ir ii papunkčiuose nurodytais subjektais;

f) įsipareigojimams netaikomi įskaitymo ar užskaitos susitarimai, kurie mažintų jų pajėgumą padengti nuostolius pertvarkymo atveju;

g) įsipareigojimus reglamentuojančiose nuostatose nėra numatyta jokių paskatų, kad įstaiga jų pagrindinės sumos atitinkamai pareikalautų, ją išpirktų, atpirktų iki termino arba prieš laiką grąžintų, išskyrus 72c straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais;

h) priemonių turėtojai įsipareigojimų negali išpirkti prieš terminą, išskyrus 72c straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais;

i) taikant 72c straipsnio 3 ir 4 dalis, jeigu įsipareigojimai apima vieną arba daugiau išankstinio grąžinimo pasirinkimo sandorių, įskaitant pasirinkimo pirkti sandorius, tie pasirinkimo sandoriai vykdomi visiška emitento nuožiūra, išskyrus 72c straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais;

j) įsipareigojimų gali būti prieš laiką pareikalauta, jie gali būti prieš laiką išpirkti, grąžinti arba atpirkti tik jeigu tenkinamos 77 ir 78a straipsniuose nustatytos sąlygos;

k) įsipareigojimus reglamentuojančiose nuostatose nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nenurodoma, kad pertvarkytinas subjektas atitinkamai prieš laiką pareikalautų įsipareigojimų, juos prieš laiką išpirktų, grąžintų ar atpirktų, išskyrus įstaigos nemokumo ar likvidavimo atveju, ir įstaiga kitaip to nenurodo;

l) įsipareigojimus reglamentuojančiomis nuostatomis jų turėtojui nesuteikiama teisė paspartinti būsimus suplanuotus palūkanų arba pagrindinės sumos mokėjimus, išskyrus pertvarkytino subjekto nemokumo arba likvidavimo atveju;

m) pagal įsipareigojimus atitinkamai mokėtinų palūkanų arba dividendų sumų dydis nekeičiamas remiantis pertvarkytino subjekto arba jo patronuojančiosios įmonės kreditingumu;

n) priemonių, išleistų po … [dveji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo datos], atveju atitinkamuose sutartiniuose dokumentuose ir, kai taikytina, prospekte, susijusiuose su išleidimu, aiškiai nurodomas galimas naudojimasis nurašymo ir konvertavimo įgaliojimais pagal Direktyvos 2014/59/ES 48 straipsnį;

Pirmos pastraipos a punkto tikslais tik tos įsipareigojimų dalys, kurios yra visiškai apmokėtos, yra tinkamos priskirti prie tinkamų įsipareigojimų priemonių.

Šio straipsnio pirmos pastraipos d punkto tikslais, jei kai kurie 72a straipsnio 2 punkte nurodyti neįtraukti įsipareigojimai yra subordinuoti įprastiems neužtikrintiems reikalavimams pagal nacionalinę bankroto teisę, *inter alia*, dėl to, kad juos turi kreditorius, kurį su skolininku sieja glaudus ryšys dėl to, kad jis yra arba buvo akcininku, yra susaistytas kontrolės arba grupės ryšiais, yra valdymo organo narys arba yra susijęs su bet kuriuo iš tų asmenų, subordinacija negali būti vertinama remiantis reikalavimais, atsirandančiais dėl tokių neįtrauktų įsipareigojimų.

3. Be šio straipsnio 2 dalyje nurodytų įsipareigojimų, pertvarkymo institucija gali leisti įsipareigojimus priskirti prie tinkamų įsipareigojimų priemonių iki bendros sumos, neviršijančios 3,5 % bendros rizikos pozicijos sumos, apskaičiuotos pagal 92 straipsnio 3 ir 4 dalis, jeigu:

   a) tenkinamos visos 2 dalyje nustatytos sąlygos, išskyrus 2 dalies pirmos pastraipos d punkte nustatytą sąlygą;

   b) įsipareigojimai yra tokio pat prioriteto (*pari passu*) kaip ir mažiausio prioriteto neįtraukti įsipareigojimai, nurodyti 72a straipsnio 2 dalyje, išskyrus neįtrauktus įsipareigojimus, subordinuotus įprastiems neužtikrintiems reikalavimams pagal nacionalinę nemokumo teisę, nurodytus šio straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje, ir

   c) dėl tų įsipareigojimų įtraukimo į tinkamų įsipareigojimų straipsnius nekiltų reikšmingos rizikos, susijusios su sėkmingu teisiniu užginčijimu arba teisėtais kompensacijos reikalavimais, kaip įvertina pertvarkymo institucija pagal Direktyvos 2014/59/ES 34 straipsnio 1 dalies g punkte ir 75 straipsnyje nurodytus principus.

4. Pertvarkymo institucija gali leisti įsipareigojimus priskirti prie tinkamų įsipareigojimų priemonių kartu su 2 dalyje nurodytais įsipareigojimais, jeigu:

a) įstaigai neleidžiama į tinkamų įsipareigojimų straipsnius įtraukti 3 dalyje nurodytų įsipareigojimų;

b) tenkinamos visos 2 dalyje nustatytos sąlygos, išskyrus 2 dalies pirmos pastraipos d punkte nustatytą sąlygą;

c) įsipareigojimai yra tokio pat (*pari passu*) arba didesnio prioriteto negu mažiausio prioriteto neįtraukti įsipareigojimai, nurodyti 72a straipsnio 2 dalyje, išskyrus neįtrauktus įsipareigojimus, subordinuotus įprastiems neužtikrintiems reikalavimams pagal nacionalinę nemokumo teisę, nurodytus šio straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje;

d) 72a straipsnio 2 dalyje nurodytų neįtrauktų įsipareigojimų, kurie nemokumo atveju yra tokio pat (*pari passu*) arba mažesnio prioriteto negu tie įsipareigojimai, suma įstaigos balanse neviršija 5 % įstaigos nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų sumos;

e) dėl tų įsipareigojimų įtraukimo į tinkamų įsipareigojimų straipsnius nekiltų reikšmingos rizikos, susijusios su sėkmingu teisiniu užginčijimu arba teisėtais kompensacijos reikalavimais, kaip įvertina pertvarkymo institucija pagal Direktyvos 2014/59/ES 34 straipsnio 1 dalies g punkte ir 75 straipsnyje nurodytus principus.

5. Pertvarkymo institucija gali leisti įstaigai į tinkamų įsipareigojimų straipsnius įtraukti tik arba 3, arba 4 dalyje nurodytus įsipareigojimus.

6. Tikrindama, ar tenkinamos šio straipsnio sąlygos, pertvarkymo institucija konsultuojasi su kompetentinga institucija.

7. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

   a) taikomas tinkamų įsipareigojimų priemonių netiesioginio finansavimo formas ir pobūdį;

   b) paskatų išpirkti, siekiant įvykdyti šio straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos g punkte ir 72c straipsnio 3 dalyje nurodytą sąlygą, formą ir pobūdį.

   Tie techninių reguliavimo standartų projektai turi būti visiškai suderinti su 28 straipsnio 5 dalies a punkte ir 52 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytu deleguotuoju aktu.

   EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [šeši mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo datos].

   Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

72c straipsnis

Tinkamų įsipareigojimų priemonių amortizavimas

1. Tinkamų įsipareigojimų priemonės, kurių likęs terminas yra bent vieni metai, visiškai atitinka reikalavimus, kad būtų priskiriamos prie tinkamų įsipareigojimų straipsnių.

   Tinkamų įsipareigojimų priemonės, kurių likęs terminas yra trumpesnis negu vieni metai, nepriskiriamos prie tinkamų įsipareigojimų straipsnių.

2. 1 dalies tikslais, kai tinkamų įsipareigojimų priemonė apima jos turėtojo išpirkimo pasirinkimo sandorį, vykdytiną iki pradinio nurodyto tos priemonės termino, tos priemonės terminas nustatomas kaip anksčiausia galima data, kurią priemonės turėtojas gali įvykdyti išpirkimo pasirinkimo sandorį ir pareikalauti tos priemonės išpirkimo arba grąžinimo.

3. 1 dalies tikslais, kai tinkamų įsipareigojimų priemonė apima paskatą emitentui pareikalauti priemonės, ją išpirkti, grąžinti arba atpirkti iki pradinio nurodyto tos priemonės termino, tos priemonės terminas nustatomas kaip anksčiausia galima data, kurią emitentas gali įvykdyti tą pasirinkimo sandorį ir pareikalauti tos priemonės išpirkimo arba grąžinimo.

4. 1 dalies tikslais, kai tinkamų įsipareigojimų priemonė apima išankstinio išpirkimo pasirinkimo sandorius, kurie yra vykdytini visiška emitento nuožiūra iki pradinio nurodyto tos priemonės termino, bet priemonę reglamentuojančios nuostatos neapima paskatų pareikalauti priemonės, ją išpirkti, grąžinti arba atpirkti iki priemonės termino ir neapima išpirkimo pasirinkimo ar grąžinimo pasirinkimo sandorio, vykdomo turėtojų nuožiūra, tos priemonės terminas nustatomas kaip pradinis nurodytas terminas.

72d straipsnis

Tinkamumo sąlygų nebetenkinimo pasekmės

Jeigu tinkamų įsipareigojimų priemonei taikomos 72b straipsnyje nustatytos sąlygos nebetenkinamos, tie įsipareigojimai iškart nebepriskiriami prie tinkamų įsipareigojimų priemonių.

72b straipsnio 2 dalyje nurodyti įsipareigojimai gali būti toliau laikomi tinkamų įsipareigojimų priemonėmis, kol yra priskiriami prie tinkamų įsipareigojimų priemonių pagal 72b straipsnio 3 arba 4 dalį.

2 skirsnis

Atskaitymai iš tinkamų įsipareigojimų straipsnių

72e straipsnis

Atskaitymai iš tinkamų įsipareigojimų straipsnių

1. Įstaigos, kurioms taikomas 92a straipsnis, iš tinkamų įsipareigojimų straipsnių atskaito:

   a) įstaigos tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimas nuosavų tinkamų įsipareigojimų priemones, įskaitant nuosavus įsipareigojimus, kuriuos ta įstaiga galėtų būti įsipareigojusi pirkti pagal esamus sutartinius įsipareigojimus;

   b) įstaigos tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimas G-SII subjektų, su kuriais įstaiga turi abipusės kryžminės kapitalo dalių nuosavybės, tinkamų įsipareigojimų priemones, kurios, kompetentingos institucijos nuomone, buvo sukurtos siekiant dirbtinai padidinti pertvarkytino subjekto nuostolių padengimo ir rekapitalizavimo pajėgumą;

   c) atitinkamą tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimų G-SII subjektų, kuriuose įstaiga neturi reikšmingų investicijų, tinkamų įsipareigojimų priemonių sumą, kuri nustatoma pagal 72i straipsnį;

d) įstaigos tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimas G-SII subjektų, kuriuose įstaiga turi reikšmingų investicijų, tinkamų įsipareigojimų priemones, išskyrus penkias darbo dienas ar trumpiau turimas platinamas pozicijas.

2. Šio skirsnio tikslais visos priemonės, kurios yra tokio pat (*pari passu*) prioriteto kaip tinkamų įsipareigojimų priemonės, vertinamos kaip tinkamų įsipareigojimų priemonės, išskyrus priemones, kurios yra tokio pat (*pari passu*) prioriteto kaip priemonės, pripažintos tinkamais įsipareigojimais pagal 72b straipsnio 3 ir 4 dalis.

3. Šio skirsnio tikslais turimų tinkamų įsipareigojimų priemonių, nurodytų 72b straipsnio 3 dalyje, sumą įstaigos gali apskaičiuoti taip:

$$h = \sum_i (H_i \cdot \frac{l_i}{L_i})$$

čia:

h = turimų tinkamų įsipareigojimų priemonių, nurodytų 72b straipsnio 3 dalyje, suma;

i = įstaigos emitentės indeksas;

H_i = bendra i įstaigos emitentės turimų tinkamų įsipareigojimų, nurodytų 72b straipsnio 3 dalyje, suma;

l_i = įsipareigojimų, i įstaigos emitentės įtrauktų į tinkamų įsipareigojimų straipsnius iki 72b straipsnio 3 dalyje nustatytų ribų, suma pagal naujausią įstaigos emitentės atskleistą informaciją ir

L_i = bendra neįvykdytų i įstaigos emitentės įsipareigojimų, nurodytų 72b straipsnio 3 dalyje, suma pagal naujausią emitento atskleistą informaciją.

4. Kai ES patronuojančioji įstaiga arba patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje, kuriai taikomas 92a straipsnis, tiesiogiai, netiesiogiai arba dirbtinai turi vienos arba daugiau patronuojamųjų įmonių, nepriklausančių tai pačiai pertvarkytinai grupei kaip ta patronuojančioji įstaiga, nuosavų lėšų priemonių arba tinkamų įsipareigojimų priemonių, tos patronuojančiosios įstaigos pertvarkymo institucija, tinkamai atsižvelgusi į atitinkamų patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijų nuomonę, gali leisti patronuojančiajai įstaigai atskaityti tokias turimas priemones atskaitant mažesnę tos patronuojančiosios įstaigos pertvarkymo institucijos nurodytą sumą. Ta pakoreguota suma yra lygi bent m sumai, apskaičiuojamai taip:

$$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\}\}$$

čia:

i = patronuojamosios įmonės indeksas;

OP_i = i patronuojamosios įmonės išleistų nuosavų išteklių priemonių, turimų patronuojančiosios įstaigos, suma;

LP_i = i patronuojamosios įmonės išleistų tinkamų įsipareigojimų straipsnių, turimų patronuojančiosios įstaigos, suma;

β = i patronuojamosios įmonės išleistų ir patronuojančiosios įstaigos turimų nuosavų išteklių priemonių ir tinkamų įsipareigojimų straipsnių procentinė dalis;

O_i = i patronuojamosios įmonės nuosavų išteklių suma, neatsižvelgiant į atskaitymą, apskaičiuotą pagal šią dalį;

L_i = i patronuojamosios įmonės tinkamų įsipareigojimų suma, neatsižvelgiant į atskaitymą, apskaičiuotą pagal šią dalį;

r_i = koeficientas, taikomas i patronuojamajai įmonei jos pertvarkytinos grupės lygmeniu pagal šio reglamento 92a straipsnio 1 dalies a punktą ir Direktyvos 2014/59/ES 45d straipsnį ir

$aRWA_i$ = bendra i G-SII subjekto rizikos pozicijos suma, apskaičiuota pagal 92 straipsnio 3 ir 4 dalis, atsižvelgiant į 12 straipsnyje nustatytus koregavimus.

Jei patronuojančiajai įstaigai leidžiama atskaityti pakoreguotą sumą pagal pirmą pastraipą, patronuojamoji įmonė atskaito pirmoje pastraipoje nurodytos turimų nuosavų išteklių priemonių ir tinkamų įsipareigojimų priemonių sumos ir tos pakoreguotos sumos skirtumą.

72f straipsnis

Turimų nuosavų tinkamų įsipareigojimų priemonių atskaitymas

72e straipsnio 1 dalies a punkto tikslais įstaigos apskaičiuoja turimų priemonių sumą remdamosi bendrųjų ilgųjų pozicijų suma, taikant šias išimtis:

a) įstaigos gali apskaičiuoti turimų priemonių sumą remdamosi grynąja ilgąja pozicija, jeigu tenkinamos abi šios sąlygos:

   i) ilgosios ir trumposios pozicijų pagrindinė pozicija yra ta pati, o trumposiose pozicijose nepatiriama sandorio šalies rizika;

   ii) arba ir ilgosios, ir trumposios pozicijos yra įtrauktos į prekybos knygą, arba abi šios pozicijos yra įtrauktos į ne prekybos knygą;

b) įstaigos nustato sumą, kuri turi būti atskaityta iš tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimų indekso vertybinių popierių, apskaičiuodamos į tuos indeksus įtrauktų nuosavų tinkamų įsipareigojimų priemonių pagrindinę poziciją;

c) įstaigos gali atlikti bendrųjų ilgųjų nuosavų tinkamų įsipareigojimų priemonių pozicijų, kurios susidaro dėl turimų indekso vertybinių popierių, ir trumpųjų nuosavų tinkamų įsipareigojimų priemonių pozicijų, kurios susidaro dėl trumpųjų pagrindinių indeksų pozicijų, tarpusavio užskaitą, įskaitant atvejus, kai tose trumposiose pozicijose patiriama sandorio šalies rizika, jeigu tenkinamos abi šios sąlygos:

   i) ilgosios ir trumposios pozicijos priklauso toms pačioms pagrindinių indeksų pozicijoms;

ii) arba ir ilgosios, ir trumposios pozicijos yra įtrauktos į prekybos knygą, arba abi šios pozicijos yra įtrauktos į ne prekybos knygą.

72g straipsnis

Tinkamų įsipareigojimų straipsnių atskaitymo pagrindas

72e straipsnio 1 dalies b, c ir d punktų tikslais įstaigos atskaito bendrąsias ilgąsias pozicijas, taikant 72h ir 72i straipsniuose nustatytas išimtis.

72h straipsnis

Turimų kitų G-SII subjektų tinkamų įsipareigojimų atskaitymas

Įstaigos, kurios nesinaudoja 72j straipsnyje nustatyta išimtimi, 72e straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodytus atskaitymus atlieka laikydamosi šių nuostatų:

a) jos gali apskaičiuoti tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimas tinkamų įsipareigojimų priemonių dalis remdamosi grynąja ilgąja pozicija toje pačioje pagrindinėje pozicijoje, jei tenkinamos abi šios sąlygos:

   i) trumposios pozicijos terminas arba yra toks pat kaip ilgosios pozicijos terminas arba ilgesnis, arba trumposios pozicijos likęs terminas yra bent vieni metai;

   ii) arba ir trumposios, ir ilgosios pozicijos yra įtrauktos į prekybos knygą, arba abi šios pozicijos yra įtrauktos į ne prekybos knygą;

b) jos nustato sumą, kuri turi būti atskaityta iš tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimų indekso vertybinių popierių, nagrinėdamos į tuos indeksus įtrauktų tinkamų įsipareigojimų priemonių pagrindinę poziciją.

72i straipsnis

Tinkamų įsipareigojimų atskaitymas, kai įstaiga neturi reikšmingų investicijų G-SII subjektuose

1. 72e straipsnio 1 dalies c punkto tikslais taikytiną atskaitytiną sumą įstaigos apskaičiuoja šios dalies a punkte nurodytą sumą padaugindamos iš koeficiento, gauto atlikus šios dalies b punkte nurodytą skaičiavimą:

   a) bendra suma, kuria tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimos finansų sektoriaus subjektų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės, papildomos 1 lygio ir 2 lygio priemonės ir G-SII subjektų tinkamų įsipareigojimų priemonės, kai įstaiga neturi reikšmingų investicijų nė viename iš tų subjektų, viršija 10 % įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių, apskaičiuota pritaikius šias nuostatas:

      i) 32–35 straipsnius;

      ii) 36 straipsnio 1 dalies a–g punktus, k punkto ii–v papunkčius ir l punktą, išskyrus atskaitytiną atidėtųjų mokesčių turto, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo ir susidaro dėl laikinųjų skirtumų, sumą;

      iii) 44 ir 45 straipsnius;

b) tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimų G-SII subjektų, kuriuose įstaiga neturi reikšmingų investicijų, tinkamų įsipareigojimų priemonių suma, padalyta iš tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimų finansų sektoriaus subjektų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių, papildomų 1 lygio ir 2 lygio priemonių ir G-SII subjektų tinkamų įsipareigojimų priemonių, kai pertvarkytinas subjektas neturi reikšmingų investicijų nė viename iš tų subjektų, bendros sumos.

2. Įstaigos į 1 dalies a punkte nurodytas sumas ir apskaičiuodamos koeficientą pagal 1 dalies b punktą neįtraukia penkias darbo dienas arba trumpesnį laikotarpį turimų platinamų pozicijų.

3. Suma, kuri turi būti atskaityta pagal 1 dalį, proporcingai paskirstoma visoms įstaigos turimoms G-SII subjekto tinkamų įsipareigojimų priemonėms. Įstaigos nustato kiekvienos tinkamų įsipareigojimų priemonės sumą, kuri atskaitoma pagal 1 dalį, šios dalies a punkte nurodytą sumą padaugindamos iš šios dalies b punkte nurodytos proporcijos:

a) turimų priemonių suma, kurią reikalaujama atskaityti pagal 1 dalį;

b) bendros tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimų G-SII subjektų, kuriuose įstaiga neturi reikšmingų investicijų, tinkamų įsipareigojimų priemonių sumos proporcija pagal kiekvieną įstaigos turimą tinkamų įsipareigojimų priemonę.

4. 72e straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta turimų priemonių suma, kuri sudaro 10 % arba mažesnę įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių dalį, pritaikius šio straipsnio 1 dalies a punkto i, ii ir iii papunkčių nuostatas, nėra atskaitoma ir jai taikomi atitinkamai taikytini rizikos koeficientai pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 arba 3 skyrius ir trečios dalies IV antraštinėje dalyje nustatyti reikalavimai.

5. Įstaigos nustato kiekvienos tinkamų įsipareigojimų priemonės sumą, kurią remdamosi 4 dalimi įvertina pagal riziką, turimų priemonių, kurias reikia įvertinti pagal riziką remiantis 4 dalimi, sumą padaugindamos iš 3 dalies b punkte nurodytos apskaičiuotos proporcijos.

72j straipsnis

Atskaitymų iš tinkamų įsipareigojimų straipsnių prekybos knygoje išimtis

1. Įstaigos gali nuspręsti neatskaityti nustatytos savo tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimų tinkamų įsipareigojimų priemonių dalies, kurios bendra suma, apskaičiuota pagal bendrąsias ilgąsias pozicijas, yra lygi 5 % arba mažesnei įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių daliai pritaikius 32–36 straipsnius, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

   a) turimos priemonės yra įtrauktos į prekybos knygą;

   b) tinkamų įsipareigojimų priemonės turimos ne ilgiau kaip 30 darbo dienų.

2. Straipsnių sumoms, kurios nėra atskaitomos pagal 1 dalį, taikomi nuosavų lėšų reikalavimai kaip prekybos knygos straipsniams.

3. Kai pagal 1 dalį neatskaitomų turimų priemonių atveju toje dalyje nustatytos sąlygos nebetenkinamos, tos turimos priemonės atskaitomos pagal 72g straipsnį, netaikant 72h ir 72i straipsniuose nustatytų išimčių.

3 skirsnis
Nuosavos lėšos ir tinkami įsipareigojimai

72k straipsnis
Tinkami įsipareigojimai

Įstaigos tinkamus įsipareigojimus sudaro tos įstaigos tinkamų įsipareigojimų straipsniai po 72e straipsnyje nurodytų atskaitymų.

72l straipsnis
Nuosavos lėšos ir tinkami įsipareigojimai

Įstaigos nuosavas lėšas ir tinkamus įsipareigojimus sudaro jos nuosavų lėšų ir jos tinkamų įsipareigojimų suma.

---

* 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 173, 2014 6 12, p. 149).

** 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose (OL L 166, 1998 6 11, p. 45).“;

32) antros dalies I antraštinės dalies 6 skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:

„Bendrieji nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimai“;

33) 73 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„Paskirstymas pagal priemones“;

b) 1–4 dalys pakeičiamos taip:

„1. Kapitalo priemonės ir įsipareigojimai, kurių atveju įstaigai paliekama laisvė savo nuožiūra priimti sprendimą dėl paskirstomų sumų išmokėjimo kita forma nei pinigais arba nuosavų lėšų priemonėmis, nėra tinkami priskirti prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių, papildomų 1 lygio, 2 lygio ar tinkamų įsipareigojimų priemonių, išskyrus atvejus, kai įstaiga yra gavusi kompetentingos institucijos išankstinį leidimą.

2. Kompetentingos institucijos išduoda 1 dalyje nurodytą išankstinį leidimą tik tuo atveju, jei, jų nuomone, tenkinamos visos šios sąlygos:

a) 1 dalyje nurodyta laisvė spręsti savo nuožiūra ar galima paskirstomų sumų mokėjimo forma neturėtų neigiamos įtakos įstaigos galimybei anuliuoti mokėjimus pagal priemonę;

b) 1 dalyje nurodyta laisvė spręsti savo nuožiūra ar galima paskirstomų sumų mokėjimo forma neturėtų neigiamos įtakos kapitalo priemonės ar įsipareigojimo pajėgumui padengti nuostolius;

c) dėl 1 dalyje nurodytos laisvės spręsti savo nuožiūra arba galimos paskirstomų sumų mokėjimo formos kitaip nebūtų sumažinta kapitalo priemonės ar įsipareigojimo kokybė.

Kompetentinga institucija prieš suteikdama 1 dalyje nurodytą išankstinį leidimą pasikonsultuoja su pertvarkymo institucija dėl įstaigos atitikties šioms sąlygoms.

3. Kapitalo priemonės ir įsipareigojimai, kurių atveju ne juos išleidusi įstaiga, o kitas juridinis asmuo turi laisvę savo nuožiūra nuspręsti arba reikalauti, kad pagal tas priemones ar įsipareigojimus paskirstomos sumos būtų mokamos kita forma nei pinigai ar nuosavų lėšų priemonės, nėra tinkami priskirti prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, papildomų 1 lygio, 2 lygio arba tinkamų įsipareigojimų priemonių.

4. Įstaigos gali naudoti bendrąjį rinkos indeksą kaip vieną iš pagrindų, kuriais remiantis nustatomas pagal papildomas 1 lygio, 2 lygio ir tinkamų įsipareigojimų priemones paskirstomų sumų dydis.“;

c) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Įstaigos praneša apie bendruosius rinkos indeksus, kuriais grindžiamos jų kapitalo priemonės ir tinkamų įsipareigojimų priemonės, ir juos atskleidžia.“;

34) 75 straipsnio įvadinis sakinys pakeičiamas taip:

„Laikoma, kad 45 straipsnio a punkte, 59 straipsnio a punkte, 69 straipsnio a punkte ir 72h straipsnio a punkte nurodytoms trumposioms pozicijoms taikomi terminų reikalavimai turimų pozicijų atžvilgiu yra tenkinami, jei tenkinamos visos šios sąlygos:“;

35) 76 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„1. 42 straipsnio a punkto, 45 straipsnio a punkto, 57 straipsnio a punkto, 59 straipsnio a punkto, 67 straipsnio a punkto, 69 straipsnio a punkto ir 72h straipsnio a punkto tikslais įstaigos gali sumažinti kapitalo priemonės ilgosios pozicijos sumą indekso, sudaryto iš tos pačios pagrindinės pozicijos, kuri yra draudžiama, dalimi, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

a) arba ir draudžiamoji ilgoji pozicija, ir indekso, naudojamo tai ilgajai pozicijai apdrausti, trumpoji pozicija yra įtrauktos į prekybos knygą, arba abi šios pozicijos yra įtrauktos į ne prekybos knygą;

b) a punkte nurodytos pozicijos tikrąja verte yra įtrauktos į įstaigos balansą;

c) a punkte nurodyta trumpoji pozicija laikoma veiksmingu apsidraudimu pagal įstaigos vidaus kontrolės procesus;

d) kompetentingos institucijos bent kartą per metus įvertina c punkte nurodytų vidaus kontrolės procesų tinkamumą ir įsitikina, kad jų tinkamumas yra nuolatinis.

2. Tais atvejais, kai kompetentinga institucija yra davusi išankstinį leidimą, įstaiga gali naudoti konservatyvų į indeksus įtrauktų įstaigos priemonių pagrindinės pozicijos įvertinimą kaip alternatyvą viename arba keliuose iš šių punktų nurodytų straipsnių pozicijos apskaičiavimui:

a) nuosavų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, papildomų 1 lygio, 2 lygio ir tinkamų įsipareigojimų priemonių, įtrauktų į indeksus;

b) finansų sektoriaus subjektų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, papildomų 1 lygio ir 2 lygio priemonių, įtrauktų į indeksus;

c) įstaigų tinkamų įsipareigojimų priemonių, įtrauktų į indeksus.

3. Kompetentingos institucijos duoda 2 dalyje nurodytą išankstinį leidimą tik tuo atveju, jei įstaiga joms priimtinu būdu yra įrodžiusi, kad veiklos požiūriu įstaigai būtų sudėtinga vykdyti viename arba keliuose iš 2 dalies punktų atitinkamai nurodytų straipsnių pagrindinės pozicijos stebėseną.“;

36) 77 straipsnis pakeičiamas taip:

„*77 straipsnis*
Nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų mažinimo sąlygos

1. Įstaiga turi gauti kompetentingos institucijos išankstinį leidimą, norėdama atlikti bet kurį iš šių veiksmų:

a) sumažinti, išpirkti arba atpirkti įstaigos išleistas bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones leidžiamu pagal taikytiną nacionalinę teisę būdu;

b) sumažinti, paskirstyti arba perklasifikuoti kaip kitą nuosavų lėšų straipsnį akcijų priedus, susijusius su nuosavų išteklių priemonėmis;

c) pareikalauti papildomų 1 arba 2 lygio priemonių, jas išpirkti, grąžinti arba atpirkti iki sutartyje nustatyto termino.

2. Įstaiga turi gauti pertvarkymo institucijos išankstinį leidimą, norėdama pareikalauti tinkamų įsipareigojimų priemonių, kurioms netaikoma 1 dalis, jas išpirkti, grąžinti arba atpirkti iki sutartyje nustatyto termino.“;

37) 78 straipsnis pakeičiamas taip:

„*78 straipsnis*
Priežiūros institucijos leidimas mažinti nuosavas lėšas

1. Kompetentinga institucija duoda įstaigai leidimą mažinti bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones, papildomas 1 arba 2 lygio priemones, jų pareikalauti, jas išpirkti, grąžinti ar atpirkti arba sumažinti, paskirstyti arba perklasifikuoti susijusius akcijų priedus, jeigu tenkinama kuri nors iš šių sąlygų:

a) anksčiau arba tuo pačiu metu, kai atlieka kurį nors iš 77 straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų, įstaiga pakeičia 77 straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones arba susijusius akcijų priedus lygiavertės arba aukštesnės kokybės nuosavų lėšų priemonėmis sąlygomis, kurios yra tvarios, kad būtų užtikrintas įstaigos pajėgumas gauti pajamų;

b) įstaiga kompetentingai institucijai priimtinu būdu yra įrodžiusi, kad įstaigos nuosavos lėšos ir tinkami įsipareigojimai, atlikus šio reglamento 77 straipsnio 1 dalyje nurodytą veiksmą, šiame reglamente ir direktyvose 2013/36/ES bei 2014/59/ES nustatytus reikalavimus viršytų tokia dalimi, kokią kompetentinga institucija laiko reikalinga.

Jei įstaiga pakankamomis apsaugos priemonėmis užtikrina savo pajėgumą vykdyti veiklą naudojant nuosavas lėšas, kurių suma viršija šiame reglamente ir Direktyvoje 2013/36/ES nustatytas sumas, kompetentinga institucija gali suteikti tai įstaigai bendrą išankstinį leidimą atlikti bet kuriuos iš šio reglamento 77 straipsnio 1 dalyje nustatytų veiksmų laikantis kriterijų, kuriais užtikrinama, kad bet kokie tokie būsimi veiksmai atitiktų šios dalies a ir b punktuose nustatytas sąlygas. Tas bendras išankstinis leidimas suteikiamas tik konkrečiam – ne ilgesniam negu vienų metų – laikotarpiui; jam pasibaigus leidimą galima pratęsti. Bendras išankstinis leidimas suteikiamas tam tikros iš anksto nustatytos sumos, kurią nustato kompetentinga institucija, atžvilgiu. Bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių atveju ta iš anksto nustatyta suma neviršija 3 % atitinkamos emisijos ir neviršija 10 % sumos, kuria bendras 1 lygio nuosavas kapitalas viršija šiame reglamente, direktyvose 2013/36/ES ir 2014/59/ES nustatytų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo reikalavimų sumą, tokia dalimi, kurią kompetentinga institucija laiko reikalinga. Papildomų 1 lygio arba 2 lygio priemonių atveju ta iš anksto nustatyta suma neviršija 10 % atitinkamos emisijos ir neviršija 3 % visos likusių nepanaudotų atitinkamai papildomų 1 lygio arba 2 lygio priemonių sumos.

Kompetentingos institucijos suteiktą bendrą išankstinį leidimą panaikina, jei įstaiga pažeidžia kuriuos nors kriterijus, kuriais remiantis tas leidimas buvo suteiktas.

2. Vertindamos pakeitimo priemonių tvarumą įstaigos pajėgumo gauti pajamų požiūriu, nurodytą 1 dalies a punkte, kompetentingos institucijos apsvarsto, kokiu mastu tos pakeitimo kapitalo priemonės įstaigai būtų brangesnės už tas kapitalo priemones ar akcijų priedus, kuriuos jos pakeistų.

3. Jeigu įstaiga atlieka kurį nors iš 77 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų veiksmų ir jei pagal taikytiną nacionalinę teisę draudžiama atsisakyti išpirkti 27 straipsnyje nurodytas bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones, kompetentinga institucija gali leisti netaikyti šio straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų, jeigu kompetentinga institucija pareikalauja, kad įstaiga tinkamu pagrindu apribotų tokių priemonių išpirkimą.

4. Kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms pareikalauti papildomų 1 lygio ar 2 lygio priemonių arba susijusių akcijų priedų, gali leisti juos išpirkti, grąžinti arba atpirkti per penkerius metus po jų išleidimo datos, jeigu tenkinamos 1 dalyje nustatytos sąlygos ir viena iš šių sąlygų:

a) pasikeičia tų priemonių reguliavimo klasifikavimas, dėl kurio, tikėtina, jos nebebūtų įtrauktos į nuosavas lėšas arba būtų perklasifikuotos kaip žemesnės kokybės nuosavos lėšos, ir yra tenkinamos abi šios sąlygos:

i) kompetentinga institucija mano, kad toks pasikeitimas yra pakankamai tikėtinas;

ii) įstaiga kompetentingai institucijai priimtinu būdu įrodo, kad šių priemonių reguliavimo klasifikavimo pakeitimo nebuvo galima pagrįstai numatyti jų išleidimo metu;

b) pasikeičia toms priemonėms taikomas mokestinis režimas ir įstaiga kompetentingai institucijai priimtinu būdu įrodo, kad jis yra esminis ir jo nebuvo galima pagrįstai numatyti tų priemonių išleidimo metu;

c) priemonės ir susiję akcijų priedai lieka galioti pagal 494b straipsnį;

d) anksčiau arba tuo pačiu metu, kai atlieka 77 straipsnio 1 dalyje nurodytą veiksmą, įstaiga pakeičia 77 straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones ar susijusius akcijų priedus lygiavertės arba aukštesnės kokybės nuosavų lėšų priemonėmis sąlygomis, kurios yra tvarios, kad būtų užtikrintas įstaigos pajėgumas gauti pajamų, ir kompetentinga institucija yra leidusi atlikti tą veiksmą remdamasi išvada, kad tai būtų naudinga vertinant prudenciniu požiūriu ir pateisinama išimtinėmis aplinkybėmis;

e) papildomos 1 lygio arba 2 lygio priemonės atperkamos rinkos formavimo tikslais.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

a) ką reiškia „tvarios, kad būtų užtikrintas įstaigos pajėgumas gauti pajamų“;

b) tinkamus 3 dalyje nurodyto išpirkimo apribojimo pagrindus;

c) tvarką, įskaitant apribojimus ir procedūras, pagal kurią kompetentingos institucijos duoda išankstinį sutikimą 77 straipsnio 1 dalyje nurodytam veiksmui atlikti, ir su duomenimis susijusius reikalavimus, taikomus kompetentingai institucijai įstaigos teikiamam prašymui leisti atlikti toje dalyje nurodytą veiksmą, įskaitant tvarką, kurios turi būti laikomasi išperkant kooperatinių bendrovių nariams išduotas akcijas, ir tokio prašymo nagrinėjimo terminus.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2013 m. liepos 28 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.“;

38) įterpiamas šis straipsnis:

„*78a straipsnis*
Leidimas mažinti tinkamų įsipareigojimų priemones

1. Pertvarkymo institucija duoda įstaigai leidimą pareikalauti tinkamų įsipareigojimų priemonių, jas išpirkti, padengti arba atpirkti, jeigu tenkinama viena iš šių sąlygų:

a) anksčiau arba tuo pačiu metu, kai atlieka bet kurį iš 77 straipsnio 2 dalyje nurodytų veiksmų, įstaiga pakeičia tinkamų įsipareigojimų priemones lygiavertės arba aukštesnės kokybės nuosavomis lėšomis arba tinkamų įsipareigojimų priemonėmis sąlygomis, kurios yra tvarios, kad būtų užtikrintas įstaigos pajėgumas gauti pajamų;

b) įstaiga pertvarkymo institucijai priimtinu būdu yra įrodžiusi, kad įstaigos nuosavos lėšos ir tinkami įsipareigojimai, atlikus šio reglamento 77 straipsnio 2 dalyje nurodytą veiksmą, šiame reglamente ir direktyvose 2013/36/ES ir 2014/59/ES nustatytus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimus viršytų tokia dalimi, kokią pertvarkymo institucija, pritarus kompetentingai institucijai, laiko reikalinga;

(c) įstaiga pertvarkymo institucijai priimtinu būdu yra įrodžiusi, kad dalinis ar visiškas tinkamų įsipareigojimų pakeitimas nuosavų lėšų priemonėmis yra būtinas siekiant užtikrinti atitiktį šiame reglamente ir Direktyvoje 2013/36/ES nustatytiems nuosavų lėšų reikalavimams, kad leidimas būtų pratęstas.

Kai įstaiga pakankamomis apsaugos priemonėmis užtikrina savo pajėgumą vykdyti veiklą naudojant nuosavas lėšas ir tinkamus įsipareigojimus, kurių suma viršija sumą, privalomą pagal šiame reglamente ir direktyvose 2013/36/ES ir 2014/59/ES nustatytus reikalavimus, pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga institucija, gali tai įstaigai suteikti bendrą išankstinį leidimą pareikalauti tinkamų įsipareigojimų priemonių, jas išpirkti, padengti arba atpirkti, pagal kriterijus, kuriais užtikrinama, kad bet koks toks būsimas veiksmas atitiktų šios dalies a ir b punktuose nustatytas sąlygas. Tas bendras išankstinis leidimas suteikiamas tik apibrėžtam laikotarpiui, kuris turi būti ne ilgesnis negu vieni metai; jam pasibaigus leidimą galima pratęsti. Bendras išankstinis leidimas suteikiamas dėl tam tikros iš anksto nustatytos sumos, kurią nustato pertvarkymo institucija. Pertvarkymo institucijos kompetentingoms institucijoms praneša apie visus suteiktus bendrus išankstinius leidimus.

Pertvarkymo institucija panaikina bendrą išankstinį leidimą, jei įstaiga pažeidžia kuriuos nors kriterijus, kuriais remiantis tas leidimas buvo suteiktas.

2. Vertindamos pakeitimo priemonių tvarumą įstaigos pajėgumo gauti pajamų požiūriu, kaip nurodyta 1 dalies a punkte, pertvarkymo institucijos apsvarsto, kokiu mastu tos pakeitimo kapitalo priemonės ar pakeitimo tinkami įsipareigojimai įstaigai kainuotų daugiau nei tos priemonės ar įsipareigojimai, kuriuos jie pakeistų.

3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

a) kompetentingos institucijos ir pertvarkymo institucijos bendradarbiavimo tvarką;

b) procedūrą, įskaitant laiko terminus ir informacijai keliamus reikalavimus, taikytiną suteikiant leidimą pagal 1 dalies pirmą pastraipą;

c) procedūrą, įskaitant laiko terminus ir informacijai keliamus reikalavimus, taikytiną suteikiant bendrą išankstinį leidimą pagal 1 dalies antrą pastraipą;

d) ką reiškia „tvarios, kad būtų užtikrintas įstaigos pajėgumas gauti pajamų“.

Taikant šios dalies pirmos pastraipos d punktą, techninių reguliavimo standartų projektai visapusiškai suderinami su 78 straipsnyje nurodytu deleguotuoju aktu.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [šeši mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.“;

39) 79 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„Laikinas atskaitymo iš nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų netaikymas“;

b) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Jeigu įstaiga turi kapitalo priemonių ar įsipareigojimų, kurie priskiriami finansų sektoriaus subjekto nuosavų lėšų priemonėms arba įstaigos tinkamų įsipareigojimų priemonėms, ir jeigu kompetentinga institucija mano, kad tos turimos priemonės yra įsigytos finansinės paramos, skirtos tam subjektui arba tai įstaigai reorganizuoti ir jo / jos gyvybingumui atkurti, teikimo tikslais, kompetentinga institucija gali leisti laikinai netaikyti nuostatų dėl atskaitymo, kurios kitu atveju toms priemonėms būtų taikomos.“;

40) įterpiamas šis straipsnis:

„*79a straipsnis*

Atitikties nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų priemonių sąlygoms vertinimas

Vertindamos atitiktį antroje dalyje nustatytiems reikalavimams, įstaigos atsižvelgia ne tik į priemonių teisinę formą, bet ir į jų esminius ypatumus. Vertinant esminius priemonės ypatumus atsižvelgiama į visus su priemonėmis susijusius susitarimus, net jei jie nėra aiškiai išdėstyti pačių priemonių sąlygose, siekiant nustatyti, ar bendras tokių susitarimų ekonominis poveikis atitinka atitinkamų nuostatų tikslą.“;

41) 80 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„Nuolatinis nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų priemonių kokybės tikrinimas“;

b) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. EBI vykdo visos Sąjungos įstaigų išleistų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų priemonių kokybės stebėseną ir nedelsdama praneša Komisijai, jeigu turi svarbių įrodymų, kad tos priemonės neatitinka šiame reglamente nustatytų atitinkamų tinkamumo kriterijų.

EBI prašymu kompetentingos institucijos nedelsdamos perduoda EBI visą informaciją, kurią EBI laiko svarbia, susijusią su išleistomis naujomis kapitalo priemonėmis arba naujų rūšių įsipareigojimais, kad EBI galėtų vykdyti visos Sąjungos įstaigų išleistų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų priemonių kokybės stebėseną.“;

c) 3 dalies įvadinis sakinys pakeičiamas taip:

„3. EBI teikia Komisijai technines konsultacijas dėl visų svarbių termino „nuosavos lėšos ir tinkami įsipareigojimai“ apibrėžties pakeitimų, kuriuos, jos manymu, reikia padaryti dėl kurios nors iš toliau nurodytų aplinkybių:“;

42) 81 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Mažumos dalį sudaro patronuojamosios įmonės bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių suma, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

a) patronuojamoji įmonė yra vienas iš šių subjektų:

i) įstaiga;

ii) įmonė, kuriai pagal taikytiną nacionalinę teisę taikomi šio reglamento ir Direktyvos 2013/36/ES reikalavimai;

iii) tarpinė finansų kontroliuojančioji bendrovė trečiojoje valstybėje, kuriai taikomi tokie patys griežti prudenciniai reikalavimai kaip tos trečiosios valstybės kredito įstaigoms, ir Komisija pagal 107 straipsnio 4 dalį yra nustačiusi, kad tie prudenciniai reikalavimai yra bent lygiaverčiai nustatytiems šiame reglamente;

b) patronuojamoji įmonė yra visiškai konsoliduojama pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

c) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsniai, nurodyti šios dalies įvadinėje dalyje, priklauso kitiems asmenims nei pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių konsoliduojamos įmonės.“;

43) 82 straipsnis pakeičiamas taip:

„*82 straipsnis*
Kvalifikuotasis papildomas 1 lygio, 1 bei 2 lygio kapitalas ir kvalifikuotosios nuosavos lėšos

Kvalifikuotąjį papildomą 1 lygio, 1 bei 2 lygio kapitalą ir kvalifikuotąsias nuosavas lėšas sudaro patronuojamosios įmonės mažumos dalis, papildomos 1 arba 2 lygio priemonės, priklausomai nuo to, kas taikytina, taip pat susijęs nepaskirstytasis pelnas bei akcijų priedai, jei tenkinamos šios sąlygos:

a) patronuojamoji įmonė yra vienas iš šių subjektų:

i) įstaiga;

ii) įmonė, kuriai pagal taikytiną nacionalinę teisę taikomi šio reglamento ir Direktyvos 2013/36/ES reikalavimai;

iii) tarpinė finansų kontroliuojančioji bendrovė trečiojoje valstybėje, kuriai taikomi tokie patys griežti prudenciniai reikalavimai kaip tos trečiosios valstybės kredito įstaigoms, ir Komisija pagal 107 straipsnio 4 dalį yra nustačiusi, kad tie prudenciniai reikalavimai yra bent lygiaverčiai nustatytiems šiame reglamente;

b) patronuojamoji įmonė yra visiškai konsoliduojama pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

c) tos priemonės priklauso kitiems asmenims nei pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių konsoliduojamoms įmonėms.“;

44) 83 straipsnio 1 dalies įvadinis sakinys pakeičiama taip:

„1. Specialiosios paskirties subjekto išleistos papildomos 1 lygio ir 2 lygio priemonės ir susiję akcijų priedai iki 2021 m. gruodžio 31 d. yra įtraukiami į kvalifikuotąjį papildomą 1 lygio, 1 ar 2 lygio kapitalą arba kvalifikuotąsias nuosavas lėšas, priklausomai nuo to, kas taikytina, tik tuo atveju, jei tenkinamos šios sąlygos:“;

45) įterpiamas šis straipsnis:

„*88a straipsnis*
Priskirtinos tinkamų įsipareigojimų priemonės

Sąjungoje įsteigtos patronuojamosios įmonės, kuri priklauso tai pačiai pertvarkytinai grupei kaip tas pertvarkytinas subjektas, išleisti įsipareigojimai priskiriami prie įtrauktinų į įstaigos, kuriai taikomas 92a straipsnis, konsoliduotų tinkamų įsipareigojimų priemones, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

a) jie yra išleisti pagal Direktyvos 2014/59/ES 45f straipsnio 2 dalies a punktą;

b) juos nupirko esamas akcininkas, kuris nepriklauso tai pačiai pertvarkytinai grupei, jeigu naudojimasis nurašymo ar konvertavimo įgaliojimais pagal Direktyvos 2014/59/ES 59–62 straipsnius nedaro poveikio pertvarkytino subjekto vykdomai patronuojamosios įmonės kontrolei;

c) jie neviršija sumos, nustatytos atimant i punkte nurodytą sumą iš ii punkte nurodytos sumos:

   i) suma, gauta sudėjus įsipareigojimus, išleistus pertvarkytinam subjektui ir jo tiesiogiai ar netiesiogiai per kitus tai pačiai pertvarkytinai grupei priklausančius subjektus nupirktus įsipareigojimus, ir nuosavų lėšų priemonių, išleistų pagal Direktyvos 2014/59/ES 45f straipsnio 2 dalies b punktą, suma;

ii) suma, reikalaujama pagal Direktyvos 2014/59/ES 45f straipsnio 1 dalį.“;

46) 92 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„d) 3 % sverto koeficientą“;

b) įterpiama ši dalis:

„1a. Be šio reglamento 1 dalies d punkte nustatyto reikalavimo G-SII toliau laikosi sverto koeficiento rezervo, kuris lygus G-SII bendram pozicijų matui, nurodytam šio reglamento 429 straipsnio 4 dalyje, padauginus iš 50 % G-SII rezervo normos, taikytinos G-SII pagal Direktyvos 2013/36/ES 131 straipsnį.

Sverto koeficiento rezervo reikalavimą G-SII vykdo tik naudodamos 1 lygio kapitalą. 1 lygio kapitalas, panaudotas sverto koeficiento rezervo reikalavimui įvykdyti, nenaudojamas kitiems šiame reglamente ir Direktyvoje 2013/36/ES nustatytiems su svertu susijusiems reikalavimams įvykdyti, išskyrus atvejus, kai tuose teisės aktuose aiškiai nurodyta kitaip.

Jeigu G-SII neįvykdo sverto koeficiento rezervo reikalavimo, jai taikomas kapitalo apsaugos reikalavimas pagal Direktyvos 2013/36/ES 141b straipsnį.

Jeigu G-SII tuo pat metu neįvykdo sverto koeficiento rezervo reikalavimo, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 128 straipsnyje, ir jungtinio rezervo reikalavimo, jai taikomi aukštesni kapitalo apsaugos reikalavimai pagal tos direktyvos 141 ir 141b straipsnius.“;

c) 3 dalis pakeičiama taip:

i) b ir c punktai yra pakeičiami taip:

„b) prekybos knygoje apskaitomos įstaigos veiklos nuosavų lėšų reikalavimus:

i) rinkos rizikai, kaip nustatyta pagal šios dalies IV antraštinę dalį, išskyrus tos antraštinės dalies 1a ir 1b skyriuose nustatytus metodus;

ii) didelėms pozicijoms, kurios viršija 395–401 straipsniuose nustatytas ribas tiek, kiek įstaigai leidžiama tas ribas viršyti, kaip nustatyta pagal ketvirtą dalį;

c) nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai, nustatomus pagal šios dalies IV antraštinę dalį, išskyrus tos antraštinės dalies 1a ir 1b skyriuose nustatytus metodus, visai verslo veiklai, kurią vykdant kyla užsienio valiutos kurso ar biržos prekių kainos rizika;“;

ii) įterpiamas šis punktas:

„ca) nuosavų lėšų reikalavimus, apskaičiuojamus pagal šios dalies V antraštinę dalį, išskyrus 379 straipsnį dėl atsiskaitymų rizikos.“;

47) įterpiami šie straipsniai:

„*92a straipsnis*
G-SII nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimai

1. Taikant 93 ir 94 straipsnius ir šio straipsnio 2 dalyje nustatytas išimtis įstaigos, kurios yra nustatytos kaip pertvarkytini subjektai ir yra G-SII arba G-SII dalis, turi visada atitikti šiuos nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimus:

a) 18 % rizika grindžiamą koeficientą, atitinkantį įstaigos nuosavas lėšas ir tinkamus įsipareigojimus, išreikštus pagal 92 straipsnio 3 ir 4 dalis apskaičiuotos bendros rizikos pozicijos sumos procentiniu dydžiu;

b) 6,75 % ne rizika grindžiamą koeficientą, atitinkantį įstaigos nuosavas lėšas ir tinkamus įsipareigojimus, išreikštus 429 straipsnio 4 dalyje nurodyto bendro pozicijų mato procentiniu dydžiu.

2. 1 dalyje nustatyti reikalavimai netaikomi šiais atvejais:

a) trejus metus po tos dienos, kurią įstaiga arba grupė, kuriai priklauso įstaiga, tapo nustatyta G-SII;

b) dvejus metus po tos dienos, kurią pertvarkymo institucija taikė gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę pagal Direktyvą 2014/59/ES;

c) dvejus metus po tos dienos, kurią pertvarkytinas subjektas ėmė taikyti alternatyvią privačiojo sektoriaus priemonę, nurodytą Direktyvos 2014/59/ES 32 straipsnio 1 dalies d punkte, kurią taikant kapitalo priemonės ir kiti įsipareigojimai buvo nurašyti arba konvertuoti į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnius siekiant rekapitalizuoti pertvarkytiną subjektą netaikant pertvarkymo priemonių.

3. Kai agreguota suma, gauta taikant šio straipsnio 1 dalies a punkte nustatytą reikalavimą kiekvienam tos pačios G-SII pertvarkytinam subjektui, viršija reikalaujamą nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų sumą, apskaičiuotą pagal šio reglamento 12 straipsnį, ES patronuojančiosios įstaigos pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kitomis atitinkamomis pertvarkymo institucijomis, gali imtis veiksmų pagal Direktyvos 2014/59/ES 45d straipsnio 3 dalį arba 45h straipsnio 1 dalį.

„*92b straipsnis*

Ne ES G-SII nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimas

1. Įstaigos, kurios yra ne ES G-SII reikšmingos patronuojamosios įmonės ir kurios nėra pertvarkytini subjektai, turi visada atitikti nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimus, kurių dydis yra lygus 90 % nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimų, nustatytų 92a straipsnyje.

2. Siekiant laikytis 1 dalies, papildomos 1 lygio, 2 lygio ir į tinkamų įsipareigojimų priemones atsižvelgiama tik tada, kai tos priemonės yra ne ES G-SII pagrindinės patronuojančiosios įmonės nuosavybė ir jos buvo tiesiogiai ar netiesiogiai išleistos per kitus tos pačios grupės subjektus su sąlyga, kad visi tie subjektai yra įsisteigę toje pačioje trečiojoje valstybėje kaip ir pagrindinė patronuojančioji įmonė arba valstybėje narėje.

3. Tinkamų įsipareigojimų priemonė, siekiant laikytis 1 dalies, įskaitoma tik tada, kai ji tenkina visas toliau išdėstytas papildomas sąlygas:

   a) įprastinės bankroto bylos, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/59/ES 2 straipsnio 1 dalies 47 punkte, atveju reikalavimas, atsiradęs dėl to įsipareigojimo, yra mažesnio prioriteto nei reikalavimai, atsiradę dėl įsipareigojimų, kurie netenkina šio straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų ir kurie nepriskiriami prie nuosavų lėšų;

   b) jai taikomi nurašymo ar konvertavimo įgaliojimai pagal Direktyvos 2014/59/ES 59–62 straipsnius“;

48) 94 straipsnis pakeičiamas taip:

„*94 straipsnis*

Smulkiai prekybos knygoje apskaitomai veiklai taikomos išlygos

1. Nukrypstant nuo 92 straipsnio 3 dalies b punkto, įstaigos gali apskaičiuoti savo prekybos knygoje apskaitomos veiklos nuosavų lėšų reikalavimą pagal šio straipsnio 2 dalį, jeigu tų įstaigų balansinės ir nebalansinės prekybos knygoje apskaitomos veiklos dydis yra lygus abiem toliau nurodytoms ribinėms vertėms arba yra už jas mažesnis, remiantis kas mėnesį paskutinės mėnesio dienos duomenimis atliekamu vertinimu:

   a) 5 % viso tos įstaigos turto;

   b) 50 mln. EUR.

2. Jeigu tenkinamos abi 1 dalies a ir b punktuose nustatytos sąlygos, įstaigos gali apskaičiuoti savo prekybos knygoje apskaitomos veiklos nuosavų lėšų reikalavimą tokia tvarka:

   a) II priedo 1 punkte išvardytų sutarčių, su to priedo 3 punkte nurodytomis nuosavybės priemonėmis susijusių sutarčių ir kredito išvestinių finansinių priemonių atvejais įstaigos gali netaikyti toms pozicijoms nuosavų lėšų reikalavimo, kuris nurodytas 92 straipsnio 3 dalies b punkte;

b) prekybos knygos pozicijoms, išskyrus tas, kurios nurodytos šios dalies a punkte, įstaigos gali pakeisti 92 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytą nuosavų lėšų reikalavimą reikalavimu, kuris apskaičiuojamas pagal 92 straipsnio 3 dalies a punktą.

3. Įstaigos apskaičiuoja savo balansinės ir nebalansinės prekybos knygoje apskaitomos veiklos dydį remdamosi paskutinės kiekvieno mėnesio dienos duomenimis 1 dalies tikslais laikydamosi šių reikalavimų:

a) skaičiuojant įskaitomos visos pozicijos, kurios įtrauktos į prekybos knygą pagal 104 straipsnį, išskyrus:

i) užsienio valiutos ir biržos prekių pozicijas;

ii) kredito išvestinių finansinių priemonių pozicijas, kurios pripažįstamos kaip vidinis apsidraudimas nuo ne prekybos knygos kredito rizikos pozicijų ar sandorio šalies rizikos pozicijų, ir kredito išvestinių finansinių priemonių sandorius, kurie visiškai padengia to vidinio apsidraudimo pozicijų rinkos riziką, kaip nurodyta 106 straipsnio 3 dalyje;

b) visos į skaičiavimą pagal a punktą įtraukiamos pozicijos įvertinamos pagal jų rinkos vertę tą konkrečią datą; kai tam tikros pozicijos rinkos vertė konkrečią dieną nėra žinoma, įstaigos renkasi tos dienos pozicijos tikrąją vertę; kai tam tikros pozicijos rinkos vertė ir tikroji vertė konkrečią dieną nėra žinomos, įstaigos renkasi naujausią tos pozicijos rinkos vertę arba tikrąją vertę;

c) ilgųjų pozicijų absoliuti vertė sudedama su trumpųjų pozicijų absoliučia verte.

4. Kai tenkinamos abi šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatytos sąlygos, neatsižvelgiant į Direktyvos 2013/36/ES 74 ir 83 straipsniuose nustatytas prievoles, šio reglamento 102 straipsnio 3 ir 4 dalys, 103 straipsnis ir 104b straipsnis netaikomi.

5. Įstaigos kompetentingoms institucijoms praneša, kada jos skaičiuoja arba nustoja skaičiuoti savo prekybos knygoje apskaitomos veiklos nuosavų lėšų reikalavimus pagal 2 dalį.

6. Vienos ar daugiau iš 1 dalyje nustatytų sąlygų nebeatitinkanti įstaiga nedelsdama apie tai praneša kompetentingai institucijai.

7. Įstaiga liaujasi skaičiuoti savo prekybos knygoje apskaitomos veiklos nuosavų lėšų reikalavimus pagal 2 dalį per tris mėnesius vienu iš šių atvejų:

a) įstaiga tris mėnesius iš eilės netenkina 1 dalies a punkte arba b punkte nustatytų sąlygų;

b) įstaiga daugiau kaip 6 mėnesius per pastaruosius 12 mėnesių netenkina 1 dalies a punkte arba b punkte nustatytų sąlygų.

8. Jei įstaiga nustoja skaičiuoti savo prekybos knygoje apskaitomos veiklos nuosavų lėšų reikalavimus pagal šį straipsnį, jai leidžiama skaičiuoti savo prekybos knygoje apskaitomos veiklos nuosavų lėšų reikalavimus pagal šį straipsnį tik tuo atveju, jei ji kompetentingai institucijai įrodo, kad nepertraukiamą visų vienų metų laikotarpį buvo tenkinamos visos 1 dalyje nustatytos sąlygos.

9. Įstaigos neprisiima, neperka ar neparduoda prekybos knygos pozicijos vien tik tam, kad tenkintų kurią nors iš 1 dalyje nustatytų sąlygų kas mėnesį atliekamo vertinimo metu.“;

49) trečios dalies I antraštinės dalies 2 skyrius išbraukiamas;

50) 102 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2, 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„2. Prekybinės veiklos tikslai apibrėžiami strategijose, politikoje ir procedūrose, kurias įstaiga parengia pozicijos ar portfelio valdymo pagal 103, 104 ir 104a straipsnius tikslais.

3. Įstaigos sukuria ir taiko sistemas bei kontrolės priemones, skirtas jų prekybos knygai tvarkyti pagal 103 straipsnį.

4. Taikant 430b straipsnio 3 dalyje nustatytus informacijos teikimo reikalavimus, prekybos knygos pozicijos priskiriamos prekybos operacijų sąrašams, sudarytiems pagal 104b straipsnį.“;

b) papildoma šiomis dalimis:

„5. Prekybos knygos pozicijoms taikomi 105 straipsnyje nustatyti riziką ribojančiais principais pagrįsto vertinimo reikalavimai.

6. Įstaigos vertina vidinio apsidraudimo pozicijas pagal 106 straipsnį.“;

51) 103 straipsnis pakeičiamas taip:

„*103 straipsnis*
Prekybos knygos tvarkymas

1. Įstaigos turi turėti aiškiai apibrėžtą bendro prekybos knygos tvarkymo politiką ir procedūras. Ta politika ir procedūromis turi būti nustatyti bent šie aspektai:

a) kurią veiklą įstaiga laiko prekybos veikla ir sudedamąja prekybos knygos dalimi, į kurią atsižvelgiama nuosavų lėšų reikalavimų tikslais;

b) kokiu mastu pozicija gali būti kasdien vertinama rinkos verte esant aktyvios ir likvidžios grįžtamosios rinkos sąlygoms;

c) kaip įstaiga pagal modelį vertinamų pozicijų atžvilgiu gali:

i) nustatyti visas reikšmingas pozicijų rizikos rūšis;

ii) apdrausti visas reikšmingas pozicijų rizikos rūšis, naudodama priemones, turinčias aktyvią ir likvidžią grįžtamąją rinką;

iii) nustatyti patikimus įverčius, naudojamus pagrindinėms modelio prielaidoms ir parametrams;

d) kokiu mastu įstaiga gali ir privalo nustatyti pozicijos vertinimus, kurie gali būti nuosekliai tvirtinami išorės subjektų;

e) kokiu mastu teisiniai apribojimai arba kiti veiklai taikomi reikalavimai apsunkintų įstaigos pajėgumą per trumpą laiką panaikinti arba apdrausti pozicijas;

f) kokiu mastu įstaiga gali ir privalo aktyviai valdyti pozicijų riziką, vykdydama prekybos veiklą;

g) kokiu mastu įstaiga gali perklasifikuoti riziką arba pozicijas iš ne prekybos į prekybos knygą arba atvirkščiai, ir tokiems perklasifikavimams taikomus reikalavimus, kaip nurodyta 104a straipsnyje.

2. Tvarkydamos savo prekybos knygos pozicijas arba pozicijų portfelius įstaigos laikosi visų šių reikalavimų:

a) įstaiga turi aiškiai dokumentais įformintą ir vyresniosios vadovybės patvirtintą prekybos knygos pozicijai arba portfeliams skirtą prekybos veiklos strategiją, kurioje nurodytas numatomas prekybinių pozicijų laikymo laikotarpis;

b) įstaiga turi aiškiai apibrėžtą aktyvaus prekybos knygos pozicijų arba portfelių tvarkymo politiką ir procedūras; ta politika ir procedūros apima šiuos aspektus:

i) kokias pozicijas arba pozicijų portfelius galima įrašyti į kiekvieną prekybos operacijų sąrašą arba kuriuos, prireikus, gali prisiimti paskirti prekiautojai;

ii) pozicijų ribų nustatymą ir jų tinkamumo stebėseną;

iii) užtikrinimą, kad prekiautojai turi teisę savarankiškai prisiimti ir tvarkyti poziciją neviršydami sutartų ribų ir laikydamiesi patvirtintos strategijos;

iv) užtikrinimą, kad informacijos apie pozicijas teikimas vyresniajai vadovybei yra neatsiejama įstaigos rizikos valdymo proceso dalis;

v) užtikrinimą, kad pozicijos yra aktyviai stebimos pasitelkiant rinkos informacijos šaltinius ir pozicijos ar ją sudarančios rizikos sudedamųjų dalių paklausos rinkoje arba galimybės jas apdrausti vertinimą, įskaitant rinkos informacijos vertinimo proceso, kokybės ir prieinamumo, rinkos apyvartos ir pozicijų, kuriomis prekiaujama rinkoje, dydžių įvertinimą;

vi) aktyviai taikomas kovos su sukčiavimu procedūras ir kontrolės priemones;

c) įstaiga taiko aiškiai apibrėžtą politiką ir procedūras, skirtas stebėti, ar pozicijos atitinka įstaigos prekybinės veiklos strategiją, taip pat stebėti apyvartą ir pozicijas, kurių pradinė planuota laikymo trukmė buvo viršyta.“;

52) 104 straipsnio 2 dalis išbraukiama;

53) įterpiami šie straipsniai:

„*104a straipsnis*
Pozicijos perklasifikavimas

1. Įstaigos turi turėti aiškiai apibrėžtą politiką, pagal kurią būtų nustatoma, kokiomis išimtinėmis aplinkybėmis galima pagrįstai perklasifikuoti prekybos knygos poziciją į ne prekybos knygos poziciją arba, atvirkščiai, ne prekybos knygos poziciją į prekybos knygos poziciją siekiant nustatyti nuosavų lėšų reikalavimus kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu. Šią politiką įstaigos peržiūri bent kartą per metus.

EBI stebi įvairią priežiūros praktiką ir ne vėliau kaip … [penkeri metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį paskelbia gaires dėl to, kas laikoma išimtinėmis aplinkybėmis šio straipsnio 1 dalies tikslais. Tol, kol EBI paskelbs tas gaires, kompetentingos institucijos informuoja EBI ir pateikia savo sprendimų leisti, ar ne, įstaigai perklasifikuoti poziciją, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, pagrindimą.

2. Kompetentingos institucijos suteikia leidimą perklasifikuoti prekybos knygos poziciją į ne prekybos knygos poziciją arba, atvirkščiai, ne prekybos knygos poziciją į prekybos knygos poziciją tam, kad būtų nustatyti nuosavų lėšų reikalavimai, tik jeigu įstaiga kompetentingoms institucijoms yra pateikusi rašytinių įrodymų, kad jos sprendimas perklasifikuoti tą poziciją priimtas dėl išimtinių aplinkybių, laikantis politikos, kurią įstaiga taiko pagal šio straipsnio 1 dalį. Tuo tikslu įstaiga pateikia pakankamai įrodymų, jog ta pozicija nebeatitinka sąlygų, kad būtų klasifikuojama kaip prekybos knygos arba ne prekybos knygos pozicija pagal 104 straipsnį.

   Pirmoje pastraipoje nurodytą sprendimą patvirtina valdymo organas.

3. Kai kompetentinga institucija yra suteikusi leidimą perklasifikuoti poziciją pagal 2 dalį, įstaiga, kuriai tas leidimas suteiktas, imasi šių veiksmų:

   a) nedelsdama viešai atskleidžia

      i) informaciją, kad jos pozicija yra perklasifikuota, ir

      ii) kai dėl tokio perklasifikavimo sumažėja įstaigos nuosavų lėšų reikalavimai – to sumažinimo dydį ir

b) kai dėl tokio perklasifikavimo sumažėja įstaigos nuosavų lėšų reikalavimai – nepripažįsta šio poveikio iki pozicijos termino pabaigos, nebent tos įstaigos kompetentinga institucija jai leistų pripažinti tą poveikį anksčiau.

4. Įstaiga apskaičiuoja grynąjį savo nuosavų lėšų reikalavimų sumos pokytį dėl pozicijos perklasifikavimo kaip nuosavų lėšų reikalavimų iš karto po perklasifikavimo ir tokių reikalavimų prieš pat perklasifikavimą, kiekvieną jų apskaičiuojant pagal 92 straipsnį, skirtumą. Apskaičiuojant atsižvelgiama tik į perklasifikavimo veiksnių poveikį.

5. Pozicijos perklasifikavimas pagal šį straipsnį yra neatšaukiamas.

104b straipsnis

Prekybos operacijų sąrašui keliami reikalavimai

1. Taikant 430b straipsnio 3 dalyje nustatytus informacijos teikimo reikalavimus, įstaigos sudaro prekybos operacijų sąrašus ir kiekvieną savo prekybos knygos poziciją priskiria vienam iš šių prekybos operacijų sąrašų. Prekybos knygos pozicijos tam pačiam prekybos operacijų sąrašui priskiriamos tik tada, kai jos atitinka sutartą tam prekybos operacijų sąrašui taikomą verslo strategiją ir yra nuosekliai tvarkomos bei stebimos pagal šio straipsnio 2 dalį.

2. Įstaigų prekybos operacijų sąrašai visada turi atitikti visus šiuos reikalavimus:

a) kiekvieno prekybos operacijų sąrašo atžvilgiu turi būti nustatyta aiški ir konkreti verslo strategija bei pagal tą verslo strategiją tinkama rizikos valdymo sistema;

b) turi būti nustatyta aiški kiekvieno prekybos operacijų sąrašo organizacinė struktūra; konkretaus prekybos operacijų sąrašo pozicijos turi būti tvarkomos paskirtų tos įstaigos prekiautojų; kiekvienas prekiautojas turi atlikti jam pavestas su prekybos operacijų sąrašu susijusias pareigas; kiekvienas prekiautojas priskiriamas tik vienam prekybos operacijų sąrašui;

c) kiekvieno prekybos operacijų sąrašo pozicijų ribos nustatomos pagal to prekybos operacijų sąrašo verslo strategiją;

d) prekybos operacijų sąrašo lygmens veiklos, pelningumo, rizikos valdymo ir reguliavimo reikalavimų ataskaitos rengiamos bent kas savaitę ir reguliariai pateikiamos valdymo organui;

e) turi būti nustatytas aiškus kiekvieno prekybos operacijų sąrašo metinis veiklos planas, įskaitant aiškiai nustatytą atlygio politiką, remiantis patikimais veiklos rezultatų vertinimo kriterijais;

f) kiekvieno prekybos operacijų sąrašo atžvilgiu kas mėnesį parengiamos ataskaitos apie besibaigiančio termino pozicijas, einamosios paros prekybos operacijų sandorių ribų pažeidimus, kasdienių prekybos operacijų sandorių ribų pažeidimus ir veiksmus, kurių įstaiga ėmėsi reaguodama į tuos pažeidimus, taip pat parengiami rinkos likvidumo įvertinimai, ir visa ši informacija pateikiama kompetentingoms institucijoms.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies b punkto, įstaiga gali priskirti prekiautoją daugiau nei vienam prekybos operacijų sąrašui su sąlyga, kad įstaiga savo kompetentingai institucijai priimtinu būdu įrodo tai, kad priskyrimas atliktas vadovaujantis verslo ar išteklių sumetimais ir kad jį atliekant atsižvelgta į kitus kokybinius šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus, taikytinus prekiautojams ir prekybos operacijų sąrašams.

4. Įstaigos praneša kompetentingoms institucijoms, kokiu būdu jos užtikrina 2 dalies laikymąsi. Kompetentingos institucijos gali pareikalauti, kad įstaiga pakeistų savo prekybos operacijų sąrašų struktūrą ar organizavimą taip, kad būtų laikomasi šio straipsnio.“;

54) 105 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Visoms prekybos knygos pozicijoms ir ne prekybos knygos pozicijoms, įvertintoms tikrąja verte, taikomi šiame straipsnyje nustatyti riziką ribojančiais principais pagrįsto vertinimo standartai. Įstaigos visų pirma užtikrina, kad jų prekybos knygos pozicijų riziką ribojančiais principais pagrįstas vertinimas būtų pakankamai tikslus, atsižvelgdamos į prekybos knygos pozicijų ir ne prekybos knygos pozicijų, įvertintų tikrąja verte, dinamišką pobūdį, prudencinio patikimumo reikalavimus, taip pat su prekybos knygos pozicijomis ir ne prekybos knygos pozicijomis, įvertintomis tikrąja verte, susijusių kapitalo reikalavimų taikymo būdą bei tikslą.“;

b) 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„3. Įstaigos bent kartą per dieną tikrąja verte pervertina prekybos knygos pozicijų vertę. Tų pozicijų vertės pokyčiai nurodomi įstaigos pelno ir nuostolio ataskaitoje.

4. Įstaigos savo prekybos knygos pozicijas ir ne prekybos knygos pozicijas, įvertintas tikrąja verte, įvertina rinkos kainomis, jei tai įmanoma, taip pat tada, kai toms pozicijoms taiko atitinkamus kapitalo reikalavimus.“;

c) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Kai įvertinti rinkos kainomis neįmanoma, įstaigos savo pozicijas ir portfelius konservatyviai įvertina pagal modelį, taip pat tais atvejais, kai skaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimus prekybos knygos pozicijoms ir ne prekybos knygos pozicijoms, įvertintoms tikrąja verte.“;

d) 7 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„pirmos pastraipos d punkto tikslais modelis kuriamas arba tvirtinamas nepriklausomai nuo prekybos operacijų sąrašų ir atliekamas nepriklausomas modelio tikrinimas, įskaitant matematinių skaičiavimų, prielaidų ir programinės įrangos tinkamumo įvertinimą.“;

e) 11 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) papildomo laiko, kurio prireiktų pozicijai arba pozicijos rizikai apdrausti po likvidumo terminų, kurie pagal 325bd straipsnį buvo priskirti pozicijos rizikos veiksniams, trukmė;“;

55) 106 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. 1 dalyje nustatyti reikalavimai taikomi nedarant poveikio atitinkamai ne prekybos knygos ir prekybos knygos apsidraudimo pozicijoms taikomiems reikalavimams.

3. Jei įstaiga apdraudžia ne prekybos knygos kredito rizikos poziciją arba sandorio šalies rizikos poziciją, naudodama į jos prekybos knygą įtrauktą kredito išvestinę finansinę priemonę, ši kredito išvestinės finansinės priemonės pozicija, apskaičiuojant 92 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytas pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, pripažįstama kaip ne prekybos knygos kredito rizikos pozicijos arba sandorio šalies rizikos pozicijos vidinis apsidraudimas, kai įstaiga su reikalavimus atitinkančia apsaugą teikiančia trečiąja šalimi sudaro kitą su kredito išvestine finansine priemone susijusį sandorį, kuris atitinka netiesioginio kredito užtikrinimo ne prekybos knygoje reikalavimus ir visiškai padengia vidinio apsidraudimo pozicijų rinkos riziką.

Kad būtų galima apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą rinkos rizikai padengti, į prekybos knygą įtraukiamas ir pagal pirmą pastraipą pripažintas vidinis apsidraudimas, ir su trečiąja šalimi sudarytas su kredito išvestine finansine priemone susijęs sandoris.“;

b) papildoma šiomis dalimis:

„4. Jei įstaiga apdraudžia ne prekybos knygos nuosavybės vertybinių popierių rizikos poziciją, naudodama į jos prekybos knygą įtrauktą su nuosavybės vertybiniais popieriais susietą išvestinę finansinę priemonę, ši su nuosavybės vertybiniais popieriais susietos išvestinės finansinės priemonės pozicija, apskaičiuojant 92 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytas pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, pripažįstama kaip ne prekybos knygos nuosavybės vertybinių popierių rizikos pozicijos vidinis apsidraudimas, kai įstaiga su reikalavimus atitinkančia apsaugą teikiančia trečiąja šalimi sudaro kitą su nuosavybės vertybiniais popieriais susietos išvestinės finansinės priemonės sandorį, kuris atitinka netiesioginio kredito užtikrinimo ne prekybos knygoje reikalavimus ir visiškai padengia vidinio apsidraudimo pozicijų rinkos riziką.

Apskaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimą rinkos rizikai padengti, į prekybos knygą įtraukiamas ir pagal pirmą pastraipą pripažintas vidinis apsidraudimas, ir su reikalavimus atitinkančia apsaugą teikiančia trečiąja šalimi sudarytas su nuosavybės vertybiniais popieriais susietos išvestinės finansinės priemonės sandoris.

5. Jei įstaiga apdraudžia ne prekybos knygos palūkanų normos rizikos pozicijas, naudodama į savo prekybos knygą įtrauktą palūkanų normos rizikos poziciją, pagal Direktyvos 2013/36/ES 84 ir 98 straipsnius vertinant iš ne prekybos knygos pozicijų kylančią palūkanų normos riziką, ta palūkanų normos rizikos pozicija laikoma vidiniu apsidraudimu, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

   a) pozicija buvo priskirta atskiram kitos prekybos knygos pozicijos portfeliui, kurio verslo strategija skirta tik palūkanų normos rizikos pozicijos vidinio apsidraudimo rinkos rizikai valdyti ir mažinti; tuo tikslu įstaiga gali tam portfeliui priskirti kitas palūkanų normos rizikos pozicijas, prisiimtas su trečiosiomis šalimis, arba su savo prekybos knyga, jeigu įstaiga, prisiimdama priešingas palūkanų normos rizikos pozicijas su trečiosiomis šalimis, visiškai padengia tų palūkanų normos rizikos pozicijų, prisiimtų su savo prekybos knyga, rinkos riziką;

b) taikant 430b straipsnio 3 dalyje nustatytus informacijos teikimo reikalavimus, pozicija buvo priskirta pagal 104b straipsnį sudarytam prekybos operacijų sąrašui, kurio verslo strategija skirta tik palūkanų normos rizikos pozicijos vidinio apsidraudimo rinkos rizikai valdyti ir mažinti; tuo tikslu šis prekybos operacijų sąrašas gali prisiimti kitas palūkanų normos rizikos pozicijas su trečiosiomis šalimis arba kitais įstaigos prekybos operacijų sąrašais, jei tie kiti prekybos operacijų sąrašai, prisiimdami priešingas palūkanų normos rizikos pozicijas su trečiosiomis šalimis, visiškai padengia tų kitų palūkanų normos rizikos pozicijų rinkos riziką;

c) įstaiga dokumentuose yra išsamiai patvirtinusi, kaip, laikantis Direktyvos 2013/36/ES 84 ir 98 straipsniuose nustatytų reikalavimų, pozicija mažina iš ne prekybos knygos pozicijų kylančią palūkanų normos riziką.

6. Visų 5 dalies a punkte nurodytam atskiram portfeliui priskirtų pozicijų nuosavų lėšų reikalavimai rinkos rizikai padengti apskaičiuojami atskirai ir papildo kitų prekybos knygos pozicijų nuosavų lėšų reikalavimus.

7. Taikant 430b straipsnyje nustatytus informacijos teikimo reikalavimus, visų šio straipsnio 5 dalies a punkte nurodytam atskiram portfeliui arba prekybos operacijų sąrašui priskirtų arba šio straipsnio 5 dalies b punkte nurodyto prekybos operacijų sąrašo prisiimtų pozicijų nuosavų lėšų reikalavimai rinkos rizikai padengti, kai tinkama, apskaičiuojami atskirai kaip atskiras portfelis ir papildo kitų prekybos knygos pozicijų nuosavų lėšų reikalavimų apskaičiavimą.“;

56) 107 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Šio reglamento tikslais trečiosios valstybės investicinės įmonės, trečiosios valstybės kredito įstaigos ir trečiosios valstybės biržos pozicijos vertinamos kaip įstaigos pozicijos tik tuo atveju, jei trečioji valstybė tam subjektui taiko prudencinius ir priežiūros reikalavimus, kurie yra bent lygiaverčiai Sąjungoje taikomiems reikalavimams.“;

57) 117 straipsnio 2 dalis iš dalies keičiama taip:

a) 2 dalis papildoma šiais punktais:

„o) Tarptautinės plėtros asociacijos;

p) Azijos infrastruktūros investicijų banko.“;

b) papildoma šia pastraipa:

„Komisijai pagal 462 straipsnį suteikiami įgaliojimai iš dalies pakeisti šį reglamentą priimant deleguotuosius aktus, kuriais, atsižvelgiant į tarptautinius standartus, būtų iš dalies keičiamas pirmoje pastraipoje nurodytas daugiašalių plėtros bankų sąrašas.“;

58) 118 straipsnio a punktas pakeičiamas taip:

„a) Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos;“;

59) 123 straipsnis papildomas šia dalimi:

„Pozicijoms, susijusioms su paskolomis, kurias pensininkams ar pagal neterminuotą darbo sutartį dirbantiems asmenims kredito įstaiga suteikė už besąlygišką skolininko pensijos ar darbo užmokesčio dalies pervedimą tai kredito įstaigai, priskiriamas 35 % rizikos koeficientas, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

a) tam, kad išmokėtų paskolą, skolininkas besąlygiškai leidžia pensijų fondui ar darbdaviui pervesti tai kredito įstaigai tiesiogines įmokas, nuskaičiuojant mėnesines paskolos įmokas nuo skolininko mėnesinės pensijos ar darbo užmokesčio;

b) rizika dėl skolininko mirties, nedarbingumo, nedarbo ar grynojo mėnesinės pensijos ar darbo užmokesčio sumažėjimo yra tinkamai apdrausta pagal draudimo liudijimą, skolininko pasirašytą kredito įstaigos naudai;

c) skolininko mokėtina visų paskolų, atitinkančių a ir b punktuose nustatytas sąlygas, mėnesinių įmokų agreguota suma neviršija 20 % jo grynosios mėnesinės pensijos ar darbo užmokesčio;

d) maksimalus pradinis paskolos grąžinimo terminas yra 10 metų arba mažiau;“;

60) 124 straipsnis pakeičiamas taip:

„*124 straipsnis*
Nekilnojamojo turto hipoteka užtikrintos pozicijos

1. Pozicijoms arba jų dalims, visiškai užtikrintoms nekilnojamojo turto hipoteka, priskiriamas 100 % rizikos koeficientas, jei netenkinamos 125 arba 126 straipsnyje nustatytos sąlygos, išskyrus bet kurią pozicijos dalį, kuri priskiriama kitai pozicijų klasei. Pozicijos daliai, kuri viršija nekilnojamojo turto hipotekos vertę, priskiriamas rizikos koeficientas, taikomas susijusios sandorio šalies neužtikrintoms pozicijoms.

Pozicijos dalies, kuri laikoma visiškai užtikrinta nekilnojamuoju turtu, vertė negali būti didesnė negu įkeisto turto rinkos vertė arba – tose valstybėse narėse, kurios įstatymais ar kitais teisės aktais yra nustačiusios griežtus kriterijus, pagal kuriuos vertinama hipotekinė vertė, – hipotekinė atitinkamo nekilnojamojo turto vertė.

1a. Valstybės narės paskiria instituciją, atsakingą už 2 dalies taikymą. Ta institucija yra arba kompetentinga institucija, arba paskirtoji institucija.

Jeigu valstybės narės paskirta institucija, atsakinga už šio straipsnio taikymą, yra kompetentinga institucija, ji užtikrina, kad atitinkamos makroprudencinius įgaliojimus turinčios nacionalinės įstaigos ir institucijos būtų tinkamai informuotos apie kompetentingos institucijos ketinimą pasinaudoti šiuo straipsniu ir būtų tinkamai įtrauktos į finansinio stabilumo problemų savo valstybėje narėje vertinimą pagal 2 dalį.

Jeigu valstybės narės paskirta institucija, atsakinga už šio straipsnio taikymą, yra ne kompetentinga institucija, valstybė narė priima reikalingas nuostatas, kad užtikrintų tinkamą informacijos koordinavimą ir keitimąsi ja tarp kompetentingos institucijos ir paskirtosios institucijos, kad šis straipsnis būtų tinkamai taikomas. Visų pirma reikalaujama, kad institucijos glaudžiai bendradarbiautų ir dalytųsi visa informacija, kurios galėtų prireikti tinkamam pagal šį straipsnį paskirtai institucijai nustatytų pareigų vykdymui. Tuo bendradarbiavimu siekiama vengti kompetentingos institucijos ir paskirtosios institucijos bet kokios formos besidubliuojančių ar nenuoseklių veiksmų, taip pat užtikrinti, kad būtų deramai atsižvelgiama į sąveiką su kitomis priemonėmis, visų pirma su tomis, kurių imamasi pagal šio reglamento 458 straipsnį ir Direktyvos 2013/36/ES 133 straipsnį.

2. Remdamasi pagal 430a straipsnį surinktais duomenimis ir bet kokiais kitais svarbiais rodikliais, pagal šio straipsnio 1a dalį paskirta institucija periodiškai, bet ne rečiau kaip kartą per metus, įvertina, ar 35 % rizikos koeficientas, taikomas 125 straipsnyje nurodytoms vieno ar daugiau segmentų turto pozicijoms, užtikrintoms gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, esančio vienoje ar keliose atitinkamos institucijos valstybės narės teritorijos dalyse, hipoteka, ir 50 % rizikos koeficientas, taikomas 126 straipsnyje nurodytoms pozicijoms, užtikrintoms komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu, esančiu vienoje arba keliose atitinkamos institucijos valstybės narės teritorijos dalyse, yra tinkamai pagrįsti:

a) ankstesne nekilnojamuoju turtu užtikrintų pozicijų nuostolių patirtimi;

b) nekilnojamojo turto rinkų raidos perspektyvomis.

Jei, remdamasi šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyto vertinimo rezultatais, pagal šio straipsnio 1a dalį paskirta institucija padaro išvadą, kad 125 straipsnio 2 dalyje ar 126 straipsnio 2 dalyje nurodyti rizikos koeficientai nepakankamai atspindi faktinę riziką, susijusią su vieno ar daugiau segmentų turto pozicijomis, visapusiškai užtikrintomis gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto arba komercinės paskirties nekilnojamojo turto, esančio vienoje arba keliose atitinkamos institucijos valstybės narės teritorijos dalyse, hipotekomis, ir jeigu ji mano, kad dėl rizikos koeficientų nepakankamumo galėtų būti daromas neigiamas poveikis dabartiniam ar būsimam finansiniam stabilumui jos valstybėje narėje, ji gali padidinti toms pozicijoms taikytinus rizikos koeficientus laikydamasi šios dalies ketvirtoje pastraipoje nurodytų intervalų arba nustatyti griežtesnius kriterijus, nei nustatytieji 125 straipsnio 2 dalyje ar 126 straipsnio 2 dalyje.

Pagal šio straipsnio 1a dalį paskirta institucija praneša EBI ir ESRV apie visus rizikos koeficientų ir kriterijų taikomų pagal šią dalį patikslinimus. Per mėnesį nuo to pranešimo gavimo dienos EBI ir ESRV atitinkamai valstybei narei pateikia savo nuomonę. EBI ir ESRV skelbia 125, 126 straipsniuose ir 199 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų pozicijų rizikos koeficientus ir kriterijus, kaip juos nustatė atitinkama institucija.

Šios dalies antros pastraipos tikslais pagal 1a dalį paskirta institucija gali nustatyti rizikos koeficientus laikantis tokių intervalų:

a) 35 %–150 % – gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto hipoteka užtikrintoms pozicijoms;

b) 50 %–150% – komercinės paskirties nekilnojamojo turto hipoteka užtikrintoms pozicijoms.

3. Jei pagal 1a dalį paskirta institucija nustato didesnius rizikos koeficientus ar griežtesnius kriterijus pagal 2 dalies antrą pastraipą, įstaigoms suteikiamas šešių mėnesių pereinamasis laikotarpis pasirengti jų taikymui.

4. Glaudžiai bendradarbiaudama su ESRV, EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato griežtus 1 dalyje nurodytos hipotekinės vertės vertinimo kriterijus ir veiksnių, kuriuos reikia apsvarstyti vertinant 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytų rizikos koeficientų tinkamumą, rūšis.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

5. ESRV, teikdama rekomendacijas pagal Reglamento (ES) Nr. 1092/2010 16 straipsnį ir glaudžiai bendradarbiaudama su EBI, pagal šio straipsnio 1a dalį paskirtoms institucijoms gali pateikti gairių dėl:

   a) veiksnių, kurie galėtų daryti „neigiamą poveikį dabartiniam ar būsimam finansiniam stabilumui“, kaip nurodyta 2 dalies antroje pastraipoje,

   b) orientacinių kriterijų, į kuriuos nustatydama didesnius rizikos koeficientus turi atsižvelgti pagal 1a dalį paskirta institucija.

6. Valstybės narės įstaigos taiko kitos valstybės narės institucijų pagal 2 dalį nustatytus rizikos koeficientus ir kriterijus visoms savo atitinkamoms pozicijoms, kurios yra užtikrintos vienoje ar keliose tos kitos valstybės narės dalyse esančio gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto arba komercinės paskirties nekilnojamojo turto hipoteka.“;

61) 128 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Su ypač didele rizika susijusioms pozicijoms įstaigos priskiria 150 % rizikos koeficientą.

2. Šio straipsnio tikslais įstaigos bet kurias toliau išvardytas pozicijas laiko su ypač didele rizika susijusiomis pozicijomis:

a) investicijas į rizikos kapitalo įmones, išskyrus atvejus, kai toms investicijoms taikoma tvarka pagal 132 straipsnį;

b) investicijas į privatų akcinį kapitalą, išskyrus atvejus, kai toms investicijoms taikoma tvarka pagal 132 straipsnį;

c) spekuliacinį nekilnojamojo turto finansavimą.“;

62) 132 straipsnis pakeičiamas taip:

„*132 straipsnis*
Nuosavų lėšų reikalavimai pozicijoms, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos

1. Pagal riziką įvertintų savo pozicijų, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos, sumą įstaigos apskaičiuoja padaugindamos pagal riziką įvertintų KIS pozicijų sumą, apskaičiuotą taikant 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytus metodus, iš savo turimų investicinių vienetų arba akcijų procentinės dalies.

2. Jei tenkinamos šio straipsnio 3 dalyje nustatytos sąlygos, įstaigos gali taikyti peržiūros metodą pagal 132a straipsnio 1 dalį arba įgaliojimais grindžiamą metodą pagal 132a straipsnio 2 dalį.

Taikant 132b straipsnio 2 dalį, peržiūros metodo arba įgaliojimais grindžiamo metodo netaikančios įstaigos savo pozicijoms, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos, priskiria 1 250 % rizikos koeficientą (atsarginis metodas).

Įstaigos gali apskaičiuoti pagal riziką įvertintų savo pozicijų, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos, sumą taikydamos šioje dalyje nurodytų metodų derinį, jei tenkinamos šių metodų taikymo sąlygos.

3. Įstaigos gali nustatyti pagal riziką įvertintų KIS pozicijų sumą taikydamos 132a straipsnyje nustatytus metodus, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

a) KIS yra vienas iš šių subjektų:

i) kolektyvinio investavimo į perleidžiamuosius vertybinius popierius subjektas (KIPVPS), reglamentuojamas Direktyva 2009/65/EB;

ii) AIF, kurį valdo pagal Direktyvos 2011/61/ES 3 straipsnio 3 dalį registruotas ES AIFV;

iii) AIF, kurį valdo pagal Direktyvos 2011/61/ES 6 straipsnį veiklos leidimą gavęs ES AIFV;

iv) AIF, kurį valdo pagal Direktyvos 2011/61/ES 37 straipsnį veiklos leidimą gavęs ne ES AIFV;

v) ne ES AIF, kurį valdo ne ES AIFV ir kurio investiciniai vienetai ar akcijos yra platinami pagal Direktyvos 2011/61/ES 42 straipsnį;

vi) ne ES AIF, kurio investiciniai vienetai ar akcijos nėra platinami Sąjungoje, kurį valdo trečiojoje valstybėje įsisteigęs ne ES AIFV ir kuriam taikomas deleguotasis aktas, nurodytas Direktyvos 2011/61/ES 67 straipsnio 6 dalyje;

b) KIS prospekte arba lygiaverčiame dokumente pateikiama tokia informacija:

i) turto, į kurį KIS leidžiama investuoti, kategorijos;

ii) jeigu taikomi investavimo apribojimai – santykiniai apribojimai ir jų apskaičiavimo metodai;

c) KIS arba KIS valdymo įmonės informaciją įstaigai teikia laikydamiesi šių reikalavimų:

i) apie KIS pozicijas informacija pateikiama bent tokiu dažnumu kaip apie įstaigos pozicijas;

ii) finansinės informacijos išsamumas yra pakankamas, kad įstaiga galėtų apskaičiuoti pagal riziką įvertintų KIS pozicijų sumą pagal įstaigos pasirinktą metodą;

iii) jei įstaiga taiko peržiūros metodą, informaciją apie pagrindines pozicijas tikrina nepriklausoma trečioji šalis.

Nukrypstant nuo šio straipsnio pirmos pastraipos a punkto, daugiašaliai ir dvišaliai plėtros bankai ir kitos įstaigos, kurios su daugiašaliais ir dvišaliais plėtros bankais bendrai investuoja į KIS, gali nustatyti pagal riziką įvertintų to KIS pozicijų sumą taikydami 132a straipsnyje nustatytus metodus, jei yra įvykdytos šio straipsnio pirmos pastraipos b ir c punktuose nustatytos sąlygos ir jei KIS investavimo įgaliojimai riboja turto, į kurį KIS gali investuoti, rūšis ir jis gali investuoti tik į turtą, kuriuo skatinamas besivystančių šalių darnus vystymasis.

Įstaigos informuoja savo kompetentingą instituciją apie KIS, kuriems jos taiko antroje pastraipoje nurodytą tvarką.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos c punkto i papunkčio, jeigu įstaiga nustato KIS pozicijų pagal riziką įvertintos pozicijos sumą taikydama įgaliojimais grindžiamą metodą, KIS arba KIS valdymo įmonės informacijos teikimas įstaigai gali būti ribotas, informuojant tik apie KIS investavimo įgaliojimus ir su tais įgaliojimais susijusius pokyčius, o informacija gali būti teikiama tik kai įstaiga pirmą kartą susiduria su KIS pozicija ir kai pakinta KIS investavimo įgaliojimai.

4. Įstaigos, neturinčios pakankamai duomenų arba informacijos, kad galėtų apskaičiuoti pagal riziką įvertintų KIS pozicijų sumą taikydamos 132a straipsnyje nustatytus metodus, gali remtis trečiosios šalies skaičiavimais, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

   a) trečioji šalis yra vienas iš šių subjektų:

      i) KIS depozitoriumas arba depozitoriumo funkcijas atliekanti finansų įstaiga, jeigu KIS investuoja tik į vertybinius popierius ir visus vertybinius popierius saugo tame depozitoriume arba depozitoriumo funkcijas atliekančioje finansų įstaigoje;

      ii) KIS, kuriems šios dalies i punktas netaikomas, atveju – KIS valdymo įmonė, jeigu ta įmonė atitinka 3 dalies a punkte nustatytą sąlygą;

b) trečioji šalis atlieka skaičiavimus atitinkamai pagal 132a straipsnio 1, 2 arba 3 dalyje nustatytus metodus;

c) išorės auditorius yra patvirtinęs trečiosios šalies skaičiavimų tikslumą.

Trečiosios šalies skaičiavimais besiremiančios įstaigos pagal riziką įvertintų KIS pozicijų sumą, gautą atliekant tuos skaičiavimus, daugina iš koeficiento 1,2.

Nukrypstant nuo antros pastraipos, kai įstaiga gali nevaržomai naudotis trečiosios šalies atliekamais išsamiais skaičiavimais, koeficientas 1,2 netaikomas. Kompetentingai institucijai paprašius, įstaiga jai pateikia tuos skaičiavimus.

5. Kai apskaičiuodama pagal riziką įvertintų KIS pozicijų sumą (1 lygio KIS) įstaiga taiko 132a straipsnyje nurodytus metodus ir kuri nors iš 1 lygio KIS pagrindinių pozicijų yra pozicija, kurią sudaro kito KIS investiciniai vienetai arba akcijos (2 lygio KIS), pagal riziką įvertintų 2 lygio KIS pozicijų suma gali būti apskaičiuojama taikant bet kurį iš trijų šio straipsnio 2 dalyje aprašytų metodų. Įstaiga gali taikyti peržiūros metodą pagal riziką įvertintų 3 lygio ir bet kurio tolesnio lygio KIS pozicijų sumoms apskaičiuoti tik jei ji šį metodą taikė pirmesnio lygio skaičiavimams. Esant bet kuriam kitam scenarijui ji taiko atsarginį metodą.

6. Taikant 132a straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytą peržiūros metodą ir įgaliojimais grindžiamą metodą apskaičiuota pagal riziką įvertintų KIS pozicijų suma apribojama atsarginiu metodu apskaičiuota pagal riziką įvertintų to KIS pozicijų suma.

7. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, įstaigos, taikančios peržiūros metodą pagal 132a straipsnio 1 dalį, gali apskaičiuoti pagal riziką įvertintų savo pozicijų, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos, sumą padaugindamos tų pozicijų vertes, apskaičiuotas pagal 111 straipsnį, iš rizikos koeficiento (RW_i^*), apskaičiuoto pagal 132c straipsnyje nustatytą formulę, jei tenkinamos šios sąlygos:

   a) įstaigos įvertina savo turimų KIS investicinių vienetų arba akcijų vertę pagal įsigijimo savikainą, tačiau KIS pagrindinio turto vertę jos įvertina tikrąja verte, jeigu taiko peržiūros metodą;

   b) investicinių vienetų ar akcijų, kurių vertę įstaigos įvertina pagal įsigijimo savikainą, rinkos vertės pokytis nekeičia nei tų įstaigų nuosavų lėšų sumos, nei su tais turimais investiciniais vienetais arba akcijomis siejamos pozicijų vertės.“;

63) įterpiami šie straipsniai:

„*132a straipsnis*

Pagal riziką įvertintų KIS pozicijų sumų apskaičiavimo metodai

1. Jei tenkinamos 132 straipsnio 3 dalyje nustatytos sąlygos, pakankamai informacijos apie atskiras pagrindines KIS pozicijas turinčios įstaigos, siekdamos apskaičiuoti pagal riziką įvertintų KIS pozicijų sumą, peržiūri tas pozicijas ir pagal riziką įvertina visas pagrindines KIS pozicijas tarsi tos įstaigos jas turėtų tiesiogiai.

2. Jei tenkinamos 132 straipsnio 3 dalyje nustatytos sąlygos, pakankamai informacijos apie atskiras pagrindines KIS pozicijas peržiūros metodui taikyti neturinčios įstaigos pagal riziką įvertintų tų pozicijų sumą gali apskaičiuoti laikydamosi KIS įgaliojimuose ir atitinkamuose teisės aktuose nustatytų apribojimų.

   Įstaigos atlieka pirmoje pastraipoje nurodytus skaičiavimus darydamos prielaidą, kad KIS pirmiausia prisiima didžiausias pagal jo įgaliojimus arba atitinkamus teisės aktus jam leidžiamas pozicijas, kurioms nustatytas didžiausias nuosavų lėšų reikalavimas, ir tuomet toliau prisiima pozicijas mažėjimo tvarka, kol pasiekiama didžiausia bendra pozicijų riba, ir kad KIS taiko didžiausią pagal jo įgaliojimus arba atitinkamus teisės aktus jam leidžiamą svertą, kai taikytina.

Pirmoje pastraipoje nurodytus skaičiavimus įstaigos atlieka pagal šiame skyriuje, šios antraštinės dalies 5 skyriuje ir 6 skyriaus 3, 4, arba 5 skirsnyje nustatytus metodus.

3. Nukrypstant nuo 92 straipsnio 3 dalies d punkto, įstaigos, kurios pagal riziką įvertintų KIS pozicijų sumą skaičiuoja pagal šio straipsnio 1 arba 2 dalis, gali to KIS išvestinių finansinių priemonių pozicijų kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti skirtą nuosavų lėšų reikalavimą gali apskaičiuoti kaip sumą, lygią 50 % nuosavų lėšų reikalavimo sumos, nustatytos tų išvestinių finansinių priemonių pozicijoms, apskaičiuotoms atitinkamai pagal šios antraštinės dalies 6 skyriaus 3, 4 arba 5 skirsnį.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, įstaiga į nuosavų lėšų reikalavimo kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti skaičiavimus gali neįtraukti išvestinių finansinių priemonių pozicijų, kurioms šis reikalavimas nebūtų taikomas, jei įstaiga jas turėtų tiesiogiai.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato, kaip įstaigos turi skaičiuoti 2 dalyje nurodytą pagal riziką įvertintų pozicijų sumą, jei nėra vienos ar kelių rūšių šiam skaičiavimui reikalingų įvesties duomenų.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [devyni mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

132b straipsnis

Pagal riziką įvertintų KIS pozicijų sumų apskaičiavimo metodų išimtys

1. Įstaigos į 132 straipsnyje nurodytus skaičiavimus gali neįtraukti KIS turimų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, papildomų 1 lygio, 2 lygio priemonių ir tinkamų įsipareigojimų priemonių, kurias įstaigos atskaito atitinkamai pagal 36 straipsnio 1 dalį, 56, 66 ir 72e straipsnius.

2. Įstaigos į 132 straipsnyje nurodytus skaičiavimus gali neįtraukti 150 straipsnio 1 dalies g ir h punktuose nurodytų pozicijų, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos, ir vietoj to toms pozicijoms gali taikyti 133 straipsnyje nustatytą tvarką.

132c straipsnis

KIS nebalansinėms pozicijoms taikoma tvarka

1. Įstaigos apskaičiuoja savo nebalansinių straipsnių pagal riziką įvertintų pozicijų, kurios gali būti perskaičiuotos į pozicijas, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos, sumą, padaugindamos tų pozicijų vertes, apskaičiuotas pagal 111 straipsnį, iš šių rizikos koeficientų:

   a) visos pozicijos, kurioms įstaigos taiko vieną iš 132a straipsnyje nustatytų metodų:

$$RW_i^* = \frac{RWAE_i}{E_i^*} \cdot \frac{A_i}{EQ_i}$$

čia:

RW_i^* = rizikos koeficientas

i = KIS indeksas;

$RWAE_i$= suma, apskaičiuota pagal 132a straipsnį dėl KISi;

E_i^* = KIS_i pozicijų pozicijos vertė;

A_i = KIS_i turto balansinė vertė ir

EQ_i = KIS_i nuosavybės vertybinių popierių balansinė vertė;

b) visos kitos pozicijos $RW_i^* = 1\,250\ \%$.

2. Minimalios vertės įsipareigojimo, atitinkančio šio straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas, pozicijos vertę įstaigos apskaičiuoja kaip diskontuotą esamą garantuotos sumos vertę taikant nulinės įsipareigojimų neįvykdymo rizikos diskonto koeficientą. Įstaigos gali sumažinti minimalios vertės įsipareigojimo pozicijos vertę, atskaitydamos nuostolius, kurie pagal taikytiną apskaitos standartą pripažįstami susijusiais su minimalios vertės įsipareigojimu.

Nebalansinių pozicijų, susijusių su minimalios vertės įsipareigojimo, atitinkančio visas šio straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas, pagal riziką įvertintų pozicijų sumą įstaigos apskaičiuoja sudaugindamos tų pozicijų pozicijos vertę, 20 % kredito perskaičiavimo koeficientą ir rizikos koeficientą, nustatytą pagal 132 arba 152 straipsnius.

3. Nebalansinių pozicijų, susijusių su minimalios vertės įsipareigojimais pagal 2 dalį, pagal riziką įvertintų pozicijų sumą įstaigos nustato, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

a) įstaigos nebalansinė pozicija yra minimalios vertės įsipareigojimas, taikomas investicijoms į vieno ar daugiau KIS investicinius vienetus arba akcijas, pagal kurį įstaiga privalo atlikti mokėjimus tik tuo atveju, jei vieno ar daugiau KIS pagrindinių pozicijų rinkos vertė tam tikru ar tam tikrais sutartyje nurodytais momentais yra mažesnė už iš anksto nustatytą ribą;

b) KIS yra bet kuris iš šių subjektų:

i) KIPVPS, kaip apibrėžta Direktyvoje 2009/65/EB, arba

ii) AIF, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies a punkte, kuris investuoja tik į perleidžiamuosius vertybinius popierius arba į kitą likviduįį finansinį turtą, nurodytą Direktyvos 2009/65/EB 50 straipsnio 1 dalyje, kai AIF įgaliojimuose neleidžiamas didesnis svertas nei leistinas pagal Direktyvos 2009/65/EB 51 straipsnio 3 dalį;

c) KIS pagrindinių pozicijų, kuriomis grindžiamas minimalios vertės įsipareigojimas, esama rinkos vertė, neatsižvelgiant į nebalansinių straipsnių minimalios vertės įsipareigojimų poveikį, atitinka arba viršija esamą ribinę vertę, nurodytą minimalios vertės įsipareigojime;

d) kai vieno ar daugiau KIS pagrindinių pozicijų rinkos vertės perviršis, palyginti su minimalios vertės įsipareigojimo dabartine verte, mažėja, įstaiga arba kita įmonė tiek, kiek vadovaujantis šiuo reglamentu ir Direktyva 2013/36/ES arba Direktyva 2002/87/EB vykdoma konsoliduota priežiūra, kuri taikoma pačiai įstaigai, apima ir šią įmonę, gali daryti poveikį vieno ar daugiau KIS pagrindinių pozicijų sudėčiai arba kitais būdais apriboti tolesnio perviršio mažinimo galimybes;

e) galutinis tiesioginis arba netiesioginis minimalios vertės įsipareigojimo naudos gavėjas paprastai yra mažmeninis klientas, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 11 punkte.“;

64) 144 straipsnio 1 dalies g punktas pakeičiamas taip:

„g) įstaiga naudodama IRB metodą apskaičiavo nuosavų lėšų reikalavimus, atsižvelgdama į rizikos parametrų įverčius, ir gali pateikti ataskaitą, kaip reikalaujama pagal 430 straipsnį;“;

65) 152 straipsnis pakeičiamas taip:

„*152 straipsnis*

Pozicijoms, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos, taikoma tvarka

1. Pagal riziką įvertintų savo pozicijų, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos, sumas įstaigos apskaičiuoja padaugindamos pagal riziką įvertintų KIS pozicijų sumą, apskaičiuotą taikant 2 ir 5 dalyse nustatytus metodus, iš savo turimų investicinių vienetų arba akcijų procentinės dalies.

2. Jei tenkinamos 132 straipsnio 3 dalyje nustatytos sąlygos, pakankamai informacijos apie atskiras pagrindines KIS pozicijas turinčios įstaigos, siekdamos apskaičiuoti pagal riziką įvertintų KIS pozicijų sumą, peržiūri tas pagrindines pozicijas ir pagal riziką įvertina visas pagrindines KIS pozicijas tarsi įstaigos jas turėtų tiesiogiai.

3. Nukrypstant nuo 92 straipsnio 3 dalies d punkto, įstaigos, kurios pagal riziką įvertintų KIS pozicijų sumą skaičiuoja pagal šio straipsnio 1 arba 2 dalį, gali apskaičiuoti to KIS išvestinių finansinių priemonių pozicijų kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti skirtą nuosavų lėšų reikalavimą, kurio suma būtų lygi 50 % nuosavų lėšų reikalavimo sumos, nustatytos tų išvestinių finansinių priemonių pozicijoms, apskaičiuotoms atitinkamai pagal šios antraštinės dalies 6 skyriaus 3, 4 arba 5 skirsnį.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, įstaiga į nuosavų lėšų reikalavimo kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti skaičiavimus gali neįtraukti išvestinių finansinių priemonių pozicijų, kurioms šis reikalavimas būtų netaikomas, jei įstaiga jas turėtų tiesiogiai.

4. Peržiūros metodą pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis taikančios ir nuolatinio dalinio taikymo sąlygas pagal 150 straipsnį tenkinančios arba šiame skyriuje nustatytų metodų arba 5 skyriuje nustatytų vieno ar daugiau metodų taikymo visoms KIS pagrindinėms pozicijoms arba jų dalims sąlygų netenkinančios įstaigos pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir tikėtinų nuostolių sumas apskaičiuoja vadovaudamosi šiais principais:

   a) pozicijoms, kurios priskirtos 147 straipsnio 2 dalies e punkte nurodytai nuosavybės vertybinių popierių pozicijų klasei, įstaigos taiko 155 straipsnio 2 dalyje nustatytą paprastąjį rizikos koeficientų metodą;

   b) pozicijoms, kurios priskirtos straipsniams, atitinkantiems pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų klasę, nurodytą 147 straipsnio 2 dalies f punkte, įstaigos taiko veiksmus, nustatytus 254 straipsnyje, tarytum tos institucijos tas pozicijas turėtų tiesiogiai;

   c) visoms kitoms pagrindinėms pozicijoms įstaigos taiko šios antraštinės dalies 2 skyriuje nustatytą standartizuotą metodą.

Pirmos pastraipos a punkto tikslais, jei įstaiga negali atskirti privataus kapitalo nuosavybės vertybinių popierių pozicijų, pozicijų, kuriomis prekiaujama biržoje, ir kitų nuosavybės vertybinių popierių pozicijų, ji tokias pozicijas laiko kitomis nuosavybės vertybinių popierių pozicijomis.

5. Jei tenkinamos 132 straipsnio 3 dalyje nustatytos sąlygos, pakankamai informacijos apie atskiras pagrindines KIS pozicijas neturinčios įstaigos pagal riziką įvertintų tų pozicijų sumas gali apskaičiuoti pagal 132a straipsnio 2 dalyje nustatytą įgaliojimais grindžiamą metodą. Tačiau šio straipsnio 4 dalies a, b ir c punktuose išvardytoms pozicijoms įstaigos taiko juose nustatytus metodus.

6. Taikant 132b straipsnio 2 dalį, peržiūros metodo pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis arba įgaliojimais grindžiamo metodo pagal šio straipsnio 5 dalį netaikančios įstaigos taiko 132 straipsnio 2 dalyje nurodytą atsarginį metodą.

7. Įstaigos gali apskaičiuoti pagal riziką įvertintų savo pozicijų, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos, sumą taikydamos šiame straipsnyje nurodytų metodų derinį, jei tenkinamos tų metodų taikymo sąlygos.

8. Įstaigos, neturinčios pakankamai duomenų arba informacijos, kad galėtų apskaičiuoti pagal riziką įvertintą KIS sumą taikydamos 2, 3, 4 ir 5 dalyse nustatytus metodus, gali remtis trečiosios šalies skaičiavimais, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

a) trečioji šalis yra vienas iš šių subjektų:

i) KIS depozitoriumas arba depozitoriumo funkcijas atliekanti finansų įstaiga, jeigu KIS investuoja tik į vertybinius popierius ir visus vertybinius popierius saugo tame depozitoriume arba depozitoriumo funkcijas atliekančioje finansų įstaigoje;

ii) KIS, kuriems šio punkto i papunktis netaikomas, atveju – KIS valdymo įmonė, jeigu ta KIS valdymo įmonė atitinka 132 straipsnio 3 dalies a punkte nustatytus kriterijus;

b) kitų nei šio straipsnio 4 dalies a, b ir c punktuose išvardytų pozicijų skaičiavimus trečioji šalis atlieka pagal 132a straipsnio 1 dalyje nustatytą peržiūros metodą;

c) 4 dalies a, b ir c punktuose išvardytų pozicijų skaičiavimus trečioji šalis atlieka pagal juose nustatytus metodus;

d) išorės auditorius yra patvirtinęs trečiosios šalies skaičiavimų tikslumą.

Trečiosios šalies skaičiavimais besiremiančios įstaigos pagal riziką įvertintų KIS pozicijų sumas, gautas atliekant šiuos skaičiavimus, daugina iš koeficiento 1,2.

Nukrypstant nuo antros pastraipos, kai įstaiga gali nevaržomai naudotis trečiosios šalies atliktais išsamiais skaičiavimais, koeficientas 1,2 netaikomas. Kompetentingai institucijai paprašius, įstaiga jai pateikia tuos skaičiavimus.

9. Šio straipsnio tikslais taikomos 132 straipsnio 5 ir 6 dalys ir 132b straipsnis. Šio straipsnio tikslais taikomas 132c straipsnis naudojant rizikos koeficientus, apskaičiuotus pagal šios antraštinės dalies 3 skyrių.“;

66) 158 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„9a. Minimalios vertės įsipareigojimo, atitinkančio visus 132c straipsnio 3 dalyje išdėstytus reikalavimus, tikėtino nuostolio suma yra lygi nuliui.“;

67) 164 straipsnis pakeičiamas taip:

„*164 straipsnis*

Nuostolis dėl įsipareigojimų neįvykdymo (LGD)

1. Įstaigos pateikia savo LGD įverčius, atsižvelgdamos į šio skyriaus 6 skirsnyje nurodytus reikalavimus ir gavusios kompetentingų institucijų leidimą pagal 143 straipsnį. Įsigytų gautinų sumų sumažėjimo rizikai naudojamas 75 % LGD įvertis. Jeigu įstaiga gali patikimu būdu išskaidyti savo EL įverčius, taikomus įsigytų gautinų sumų sumažėjimo rizikai, į PD ir LGD, ji gali naudoti savo LGD įvertį.

2. Netiesioginis kredito užtikrinimas gali būti pripažintas atitinkančiu reikalavimus pakoreguojant PD arba LGD įverčius, laikantis reikalavimų, nurodytų 183 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse ir gavus kompetentingų institucijų leidimą dėl atskiros pozicijos arba dėl pozicijų grupės. Įstaiga garantuotoms pozicijoms negali priskirti pakoreguoto PD arba LGD taip, kad pakoreguotas rizikos koeficientas būtų mažesnis už palyginamos tiesioginės garanto pozicijos rizikos koeficientą.

3. 154 straipsnio 2 dalies tikslais 153 straipsnio 3 dalyje nurodytas palyginamos tiesioginės pozicijos LGD užtikrinimo teikėjui yra LGD, siejamas su garanto neapdrausta priemone arba su įsipareigojančiojo asmens neapdrausta priemone, priklausomai nuo to, ar tuo atveju, jei abu – ir garantas, ir įsipareigojantysis asmuo – neįvykdytų įsipareigojimų apdrausto sandorio galiojimo metu, turimi įrodymai ir garantijos struktūra rodytų, kad grąžintina suma priklausytų atitinkamai nuo garanto ar įsipareigojančiojo asmens finansinės padėties.

4. Visų mažmeninių pozicijų, kurios užtikrintos gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu ir kurioms netaikomos centrinės valdžios institucijų garantijos, pozicijos svertinis LGD vidurkis turi būti ne mažesnis nei 10 %.

   Visų mažmeninių pozicijų, kurios užtikrintos komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu ir kurioms netaikomos centrinės valdžios institucijų garantijos, pozicijos svertinis LGD vidurkis neturi būti mažesnis nei 15 %.

5. Valstybės narės paskiria instituciją, atsakingą už 6 dalies taikymą. Ta institucija yra kompetentinga institucija arba paskirtoji institucija.

Jeigu valstybės narės paskirta institucija, atsakinga už šio straipsnio taikymą, yra kompetentinga institucija, ji užtikrina, kad atitinkamos makroprudencinius įgaliojimus turinčios nacionalinės įstaigos ir institucijos būtų tinkamai informuotos apie kompetentingos institucijos ketinimą pasinaudoti šiuo straipsniu ir būtų tinkamai įtrauktos į finansinio stabilumo problemų savo valstybėje narėje vertinimą pagal 6 dalį.

Jeigu valstybės narės paskirta institucija, atsakinga už šio straipsnio taikymą, yra ne kompetentinga institucija, valstybė narė priima reikalingas nuostatas, kad užtikrintų tinkamą informacijos koordinavimą ir keitimąsi ja tarp kompetentingos institucijos ir paskirtosios institucijos, kad šis straipsnis būtų tinkamai taikomas. Visų pirma reikalaujama, kad institucijos glaudžiai bendradarbiautų ir dalytųsi visa informacija, kurios galėtų prireikti tinkamam paskirtajai institucijai šiuo straipsniu nustatytų pareigų vykdymui. Tuo bendradarbiavimu siekiama vengti kompetentingos institucijos ir paskirtosios institucijos bet kokios formos besidubliuojančių ar nenuoseklių veiksmų, taip pat užtikrinti, kad būtų deramai atsižvelgiama į sąveiką su kitomis priemonėmis, visų pirma su tomis, kurių imamasi pagal šio reglamento 458 straipsnį ir Direktyvos 2013/36/ES 133 straipsnį.

6. Remdamasi pagal 430a straipsnį surinktais duomenimis bei visais kitais svarbiais rodikliais ir atsižvelgdama į nekilnojamojo turto rinkos raidos perspektyvas, pagal šio straipsnio 5 dalį paskirta institucija periodiškai, bet ne rečiau kaip kartą per metus įvertina, ar šio straipsnio 4 dalyje nurodytos mažiausios LGD vertės yra tinkamos vienoje arba keliose atitinkamos institucijos valstybės narės teritorijos dalyse esančio gyvenamosios paskirties turto arba komercinės paskirties nekilnojamojo turto hipotekomis užtikrintoms pozicijoms.

Jeigu, remdamasi šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyto vertinimo rezultatais, pagal 5 dalį paskirta institucija padaro išvadą, kad 4 dalyje nurodytos mažiausios LGD vertės yra netinkamos, ir jei ji mano, kad dėl LGD verčių nepakankamumo galėtų būti daromas neigiamas poveikis dabartiniam ar būsimam finansiniam stabilumui jos valstybėje narėje, ji toms pozicijoms vienoje arba keliose atitinkamos institucijos valstybės narės teritorijos dalyse gali nustatyti didesnes mažiausias LGD vertes. Tos didesnės mažiausios vertės taip pat gali būti taikomos vieno ar daugiau tokių pozicijų turto segmentų lygmeniu.

Prieš priimdama šioje dalyje nurodytą sprendimą, pagal 5 dalį paskirta institucija informuoja EBI ir ESRV. Per mėnesį nuo to pranešimo gavimo dienos EBI ir ESRV atitinkamai valstybei narei pateikia savo nuomonę. EBI ir ESRV paskelbia šias LGD vertes.

7. Jeigu pagal 5 dalį paskirta institucija nustato didesnes mažiausias LGD vertes pagal 6 dalį, įstaigoms suteikiamas 6 mėnesių pereinamasis laikotarpis pasirengti jų taikymui.

8. EBI, glaudžiai bendradarbiaudama su ESRV, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodo sąlygas, į kurias pagal 5 dalį paskirta institucija atsižvelgia vertindama LGD verčių tinkamumą, kai atlieka 6 dalyje nurodytą vertinimą.

   EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d.

   Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

9. ESRV, teikdama rekomendacijas pagal Reglamento (ES) Nr. 1092/2010 16 straipsnį ir glaudžiai bendradarbiaudama su EBI, pagal šio straipsnio 5 dalį paskirtoms institucijoms gali pateikti gairių dėl:

   a) veiksnių, kurie galėtų padaryti neigiamą poveikį dabartiniam ar būsimam finansiniam stabilumui, kaip nurodyta 6 dalyje, ir

b) orientacinių kriterijų, į kuriuos nustatydama didesnes mažiausias LGD vertes turi atsižvelgti pagal 5 dalį paskirta institucija.

10. Vienos valstybės narės įstaigos taiko kitos valstybės narės institucijų pagal 6 dalį nustatytas didesnes mažiausias LGD vertes vienoje ar keliose tos valstybės narės teritorijos dalyse esančio gyvenamosios paskirties turto arba komercinės paskirties nekilnojamojo turto hipoteka užtikrintoms visoms savo atitinkamoms pozicijoms.“;

68) 201 straipsnio 1 dalies h punktas pakeičiamas taip:

„h) reikalavimus atitinkančias pagrindines sandorio šalis.“;

69) įterpiamas šis straipsnis:

„*204a straipsnis*
Reikalavimus atitinkančios su nuosavybės vertybiniais popieriais susietų išvestinių finansinių priemonių rūšys

1. Su nuosavybės vertybiniais popieriais susietas išvestines finansines priemones, kurios yra apsikeitimo grąžomis sandoriai arba pagal ekonominį veiksmingumą lygiavertės priemonės, įstaigos gali naudoti kaip reikalavimus atitinkantį kredito užtikrinimą tik vykdydamos vidinio apsidraudimo sandorius.

Kai įstaiga įgyja kredito užtikrinimą įsigydama apsikeitimo grąžomis sandorį ir iš sandorio gautas grynąsias įmokas įtraukia į apskaitą kaip grynąsias pajamas, tačiau į apskaitą neįtraukia turto, kuriam skirtas užtikrinimas, vertės sumažėjimo (sumažindama tikrąją vertę arba pridėdama prie rezervų), tas kredito užtikrinimas nelaikomas atitinkančiu reikalavimus.

2. Jeigu įstaiga vykdo vidinio apsidraudimo sandorį naudodama su nuosavybės vertybiniais popieriais susietą išvestinę finansinę priemonę, kad vidinis apsidraudimas šio skyriaus tikslais būtų laikomas atitinkančiu kredito užtikrinimo reikalavimus, į prekybos knygą perkelta kredito rizika perleidžiama trečiajai šaliai arba trečiosioms šalims.

Jeigu vidinis apsidraudimas buvo atliktas pagal pirmą pastraipą ir buvo įvykdyti šio skyriaus reikalavimai, įstaigos, įgydamos netiesioginį kredito užtikrinimą, pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms ir tikėtinų nuostolių sumoms apskaičiuoti taiko šio skyriaus 4–6 skirsniuose nustatytas taisykles.“;

70) 223 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorių atvejais įstaigos, taikydamos 6 skyriaus 6 skirsnyje nustatytą metodą, E_{VA} apskaičiuoja taip:

$$E_{VA} = E.“;$$

b) 5 dalis papildoma šia pastraipa:

„Ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorių atvejais įstaigos, taikydamos 6 skyriaus 3, 4 ir 5 skirsniuose nustatytus metodus, atsižvelgia į užtikrinimo priemonės rizikos mažinimo poveikį pagal 6 skyriaus 3, 4 ir 5 skirsniuose išdėstytas nuostatas, jei taikytina.“;

71) 272 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 6 punktas pakeičiamas taip:

„6) apsidraudimo grupė – vienos užskaitos grupės sandorių grupė, kuriai, nustatant galimą būsimą poziciją pagal šio skyriaus 3 arba 4 skirsnyje nustatytus metodus, leidžiama taikyti visišką arba dalinę užskaitą;“;

b) įterpiamas šis punktas:

„7a) vienos krypties susitarimas dėl garantinės įmokos – susitarimas dėl garantinės įmokos, pagal kurį įstaiga yra įpareigota pateikti kintamąsias garantines įmokas sandorio šaliai, bet neturi teisės gauti kintamosios garantinės įmokos iš tos sandorio šalies, arba atvirkščiai;“;

c) 12 punktas pakeičiamas taip:

„12) dabartinė rinkos vertė (toliau – CMV) – visų užskaitos grupės sandorių grynoji rinkos vertė kartu su bet kokia turima arba suteikta užtikrinimo priemone, kai teigiamos ir neigiamos rinkos vertės yra užskaitomos apskaičiuojant CMV;“;

d) įterpiamas šis punktas:

„12a) grynoji nepriklausoma užtikrinimo priemonės suma (toliau – NICA) – atitinkamai gautos arba suteiktos grynosios užtikrinimo priemonės, kuri skirta užskaitos grupei ir kuri nėra kintamoji garantinė įmoka, pagal kintamumą pakoreguotos vertės suma;“;

72) 273 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. II priede išvardytų sandorių pozicijos vertę įstaigos pagal šį straipsnį apskaičiuoja remdamosi vienu iš 3–6 skirsniuose nustatytų metodų.

273a straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų netenkinanti įstaiga netaiko 4 skirsnyje nustatyto metodo. 273a straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų netenkinanti įstaiga netaiko 5 skirsnyje nustatyto metodo.

Grupėje įstaigos gali nuolat kartu taikyti 3–6 skirsniuose nustatytus metodus. Viena įstaiga negali nuolat kartu taikyti 3–6 skirsniuose nustatytų metodų.“;

b) 6, 7 ir 8 dalys pakeičiamos taip:

„6. Pagal 3–6 skirsniuose nustatytus metodus konkrečios sandorio šalies pozicijos vertė yra lygi pozicijų verčių, apskaičiuotų pagal kiekvieną užskaitos grupės sandorį, sudarytą su ta sandorio šalimi, sumai.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, kai vienas susitarimas dėl garantinės įmokos taikomas kelių užskaitos grupių sandoriams, sudarytiems su ta sandorio šalimi, ir įstaiga tų užskaitos grupių pozicijos vertei apskaičiuoti taiko vieną iš 3–6 skirsniuose nustatytų metodų, pozicijos vertė apskaičiuojama pagal atitinkamą skirsnį.

Konkrečios sandorio šalies atveju konkrečios II priede išvardytų ne biržos išvestinių finansinių priemonių užskaitos grupės pozicijos vertė, apskaičiuojama pagal šį skyrių, yra didesnioji iš šių verčių: nulis arba visų užskaitos grupių sandorių, sudarytų su sandorio šalimi, pozicijų verčių sumos ir tos sandorio šalies kredito vertinimo koregavimo sumos, įstaigos pripažintos kaip nukainavimo sumos, skirtumas. Kredito vertinimo koregavimo suma apskaičiuojama neatsižvelgiant į užskaitomą debetinę vertės koregavimo sumą, priskiriamą pačios įmonės kredito rizikai, kuri jau buvo atskaityta iš nuosavų lėšų pagal 33 straipsnio 1 dalies c punktą.

7. Apskaičiuodamos pozicijos vertę pagal 3, 4 ir 5 skirsniuose nustatytus metodus, įstaigos dvi identiškas į tą patį užskaitos susitarimą įtrauktas ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartis gali laikyti viena sutartimi, kurios tariamoji pagrindinė suma yra lygi nuliui.

Pirmos pastraipos tikslais dvi ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartys yra identiškos, jei tenkina visas šias sąlygas:

a) jų rizikos pozicijos yra priešingos;

b) jų savybės, išskyrus sandorio dieną, yra vienodos;

c) jų pinigų srautai visiškai padengia vieni kitus.

8. Įstaigos nustato ilgalaikių atsiskaitymo sandorių pozicijų vertę taikydamos bet kurį iš šio skyriaus 3–6 skirsniuose nustatytų metodų, neatsižvelgdamos į tai, kokį metodą jos pasirinko taikyti ne biržos išvestinėms finansinėms priemonėms ir atpirkimo sandoriams, vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandoriams ir garantinės įmokos skolinimo sandoriams. Apskaičiuodama nuosavų lėšų reikalavimus ilgalaikiams atsiskaitymo sandoriams, įstaiga, taikanti 3 skyriuje nustatytą metodą, gali nuolat ir nepriklausomai nuo šių pozicijų reikšmingumo taikyti rizikos koeficientus pagal 2 skyriuje nustatytą metodą.“;

c) papildoma šia dalimi:

„9. Kalbant apie šio skyriaus 3–6 skirsniuose nustatytus metodus, įstaigos sandoriams, kurių atžvilgiu nustatyta specifinė klaidingų sprendimų rizika, taiko 291 straipsnio 2, 4, 5 ir 6 dalis.“;

73) įterpiami šie straipsniai:

„*273a straipsnis*

Supaprastintų pozicijos vertės apskaičiavimo metodų taikymo sąlygos

1. Įstaiga gali apskaičiuoti savo išvestinių finansinių priemonių pozicijos vertę pagal 4 skirsnyje nustatytą metodą, jei jos balansinės ir nebalansinės su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusios veiklos dydis, remiantis kas mėnesį atliekamu vertinimu, kuriam naudojami paskutinės mėnesio dienos duomenys, yra lygus abiem toliau nurodytoms ribinėms vertėms arba yra už jas mažesnis:

a) 10 % viso tos įstaigos turto;

b) 300 mln. EUR.

2. Įstaiga gali apskaičiuoti savo išvestinių finansinių priemonių pozicijų vertę pagal 5 skirsnyje nustatytą metodą, jei jos balansinės ir nebalansinės su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusios veiklos dydis, remiantis kas mėnesį atliekamu vertinimu, kuriam naudojami paskutinės mėnesio dienos duomenys, yra lygus abiem toliau nurodytoms ribinėms vertėms arba yra už jas mažesnis:

   a) 5 % viso tos įstaigos turto;

   b) 100 mln. EUR.

3. 1 ir 2 dalių tikslais įstaigos apskaičiuoja savo balansinės ir nebalansinės su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusios veiklos dydį remdamosi kiekvieno mėnesio paskutinės dienos duomenimis, laikydamosi šių reikalavimų:

   a) išvestinių finansinių priemonių pozicijos vertinamos jų rinkos verte tą konkrečią dieną; kai tos dienos pozicijos rinkos vertė nėra žinoma, įstaigos renkasi tos dienos pozicijos tikrąją vertę; kai tam tikros pozicijos rinkos vertė ir tikroji vertė konkrečią dieną nėra žinomos, įstaigos renkasi naujausią tos pozicijos rinkos vertę arba tikrąją vertę;

   b) ilgųjų išvestinių finansinių priemonių pozicijų absoliučioji vertė sudedama su trumpųjų išvestinių finansinių priemonių pozicijų absoliučiąja verte;

c) įtraukiamos visos išvestinių finansinių priemonių pozicijos, išskyrus kredito išvestines finansines priemones, kurios pripažįstamos kaip vidinis apsidraudimas nuo ne prekybos knygos kredito rizikos pozicijų.

4. Nukrypstant atitinkamai nuo 1 arba 2 dalies, tais atvejais, jei su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusios veiklos dydis, vertinant konsoliduotai, neviršija atitinkamai 1 arba 2 dalyje nurodytų ribinių verčių, įstaiga, kuri yra konsoliduojama ir kuri turėtų taikyti 3 arba 4 skirsnyje nustatytą metodą, nes ji individualiai viršija tas ribines vertes, gali, gavusi kompetentingų institucijų pritarimą, vietoj jo pasirinkti taikyti metodą, kuris būtų taikomas konsoliduotai.

5. Įstaigos praneša kompetentingoms institucijoms apie 4 arba 5 skirsnyje nustatytus metodus, kuriuos jos taiko arba nebetaiko (priklausomai nuo to, kas taikytina) savo išvestinių finansinių priemonių pozicijų vertei apskaičiuoti.

6. Įstaigos nesudaro, neperka arba neparduoda išvestinių finansinių priemonių sandorių vien tik tam, kad tenkintų kurią nors iš 1 ir 2 dalyse nustatytų sąlygų kas mėnesį atliekamo vertinimo metu.

273b straipsnis

Neatitiktis supaprastintų išvestinių finansinių priemonių pozicijų vertės apskaičiavimo metodų taikymo sąlygoms

1. Vienos arba daugiau iš 273a straipsnio 1 ar 2 dalyje nustatytų sąlygų nebetenkinanti įstaiga nedelsdama apie tai praneša kompetentingai institucijai.

2. Įstaiga nustoja skaičiuoti savo išvestinių finansinių priemonių pozicijų vertes pagal atitinkamai 4 arba 5 skirsnį per tris mėnesius nuo tada, kai susidaro viena iš šių aplinkybių:

   a) įstaiga tris mėnesius iš eilės netenkina atitinkamai 273a straipsnio 1 arba 2 dalies a punkte nustatytų sąlygų arba atitinkamai 273a straipsnio 1 arba 2 dalies b punkte nustatytų sąlygų;

   b) įstaiga per paskutinius 12 mėnesių daugiau nei šešis mėnesius netenkina atitinkamai 273a straipsnio 1 arba 2 dalies a punkte nustatytų sąlygų arba atitinkamai 273a straipsnio 1 arba 2 dalies b punkte nustatytų sąlygų.

3. Jeigu įstaiga nustoja skaičiuoti savo išvestinių finansinių priemonių pozicijų vertes pagal atitinkamai 4 arba 5 skirsnį, jai leidžiama vėl pradėti skaičiuoti savo išvestinių finansinių priemonių pozicijų vertes, kaip nurodyta 4 arba 5 skirsnyje, tik tuo atveju, jei ji kompetentingai institucijai įrodo, kad nepertraukiamą vienų metų laikotarpį buvo tenkinamos visos 273a straipsnio 1 arba 2 dalyje nustatytos sąlygos.“;

74) Trečios dalies II antraštinės dalies 6 skyriaus 3, 4 ir 5 skirsniai pakeičiami taip:

„3 skirsnis
Standartizuotas sandorio šalies kredito rizikos vertinimo metodas

274 straipsnis
Pozicijos vertė

1. Įstaiga gali skaičiuoti visų sandorių, kuriems taikoma sutartinės užskaitos sutartis, vienos pozicijos vertę užskaitos grupės lygmeniu, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

   a) užskaitos susitarimas priklauso vienai iš 295 straipsnyje nurodytų sutartinės užskaitos sutarčių rūšių;

   b) užskaitos susitarimą yra pripažinusios kompetentingos institucijos pagal 296 straipsnį;

   c) įstaiga yra įvykdžiusi 297 straipsnyje nustatytas su užskaitos susitarimu susijusias prievoles.

   Jeigu kuri nors iš pirmoje pastraipoje nustatytų sąlygų netenkinama, įstaiga kiekvieną sandorį laiko atskira užskaitos grupe.

2. Užskaitos grupės pozicijos vertę pagal standartizuotą sandorio šalies kredito rizikos vertinimo metodą įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\text{Užskaitos vertė} = \alpha \cdot (\text{RC} + \text{PFE})$$

čia:

RC = pagal 275 straipsnį apskaičiuotos pakeitimo išlaidos ir

PFE = pagal 278 straipsnį apskaičiuota galima būsima pozicija;

$\alpha = 1{,}4$.

3. Užskaitos grupės, kuriai taikomas sutartinis susitarimas dėl garantinės įmokos, pozicijos vertė apribojama tos pačios užskaitos grupės, kuriai netaikomas joks susitarimas dėl garantinės įmokos, pozicijos verte.

4. Jei tai pačiai užskaitos grupei taikomi keli susitarimai dėl garantinės įmokos, įstaigos kiekvieną susitarimą dėl garantinės įmokos priskiria prie užskaitos grupės, kuriai pagal sutartį taikomas tas susitarimas dėl garantinės įmokos, sandorių grupės ir kiekvieno iš šių į grupę įtrauktų sandorių pozicijų vertę apskaičiuoja atskirai.

5. Įstaigos gali nustatyti, kad užskaitos grupės pozicijos vertė yra lygi nuliui, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

   a) užskaitos grupę sudaro vien parduoti pasirinkimo sandoriai;

   b) užskaitos grupės dabartinė rinkos vertė visada yra neigiama;

c) visų į užskaitos grupę įtrauktų pasirinkimo sandorių priedą įstaiga yra gavusi iš anksto, kad būtų galima užtikrinti sutarčių vykdymą;

d) užskaitos grupei netaikomas joks susitarimas dėl garantinės įmokos.

6. Pagal šį skirsnį apskaičiuodamos užskaitos grupės pozicijos vertę, įstaigos užskaitos grupėje sandorį, kuris yra nupirktų arba parduotų pasirinkimo pirkti arba parduoti sandorių baigtinis linijinis derinys, pakeičia visais pavieniais tą linijinį derinį sudarančiais sandoriais, laikydamos juos atskiru sandoriu. Kiekvienas toks pasirinkimo sandorių derinys laikomas atskiru užskaitos grupės sandoriu, kai derinys yra įtrauktas pozicijos vertės apskaičiavimo tikslu.

7. Gali būti nustatyta, kad kredito išvestinės finansinės priemonės sandorio, kuris yra ilgoji pozicija pagrindinėje finansinėje priemonėje, pozicijos vertė būtų ne didesnė nei mokėtinų nesumokėtų priedų suma, jeigu jis laikomas atskira užskaitos grupe, kuriai netaikomas susitarimas dėl garantinės įmokos.

275 straipsnis

Pakeitimo išlaidos

1. Įstaigos apskaičiuoja užskaitos grupių, kurioms netaikomas susitarimas dėl garantinės įmokos, pakeitimo išlaidas RC pagal šią formulę:

$$\mathrm{RC} = \max\{\mathrm{CMV} - \mathrm{NICA}, 0\}$$

2. Įstaigos apskaičiuoja pavienių užskaitos grupių, kurioms taikomas susitarimas dėl garantinės įmokos, pakeitimo išlaidas pagal šią formulę:

$$\mathrm{RC} = \max\{\mathrm{CMV} - \mathrm{VM} - \mathrm{NICA}, \mathrm{TH} + \mathrm{MTA} - \mathrm{NICA}, 0\}$$

čia:

RC = pakeitimo išlaidos;

VM = pagal kintamumą pakoreguota gautos arba suteiktos (priklausomai nuo to, kas taikoma) grynosios kintamosios garantinės įmokos, reguliariai skiriamos užskaitos grupei, siekiant mažinti užskaitos grupės CMV pokyčius, vertė;

TH = užskaitos grupei pagal susitarimą dėl garantinės įmokos taikoma garantinės įmokos riba, žemiau kurios įstaiga negali reikalauti užtikrinimo priemonės ir

MTA = užskaitos grupei pagal susitarimą dėl garantinės įmokos taikoma mažiausia pervedama suma.

3. Įstaigos apskaičiuoja kelių užskaitos grupių, kurioms taikomas tas pats susitarimas dėl garantinės įmokos, pakeitimo išlaidas pagal šią formulę:

$$\mathrm{RC} = \max\left\{\sum_{\mathrm{i}} \max\{\mathrm{CMV_i}, 0\} - \max\{\mathrm{VM_{MA}} + \mathrm{NICA_{MA}}, 0\}, 0\right\} + \max\left\{\sum_{\mathrm{i}} \min\{\mathrm{CMV_i}, 0\} - \min\{\mathrm{VM_{MA}} + \mathrm{NICA_{MA}}, 0\}, 0\right\}$$

čia:

RC = pakeitimo išlaidos;

i = indeksas, žymintis užskaitos grupes, kurioms taikomas bendras susitarimas dėl garantinės įmokos;

CMV_i = užskaitos grupės „i“ CMV;

VM_{MA} = gautos arba suteiktos (priklausomai nuo to, kas taikoma) užtikrinimo priemonės, reguliariai skiriamos kelioms užskaitos grupėms, siekiant mažinti jų CMV pokyčius, pagal kintamumą pakoreguotos vertės suma ir

$NICA_{MA}$ = gautos arba suteiktos (priklausomai nuo to, kas taikoma) užtikrinimo priemonės, skiriamos kelioms užskaitos grupėms, pagal kintamumą pakoreguotos vertės suma, išskyrus VM_{MA}.

Pirmos pastraipos tikslais $NICA_{MA}$ gali būti apskaičiuojama prekybos lygmeniu, užskaitos grupės lygmeniu arba visų užskaitos grupių, kurioms taikomas susitarimas dėl garantinės įmokos, lygmeniu, atsižvelgiant į lygmenį, kuriuo taikomas susitarimas dėl garantinės įmokos.

276 straipsnis

Užtikrinimo priemonės pripažinimas ir vertinimas

1. Šio skirsnio tikslais įstaigos apskaičiuoja užtikrinimo priemonių VM, $VM_{MA,}$ NICA ir $NICA_{MA}$ sumas, laikydamosi visų šių reikalavimų:

   a) jei visi į užskaitos grupę įtraukti sandoriai priklauso prekybos knygai, pripažįstama tik reikalavimus pagal 197 ir 299 straipsnius atitinkanti užtikrinimo priemonė;

   b) jei į užskaitos grupę įtrauktas bent vienas ne prekybos knygai priklausantis sandoris, pripažįstama tik reikalavimus pagal 197 straipsnį atitinkanti užtikrinimo priemonė;

   c) iš sandorio šalies gauta užtikrinimo priemonė pripažįstama su teigiamu, o sandorio šaliai suteikta užtikrinimo priemonė – su neigiamu ženklu;

   d) pagal kintamumą pakoreguota bet kurios rūšies gautos arba suteiktos užtikrinimo priemonės vertė apskaičiuojama pagal 223 straipsnį; to skaičiavimo tikslais įstaigos netaiko 225 straipsnyje nustatyto metodo;

   e) tas pats užtikrinimo priemonės straipsnis vienu metu neįtraukiamas ir į VM, ir į NICA;

   f) tas pats užtikrinimo priemonės straipsnis vienu metu neįtraukiamas ir į VM_{MA}, ir į $NICA_{MA}$;

g) apskaičiuojant NICA ir $NICA_{MA}$, nepripažįstamos sandorio šaliai suteiktos užtikrinimo priemonės, kurios yra atskirtos nuo šios sandorio šalies turto ir todėl yra neliečiamos bankroto atveju, kai ši sandorio šalis negali įvykdyti įsipareigojimų arba tampa nemoki.

2. Apskaičiuodamos šio straipsnio 1 dalies d punkte nurodytą pagal kintamumą pakoreguotą suteiktos užtikrinimo priemonės vertę, 223 straipsnio 2 dalyje pateiktą formulę įstaigos pakeičia šia formule:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

čia:

C_{VA} = pagal kintamumą pakoreguota suteiktos užtikrinimo priemonės vertė, ir

C = užtikrinimo priemonė;

H_c ir H_{fx} yra apibrėžiami pagal 223 straipsnio 2 dalį.

3. 1 dalies d punkto tikslais įstaigos realizavimo laikotarpį, kuris yra svarbus apskaičiuojant pagal kintamumą pakoreguotą bet kurios gautos arba suteiktos užtikrinimo priemonės vertę, nustato pagal vieną iš šių laikotarpių:

a) vieni metai 275 straipsnio 1 dalyje nurodytų užskaitos grupių atveju;

b) garantinės įmokos rizikos laikotarpis, nustatytas pagal 279c straipsnio 1 dalies b punktą, 275 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytų užskaitos grupių atveju.

277 straipsnis

Sandorių priskyrimas rizikos kategorijoms

1. Nustatydamos 278 straipsnyje nurodytą galimą būsimą užskaitos grupės poziciją, įstaigos kiekvieną užskaitos grupės sandorį priskiria vienai iš šių rizikos kategorijų:

   a) palūkanų normos rizikos;

   b) užsienio valiutos kurso rizikos;

   c) kredito rizikos;

   d) nuosavybės vertybinių popierių rizikos;

   e) biržos prekių kainos rizikos;

   f) kitos rizikos.

2. 1 dalyje nurodytą priskyrimą įstaigos atlieka remdamosi svarbiausiu išvestinės finansinės priemonės sandorio rizikos veiksniu. Svarbiausias rizikos veiksnys yra vienintelis išvestinės finansinės priemonės sandorio reikšmingas rizikos veiksnys.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies, daugiau nei vieną reikšmingą rizikos veiksnį turinčius išvestinių finansinių priemonių sandorius įstaigos priskiria daugiau kaip vienai rizikos kategorijai. Jeigu visi reikšmingi vieno iš tų sandorių rizikos veiksniai priklauso tai pačiai rizikos kategorijai, reikalaujama, kad įstaigos tą sandorį tai rizikos kategorijai priskirtų tik vieną kartą, remdamosi reikšmingiausiu iš tų rizikos veiksnių. Jeigu reikšmingi vieno iš tų sandorių rizikos veiksniai priklauso įvairioms rizikos kategorijoms, įstaigos tą sandorį vieną kartą priskiria kiekvienai rizikos kategorijai, jei sandoris turi bent vieną reikšmingą jos rizikos veiksnį, remdamosi reikšmingiausiu iš tos rizikos kategorijos rizikos veiksnių.

4. Neatsižvelgiant į 1, 2 ir 3 dalis, įstaigos, priskirdamos sandorius 1 dalyje išvardytoms rizikos kategorijoms, taiko šiuos reikalavimus:

   a) jeigu svarbiausias sandorio rizikos veiksnys arba 3 dalyje nurodytas reikšmingiausias atitinkamos rizikos kategorijos rizikos veiksnys yra infliacijos kintamasis, įstaigos sandorį priskiria palūkanų normos rizikos kategorijai;

   b) jeigu svarbiausias sandorio rizikos veiksnys arba 3 dalyje nurodytas reikšmingiausias atitinkamos rizikos kategorijos rizikos veiksnys yra klimato sąlygų kintamasis, įstaigos sandorį priskiria biržos prekių kainos rizikos kategorijai.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

a) sandorių, turinčių vienintelį reikšmingą rizikos veiksnį, nustatymo metodą;

b) sandorių, turinčių daugiau nei vieną reikšmingą rizikos veiksnį, nustatymo ir reikšmingiausio iš tų rizikos veiksnių nustatymo 3 dalies tikslais metodą;

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [šeši mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

277a straipsnis

Apsidraudimo grupės

1. Įstaigos nustato atitinkamas apsidraudimo grupes kiekvienos užskaitos grupės rizikos kategorijos atveju ir priskiria kiekvieną sandorį toms apsidraudimo grupėms laikydamosi šių reikalavimų:

a) palūkanų normos rizikos kategorijai priskirti sandoriai priskiriami tai pačiai apsidraudimo grupei tik tuo atveju, jei svarbiausias jų rizikos veiksnys arba 277 straipsnio 3 dalyje nurodytas reikšmingiausias atitinkamos rizikos kategorijos rizikos veiksnys yra išreikštas ta pačia valiuta;

b) užsienio valiutos kurso rizikos kategorijai priskirti sandoriai priskiriami tai pačiai apsidraudimo grupei tik tuo atveju, jei svarbiausias jų rizikos veiksnys arba 277 straipsnio 3 dalyje nurodytas reikšmingiausias atitinkamos rizikos kategorijos rizikos veiksnys yra grindžiamas ta pačia valiutų pora;

c) visi kredito rizikos kategorijai priskirti sandoriai priskiriami tai pačiai apsidraudimo grupei;

d) visi nuosavybės vertybinių popierių rizikos kategorijai priskirti sandoriai priskiriami tai pačiai apsidraudimo grupei;

e) biržos prekių kainos rizikos kategorijai priskirti sandoriai, remiantis svarbiausio jų rizikos veiksnio arba 277 straipsnio 3 dalyje nurodyto reikšmingiausio atitinkamos rizikos kategorijos rizikos veiksnio pobūdžiu, priskiriami vienai iš šių apsidraudimo grupių:

   i) energetikos;

   ii) metalų;

   iii) žemės ūkio prekių;

   iv) kitų biržos prekių;

   v) klimato sąlygų;

f) kitos rizikos kategorijai priskirti sandoriai priskiriami tai pačiai apsidraudimo grupei tik tuo atveju, jei svarbiausias jų rizikos veiksnys arba 277 straipsnio 3 dalyje nurodytas reikšmingiausias atitinkamos rizikos kategorijos rizikos veiksnys yra identiškas.

Šios dalies pirmos pastraipos a punkto tikslais palūkanų normos rizikos kategorijai priskirti sandoriai, kurių svarbiausias rizikos veiksnys yra infliacijos kintamasis, priskiriami atskiroms apsidraudimo grupėms, išskyrus apsidraudimo grupes, nustatytas palūkanų normos rizikos kategorijai priskirtiems sandoriams, kurių svarbiausias rizikos veiksnys nėra infliacijos kintamasis. Tie sandoriai priskiriami tai pačiai apsidraudimo grupei tik tuo atveju, jei svarbiausias jų rizikos veiksnys arba 277 straipsnio 3 dalyje nurodytas pats reikšmingiausias atitinkamos rizikos kategorijos rizikos veiksnys yra išreikštas ta pačia valiuta.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, įstaigos kiekvienoje rizikos kategorijoje nustato atskiras apsidraudimo grupes šiems sandoriams:

a) sandoriams, kurių svarbiausias rizikos veiksnys arba 277 straipsnio 3 dalyje nurodytas reikšmingiausias atitinkamos rizikos kategorijos rizikos veiksnys yra numanomas rinkos kintamumas, patirtas rizikos veiksnio kintamumas arba dviejų rizikos veiksnių koreliacija;

b) sandoriams, kurių svarbiausias rizikos veiksnys arba 277 straipsnio 3 dalyje nurodytas reikšmingiausias atitinkamos rizikos kategorijos rizikos veiksnys yra tai pačiai rizikos kategorijai priskirtų dviejų rizikos veiksnių skirtumas, arba sandoriams, kuriuos sudaro dvi ta pačia valiuta išreikštos mokėjimo sudėtinės dalys ir kurių rizikos veiksnys iš tos pačios svarbiausio rizikos veiksnio rizikos kategorijos yra ne toje mokėjimo sudėtinėje dalyje, kurioje yra svarbiausias rizikos veiksnys.

Šios dalies pirmos pastraipos a punkto tikslais įstaigos priskiria sandorius tai pačiai atitinkamos rizikos kategorijos apsidraudimo grupei tik tuo atveju, jei svarbiausias jų rizikos veiksnys arba 277 straipsnio 3 dalyje nurodytas reikšmingiausias atitinkamos rizikos kategorijos rizikos veiksnys yra identiškas.

Pirmos pastraipos b punkto tikslais įstaigos priskiria sandorius tai pačiai atitinkamos rizikos kategorijos apsidraudimo grupei tik tuo atveju, jei pirmos pastraipos b punkte nurodyta tų sandorių rizikos veiksnių pora yra identiška ir šią porą sudarančių abiejų rizikos veiksnių koreliacija yra teigiama. Kitu atveju įstaigos priskiria b punkte nurodytus sandorius vienai iš pagal 1 dalį nustatytų apsidraudimo grupių remdamosi tik vienu iš dviejų pirmos pastraipos b punkte nurodytų rizikos veiksnių.

3. Kompetentingų institucijų prašymu įstaigos nurodo pagal šio straipsnio 2 dalį nustatytų kiekvienos rizikos kategorijos apsidraudimo grupių skaičių ir kartu nurodo kiekvienos iš šių apsidraudimo grupių svarbiausią rizikos veiksnį arba 277 straipsnio 3 dalyje nurodytą reikšmingiausią atitinkamos rizikos kategorijos rizikos veiksnį arba rizikos veiksnių porą ir kiekvienoje iš šių apsidraudimo grupių esančių sandorių skaičių.

278 straipsnis

Galima būsima pozicija

1. Įstaigos apskaičiuoja užskaitos grupės galimą būsimą poziciją taip:

$$\text{PFE} = \text{daugiklis} \cdot \sum_{\text{a}} \text{AddOn}^{(\text{a})}$$

čia:

PFE = galima būsima pozicija;

a = indeksas, žymintis rizikos kategorijas, įtrauktas apskaičiuojant užskaitos grupės galimą būsimą poziciją;

$\text{AddOn}^{(\text{a})}$ = pagal atitinkamai 280a–280f straipsnius apskaičiuotas rizikos kategorijos „a“ papildomas mokestis ir

daugiklis = pagal 3 dalyje nurodytą formulę apskaičiuotas dauginimo koeficientas.

Atlikdamos šiuos skaičiavimus, įstaigos į užskaitos grupės galimos būsimos pozicijos skaičiavimus įtraukia konkrečios rizikos kategorijos papildomą mokestį, jei bent vienas užskaitos grupės sandoris buvo priskirtas šiai rizikos kategorijai.

2. Kelių užskaitos grupių, kurioms taikomas vienas susitarimas dėl garantinės įmokos, kaip nurodyta 275 straipsnio 3 dalyje, galima būsima pozicija apskaičiuojama kaip visų atskirų užskaitos grupių galimos būsimos pozicijos suma laikant, kad joms netaikomas joks susitarimas dėl garantinės įmokos.

3. 1 dalies tikslais daugiklis apskaičiuojamas taip:

$$\text{daugiklis} = \begin{cases} 1 \text{ if } z \geq 0 \\ \min\left\{1, \text{Floor}_m + (1 - \text{Floor}_m) \cdot \exp\left(\frac{z}{y}\right)\right\} \text{ if } z < 0 \end{cases}$$

čia:

$\text{Floor}_m = 5\ \%$;

$y = 2 \cdot (1 - \text{Floor}_m) \cdot \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$

$z = \begin{cases} \text{CMV} - \text{NICA užskaitos grupėms, nurodytoms 275 straipsnio 1 dalyje} \\ \text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA užskaitos grupėms, nurodytoms 275 straipsnio 2 dalyje} \\ \text{CMV}_i - \text{NICA}_i \text{ užskaitos grupėms, nurodytoms 275 straipsnio 3 dalyje} \end{cases}$

NICA_i = grynoji nepriklausoma užtikrinimo priemonės suma, apskaičiuota tik dėl sandorių, įtrauktų į užskaitos grupę „i“. NICA_i apskaičiuojama prekybos lygmeniu arba užskaitos grupės lygmeniu, atsižvelgiant į susitarimą dėl garantinės įmokos.

279 straipsnis

Rizikos pozicijų apskaičiavimas

280a–280f straipsniuose nurodytų rizikos kategorijos papildomų mokesčių apskaičiavimo tikslais įstaigos kiekvieno užskaitos grupės sandorio rizikos poziciją apskaičiuoja taip:

$$\text{Rizikos pozicija} = \delta \cdot \text{AdjNot} \cdot \text{MF}$$

čia:

δ = pagal 279a straipsnyje nustatytą formulę apskaičiuota sandorio priežiūrinė delta;

AdjNot = pagal 279b straipsnį apskaičiuota pakoreguota tariamoji sandorio suma ir

MF = pagal 279c straipsnyje nustatytą formulę apskaičiuotas sandorio termino veiksnys.

279a straipsnis

Priežiūrinė delta

1. Įstaigos priežiūrinę deltą apskaičiuoja taip:

   a) pasirinkimo pirkti ir parduoti sandoriams, kuriais pasirinkimo sandorio pirkėjui suteikiama teisė pirkti arba parduoti pagrindinę finansinę priemonę už teigiamą kainą vienintelę datą arba kelias datas ateityje, išskyrus atvejus, kai šie pasirinkimo sandoriai priskirti palūkanų normos rizikos kategorijai, įstaigos taiko šią formulę:

$$\delta = \text{sign} \cdot N\left(\text{type} \cdot \frac{\ln\left({}^{P}/_{K}\right) + 0{,}5 \cdot \sigma^{2} \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}}\right)$$

   čia:

   δ = įstaigos priežiūrinė delta

   sign = -1, jeigu sandoris yra parduotas pasirinkimo pirkti arba nupirktas pasirinkimo parduoti sandoris;

   sign = +1, jei sandoris yra nupirktas pasirinkimo pirkti arba parduotas pasirinkimo parduoti sandoris;

   type = -1, jei sandoris yra pasirinkimo parduoti sandoris;

   type = +1, jei sandoris yra pasirinkimo pirkti sandoris;

   N(x) = standartinio normaliojo atsitiktinio kintamojo kumuliatyvinė pasiskirstymo funkcija, t. y. tikimybė, kad normalusis atsitiktinis kintamasis, kurio vidurkis lygus nuliui, o dispersija – vienetui, yra mažesnis už „x“ arba jam lygus;

P = pasirinkimo sandorio pagrindinės finansinės priemonės neatidėliotino arba išankstinio sandorio kaina; pasirinkimo sandorių, kurių pinigų srautai priklauso nuo pagrindinės finansinės priemonės kainos vidutinės vertės, atveju P yra lygu vidutinei vertei apskaičiavimo dieną;

K = pasirinkimo sandorio vykdymo kaina;

T = pasirinkimo sandorio galiojimo pabaigos data; pasirinkimo sandorių, kurie gali būti įvykdyti vienintelę dieną ateityje, atveju galiojimo pabaigos data yra ta diena; pasirinkimo sandorių, kurie gali būti įvykdyti kelias dienas ateityje, atveju galiojimo pabaigos data yra vėliausia iš tų dienų; galiojimo pabaigos data išreiškiama metais, remiantis atitinkamu susitarimu dėl atsiskaitymo darbo dieną, ir

σ = pasirinkimo sandorio priežiūrinis kintamumas, nustatytas pagal 1 lentelę remiantis sandorio rizikos kategorija ir pasirinkimo sandorio pagrindinės finansinės priemonės pobūdžiu.

1 lentelė

Rizikos kategorija	Pagrindinė finansinė priemonė	Priežiūrinis kintamumas
Užsienio valiutos kursas	Visos	15 %
Kreditas	Vieno pavadinimo finansinė priemonė	100 %
	Kelių pavadinimų finansinė priemonė	80 %
Nuosavybės vertybiniai popieriai	Vieno pavadinimo finansinė priemonė	120 %
	Kelių pavadinimų finansinė priemonė	75 %
Biržos prekės	Elektros energija	150 %
	Kitos biržos prekės (išskyrus elektros energiją)	70 %
Kitos	Visos	150 %

Pasirinkimo sandorio pagrindinės finansinės priemonės išankstinio sandorio kainą taikančios įstaigos užtikrina, kad:

i) išankstinio sandorio kaina derėtų su pasirinkimo sandorio ypatybėmis;

ii) išankstinio sandorio kaina būtų apskaičiuojama taikant atitinkamą palūkanų normą, esančią ataskaitinę datą;

iii) į išankstinio sandorio kainą būtų įtraukti pagrindinės finansinės priemonės tikėtini pinigų srautai prieš pasibaigiant pasirinkimo sandorio galiojimui;

b) sintetinio pakeitimo vertybiniais popieriais segmentams ir n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito išvestinėms finansinėms priemonėms įstaigos taiko šią formulę:

$$\delta = \text{sign} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

čia:

$$\text{sign} = \begin{cases} +1 \text{ kai kredito užtikrinimas buvo įsigytas kartu su sandoriu} \\ -1 \text{ kai kredito užtikrinimas buvo įsigytas sandoriu} \end{cases}$$

A = segmento priskyrimo riba; n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo su kredito išvestine finansine priemone susijusio sandorio, grindžiamo orientaciniais subjektais „k“, atveju – A = (n-1)/k ir

D = segmento atskyrimo riba; n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo su kredito išvestine finansine priemone susijusio sandorio, grindžiamo orientaciniais subjektais „k“, atveju – D = n/k;

c) a arba b punkte nenurodytiems sandoriams įstaigos taiko šią priežiūrinę deltą:

$\delta =$ { +1 „kai sandoris yra ilgoji pozicija atitinkamos rizikos kategorijos svarbiausiame rizikos veiksnyje arba reikšmingiausiame rizikos veiksnyje“

-1 „kai sandoris yra trumpoji pozicija atitinkamos rizikos kategorijos svarbiausiame rizikos veiksnyje arba reikšmingiausiame rizikos veiksnyje“

2. Šio skirsnio tikslais svarbiausio rizikos veiksnio arba 277 straipsnio 3 dalyje nurodyto reikšmingiausio atitinkamos rizikos kategorijos rizikos veiksnio ilgoji pozicija reiškia, kad sandorio rinkos vertė didėja didėjant to rizikos veiksnio vertei, o svarbiausio rizikos veiksnio arba 277 straipsnio 3 dalyje nurodyto reikšmingiausio atitinkamos rizikos kategorijos rizikos veiksnio trumpoji pozicija reiškia, kad sandorio rinkos vertė mažėja didėjant to rizikos veiksnio vertei.

3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

   a) atsižvelgiant į tarptautinio masto reguliavimo pokyčius – formulę, kurią įstaigos taiko apskaičiuodamos pasirinkimo pirkti ir parduoti sandorių, priskirtų su rinkos sąlygomis, kuriomis palūkanų normos gali būti neigiamos, suderintai palūkanų normos rizikos kategorijai, priežiūrinę deltą, ir šiai formulei tinkamą priežiūrinį kintamumą;

   b) metodą, pagal kurį nustatoma, ar sandoris yra ilgoji ar trumpoji svarbiausio rizikos veiksnio arba 277 straipsnio 3 dalyje nurodyto reikšmingiausio atitinkamos rizikos kategorijos rizikos veiksnio pozicija.

   EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [šeši mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

   Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

279b straipsnis

Pakoreguota tariamoji suma

1. Įstaigos apskaičiuoja pakoreguotą tariamąją sumą taip:

   a) palūkanų normos rizikos kategorijai arba kredito rizikos kategorijai priskirtų sandorių pakoreguotą tariamąją sumą įstaigos apskaičiuoja kaip išvestinės finansinės priemonės sutarties tariamosios sumos ir priežiūrinio trukmės veiksnio rezultatą pagal tokią formulę:

$$\text{priežiūrinis trukmės veiksnys} = \frac{\exp(-\mathrm{R} \cdot \mathrm{S}) - \exp(-\mathrm{R} \cdot \mathrm{E})}{\mathrm{R}}$$

   čia:

   R = priežiūrinė diskonto norma; R = 5 %;

   S = laikotarpis tarp sandorio pradžios datos ir ataskaitinės datos, išreiškiamas metais, remiantis atitinkamu susitarimu dėl atsiskaitymo darbo dieną; ir

   E = laikotarpis tarp sandorio pabaigos datos ir ataskaitinės datos, išreiškiamas metais, remiantis atitinkamu susitarimu dėl atsiskaitymo darbo dieną.

Sandorio pradžios data yra anksčiausioji iš datų, kurią bent jau nustatomas sutartinis mokėjimas pagal sandorį arba kurią juo pasikeičiama (įstaigai arba iš įstaigos), išskyrus mokėjimus, susijusius su pasikeitimu susitarimo dėl garantinės įmokos užtikrinimo priemone. Jeigu pagal sandorį jau buvo nustatomi arba atliekami mokėjimai ataskaitinę datą, sandorio pradžios data yra lygi 0.

Jeigu sandoryje nustatyta viena arba kelios būsimos sutartinės datos, kuriomis įstaiga arba sandorio šalis gali nuspręsti nutraukti sandorį prieš jo sutartinį terminą, sandorio pradžios data yra anksčiausioji iš šių datų:

i) data arba anksčiausioji iš kelių būsimų datų, kurią įstaiga arba sandorio šalis gali nuspręsti nutraukti sandorį anksčiau nei suėjus jo sutartiniam terminui;

ii) data, kurią pagal sandorį pradedama nustatyti arba atlikti mokėjimus, išskyrus mokėjimus, susijusius su pasikeitimu susitarimo dėl garantinės įmokos užtikrinimo priemone.

Jeigu į sandorį kaip pagrindinė finansinė priemonė įtraukta finansinė priemonė, dėl kurios gali atsirasti sutartinių įsipareigojimų, papildančių sandorio įsipareigojimus, sandorio pradžios data nustatoma remiantis anksčiausia data, kurią pagal pagrindinę finansinę priemonę pradedama nustatyti arba atlikti mokėjimus.

Sandorio pabaigos data yra vėliausia data, kurią pasikeičiama arba galima pasikeisti sutartiniu mokėjimu pagal sandorį (įstaigai arba iš įstaigos).

Jeigu į sandorį kaip pagrindinė finansinė priemonė įtraukta finansinė priemonė, dėl kurios gali atsirasti sutartinių įsipareigojimų, papildančių sandorio įsipareigojimus, sandorio pabaigos data nustatoma remiantis sandorio pagrindinės finansinės priemonės paskutiniu sutartiniu mokėjimu.

Jeigu sandoris yra skirtas apmokėti neapmokėtai pozicijai nustatytomis atsiskaitymo datomis ir jeigu sąlygos pakartotinai nustatomos taip, kad tomis nustatytomis datomis sandorio rinkos vertė būtų lygi nuliui, neapmokėtos pozicijos apmokėjimas tomis nustatytomis datomis laikomas sutartiniu mokėjimu pagal tą patį sandorį;

b) užsienio valiutos kurso rizikos kategorijai priskirtų sandorių pakoreguotą tariamąją sumą įstaigos apskaičiuoja taip:

i) jei sandorį sudaro viena mokėjimo sudėtinė dalis, pakoreguota tariamoji suma yra išvestinės finansinės priemonės sutarties tariamoji suma;

ii) jeigu sandorį sudaro dvi mokėjimo sudėtinės dalys ir vienos mokėjimo sudėtinės dalies tariamoji suma yra išreikšta įstaigos ataskaitose nurodoma valiuta, pakoreguota tariamoji suma yra kitos mokėjimo sudėtinės dalies tariamoji suma;

iii) jeigu sandorį sudaro dvi mokėjimo sudėtinės dalys ir kiekvienos sudėtinės mokėjimo dalies tariamoji suma yra išreikšta kita nei įstaigos ataskaitose nurodoma valiuta, pakoreguota tariamoji suma yra didžiausioji iš šių dviejų mokėjimo sudėtinių dalių tariamųjų sumų po to, kai šios sumos konvertuojamos į įstaigos ataskaitose nurodomą valiutą pagal dabartinį rinkos kursą;

c) nuosavybės vertybinių popierių rizikos kategorijai arba biržos prekių kainos rizikos kategorijai priskirtų sandorių pakoreguotą tariamąją sumą įstaigos apskaičiuoja kaip sandorio pagrindinės finansinės priemonės vieno vieneto rinkos kainos ir sandoryje nurodytos pagrindinės finansinės priemonės vienetų skaičiaus rezultatą;

jeigu nuosavybės vertybinių popierių rizikos kategorijai arba biržos prekių kainos rizikos kategorijai priskirtas sandoris sutartyje išreikštas tariamąja suma, įstaigos kaip pakoreguotą tariamąją sumą naudoja ne pagrindinės finansinės priemonės vienetų skaičių, bet sandorio tariamąją sumą;

d) kitos rizikos kategorijai priskirtų sandorių pakoreguotą tariamąją sumą įstaigos apskaičiuoja remdamosi tinkamiausiu iš a, b ir c punktuose nurodytų metodų, priklausomai nuo sandorio pagrindinės finansinės priemonės pobūdžio ir ypatybių.

2. Apskaičiuodamos 1 dalyje nurodytą pakoreguotą tariamąją sandorio sumą, įstaigos pagrindinės finansinės priemonės tariamąją sumą arba vienetų skaičių nustato taip:

a) jeigu sandorio pagrindinės finansinės priemonės tariamoji suma arba vienetų skaičius iki sutartyje nustatyto jo termino nenustatytas:

i) pagrindinės finansinės priemonės deterministinių tariamųjų sumų ir vienetų skaičių tariamoji suma yra atitinkamai visų deterministinių pagrindinės finansinės priemonės tariamųjų sumų verčių arba vienetų skaičiaus svertinis vidurkis iki sutartyje nustatyto sandorio termino, kai koeficientai yra laikotarpio, kuriuo taikoma kiekviena tariamosios sumos vertė, proporcinė dalis;

ii) pagrindinės finansinės priemonės tikimybinių tariamųjų sumų ir vienetų skaičių tariamoji suma yra suma, nustatyta nustatant dabartines rinkos vertes formulėje, pagal kurią apskaičiuojamos būsimos rinkos vertės;

b) sutarčių su daugkartiniais pasikeitimais tariamąja suma atveju tariamoji suma dauginama iš likusių mokėjimų, kurie dar turi būti atlikti pagal sutartis, skaičiaus;

c) sutarčių, kuriose numatoma padidinti mokėjimo grynaisiais pinigais srautą arba išvestinių finansinių priemonių sutarties pagrindinę finansinę priemonę, tariamąją sumą įstaiga pakoreguoja taip, kad būtų atsižvelgta į padidinimo poveikį tų sutarčių rizikos struktūrai.

3. Jeigu pakoreguota tariamoji suma pagal šį straipsnį apskaičiuojama pagal sutartyje nurodytą kita valiuta išreikštą pagrindinės finansinės priemonės vienetų skaičiaus tariamąją sumą arba rinkos kainą, įstaigos konvertuoja sandorio pakoreguotą tariamąją sumą į savo ataskaitose nurodomą valiutą pagal dabartinį rinkos kursą.

279c straipsnis

Termino veiksnys

1. Įstaigos apskaičiuoja termino veiksnį taip:

a) į 275 straipsnio 1 dalyje nurodytas užskaitos grupes įtrauktiems sandoriams įstaigos taiko šią formulę:

$$\mathrm{MF} = \sqrt{\min\{\max\{\mathrm{M}, 10/\mathrm{OneBusinessYear}\}, 1\}}$$

čia:

MF = termino veiksnys;

M = likęs sandorio terminas, lygus laikotarpiui, kurio reikia visiems sandorio sutartiniams įsipareigojimams įvykdyti; tuo tikslu visos išvestinės finansinės priemonės sutarties šalutinės aplinkybės laikomos sutartiniu įsipareigojimu; likęs sandorio terminas išreiškiamas metais, remiantis atitinkamu susitarimu dėl atsiskaitymo darbo dieną;

jeigu sandorio pagrindinė finansinė priemonė yra kita išvestinės finansinės priemonės sutartis, dėl kurios, be sandorio sutartinių įsipareigojimų, gali susidaryti papildomų sutartinių įsipareigojimų, likęs sandorio terminas yra lygus laikotarpiui, kurio reikia visiems pagrindinės finansinės priemonės sutartiniams įsipareigojimams įvykdyti;

jeigu sandoris yra skirtas apmokėti neapmokėtai pozicijai nustatytomis atsiskaitymo datomis ir jeigu sąlygos pakartotinai nustatomos taip, kad tomis nustatytomis datomis sandorio rinkos vertė būtų lygi nuliui, likęs sandorio terminas yra lygus laikotarpiui, likusiam iki kitos sąlygų nustatymo datos, ir

OneBusinessYear = vieni metai, išreikšti darbo dienomis, remiantis atitinkamu susitarimu dėl atsiskaitymo darbo dieną;

b) į 275 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytas užskaitos grupes įtrauktų sandorių termino veiksnys nustatomas kaip:

$$\mathrm{MF} = \frac{3}{2}\sqrt{\frac{\mathrm{MPOR}}{\mathrm{OneBusinessYear}}}$$

čia:

MF = termino veiksnys;

MPOR = pagal 285 straipsnio 2–5 dalis nustatytas užskaitos grupės garantinės įmokos rizikos laikotarpis ir

OneBusinessYear = vieni metai, išreikšti darbo dienomis, remiantis atitinkamu susitarimu dėl atsiskaitymo darbo dieną;

Nustatydama kliento ir tarpuskaitos nario sandorių garantinės įmokos rizikos laikotarpį įstaiga, atliekanti kliento arba tarpuskaitos nario vaidmenį, 285 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytą minimalų laikotarpį pakeičia į penkias darbo dienas.

2. 1 dalies tikslais likęs sandorių, kurie yra skirti neapmokėtai pozicijai apmokėti nustatytomis atsiskaitymo datomis, kai sąlygos pakartotinai nustatomos taip, kad tomis nustatytomis datomis sutarties rinkos vertė būtų lygi nuliui, terminas lygus laikotarpiui, likusiam iki kitos sąlygų nustatymo datos.

280 straipsnis

Apsidraudimo grupės priežiūrinio veiksnio koeficientas

Apskaičiuojant 280a–280f straipsniuose nurodytus apsidraudimo grupių papildomus mokesčius, apsidraudimo grupės priežiūrinio veiksnio koeficientas „ϵ“ yra toks:

$$\epsilon = \begin{cases} \text{1 apsidraudimo grupėms, nustatytoms pagal 277a straipsnio 1 dalį} \\ \text{5 apsidraudimo grupėms, nustatytoms pagal 277a straipsnio 2 dalies a punktą} \\ \text{0,5 apsidraudimo grupėms,nustatytoms pagal 277a straipsnio 2 dalies b punktą} \end{cases}$$

280a straipsnis

Palūkanų normos rizikos kategorijos papildomas mokestis

1. 278 straipsnio tikslais konkrečios užskaitos grupės palūkanų normos rizikos kategorijos papildomą mokestį įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\text{AddOn}^{\text{IR}} = \sum_{j} \text{AddOn}_{j}^{\text{IR}}$$

čia:

AddOn^{IR} = palūkanų normos rizikos kategorijos papildomas mokestis;

j = indeksas, žymintis visas pagal 277a straipsnio 1 dalies a punktą ir 277a straipsnio 2 dalį nustatytas užskaitos grupės palūkanų normos rizikos apsidraudimo grupes ir

$\text{AddOn}_{j}^{\text{IR}}$ = pagal 2 dalį apskaičiuotas palūkanų normos rizikos kategorijos apsidraudimo grupės „j“ papildomas mokestis.

2. Palūkanų normos rizikos kategorijos apsidraudimo grupės „j“ papildomą mokestį įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\mathrm{AddOn}_j^{IR} = \epsilon_j \cdot \mathrm{SF}^{IR} \cdot \mathrm{EffNot}_j^{IR}$$

čia:

ϵ_j = pagal 280 straipsnyje nurodytą taikomą vertę nustatytas apsidraudimo grupės „j“ priežiūrinio veiksnio koeficientas;

SF^{IR} = 0,5 % vertės palūkanų normos rizikos kategorijos priežiūrinis veiksnys ir

EffNot_j^{IR} = pagal 3 dalį apskaičiuota apsidraudimo grupės „j“ efektyvi tariamoji suma.

3. Skaičiuodamos apsidraudimo grupės „j“ efektyvią tariamąją sumą, įstaigos kiekvieną apsidraudimo grupės sandorį pirmiausia priskiria atitinkamai 2 lentelėje nurodytai grupei. Jos jį priskiria remdamosi pagal 279b straipsnio 1 dalies a punktą nustatyta kiekvieno sandorio pabaigos data:

2 lentelė

Grupė	Pabaigos data (metais)
1.	>0 ir <=1
2	>1 ir <= 5
3	> 5

Po to įstaigos apskaičiuoja apsidraudimo grupės „j“ efektyvią tariamąją sumą pagal šią formulę:

$$\mathrm{EffNot}_j^{IR} = \sqrt{\left[\left(D_{j,1}\right)^2 + \left(D_{j,2}\right)^2 + \left(D_{j,3}\right)^2 + 1.4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1{,}4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0{,}6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}\right]}$$

čia:

EffNot_j^{IR} = apsidraudimo grupės „j“ efektyvi tariamoji suma ir

$D_{j,k}$ = apsidraudimo grupės „j“ grupės „k“ efektyvi tariamoji suma, apskaičiuota taip:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \text{grupė } k} \text{Rizikos pozicija}_l$$

čia:

l = indeksas, žymintis rizikos poziciją.

280b straipsnis

Užsienio valiutos kurso rizikos kategorijos papildomas mokestis

1. 278 straipsnio tikslais užsienio valiutos kurso rizikos kategorijos papildomą mokestį įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{FX}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{FX}}$$

čia:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{FX}}$ = užsienio valiutos kurso rizikos kategorijos papildomas mokestis;

j = indeksas, žymintis pagal 277a straipsnio 1 dalies b punktą ir 277a straipsnio 2 dalį nustatytas užskaitos grupės užsienio valiutos kurso rizikos apsidraudimo grupes ir

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{FX}}$ = pagal 2 dalį apskaičiuotas užsienio valiutos kurso rizikos kategorijos apsidraudimo grupės „j“ papildomas mokestis.

2. Užsienio valiutos kurso rizikos kategorijos apsidraudimo grupės „j“ papildomą mokestį įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{FX}} = \epsilon_{j} \cdot \mathrm{SF}^{\mathrm{FX}} \cdot \left|\mathrm{EffNot}_{j}^{\mathrm{FX}}\right|$$

čia:

ϵ_j = pagal 280 straipsnį nustatytas apsidraudimo grupės „j“ priežiūrinio veiksnio koeficientas;

SF^{FX} = 4 % vertės užsienio valiutos kurso rizikos kategorijos priežiūrinis veiksnys;

$EffNot_j^{FX}$ = = apsidraudimo grupės „j“ efektyvi tariamoji suma, apskaičiuota taip:

$$EffNot_j^{FX} = \sum_{l \in \text{apsidraudimo grupė j}} \text{Rizikos pozicija}$$

čia:

l = indeksas, žymintis rizikos poziciją.

280c straipsnis

Kredito rizikos kategorijos papildomas mokestis

1. 2 dalies tikslais atitinkamus užskaitos grupės kredito pagrindinius subjektus įstaigos nustato laikydamosi šių reikalavimų:

   a) kiekvienam orientacinės skolos finansinės priemonės, kuria grindžiamas kredito rizikos kategorijai priskirtas vieno pavadinimo sandoris, emitentui skiriamas vienas kredito pagrindinis subjektas; vieno pavadinimo sandoriai priskiriami tam pačiam kredito pagrindiniam subjektui tik jei tų sandorių pagrindinę orientacinę skolos finansinę priemonę yra išleidęs tas pats emitentas;

b) kiekvienai orientacinių skolos finansinių priemonių arba vieno pavadinimo kredito išvestinių finansinių priemonių, kuriomis grindžiamas kredito rizikos kategorijai priskirtas kelių pavadinimų sandoris, grupei skiriamas vienas kredito pagrindinis subjektas; kelių pavadinimų sandoriai priskiriami prie to paties kredito pagrindinio subjekto tik jei šių sandorių pagrindinių orientacinių skolos finansinių priemonių arba vieno pavadinimo kredito išvestinių finansinių priemonių grupę sudaro tos pačios sudedamosios dalys.

2. 278 straipsnio tikslais konkrečios užskaitos grupės kredito rizikos kategorijos papildomą mokestį įstaiga apskaičiuoja taip:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Credit}} = \sum_{\mathrm{j}} \mathrm{AddOn}_{\mathrm{j}}^{\mathrm{Credit}}$$

čia:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Credit}}$ = kredito rizikos kategorijos papildomas mokestis

j = indeksas, žymintis visas pagal 277a straipsnio 1 dalies c punktą ir 277a straipsnio 2 dalį nustatytas užskaitos grupės kredito rizikos apsidraudimo grupes ir

$\mathrm{AddOn}_{\mathrm{j}}^{\mathrm{Credit}}$= pagal 3 dalį apskaičiuotas kredito rizikos kategorijos apsidraudimo grupės „j“ papildomas mokestis.

3. Apsidraudimo grupės „j“ kredito rizikos kategorijos papildomą mokestį įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}} = \epsilon_{j} \cdot \sqrt{\left(\sum_{k} \rho_{k}^{\mathrm{Credit}} \cdot \mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})\right)^{2} + \sum_{k} \left(1 - \left(\rho_{k}^{\mathrm{Credit}}\right)^{2}\right) \cdot \left(\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})\right)^{2}}$$

čia:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$ = apsidraudimo grupės „j“ kredito rizikos kategorijos papildomas mokestis;

ϵ_{j} = pagal 280 straipsnį nustatytas apsidraudimo grupės „j“ priežiūrinio veiksnio koeficientas;

k = indeksas, žymintis pagal 1 dalį nustatytus užskaitos grupės kredito pagrindinius subjektus;

$\rho_{k}^{\mathrm{Credit}}$ = kredito pagrindinio subjekto „k“ koreliacijos veiksnys, jeigu kredito pagrindinis subjektas „k“ buvo nustatytas pagal 1 dalies a punktą, $\rho_{k}^{\mathrm{Credit}}$ = 50 %. Jeigu kredito pagrindinis subjektas „k“ buvo nustatytas pagal 1 dalies b punktą, $\rho_{k}^{\mathrm{Credit}}$ = 80 %.

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})$ = pagal 4 dalį nustatytas kredito pagrindinio subjekto „k“ papildomas mokestis ir

4. Kredito pagrindinio subjekto „k“ papildomą mokestį įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\text{AddOn}(\text{Entity}_k) = \text{EffNot}_k^{\text{Credit}}$$

čia:

$\text{EffNot}_k^{\text{Credit}}$ = kredito pagrindinio subjekto „k“ efektyvi tariamoji suma, apskaičiuota taip:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Credit}} = \sum_{l \in \text{Kredito pagrindinis subjektas „k“}} \text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}} \cdot \text{Rizikos pozicija}_l$$

čia:

l = indeksas, žymintis rizikos poziciją ir

$\text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}}$= pagal 5 dalį apskaičiuotas kredito pagrindiniam subjektui „k“ taikytinas priežiūrinis veiksnys.

5. Kredito pagrindiniam subjektui „k“ taikytiną priežiūrinį veiksnį įstaigos apskaičiuoja taip:

a) pagal 1 dalies a punktą nustatyto kredito pagrindinio subjekto „k“ atveju – $SF_{k,l}^{Credit}$ priskiriamas vienam iš šešių šios dalies 3 lentelėje nustatytų priežiūrinių veiksnių remiantis paskirtosios ECAI atliktu atitinkamo atskiro emitento išoriniu kredito rizikos vertinimu; tuo atveju, kai paskirtoji ECAI nėra atlikusi atskiro emitento kredito rizikos vertinimo:

i) įstaiga, taikanti 3 skyriuje nurodytą metodą, atskiro emitento vidaus reitingą priskiria vienam iš išorinių kredito rizikos vertinimų;

ii) įstaiga, taikanti 2 skyriuje nurodytą metodą, tam kredito pagrindiniam subjektui priskiria $SF_{k,l}^{Credit} = 0{,}54\ \%$; vis dėlto, jei įstaiga to atskiro emitento sandorio šalies kredito rizikos pozicijų rizikos koeficientui apskaičiuoti taiko 128 straipsnį, tam kredito pagrindiniam subjektui priskiriamas $SF_{k,l}^{Credit} = 1{,}6\ \%$;

b) pagal 1 dalies b punktą nustatyto kredito pagrindinio subjekto „k“ atveju:

i) jeigu kredito pagrindiniam subjektui „k“ priskirta rizikos pozicija „l“ yra į pripažintos biržos sąrašus įtrauktas kredito indeksas, $SF_{k,l}^{Credit}$ priskiriamas vienam iš dviejų šios dalies 4 lentelėje nustatytų priežiūrinių veiksnių remiantis daugumos jo pavienių sudedamųjų dalių kredito kokybe;

ii) jeigu kredito pagrindiniam subjektui „k“ priskirta rizikos pozicija „l“ b punkto i papunktyje nenurodyta, $SF_{k,l}^{Credit}$ yra pagal a punkte nustatytą metodą kiekvienai sudedamajai daliai priskirtų priežiūrinių veiksnių svertinis vidurkis, kai koeficientai nustatomi pagal proporcinę tos pozicijos sudedamųjų dalių tariamosios sumos dalį.

3 lentelė

Kredito kokybės žingsnis	Vieno pavadinimo sandorių priežiūrinis veiksnys
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

4 lentelė

Dominuojanti kredito kokybė	Kotiruojamų indeksų priežiūrinis veiksnys
Investicinis reitingas	0,38 %
Neinvesticinis reitingas	1,06 %

280d straipsnis

Nuosavybės vertybinių popierių rizikos kategorijos papildomas mokestis

1. 2 dalies tikslais užskaitos grupės atitinkamus nuosavybės vertybinių popierių pagrindinius subjektus įstaigos nustato laikydamosi šių reikalavimų:

   a) kiekvienam orientacinės nuosavybės finansinės priemonės, kuria grindžiamas nuosavybės vertybinių popierių rizikos kategorijai priskirtas vieno pavadinimo sandoris, emitentui skiriamas vienas nuosavybės vertybinių popierių pagrindinis subjektas. Vieno pavadinimo sandoriai priskiriami tam pačiam nuosavybės vertybinių popierių pagrindiniam subjektui tik jei šių sandorių pagrindinę orientacinę nuosavybės finansinę priemonę yra išleidęs tas pats emitentas;

b) kiekvienai orientacinių nuosavybės finansinių priemonių arba vieno pavadinimo su nuosavybės vertybiniais popieriais susietų išvestinių finansinių priemonių, kuriomis grindžiamas nuosavybės vertybinių popierių rizikos kategorijai priskirtas kelių pavadinimų sandoris, grupei skiriamas vienas nuosavybės vertybinių popierių pagrindinis subjektas. Kelių pavadinimų sandoriai priskiriami tam pačiam nuosavybės vertybinių popierių pagrindiniam subjektui tik tuo atveju jei, priklausomai nuo to, kas taikoma, tų sandorių pagrindinių orientacinių nuosavybės finansinių priemonių arba vieno pavadinimo su nuosavybės vertybiniais popieriais susietų išvestinių finansinių priemonių grupę sudaro tos pačios sudedamosios dalys.

2. 278 straipsnio tikslais konkrečios užskaitos grupės nuosavybės vertybinių popierių rizikos kategorijos papildomą mokestį įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Equity}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}}$$

čia:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Equity}}$ = nuosavybės vertybinių popierių rizikos kategorijos papildomas mokestis;

j = indeksas, žymintis visas pagal 277a straipsnio 1 dalies d punktą ir 277a straipsnio 2 dalį nustatytas užskaitos grupės nuosavybės vertybinių popierių rizikos apsidraudimo grupes ir

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}}$ = pagal 3 dalį apskaičiuotas nuosavybės vertybinių popierių rizikos kategorijos apsidraudimo grupės „j“ papildomas mokestis.

3. Apsidraudimo grupės „j“ nuosavybės vertybinių popierių rizikos kategorijos papildomą mokestį įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}} = \epsilon_{j} \cdot \sqrt{\left(\sum_{k} \rho_{k}^{\mathrm{Equity}} \cdot \mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})\right)^{2} + \sum_{k} \left(1 - \left(\rho_{k}^{\mathrm{Equity}}\right)^{2}\right) \cdot \left(\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})\right)^{2}}$$

čia:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}}$ = apsidraudimo grupės „j“ nuosavybės vertybinių popierių rizikos kategorijos papildomas mokestis;

ϵj = pagal 280 straipsnį nustatytas apsidraudimo grupės „j“ priežiūrinio veiksnio koeficientas;

k = indeksas, žymintis pagal 1 dalį nustatytus užskaitos grupės nuosavybės vertybinių popierių pagrindinius subjektus;

$\rho_{k}^{\mathrm{Equity}}$ = nuosavybės vertybinių popierių pagrindinio subjekto „k“ koreliacijos veiksnys; jeigu nuosavybės vertybinių popierių pagrindinis subjektas „k“ buvo nustatytas pagal 1 dalies a punktą, $\rho_{k}^{\mathrm{Equity}}$y =50 %; jeigu nuosavybės vertybinių popierių pagrindinis subjektas „k“ buvo nustatytas pagal 1 dalies b punktą, $\rho_{k}^{\mathrm{Equity}}$ =80 % ir

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})$ = pagal 4 dalį nustatytas nuosavybės vertybinių popierių pagrindinio subjekto „k“ papildomas mokestis.

4. Nuosavybės vertybinių popierių pagrindinio subjekto „k“ papildomą mokestį įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity_k}) = \mathrm{SF_k^{Equity}} \cdot \mathrm{EffNot_k^{Equity}}$$

čia:

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity_k})$ = nuosavybės vertybinių popierių pagrindinio subjekto „k“ papildomas mokestis;

$\mathrm{SF_k^{Equity}}$ = nuosavybės vertybinių popierių subjektui „k“ taikomas priežiūrinis veiksnys; jei nuosavybės vertybinių popierių pagrindinis subjektas „k“ buvo nustatytas pagal 1 dalies a punktą, $\mathrm{SF_k^{Equity}}$ = 32 %; jei nuosavybės vertybinių popierių pagrindinis subjektas „k“ buvo nustatytas pagal 1 dalies b punktą, $\mathrm{SF_k^{Equity}}$ = 20 % ir

$\mathrm{EffNot_k^{Equity}}$= nuosavybės vertybinių popierių pagrindinio subjekto „k“ efektyvi tariamoji suma, apskaičiuota taip:

$$\mathrm{EffNot_k^{Equity}} = \sum_{\text{l} \in \text{vertybinių popierių pagrindinis subjektas „}\mathbf{k}\text{“}} \text{Rizikos pozicija}_\text{l}$$

čia:

l = indeksas, žymintis rizikos poziciją.

280e straipsnis

Biržos prekių kainos rizikos kategorijos papildomas mokestis

1. 278 straipsnio tikslais konkrečios užskaitos grupės biržos prekių kainos rizikos kategorijos papildomą mokestį įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Com}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}}$$

čia:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Com}}$ = biržos prekių kainos rizikos kategorijos papildomas mokestis;

j = indeksas, žymintis pagal 277a straipsnio 1 dalies e punktą ir 277a straipsnio 2 dalį nustatytas užskaitos grupės biržos prekių kainos rizikos apsidraudimo grupes ir

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}}$ = pagal 4 dalį apskaičiuotas biržos prekių kainos rizikos kategorijos apsidraudimo grupės „j“ papildomas mokestis.

2. Apskaičiuodamos konkrečios užskaitos grupės biržos prekių kainos rizikos apsidraudimo grupės papildomą mokestį pagal 4 dalį, įstaigos nustato atitinkamas kiekvienos apsidraudimo grupės orientacines biržos prekių rūšis. Biržos prekių išvestinių finansinių priemonių sandoriai tai pačiai orientacinei biržos prekių rūšiai priskiriami tik jei šių sandorių pagrindinė biržos prekių finansinė priemonė yra to paties pobūdžio, neatsižvelgiant į biržos prekių finansinės priemonės pristatymo vietą ir kokybę.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies, kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad to paties pobūdžio, kaip nurodyta 2 dalyje, skirtingų pozicijų reikšmingą bazinę riziką prisiimanti įstaiga tų pozicijų orientacines biržos prekių rūšis nustatytų atsižvelgdama ne tik į pagrindinės biržos prekių finansinės priemonės pobūdį, bet ir į kitas charakteristikas. Tokiu atveju biržos prekių išvestinių finansinių priemonių sandoriai tai pačiai orientacinei biržos prekių rūšiai priskiriami tik jei jie pasižymi tomis pačiomis charakteristikomis.

4. Apsidraudimo grupės „j“ biržos prekių kainos rizikos kategorijos papildomą mokestį įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}} = \epsilon_{j} \cdot \sqrt{\left(\rho^{\mathrm{Com}} \cdot \sum_{k} \mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_{k}^{j}\right)\right)^{2} + \left(1 - \left(\rho^{\mathrm{Com}}\right)^{2}\right) \cdot \sum_{k} \left(\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_{k}^{j}\right)\right)^{2}}$$

čia:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}}$ = apsidraudimo grupės „j“ biržos prekių kainos rizikos kategorijos papildomas mokestis;

ϵ_{j} = pagal 280 straipsnį nustatytas apsidraudimo grupės „j“ priežiūrinio veiksnio koeficientas;

ρ^{Com} = 40 % vertės biržos prekių kainos rizikos kategorijos koreliacijos veiksnys;

k = indeksas, žymintis pagal 2 dalį nustatytas užskaitos grupės orientacines biržos prekių rūšis ir

$\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_k^j\right)$= pagal 5 dalį apskaičiuotas orientacinės biržos prekių rūšies „k“ papildomas mokestis.

5. Orientacinės biržos prekių rūšies „k“ papildomą mokestį įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_k^j\right) = \mathrm{SF}_k^{\mathrm{Com}} \cdot \mathrm{EffNot}_k^{\mathrm{Com}}$$

čia:

$\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_k^j\right)$ = orientacinės biržos prekių rūšies „k“ papildomas mokestis;

$\mathrm{SF}_k^{\mathrm{Com}}$ = orientacinei biržos prekių rūšiai „k“ taikomas priežiūrinis veiksnys. Jeigu orientacinė biržos prekių rūšis „k“ atitinka sandorius, priskirtus 277a straipsnio 1 dalies e punkto i papunktyje nurodytai apsidraudimo grupei, išskyrus su elektros energija susijusius sandorius, SFkCom = 18 %; su elektros energija susijusių sandorių atveju SFkCom = 40 % ir

$\mathrm{EffNot}_k^{\mathrm{Com}}$ = orientacinės biržos prekių rūšies „k“ efektyvi tariamoji suma, apskaičiuota taip:

$$\mathrm{EffNot}_k^{\mathrm{Com}} = \sum_{l \in \text{orientacinė biržos prekių rūšis „k“}} \text{Rizikos pozicija}_l$$

čia:

l = indeksas, žymintis rizikos poziciją.

280f straipsnis

Kitos rizikos kategorijos papildomas mokestis

1. 278 straipsnio tikslais konkrečios užskaitos grupės kitos rizikos kategorijos papildomą mokestį įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Other}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Other}}$$

čia:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Other}}$ = kitos rizikos kategorijos papildomas mokestis;

j = indeksas, žymintis pagal 277a straipsnio 1 dalies f punktą ir 277a straipsnio 2 dalį nustatytas užskaitos grupės kitos rizikos apsidraudimo grupes ir

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Other}}$ = pagal 2 dalį apskaičiuotas apsidraudimo grupės „j“ biržos kitos rizikos kategorijos papildomas mokestis.

2. Apsidraudimo grupės „j“ kitos rizikos kategorijos papildomą mokestį įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Other}} = \epsilon_{j} \cdot \mathrm{SF}^{\mathrm{Other}} \cdot \left|\mathrm{EffNot}_{j}^{\mathrm{Other}}\right|$$

čia:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Other}}$ = *a*psidraudimo grupės „j“ kitos rizikos kategorijos papildomas mokestis;

ϵ_{j} = pagal 280 straipsnį nustatytas apsidraudimo grupės „j“ priežiūrinio veiksnio koeficientas ir

$\mathrm{SF}^{\mathrm{Other}}$ = 8 % vertės kitos rizikos kategorijos priežiūrinis veiksnys;

$\mathrm{EffNot}_{j}^{\mathrm{Other}}$ = apsidraudimo grupės „j“ efektyvi tariamoji suma, apskaičiuota taip:

$$\mathrm{EffNot}_{j}^{\mathrm{Other}} = \sum_{l \in \text{apsidraudimo grupė „j“}} \text{Rizikos pozicija}_{l}$$

čia:

l = indeksas, žymintis rizikos poziciją.

„4 skirsnis

Supaprastintas standartizuotas sandorio šalies kredito rizikos vertinimo metodas

281 straipsnis

Pozicijos vertės apskaičiavimas

1. Vienos pozicijos vertę užskaitos grupės lygmeniu įstaigos apskaičiuoja pagal 3 skirsnį, laikydamosi šio straipsnio 2 dalies reikalavimų.

2. Užskaitos grupės pozicijos vertė apskaičiuojama laikantis šių reikalavimų:

   a) įstaigos netaiko 274 straipsnio 6 dalyje nurodytos tvarkos;

   b) nukrypstant nuo 275 straipsnio 1 dalies, 275 straipsnio 2 dalyje nenurodytų užskaitos grupių pakeitimo išlaidas įstaigos apskaičiuoja pagal šią formulę:

      $$RC = \max\{CMV, 0\}$$

      čia:

      RC = pakeitimo išlaidos ir

      CMV = dabartinė rinkos vertė.

c) nukrypstant nuo šio reglamento 275 straipsnio 2 dalies, sandorių, kuriais prekiaujama pripažintoje biržoje, užskaitos grupių; sandorių, kurių tarpuskaitą atlieka pagrindinė sandorio šalis, kuriai suteiktas leidimas pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 14 straipsnį arba kuri pripažinta pagal to reglamento 25 straipsnį, užskaitos grupių; arba sandorių, kurių užtikrinimo priemone pasikeičiama su sandorio šalimi pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 11 straipsnį, užskaitos grupių pakeitimo išlaidas įstaigos apskaičiuoja pagal šią formulę:

$$RC = TH + MTA$$

čia:

RC = pakeitimo išlaidos;

TH = užskaitos grupei pagal susitarimą dėl garantinės įmokos taikoma garantinės įmokos riba, žemiau kurios įstaiga negali reikalauti užtikrinimo priemonės, ir

MTA = užskaitos grupei pagal susitarimą dėl garantinės įmokos taikoma mažiausia pervedama suma;

d) nukrypstant nuo 275 straipsnio 3 dalies, kelių užskaitos grupių, kurioms taikomas susitarimas dėl garantinės įmokos, pakeitimo išlaidas įstaigos apskaičiuoja kaip pagal 1 dalį apskaičiuotos kiekvienos atskiros užskaitos grupės pakeitimo išlaidų sumą, lyg jų garantinė įmoka nebūtų buvusi nustatyta;

e) visos apsidraudimo grupės nustatomos pagal 277a straipsnio 1 dalį;

f) 278 straipsnio 1 dalyje taikomoje formulėje, naudojamoje galimai būsimai pozicijai apskaičiuoti, įstaigos daugiklį prilygina 1 taip:

$$\mathrm{PFE} = \sum_{a} \mathrm{AddOn}^{(a)}$$

čia:

PFE = galima būsima pozicija ir

$\mathrm{AddOn}^{(a)}$ = papildomas mokestis už a kategorijos riziką;

g) nukrypstant nuo 279a straipsnio 1 dalies, visų sandorių priežiūrinę deltą įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ 'where the transaction is a long position in the primary risk driver'} \\ -1 \text{ 'where the transaction is a short position in the primary risk driver'} \end{cases}$$

čia:

δ = priežiūrinė delta;

h) 279b straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta formulė, naudojama priežiūriniam trukmės veiksniui apskaičiuoti, yra tokia:

$$\text{supervisory duration factor} = \mathrm{E} - \mathrm{S}$$

čia:

E = laikotarpis tarp sandorio pabaigos datos ir pranešimo datos ir

S = laikotarpis tarp sandorio pradžios datos ir pranešimo datos;

i) 279c straipsnio 1 dalyje nurodytas termino veiksnys apskaičiuojamas taip:

   i) 275 straipsnio 1 dalyje nurodytas užskaitos grupes įtrauktų sandorių MF = 1;

   ii) į 275 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytas užskaitos grupes įtrauktų sandorių MF = 0,42;

j) 280a straipsnio 3 dalyje nurodyta formulė, naudojama apsidraudimo grupės „j“ efektyviai tariamai sumai apskaičiuoti, yra tokia:

$$\mathrm{EffNot}_{j}^{IR} = \left|D_{j,1}\right| + \left|D_{j,2}\right| + \left|D_{j,3}\right|$$

čia:

EffNot_{j}^{IR} = apsidraudimo grupės „j“ efektyvi tariama suma ir

$D_{j,k}$ = apsidraudimo grupės „j“ grupės „k“ efektyvi tariama suma;

k) 280c straipsnio 3 dalyje nurodyta formulė, naudojama apsidraudimo grupės „j“ kredito rizikos kategorijos papildomam mokesčiui apskaičiuoti, yra tokia:

$$\mathrm{AddOn}_{\mathrm{j}}^{\mathrm{Credit}} = \sum_{\mathrm{k}} |\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{\mathrm{k}})|$$

čia:

$\mathrm{AddOn}_{\mathrm{j}}^{\mathrm{Credit}}$ = apsidraudimo grupės „j“ kredito rizikos kategorijos papildomas mokestis ir

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{\mathrm{k}})$ = kredito pagrindinio subjekto k papildomas mokestis;

l) 280d straipsnio 3 dalyje nurodyta formulė, naudojama apsidraudimo grupės „j“ nuosavybės vertybinių popierių rizikos kategorijos papildomam mokesčiui apskaičiuoti, yra tokia:

$$\mathrm{AddOn}_{\mathrm{j}}^{\mathrm{Equity}} = \sum_{\mathrm{k}} |\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{\mathrm{k}})|$$

čia:

$\mathrm{AddOn}_{\mathrm{j}}^{\mathrm{Equity}}$ = apsidraudimo grupės „j“ nuosavybės vertybinių popierių rizikos kategorijos papildomas mokestis ir

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{\mathrm{k}})$ = kredito pagrindinio subjekto k papildomas mokestis;

m) 280e straipsnio 4 dalyje nurodyta formulė, naudojama apsidraudimo grupės „j“ biržos prekių kainos rizikos kategorijos papildomam mokesčiui apskaičiuoti, yra tokia:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{Com} = \sum_{k} \left|\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_{k}^{j}\right)\right|$$

čia:

AddOn_{j}^{Com} = apsidraudimo grupės „j“ biržos prekių kainos rizikos kategorijos papildomas mokestis ir

$\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_{k}^{j}\right)$ = biržos prekių kainos referencinio tipo k papildomas mokestis;

5 skirsnis

Pradinės rizikos metodas

282 straipsnis

Pozicijos vertės apskaičiavimas

1. Įstaigos gali apskaičiuoti vienos pozicijos vertę visų į sutartinės užskaitos susitarimą įtrauktų sandorių atžvilgiu, jei tenkinamos visos 274 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos. Kitu atveju kiekvieno atskira užskaitos grupe laikomo sandorio pozicijos vertę įstaigos apskaičiuoja atskirai.

2. Užskaitos grupės arba sandorio pozicijos vertė yra iš 1,4 padauginta dabartinių pakeitimo išlaidų ir galimos būsimos pozicijos suma.

3. 2 dalyje nurodytos dabartinės pakeitimo išlaidos apskaičiuojamos taip:

a) sandorių, kuriais prekiaujama pripažintoje biržoje, užskaitos grupių; sandorių, kurių tarpuskaitą atlieka pagrindinė sandorio šalis, kuriai suteiktas leidimas pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 14 straipsnį arba kuri pripažinta pagal to reglamento 25 straipsnį, užskaitos grupių; arba sandorių, kurių užtikrinimo priemone pasikeičiama su sandorio šalimi pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 11 straipsnį, užskaitos grupių atveju įstaigos naudoja šią formulę:

$$RC = TH + MTA$$

čia:

RC = pakeitimo išlaidos;

TH = užskaitos grupei pagal susitarimą dėl garantinės įmokos taikoma garantinės įmokos riba, žemiau kurios įstaiga negali reikalauti užtikrinimo priemonės, ir

MTA = užskaitos grupei pagal susitarimą dėl garantinės įmokos taikoma mažiausia pervedama suma;

b) visų kitų užskaitos grupių arba atskirų sandorių atveju įstaigos naudoja šią formulę:

$$\mathrm{RC} = \max\{\mathrm{CMV}, 0\}$$

čia:

RC = pakeitimo išlaidos ir

CMV = dabartinė rinkos vertė.

Kad galėtų apskaičiuoti dabartines pakeitimo išlaidas, dabartines rinkos vertes įstaigos atnaujina bent kas mėnesį.

4. 2 dalyje nurodytą galimą būsimą poziciją įstaigos apskaičiuoja taip:

a) užskaitos grupės galima būsima pozicija yra pagal b punktą apskaičiuota visų į užskaitos grupę įtrauktų sandorių galimos būsimos pozicijos suma;

b) vieno sandorio galima būsima pozicija yra jo tariamoji suma, padauginta iš:

i) išvestinių finansinių priemonių sutarčių dėl palūkanų normos atveju – 0,5 % ir sandorio likusio termino, išreikšto metais, sandaugos;

ii) kredito išvestinių finansinių priemonių sutarčių atveju – 6 % ir sandorio likusio termino, išreikšto metais, sandaugos;

iii) užsienio valiutos kurso išvestinių finansinių priemonių atveju – 4 %;

iv) aukso ir biržos prekių išvestinių finansinių priemonių, išskyrus elektros energijos išvestines finansines priemones, atveju – 18 %;

v) elektros energijos išvestinių finansinių priemonių atveju – 40 %;

vi) nuosavybės vertybinių popierių išvestinių finansinių priemonių atveju – 32 %;

c) visų šios dalies b punkte išvardytų išvestinių finansinių priemonių atveju tame punkte nurodyta tariamoji suma nustatoma pagal 279b straipsnio 2 ir 3 dalis; be to, šios dalies b punkto iii–vi papunkčiuose nurodytų išvestinių finansinių priemonių atveju tariamoji suma nustatoma pagal 279b straipsnio 1 dalies b ir c punktus;

d) 3 dalies a punkte nurodytų užskaitos grupių galima būsima pozicija padauginama iš 0,42.

Apskaičiuodama palūkanų normos išvestinių finansinių priemonių ir kredito išvestinių finansinių priemonių galimą poziciją pagal b punkto i ir ii papunkčius, įstaiga gali pasirinkti taikyti ne likusį, bet pradinį sutarčių terminą.“;

75) 283 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Visiems ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandoriams ir ilgalaikiams atsiskaitymo sandoriams, kuriems įstaiga pagal 1 dalį negavo leidimo taikyti IMM, įstaiga taiko 3 skirsnyje nustatytus metodus. Grupėje šie metodai gali būti nuolat taikomi kartu.“;

76) 298 straipsnis pakeičiamas taip:

„*298 straipsnis*
Užskaitos pripažinimo riziką mažinančia užskaita poveikis

Užskaita 3–6 skirsnių tikslais pripažįstama taip, kaip išdėstyta tuose skirsniuose.“;

77) 299 straipsnio 2 dalies a punktas išbraukiamas.

78) 300 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įvadinis sakinys pakeičiamas taip:

„Šiame skirsnyje ir septintoje dalyje vartojamų terminų apibrėžtys:“;

b) papildoma šiais punktais:

„5) piniginis sandoris – sandoris pinigais, skolos finansinėmis priemonėmis ar nuosavybės vertybiniais popieriais, neatidėliotinas užsienio valiutos keitimo sandoris arba neatidėliotinas biržos prekių sandoris; tačiau atpirkimo sandoriai, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo ir vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimosi sandoriai nėra piniginiai sandoriai;

6) netiesioginė tarpuskaitos priemonė – priemonė, atitinkanti Reglamento (ES) Nr. 648/2012 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nustatytas sąlygas;

7) aukštesnės pakopos klientas – subjektas, teikiantis tarpuskaitos paslaugas žemesnės pakopos klientui;

8) žemesnės pakopos klientas – subjektas, besinaudojantis pagrindinės sandorio šalies paslaugomis per aukštesnės pakopos klientą;

9) daugiapakopė klientų struktūra – netiesioginė tarpuskaitos priemonė, pagal kurią tarpuskaitos paslaugas įstaigai teikia subjektas, kuris yra ne tarpuskaitos narys, bet tarpuskaitos nario klientas arba aukštesnės pakopos kliento klientas;

10) nefinansuojama įmoka į įsipareigojimų neįvykdymo fondą – įmoka, kurią tarpuskaitos nario vaidmenį atliekanti įstaiga sutartyje įsipareigojo suteikti pagrindinei sandorio šaliai po to, kai pagrindinė sandorio šalis išnaudoja savo įsipareigojimų neįvykdymo fondo lėšas nuostoliams, kuriuos ji patyrė, vienam arba keliems savo tarpuskaitos nariams neįvykdžius įsipareigojimų, padengti;

11) visiškai garantuotas indėlių skolinimo arba skolinimosi sandoris – visiškai užtikrintas pinigų rinkos sandoris, kai dvi sandorio šalys pasikeičia indėliais, o pagrindinė sandorio šalis tampa jų tarpininke, užtikrinančia šių sandorio šalių mokėjimo prievolių vykdymą.“;

79) 301 straipsnis pakeičiamas taip:

„*301 straipsnis*
Materialinė taikymo sritis

1. Šis skirsnis taikomas toliau nurodytoms sutartims ir sandoriams, pagal kuriuos dar neatsiskaityta su pagrindine sandorio šalimi:

a) II priede išvardytoms išvestinių finansinių priemonių sutartims ir kredito išvestinėms finansinėms priemonėms;

b) vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoriams ir visiškai garantuotiems indėlių skolinimo arba skolinimosi sandoriams ir

c) ilgalaikiams atsiskaitymo sandoriams.

Šis skirsnis netaikomas pozicijoms, atsirandančioms dėl atsiskaitymo pagal piniginius sandorius. Įstaigos taiko V antraštinėje dalyje nustatytą tvarką prekybos pozicijoms, atsirandančioms dėl šių sandorių, ir 0 % rizikos koeficientą įmokoms į įsipareigojimų neįvykdymo fondą, kuriomis padengiami tik tie sandoriai. Įmokoms į įsipareigojimų neįvykdymo fondą, kuriomis, be piniginių sandorių, padengiama bet kuri iš šios dalies pirmoje pastraipoje išvardytų sutarčių, įstaigos taiko 307 straipsnyje nustatytą tvarką.

2. Šio skirsnio tikslais taikomi šie reikalavimai:

a) į pradinę garantinę įmoką neįtraukiamos įmokos pagrindinei sandorio šaliai už nuostolių pasidalijimo paskirstant juos tarpusavyje susitarimus;

b) į pradinę garantinę įmoką įtraukiama tarpuskaitos nario vaidmenį atliekančios įstaigos arba kliento atiduota saugoti užtikrinimo priemonė, viršijanti atitinkamai pagrindinės sandorio šalies arba tarpuskaitos nario vaidmenį atliekančios įstaigos reikalaujamą minimalią sumą, jei pagrindinė sandorio šalis arba tarpuskaitos nario vaidmenį atliekanti įstaiga atitinkamais atvejais gali neleisti tarpuskaitos nario vaidmenį atliekančiai įstaigai arba klientui atsiimti šį užtikrinimo priemonės perviršį;

c) jei pagrindinė sandorio šalis naudoja pradinę garantinę įmoką tarpusavyje paskirstydama nuostolius savo tarpuskaitos nariams, tarpuskaitos narių vaidmenį atliekančios įstaigos šią pradinę garantinę įmoką vertina kaip įmoką į įsipareigojimų neįvykdymo fondą.“;

80) 302 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Įstaigos, pasitelkdamos atitinkamą scenarijaus analizę ir testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, įvertina, ar nuosavų lėšų, turimų pagrindinės sandorio šalies pozicijoms padengti, įskaitant galimas būsimas arba neapibrėžtąsias kredito pozicijas, įmokų į įsipareigojimų neįvykdymo fondą pozicijas ir, kai įstaiga veikia kaip tarpuskaitos narys, pagal sutartines priemones, kaip nustatyta 304 straipsnyje, susidariusias pozicijas, lygis yra tinkamai susietas su toms pozicijoms būdinga rizika.“;

81) 303 straipsnis pakeičiamas taip:

„*303 straipsnis*
Tarpuskaitos narių turimų pagrindinių sandorio šalių pozicijų vertinimas

1. Įstaiga, atliekanti tarpuskaitos nario vaidmenį savoms reikmėms arba kaip kliento ir pagrindinės sandorio šalies finansinė tarpininkė, nuosavų lėšų reikalavimus turimoms pagrindinės sandorio šalies pozicijoms apskaičiuoja taip:

a) savo turimoms tos pagrindinės sandorio šalies prekybos pozicijoms ji taiko 306 straipsnyje nustatytą tvarką;

b) savo įmokoms į įsipareigojimų neįvykdymo fondą tai pagrindinei sandorio šaliai ji taiko 307 straipsnyje nustatytą tvarką.

2. 1 dalies tikslais įstaigos nuosavų lėšų reikalavimų turimoms reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies pozicijoms dėl prekybos pozicijų ir įmokų į įsipareigojimų neįvykdymo fondą sumai taikomas apribojimas, lygus nuosavų lėšų reikalavimų sumai, kuri būtų taikoma toms pačioms pozicijoms, jei pagrindinė sandorio šalis būtų reikalavimų neatitinkanti pagrindinė sandorio šalis.“;

82) 304 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Tarpuskaitos nario vaidmenį atliekanti ir dėl to kaip kliento ir pagrindinės sandorio šalies finansinė tarpininkė veikianti įstaiga apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimus su pagrindine sandorio šalimi susijusiems savo sandoriams, sudarytiems su tuo klientu, atitinkamai pagal šio skyriaus 1–8 skirsnius, šios antraštinės dalies 4 skyriaus 4 skirsnį ir VI antraštinę dalį.“;

b) 3, 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip:

„3. Jei tarpuskaitos nario vaidmenį atliekanti įstaiga nuosavų lėšų reikalavimui turimoms pozicijoms apskaičiuoti taiko šio skyriaus 3 arba 6 skirsnyje nustatytus metodus, taikomos šios nuostatos:

a) nukrypstant nuo 285 straipsnio 2 dalies, įstaiga turimoms kliento pozicijoms gali taikyti bent penkių darbo dienų garantinės įmokos rizikos laikotarpį;

b) įstaiga turimoms pagrindinės sandorio šalies pozicijoms taiko bent dešimties darbo dienų garantinės įmokos rizikos laikotarpį;

c) nukrypstant nuo 285 straipsnio 3 dalies, kai į skaičiavimus įtraukta užskaitos grupė atitinka tos dalies a punkte nustatytą sąlygą, įstaiga gali nepaisyti tame punkte nustatyto apribojimo, jei užskaitos grupė neatitinka tos dalies b punkte nustatytos sąlygos ir į ją neįtraukta užginčytų sandorių ar egzotinių pasirinkimo sandorių;

d) kai pagrindinė sandorio šalis išlaiko kintamąją garantinę įmoką sandoriui ir įstaigos užtikrinimo priemonė nėra apsaugota nuo pagrindinės sandorio šalies nemokumo, įstaiga taiko trumpesnįjį iš šių dviejų garantinės įmokos rizikos laikotarpių: vienų metų laikotarpį arba likusį sandorio terminą, taikydama dešimties darbo dienų žemiausią ribą.

4. Nukrypstant nuo 281 straipsnio 2 dalies i punkto, kai tarpuskaitos nario vaidmenį atliekanti įstaiga turimoms kliento pozicijoms skirtam nuosavų lėšų reikalavimui apskaičiuoti taiko 4 skirsnyje nustatytą metodą, atlikdama šį skaičiavimą įstaiga gali taikyti 0,21 termino veiksnį.

5. Nukrypstant nuo 282 straipsnio 4 dalies d punkto, kai tarpuskaitos nario vaidmenį atliekanti įstaiga turimoms kliento pozicijoms skirtam nuosavų lėšų reikalavimui apskaičiuoti taiko 5 skirsnyje nustatytą metodą, atlikdama šį skaičiavimą ta įstaiga gali taikyti 0,21 termino veiksnį.“;

c) papildoma šiomis dalimis:

„6. Pagal VI antraštinę dalį apskaičiuodama nuosavų lėšų reikalavimą kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti, tarpuskaitos nario vaidmenį atliekanti įstaiga gali taikyti mažesnę poziciją esant įsipareigojimų neįvykdymui, gautą atlikus 3, 4 ir 5 dalyse nurodytus skaičiavimus.

7. Tarpuskaitos nario vaidmenį atliekanti įstaiga, kuri iš kliento ima užtikrinimo priemonę dėl su pagrindine sandorio šalimi susijusio sandorio ir perduoda šią užtikrinimo priemonę pagrindinei sandorio šaliai, gali šią užtikrinimo priemonę pripažinti, kad sumažintų turimą kliento poziciją to su pagrindine sandorio šalimi susijusio sandorio atžvilgiu.

Daugiapakopės klientų struktūros atveju pirmoje pastraipoje nustatyta tvarka gali būti taikoma kiekvienoje tos struktūros pakopoje.“;

83) 305 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Įstaiga, kuri yra klientė, apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimus savo su pagrindine sandorio šalimi susijusiems sandoriams, sudarytiems su jos tarpuskaitos nariu, atitinkamai pagal šio skyriaus 1–8 skirsnius, šios antraštinės dalies 4 skyriaus 4 skirsnį ir VI antraštinę dalį.“;

b) 2 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) klientas yra atlikęs pakankamai išsamią teisinę peržiūrą (kurią jis nuolat atnaujindavo), kuria pagrindžiama, kad susitarimai, kuriais užtikrinama, kad būtų įvykdyta b punkte nustatyta sąlyga, yra teisėti, galiojantys, privalomi ir vykdytini pagal atitinkamus susijusios jurisdikcijos ar jurisdikcijų teisės aktus;“;

c) 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Įstaiga, vertindama savo atitiktį pirmos pastraipos b punkte nustatytai sąlygai, gali atsižvelgti į bet kokį aiškų kliento pozicijų ir atitinkamos užtikrinimo priemonės perleidimo pagrindinėje sandorio šalyje precedentą ir į bet kokį sektoriaus ketinimą tęsti šią praktiką.“;

d) 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 2 dalies, kai įstaiga, kuri yra klientė, neįvykdo tos dalies a punkte nustatytos sąlygos, nes nėra apsaugota nuo nuostolių tuo atveju, jei tarpuskaitos narys ir kitas tarpuskaitos nario klientas bendrai neįvykdo įsipareigojimų, jeigu yra tenkinamos visos kitos tos dalies a–d punktuose nustatytos sąlygos, įstaiga gali apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimus savo su pagrindine sandorio šalimi susijusių sandorių, sudarytų su tarpuskaitos nariu, prekybos pozicijoms pagal 306 straipsnį, vietoj 306 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyto 2 % rizikos koeficiento taikydama 4 % rizikos koeficientą.

4. Daugiapakopės klientų struktūros atveju įstaiga, kuri yra žemesnės pakopos klientė, besinaudojanti pagrindinės sandorio šalies paslaugomis per aukštesnės pakopos klientą, 2 arba 3 dalyje nustatytą tvarką gali taikyti tik jei tose dalyse nustatytos sąlygos tenkinamos kiekvienoje tos struktūros pakopoje.“;

84) 306 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) c punktas pakeičiamas taip:

„c) kai įstaiga atlieka kliento ir pagrindinės sandorio šalies finansinės tarpininkės vaidmenį, o su pagrindine sandorio šalimi susijusio sandorio sąlygose nustatyta, kad iš įstaigos nereikalaujama atlyginti klientui nuostolių, patirtų dėl pasikeitusios to sandorio vertės pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo atveju, ta įstaiga gali nustatyti, kad pagrindinės sandorio šalies prekybos pozicijos, kuri atitinka tą su pagrindine sandorio šalimi susijusį sandorį, vertė yra lygi nuliui;“;

ii) papildoma šiuo punktu:

„d) kai įstaiga atlieka kliento ir pagrindinės sandorio šalies finansinės tarpininkės vaidmenį, o su pagrindine sandorio šalimi susijusio sandorio sąlygose nustatyta, kad iš įstaigos reikalaujama atlyginti klientui nuostolius, patirtus dėl pasikeitusios to sandorio vertės pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo atveju, ta įstaiga pagrindinės sandorio šalies prekybos pozicijai, kuri atitinka tą su pagrindine sandorio šalimi susijusį sandorį, taiko atitinkamai a arba b punkte nustatytą tvarką.“;

b) 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Nukrypstant nuo 1 dalies, kai turtas, pateikiamas kaip užtikrinimo priemonė pagrindinei sandorio šaliai arba tarpuskaitos nariui, yra neliečiamas bankroto atveju, jei pagrindinė sandorio šalis, tarpuskaitos narys arba vienas ar keli to tarpuskaitos nario kiti klientai taptų nemokūs, įstaiga to turto sandorio šalies kredito rizikos pozicijoms gali priskirti nulinę pozicijos vertę.

3. Savo pagrindinės sandorio šalies prekybos pozicijų vertes įstaiga apskaičiuoja atitinkamai pagal šio skyriaus 1–8 skirsnius ir 4 skyriaus 4 skirsnį.“;

85) 307 straipsnis pakeičiamas taip:

„*307 straipsnis*
Nuosavų lėšų reikalavimai įmokoms į pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą

Įstaiga, atliekanti tarpuskaitos nario vaidmenį, savo pozicijoms, atsirandančioms dėl jos įmokų į pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą, taiko šią tvarką:

a) ji apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimą savo iš anksto finansuojamoms įmokoms į reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą taikydama 308 straipsnyje nustatytą metodą;

b) ji apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimą savo iš anksto finansuojamoms ir nefinansuojamoms įmokoms į reikalavimų neatitinkančios pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą taikydama 309 straipsnyje nustatytą metodą;

c) ji apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimą savo nefinansuojamoms įmokoms į reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą taikydama 310 straipsnyje nustatytą tvarką.“;

86) 308 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Nuosavų lėšų reikalavimą savo iš anksto finansuojamos įmokos pozicijai padengti įstaiga apskaičiuoja taip:

$$K_i = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot DF_i\right\}$$

čia:

K_i = nuosavų lėšų reikalavimas;

i = indeksas, kuriuo žymimas tarpuskaitos narys;

K_{CCP} = reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies hipotetinis kapitalas, apie kurį reikalavimus atitinkanti pagrindinė sandorio šalis pranešė įstaigai pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 50c straipsnį;

DF_i = iš anksto finansuojamos įmokos;

DF_{CCP} = iš anksto finansuojami pagrindinės sandorio šalies finansiniai ištekliai, apie kuriuos pagrindinė sandorio šalis pranešė įstaigai pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 50c straipsnį, ir

DF_{CM} = visų reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos narių iš anksto finansuojamų įmokų suma, apie kurią reikalavimus atitinkanti pagrindinė sandorio šalis pranešė įstaigai pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 50c straipsnį.

3. 92 straipsnio 3 dalies tikslais įstaiga apskaičiuoja pozicijų, atsiradusių dėl tos įstaigos iš anksto finansuojamos įmokos į reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą, pagal riziką įvertintų pozicijų sumas kaip nuosavų lėšų reikalavimą, apskaičiuotą pagal šio straipsnio 2 dalį, padaugintą iš 12,5.“;

b) 4 ir 5 dalys išbraukiamos;

87) 309, 310 ir 311 straipsniai pakeičiami taip:

„*309 straipsnis*

Nuosavų lėšų reikalavimai iš anksto finansuojamoms įmokoms į reikalavimų neatitinkančios pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą ir nefinansuojamoms įmokoms reikalavimų neatitinkančiai pagrindinei sandorio šaliai

1. Įstaiga taiko toliau nurodytą formulę, siekdama apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą pozicijoms, atsiradusioms dėl jos iš anksto finansuojamų įmokų į reikalavimų neatitinkančios pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą ir dėl nefinansuojamų įmokų tokiai pagrindinei sandorio šaliai:

$$K = DF + UC$$

čia:

K = nuosavų lėšų reikalavimas;

DF = iš anksto finansuojamos įmokos į reikalavimų neatitinkančios pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą ir

UC = nefinansuojamos įmokos į reikalavimų neatitinkančios pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą.

2. 92 straipsnio 3 dalies tikslais įstaiga apskaičiuoja pozicijų, atsiradusių dėl šios įstaigos įmokos į reikalavimų neatitinkančios pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą, pagal riziką įvertintų pozicijų sumas kaip nuosavų lėšų reikalavimą, apskaičiuotą pagal šio straipsnio 1 dalį, padaugintą iš 12,5.“;

310 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimai nefinansuojamoms įmokoms į reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą

Savo nefinansuojamoms įmokoms į reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą įstaiga taiko 0 % rizikos koeficientą.

311 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimai pagrindinių sandorio šalių, kurios nebetenkina tam tikrų sąlygų, pozicijoms

1. Įstaigos taiko šiame straipsnyje nustatytą tvarką, jei, tų įstaigų naudojamos pagrindinės sandorio šalies kompetentingai institucijai arba pačiai pagrindinei sandorio šaliai apie tai viešai paskelbus arba pranešus sužino, kad pagrindinė sandorio šalis nebetenkins atitinkamai veiklos leidimo arba pripažinimo sąlygų.

2. Jei tenkinama 1 dalyje nustatyta sąlyga, įstaigos per tris mėnesius nuo tada, kai sužino apie toje dalyje nurodytą aplinkybę, arba anksčiau, jei taip reikalauja tų įstaigų kompetentingos institucijos, turimų tos pagrindinės sandorio šalies pozicijų atžvilgiu atlieka šiuos veiksmus:

    a) taiko 306 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytą tvarką savo turimoms tos pagrindinės sandorio šalies prekybos pozicijoms;

    b) taiko 309 straipsnyje nustatytą tvarką savo iš anksto finansuojamoms įmokoms į tos pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą ir savo nefinansuojamoms įmokoms tai pagrindinei sandorio šaliai;

c) turimas tos pagrindinės sandorio šalies pozicijas, kurios nėra išvardytos šios dalies a ir b punktuose, vertina kaip įmonių pozicijas pagal 2 skyriuje nustatytą standartizuotą kredito rizikos vertinimo metodą.“;

88) 316 straipsnio 1 dalis papildoma šia pastraipa:

„Nukrypstant nuo šios dalies pirmos pastraipos, įstaigos gali nuspręsti apskaitos kategorijų įstaigų pelno (nuostolio) ataskaitose pagal Direktyvos 86/635/EEB 27 straipsnį atitinkamo rodiklio apskaičiavimo tikslais netaikyti finansinei ir veiklos nuomai ir vietoj to gali:

a) įtraukti finansinės ir veiklos nuomos pajamas iš palūkanų ir nuomojamo turto pelną į 1 lentelės 1 punkte nurodytą kategoriją;

b) įtraukti finansinės ir veiklos nuomos palūkanų sąnaudas, nuostolius, veiklai naudojamo nuomojamo turto nusidėvėjimą ir vertės sumažėjimą į 1 lentelės 2 punkte nurodytą kategoriją.“;

89) Trečios dalies IV antraštinės dalies 1 skyrius pakeičiamas taip:

„1 skyrius
Bendrosios nuostatos

325 straipsnis
Nuosavų lėšų reikalavimų rinkos rizikai padengti apskaičiavimo metodai

1. Nuosavų lėšų reikalavimus visų prekybos knygos pozicijų ir ne prekybos knygos pozicijų, kurioms kyla užsienio valiutos kurso rizika arba biržos prekių kainos rizika, rinkos rizikai padengti įstaiga apskaičiuoja pagal šiuos metodus:

   a) 2 dalyje nurodytą standartizuotą metodą;

   b) šios antraštinės dalies 5 skyriuje nustatytą supaprastintą vidaus modelių metodą toms rizikos kategorijoms, dėl kurių įstaigai pagal 363 straipsnį leista taikyti šį metodą.

2. Pagal 1 dalies a punkte nurodytą standartizuotą metodą apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimai rinkos rizikai padengti – tai atitinkamai toliau nurodytų nuosavų lėšų reikalavimų suma:

   a) nuosavų lėšų reikalavimų 2 skyriuje nurodytai pozicijų rizikai padengti;

   b) nuosavų lėšų reikalavimų 3 skyriuje nurodytai užsienio valiutos kurso rizikai padengti;

   c) nuosavų lėšų reikalavimų 4 skyriuje nurodytai biržos prekių kainos rizikai padengti.

3. Įstaiga, kuriai netaikoma 430b straipsnyje išdėstytų informacijos teikimo reikalavimų išimtis pagal 325a straipsnį, praneša apie skaičiavimus pagal 430b straipsnį visų prekybos knygos pozicijų ir ne prekybos knygos pozicijų, kurioms kyla užsienio valiutos kurso rizika arba biržos prekių kainos rizika, atžvilgiu, vadovaudamasi šiais metodais:

   a) 1a skyriuje nustatytu alternatyviu standartizuotu metodu;

   b) 1b skyriuje nustatytu alternatyviu vidaus modelių metodu.

4. Grupėje įstaiga gali nuolat derinti šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatytus metodus pagal 363 straipsnį.

5. Įstaigos netaiko 3 dalies b punkte nustatyto metodo savo prekybos knygos priemonėms, kurios yra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos arba pozicijos, įtrauktos į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį, kaip nustatyta 6, 7 ir 8 dalyse.

6. Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos ir n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito išvestinės finansinės priemonės, kurios atitinka visus toliau nurodytus kriterijus, įtraukiamos į alternatyviam koreliacinės prekybos portfelį:

   a) pozicijos nėra nei pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, nei pasirinkimo sandoriai pakeitimo vertybiniais popieriais segmente, nei kokios nors kitos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų išvestinės finansinės priemonės, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais segmento įplaukų *pro rata* dalis;

b) visos jų pagrindinės priemonės yra:

i) vieno pavadinimo finansinės priemonės, įskaitant vieno pavadinimo kredito išvestines finansines priemones, kurių atveju egzistuoja likvidi grįžtamoji rinka;

ii) indeksai, kuriais įprastai prekiaujama, pagrįsti i punkte nurodytomis priemonėmis.

Laikoma, kad grįžtamoji rinka egzistuoja, jei nepriklausomi sąžiningi pasiūlymai pirkti ir parduoti pateikiami taip, kad kaina, pagrįstai atitinkanti paskutinio pardavimo kainą arba esamą sąžiningą konkurencingą kainos pasiūlymą, gali būti nustatyta per vieną dieną ir dėl tos kainos susitarta per palyginti trumpą, prekyboje įprastą laiką.

7. Į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį neįtraukiamos pozicijos, susietos su kuria nors iš toliau nurodytų pagrindinių priemonių:

a) pagrindinėmis priemonėmis, kurios priskiriamos 112 straipsnio h arba i punkte nurodytoms pozicijų klasėms;

b) reikalavimas specialiosios paskirties subjektui, tiesiogiai ar netiesiogiai užtikrintas pozicija, kuri pagal 6 dalį pati nebūtų tinkama įtraukti į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį.

8. Įstaigos į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį gali įtraukti pozicijas, kurios nėra nei pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, nei n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito išvestinės finansinės priemonės, tačiau kuriomis apdraudžiamos kitos šio portfelio pozicijos, jei egzistuoja 6 dalies antroje pastraipoje nurodyta tos priemonės arba jos pagrindinių priemonių likvidi grįžtamoji rinka.

9. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato, kaip įstaigos turi apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimus ne prekybos knygos pozicijoms, kurioms kyla užsienio valiutos kurso rizika arba biržos prekių kainos rizika, rinkos rizikai padengti pagal 3 dalies a ir b punktuose nustatytus metodus.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [15 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

325a straipsnis

Konkrečių informacijos teikimo reikalavimų rinkos rizikos atveju išimtys

1. Įstaigai netaikomas 430b straipsnyje nustatytas informacijos teikimo reikalavimas, jeigu įstaigos balansinės ir nebalansinės veiklos, kuriai kyla rinkos rizika, dydis, remiantis kas mėnesį atliekamu vertinimu, kuriam naudojami paskutinės mėnesio dienos duomenys, yra lygus kiekvienai iš toliau nurodytų ribinių verčių arba yra už jas mažesnis:

   a) 10 % viso tos įstaigos turto;

   b) 500 mln. EUR.

2. Savo balansinės ir nebalansinės veiklos, kuriai kyla rinkos rizika, dydį įstaigos apskaičiuoja naudodamosi paskutinės kiekvieno mėnesio dienos duomenimis laikydamosi šių reikalavimų:

   a) įtraukiamos visos prekybos knygai priskirtos pozicijos, išskyrus kredito išvestines finansines priemones, kurios pripažįstamos kaip vidinis apsidraudimas nuo ne prekybos knygos kredito rizikos pozicijų, ir kredito išvestinių finansinių priemonių sandoriai, kurie visiškai padengia to vidinio apsidraudimo pozicijų rinkos riziką, kaip nurodyta 106 straipsnio 3 dalyje;

   b) įtraukiamos visos ne prekybos knygos pozicijos, dėl kurių kyla užsienio valiutos kurso rizika arba biržos prekių kainos rizika;

c) visos pozicijos, išskyrus b punkte nurodytas pozicijas, vertinamos pagal jų rinkos vertę tą dieną; jeigu tos dienos pozicijos rinkos vertė nėra žinoma, įstaigos renkasi tos dienos pozicijos tikrąją vertę. jeigu tam tikros dienos pozicijos tikroji vertė ir rinkos vertė nėra žinoma, įstaigos renkasi naujausią tos pozicijos rinkos vertę arba tikrąją vertę;

d) visos ne prekybos knygos pozicijos, dėl kurių kyla užsienio valiutos kurso rizika, laikomos bendromis grynosiomis užsienio valiutos pozicijomis ir vertinamos pagal 352 straipsnį;

e) visos ne prekybos knygos pozicijos, dėl kurių kyla biržos prekių kainos rizika, vertinamos taikant 357 ir 358 straipsnių nuostatas;

f) ilgųjų pozicijų absoliuti vertė pridedama prie trumpųjų pozicijų absoliučios vertės.

3. Įstaigos praneša kompetentingoms institucijoms, jei skaičiuoja arba nustoja skaičiuoti savo nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti pagal šį straipsnį.

4. Įstaiga, kuri nebetenkina vienos ar daugiau 1 dalyje nustatytų sąlygų, nedelsdama apie tai praneša kompetentingai institucijai.

5. 430b straipsnyje nustatytų informacijos teikimo reikalavimų išimtis nustoja galioti ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo tada, kai susidaro viena iš šių aplinkybių:

   a) įstaiga tris mėnesius iš eilės neatitinka 1 dalies a punkte arba b punkte išdėstytos sąlygos arba

   b) įstaiga daugiau nei 6 iš paskutiniųjų 12 mėnesių neatitinka 1 dalies a punkte arba b punkte išdėstytos sąlygos.

6. Jeigu įstaigai pagal šio straipsnio 5 dalį pradedami taikyti 430b straipsnyje nustatyti informacijos teikimo reikalavimai, įstaigai taikoma tų informacijos teikimo reikalavimų išimtis tik tuo atveju, jei ji kompetentingai institucijai įrodo, kad nepertraukiamą visų vienų metų laikotarpį buvo tenkinamos visos šio straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos.

7. Įstaigos neprisiima, neperka ar neparduoda pozicijos vien tik tam, kad tenkintų kurią nors iš 1 dalyje nustatytų sąlygų kas mėnesį atliekamo vertinimo metu.

8. Įstaigai, kuriai gali būti taikoma 94 straipsnyje nustatyta tvarka, 430b straipsnyje nustatytas informacijos teikimo reikalavimas netaikomas.

325b straipsnis

Konsoliduotų reikalavimų leidimas

1. Atsižvelgiant į 2 dalį ir tik konsoliduoto grynųjų pozicijų ir nuosavų lėšų reikalavimų apskaičiavimo pagal šią antraštinę dalį tikslais įstaigos gali tarpusavyje užskaityti vienos įstaigos arba įmonės pozicijas ir kitos įstaigos arba įmonės pozicijas.

2. Įstaigos 1 dalį gali taikyti tik gavusios kompetentingų institucijų leidimą, kuris suteikiamas, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

   a) grupės įstaigų nuosavos lėšos yra tinkamai paskirstomos;

   b) reguliavimo, teisine ar sutarčių sistema, kurioje veikia įstaigos, užtikrinama finansinė tarpusavio parama grupėje.

3. Kai įmonės yra trečiosiose valstybėse, be 2 dalyje išdėstytų sąlygų, turi būti tenkinamos visos šios sąlygos:

   a) tokios įmonės yra gavusios veiklos leidimus trečiojoje valstybėje ir atitinka kredito įstaigų apibrėžtį arba yra pripažintos trečiosios valstybės investicinės įmonės;

   b) tokios įmonės individualiai laikosi nuosavų lėšų reikalavimų, lygiaverčių nustatytiesiems šiame reglamente;

c) atitinkamose trečiosiose valstybėse nėra teisės aktų, kurie galėtų turėti reikšmingos įtakos lėšų perdavimui grupėje.“;

90) Trečios dalies IV antraštinėje dalyje įterpiami šie skyriai:

„1a skyrius
Alternatyvus standartizuotas metodas

1 skirsnis
Bendrosios nuostatos

325c straipsnis
Alternatyvaus standartizuoto metodo taikymo sritis ir struktūra

1. Šiame skyriuje išdėstytu alternatyviu standartizuotu metodu naudojamasi tik 430b straipsnio 1 dalyje nustatyto informacijos teikimo reikalavimo tikslais.

2. Prekybos knygos pozicijų arba ne prekybos knygos pozicijų, dėl kurių kyla užsienio valiutos kurso rizika arba biržos prekių kainos rizika, portfelio nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti įstaigos apskaičiuoja pagal alternatyvų standartizuotą metodą kaip šių trijų sudedamųjų dalių sumą:

a) nuosavų lėšų reikalavimo pagal 2 skirsnyje nustatytą jautrumu grindžiamą metodą;

b) 5 skirsnyje nustatyto nuosavų lėšų reikalavimo įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti, kuris taikomas tik tame skirsnyje nurodytoms prekybos knygos pozicijoms;

c) 4 skirsnyje nustatyto nuosavų lėšų reikalavimo likutinei rizikai padengti, kuris taikomas tik tame skirsnyje nurodytoms prekybos knygos pozicijoms.

2 skirsnis

Jautrumu grindžiamas metodas, skirtas nuosavų lėšų reikalavimui apskaičiuoti

325d straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame skyriuje vartojamų terminų apibrėžtys:

1) rizikos klasė – viena iš šių septynių kategorijų:

i) bendroji palūkanų normos rizika;

ii) pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, kredito maržos rizika;

iii) neįtraukto į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį pakeitimo vertybiniais popieriais kredito maržos rizika;

iv) įtraukto į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį pakeitimo vertybiniais popieriais kredito maržos rizika;

v) nuosavybės vertybinių popierių rizika;

vi) biržos prekių kainos rizika;

vii) užsienio valiutos kurso rizika;

2) jautrumas – santykinis pozicijos vertės pokytis, atsiradęs pakitus vieno iš svarbių pozicijos rizikos veiksnių vertei, apskaičiuotas pagal įstaigos kainodaros modelį pagal 3 skirsnio 2 poskirsnį;

3) grupė – vienos panašaus rizikos pobūdžio rizikos klasės pozicijų pakategorė, kuriai priskirtas 3 skirsnio 1 poskirsnyje apibrėžtas rizikos koeficientas.

325e straipsnis

Jautrumu grindžiamo metodo sudedamosios dalys

1. Nuosavų lėšų reikalavimą rinkos rizikai padengti įstaigos apskaičiuoja pagal jautrumu grindžiamą metodą, susumuodamos šiuos tris nuosavų lėšų reikalavimus pagal 325h straipsnį:

a) nuosavų lėšų reikalavimus delta rizikai, kuri apima finansinės priemonės vertės pokyčių, atsirandančių dėl jos su kintamumu nesusijusių rizikos veiksnių pokyčių, riziką;

b) nuosavų lėšų reikalavimus vega rizikai, kuri apima finansinės priemonės vertės pokyčių, atsirandančių dėl jos su kintamumu susijusių rizikos veiksnių pokyčių, riziką;

c) nuosavų lėšų reikalavimus kreivumo rizikai, kuri apima finansinės priemonės vertės pokyčių, atsirandančių dėl jos pagrindinių su kintamumu nesusijusių rizikos veiksnių pokyčių, riziką, kurios neapima nuosavų lėšų reikalavimai delta rizikai padengti.

2. Atliekant 1 dalyje nurodytus skaičiavimus:

a) visoms finansinių priemonių pozicijoms su šalutinėmis aplinkybėmis taikomi 1 dalies a, b ir c punktuose nurodyti nuosavų lėšų reikalavimai;

b) visoms finansinių priemonių pozicijoms be šalutinių aplinkybių taikomi tik 1 dalies a punkte nurodyti nuosavų lėšų reikalavimai.

Šio skyriaus tikslais finansines priemones su šalutinėmis aplinkybėmis, be kita ko, sudaro: pasirinkimo pirkti sandoriai, pasirinkimo parduoti sandoriai, viršutinės palūkanų normos ribos pasirinkimo sandoriai (angl. *caps*), apatinės palūkanų normos ribos pasirinkimo sandoriai (angl. *floors*), pasirinkimo sandoriai dėl apsikeitimo sandorių, barjero pasirinkimo sandoriai ir egzotiniai pasirinkimo sandoriai. Apskaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti, įterptieji pasirinkimo sandoriai, pvz., išankstinio mokėjimo arba elgesiu grindžiami pasirinkimo sandoriai, laikomi atskiromis pasirinkimo sandorių pozicijomis.

Šio skyriaus tikslais finansinės priemonės, kurių pinigų srautus galima užrašyti kaip pagrindinės finansinės priemonės tariamosios sumos linijinę funkciją, laikomos finansinėmis priemonėmis be šalutinių aplinkybių.

325f straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimai delta ir vega rizikai padengti

1. Apskaičiuodamos nuosavų lėšų reikalavimus delta ir vega rizikai padengti, įstaigos taiko 3 skirsnio 1 poskirsnyje aprašytus delta ir vega rizikos veiksnius.

2. Apskaičiuodamos nuosavų lėšų reikalavimus delta ir vega rizikai padengti, įstaigos taiko 3–8 dalyse nustatytą procesą.

3. Kiekvienos rizikos klasės atveju visų į nuosavų lėšų reikalavimų delta arba vega rizikai padengti taikymo sritį patenkančių finansinių priemonių jautrumas kiekvienam iš į tą rizikos klasę įtrauktų taikomų delta arba vega rizikos veiksnių apskaičiuojamas taikant atitinkamas 3 skirsnio 2 poskirsnyje pateiktas formules. Jei finansinės priemonės vertė priklauso nuo kelių rizikos veiksnių, jautrumas kiekvienam rizikos veiksniui nustatomas atskirai.

4. Jautrumas priskiriamas vienai iš grupių „b“ kiekvienoje rizikos klasėje.

5. Kiekvienoje grupėje „b“ užskaitomas teigiamas ir neigiamas jautrumas tam pačiam rizikos veiksniui – taip nustatomas grynasis jautrumas (s_k) kiekvienam rizikos veiksniui k grupėje.

6. Grynasis jautrumas kiekvienam rizikos veiksniui kiekvienoje grupėje padauginamas iš 6 skirsnyje nustatytų atitinkamų rizikos koeficientų – taip nustatomas svertinis jautrumas kiekvienam rizikos veiksniui toje grupėje pagal šią formulę:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

čia:

WS_k = svertinis jautrumas;

RW_k = rizikos koeficientai, ir

s_k = rizikos veiksnys.

7. Svertinis jautrumas įvairiems rizikos veiksniams kiekvienoje grupėje susumuojamas pagal toliau pateiktą formulę, kurioje žemiausia kiekio riba kvadratinės šaknies funkcijoje yra nulis, – taip nustatomas grupei būdingas jautrumas. Taikomos 6 skirsnyje nustatytos atitinkamos svertinio jautrumo toje pačioje grupėje koreliacijos (ρ_{kl}).

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

čia:

K_b = grupei būdingas jautrumas ir

WS = svertinis jautrumas.

8. Kiekvienos grupės rizikos klasėje grupei būdingas jautrumas apskaičiuojamas pagal 5, 6 ir 7 dalis. Apskaičiavus visų grupių joms būdingą jautrumą, pagal toliau pateiktą formulę susumuojamas svertinis jautrumas visiems rizikos veiksniams visose grupėse, taikant atitinkamas 6 skirsnyje nustatytas svertinio jautrumo įvairiose grupėse koreliacijas γ_{bc}, – taip nustatomas rizikos klasei būdingas nuosavų lėšų reikalavimas delta arba vega rizikai padengti:

*R*izikos klasei būdingas nuosavų lėšų reikalavimas delta arba vega rizikai padengti

$$= \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

čia:

$S_b = \sum_k WS_k$ visų rizikos veiksnių grupėje b ir $S_c = \sum_k WS_k$ grupėje c; jei dėl tų S_b ir S_c verčių gaunamas neigiamas bendros sumos skaičius $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$, įstaigos apskaičiuoja rizikos klasei būdingus nuosavų lėšų reikalavimus delta arba vega rizikai padengti taikydamos alternatyvią specifikaciją, pagal kurią

$S_b = \max [\min (\sum_k WS_k , K_b), -K_b]$ visų rizikos veiksnių grupėje b ir

$S_c = \max [\min (\sum_k WS_k , K_c), -K_c]$ visų rizikos veiksnių grupėje c.

Nuosavų lėšų reikalavimai pagal kiekvieną rizikos klasę delta arba vega rizikai padengti apskaičiuojami pagal 1–8 dalis.

325g straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimai kreivumo rizikai padengti

Įstaigos apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimus kreivumo rizikai padengti pagal 461a straipsnyje nurodytą deleguotąjį aktą.

325h straipsnis

Rizikos klasei būdingų nuosavų lėšų reikalavimų delta, vega ir kreivumo rizikai padengti sumavimas

1. Rizikos klasei būdingus nuosavų lėšų reikalavimus delta, vega ir kreivumo rizikai padengti įstaigos sumuoja pagal 2, 3 ir 4 dalyse nustatytą procesą.

2. 325f ir 325g straipsniuose aprašytas delta, vega ir kreivumo rizikos klasei būdingų nuosavų lėšų reikalavimų apskaičiavimo procesas kiekvienos rizikos klasės atveju atliekamas tris kartus, kaskart taikant skirtingą koreliacijos parametrų ρ_{kl} (koreliacijos tarp rizikos veiksnių grupėje) ir γ_{bc} (koreliacijos tarp grupių rizikos klasėje) rinkinį. Kiekvienas iš tų trijų rinkinių turi atitikti šiuos skirtingus scenarijus:

   a) vidutinių koreliacijų scenarijų, pagal kurį koreliacijos parametrai ρ_{kl} ir γ_{bc} lieka nepakeisti, t. y. liks tokie, kokie nurodyti 6 skirsnyje;

b) didelių koreliacijų scenarijų, pagal kurį 6 skirsnyje nurodyti koreliacijos parametrai ρ_{kl} ir γ_{bc} vienodai padauginami iš 1,25, ρ_{kl} ir γ_{bc} taikoma 100 % aukščiausia riba;

c) mažų koreliacijų scenarijus nustatomas 461a straipsnyje nurodytame deleguotajame akte.

3. Įstaigos apskaičiuoja kiekvieno scenarijaus delta, vega ir kreivumo rizikos klasei būdingus nuosavų lėšų reikalavimų sumą, kad nustatytų tris scenarijams būdingus nuosavų lėšų reikalavimus.

4. Nuosavų lėšų reikalavimas pagal jautrumu grindžiamą metodą yra didžiausias iš trijų scenarijams būdingų nuosavų lėšų reikalavimų, nurodytų 3 dalyje.

325i straipsnis

Indekso finansinių priemonių ir daugybinių pagrindinių pasirinkimo sandorių vertinimas

Įstaigos vertina indekso finansines priemones ir daugybinius pagrindinius pasirinkimo sandorius pagal 461a straipsnyje nurodytą deleguotąjį aktą.

325j straipsnis

Kolektyvinio investavimo subjektų vertinimas

Įstaigos vertina kolektyvinio investavimo subjektus pagal 461a straipsnyje nurodytą deleguotąjį aktą.

325k straipsnis

Platinamos pozicijos

1. Apskaičiuodamos skolos arba nuosavybės finansinių priemonių platinamų pozicijų nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti, įstaigos gali taikyti šiame straipsnyje nustatytą procesą.

2. Įstaigos taiko vieną iš atitinkamų 1 lentelėje nurodytų dauginimo koeficientų visų kiekvieno atskiro emitento platinamų pozicijų grynajam jautrumui, išskyrus platinamas pozicijas, kurias yra pasirašiusios arba kurių nupirkimą oficialiais susitarimais patvirtino trečiosios šalys, ir apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti pagal šiame skyriuje nustatytą metodą, remdamosi pakoreguotu grynuoju jautrumu.

1 lentelė

0 darbo diena	0 %
1 darbo diena	10%
2 ir 3 darbo dienos	25 %
4 darbo diena	50 %
5 darbo diena	75 %
Po 5 darbo dienos	100 %

Šiame straipsnyje nulinė darbo diena – darbo diena, kurią įstaiga besąlygiškai įsipareigoja priimti žinomą kiekį vertybinių popierių už sutartą kainą.

3. Įstaigos praneša kompetentingoms institucijoms apie šiame straipsnyje nustatyto proceso taikymą.

3 skirsnis

Rizikos veiksnių ir jautrumo apibrėžtys

1 poskirsnis

Rizikos veiksnių apibrėžtys

325l straipsnis

Bendrosios palūkanų normos rizikos veiksniai

1. Visų bendrosios palūkanų normos rizikos veiksnių, įskaitant infliacijos riziką ir skirtingų valiutų bazės riziką, atveju nustatoma po vieną kiekvienos valiutos grupę, į kiekvieną iš kurių įtraukiami įvairių rūšių rizikos veiksniai.

   Palūkanų normos pokyčiams jautrioms finansinėms priemonėms taikomi delta bendrosios palūkanų normos rizikos veiksniai yra kiekvienos valiutos atitinkamos nerizikingos palūkanų normos kiekvienu iš toliau nurodytų terminų: 0,25 metų, 0,5 metų, 1 metai, 2 metai, 3 metai, 5 metai, 10 metų, 15 metų, 20 metų, 30 metų. Įstaigos priskiria rizikos veiksnius prie nurodytų trajektorijos viršūnių taikydamos tiesinę interpoliaciją arba metodą, labiausiai derantį su kainodaros funkcijomis, kurias taiko įstaigos nepriklausoma rizikos kontrolės funkcija, pranešdama rinkos riziką arba pelną ir nuostolius vyresniajai vadovybei.

2. Įstaigos gauna kiekvienos valiutos nerizikingas palūkanų normas iš į įstaigos prekybos knygą įtrauktų mažiausios kredito rizikos pinigų rinkos priemonių, pvz., į indeksą įtrauktų vienos nakties apsikeitimo sandorių.

3. Jei įstaigos negali taikyti 2 dalyje nurodyto metodo, nerizikingos palūkanų normos grindžiamos viena arba keliomis teorinių rinkos apsikeitimo sandorių kreivių, kurias įstaiga taiko įvertindama pozicijas rinkos verte, pvz., pasiūlytų tarpbankinių palūkanų normų apsikeitimo sandorių kreivėmis.

   Jei duomenų apie 2 dalyje ir šios dalies pirmoje pastraipoje aprašytas teorines rinkos apsikeitimo sandorių kreives nepakanka, nerizikingos palūkanų normos gali būti išvedamos iš konkrečios valiutos tinkamiausios valstybės obligacijos kreivės.

   Jei įstaigos taiko bendrosios palūkanų normos rizikos veiksnius, išvestus pagal šios dalies antroje pastraipoje nustatytą procedūrą, valstybės skolos finansinėms priemonėms, valstybės skolos finansinei priemonei negalima netaikyti nuosavų lėšų reikalavimų kredito maržos rizikai padengti. Tais atvejais, kai neįmanoma atskirti nerizikingos palūkanų normos nuo kredito maržos sudedamosios dalies, jautrumas rizikos veiksniui priskiriamas ir bendrosios palūkanų normos rizikos, ir kredito maržos rizikos klasėms.

4. Bendrosios palūkanų normos rizikos veiksnių atveju kiekviena valiuta sudaro atskirą grupę. Tos pačios grupės, bet skirtingų terminų rizikos veiksniams įstaigos pagal 6 skirsnį priskiria skirtingą rizikos koeficientą.

Įstaigos taiko papildomus infliacijos rizikos veiksnius skolos finansinėms priemonėms, kurių pinigų srautai funkciškai priklauso nuo infliacijos lygio. Šiuos papildomus rizikos veiksnius sudaro vienas kiekvienos valiutos įvairių terminų teorinių rinkos infliacijos lygių vektorius. Kiekvienos finansinės priemonės atveju vektorių sudaro tiek sudedamųjų dalių, kiek yra infliacijos lygių, kurie taikomi kaip kintamieji pagal šiai finansinei priemonei įstaigos taikomą kainodaros modelį.

5. Finansinės priemonės jautrumą 4 dalyje nurodytam papildomam infliacijos rizikos veiksniui įstaigos apskaičiuoja kaip finansinės priemonės vertės pokytį pagal savo kainodaros modelį, įvykus 1 bazinio punkto pokyčiui kiekvienoje iš vektoriaus sudedamųjų dalių. Kiekviena valiuta sudaro atskirą grupę. Kiekvienoje grupėje įstaigos infliaciją vertina kaip vieną bendrą rizikos veiksnį, nepriklausomai nuo kiekvieno vektoriaus sudedamųjų dalių skaičiaus. Įstaigos grupėje užskaito visą jautrumą infliacijai, apskaičiuotą, kaip aprašyta šioje dalyje, ir taip nustato vieną bendrą kiekvienos grupės grynąjį jautrumą.

6. Skolos finansinėms priemonėms, su kuriomis susiję mokėjimai įvairiomis valiutomis, taip pat taikoma šių skirtingų valiutų bazės rizika. Taikant jautrumu grindžiamą metodą, įstaigų taikytini rizikos veiksniai yra kiekvienos valiutos skirtingų valiutų bazės rizika JAV dolerio arba euro atžvilgiu. Su baze JAV dolerio arba euro atžvilgiu nesusijusias skirtingų valiutų bazes įstaigos apskaičiuoja kaip bazę JAV dolerio atžvilgiu arba bazę euro atžvilgiu.

Kiekvieną skirtingų valiutų bazės rizikos veiksnį sudaro vienas kiekvienos valiutos įvairių terminų skirtingų valiutų bazės vektorius. Kiekvienos skolos finansinės priemonės atveju vektorių sudaro tiek sudedamųjų dalių, kiek yra įvairių valiutų bazių, kurios taikomos kaip kintamieji pagal šiai finansinei priemonei įstaigos taikomą kainodaros modelį. Kiekviena valiuta sudaro atskirą grupę.

Finansinės priemonės jautrumą skirtingų valiutų bazės rizikos veiksniui įstaigos apskaičiuoja kaip finansinės priemonės vertės pokytį pagal savo kainodaros modelį, įvykus 1 bazinio punkto pokyčiui kiekvienoje iš vektoriaus sudedamųjų dalių. Kiekviena valiuta sudaro atskirą grupę. Kiekvienoje grupėje turi būti po du galimus skirtingus rizikos veiksnius: bazė euro atžvilgiu ir bazė JAV dolerio atžvilgiu, nepriklausomai nuo kiekvieno skirtingų valiutų bazės vektoriaus sudedamųjų dalių skaičiaus. Kiekvienoje grupėje gali būti daugiausia dviejų rūšių grynasis jautrumas.

7. Pasirinkimo sandoriams su bendrajai palūkanų normai jautriomis pagrindinėmis finansinėmis priemonėmis taikomi vega bendrosios palūkanų normos rizikos veiksniai yra 2 ir 3 dalyse aprašytų atitinkamų nerizikingų palūkanų normų numanomas kintamumas, priskiriamas grupėms atsižvelgiant į valiutą ir šiems kiekvienos grupės terminams: 0,5 metų, 1 metai, 3 metai, 5 metai, 10 metų. Dėl kiekvienos valiutos nustatoma po vieną grupę.

   Užskaitos tikslais su tomis pačiomis nerizikingomis palūkanų normomis susijusį ir prie tų pačių terminų priskirtą numanomą kintamumą įstaigos laiko tuo pačiu rizikos veiksniu.

Jei įstaigos priskiria numanomą kintamumą šioje dalyje nurodytiems terminams, taikomi šie reikalavimai:

a) jei pasirinkimo sandorio terminas suderintas su pagrindinės finansinės priemonės terminu, atsižvelgiama į vieną bendrą rizikos veiksnį, kuris priskiriamas tam terminui;

b) jei pasirinkimo sandorio terminas yra trumpesnis už pagrindinės finansinės priemonės terminą, atsižvelgiama į šiuos rizikos veiksnius, kaip nurodyta toliau:

   i) pirmasis rizikos veiksnys priskiriamas pasirinkimo sandorio terminui;

   ii) antrasis rizikos veiksnys priskiriamas likusiam pasirinkimo sandorio pagrindinės finansinės priemonės terminui pasirinkimo sandorio galiojimo pabaigos dieną.

8. Įstaigų taikytinus kreivumo bendrosios palūkanų normos rizikos veiksnius sudaro vienas nerizikingų palūkanų normų vektorius, atitinkantis konkrečią kiekvienos valiutos nerizikingo pelningumo kreivę. Kiekviena valiuta sudaro atskirą grupę. Kiekvienos finansinės priemonės atveju vektorių sudaro tiek sudedamųjų dalių, kiek yra nerizikingų palūkanų normų skirtingų terminų, kurie taikomi kaip kintamieji pagal šiai finansinei priemonei įstaigos taikomą kainodaros modelį.

9. Finansinės priemonės jautrumą kiekvienam rizikos veiksniui, taikytam kreivumo rizikos formulėje, įstaigos apskaičiuoja pagal 325g straipsnį. Nustatydamos kreivumo riziką, įstaigos skirtingas pelningumo kreives atitinkančius vektorius, kuriuos sudaro skirtingas sudedamųjų dalių skaičius, laiko tuo pačiu rizikos veiksniu, jei šie vektoriai atitinka tą pačią valiutą. Įstaigos užskaito jautrumą tam pačiam rizikos veiksniui. Nustatomas tik vienas kiekvienos grupės grynasis jautrumas.

   Infliacijos ir skirtingų valiutų bazės rizikai nuosavų lėšų reikalavimai kreivumo rizikai padengti netaikomi.

325m straipsnis

Pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, kredito maržos rizikos veiksniai

1. Kredito maržai jautrioms pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, finansinėms priemonėms įstaigų taikytini delta kredito maržos rizikos veiksniai yra tų priemonių emitentų kredito maržos normos, išvestos iš atitinkamų skolos finansinių priemonių ir kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių ir priskirtos prie kiekvieno iš šių terminų: 0,5 metų, 1 metai, 3 metai, 5 metai, 10 metų. Įstaigos taiko vieną rizikos veiksnį kiekvienam emitentui ir terminui, neatsižvelgdamos į tai, ar šių emitentų kredito maržos normos išvestos iš skolos finansinių priemonių, ar kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių. Grupės yra sektorinės, kaip nurodyta 6 skirsnyje; į kiekvieną grupę įtraukiami visi atitinkamam sektoriui priskirti rizikos veiksniai.

2. Pasirinkimo sandoriams su kredito maržai jautriomis pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, pagrindinėmis finansinėmis priemonėmis įstaigų taikytini vega kredito maržos rizikos veiksniai yra pagrindinės finansinės priemonės emitento kredito maržos normų, išvestų, kaip nurodyta 1 dalyje, numanomas kintamumas, pagal pasirinkimo sandorio, kuriam taikomas nuosavų lėšų reikalavimas, terminą priskiriamas prie šių terminų: 0,5 metų, 1 metai, 3 metai, 5 metai, 10 metų. Taikomos tos pačios grupės, kurios buvo taikytos pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, delta kredito maržos rizikai.

3. Pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, finansinėms priemonėms įstaigų taikytinus kreivumo kredito maržos rizikos veiksnius sudaro vienas kredito maržos normų vektorius, atitinkantis emitentui būdingą kredito maržos kreivę. Kiekvienos finansinės priemonės atveju vektorių sudaro tiek sudedamųjų dalių, kiek yra kredito maržos normų skirtingų terminų, kurie taikomi kaip kintamieji pagal šiai finansinei priemonei įstaigos taikomą kainodaros modelį. Taikomos tos pačios grupės, kurios buvo taikytos pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, delta kredito maržos rizikai.

4. Finansinės priemonės jautrumą kiekvienam rizikos veiksniui, taikytam kreivumo rizikos formulėje, įstaigos apskaičiuoja pagal 325g straipsnį. Nustatydamos kreivumo riziką, įstaigos iš atitinkamų skolos finansinių priemonių arba kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių išvestus vektorius, kuriuos sudaro skirtingas sudedamųjų dalių skaičius, laiko tuo pačiu rizikos veiksniu, jei tie vektoriai atitinka tą patį emitentą.

325n straipsnis

Pakeitimo vertybiniais popieriais kredito maržos rizikos veiksniai

1. Įstaigos taiko 3 dalyje nurodytus kredito maržos rizikos veiksnius į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį įtrauktoms pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, kaip nurodyta 325 straipsnio 6, 7 ir 8 dalyse.

   Įstaigos taiko 5 dalyje nurodytus kredito maržos rizikos veiksnius į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį neįtrauktoms pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, kaip nurodyta 325 straipsnio 6, 7 ir 8 dalyse.

2. Į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį įtraukto pakeitimo vertybiniais popieriais kredito maržos rizikai taikytinos grupės yra tokios pat kaip ir pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, kredito maržos rizikai taikytinos grupės, kaip nurodyta 6 skirsnyje.

   Į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį neįtraukto pakeitimo vertybiniais popieriais kredito maržos rizikai taikytinos grupės turi būti būdingos tai rizikos klasės kategorijai, kaip nurodyta 6 skirsnyje.

3. Į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį įtrauktoms pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms įstaigų taikytini kredito maržos rizikos veiksniai yra šie:

   a) delta rizikos veiksniai yra visos atitinkamos pakeitimo vertybiniais popieriais pagrindinių pozicijų emitentų kredito maržos normos, išvestos iš atitinkamų skolos finansinių priemonių ir kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių dėl kiekvieno iš šių terminų: 0,5 metų, 1 metai, 3 metai, 5 metai, 10 metų;

b) pasirinkimo sandoriams su pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijomis, kurios yra įtrauktos į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį kaip pagrindinės pozicijos, taikytini vega rizikos veiksniai yra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos pagrindinių pozicijų emitentų kredito maržų numanomas kintamumas, išvestas, kaip aprašyta šios dalies a punkte, ir pagal atitinkamo pasirinkimo sandorio, kuriam taikomi nuosavų lėšų reikalavimai, terminą priskiriamas prie šių terminų: 0,5 metų, 1 metai, 3 metai, 5 metai, 10 metų;

c) kreivumo rizikos veiksniai yra atitinkamos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos pagrindinių pozicijų emitentų kredito maržos pelningumo kreivės, išreikštos kaip įvairių terminų kredito maržos normų vektorius ir išvestos kaip nurodyta šios dalies a punkte; kiekvienos finansinės priemonės atveju vektorių sudaro tiek sudedamųjų dalių, kiek yra kredito maržos normų skirtingų terminų, kurie taikomi kaip kintamieji pagal šiai finansinei priemonei įstaigos taikomą kainodaros modelį.

4. Įstaigos apskaičiuoja pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos jautrumą kiekvienam rizikos veiksniui, taikytam kreivumo rizikos formulėje, kaip nurodyta 325g straipsnyje. Nustatydamos kreivumo riziką, įstaigos iš atitinkamų skolos finansinių priemonių arba kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių išvestus vektorius, kuriuos sudaro skirtingas sudedamųjų dalių skaičius, laiko tuo pačiu rizikos veiksniu, jei tie vektoriai atitinka tą patį emitentą.

5. Į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį neįtrauktoms pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms įstaigų taikytini kredito maržos rizikos veiksniai susiję ne su pagrindinių finansinių priemonių kainų skirtumu, bet su segmento kainų skirtumu, ir yra šie:

   a) delta rizikos veiksniai yra atitinkamos segmento kredito maržos normos, pagal segmento terminą priskirtos prie šių terminų: 0,5 metų, 1 metai, 3 metai, 5 metai, 10 metų;

   b) pasirinkimo sandoriams su pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijomis, kurios nėra įtrauktos į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį kaip pagrindinės pozicijos, taikytini vega rizikos veiksniai yra segmentų kredito maržų numanomas kintamumas; kiekvienas kintamumas pagal pasirinkimo sandorio, kuriam taikomi nuosavų lėšų reikalavimai, terminą priskiriamas prie šių terminų: 0,5 metų, 1 metai, 3 metai, 5 metai, 10 metų;

   c) kreivumo rizikos veiksniai yra tokie patys kaip aprašytieji šios dalies a punkte; visiems tiems rizikos veiksniams taikomas bendrasis rizikos koeficientas, kaip nurodyta 6 skirsnyje.

325o straipsnis

Nuosavybės vertybinių popierių rizikos veiksniai

1. Visų nuosavybės vertybinių popierių rizikos veiksnių grupės yra 6 skirsnyje nurodytos sektorinės grupės.

2. Nuosavybės vertybinių popierių delta rizikos veiksniai, kuriuos turi taikyti įstaigos, yra visos nuosavybės vertybinių popierių neatidėliotino sandorio kainos ir visos nuosavybės vertybinių popierių atpirkimo sandorių palūkanų normos.

   Nuosavybės vertybinių popierių rizikos nustatymo tikslais, konkreti nuosavybės vertybinių popierių atpirkimo sandorių palūkanų normų kreivė yra vienas bendras rizikos veiksnys, išreiškiamas kaip įvairių terminų atpirkimo sandorių palūkanų normų vektorius. Kiekvienos finansinės priemonės atveju vektorių sudaro tiek sudedamųjų dalių, kiek yra atpirkimo sandorių palūkanų normų skirtingų terminų, kurie taikomi kaip kintamieji pagal šiai finansinei priemonei įstaigos taikomą kainodaros modelį.

   Finansinės priemonės jautrumą nuosavybės vertybinių popierių rizikos veiksniui įstaigos apskaičiuoja kaip finansinės priemonės vertės pokytį pagal savo kainodaros modelį, įvykus 1 bazinio punkto pokyčiui kiekvienoje iš vektoriaus sudedamųjų dalių. Įstaigos užskaito to paties nuosavybės vertybinio popieriaus jautrumą atpirkimo sandorių palūkanų normos rizikos veiksniui, neatsižvelgdamos į kiekvieno vektoriaus sudedamųjų dalių skaičių.

3. Pasirinkimo sandoriams su nuosavybės vertybiniams popieriams jautriomis pagrindinėmis finansinėmis priemonėmis įstaigų taikytini nuosavybės vertybinių popierių vega rizikos veiksniai yra nuosavybės vertybinių popierių neatidėliotinų sandorių kainų numanomas kintamumas, pagal atitinkamų pasirinkimo sandorių, kuriems taikomi nuosavų lėšų reikalavimai, terminus priskiriamas prie šių terminų: 0,5 metų, 1 metai, 3 metai, 5 metai, 10 metų. Nuosavybės vertybinių popierių atpirkimo sandorių palūkanų normoms nuosavų lėšų reikalavimai vega rizikai padengti netaikomi.

4. Pasirinkimo sandoriams su nuosavybės vertybiniams popieriams jautriomis pagrindinėmis finansinėmis priemonėmis įstaigų taikytini nuosavybės vertybinių popierių kreivumo rizikos veiksniai yra visos nuosavybės vertybinių popierių neatidėliotinų sandorių kainos, neatsižvelgiant į atitinkamų pasirinkimo sandorių terminą. Nuosavybės vertybinių popierių atpirkimo sandorių palūkanų normoms nuosavų lėšų reikalavimai kreivumo rizikai padengti netaikomi.

325p straipsnis

Biržos prekių kainos rizikos veiksniai

1. Visų biržos prekių kainos rizikos veiksnių grupės yra 6 skirsnyje nurodytos sektorinės grupės.

2. Biržos prekių kainai jautrioms finansinėms priemonėms įstaigų taikytini biržos prekių kainos delta rizikos veiksniai yra kiekvienos biržos prekių rūšies biržos prekių neatidėliotinų sandorių visos kainos kiekvienu iš toliau nurodytų terminų: 0,25 metų, 0,5 metų, 1 metai, 2 metai, 3 metai, 5 metai, 10 metų, 15 metų, 20 metų, 30 metų. Dvi tos pačios rūšies ir to paties termino biržos prekių kainas įstaigos laiko tuo pačiu rizikos veiksniu tik tuo atveju, jei teisinės sąlygos dėl pristatymo vietos yra identiškos.

3. Pasirinkimo sandoriams su biržos prekių kainoms jautriomis pagrindinėmis finansinėmis priemonėmis įstaigų taikytini biržos prekių kainos vega rizikos veiksniai yra kiekvienos biržos prekių rūšies biržos prekių kainos numanomas kintamumas, pagal atitinkamų pasirinkimo sandorių, kuriems taikomi nuosavų lėšų reikalavimai, terminus priskiriamas prie šių terminų: 0,5 metų, 1 metai, 3 metai, 5 metai, 10 metų. Tam pačiam terminui priskirtą jautrumą tos pačios rūšies biržos prekių kainoms įstaigos laiko vienu bendru rizikos veiksniu ir užskaito.

4. Pasirinkimo sandoriams su biržos prekių kainoms jautriomis pagrindinėmis finansinėmis priemonėmis įstaigų taikytini biržos prekių kainos kreivumo rizikos veiksniai yra vienas biržos prekių kainų su skirtingais kiekvienos biržos prekių rūšies terminais rinkinys, išreikštas kaip vektorius. Kiekvienos finansinės priemonės atveju vektorių sudaro tiek sudedamųjų dalių, kiek yra tų biržos prekių kainų, kurios taikomos kaip kintamieji pagal šiai finansinei priemonei įstaigos taikomą kainodaros modelį. Įstaigos neskirsto biržos prekių kainų pagal pristatymo vietą.

   Finansinės priemonės jautrumas kiekvienam rizikos veiksniui, taikytam kreivumo rizikos formulėje, apskaičiuojamas kaip nurodyta 325g straipsnyje. Nustatydamos kreivumo riziką, įstaigos vektorius, kuriuos sudaro skirtingas sudedamųjų dalių skaičius, laiko tuo pačiu rizikos veiksniu, jei šie vektoriai atitinka tą pačią biržos prekių rūšį.

325q straipsnis

Užsienio valiutos kurso rizikos veiksniai

1. Užsienio valiutos kursui jautrioms finansinėms priemonėms įstaigų taikytini užsienio valiutos kurso delta rizikos veiksniai yra valiutos, kuria denominuota finansinė priemonė, ir įstaigos ataskaitose nurodomos valiutos visi dabartiniai rinkos kursai. Dėl kiekvienos valiutų poros nustatoma po vieną grupę, kurią sudaro vienas bendras rizikos veiksnys ir vienas bendras grynasis jautrumas.

2. Pasirinkimo sandoriams su užsienio valiutos kursui jautriomis pagrindinėmis finansinėmis priemonėmis įstaigų taikytini užsienio valiutos kurso vega rizikos veiksniai yra 1 dalyje nurodytų valiutų porų kursų numanomas kintamumas. Šis valiutų kursų numanomas kintamumas pagal atitinkamų pasirinkimo sandorių, kuriems taikomi nuosavų lėšų reikalavimai, terminus priskiriamas prie šių terminų: 0,5 metų, 1 metai, 3 metai, 5 metai, 10 metų.

3. Pasirinkimo sandoriams su užsienio valiutos kursui jautriomis pagrindinėmis finansinėmis priemonėmis įstaigų taikytini užsienio valiutos kurso kreivumo rizikos veiksniai yra tie patys, kaip nurodyta 1 dalyje.

4. Nereikalaujama, kad įstaigos dėl visų užsienio valiutos kurso delta, vega ir kreivumo rizikos veiksnių skirtų šalies ir užsienio valiutos variantus.

2 poskirsnis

Jautrumo apibrėžtys

325r straipsnis

Jautrumas delta rizikai

1. Jautrumą delta bendrosios palūkanų normos rizikai įstaigos apskaičiuoja taip:

   a) jautrumas rizikos veiksniams, kuriuos sudaro nerizikingos palūkanų normos, apskaičiuojamas taip:

$$s_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_i(r_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

   čia:

   $s_{r_{kt}}$ = jautrumas rizikos veiksniams, kuriuos sudaro nerizikingos palūkanų normos;

   r_{kt} = termino t nerizikingos kreivės k norma;

   V_i (.) = finansinės priemonės i kainodaros funkcija ir

   x,y = kiti nei r_{kt} kainodaros funkcijos V_i rizikos veiksniai;

b) jautrumas rizikos veiksniams, kuriuos sudaro infliacijos rizika ir skirtingų valiutų bazė, apskaičiuojamas taip:

$$s_{x_j} = \frac{V_i\left(\bar{x}_{ji} + 0{,}0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots\right) - V_i\left(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots\right)}{0{,}0001}$$

čia:

s_{x_j} = jautrumas rizikos veiksniams, kuriuos sudaro infliacijos rizika ir skirtingų valiutų bazė;

$\bar{x}_{ji}$ = m sudedamųjų dalių, atitinkančių konkrečios valiutos teorinės infliacijos kreivę arba skirtingų valiutų bazės kreivę j, vektorius, kai m yra taikant finansinės priemonės i kainodaros modelį taikomų su infliacija arba skirtingomis valiutomis susijusių kintamųjų skaičius;

$\overline{I_m}$ = matmens vieneto matrica (1 x m);

V_i (.) = finansinės priemonės i kainodaros funkcija ir

y, z = kiti kainodaros modelio kintamieji.

2. Visų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų ir pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, jautrumą delta kredito maržos rizikai įstaigos apskaičiuoja taip:

$$s_{cs_{kt}} = \frac{V_i\left(\ cs_{kt} + 0{,}0001, x, y, \ldots\right) - V_i\left(cs_{kt}, x, y \ldots\right)}{0{,}0001}$$

čia:

$s_{cs_{kt}}$ = visų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų ir pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, jautrumas delta kredito maržos rizikai;

cs_{kt} = emitento j kredito maržos normos vertė suėjus terminui t;

V_i (.) = finansinės priemonės i kainodaros funkcija ir

x,y = kiti nei cs_{kt} kainodaros funkcijos V_i rizikos veiksniai.

3. Jautrumą delta nuosavybės vertybinių popierių rizikai įstaigos apskaičiuoja taip:

a) jautrumas rizikos veiksniams, kuriuos sudaro nuosavybės vertybinių popierių neatidėliotinų sandorių kainos, apskaičiuojamas taip:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ EQ_k, x, y, \ldots) - V_i(EQ_k, x, y, \ldots)}{0{,}01}$$

čia:

s_k = jautrumas rizikos veiksniams, kuriuos sudaro nuosavybės vertybinių popierių neatidėliotinų sandorių kainos;

k = konkretus nuosavybės vertybinis popierius;

EQ_k = šio nuosavybės vertybinio popieriaus neatidėliotino sandorio kainos vertė;

V_i (.) = finansinės priemonės i kainodaros funkcija ir

x,y = kiti nei EQ_k kainodaros funkcijos V_i rizikos veiksniai;

b) jautrumas rizikos veiksniams, kuriuos sudaro nuosavybės vertybinių popierių atpirkimo sandorių palūkanų normos, apskaičiuojamas taip:

$$s_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0{,}0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots)}{0{,}0001}$$

čia:

s_{x_k} = jautrumas rizikos veiksniams, kuriuos sudaro nuosavybės vertybinių popierių atpirkimo sandorių palūkanų normos;

k = indeksas, žymintis nuosavybės vertybinį popierių;

$\bar{x}_{ki}$ = m sudedamųjų dalių vektorius, atitinkantis konkretaus nuosavybės vertybinio popieriaus k atpirkimo sandorio termino struktūrą, kai m lygus atpirkimo sandorių palūkanų normų, atitinkančių įvairius pagal finansinės priemonės i kainodaros modelį taikomus terminus, skaičiui;

$\overline{I_m}$ = matmens vieneto matrica (1 · m);

V_i (.) = finansinės priemonės i kainodaros funkcija ir

y,z = kiti nei $\bar{x}_{ki}$ kainodaros funkcijos V_i rizikos veiksniai;

4. Jautrumą delta biržos prekių kainos rizikai kiekvienam rizikos veiksniui k įstaigos apskaičiuoja taip:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ CTY_k) - V_i(CTY_k)}{0{,}01}$$

čia:

s_k = jautrumas delta biržos prekių kainos rizikai;

k = konkretus biržos prekių kainos rizikos veiksnys;

CTY_k = rizikos veiksnio k vertė;

V_i (.) = finansinės priemonės i rinkos vertė kaip rizikos veiksnio k funkcija ir

y, z = kiti nei CTY_k finansinės priemonės i kainodaros modelio rizikos veiksniai.

5. Jautrumą delta užsienio valiutos kurso rizikai kiekvienam užsienio valiutos kurso rizikos veiksniui k įstaigos apskaičiuoja taip:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ FX_k) - V_i(FX_k)}{0{,}01}$$

čia:

s_k = jautrumas delta užsienio valiutos kurso rizikai;

k = konkretus užsienio valiutos kurso rizikos veiksnys;

FX_k = rizikos veiksnio vertė;

V_i (.) = finansinės priemonės i rinkos vertė kaip rizikos veiksnio k funkcija ir

y, z = kiti nei FX_k finansinės priemonės i kainodaros modelio rizikos veiksniai.

325s straipsnis

Jautrumas vega rizikai

1. Pasirinkimo sandorio jautrumą vega rizikai konkrečiam rizikos veiksniui k įstaigos apskaičiuoja taip:

$$s_k = \frac{V_i(0{,}01 + \ vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0{,}01}$$

čia:

s_k = pasirinkimo sandorio jautrumas vega rizikai;

k = konkretus vega rizikos veiksnys, kurį sudaro numanomas kintamumas;

vol_k = to rizikos veiksnio vertė, kuri turėtų būti išreiškiama procentine dalimi ir

x,y = kiti nei vol_k kainodaros funkcijos V_i rizikos veiksniai.

2. Rizikos klasių, kuriose vega rizikos veiksniai turi termino matmenį, bet kuriose rizikos veiksnių priskyrimo taisyklės netaikomos, nes pasirinkimo sandorių terminas nėra nustatytas, atveju įstaigos tuos rizikos veiksnius priskiria ilgiausiam nurodytam terminui. Tiems pasirinkimo sandoriams taikomas likutinės rizikos papildomas mokestis.

3. Pasirinkimo sandorių be nustatytos vykdymo arba maksimalios kainos ir pasirinkimo sandorių su nustatytomis keliomis vykdymo arba maksimaliomis kainomis atveju įstaigos vykdymo kainoms ir terminams taiko tokį priskyrimą, kokį įstaiga taiko viduje nustatydama pasirinkimo sandorio kainą. Tiems pasirinkimo sandoriams taip pat taikomas likutinės rizikos papildomas mokestis.

4. Įstaigos neskaičiuoja į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį įtrauktų pakeitimo vertybiniais popieriais segmentų vega rizikos, kaip nurodyta 325 straipsnio 6, 7 ir 8 dalyse, kurių numanomas kintamumas nenustatytas. Tų pakeitimo vertybiniais popieriais segmentų nuosavų lėšų reikalavimai delta ir kreivumo rizikai padengti yra apskaičiuojami.

325t straipsnis

Jautrumo apskaičiavimo reikalavimai

1. Naudodamos šiame poskirsnyje nurodytas formules, įstaigos išveda jautrumą iš įstaigos kainodaros modelių, kurių pagrindu vyresniajai vadovybei pranešama apie pelną ir nuostolius.

   Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad įstaiga, kuriai buvo suteiktas leidimas naudoti 1b skyriuje išdėstytą alternatyvų vidaus modelių metodą, apskaičiuodama ir pranešdama nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti pagal 430b straipsnio 3 dalį jautrumo apskaičiavimui pagal šį straipsnį naudotų vidaus modelių metodo rizikos vertinimo sistemos kainodaros funkcijas.

2. Apskaičiuodamos finansinių priemonių su šalutinėmis aplinkybėmis jautrumą delta rizikai, kaip nurodyta 325e straipsnio 2 dalies a punkte, įstaigos gali daryti prielaidą, kad numanomo kintamumo rizikos veiksniai išlieka pastovūs.

3. Apskaičiuojant finansinių priemonių su šalutinėmis aplinkybėmis jautrumą vega rizikai, kaip nurodyta 325e straipsnio 2 dalies a punkte, taikomi šie reikalavimai:

   a) bendrosios palūkanų normos rizikos ir kredito maržos rizikos atveju įstaigos daro prielaidą, kad kiekvienos valiutos atveju kintamumo rizikos veiksnių, kuriems apskaičiuojama vega rizika, pagrindinių priemonių skirstinys toms finansinėms priemonėms naudojamuose kainodaros modeliuose yra logaritminis normalusis arba normalusis;

   b) nuosavybės vertybinių popierių rizikos, biržos prekių kainos rizikos ir valiutų kursų rizikos atveju įstaigos daro prielaidą, kad kintamumo rizikos veiksnių, kuriems apskaičiuojama vega rizika, pagrindinių priemonių skirstinys finansinėms priemonėms naudojamuose kainodaros modeliuose yra logaritminis normalusis.

4. Įstaigos apskaičiuoja visą jautrumą, išskyrus jautrumą kredito vertinimo koregavimams.

5. Nukrypstant nuo 1 dalies, kompetentingoms institucijoms suteikus leidimą, apskaičiuodama prekybos knygos pozicijos nuosavų lėšų reikalavimus pagal šį skyrių įstaiga gali naudoti alternatyvias jautrumo delta rizikai apibrėžtis, jei įstaiga atitinka visas šias sąlygas:

   a) tos alternatyvios apibrėžtys yra naudojamos vidaus rizikos valdymo tikslais ir įstaigos nepriklausomo rizikos kontrolės padaliniui teikiant vyresniajai vadovybei pelno ir nuostolių ataskaitas;

   b) įstaiga įrodo, kad tos alternatyvios apibrėžtys yra tinkamesnės atitinkamam pozicijos jautrumui nustatyti nei šiame poskirsnyje išdėstytos formulės ir kad taip nustatomas jautrumas iš esmės nesiskiria nuo tų formulių.

6. Nukrypstant nuo 1 dalies, kompetentingoms institucijoms suteikus leidimą, apskaičiuodama prekybos knygos pozicijos nuosavų lėšų reikalavimus pagal šį skyrių įstaiga gali apskaičiuoti vega jautrumą remdamasi alternatyvių jautrumo apibrėžčių linijine transformacija, jei įstaiga atitinka abi šias sąlygas:

   a) tos alternatyvios apibrėžtys yra naudojamos vidaus rizikos valdymo tikslais ir tuomet, kai tos įstaigos nepriklausomas rizikos kontrolės padalinys praneša vyresniajai vadovybei apie pelną ir nuostolius;

b) įstaiga įrodo, kad tos alternatyvios apibrėžtys yra tinkamesnės atitinkamam pozicijos jautrumui nustatyti nei šiame poskirsnyje išdėstytos formulės ir kad pirmoje pastraipoje nurodyta linijinė transformacija atspindi jautrumą vega rizikai.

4 skirsnis

Likutinės rizikos papildomas mokestis

325u straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimai likutinei rizikai padengti

1. Be 2 skirsnyje nustatytų nuosavų lėšų reikalavimų rinkos rizikai padengti, įstaigos pagal šį straipsnį taiko papildomus nuosavų lėšų reikalavimus finansinėms priemonėms, kurioms kyla likutinė rizika.

2. Laikoma, kad finansinėms priemonėms likutinė rizika kyla, jei jos atitinka kurią nors iš šių sąlygų:

a) finansinė priemonė yra susieta su egzotine pagrindine pozicija, kuri šio skyriaus tikslais yra prekybos knygos finansinė priemonė, susieta su pagrindine pozicija, nepatenkančia į delta, vega arba kreivumo rizikos vertinimo pagal 2 skirsnyje nustatytą jautrumu grindžiamą metodą arba 5 skirsnyje nustatyto nuosavų lėšų reikalavimo įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti taikymo sritį;

b) finansinė priemonė yra priemonė, kuria prisiimama kita likutinė rizika ir kuri šio straipsnio tikslais yra bet kuri iš šių priemonių:

i) finansinės priemonės, kurioms taikomi nuosavų lėšų reikalavimai vega ir kreivumo rizikai padengti pagal 2 skirsnyje nustatytą jautrumu grindžiamą metodą ir dėl kurių atsiranda atsiskaitymai, kurių negalima atkartoti kaip paprasčiausių pasirinkimo sandorių baigtinio linijinio derinio su viena pagrindine nuosavybės vertybinių popierių kaina, biržos prekių kaina, valiutos keitimo kursu, obligacijų kaina, kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorio kaina arba palūkanų normų apsikeitimo sandoriu;

ii) finansinės priemonės, kurios yra į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį įtrauktos pozicijos, kaip nurodyta 325 straipsnio 6 dalyje; į apsidraudimą, įtrauktą į tą alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį, kaip nurodyta 325 straipsnio 8 dalyje, neatsižvelgiama.

3. 1 dalyje nurodytus papildomus nuosavų lėšų reikalavimus įstaigos apskaičiuoja kaip 2 dalyje nurodytų finansinių priemonių bendrųjų tariamųjų sumų sumą, padaugintą iš šių rizikos koeficientų:

a) 2 dalies a punkte nurodytų finansinių priemonių atveju – 1,0 %;

b) 2 dalies b punkte nurodytų finansinių priemonių atveju – 0,1 %.

4. Nukrypstant nuo 1 dalies, nuosavų lėšų reikalavimo likutinei rizikai padengti įstaiga netaiko finansinei priemonei, kuri atitinka kurią nors iš šių sąlygų:

a) finansinė priemonė yra įtraukta į pripažintos biržos sąrašą;

b) finansinė priemonė atitinka pagrindinės sandorio šalies atliekamos tarpuskaitos reikalavimus pagal Reglamentą (ES) Nr. 648/2012;

c) finansinė priemonė visiškai padengia prekybos knygos kitos pozicijos rinkos riziką – šiuo atveju šioms dviem identiškoms prekybos knygos pozicijoms nuosavų lėšų reikalavimas likutinei rizikai padengti netaikomas.

5. 2 dalies tikslais EBI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose nustato, kas yra egzotinė pagrindinė pozicija ir kurioms finansinėms priemonėms prisiimama likutinė rizika, projektus.

Rengdama tuos techninių reguliavimo standartų projektus EBI išnagrinėja, ar egzotinėmis pagrindinėmis pozicijomis turėtų būti laikoma ilgaamžiškumo rizika, orai, stichinės nelaimės ir būsimas patirtinas kintamumas;

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [dveji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

5 skirsnis

Nuosavų lėšų reikalavimai įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti

325v straipsnis

Apibrėžtys ir bendrosios nuostatos

1. Šiame skirsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:

   a) trumpoji pozicija – pozicija, susidaranti, kai dėl emitento arba emitentų grupės įsipareigojimų neįvykdymo įstaiga gauna pelno, neatsižvelgiant į finansinės priemonės arba sandorio, dėl kurių atsiranda pozicija, rūšį;

   b) ilgoji pozicija – pozicija, susidaranti, kai dėl emitento arba emitentų grupės įsipareigojimų neįvykdymo įstaiga patiria nuostolių, neatsižvelgiant į finansinės priemonės arba sandorio, dėl kurių atsiranda pozicija, rūšį;

   c) bendroji staigaus įsipareigojimų neįvykdymo rizikos (bendroji JTD, angl. *jump to defaul*t) suma – nustatytas konkrečios pozicijos nuostolių arba pelno, kurie (-is) atsirastų dėl įsipareigojančiojo asmens įsipareigojimų neįvykdymo, dydis;

   d) grynoji staigaus įsipareigojimų neįvykdymo rizikos (grynoji JTD) suma – nustatytas nuostolių arba pelno, kuriuos (-į) įstaiga patirtų dėl įsipareigojančiojo asmens įsipareigojimų neįvykdymo užskaičius bendrąsias JTD sumas, dydis;

e) nuostolis dėl įsipareigojimų neįvykdymo (angl. *loss given default*) arba LGD – įsipareigojančiojo asmens išleistos finansinės priemonės nuostolis dėl šio įsipareigojančiojo asmens įsipareigojimų neįvykdymo, išreikštas finansinės priemonės tariamosios sumos dalimi;

f) įsipareigojimų neįvykdymo rizikos koeficientas – procentinė dalis, atitinkanti nustatytą kiekvieno įsipareigojančiojo asmens įsipareigojimų neįvykdymo tikimybę pagal šio įsipareigojančiojo asmens kreditingumą.

2. Nuosavų lėšų reikalavimai įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti taikomi skolos ir nuosavybės finansinėms priemonėms, išvestinėms finansinėms priemonėms, kurių pagrindinės finansinės priemonės yra tos finansinės priemonės, ir išvestinėms finansinėms priemonėms, kurių atsiskaitymui arba tikrosioms vertėms daro poveikį įsipareigojančiojo asmens, kuris nėra pačios išvestinės finansinės priemonės sandorio šalis, įsipareigojimų neįvykdymas. Reikalavimus įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti kiekvienos iš toliau išvardytų finansinių priemonių rūšių atveju įstaigos apskaičiuoja atskirai: pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį neįtraukto pakeitimo vertybiniais popieriais ir į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį įtraukto pakeitimo vertybiniais popieriais. Įstaigoms taikomi galutiniai nuosavų lėšų reikalavimai įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti yra tų trijų sudedamųjų dalių suma.

1 poskirsnis

Pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, nuosavų lėšų reikalavimai įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti

325w straipsnis

Bendrosios staigaus įsipareigojimų neįvykdymo rizikos sumos

1. Skolos finansinių priemonių kiekvienos ilgosios pozicijos bendrąsias JTD sumas įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\mathrm{JTD_{long}} = \max\left\{\mathrm{LGD}\ \mathrm{V_{notional}} + \mathrm{P\&L_{long}} + \mathrm{Adjustment_{long}}; 0\right\}$$

čia:

$\mathrm{JTD_{long}}$ = ilgosios pozicijos bendroji JTD suma;

$\mathrm{V_{notional}}$ = finansinės priemonės tariamoji suma;

$\mathrm{P\&L_{long}}$ = terminas, kuriuo atliekamas koregavimas dėl pelno ar nuostolių, į kuriuos įstaiga jau yra atsižvelgusi dėl finansinės priemonės, dėl kurios atsiranda ilgoji pozicija, tikrosios vertės pokyčių; pelnas į formulę įtraukiamas su teigiamu, o nuostoliai – su neigiamu ženklu, ir

$\mathrm{Adjustment_{long}}$ = suma, kuria dėl išvestinės finansinės priemonės struktūros įstaigos nuostoliai įsipareigojimų neįvykdymo atveju padidėtų arba sumažėtų, atsižvelgiant į visus pagrindinės finansinės priemonės nuostolius; padidėjimas į Adjustmentlong terminą įtraukiamas su teigiamu, o sumažėjimas – su neigiamu ženklu.

2. Skolos finansinių priemonių kiekvienos trumposios pozicijos bendrąsias JTD sumas įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\mathrm{JTD}_{\mathrm{short}} = \min\{\mathrm{LGD}\ \mathrm{V}_{\mathrm{notional}} + \mathrm{P\&L}_{\mathrm{short}} + \mathrm{Adjustment}_{\mathrm{short}}; 0\}$$

čia:

JTD_{short} = trumposios pozicijos bendroji JTD suma;

$V_{notional}$ = finansinės priemonės tariamoji vertė, įtraukiama į formulę su neigiamu ženklu;

$P\&L_{short}$ = terminas, kuriuo atliekamas koregavimas dėl pelno ar nuostolių, į kuriuos įstaiga jau yra atsižvelgusi dėl finansinės priemonės, dėl kurios atsiranda trumpoji pozicija, tikrosios vertės pokyčių; pelnas į formulę įtraukiamas su teigiamu, o nuostoliai – su neigiamu ženklu, ir

$Adjustment_{short}$ = suma, kuria dėl išvestinės finansinės priemonės struktūros įstaigos pelnas įsipareigojimų neįvykdymo atveju padidėtų arba sumažėtų, atsižvelgiant į visus pagrindinės finansinės priemonės nuostolius. Sumažėjimas į $Adjustment_{short}$ terminą įtraukiamas su teigiamu, o padidėjimas – su neigiamu ženklu.

3. Atliekant 1 ir 2 dalyse nurodytus skaičiavimus įstaigų taikytinas skolos finansinių priemonių LGD yra toks:

   a) didesnio prioriteto neturinčių skolos finansinių priemonių pozicijoms priskiriamas 100 % LGD;

   b) didesnio prioriteto skolos finansinių priemonių pozicijoms priskiriamas 75 % LGD;

   c) 129 straipsnyje nurodytoms padengtų obligacijų pozicijoms priskiriamas 25 % LGD.

4. Atliekant 1 ir 2 dalyse nurodytus skaičiavimus nustatomos tokios tariamosios sumos:

   a) skolos finansinių priemonių tariamoji suma yra skolos finansinės priemonės nominalioji vertė;

   b) su pagrindiniais skolos vertybiniais popieriais susietos išvestinės finansinės priemonės tariamoji suma yra išvestinės finansinės priemonės tariamoji suma;

5. Nuosavybės finansinių priemonių pozicijų bendrąsias JTD sumas įstaigos, užuot taikiusios 1 ir 2 dalyse nurodytas formules, apskaičiuoja taip:

$$\mathrm{JTD}_{\mathrm{long}} = \max\{\mathrm{LGD} \cdot \mathrm{V} + \mathrm{P\&L}_{\mathrm{long}} + \mathrm{Adjustment}_{\mathrm{long}}; 0\}$$

$$\mathrm{JTD}_{\mathrm{short}} = \min\{\mathrm{LGD} \cdot \mathrm{V} + \mathrm{P\&L}_{\mathrm{short}} + \mathrm{Adjustment}_{\mathrm{short}}; 0\}$$

čia:

JTD_{long} = ilgosios pozicijos bendroji JTD suma;

JTD_{short} = trumposios pozicijos bendroji JTD suma ir

V = nuosavybės vertybinio popieriaus tikroji vertė arba su pagrindiniais nuosavybės vertybiniais popieriais susietų išvestinių finansinių priemonių atveju – pagrindinio nuosavybės vertybinio popieriaus tikroji vertė.

6. 5 dalyje nustatyto skaičiavimo tikslais įstaigos nuosavybės finansinėms priemonėms priskiria 100 % LGD.

7. Įsipareigojimų neįvykdymo rizikos pozicijų, atsirandančių dėl išvestinių finansinių priemonių, kurių atsiskaitymai įsipareigojančiojo asmens įsipareigojimų neįvykdymo atveju nėra susiję su šio įsipareigojančiojo asmens išleistos konkrečios finansinės priemonės tariamąja suma arba su įsipareigojančiojo asmens LGD arba šio įsipareigojančiojo asmens išleista finansine priemone, bendrosioms JTD sumoms apskaičiuoti įstaigos taiko alternatyvią metodiką pagal 325v straipsnį.

8. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

   a) kaip įstaigos pagal šį straipsnį turi apskaičiuoti įvairių rūšių finansinių priemonių JTD sumas;

   b) kokią alternatyvią metodiką įstaigos turi taikyti 7 dalyje nurodytoms bendrosioms JTD sumoms apskaičiuoti;

   c) kitų nei 4 dalies a ir b punktuose nurodytų finansinių priemonių tariamąsias sumas.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [dveji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

325x straipsnis

Grynosios staigaus įsipareigojimų neįvykdymo rizikos sumos

1. Grynąsias JTD sumas įstaigos apskaičiuoja užskaitydamos trumpųjų pozicijų ir ilgųjų pozicijų bendrąsias JTD sumas. Užskaityti galima tik to paties įsipareigojančiojo asmens pozicijas, kai trumpųjų pozicijų prioritetas yra toks pat kaip ilgųjų pozicijų prioritetas arba už jį mažesnis.

2. Užskaitymas turi būti visiškas arba dalinis, atsižvelgiant į užskaitomų pozicijų terminus:

   a) užskaitymas turi būti visiškas, jei visų užskaitomų pozicijų terminai yra vieni metai arba ilgesni;

   b) užskaitymas turi būti dalinis, jei bent vienos iš užskaitomų pozicijų terminas yra trumpesnis nei vieni metai – šiuo atveju kiekvienos trumpesnio nei vieni metai termino pozicijos JTD sumos dydis padauginamas iš pozicijos termino ir vienų metų santykio.

3. Kai užskaityti neįmanoma, bendrosios JTD sumos yra lygios grynosioms JTD sumoms, jei pozicijų terminai yra vieni metai arba ilgesni. Apskaičiuojant grynąsias JTD sumas trumpesnio nei vieni metai termino bendrosios JTD sumos padauginamos iš pozicijos termino ir vienų metų santykio, taikant trijų mėnesių apatinę ribą.

4. 2 ir 3 dalių tikslais atsižvelgiama veikiau ne į išvestinių finansinių priemonių sutarčių pagrindinių finansinių priemonių, bet į tų sutarčių terminus. Likvidžių nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms įstaigos savo nuožiūra priskiria vienų metų arba trijų mėnesių terminą.

325y straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimo įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti apskaičiavimas

1. Grynosios JTD sumos, neatsižvelgiant į sandorio šalies rūšį, dauginamos iš įsipareigojimų neįvykdymo rizikos koeficientų, kurie atitinka jų kredito kokybę, kaip nurodyta 2 lentelėje:

2 lentelė

Kredito kokybės kategorija	Įsipareigojimų neįvykdymo rizikos koeficientas
1 kredito kokybės žingsnis	0,5 %
2 kredito kokybės žingsnis	3 %
3 kredito kokybės žingsnis	6 %
4 kredito kokybės žingsnis	15 %
5 kredito kokybės žingsnis	30 %
6 kredito kokybės žingsnis	50 %
Nereitinguota	15 %
Neįvykdyta	100 %

2. Pozicijų, kurioms, taikant standartizuotą kredito rizikos vertinimo metodą pagal II antraštinės dalies 2 skyrių, būtų taikomas 0 % rizikos koeficientas, nuosavų lėšų reikalavimams, skirtiems įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti, taikomas 0 % įsipareigojimų neįvykdymo rizikos koeficientas.

3. Svertinė grynoji JTD priskiriama šioms grupėms: įmonės, vyriausybės ir vietos valdžia / savivaldybės.

4. Svertinės grynosios JTD sumos kiekvienoje grupėje susumuojamos pagal šią formulę:

$$DRC_b=\max\left\{\left(\sum_{i \in Long} RW_i \cdot \text{net JTD}_i\right) - WtS \cdot \left(\sum_{i \in Short} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|\right); 0\right\}$$

čia:

DRC_b = grupės b nuosavų lėšų reikalavimas įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti;

i = indeksas, žymintis grupei b priklausančią finansinę priemonę;

RW_i = rizikos koeficientas ir

WtS = santykis, kuriuo pripažįstama nauda grupės apsidraudimo sandoriams, apskaičiuojamas taip:

$$WtS = \frac{\sum \text{net JTD}_{long}}{\sum \text{net JTD}_{long} + \sum |\text{net JTD}_{short}|}$$

Apskaičiuojant DRC_b ir WtS sumuojamos grupei priklausančios visos ilgosios ir trumposios pozicijos, neatsižvelgiant į kredito kokybės žingsnį, prie kurio šios pozicijos priskirtos, – taip nustatomi grupei būdingi nuosavų lėšų reikalavimai įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti.

5. Galutinis pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, nuosavų lėšų reikalavimas įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti apskaičiuojamas tiesiog susumuojant grupės lygmens nuosavų lėšų reikalavimus.

2 poskirsnis

Pakeitimo vertybiniais popieriais, neįtraukto į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį, nuosavų lėšų reikalavimai įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti

325z straipsnis

Staigaus įsipareigojimų neįvykdymo rizikos sumos

1. Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų bendrosios staigaus įsipareigojimų neįvykdymo rizikos sumos yra jų rinkos vertė arba, jeigu rinkos vertė nežinoma, jų tikroji vertė, nustatoma pagal taikytiną apskaitos sistemą.

2. Grynosios staigaus įsipareigojimų neįvykdymo rizikos sumos nustatomos užskaitant ilgųjų pozicijų bendrąsias staigaus įsipareigojimų neįvykdymo rizikos sumas ir trumpųjų pozicijų bendrąsias staigaus įsipareigojimų neįvykdymo rizikos sumas. Užskaityti galima tik tam pačiam segmentui priklausančias tos pačios pagrindinio turto grupės pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas. Neleidžiama užskaityti skirtingų pagrindinio turto grupių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, net jei priskyrimo ir atskyrimo ribos yra tos pačios.

3. Jei, išskaidant arba sujungiant esamas pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, galima visiškai atkartoti kitas esamas pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, išskyrus termino matmenį, užskaitymo tikslais vietoj esamų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų galima taikyti išskaidant arba sujungiant gautas pozicijas.

4. Jei išskaidant arba sujungiant esamas pagrindinių vertybinių popierių pozicijas galima visiškai atkartoti visą esamos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos segmento struktūrą, užskaitymo tikslais vietoj esamų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų galima taikyti išskaidant arba sujungiant gautas pozicijas. Taip naudojami pagrindiniai vertybiniai popieriai yra pašalinami iš įsipareigojimų neįvykdymo rizikos, susijusios su pozicijomis, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, vertinimo.

5. 325x straipsnis taikomas tiek esamoms pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, tiek pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, naudojamoms pagal šio straipsnio 3 arba 4 dalį. Atitinkami terminai yra pakeitimo vertybiniais popieriais segmentų terminai.

325aa straipsnis

Pakeitimo vertybiniais popieriais nuosavų lėšų reikalavimo įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti apskaičiavimas

1. Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų grynosios JTD sumos dauginamos iš 8 % rizikos koeficiento, kuris taikomas atitinkamai į prekybos knygą neįtrauktai pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijai, įskaitant paprastą, skaidrų ir standartizuotą pakeitimą vertybiniais popieriais, laikantis II antraštinės dalies 5 skyriaus 3 skirsnyje nustatytos metodų hierarchijos ir neatsižvelgiant į sandorio šalies rūšį.

2. Visiems segmentams taikomas vienų metų terminas, jei rizikos koeficientai apskaičiuojami pagal SEC-IRBA ir SEC-ERBA.

3. Atskirų piniginių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų pagal riziką įvertintos JTD sumos apribojamos pozicijos tikrąja verte.

4. Pagal riziką įvertintos grynosios JTD sumos priskiriamos šioms grupėms:

   a) vienai visoms įmonėms bendrai grupei, neatsižvelgiant į regioną;

   b) 44 skirtingoms grupėms, atitinkančioms po vieną grupę vienam regionui dėl kiekvienos iš 11 antroje pastraipoje nustatytų turto klasių.

   Pirmos dalies tikslais 11 turto klasių yra šios: turtu užtikrinti komerciniai vekseliai, paskolos automobiliams / automobilių išperkamoji nuoma, būsto hipoteka užtikrinti vertybiniai popieriai (RMBS), kredito kortelės, komercine hipoteka užtikrinti vertybiniai popieriai (CMBS), užstatu užtikrinti paskolos įsipareigojimai, įkeistu turtu užtikrintas skolos įsipareigojimas kvadratu, mažosios ir vidutinės įmonės (MVĮ), studentų paskolos, kitos mažmeninės pozicijos, kitos didmeninės pozicijos. Keturi regionai yra šie: Azija, Europa, Šiaurės Amerika ir likusi pasaulio dalis.

5. Priskirdamos pakeitimo vertybiniais popieriais poziciją grupei, įstaigos remiasi rinkoje paprastai taikoma klasifikacija. Kiekvieną pakeitimo vertybiniais popieriais poziciją įstaigos priskiria tik vienai iš 4 dalyje nurodytų grupių. Bet kuri pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, kurios įstaiga negali priskirti turto klasės grupei arba regionui, atitinkamai priskiriama turto klasei „kitos mažmeninės pozicijos“ arba „kitos didmeninės pozicijos“ arba regionui „likusi pasaulio dalis“.

6. Svertinės grynosios JTD sumos kiekvienoje grupėje susumuojamos taip pat kaip pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, įsipareigojimų neįvykdymo rizikos atveju, taikant 325y straipsnio 4 dalyje pateiktą formulę, – taip nustatomas kiekvienos grupės nuosavų lėšų reikalavimas įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti.

7. Galutinis pakeitimo vertybiniais popieriais, neįtraukto į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį, nuosavų lėšų reikalavimas įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti apskaičiuojamas tiesiog susumuojant grupės lygmens nuosavų lėšų reikalavimus.

3 poskirsnis
Pakeitimo vertybiniais popieriais, įtraukto į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį, nuosavų lėšų reikalavimai įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti

325ab straipsnis
Taikymo sritis

1. Į alternatyvaus koreliacinės prekybos portfelio nuosavų lėšų reikalavimus įtraukiama pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų ir pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, apsidraudimo įsipareigojimų neįvykdymo rizika. Tas apsidraudimas pašalinamas iš įsipareigojimų neįvykdymo rizikos, susijusios su pozicijomis, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, skaičiavimų. Naudos dėl nuosavų lėšų reikalavimų įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti, susijusių su pozicijomis, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, pakeitimo vertybiniais popieriais, neįtraukto į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį, nuosavų lėšų reikalavimų įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti ir pakeitimo vertybiniais popieriais, įtraukto į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį, nuosavų lėšų reikalavimų įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti diversifikacijos neturi būti.

2. Parduodamų pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, kredito ir su nuosavybės vertybiniais popieriais susietų išvestinių finansinių priemonių atveju JTD sumos pagal atskiras sudedamąsias dalis nustatomos taikant peržiūros metodą.

325ac straipsnis

Alternatyvaus koreliacinės prekybos portfelio staigaus įsipareigojimų neįvykdymo rizikos sumos

1. Šiame straipsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:

   a) išskaidymas taikant vertinimo modelį reiškia, kad pakeitimo vertybiniais popieriais vieno pavadinimo sudedamoji dalis vertinama kaip pakeitimo vertybiniais popieriais nesąlyginės vertės ir pakeitimo vertybiniais popieriais sąlyginės vertės skirtumas, darant prielaidą, kad vieno pavadinimo įsipareigojimų neįvykdymo LGD yra 100 %;

   b) atkartojimas – atskirų pakeitimo vertybiniais popieriais indekso segmentų derinio derinimas siekiant atkartoti kitą tos pačios serijos indekso segmentą arba į segmentus nesuskirstytą indekso serijos poziciją;

   c) išskaidymas – indekso atkartojimas pakeitimu vertybiniais popieriais, kurio grupės pagrindinės pozicijos yra tokios pat kaip indeksą sudarančios vieno pavadinimo pozicijos.

2. Alternatyvaus koreliacinės prekybos portfelio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų ir pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, bendrosios JTD sumos yra jų rinkos vertė arba, jeigu rinkos vertė nežinoma, jų tikroji vertė, nustatoma pagal taikytiną apskaitos sistemą.

3. N-tojo įsipareigojimų neįvykdymo produktai vertinami kaip į segmentus suskirstyti produktai, taikant šias priskyrimo ir atskyrimo ribas:

   a) priskyrimo riba = (N – 1) / visi pavadinimai;

   b) atskyrimo riba = N / visi pavadinimai;

      Čia „visi pavadinimai“ – visas pagrindiniame krepšelyje arba grupėje esančių pavadinimų skaičius.

4. Grynosios JTD sumos nustatomos užskaitant ilgųjų pozicijų bendrąsias JTD sumas ir trumpųjų pozicijų bendrąsias JTD sumas. Užskaityti galima tik pozicijas, kurios sutampa visais aspektais, išskyrus terminą. Užskaityti galima tik šiais atvejais:

   a) indeksų, indeksų segmentų ir individualizuotų segmentų atveju galima užskaityti tos pačios indekso šeimos, serijos ir segmento skirtingų terminų pozicijas, laikantis 325x straipsnio nuostatų dėl pozicijų, kurių terminas yra trumpesnis nei vieni metai; ilgųjų ir trumpųjų pozicijų bendrosios JTD sumos, kurios visiškai atkartoja viena kitą, gali būti užskaitomos išskaidant į vieno pavadinimo lygiavertes pozicijas, taikant vertinimo modelį; tokiais atvejais išskaidžius gautų vieno pavadinimo lygiaverčių pozicijų bendrųjų JTD sumų suma yra lygi neišskaidytos pozicijos bendrajai JTD sumai;

b) užskaitymo išskaidant, kaip nurodyta a punkte, neleidžiama taikyti pakartotiniam pakeitimui vertybiniais popieriais ar išvestinėms priemonėms, susijusioms su pakeitimu vertybiniais popieriais;

c) indeksams ir indeksų segmentams galima taikyti užskaitymą atkartojant arba išskaidant tos pačios indekso šeimos, serijos ir segmento skirtingų terminų pozicijas; kai ilgosios ir trumposios pozicijos kitais atžvilgiais yra lygiavertės, išskyrus vieną likutinę sudedamąją dalį, užskaitymas leidžiamas, o grynoji JTD suma turi atitikti likutinę poziciją;

d) skirtingi tos pačios serijos indekso segmentai, skirtingos to paties indekso serijos ir skirtingos indekso šeimos negali būti tarpusavyje užskaitomi.

325ad straipsnis

Alternatyvaus koreliacinės prekybos portfelio nuosavų lėšų reikalavimo įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti apskaičiavimas

1. Grynosios JTD sumos dauginamos iš:

   a) jei produktai suskirstyti į segmentus, – įsipareigojimų neįvykdymo rizikos koeficientų, atitinkančių jų kredito kokybę, kaip nurodyta 325y straipsnio 1 ir 2 dalyse;

   b) jei produktai nesuskirstyti į segmentus – įsipareigojimų neįvykdymo rizikos koeficientų, nurodytų 325aa straipsnio 1 dalyje.

2. Pagal riziką įvertintos grynosios JTD sumos priskiriamos grupėms, atitinkančioms indeksą.

3. Svertinės grynosios JTD sumos kiekvienoje grupėje susumuojamos pagal šią formulę:

$$DRC_b=\max\left\{\left(\sum_{i \in long} RW_i \cdot net\ JTD_i\right) - WtS_{ACTP} \cdot \left(\sum_{i \in short} RW_i \cdot |net\ JTD_i|\right); 0\right\}$$

čia:

DRC_b = grupės b nuosavų lėšų reikalavimas įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti;

i = grupei b priklausanti finansinė priemonė ir

WtS_{ACTP} = santykis, kuriuo pripažįstama nauda grupės apsidraudimo sandoriams, apskaičiuojamas pagal 325y straipsnio 4 dalyje nustatytą WtS formulę, bet naudojant viso alternatyvaus koreliacinės prekybos portfelio ilgąsias ir trumpąsias pozicijas, o ne vien konkrečios grupės pozicijas.

4. Nuosavų lėšų reikalavimus alternatyvaus koreliacinės prekybos portfelio įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti įstaigos apskaičiuoja taikydamos šią formulę:

$$DRC_{ACTP}=\max\left\{\sum_b (\max[DRC_b, 0] + 0{,}5 \cdot (\min[DRC_b, 0]); 0\right\}$$

čia:

DRC_{ACTP} = nuosavų lėšų reikalavimas alternatyvaus koreliacinės prekybos portfelio įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti ir

DRC_b = grupės b nuosavų lėšų reikalavimas įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti.

6 skirsnis

Rizikos koeficientai ir koreliacijos

1 poskirsnis

Delta rizikos koeficientai ir koreliacijos

325ae straipsnis

Bendrosios palūkanų normos rizikos koeficientai

1. Į 325bd straipsnio 7 dalies b punkte nurodytą likvidžiausių valiutų pakategorę neįtrauktų valiutų atveju 3 lentelės kiekvienos grupės jautrumo nerizikingos palūkanų normos rizikos veiksniams rizikos koeficientai nustatomi pagal 461a straipsnyje nurodytą deleguotąjį aktą.

3 lentelė

Grupė	Terminas
1	0,25 metų
2	0,5 metų
3	1 metai
4	2 metai
5	3 metai
6	5 metai
7	10 metų
8	15 metų
9	20 metų
10	30 metų

2. Tiek bet kokio jautrumo infliacijai, tiek skirtingų valiutų bazės rizikos veiksnių bendrasis rizikos koeficientas nustatomas 461a straipsnyje nurodytame deleguotajame akte.

3. Į 325bd straipsnio 7 dalies b punkte nurodytą likvidžiausių valiutų pakategorę įtrauktų valiutų ir įstaigos nacionalinės valiutos nerizikingos palūkanų normos rizikos veiksnių rizikos koeficientai yra 3 lentelėje nurodyti rizikos koeficientai, padalyti iš $\sqrt{2}$.

325af straipsnis

Bendrosios palūkanų normos rizikos koreliacijos grupės viduje

1. Tos pačios grupės bendrosios palūkanų normos rizikos veiksnių, kurie priskirti tam pačiam terminui, bet atitinka skirtingas kreives, dviejų svertinių jautrumų WS_k ir WS_l koreliacija ρkl yra 99,90 %.

2. Skirtingų terminų tos pačios grupės bendrosios palūkanų normos rizikos veiksnių, atitinkančių tą pačią kreivę, dviejų svertinių jautrumų WS_k ir WS_l koreliacija nustatoma pagal šią formulę:

$$\max\left[e^{\left(-\theta\cdot\frac{|T_k-T_l|}{\min\{T_k;\,T_l\}}\right)};\,40\,\%\right]$$

čia:

T_k(atitinkamai T_l) = su nerizikinga palūkanų norma susijęs terminas;

$\theta = 3\ \%$.

3. Skirtingų terminų tos pačios grupės bendrosios palūkanų normos rizikos veiksnių, atitinkančių skirtingas kreives, dviejų svertinių jautrumų WS_k ir WS_l koreliacija ρkl yra lygi 2 dalyje nustatytam koreliacijos parametrui, padaugintam iš 99,90 %.

4. Bendrosios palūkanų normos rizikos veiksnių bet kokio konkretaus svertinio jautrumo WS_k ir infliacijos rizikos veiksnių bet kokio konkretaus svertinio jautrumo WS_l koreliacija yra 40 %.

5. Nustatoma, kad skirtingų valiutų bazės rizikos veiksnių bet kokio konkretaus svertinio jautrumo WS_k ir bendrosios palūkanų normos rizikos veiksnių, įskaitant kitą skirtingų valiutų bazės rizikos veiksnį, bet kokio konkretaus svertinio jautrumo WS_l koreliacija yra 0 %.

325ag straipsnis

Bendrosios palūkanų normos rizikos koreliacijos tarp grupių

1. Sumuojant skirtingų grupių rizikos veiksnius taikomas parametras $\gamma_{bc} = 50\ \%$.

2. Sumuojant valiuta grindžiamą palūkanų normos rizikos veiksnį, kaip nurodyta 325av straipsnio 3 dalyje, ir euru grindžiamą palūkanų normos rizikos veiksnį taikomas parametras γ_{bc} = 80 %.

325ah straipsnis

Kredito maržos rizikos (pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos) koeficientai

1. Kiekvienoje 4 lentelės grupėje visų terminų (0,5 metų, 1 metų, 3 metų, 5 metų, 10 metų) jautrumo kredito maržos rizikos veiksniams pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, rizikos koeficientai turi būti vienodi.

4 lentelė

Grupės numeris	Kredito kokybė	Sektorius	Rizikos koeficientas (procentiniai punktai)
1	Visos	Valstybės narės centrinė valdžia, įskaitant centrinius bankus	0,50 %

Grupės numeris	Kredito kokybė	Sektorius	Rizikos koeficientas (procentiniai punktai)
2	1–3 kredito kokybės žingsniai	Trečiosios valstybės centrinė valdžia, įskaitant centrinius bankus, 117 straipsnio 2 dalyje ar 118 straipsnyje nurodyti daugiašaliai plėtros bankai ir tarptautinės organizacijos	0,5 %
3		Regioninės arba vietos valdžios institucija ir viešojo sektoriaus subjektai	1,0 %
4		Finansų sektoriaus subjektai, įskaitant centrinės valdžios regioninės arba vietos valdžios institucijos įsteigtas kredito įstaigas ir skatinamųjų paskolų teikėjus	5,0 %
5		Pagrindinės medžiagos, energetika, pramonė, žemės ūkis, gamyba, kasyba ir karjerų eksploatavimas	3,0 %
6		Vartojimo prekės ir paslaugos, vežimas ir sandėliavimas, administracinė ir aptarnavimo veikla	3,0 %
7		Technologija, telekomunikacijos	2,0 %
8		Sveikatos priežiūra, komunalinės paslaugos, profesinė ir techninė veikla	1,5 %
9		Valstybių narių kredito įstaigų išleistos padengtos obligacijos	1,0 %

Grupės numeris	Kredito kokybė	Sektorius	Rizikos koeficientas (procentiniai punktai)
11	4–6 kredito kokybės žingsniai	Trečiosios valstybės centrinė valdžia, įskaitant centrinius bankus, 117 straipsnio 2 dalyje ar 118 straipsnyje nurodyti daugiašaliai plėtros bankai ir tarptautinės organizacijos	
12		Regioninės arba vietos valdžios institucija ir viešojo sektoriaus subjektai	4,0 %
13		Finansų sektoriaus subjektai, įskaitant centrinės valdžios regioninės arba vietos valdžios institucijos įsteigtas kredito įstaigas ir skatinamųjų paskolų teikėjus	12,0 %
14		Pagrindinės medžiagos, energetika, pramonė, žemės ūkis, gamyba, kasyba ir karjerų eksploatavimas	7,0 %
15		Vartojimo prekės ir paslaugos, vežimas ir sandėliavimas, administracinė ir aptarnavimo veikla	8,5 %
16		Technologija, telekomunikacijos	5,5 %
17		Sveikatos priežiūra, komunalinės paslaugos, profesinė ir techninė veikla	5,0 %
18	Kiti sektoriai		12,0 %

2. Priskirdamos rizikos poziciją sektoriui, įstaigos remiasi paprastai rinkoje taikoma emitentų grupavimo pagal sektorių klasifikacija. Kiekvieną emitentą įstaigos priskiria tik vienai iš 4 lentelėje nurodytų sektorių grupių. Bet kurio emitento rizikos pozicijos, kurių įstaiga tokiu būdu negali priskirti sektoriui, priskiriamos 18 grupei, nurodytai 4 lentelėje.

325ai straipsnis

Kredito maržos rizikos pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, koreliacijos grupės viduje

1. Koreliacijos parametras ρ_{kl} tarp tos pačios grupės dviejų rūšių jautrumo WS_k ir WS_l yra toks:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl(name)} \cdot \rho_{kl(tenor)} \cdot \rho_{kl(basis)}$$

kai:

$\rho_{kl(name)}$ lygus 1, jei abu jautrumo k ir l trajektorijų pavadinimai yra vienodi; kitu atveju jis lygus 35 %;

$\rho_{kl(tenor)}$ lygus 1, jei abi jautrumo k ir l trajektorijų viršūnės yra vienodos; kitu atveju jis lygus 65 %;

$\rho_{kl(basis)}$ lygus 1, jei abiejų rūšių jautrumas yra susijęs su tomis pačiomis kreivėmis; kitu atveju jis lygus 99,90 %.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti koreliacijos parametrai netaikomi 325ah straipsnio 1 dalyje pateikiamoje 4 lentelėje nurodytai 18 grupei. 18 grupės delta rizikos sumavimo formulės kapitalo reikalavimas yra lygus 18 grupei priskirto grynojo svertinio jautrumo absoliučiųjų verčių sumai:

$$K_{b(\text{bucket } 18)} = \sum_{k} |WS_k|$$

325aj straipsnis

Kredito maržos rizikos pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, koreliacijos tarp grupių

1. Sumuojant skirtingų grupių jautrumą taikomas koreliacijos parametras γ_{bc} yra toks:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(\text{rating})} \cdot \gamma_{bc}^{(\text{sector})}$$

čia:

$\gamma_{bc}^{(\text{rating})}$ lygus 1, jei abiejų grupių kredito kokybės kategorija yra ta pati (arba 1–3, arba 4–6 kredito kokybės žingsniai); kitu atveju jis lygus 50 %; atliekant tuos skaičiavimus laikoma, kad 1 grupės kredito kokybės kategorija yra ta pati kaip 1–3 kredito kokybės žingsnių grupių kategorija, ir

γ_{bc} $^{(sector)}$ lygus 1, jei abiejų grupių sektorius yra tas pats, kitu atveju jis lygus atitinkamam 5 lentelėje nurodytam procentui:

5 lentelė

Grupė	1, 2 ir 11	3 ir 12	4 ir 13	5 ir 14	6 ir 15	7 ir 16	8 ir 17	9
1,2 ir 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 ir 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 ir 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 ir 14					20 %	25 %	5 %	5 %
6 ir 15						25 %	5 %	15 %
7 ir 16							5 %	20 %
8 ir 17								5 %
9								-

325ak straipsnis

Pakeitimo vertybiniais popieriais, įtraukto į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį, kredito maržos rizikos koeficientai

Kiekvienoje grupėje visų terminų (0,5 metų, 1 metų, 3 metų, 5 metų, 10 metų) pakeitimo vertybiniais popieriais, įtraukto į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį, jautrumo kredito maržos rizikos veiksniams rizikos koeficientai turi būti vienodi ir kiekvienai 6 lentelės grupei nustatomi pagal 461a straipsnyje nurodytą deleguotąjį aktą:

6 lentelė

Grupės numeris	Kredito kokybė	Sektorius
1	Visos	Valstybių narių centrinė valdžia, įskaitant centrinius bankus
2	1–3 kredito kokybės žingsniai	Trečiosios valstybės centrinė valdžia, įskaitant centrinius bankus, 117 straipsnio 2 dalyje arba 118 straipsnyje nurodyti daugiašaliai plėtros bankai ir tarptautinės organizacijos
3		Regioninės arba vietos valdžios institucija ir viešojo sektoriaus subjektai
4		Finansų sektoriaus subjektai, įskaitant centrinės valdžios, regioninės arba vietos valdžios institucijos įsteigtas kredito įstaigas ir skatinamųjų paskolų teikėjus
5		Pagrindinės medžiagos, energetika, pramonė, žemės ūkis, gamyba, kasyba ir karjerų eksploatavimas
6		Vartojimo prekės ir paslaugos, vežimas ir sandėliavimas, administracinė ir aptarnavimo veikla
7		Technologijos, telekomunikacijos
8		Sveikatos priežiūra, komunalinės paslaugos, profesinė ir techninė veikla
9		Valstybių narių kredito įstaigų išleistos padengtosios obligacijos
10		Trečiųjų valstybių kreditų įstaigų išleistos padengtosios obligacijos

Grupės numeris	Kredito kokybė	Sektorius
11	4–6 kredito kokybės žingsniai	Trečiosios valstybės centrinė valdžia, įskaitant centrinius bankus, 117 straipsnio 2 dalyje arba 118 straipsnyje nurodyti daugiašaliai plėtros bankai ir tarptautinės organizacijos
12		Regioninės arba vietos valdžios institucija ir viešojo sektoriaus subjektai
13		Finansų sektoriaus subjektai, įskaitant centrinės valdžios, regioninės arba vietos valdžios institucijos įsteigtas kredito įstaigas ir skatinamųjų paskolų teikėjus
14		Pagrindinės medžiagos, energetika, pramonė, žemės ūkis, gamyba, kasyba ir karjerų eksploatavimas
15		Vartojimo prekės ir paslaugos, vežimas ir sandėliavimas, administracinė ir aptarnavimo veikla
16		Technologijos, telekomunikacijos
17		Sveikatos priežiūra, komunalinės paslaugos, profesinė ir techninė veikla
18	Kiti sektoriai	

325al straipsnis

Pakeitimo vertybiniais popieriais, įtraukto į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį, kredito maržos rizikos koreliacijos

1. Delta rizikos koreliacija ρ_{kl} išvedama pagal 325ai straipsnį, išskyrus tai, kad šios dalies tikslais $\rho_{kl}^{(basis)}$ yra lygus 1, jei abiejų rūšių jautrumas yra susijęs su tomis pačiomis kreivėmis; kitu atveju jis lygus 99,00 %.

2. Koreliacija γ_{bc} išvedama pagal 325aj straipsnį.

325am straipsnis

Pakeitimo vertybiniais popieriais, neįtraukto į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį, kredito maržos rizikos koeficientai

1. Kiekvienoje 7 lentelėje nurodytoje grupėje visų terminų (0,5 metų, 1 metų, 3 metų, 5 metų, 10 metų) pakeitimo vertybiniais popieriais, neįtraukto į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį, jautrumo kredito maržos rizikos veiksniams rizikos koeficientai turi būti vienodi ir kiekvienai 7 lentelės grupei nustatomi pagal 461a straipsnyje nurodytą deleguotąjį aktą:

7 lentelė

Grupės numeris	Kredito kokybė	Sektorius
1	Didesnio prioriteto ir 1–3 kredito kokybės žingsnis	Pirminės rinkos RMBS
2		Vidurinės rinkos RMBS
3		Rizikingos rinkos RMBS
4		CMBS
5		Turtu užtikrinti vertybiniai popieriai (ABS). Studentų paskolos
6		ABS. Kredito kortelės
7		ABS. Automobiliai
8		Užstatu užtikrinti paskolos įsipareigojimai (CLO), neįtraukti į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį

Grupės numeris	Kredito kokybė	Sektorius
9	Didesnio prioriteto neturintis ir 1–3 kredito kokybės žingsnis	Pirminės rinkos RMBS
10		Vidurinės rinkos RMBS
11		Rizikingos rinkos RMBS
12		CMBS
13		ABS. Studentų paskolos
14		ABS. Kredito kortelės
15		ABS. Automobiliai
16		CLO, neįtraukti į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį
17	4–6 kredito kokybės žingsniai	Pirminės rinkos RMBS
18		Vidurinės rinkos RMBS
19		Rizikingos rinkos RMBS
20		CMBS
21		ABS. Studentų paskolos
22		ABS. Kredito kortelės
23		ABS. Automobiliai
24		CLO, neįtraukti į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį
25	Kiti sektoriai	

2. Priskirdamos rizikos poziciją sektoriui, įstaigos remiasi paprastai rinkoje taikoma emitentų grupavimo pagal sektorių klasifikacija. Kiekvieną segmentą įstaigos priskiria tik vienai iš 7 lentelėje nurodytų sektorių grupių. Bet kurio segmento rizikos pozicijos, kurių įstaiga tokiu būdu negali priskirti sektoriui, priskiriamos 25 grupei.

325an straipsnis

Pakeitimo vertybiniais popieriais, neįtraukto į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį, kredito maržos rizikos koreliacijos grupės viduje

1. Tos pačios grupės dviejų rūšių jautrumo WS_k ir WS_l koreliacijos parametras ρ_{kl} yra toks:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{tranche})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

čia:

$\rho_{kl}^{(\text{tranche})}$ yra lygus 1, jei abu jautrumo k ir l pavadinimai yra toje pačioje grupėje ir yra susiję su tuo pačiu pakeitimo vertybiniais popieriais segmentu (didesnis kaip 80 % dubliavimasis pagal tariamąsias vertes); kitu atveju jis lygus 40 %;

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ lygus 1, jei abi jautrumo k ir l trajektorijų viršūnės yra vienodos; kitu atveju jis lygus 80 %, ir

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ lygus 1, jei abiejų rūšių jautrumas yra susijęs su tomis pačiomis kreivėmis; kitu atveju jis lygus 99,90 %.

2. 1 dalyje nurodyti koreliacijos parametrai netaikomi 25 grupei. 25 grupės delta rizikos sumavimo formulėje kapitalo reikalavimas yra lygus šiai grupei priskirto grynojo svertinio jautrumo absoliučiųjų verčių sumai:

$$K_{b(\text{bucket } 25)} = \sum_{k} |WS_k|$$

325ao straipsnis

Pakeitimo vertybiniais popieriais, neįtraukto į alternatyvų koreliacinės prekybos portfelį, kredito maržos rizikos koreliacijos tarp grupių

1. Sumuojant skirtingų grupių jautrumą taikomas koreliacijos parametras γ_{bc} yra 0 %.

2. 25 grupės nuosavų lėšų reikalavimas pridedamas prie bendrojo rizikos klasės lygio kapitalo, nepripažįstant diversifikacijos arba apsidraudimo poveikio jokios kitos grupės atžvilgiu.

325ap straipsnis

Nuosavybės vertybinių popierių rizikos koeficientai

1. Nuosavybės vertybinių popierių kainų ir nuosavybės vertybinių popierių atpirkimo sandorių palūkanų normų jautrumo rizikos veiksniams rizikos koeficientai kiekvienai 8 lentelės grupei nustatomi pagal 461a straipsnyje nurodytą deleguotąjį aktą:

8 lentelė

Grupės numeris	Rinkos kapitalizacija	Ekonomika	Sektorius
1	Didelė	Besiformuojančios rinkos ekonomika	Vartojimo prekės ir paslaugos, vežimas ir sandėliavimas, administracinė ir aptarnavimo veikla, sveikatos priežiūra ir komunalinės paslaugos
2			Telekomunikacijos, pramonė
3			Pagrindinės medžiagos, energetika, žemės ūkis, gamyba, kasyba ir karjerų eksploatavimas
4			Finansų įstaigos, įskaitant vyriausybės remiamas finansų įstaigas, nekilnojamojo turto operacijos, technologijos

Grupės numeris	Rinkos kapitalizacija	Ekonomika	Sektorius
5		Išsivysčiusi ekonomika	Vartojimo prekės ir paslaugos, vežimas ir sandėliavimas, administracinė ir aptarnavimo veikla, sveikatos priežiūra ir komunalinės paslaugos
6			Telekomunikacijos, pramonė
7			Pagrindinės medžiagos, energetika, žemės ūkis, gamyba, kasyba ir karjerų eksploatavimas
8			Finansų įstaigos, įskaitant vyriausybės remiamas finansų įstaigas, nekilnojamojo turto operacijos, technologijos
9	Maža	Besiformuojančios rinkos ekonomika	Visi 1, 2, 3 ir 4 grupėse aprašyti sektoriai
10		Išsivysčiusi ekonomika	Visi 5, 6, 7 ir 8 grupėse aprašyti sektoriai
11	Kiti sektoriai		

2. Tai, kas šio straipsnio tikslais yra maža ir didelė rinkos kapitalizacija, nustatoma 325bd straipsnio 7 dalyje nurodytuose techniniuose reguliavimo standartuose.

3. Šio straipsnio tikslais EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato, kas yra besiformuojanti rinka ir kas yra išsivysčiusi ekonomika.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [dveji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

4. Priskirdamos rizikos poziciją sektoriui, įstaigos remiasi paprastai rinkoje taikoma emitentų grupavimo pagal sektorių klasifikacija. Kiekvieną emitentą įstaigos priskiria vienai iš 8 lentelėje išvardytų sektorių grupių, o visus tos pačios pramonės emitentus priskiria tam pačiam sektoriui. Bet kurio emitento rizikos pozicijos, kurių įstaiga tokiu būdu negali priskirti sektoriui, priskiriamos 11 grupei, nurodytai 8 lentelėje. Daugiašaliai arba kelių sektorių nuosavybės vertybinių popierių emitentai priskiriami konkrečiai grupei remiantis reikšmingiausiu regionu ir sektoriumi, kuriame nuosavybės vertybinių popierių emitentas veikia.

325aq straipsnis

Nuosavybės vertybinių popierių rizikos koreliacijos grupės viduje

1. Nustatoma, kad tos pačios grupės dviejų rūšių jautrumo WS_k ir WS_l delta rizikos koreliacijos parametras ρ_{kl} yra 99,90 %, kai vienas iš jų yra jautrumas nuosavybės vertybinio popieriaus neatidėliotino sandorio kainai, o kitas – nuosavybės vertybinių popierių atpirkimo sandorių palūkanų normai, ir abu jie susiję su tuo pačiu nuosavybės vertybinių popierių emitento pavadinimu.

2. Kitais atvejais nei nurodytieji 1 dalyje, tos pačios grupės dviejų rūšių jautrumo WS_k ir WS_l nuosavybės vertybinių popierių neatidėliotino sandorio kainai koreliacijos parametras ρkl yra toks:

   a) 15 % tarp tos pačios grupės dviejų rūšių jautrumo, kuris patenka į didelės rinkos kapitalizacijos ir besiformuojančios rinkos ekonomikos kategoriją (1, 2, 3 arba 4 grupė);

   b) 25 % tarp tos pačios grupės dviejų rūšių jautrumo, kuris patenka į didelės rinkos kapitalizacijos ir išsivysčiusios ekonomikos kategoriją (5, 6, 7 arba 8 grupė);

   c) 7,5 % tarp tos pačios grupės dviejų rūšių jautrumo, kuris patenka į mažos rinkos kapitalizacijos ir besiformuojančios rinkos ekonomikos kategoriją (9 grupė);

   d) 12,5 % tarp tos pačios grupės dviejų rūšių jautrumo, kuris patenka į mažos rinkos kapitalizacijos ir išsivysčiusios ekonomikos kategoriją (10 grupė).

3. Tos pačios grupės dviejų rūšių jautrumo nuosavybės vertybinių popierių atpirkimo sandorių palūkanų normai WS_k ir WS_l koreliacijos parametras ρkl nustatomas pagal 2 dalį.

4. Tos pačios grupės dviejų rūšių jautrumo WS_k ir WS_l , kai vienas iš jų yra jautrumas nuosavybės vertybinių popierių neatidėliotino sandorio kainai, kitas – nuosavybės vertybinių popierių atpirkimo sandorių palūkanų normai ir abiejų rūšių jautrumas yra susijęs su skirtingu nuosavybės vertybinių popierių emitento pavadinimu, koreliacijos parametras ρ_{kl} nustatomas kaip 2 dalyje nurodyti koreliacijos parametrai, padauginti iš 99,90 %.

5. 1–4 dalyse nurodyti koreliacijos parametrai netaikomi 11 grupei. 11 grupės delta rizikos sumavimo formulėje kapitalo reikalavimas yra lygus šiai grupei priskirto grynojo svertinio jautrumo absoliučiųjų verčių sumai:

$$K_{b(\text{bucket } 11)} = \sum_k |WS_k|$$

325ar straipsnis

Nuosavybės vertybinių popierių rizikos koreliacijos tarp grupių

Sumuojant skirtingų grupių jautrumą, taikomas koreliacijos parametras γ_{bc}. Jis yra 15 %, kai abiejų grupių numeriai yra intervale nuo 1 iki 10.

325as straipsnis

Biržos prekių kainos rizikos koeficientai

Jautrumo biržos prekių kainos rizikos veiksniams rizikos koeficientai kiekvienai 9 lentelės grupei nustatomi pagal 461a straipsnyje nurodytą deleguotąjį aktą:

9 lentelė

Grupės numeris	Grupės pavadinimas
1	Energetika. Kietosios degiosios medžiagos
2	Energetika. Skystosios degiosios medžiagos
3	Energetika. Prekyba elektros energija ir apyvartiniais taršos leidimais
4	Krovinių vežimas
5	Metalai. Netaurieji
6	Dujinės degiosios medžiagos
7	Taurieji metalai (įskaitant auksą)
8	Grūdai ir aliejingosios sėklos
9	Gyvuliai ir pieno gaminiai
10	Neperdirbti produktai ir kitos žemės ūkio biržos prekės
11	Kitos biržos prekės

325at straipsnis

Biržos prekių kainos rizikos koreliacijos grupės viduje

1. Šio straipsnio tikslais bet kurios dvi biržos prekės laikomos skirtingomis biržos prekėmis, kai rinkoje yra dvi sutartys, besiskiriančios tik pagrindine pagal kiekvieną sutartį pristatytina biržos preke.

2. Tos pačios grupės dviejų rūšių jautrumo WS_k ir WS_l koreliacijos parametras ρ_{kl} yra toks:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(commodity)} \cdot \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(basis)}$$

čia:

$\rho_{kl}^{(commodity)}$ lygus 1, jei abi jautrumo k ir l biržos prekės yra vienodos; kitu atveju taikomos 10 lentelėje nurodytos koreliacijos grupės viduje;

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ lygus 1, jei abi jautrumo k ir l trajektorijų viršūnės yra vienodos; kitu atveju jis lygus 99 %, ir

$\rho_{kl}^{(basis)}$ lygus 1, jei abiejų rūšių jautrumas, susijęs su biržos prekių pristatymo vietove, yra vienodas; kitu atveju jis lygus 99,90 %.

3. Koreliacijos grupės viduje ρ_{kl} (commodity) yra:

10 lentelė

Grupės numeris	Grupės pavadinimas	Koreliacija ρ_{kl} (commodity)
1	Energetika. Kietosios degiosios medžiagos	55 %
2	Energetika. Skystosios degiosios medžiagos	95 %
3	Energetika. Prekyba elektros energija ir anglimi	40 %
4	Krovinių vežimas	80 %
5	Metalai. Netaurieji	60 %
6	Dujinės degiosios medžiagos	65 %
7	Taurieji metalai (įskaitant auksą)	55 %
8	Grūdai ir aliejingosios sėklos	45 %
9	Gyvuliai ir pieno gaminiai	15 %
10	Neperdirbti produktai ir kiti žemės ūkio produktai	40 %
11	Kitos biržos prekės	15 %

4. Nepaisant 1 dalies, taikomos šios nuostatos:

a) du 10 lentelės 3 grupei priskirti rizikos veiksniai, susiję su elektros energija, kuri yra gaminama skirtinguose regionuose arba tiekiama skirtingais laikotarpiais, kaip numatyta pagal sutartinį susitarimą, laikomi skirtingais biržos prekių kainos rizikos veiksniais;

b) du 10 lentelės 4 grupei priskirti rizikos veiksniai, susiję su krovinių vežimu, kurio maršrutas arba pristatymo savaitė skiriasi, laikomi skirtingais biržos prekių kainos rizikos veiksniais.

325au straipsnis

Biržos prekių kainos rizikos koreliacijos tarp grupių

Sumuojant skirtingų grupių jautrumą, nustatomas toks koreliacijos parametras γ_{bc}:

a) 20 %, kai šių dviejų grupių numeriai yra intervale nuo 1 iki 10;

b) 0 %, kai kurios nors iš šių dviejų grupių numeris yra 11.

325av straipsnis

Užsienio valiutos kurso rizikos koeficientai

1. Bet kokio jautrumo užsienio valiutos kurso rizikos veiksniams rizikos koeficientas nustatomas 461a straipsnyje nurodytame deleguotajame akte.

2. Su valiutų poromis, kurias sudaro euro ir ekonominės ir pinigų sąjungos antrajame etape (VKM II) dalyvaujančios valstybės narės valiuta, susijusių užsienio valiutos kurso rizikos veiksnių rizikos koeficientas yra vienas iš toliau nurodytųjų:

   a) 1 dalyje nurodytas rizikos koeficientas, padalytas iš 3;

b) didžiausias svyravimas svyravimo ribose, dėl kurių oficialiai susitarė valstybė narė ir Europos Centrinis Bankas, jeigu tos svyravimo ribos siauresnės nei svyravimo ribos, apibrėžtos VKM II.

3. Nepaisant 2 dalies, su 2 dalyje nurodytomis valiutomis, kurios dalyvauja VKM II, kai oficialiai sutartos svyravimo ribos yra apytikriai 15 % siauresnės nei standartinės ribos, susijusių užsienio valiutos kurso rizikos veiksnių rizikos koeficientas yra lygus didžiausiam procentiniam svyravimui tose siauresnėse ribose.

4. Į 325bd straipsnio 7 dalies c punkte nurodytą likvidžiausių valiutų porų pakategorę įtrauktų užsienio valiutos kurso rizikos veiksnių rizikos koeficientas yra šio straipsnio 1 dalyje nurodytas rizikos koeficientas, padalytas iš $\sqrt{2}$.

5. Jeigu duomenys apie pastarųjų trejų metų kiekvienos dienos valiutos keitimo kursą rodo, kad valiutų poros, sudarytos iš euro ir valstybės narės valiutos, kuri nėra euro, keitimo kursas yra pastovus, o atitinkamų sandorių, susijusių su ta valiutų pora, atveju įstaigos siūlomos ir prašomos kainos skirtumas visais atvejais gali būti nulinis, įstaiga gali taikyti 1 dalyje nurodytą rizikos koeficientą, padalytą iš 2, su sąlyga, kad kompetentinga institucija aiškiai davė leidimą.

325aw straipsnis

Užsienio valiutos kurso rizikos koreliacijos

Sumuojant jautrumą užsienio valiutos kurso rizikai, taikomas vienodas koreliacijos parametras γ_{bc}, lygus 60 %.

2 poskirsnis

Vega ir kreivumo rizikos koeficientai ir koreliacijos

325ax straipsnis

Vega ir kreivumo rizikos koeficientai

1. Vega rizikos veiksniams naudojamos 1 poskirsnyje nurodytos delta grupės.

2. Konkretaus vega rizikos veiksnio rizikos koeficientas k nustatomas kaip šio rizikos veiksnio k dabartinės vertės dalis, atitinkanti pagrindinės finansinės priemonės numanomą kintamumą, kaip aprašyta 3 skirsnyje.

3. 2 dalyje nurodyta dalis nustatoma atsižvelgiant į kiekvienos rūšies rizikos veiksnio kaip prielaidą taikomą likvidumą pagal šią formulę:

$$\mathrm{RW_k} = (\text{Value of risk factor k}) \cdot \min\left\{\mathrm{RW_\sigma} \cdot \frac{\sqrt{\mathrm{LH_{risk\ class}}}}{\sqrt{10}}; 100\ \%\right\}$$

čia:

RW_k = rizikos koeficientas konkrečiam vega rizikos veiksniui k;

RW_σ yra 55 % ir

$LH_{\text{risk class}}$ yra reguliuojamasis likvidumo terminas, nurodytinas nustatant kiekvieną vega rizikos veiksnį k. $LH_{\text{risk class}}$, nustatomas pagal šią lentelę:

11 lentelė

Rizikos klasė	$LH_{\text{risk class}}$
Bendrosios palūkanų normos rizika	60
Pozicijų, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, kredito maržos rizika	120
Pakeitimo vertybiniais popieriais kredito maržos rizika (koreliacinės prekybos portfelio)	120
Pakeitimo vertybiniais popieriais kredito maržos rizika (ne koreliacinės prekybos portfelio)	120
Nuosavybės vertybiniai popieriai (didelė kapitalizacija)	20
Nuosavybės vertybiniai popieriai (maža kapitalizacija)	60
Biržos prekių kaina	120
Užsienio valiutos kursas	40

4. Jei šiame skyriuje nenurodyta kitaip, 1 poskirsnyje nurodytai delta rizikai taikytos grupės taikomos ir kreivumo rizikai.

5. Užsienio valiutos kurso ir nuosavybės vertybinių popierių kreivumo rizikos veiksnių kreivumo rizikos koeficientai yra santykiniai pokyčiai, lygūs 1 poskirsnyje nurodytiems delta rizikos koeficientams.

6. Bendrosios palūkanų normos, kredito maržos ir biržos prekių kainos kreivumo rizikos veiksnių kreivumo rizikos koeficientas yra analogiškas visų kiekvienos kreivės trajektorijos viršūnių pokytis, grindžiamas 1 poskirsnyje nurodytu didžiausiu atitinkamos rizikos klasės delta rizikos koeficientu.

325ay straipsnis

Vega ir kreivumo rizikos koreliacijos

1. Bendrosios palūkanų normos rizikos klasės tos pačios grupės jautrumo vega rizikai koreliacijos parametras ρkl yra toks:

$$\rho_{kl} = \min\left\{\rho_{kl}^{(\text{option maturity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}; 1\right\}$$

čia:

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ yra lygus $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k; T_l\}}}$, kai α yra 1 %, T_k ir T_l yra lygūs pasirinkimo sandorių terminams, dėl kurių išvedamas jautrumas vega rizikai, išreiškiami metų skaičiumi, ir

$\rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}$ yra lygus $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U; T_l^U\}}}$, kai α yra 1 %, T_k^U ir T_l^U yra lygūs pasirinkimo sandorių pagrindinių finansinių priemonių terminams, dėl kurių išvedamas jautrumas vega rizikai, atėmus atitinkamų pasirinkimo sandorių terminus, abiem atvejais išreiškiami kaip metų skaičius.

2. Kitų rizikos klasių grupės jautrumo vega rizikai koreliacijos parametras ρ_{kl} yra toks:

$$\rho_{kl} = \min\left\{\rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{option maturity})}; 1\right\}$$

čia:

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ yra lygus delta koreliacijai grupės viduje, atitinkančiai grupę, kuriai būtų priskirti vega rizikos veiksniai k ir l, ir

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ nustatomas pagal 1 dalį.

3. Kalbant apie jautrumą vega rizikai tarp rizikos klasės (bendrosios palūkanų normos rizikos ir ne bendrosios palūkanų normos rizikos) grupių, vega rizikai taikomi tie patys γ_{bc} koreliacijos parametrai, kaip nurodyta 4 skirsnyje dėl kiekvienos rizikos klasės delta koreliacijų.

4. Taikant standartizuotą metodą, vega rizikos veiksnių ir delta rizikos veiksnių diversifikacijos arba apsidraudimo nauda nepripažįstama. Kapitalo poreikis vega rizikai ir delta rizikai padengti susumuojamas paprastai.

5. Kreivumo rizikos koreliacijos yra 1 poskirsnyje nurodytų atitinkamų delta rizikos koreliacijų ρ_{kl} ir γ_{bc} kvadratas.

1B SKYRIUS

Alternatyvus vidaus modelių metodas

1 skirsnis

Leidimas taikyti alternatyvius vidaus modelius ir nuosavų lėšų reikalavimai

325az straipsnis

Alternatyvus vidaus modelių metodas ir leidimas taikyti alternatyvius vidaus modelius

1. Šiame skyriuje išdėstytu alternatyviu vidaus modelių metodu naudojamasi tik 430b straipsnio 3 dalyje nustatyto informacijos teikimo reikalavimo tikslais.

2. Patikrinusios, kaip įstaigos laikosi 325bh, 325bi ir 325bj straipsniuose nustatytų reikalavimų, kompetentingos institucijos leidžia toms įstaigoms skaičiuoti savo nuosavų lėšų reikalavimus visų prekybos operacijų sąrašams priskirtų pozicijų portfeliui, taikant savo alternatyvius vidaus modelius pagal 325ba straipsnį, jei tenkinami visi šie reikalavimai:

a) prekybos operacijų sąrašai sudaryti pagal 104b straipsnį;

b) įstaiga pateikė kompetentingai institucijai pagrindimą, kodėl prekybos operacijų sąrašai įtraukti į alternatyvaus vidaus modelių metodo taikymo sritį;

c) prekybos operacijų sąrašai per praėjusius metus atitiko 325bf straipsnio 3 dalyje nurodytus grįžtamojo patikrinimo reikalavimus;

d) įstaiga savo kompetentingoms institucijoms pranešė 325bg straipsnyje nustatyto pelno ir nuostolio priskyrimo reikalavimo, taikomo prekybos operacijų sąrašams, rezultatus;

e) prekybos operacijų sąrašai, kuriems buvo priskirta bent viena iš šių 325bl straipsnyje nurodytų prekybos knygos pozicijų, atitinka 325bm straipsnyje nustatytus įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelio taikymo reikalavimus;

f) prekybos operacijų sąrašams nepriskirta jokių pakeitimo vertybiniais popieriais ar pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų.

Šios dalies pirmos pastraipos b punkto tikslais prekybos operacijų sąrašo neįtraukimas į alternatyvaus vidaus modelių metodo taikymo sritį neturi būti grindžiamas tuo, kad nuosavų išteklių reikalavimas, apskaičiuotas taikant 325 straipsnio 3 dalies a punkte nustatytą alternatyvų standartizuotą metodą, būtų mažesnis nei nuosavų išteklių reikalavimas, apskaičiuotas taikant alternatyvų vidaus modelių metodą.

3. Įstaigos, gavusios leidimą taikyti alternatyvų vidaus modelių metodą, praneša apie tai kompetentingoms institucijoms pagal 430b straipsnio 3 dalį.

4. Įstaiga, kuriai suteiktas 2 dalyje nurodytas leidimas, nedelsdama praneša savo kompetentingoms institucijoms, jei kuris nors iš jos prekybos operacijų sąrašų nebeatitinka bent vieno iš toje dalyje nustatytų reikalavimų. Tai įstaigai nebeleidžiama taikyti šio skyriaus jokiai iš tam prekybos operacijų sąrašui priskirtų pozicijų, ir ji nuo anksčiausios ataskaitinės datos skaičiuoja visų tam prekybos operacijų sąrašui priskirtų pozicijų nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti pagal 1a skyriuje nustatytą metodą tol, kol įstaiga kompetentingoms institucijoms įrodo, kad prekybos operacijų sąrašas vėl atitinka visus 2 dalyje nustatytus reikalavimus.

5. Nukrypstant nuo 4 dalies, ypatingomis aplinkybėmis kompetentingos institucijos gali leisti įstaigai toliau taikyti savo alternatyvius vidaus modelius kad ji apskaičiuotų 2 dalies b arba c punkte nurodytų sąlygų nebeatitinkančio prekybos operacijų sąrašo nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti. Kai kompetentingos institucijos pasinaudoja šia veiksmų laisve, jos apie tai praneša EBI ir pagrindžia savo sprendimą.

6. Prekybos operacijų sąrašams, dėl kurių įstaigai nesuteiktas 2 dalyje nurodytas leidimas, priskirtų pozicijų nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti ši įstaiga apskaičiuoja pagal šios antraštinės dalies 1a skyrių. Šio skaičiavimo tikslais visos šios pozicijos vertinamos atskirai kaip atskiras portfelis.

7. Atskiro kompetentingų institucijų leidimo reikia, kai reikšmingai keičiama alternatyvių vidaus modelių, kuriuos taikyti įstaiga yra gavusi leidimą, taikymo tvarka, plečiamas alternatyvių vidaus modelių, kuriuos taikyti įstaiga yra gavusi leidimą, taikymo mastas ir reikšmingai keičiamas 325bc straipsnio 2 dalyje nurodytas įstaigos pasirinktas modeliuojamų rizikos veiksnių pogrupis.

   Įstaiga praneša kompetentingoms institucijoms apie visus kitus alternatyvių vidaus modelių, kuriuos taikyti įstaiga yra gavusi leidimą, taikymo masto išplėtimo atvejus ir taikymo tvarkos pakeitimus.

8. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

a) alternatyvių vidaus modelių taikymo masto išplėtimo bei taikymo tvarkos pakeitimų ir 325bc straipsnyje nurodyto modeliuojamų rizikos veiksnių pogrupio pakeitimų reikšmingumo vertinimo sąlygas;

b) vertinimo metodiką, pagal kurią kompetentingos institucijos tikrina įstaigos atitiktį 325bh, 325bi, 325bn, 325bo ir 325bp straipsniuose nustatytiems reikalavimams.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [penkeri metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

9. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato ypatingas aplinkybes, kuriomis kompetentingos institucijos gali leisti įstaigai:

a) toliau taikyti savo alternatyvius vidaus modelius skaičiuojant šio straipsnio 2 dalies d punkte ir 325bg straipsnio 1 dalyje nurodytų sąlygų nebeatitinkančio prekybos operacijų sąrašo nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti;

b) apriboti papildomą mokestį tokia verte, kuri gaunama pagal nukrypimų skaičių atsižvelgiant į numatomų pokyčių grįžtamąjį patikrinimą.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [penkeri metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

325ba straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimų skaičiavimas taikant alternatyvius vidaus modelius

1. Alternatyvų vidaus modelį taikanti įstaiga visų prekybos operacijų sąrašams priskirtų pozicijų, dėl kurių įstaigai suteiktas 325az straipsnio 2 dalyje nurodytas leidimas, portfelio nuosavų lėšų reikalavimus apskaičiuoja kaip didesniąją iš toliau nurodytų verčių:

   a) šių verčių sumą:

      i) įstaigos praėjusios dienos tikėtino trūkumo rizikos matą, apskaičiuotą pagal 325bb straipsnį (ES_{t-1}), ir

      ii) įstaigos praėjusios dienos testavimo nepalankiausiomis sąlygomis scenarijaus rizikos matą, apskaičiuotą pagal 5 skirsnį (SS_{t-1}), arba

b) šių verčių sumą:

i) pagal 325bb straipsnį apskaičiuotų įstaigos kasdienių tikėtino trūkumo rizikos matų vidurkį kiekvieną iš ankstesnių šešiasdešimties darbo dienų (ES^{avg}), padaugintą iš multiplikatoriaus koeficiento (m_c); ir

ii) pagal 5 skirsnį apskaičiuotų įstaigos kasdienių testavimo nepalankiausiomis sąlygomis scenarijaus rizikos matų vidurkį kiekvieną iš ankstesnių šešiasdešimties darbo dienų (SS^{avg}).

2. Įstaigos, turinčios skolos ir nuosavybės finansinių priemonių pozicijų, kuriomis prekiaujama ir kurios yra įtrauktos į įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelio taikymo sritį ir priskirtos prie 1 dalyje nurodytų prekybos operacijų sąrašų, įvykdo papildomų nuosavų lėšų reikalavimą, kuris išreiškiamas kaip didesnioji iš šių verčių:

a) naujausias pagal 3 skirsnį apskaičiuotas nuosavų lėšų reikalavimas įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti;

b) a punkte nurodytos sumos 12 paskutinių savaičių vidurkis.

2 skirsnis

Bendrieji reikalavimai

325bb straipsnis

Tikėtino trūkumo rizikos matas

1. 325ba straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą bet kurios konkrečios datos „t“ ir bet kurio konkretaus prekybos knygos pozicijų portfelio tikėtino trūkumo rizikos matą įstaigos apskaičiuoja taip:

$$\mathrm{ES_t} = \rho \cdot (\mathrm{UES_t}) + (1 - \rho) \cdot \sum_{\mathrm{i}} \mathrm{UES_t^i}$$

čia:

$\mathrm{ES_t}$ = tikėtino trūkumo rizikos matas;

i = indeksas, žymintis 325bd straipsnio 2 lentelės pirmoje skiltyje išvardytas penkias pagrindines rizikos veiksnių kategorijas;

$\mathrm{UES_t}$ = neriboto tikėtino trūkumo matas, apskaičiuojamas taip:

$$\mathrm{UES_t} = \mathrm{PES_t^{RS}} \cdot \max\left(\frac{\mathrm{PES_t^{FC}}}{\mathrm{PES_t^{RC}}}, 1\right)$$

UES_t^i = pagrindinės rizikos veiksnių kategorijos „i“ neriboto tikėtino trūkumo matas, apskaičiuojamas taip:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = pagrindinių rizikos kategorijų priežiūrinis koreliacijos veiksnys; ρ = 50 %;

PES_t^{RS} = dalinio tikėtino trūkumo matas, apskaičiuojamas dėl visų portfelio pozicijų pagal 325bc straipsnio 2 dalį;

PES_t^{RC} = dalinio tikėtino trūkumo matas, apskaičiuojamas dėl visų portfelio pozicijų pagal 325bc straipsnio 3 dalį;

PES_t^{FC} = dalinio tikėtino trūkumo matas, apskaičiuojamas dėl visų portfelio pozicijų pagal 325bc straipsnio 4 dalį;

$PES_t^{RS,i}$ = pagrindinės rizikos veiksnių kategorijos „i“ dalinio tikėtino trūkumo matas, apskaičiuojamas visų portfelio pozicijų atveju pagal 325bc straipsnio 2 dalį;

$PES_t^{RC,i}$ = pagrindinės rizikos veiksnių kategorijos „i“ dalinio tikėtino trūkumo matas, apskaičiuojamas visų portfelio pozicijų atveju pagal 325bc straipsnio 3 dalį, ir

$PES_t^{FC,i}$ = pagrindinės rizikos veiksnių kategorijos „i“ dalinio tikėtino trūkumo matas, apskaičiuojamas visų portfelio pozicijų atveju pagal 325bc straipsnio 4 dalį.

2. Konkrečiai modeliuojamų rizikos veiksnių grupei, taikomai kiekvienam dalinio tikėtino trūkumo matui, kaip nustatyta 325bc straipsnyje, būsimų sukrėtimų scenarijus įstaigos taiko tik nustatydamos kiekvieną dalinio tikėtino trūkumo matą, kad apskaičiuotų tikėtino trūkumo rizikos matą pagal 1 dalį.

3. Jei bent vieno portfelio sandorio bent vienas modeliuojamas rizikos veiksnys pagal 325bd straipsnį buvo priskirtas pagrindinei rizikos veiksnių kategorijai „i“, įstaigos apskaičiuoja pagrindinės rizikos veiksnių kategorijos „i“ neriboto tikėtino trūkumo matą ir įtraukia jį į šio straipsnio 1 dalyje nurodyto tikėtino trūkumo rizikos mato formulę.

4. Nukrypstant nuo 1 dalies, įstaiga gali sumažinti visų pagrindinės rizikos veiksnių kategorijų „i“ neriboto tikėtino trūkumo matų UES_t^i ir dalinio tikėtino trūkumo matų $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ ir $PES_t^{FC,i}$apskaičiavimo dažnumą, kad jie būtų apskaičiuojami ne kasdien, o kas savaitę, jeigu tenkinamos abi šios sąlygos:

   a) įstaiga gali savo kompetentingai institucijai įrodyti, kad apskaičiuojant neriboto tikėtino trūkumo matus UES_t^i nenuvertinama atitinkamų prekybos knygų pozicijų rinkos rizika;

   b) įstaiga gali padidinti UES_t^i, $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ ir $PES_t^{FC,i}$ apskaičiavimo dažnumą, kad jie būtų apskaičiuojami ne kas savaitę, o kasdien, jeigu to reikalauja jos kompetentinga institucija.

325bc straipsnis

Dalinio tikėtino trūkumo skaičiavimas

1. Visus 325bb straipsnio 1 dalyje nurodytus dalinio tikėtino trūkumo matus įstaigos apskaičiuoja taip:

   a) kasdien apskaičiuodamos dalinio tikėtino trūkumo matus;

   b) taikydamos 97,5-to procentilio vienpusį pasikliautinąjį intervalą;

c) konkretaus prekybos knygos pozicijų portfelio dalinio tikėtino trūkumo matą „t“ metu įstaigos apskaičiuoja pagal šią formulę:

$$\mathrm{PES_t} = \sqrt{(\mathrm{PES_t(T)})^2 + \sum_{j\geq 2}\left(\mathrm{PES_t(T,j)} \cdot \sqrt{\frac{(\mathrm{LH_j} - \mathrm{LH_{j-1}})}{10}}\right)^2}$$

čia:

$\mathrm{PES_t}$ = dalinio tikėtino trūkumo matas „t“ metu;

j = indeksas, žymintis 1 lentelės pirmoje skiltyje nurodytus penkis likvidumo terminus;

$\mathrm{LH_j}$ = 1 lentelėje dienų skaičiumi nurodyta likvidumo terminų j trukmė;

T = bazinis laikotarpis, kai T = 10 dienų;

$\mathrm{PES_t(T)}$ = dalinio tikėtino trūkumo matas, nustatomas taikant 10 dienų laikotarpio būsimų sukrėtimų scenarijus tik konkrečiai 2, 3 ir 4 dalyse nustatytų portfelio pozicijų modeliuojamų rizikos veiksnių grupei dėl kiekvieno 325bb straipsnio 1 dalyje nurodyto dalinio tikėtino trūkumo mato, ir

$PES_t(T, j)$ = dalinio tikėtino trūkumo matas, nustatomas taikant 10 dienų laikotarpio būsimų sukrėtimų scenarijus tik 2, 3 ir 4 dalyse nustatytų portfelio pozicijų modeliuojamų rizikos veiksnių konkrečiai grupei dėl kiekvieno 325bd straipsnio 1 dalyje nurodyto dalinio tikėtino trūkumo mato, kurio pagal 325bd straipsnio 2 dalį nustatytas efektyvusis likvidumo terminas yra lygus LH_j arba už jį ilgesnis.

1 lentelė

Likvidumo terminas j	Likvidumo termino j trukmė (dienomis)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. Apskaičiuodamos 325bb straipsnio 1 dalyje nurodytus dalinio tikėtino trūkumo matus PES_t^{RS} ir $PES_t^{RS,i}$ įstaigos, be šio straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų, turi įvykdyti šiuos reikalavimus:

a) apskaičiuodamos PES_t^{RS}, įstaigos būsimų sukrėtimų scenarijus taiko tik pasirinktam portfelio pozicijų modeliuojamų rizikos veiksnių pogrupiui kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu, kad būtų tenkinama toliau nurodyta sąlyga, imant sumą per ankstesnes 60 darbo dienų:

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\ \%$$

Šio punkto pirmoje pastraipoje nurodyto reikalavimo nebevykdanti įstaiga apie tai nedelsdama praneša kompetentingoms institucijoms ir per dvi savaites atnaujina modeliuojamų rizikos veiksnių pogrupį, kad įvykdytų šį reikalavimą; jei per dvi savaites ta įstaiga neįvykdo šio reikalavimo, ji kai kurių prekybos operacijų sąrašų nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti vėl skaičiuoja pagal 1a skyriuje nustatytą metodą, kol ta įstaiga kompetentingai institucijai gali įrodyti, kad vykdo šio punkto pirmoje pastraipoje nustatytą reikalavimą;

b) apskaičiuodamos $PES_t^{RS,i}$, įstaigos būsimų sukrėtimų scenarijus taiko tik šios dalies a punkto tikslais įstaigos pasirinktam portfelio pozicijų modeliuojamų rizikos veiksnių, kurie pagal 325bd straipsnį buvo priskirti pagrindinės rizikos veiksnių kategorijai „i“, pogrupiui;

c) įvesties duomenys, taikomi nustatant a ir b punktuose nurodytiems modeliuojamiems rizikos veiksniams taikomus būsimų sukrėtimų scenarijus, yra kalibruojami pagal nepertraukiamo nepalankiausių finansinių sąlygų 12 mėnesių laikotarpio, kurį įstaiga nustato, kad maksimaliai padidintų PES_t^{RS} vertę, istorinius duomenis. Nustatydamos šį nepalankiausių sąlygų laikotarpį, įstaigos taiko kompetentingoms institucijoms priimtiną stebėjimo laikotarpį, prasidedantį bent nuo 2007 m. sausio 1 d., ir

d) $PES_t^{RS,i}$ įvesties duomenys kalibruojami c punkto tikslais įstaigos nustatytam 12 mėnesių nepalankiausių sąlygų laikotarpiui.

3. Apskaičiuodamos 325bb straipsnio 1 dalyje nurodytus dalinių tikėtinų trūkumų matus PES_t^{RC}ir $PES_t^{RC,i}$, įstaigos, be šio straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų, turi įvykdyti šiuos reikalavimus:

a) apskaičiuodamos PES_t^{RC}, įstaigos būsimų sukrėtimų scenarijus taiko tik 2 dalies a punkte nurodytų portfelio pozicijų modeliuojamų rizikos veiksnių pogrupiui;

b) apskaičiuodamos $PES_t^{RC,i}$, įstaigos būsimų sukrėtimų scenarijus taiko tik 2 dalies b punkte nurodytų portfelio pozicijų modeliuojamų rizikos veiksnių pogrupiui;

c) įvesties duomenys, taikomi nustatant šios dalies a ir b punktuose nurodytiems modeliuojamiems rizikos veiksniams taikomus būsimų sukrėtimų scenarijus, yra kalibruojami pagal 4 dalies c punkte nurodytus istorinius duomenis. Šie duomenys atnaujinami bent kartą per mėnesį.

4. Apskaičiuodamos 325bb straipsnio 1 dalyje nurodytus dalinių tikėtinų trūkumų matus PES_t^{FC} ir $PES_t^{FC,i}$, įstaigos, be šio straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų, turi įvykdyti šiuos reikalavimus:

a) apskaičiuodamos PES_t^{FC}, įstaigos būsimų sukrėtimų scenarijus taiko visiems portfelio pozicijų modeliuojamiems rizikos veiksniams;

b) apskaičiuodamos $PES_t^{FC,i}$, įstaigos būsimų sukrėtimų scenarijus taiko visiems portfelio pozicijų modeliuojamiems rizikos veiksniams, kurie pagal 325bd straipsnį buvo priskirti pagrindinės rizikos veiksnių kategorijai „i“;

c) įvesties duomenys, taikomi nustatant a ir b punktuose nurodytiems modeliuojamiems rizikos veiksniams taikomus būsimų sukrėtimų scenarijus, yra kalibruojami pagal ankstesnių 12 mėnesių laikotarpio istorinius duomenis; jei labai išauga reikšmingo skaičiaus į 2 dalies a punkte nurodytą rizikos veiksnių pogrupį neįtrauktų įstaigos portfelio modeliuojamų rizikos veiksnių kainos kintamumas, kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad įstaiga naudotų trumpesnio nei ankstesni 12 mėnesių laikotarpio istorinius duomenis, bet šis trumpesnis laikotarpis negali būti trumpesnis nei ankstesni šeši mėnesiai; kompetentingos institucijos praneša EBI apie kiekvieną sprendimą, pagal kurį reikalaujama, kad įstaiga naudotų trumpesnio nei 12 mėnesių laikotarpio istorinius duomenis, ir tą sprendimą pagrindžia.

5. Apskaičiuodamos konkretų 325bb straipsnio 1 dalyje nurodytą dalinio tikėtino trūkumo matą, įstaigos išlaiko modeliuojamų rizikos veiksnių, dėl kurių pagal šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalis iš jų nereikalauta šiam dalinio tikėtino trūkumo matui taikyti būsimų sukrėtimų scenarijų, vertes.

325bd straipsnis

Likvidumo terminai

1. Kiekvieną prekybos operacijų sąrašams priskirtų pozicijų, dėl kurių joms suteiktas 325az straipsnio 2 dalyje nurodytas leidimas arba kurioms pradėtas šio leidimo suteikimo procesas, rizikos veiksnį įstaigos priskiria vienai iš 2 lentelėje išvardytų pagrindinių rizikos veiksnių kategorijų ir vienai iš šioje lentelėje išvardytų pagrindinių rizikos veiksnių pakategorių.

2. 1 dalyje nurodyto pozicijų rizikos veiksnio likvidumo terminas yra atitinkamos pagrindinės rizikos veiksnių pakategorės, kuriai jis priskirtas, likvidumo terminas.

3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, įstaiga gali nuspręsti šio straipsnio 2 lentelėje nurodytą konkretaus prekybos operacijų sąrašo pagrindinės rizikos veiksnių pakategorės likvidumo terminą pakeisti vienu iš 325bc straipsnio 1 lentelėje nurodytų ilgesnių likvidumo terminų. Jei įstaiga priima tokį sprendimą, ilgesnis likvidumo terminas taikomas visiems pozicijų, priskirtų tam prekybos operacijų sąrašui, modeliuojamiems rizikos veiksniams, kurie buvo priskirti tai pagrindinei rizikos veiksnių pakategorei apskaičiuojant dalinio tikėtino trūkumo matą pagal 325bc straipsnio 1 dalies c punktą.

   Įstaiga praneša kompetentingoms institucijoms apie prekybos operacijų sąrašus ir pagrindines rizikos veiksnių pakategores, kuriems (-ioms) ji nusprendžia taikyti pirmoje pastraipoje nurodytą tvarką.

4. Apskaičiuojant dalinio tikėtino trūkumo matus pagal 325bc straipsnio 1 dalies c punktą, konkrečios prekybos knygos pozicijos konkretaus modeliuojamo rizikos veiksnio efektyvusis likvidumo terminas „EffectiveLH“ apskaičiuojamas taip:

$$\text{EffectiveLH} = \begin{cases} \text{SubCatLH if Mat} > \text{LH}_5 \\ \min\left(\text{SubCatLH}, \min_j\{\text{LH}_j/\text{LH}_j \geq \text{Mat}\}\right) \text{ if LH}_1 \leq \text{Mat} \leq \text{LH}_5 \\ \text{LH}_1 \text{ if Mat} < \text{LH}_1 \end{cases}$$

čia:

EffectiveLH = efektyvusis likvidumo terminas;

M_{at} = prekybos knygos pozicijos terminas;

SubCatLH = pagal 1 dalį nustatyto modeliuojamo rizikos veiksnio likvidumo termino trukmė ir

$\min_j\{\text{LH}_j/\text{LH}_j \geq \text{Mat}\}$ = vieno iš 325bc straipsnio 1 lentelėje nurodytų likvidumo terminų, kuris yra artimiausias prekybos knygos pozicijos terminą viršijantis likvidumo terminas, trukmė.

5. Valiutų poros, kurias sudaro euro ir VKM II dalyvaujančios valstybės narės valiuta, įtraukiamos į 2 lentelės užsienio valiutos kurso pagrindinės rizikos veiksnių kategorijos likvidžiausių valiutų porų pakategorę.

6. Įstaiga bent kartą per mėnesį tikrina 1 dalyje nurodyto priskyrimo tinkamumą.

7. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

   a) kaip įstaigos 1 dalies tikslais turi priskirti 1 dalyje nurodytų pozicijų rizikos veiksnius pagrindinėms rizikos veiksnių kategorijoms ir pagrindinėms rizikos veiksnių pakategorėms;

   b) kurios valiutos sudaro 2 lentelės palūkanų normos pagrindinės rizikos veiksnių kategorijos likvidžiausių valiutų pakategorę;

   c) kurios valiutų poros sudaro 2 lentelės užsienio valiutos kurso pagrindinės rizikos veiksnių kategorijos likvidžiausių valiutų porų pakategorę;

   d) 2 lentelėje nurodytos nuosavybės vertybinių popierių pagrindinės rizikos veiksnių pakategorės nuosavybės vertybinių popierių kainos ir kintamumo pakategorės tikslais – mažos rinkos kapitalizacijos ir didelės rinkos kapitalizacijos apibrėžtis;

   EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [devyni mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

   Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

2 lentelė

Pagrindinės rizikos veiksnių kategorijos	Pagrindinės rizikos veiksnių pakategorės	Likvidumo terminai	Likvidumo termino trukmė (dienomis)
Palūkanų norma	Likvidžiausios valiutos ir nacionalinė valiuta	1	10
	Kitos valiutos (išskyrus likvidžiausias valiutas)	2	20
	Kintamumas	4	60
	Kitos rūšys	4	60
Kredito marža	Valstybių narių centrinė valdžia, įskaitant centrinius bankus	2	20
	Valstybėse narėse įsisteigusių kredito įstaigų išleistos padengtos obligacijos (investicinis reitingas)	2	20
	Vyriausybė (investicinis reitingas)	2	20
	Vyriausybė (didelis pelningumas)	3	40
	Įmonės (investicinis reitingas)	3	40
	Įmonės (didelis pelningumas)	4	60
	Kintamumas	5	120
	Kitos rūšys	5	120
Nuosavybės vertybiniai popieriai	Nuosavybės vertybinių popierių kaina (didelė rinkos kapitalizacija)	1	10
	Nuosavybės vertybinių popierių kaina (maža rinkos kapitalizacija)	2	20
	Kintamumas (didelė rinkos kapitalizacija)	2	20
	Kintamumas (maža rinkos kapitalizacija)	4	60
	Kitos rūšys	4	60

Pagrindinės rizikos veiksnių kategorijos	Pagrindinės rizikos veiksnių pakategorės	Likvidumo terminai	Likvidumo termino trukmė (dienomis)
Užsienio valiuta	Likvidžiausių valiutų poros	1	10
	Kitų valiutų poros (išskyrus likvidžiausių valiutų poras)	2	20
	Kintamumas	3	40
	Kitos rūšys	3	40
Biržos prekės	Energijos kaina ir išmetamo anglies dioksido kiekio kaina	2	20
	Tauriųjų metalų kaina ir spalvotųjų metalų kaina	2	20
	Kitų biržos prekių kainos (išskyrus energijos kainą, išmetamo anglies dioksido kiekio kainą, tauriųjų metalų kainą ir spalvotųjų metalų kainą)	4	60
	Energijos kintamumas ir išmetamo anglies dioksido kiekio kintamumas	4	60
	Tauriųjų metalų kintamumas ir spalvotųjų metalų kintamumas	4	60
	Kitų biržos prekių kintamumas (išskyrus energijos kintamumą, išmetamo anglies dioksido kiekio kintamumą, tauriųjų metalų kintamumą ir spalvotųjų metalų kintamumą)	5	120
	Kitos rūšys	5	120

325be straipsnis

Galimybės modeliuoti rizikos veiksnius vertinimas

1. Įstaigos įvertina galimybę modeliuoti visus prekybos operacijų sąrašams, dėl kurių joms suteiktas 325az straipsnio 2 dalyje nurodytas leidimas arba kurioms pradėtas šio leidimo suteikimo procesas, priskirtų pozicijų rizikos veiksnius.

2. Atlikdamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytą vertinimą įstaigos pagal 325bk straipsnį apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti nemodeliuojamų rizikos veiksnių atžvilgiu.

3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato kriterijus, skirtus įvertinti galimybę modeliuoti rizikos veiksnius pagal 1 dalį, ir nustato šio vertinimo dažnumą.

   EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [devyni mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

   Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

325bf straipsnis

Reguliuojamojo grįžtamojo patikrinimo reikalavimai ir multiplikatoriaus koeficientai

1. Šio straipsnio tikslais nukrypimas reiškia visų prekybos operacijų sąrašui priskirtų pozicijų portfelio vertės vienos dienos pokytis, kuris viršija atitinkamą rizikos vertės matą, apskaičiuotą pagal įstaigos alternatyvų vidaus modelį laikantis šių reikalavimų:

   a) rizikos vertė apskaičiuojama vienos dienos laikymo laikotarpiui;

   b) būsimų sukrėtimų scenarijai taikomi 325bg straipsnio 3 dalyje nurodytų prekybos operacijų sąrašo pozicijų rizikos veiksniams, kurie pagal 325be straipsnį laikomi modeliuojamais;

   c) įvesties duomenys, taikomi nustatant modeliuojamiems rizikos veiksniams taikomus būsimų sukrėtimų scenarijus, yra kalibruojami pagal 325bc straipsnio 4 dalies c punkte nurodytus istorinius duomenis;

   d) jei šiame straipsnyje nenurodyta kitaip, įstaigos alternatyvus vidaus modelis grindžiamas tomis pačiomis modeliavimo prielaidomis, kokios taikytos apskaičiuojant 325ba straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą tikėtino trūkumo rizikos matą.

2. Įstaigos kasdien skaičiuoja nukrypimus atsižvelgdamos į portfelio, kurį sudaro visos prekybos operacijų sąrašui priskirtos pozicijos, vertės numatomų ir faktinių pokyčių grįžtamuosius patikrinimus.

3. Laikoma, kad įstaigos prekybos operacijų sąrašas atitinka grįžtamojo patikrinimo reikalavimus, jei šio prekybos operacijų sąrašo nukrypimų skaičius per pastarąsias 250 darbo dienų neviršija nė vieno iš šių skaičių:

   a) 12 nukrypimų, susijusių su rizikos vertės matu, apskaičiuotu taikant 99-to procentilio vienpusį pasikliautinąjį intervalą atsižvelgiant į portfelio vertės numatomų pokyčių grįžtamąjį patikrinimą;

   b) 12 nukrypimų, susijusių su rizikos vertės matu, apskaičiuotu taikant 99-to procentilio vienpusį pasikliautinąjį intervalą atsižvelgiant į portfelio vertės faktinių pokyčių grįžtamąjį patikrinimą;

   c) 30 nukrypimų, susijusių su rizikos vertės matu, apskaičiuotu taikant 97,5-to procentilio vienpusį pasikliautinąjį intervalą atsižvelgiant į portfelio vertės numatomų pokyčių grįžtamąjį patikrinimą;

   d) 30 nukrypimų, susijusių su rizikos vertės matu, apskaičiuotu taikant 97,5-to procentilio vienpusį pasikliautinąjį intervalą atsižvelgiant į portfelio vertės faktinių pokyčių grįžtamąjį patikrinimą.

4. Įstaigos kasdien skaičiuoja 2 dalyje nurodytus nukrypimus laikydamosi šių reikalavimų:

   a) portfelio vertės numatomų pokyčių grįžtamasis patikrinimas atliekamas lyginant portfelio vertę dienos pabaigoje su portfelio verte kitos dienos pabaigoje darant prielaidą, kad pozicijos nepakito;

b) portfelio vertės faktinių pokyčių grįžtamasis patikrinimas atliekamas lyginant portfelio vertę dienos pabaigoje su portfelio faktine verte kitos dienos pabaigoje neskaitant mokesčių ir komisinių;

c) nukrypimai skaičiuojami kiekvieną darbo dieną, kurią įstaiga negali įvertinti portfelio vertės arba apskaičiuoti 3 dalyje nurodyto rizikos vertės mato.

5. Įstaiga pagal šio straipsnio 6 ir 7 dalis apskaičiuoja 325ba straipsnyje nurodytą visų prekybos operacijų sąrašams, dėl kurių jai suteiktas 325az straipsnio 2 dalyje nurodytas leidimas taikyti alternatyvius vidaus modelius, priskirtų pozicijų portfelio multiplikatoriaus koeficientą (m_c).

6. Multiplikatoriaus koeficientas (m_c) yra 1,5 vertės ir 3 lentelėje nurodyto papildomo mokesčio nuo 0 iki 0,5 suma. Šis 5 dalyje nurodyto portfelio papildomas mokestis apskaičiuojamas pagal nukrypimų, kurie įvyko per pastarąsias 250 darbo dienų, skaičių, nustatytą įstaigai atliekant pagal šios dalies a punktą apskaičiuoto rizikos vertės mato grįžtamąjį patikrinimą. Papildomas mokestis apskaičiuojamas laikantis šių reikalavimų:

a) nukrypimas yra portfelio vertės vienos dienos pokytis, viršijantis atitinkamą rizikos vertės matą, apskaičiuotą pagal įstaigos vidaus modelį laikantis šių reikalavimų:

i) laikymo laikotarpis – viena diena;

ii) taikomas 99-to procentilio vienpusis pasikliautinasis intervalas;

iii) būsimų sukrėtimų scenarijai taikomi 325bg straipsnio 3 dalyje nurodytų prekybos operacijų sąrašo pozicijų rizikos veiksniams, kurie pagal 325be straipsnį laikomi modeliuojamais;

iv) įvesties duomenys, taikomi nustatant modeliuojamiems rizikos veiksniams taikomus būsimų sukrėtimų scenarijus, yra kalibruojami pagal 325bc straipsnio 4 dalies c punkte nurodytus istorinius duomenis;

v) jei šiame straipsnyje nenurodyta kitaip, įstaigos vidaus modelis grindžiamas tomis pačiomis modeliavimo prielaidomis, kokios taikytos apskaičiuojant 325ba straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą tikėtino trūkumo rizikos matą;

b) nukrypimų skaičius yra lygus didesniam nukrypimų skaičiui pagal portfelio vertės numatomus ir faktinius pokyčius;

3 lentelė

Nukrypimų skaičius	Papildomas mokestis
Mažiau kaip 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Daugiau kaip 9	0,50

Ypatingomis aplinkybėmis kompetentingos institucijos gali apriboti papildomo mokesčio vertę, kad jis neviršytų mokesčio, apskaičiuoto atsižvelgiant į nukrypimus, grindžiamus numatomų pokyčių grįžtamuoju patikrinimu, kai nukrypimų, grindžiamų numatomų pokyčių grįžtamuoju patikrinimu, skaičius nėra vidaus modelio trūkumų rezultatas.

7. Kompetentingos institucijos stebi 5 dalyje nurodyto multiplikatoriaus koeficiento tinkamumą ir prekybos operacijų sąrašo atitiktį 3 dalyje nurodytiems grįžtamojo patikrinimo reikalavimams. Įstaigos iš karto praneša kompetentingoms institucijoms apie nukrypimus, kuriuos jos nustato taikydamos savo grįžtamojo patikrinimo programą, ir pateikia šių nukrypimų paaiškinimą ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per penkias darbo dienas praneša kompetentingoms institucijoms apie nukrypimo atsiradimą.

8. Nukrypstant nuo šio straipsnio 2 ir 6 dalių, kompetentingos institucijos gali leisti įstaigai neskaičiuoti nukrypimo, jei jos portfelio vertės vienos dienos pokytis, kuris viršija atitinkamą pagal tos įstaigos vidaus modelį apskaičiuotą rizikos vertės matą, yra priskirtinas nemodeliuojamam rizikos veiksniui. Šiuo tikslu įstaiga įrodo savo kompetentingai institucijai, kad pagal 325bk straipsnį apskaičiuotas to nemodeliuojamo rizikos veiksnio testavimo nepalankiausiomis sąlygomis scenarijaus rizikos matas yra didesnis už teigiamą įstaigos portfelio vertės pokyčio ir atitinkamo rizikos vertės mato skirtumą.

9. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato techninius elementus, kurie šio straipsnio tikslais turi būti įtraukiami į faktinius ir numatomus įstaigos portfelio vertės pokyčius.

   EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [devyni mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

   Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

325bg straipsnis

Pelno ir nuostolio priskyrimo reikalavimas

1. Įstaigos prekybos operacijų sąrašas atitinka pelno ir nuostolio priskyrimo reikalavimus, jei šis prekybos operacijų sąrašas atitinka šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus.

2. Pelno ir nuostolio priskyrimo reikalavimu užtikrinama, kad prekybos operacijų sąrašo portfelio vertės teoriniai pokyčiai, grindžiami įstaigos rizikos vertinimo modeliu, būtų pakankamai panašūs į prekybos operacijų sąrašo portfelio vertės numatomus pokyčius, grindžiamus įstaigos kainodaros modeliu.

3. Jei įstaiga laikosi pelno ir nuostolio priskyrimo reikalavimų, dėl kiekvienos konkretaus prekybos operacijų sąrašo pozicijos nustatomas tikslus rizikos veiksnių, laikomų tinkamais patikrinimui, kaip įstaiga laikosi 325bf straipsnyje nustatyto grįžtamojo patikrinimo reikalavimo, sąrašas.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

   a) atsižvelgdama į tarptautinio masto reguliavimo pokyčius – kriterijus, būtinus užtikrinti, kad 2 dalies tikslais prekybos operacijų sąrašo portfelio vertės teoriniai pokyčiai būtų pakankamai panašūs į prekybos operacijų sąrašo portfelio vertės numatomus pokyčius;

   b) pasekmes įstaigai, kai 2 dalies tikslais prekybos operacijų sąrašo portfelio vertės teoriniai pokyčiai nėra pakankamai panašūs į prekybos operacijų sąrašo portfelio vertės numatomus pokyčius;

   c) kokiu dažnumu įstaiga turi atlikti pelno ir nuostolio priskyrimą;

d) techninius elementus, kurie šio straipsnio tikslais turi būti įtraukiami į prekybos operacijų sąrašo portfelio vertės teorinius ir numatomus pokyčius;

e) kokiu būdu vidaus modelį taikančios įstaigos turi susumuoti visų savo prekybos knygos pozicijų ir ne prekybos knygos pozicijų, kurioms taikoma užsienio valiutų kursų rizika arba biržos prekių kainų rizika, bendrą nuosavų išteklių reikalavimą rinkos rizikai padengti, atsižvelgiant į b punkte nurodytas pasekmes.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [devyni mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

325bh straipsnis

Rizikos vertinimo reikalavimai

1. Įstaigos, taikančios vidaus rizikos vertinimo modelį, taikytą apskaičiuojant 325ba straipsnyje nurodytus nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti, užtikrina, kad šis modelis atitiktų visus toliau nurodytus reikalavimus:

   a) vidaus rizikos vertinimo modeliu atsižvelgiama į pakankamą skaičių rizikos veiksnių, kuriuos turi sudaryti bent 1a skyriaus 3 skirsnio 1 poskirsnyje nurodyti rizikos veiksniai, nebent įstaiga kompetentingoms institucijoms įrodo, kad šių rizikos veiksnių neįtraukimas neturi reikšmingo poveikio 325bg straipsnyje nurodyto pelno ir nuostolio priskyrimo reikalavimo rezultatams; įstaiga turi galėti kompetentingoms institucijoms paaiškinti, kodėl ji įtraukė rizikos veiksnį į savo kainodaros modelį, bet neįtraukė jo į savo vidaus rizikos vertinimo modelį;

   b) vidaus rizikos vertinimo modeliu nustatomas pasirinkimo sandorių ir kitų produktų nelinijiškumas, taip pat koreliacijos rizika ir pagrindinė rizika;

c) į vidaus rizikos vertinimo modelį įtraukiama visuma rizikos veiksnių, atitinkančių kiekvienos valiutos, kurios pozicijos įstaigos balansiniuose arba nebalansiniuose straipsniuose yra jautrios palūkanų normos pasikeitimams, palūkanų normas; įstaiga modeliuoja pelningumo kreives taikydama vieną iš visuotinai pripažintų metodų; pelningumo kreivė padalijama į įvairius segmentus pagal terminus, kad būtų atsižvelgiama į palūkanų normos kintamumo pokyčius išilgai visos pelningumo kreivės; pagrindinių valiutų ir rinkų reikšmingos prisiimamos palūkanų normos rizikos atveju pelningumo kreivė modeliuojama naudojant ne mažiau kaip šešis segmentus pagal terminus, o modeliuojant pelningumo kreivę naudojamų rizikos veiksnių skaičius turi būti proporcingas įstaigos prekybos strategijos pobūdžiui ir sudėtingumui; modeliu taip pat atsižvelgiama į rizikos paskirstymą, susijusį su ne visiškai koreliuojančiais skirtingų pelningumo kreivių arba skirtingų to paties pagrindinio emitento finansinių priemonių judėjimais;

d) į vidaus rizikos vertinimo modelį įtraukiami rizikos veiksniai, atitinkantys aukso pozicijas ir atskiras užsienio valiutas, kuriomis yra išreikštos įstaigos pozicijos; KIS atveju atsižvelgiama į faktines KIS užsienio valiutos pozicijas; įstaigos gali remtis trečiųjų šalių skelbiamais duomenimis apie KIS užsienio valiutos pozicijas su sąlyga, kad tinkamai užtikrinamas tų skelbiamų duomenų tikslumas; KIS užsienio valiutos pozicijoms, apie kurias įstaiga nežino, vidaus modelių metodas netaikomas – jos vertinamos pagal 1a skyrių;

e) modeliavimo metodo sudėtingumas turi būti proporcingas įstaigos veiklos nuosavybės vertybinių popierių rinkose reikšmingumui; pagal vidaus rizikos vertinimo modelį taikomas atskiras rizikos veiksnys bent kiekvienai nuosavybės vertybinių popierių rinkai, kurioje įstaiga turi reikšmingas pozicijas, ir bent vienas rizikos veiksnys, kuriuo atsižvelgiama į sisteminius nuosavybės vertybinių popierių kainų pasikeitimus ir į šio rizikos veiksnio priklausomybę nuo atskirų kiekvienos nuosavybės vertybinių popierių rinkos rizikos veiksnių;

f) pagal vidaus rizikos vertinimo modelį atskiras rizikos veiksnys taikomas bent kiekvienai biržos prekei, kurios reikšmingas pozicijas įstaiga turi, nebent įstaiga turi nedidelę bendrą biržos prekių kainos poziciją, palyginti su visa jos prekybos veikla, – šiuo atveju ji gali taikyti atskirą rizikos veiksnį kiekvienai pagrindinei biržos prekių rūšiai; reikšmingų biržos prekių rinkų pozicijų atveju modeliu atsižvelgiama į ne visiškai koreliuojančią panašių, bet ne tapačių biržos prekių kainos svyravimų riziką, išankstinių sandorių kainų pokyčių dėl terminų neatitikimo riziką ir išvestinių finansinių priemonių bei piniginių pozicijų prekės disponavimo pajamingumo riziką;

g) turi būti įrodymų, kad naudojami pakaitiniai rodikliai yra tinkami naudoti turimoms faktinėms pozicijoms, jie turi būti pakankamai konservatyviai apskaičiuoti ir naudojami tik tuo atveju, jei turimų duomenų nepakanka, pavyzdžiui, 325bc straipsnio 2 dalies c punkte nurodytu nepalankiausių sąlygų laikotarpiu;

h) finansinių priemonių su šalutinėmis aplinkybėmis kintamumo rizikos reikšmingų pozicijų atveju vidaus rizikos vertinimo modeliu atsižvelgiama į vykdymo kainų ir pasirinkimo sandorių terminų numanomo kintamumo priklausomybę.

2. Įstaigos gali naudoti empirines koreliacijas pagrindinėse rizikos veiksnių kategorijose, o apskaičiuodamos 325bb straipsnio 1 dalyje nurodytą neriboto tikėtino trūkumo matą UES_t, – tarp pagrindinių rizikos veiksnių kategorijų tik jei įstaigos taikomas tų koreliacijų vertinimo metodas yra patikimas, dera su taikomais likvidumo terminais ir yra nuosekliai įgyvendinamas.

3. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį EBI ne vėliau kaip … [penkiolika mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] paskelbia gaires, kuriose nustato kriterijus, susijusius su įvesties duomenų naudojimu taikant rizikos vertinimo modelį, nurodytus 325bc straipsnyje.

325bi straipsnis

Kokybiniai reikalavimai

1. Šio skyriaus tikslais taikomas vidaus rizikos vertinimo modelis turi būti iš esmės patikimas, apskaičiuotas bei visapusiškai įgyvendinamas ir atitikti visus šiuos kokybinius reikalavimus:

   a) vidaus rizikos vertinimo modelis, taikomas apskaičiuojant kapitalo reikalavimus rinkos rizikai padengti, turi būti glaudžiai integruotas į kasdienį įstaigos rizikos valdymo procesą ir naudojamas kaip pagrindas vyresniajai vadovybei skirtoms ataskaitoms apie rizikos pozicijas teikti;

   b) įstaigoje turi veikti rizikos kontrolės padalinys, kuris yra nepriklausomas nuo verslu užsiimančių padalinių ir atsiskaito tiesiogiai vyresniajai vadovybei; tas padalinys turi būti atsakingas už bet kurio vidaus rizikos vertinimo modelio kūrimą ir įgyvendinimą; tas padalinys turi atlikti pradinį ir nuolatinį bet kurio vidaus modelio, taikomo šio skyriaus tikslais, patvirtinimą ir būti atsakingas už bendrą rizikos valdymo sistemą; tas padalinys turi rengti ir analizuoti kiekvienos dienos ataskaitas apie vidaus modelio, taikomo apskaičiuojant kapitalo reikalavimus rinkos rizikai padengti, gaunamus rezultatus ir ataskaitas apie priemonių, kurias reikia taikyti prekybos operacijų sandorių ribojimo srityje, tinkamumą;

c) valdymo organas ir vyresnioji vadovybė turi aktyviai dalyvauti rizikos kontrolės procese, o rizikos kontrolės padalinio parengtas kiekvienos dienos ataskaitas turi peržiūrėti atitinkamo lygio vadovybė, turinti pakankamai įgaliojimų pareikalauti sumažinti atskirų prekybos operacijų vykdytojų turimas pozicijas ir pareikalauti sumažinti įstaigos bendros rizikos pozicijas;

d) įstaigoje turi dirbti pakankamai darbuotojų, turinčių pakankamo lygio kvalifikaciją, atitinkančią vidaus rizikos vertinimo modelių sudėtingumą, ir pakankamai darbuotojų, turinčių kvalifikaciją dirbti prekybos, rizikos kontrolės, audito ir netiesioginio aptarnavimo srityse;

e) įstaiga turi taikyti dokumentais patvirtintą vidaus politiką, procedūras ir kontrolės priemones, skirtas stebėti jos vidaus rizikos vertinimo modelių bendrąjį veikimą ir užtikrinti, kad jis atitiktų reikalavimus;

f) turi būti įrodyta, kad vidaus rizikos vertinimo modeliu, įskaitant bet kurį kainodaros modelį, pakankamai tiksliai įvertinama rizika, ir šis modelis neturi labai skirtis nuo vidaus rizikos valdymui įstaigos naudojamų modelių;

g) įstaiga turi dažnai vykdyti griežtas testavimo nepalankiausiomis sąlygomis, įskaitant atvirkštinį testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, programas, kurios apima bet kurį vidaus rizikos vertinimo modelį; vyresnioji vadovybė bent kartą per mėnesį turi peržiūrėti to testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus; jie turi atitikti įstaigos valdymo organo patvirtintą politiką ir apribojimus; jei iš to testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatų matyti pernelyg dideli nuostoliai, atsirandantys dėl įstaigos prekybos veiklos tam tikromis aplinkybėmis, įstaiga turi imtis tinkamų veiksmų;

h) įstaiga turi atlikti nepriklausomą savo vidaus rizikos vertinimo modelio patikrinimą per savo reguliaraus vidaus audito procesą arba pavesdama trečiajai įmonei atlikti šį patikrinimą kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu.

Trečioji įmonė pirmos pastraipos h punkto tikslais – audito arba konsultavimo paslaugas įstaigoms teikianti įmonė, kurios darbuotojai turi pakankamą kvalifikaciją prekybos veiklos rinkos rizikos srityje.

2. 1 dalies h punkte nurodytas patikrinimas turi apimti prekyba užsiimančių skyrių ir nepriklausomo rizikos kontrolės skyriaus veiklą. Įstaiga bent kartą per metus turi atlikti savo bendrojo rizikos valdymo proceso patikrinimą. Atliekant šį patikrinimą vertinama:

a) rizikos valdymo sistemos ir proceso dokumentų ir rizikos kontrolės padalinio organizavimo tinkamumas;

b) rizikos vertinimo priemonių integravimas į kasdienį rizikos valdymo procesą ir vadovybės informavimo sistemos vientisumas;

c) įstaigos taikomi rizikos vertinimo modelių ir vertinimo sistemų, kuriuos naudoja sandorius sudarantys ir netiesioginį aptarnavimą atliekantys darbuotojai, tvirtinimo procesai;

d) rizikos, kuriai taikomas modelis, apimtis, rizikos vertinimo sistemos tikslumas ir tinkamumas ir vidaus rizikos vertinimo modelio bet kurio reikšmingo pakeitimo patvirtinimas;

e) pozicijų duomenų tikslumas ir išsamumas, kintamumo ir koreliacijos prielaidų tikslumas ir tinkamumas, vertinimo ir jautrumo rizikai skaičiavimų tikslumas ir pakaitinių rodiklių rengimo, jei turimų duomenų nepakanka šiame skyriuje nustatytiems reikalavimams įvykdyti, tikslumas ir tinkamumas;

f) tikrinimo procesas, kurį įstaiga taiko vertindama duomenų šaltinių, naudojamų bet kuriems savo vidaus rizikos vertinimo modeliams, nuoseklumą, pateikimą laiku ir patikimumą, įskaitant šių duomenų šaltinių objektyvumą;

g) tikrinimo procesas, kurį įstaiga taiko vertindama grįžtamojo patikrinimo ir pelno ir nuostolio priskyrimo, kurie atliekami siekiant įvertinti vidaus rizikos vertinimo modelių tikslumą, reikalavimus;

h) jei patikrinimą pagal šio straipsnio 1 dalies h punktą atlieka trečioji įmonė – tikrinimas, ar 325bj straipsnyje nustatytas vidaus vertinimo procesas atitinka jo tikslus.

3. Įstaigos atnaujina bet kuriam iš šio skyriaus tikslais jos naudojamų vidaus rizikos vertinimo modelių taikomus metodus ir praktiką atsižvelgdamos į su tais vidaus rizikos vertinimo modeliais susijusių naujų metodų ir geriausios praktikos raidą.

325bj straipsnis

Vidaus patvirtinimas

1. Įstaigos taiko procesus, kuriais užtikrinama, kad bet kuris šio skyriaus tikslais taikomas vidaus rizikos vertinimo modelis būtų tinkamai patvirtintas atitinkamą kvalifikaciją turinčių asmenų, kurie nedalyvavo juos kuriant, siekiant užtikrinti, kad šie modeliai būtų iš esmės patikimi ir jais būtų tinkamai atsižvelgiama į visą reikšmingą riziką.

2. 1 dalyje nurodytą patvirtinimą įstaigos atlieka šiomis aplinkybėmis:

a) kai bet kuris vidaus rizikos vertinimo modelis iš pradžių sukuriamas ir kai jis iš esmės keičiamas;

b) periodiškai ir įvykus reikšmingiems struktūriniams rinkos arba portfelio sudėties pokyčiams, dėl kurių vidaus rizikos vertinimo modelis gali tapti nebetinkamas.

3. Įstaigos vidaus rizikos vertinimo modelių patvirtinimas nėra apribojamas grįžtamojo patikrinimo ir pelno ir nuostolio priskyrimo reikalavimais, o apima bent:

a) testus, kuriais tikrinama, ar taikant vidaus modelį padarytos prielaidos yra tinkamos ir jomis nėra pervertinama arba nepakankamai įvertinama rizika;

b) su įstaigų portfelio rizika ir struktūra susijusius jų vidaus modelių patvirtinimo testus, įskaitant grįžtamąjį patikrinimą, kuriuo papildomos reguliuojamojo grįžtamojo patikrinimo programos;

c) numatomų portfelių naudojimą siekiant užtikrinti, kad taikant vidaus rizikos vertinimo modelį būtų galima paaiškinti galimus ypatingus struktūrinius aspektus, pvz., reikšmingą pagrindinę riziką ir koncentracijos riziką arba su pakaitinių rodiklių taikymu susijusią riziką.

325bk straipsnis

Testavimo nepalankiausiomis sąlygomis scenarijaus rizikos mato apskaičiavimas

1. Konkretaus nemodeliuojamo rizikos veiksnio testavimo nepalankiausiomis sąlygomis scenarijaus rizikos matas – visų portfelio, į kurį įtrauktas šis nemodeliuojamas rizikos veiksnys, prekybos knygos pozicijų arba ne prekybos knygos pozicijų, kurioms taikoma užsienio valiutos kursų arba biržos prekių kainų rizika, nuostolis, kai tam rizikos veiksniui taikomas blogiausias būsimų sukrėtimų scenarijus.

2. Įstaigos kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu visų nemodeliuojamų rizikos veiksnių atveju parengia tinkamus blogiausius būsimų sukrėtimų scenarijus.

3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

   a) kaip įstaigos turi parengti nemodeliuojamiems rizikos veiksniams taikytinus blogiausius būsimų sukrėtimų scenarijus ir kaip jos šiuos blogiausius būsimų sukrėtimų scenarijus turi taikyti šiems rizikos veiksniams;

   b) kiekvienai 325bd straipsnio 2 lentelėje nurodytai pagrindinei rizikos veiksnių pakategorei taikytiną reguliuojamąjį blogiausią būsimų sukrėtimų scenarijų, kurį įstaigos gali taikyti, jei negali parengti blogiausio būsimų sukrėtimų scenarijaus pagal šios pastraipos a punktą arba kurį kompetentingos institucijos gali reikalauti iš įstaigos taikyti, jei joms nėra priimtinas įstaigos parengtas blogiausias būsimų sukrėtimų scenarijus;

c) aplinkybes, kuriomis įstaigos gali apskaičiuoti testavimo nepalankiausiomis sąlygomis scenarijaus rizikos matą dėl daugiau nei vieno nemodeliuojamo rizikos veiksnio;

d) tai, kaip įstaigos turi kaupti testavimo nepalankiausiomis sąlygomis scenarijaus rizikos matą dėl visų nemodeliuojamų rizikos veiksnių, įtrauktų į jų prekybos knygos pozicijas ir ne prekybos knygos pozicijas, kurioms taikoma užsienio valiutos kursų rizika arba biržos prekių kainų rizika.

Rengdama tuos techninių reguliavimo standartų projektus EBI atsižvelgia į tai, kad šiame straipsnyje nustatytų nemodeliuojamo rizikos veiksnio nuosavų lėšų reikalavimų rinkos rizikai padengti lygis turi būti toks pat kaip ir nuosavų lėšų reikalavimų rinkos rizikai padengti lygis, kuris pagal šį skyrių būtų buvęs apskaičiuotas, jei šis rizikos veiksnys būtų modeliuojamas.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [penkiolika mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

3 skirsnis

Įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelis

325bl straipsnis

Įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelio taikymo sritis

1. Visoms įstaigos pozicijoms, kurios buvo priskirtos prekybos operacijų sąrašams, dėl kurių įstaigai suteiktas leidimas, kaip nurodyta 325az straipsnio 2 dalyje, yra taikomas nuosavų lėšų reikalavimas įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti, kai tos pozicijos apima bent vieną rizikos veiksnį, kuris pagal 325bd straipsnio 1 dalį buvo priskirtas pagrindinėms rizikos veiksnių kategorijoms „nuosavybės vertybiniai popieriai“ arba „kredito marža“. Šis nuosavų lėšų reikalavimas, papildomai nustatytas rizikai, kuriai taikomi 325ba straipsnio 1 dalyje nurodyti nuosavų lėšų reikalavimai, yra apskaičiuojamas taikant įstaigos įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelį. Tas modelis turi atitikti šiame skirsnyje nustatytus reikalavimus.

2. Kiekvienai iš 1 dalyje nurodytų pozicijų įstaiga nustato vieną prekiaujamų skolos arba nuosavybės finansinių priemonių, susijusių su bent vienu rizikos veiksniu, emitentą.

325bm straipsnis

Leidimas taikyti įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelį

1. Kompetentingos institucijos įstaigai suteikia leidimą taikyti įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelį 325ba straipsnio 2 dalyje nurodytiems nuosavų lėšų reikalavimams, susijusiems su visomis 325bl straipsnyje nurodytomis ir prekybos operacijų sąrašui, kurio atžvilgiu įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelis atitinka 325bi, 325bj, 325bn, 325bo ir 325bp straipsniuose išdėstytus reikalavimus, priskirtomis prekybos knygos pozicijomis, apskaičiuoti.

3. Jei įstaigos prekybos operacijų sąrašas, kuriam yra priskirta bent viena iš 325bl straipsnyje nurodytų prekybos knygos pozicijų, neatitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų, nuosavų lėšų reikalavimai rinkos rizikai, susijusiai su visomis to prekybos operacijų sąrašo pozicijomis, padengti apskaičiuojami pagal 1a skyriuje nustatytą metodą.

325bn straipsnis

Taikant įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelį naudojami nuosavų lėšų reikalavimai įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti

1. Įstaigos, taikydamos įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelį, visų 325bl straipsnyje nurodytų prekybos knygos pozicijų portfeliui apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimus įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti tokiu būdu:

   a) nuosavų lėšų reikalavimai yra lygūs rizikos vertei, kuria, taikant 99,9 % pasikliautinąjį intervalą, vienų metų laikotarpiu įvertinamas galimas portfelio rinkos vertės sumažėjimas, kuris atsirado dėl emitentų, susijusių su šiomis pozicijomis, įsipareigojimų neįvykdymo;

b) a punkte nurodytas galimas vertės sumažėjimas – tiesioginis arba netiesioginis pozicijos rinkos vertės sumažėjimas, kuris atsirado dėl emitentų įsipareigojimų neįvykdymo, papildantis nuostolius, į kuriuos jau atsižvelgta nustatant dabartinę pozicijos vertę; nuosavybės vertybinių popierių pozicijų emitentų įsipareigojimų neįvykdymas išreiškiamas emitento nuosavybės vertybinių popierių kainų nulinės vertės nustatymu;

c) skirtingų emitentų įsipareigojimų neįvykdymo koreliacijas įstaigos nustato remdamosi konceptualiai patikima metodika, naudodamos objektyvius istorinius duomenis apie bent 10 metų laikotarpiu, apimančiu įstaigos pagal 325bc straipsnio 2 dalį nustatytą nepalankiausių sąlygų laikotarpį, rinkoje buvusias kredito maržas arba nuosavybės vertybinių popierių kainas; apskaičiuotos skirtingų emitentų įsipareigojimų neįvykdymo koreliacijos kalibruojamos vienų metų laikotarpiui;

d) įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelis grindžiamas vienų metų nekintamos pozicijos prielaida.

2. Taikydamos 1 dalyje nurodytą įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelį, nuosavų lėšų reikalavimą įsipareigojimų neįvykdymo rizikai padengti įstaigos apskaičiuoja ne rečiau kaip kas savaitę.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies a ir c punktų, įstaiga, apskaičiuodama, kai tinkama, su keliomis arba visomis nuosavybės vertybinių popierių pozicijomis susijusią įsipareigojimų neįvykdymo riziką, vienų metų laikotarpį gali pakeisti šešiasdešimties dienų laikotarpiu. Tokiu atveju įsipareigojimų neįvykdymo koreliacijos tarp nuosavybės vertybinių popierių kainų ir įsipareigojimų neįvykdymo tikimybių apskaičiuojamos šešiasdešimties dienų laikotarpiu, o įsipareigojimų neįvykdymo koreliacijos tarp nuosavybės vertybinių popierių kainų ir obligacijų kainų – vienų metų laikotarpiu.

325bo straipsnis

Apsidraudimų pripažinimas pagal įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelį

1. Įstaigos į savo įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelį gali įtraukti apsidraudimus ir užskaityti pozicijas, jei ilgosios ir trumposios pozicijos yra susijusios su ta pačia finansine priemone.

2. Pagal savo įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelius įstaigos gali pripažinti apsidraudimo arba diversifikacijos poveikį, susijusį su ilgosiomis ir trumposiomis pozicijomis, apimančiomis to paties įsipareigojančiojo asmens skirtingas finansines priemones ar skirtingus vertybinius popierius, taip pat su skirtingų emitentų ilgosiomis ir trumposiomis pozicijomis, tik aiškiai modeliuodamos skirtingų finansinių priemonių bendrąsias ilgąsias ir trumpąsias pozicijas, įskaitant skirtingų emitentų pagrindinės rizikos modeliavimą.

3. Pagal įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelius įstaigos atsižvelgia į su apsidraudimo priemone ir apdrausta priemone susijusią reikšmingą riziką, kuri gali grėsti laikotarpiu nuo apsidraudimo priemonės termino iki vienų metų laikotarpio pabaigos, taip pat į didelės pagrindinės rizikos galimybę apsidraudimo strategijose dėl produkto rūšies skirtumų, prioriteto kapitalo struktūroje, vidaus ar išorės reitingo, termino, išleidimo datos ir kitų skirtumų. Įstaigos apsidraudimo priemonę pripažįsta tik tiek, kiek ji gali būti išlaikyta net ir tada, kai artėja įsipareigojančiojo asmens kredito įvykis ar kitas įvykis.

325bp straipsnis

Konkretūs įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modeliui keliami reikalavimai

1. Taikant 325bm straipsnio 1 dalyje nurodytą įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelį, turi būti galima modeliuoti atskirų emitentų įsipareigojimų neįvykdymą, taip pat atvejus, kai vienu metu įsipareigojimų neįvykdo daugiau kaip vienas emitentas, ir atsižvelgti į tų įsipareigojimų neįvykdymo poveikį pozicijų, kurioms taikomas tas modelis, rinkos vertėms. Šiuo tikslu kiekvieno atskiro emitento įsipareigojimų neįvykdymas modeliuojamas taikant dviejų rūšių sisteminės rizikos veiksnius.

2. Pagal įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelį atsižvelgiama į ekonominį ciklą, įskaitant atkuriamųjų normų ir 1 dalyje nurodytų sisteminės rizikos veiksnių tarpusavio priklausomybę.

3. Pagal įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelį atsižvelgiama į nelinijinį pasirinkimo sandorių ir kitų pozicijų, turinčių reikšmingų nelinijinių savybių, poveikį kainos pokyčiams. Įstaigos taip pat deramai atsižvelgia į modelio rizikos, būdingos vertinant ir apskaičiuojant kainų riziką, susijusią su tais produktais, sumą.

4. Įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelis grindžiamas objektyviais ir naujausiais duomenimis.

5. Pagal įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelį imituojant emitentų įsipareigojimų neįvykdymą įstaigos apskaičiuoti įsipareigojimų neįvykdymo tikimybių įverčiai turi atitikti šiuos reikalavimus:

   a) žemiausia įsipareigojimų neįvykdymo tikimybių riba – 0,03 %;

   b) jei šiame skirsnyje nenurodyta kitaip, įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės grindžiamos vienų metų laikotarpiu;

   c) įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės apskaičiuojamos naudojant – vien arba kartu su dabartinėmis rinkos kainomis – ankstesnių faktinių įsipareigojimų neįvykdymo atvejų ir itin didelių rinkos kainų sumažėjimo atvejų, prilygstančių įsipareigojimų neįvykdymo atvejams, duomenis, nustatytus per ne trumpesnį kaip penkerių metų istorinį laikotarpį; įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės nustatomos naudojant ne tik dabartines rinkos kainas;

d) leidimą įsipareigojimų neįvykdymo tikimybes skaičiuoti pagal II antraštinės dalies 3 skyriaus 1 skirsnį gavusi įstaiga įsipareigojimų neįvykdymo tikimybėms apskaičiuoti taiko II antraštinės dalies 3 skyriaus 1 skirsnyje nustatytą metodiką;

e) leidimo įsipareigojimų neįvykdymo tikimybes skaičiuoti pagal II antraštinės dalies 3 skyriaus 1 skirsnį negavusi įstaiga įsipareigojimų neįvykdymo tikimybėms apskaičiuoti parengia vidaus metodiką arba naudojasi išoriniais šaltiniais; abiem atvejais neįvykdymo tikimybių įverčiai turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus.

6. Pagal įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelį imituojant emitentų įsipareigojimų neįvykdymą įstaigos apskaičiuotas nuostolio dėl įsipareigojimų neįvykdymo įvertis turi atitikti šiuos reikalavimus:

a) žemiausia nuostolio dėl įsipareigojimų neįvykdymo įverčių riba – 0 %;

b) apskaičiuojant nuostolio dėl įsipareigojimų neįvykdymo įverčius atsižvelgiama į kiekvienos pozicijos prioritetą;

c) leidimą nuostoliui dėl įsipareigojimų neįvykdymo skaičiuoti pagal II antraštinės dalies 3 skyriaus 1 skirsnį gavusi įstaiga nuostoli dėl įsipareigojimų neįvykdymo apskaičiuoti taiko II antraštinės dalies 3 skyriaus 1 skirsnyje nustatytą metodiką;

d) leidimo nuostolius dėl įsipareigojimų neįvykdymo skaičiuoti pagal II antraštinės dalies 3 skyriaus 1 skirsnį negavusi įstaiga nuostoliui dėl įsipareigojimų neįvykdymo apskaičiuoti parengia vidaus metodiką arba naudojasi išoriniais šaltiniais; abiem atvejais nuostolio dėl įsipareigojimų neįvykdymo įverčiai turi atitikti šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus.

7. Atlikdamos nepriklausomą savo vidaus modelių, kuriuos jos naudoja šio skyriaus tikslais, įskaitant taikymą rizikos vertinimo sistemai, patikrinimą ir patvirtinimą, įstaigos:

a) patikrina, ar jų taikomas koreliacijų ir kainų pokyčių modeliavimo metodas yra tinkamas jų portfeliui, įskaitant pagal modelį taikytinų sisteminės rizikos veiksnių pasirinkimą ir jų koeficientus;

b) atlieka įvairų testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, įskaitant jautrumo analizes ir scenarijaus analizes, kad būtų įvertintas kokybinis ir kiekybinis įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelio pagrįstumas, visų pirma koncentracijų vertinimo atžvilgiu, ir

c) taiko tinkamą kiekybinį patvirtinimą, taip pat naudojant susijusias vidaus modeliavimo lyginamąsias vertes.

Testavimas, nurodytas b punkte, neapsiriboja tik tam tikrais praeities įvykiais.

8. Pagal įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo modelį tinkamai atsižvelgiama į emitentų koncentracijas ir koncentracijas, kurios nepalankiausiomis sąlygomis gali susidaryti vienoje arba daugiau produktų klasių.

9. Įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nustatymo vidaus modelis dera su įstaigos vidaus rizikos valdymo metodika, taikoma nustatant, vertinant ir valdant prekybos riziką.

10. Įstaigos aiškiai apibrėžia įsipareigojimų neįvykdymo koreliacijų prielaidų, susijusių su skirtingais emitentais, nustatymo politiką ir procedūras pagal 325bn straipsnio 2 dalį ir aiškiai apibrėžia pageidaujamą metodo įsipareigojimų neįvykdymo tikimybėms vertinti pagal šio straipsnio 5 dalies e punktą ir nuostoliui dėl įsipareigojimų neįvykdymo vertinti pagal šio straipsnio 6 dalies d punktą pasirinkimą.

11. Įstaigos savo vidaus modelius patvirtina dokumentais, kad jų koreliacijos prielaidos ir kitos modeliavimo prielaidos kompetentingų institucijų požiūriu būtų skaidrios.

12. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato reikalavimus, kuriuos turi atitikti įstaigos vidaus metodika arba išoriniai šaltiniai, naudojami įsipareigojimų neįvykdymo tikimybėms ir nuostoliams dėl įsipareigojimų neįvykdymo vertinti pagal 5 dalies e punktą ir 6 dalies d punktą.

    EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [15 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.“;

91) 384 straipsnio 1 dalyje pateikta EADitotal apibrėžtis pakeičiama taip:

„EAD_i^{total} – bendra „i“ sandorio šalies kredito rizikos pozicijos vertė (susumuota visoms užskaitos grupėms), įskaitant užtikrinimo priemonės poveikį pagal II antraštinės dalies 6 skyriaus 3–6 skirsniuose nurodytus metodus, taikoma tai sandorio šaliai skaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimus sandorio šalies kredito rizikai padengti.“;

92) 385 straipsnis pakeičiamas taip:

„*385 straipsnis*
Galimybė naudoti kitą metodą vietoj kredito vertinimo koregavimo metodų nuosavų lėšų reikalavimams apskaičiuoti

Kaip alternatyvą 384 straipsniui, 382 straipsnyje nurodytų finansinių priemonių atveju ir gavusios išankstinį kompetentingos institucijos sutikimą įstaigos, naudojančios 282 straipsnyje nustatytą pradinės rizikos metodą, gali susidarančioms pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms taikyti multiplikatoriaus koeficientą – (10) tų pozicijų sandorio šalies kredito rizikai padengti, užuot skaičiavusios nuosavų lėšų reikalavimus kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti.“;

93) 390 straipsnis pakeičiamas taip:

„*390 straipsnis*

Pozicijos vertės apskaičiavimas

1. Susijusių klientų grupės bendros pozicijos apskaičiuojamos sudedant kartu pozicijas pagal atskirus tos grupės klientus.

2. Bendros atskirų klientų pozicijos apskaičiuojamos sudedant prekybos knygos pozicijas ir ne prekybos knygos pozicijas.

3. Skaičiuodamos prekybos knygos pozicijas, įstaigos gali:

   a) padengti savo ilgąsias pozicijas ir trumpąsias pozicijas, susijusias su tomis pačiomis konkretaus kliento išleistomis finansinėmis priemonėmis, kiekvienos atskiros finansinės priemonės grynąja pozicija, apskaičiuota pagal trečios dalies IV antraštinės dalies 2 skyriuje nustatytus metodus;

   b) tarpusavyje padengti savo ilgąsias pozicijas ir trumpąsias pozicijas, susijusias su skirtingomis konkretaus kliento išleistomis finansinėmis priemonėmis, tačiau tik tokiu atveju, jei trumposios pozicijos pagrindinė finansinė priemonė yra žemesnio prioriteto nei ilgosios pozicijos pagrindinė finansinė priemonė arba jei pagrindinės priemonės yra tokio paties prioriteto.

Siekiant nustatyti santykinį pozicijų prioritetą, a ir b punktų tikslais pagal skirtingus prioritetus vertybinius popierius finansines priemones galima suskirstyti į grupes.

4. II priede išvardytų išvestinių finansinių priemonių sandorių ir kredito išvestinių finansinių priemonių sutarčių, dėl kurių su klientu susitarta tiesiogiai, pozicijų vertes įstaigos apskaičiuoja pagal vieną iš taikytinų metodų, nustatytų atitinkamai trečios dalies II antraštinės dalies 6 skyriaus 3, 4 ir 5 skirsniuose. Pozicijos, kurios atsiranda dėl 378, 379 ir 380 straipsniuose nurodytų sandorių, apskaičiuojamos minėtuose straipsniuose nurodytu būdu.

   Apskaičiuodamos pirmoje pastraipoje nurodytų sandorių pozicijų vertę, kai tie sandoriai priskirti prekybos knygai, įstaigos taip pat turi laikytis 299 straipsnyje išdėstytų principų.

   Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, įstaigos, kurioms leidžiama taikyti trečios dalies II antraštinės dalies 4 skyriaus 4 skirsnyje ir trečios dalies II antraštinės dalies 6 skyriaus 6 skirsnyje nurodytus metodus, gali šiuos metus taikyti vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių pozicijų vertei apskaičiuoti.

5. Prie kliento bendrų pozicijų įstaigos prideda pozicijas, susidarančias dėl II priede išvardytų išvestinių finansinių priemonių sandorių ir kredito išvestinių finansinių priemonių sutarčių, dėl kurių su tuo klientu nėra susitarta tiesiogiai, bet kurių pagrindinė skolos arba nuosavybės finansinė priemonė yra išleista to kliento.

6. Pozicijoms nepriskiriamas nė vienas iš šių variantų:

   a) jei atliekami užsienio valiutos keitimo sandoriai – įprasto atsiskaitymo pozicijos, atsirandančios per dvi darbo dienas nuo apmokėjimo;

b) jei atliekami vertybinių popierių pirkimo ar pardavimo sandoriai – įprasto atsiskaitymo pozicijos, atsirandančios per penkias darbo dienas po apmokėjimo ar vertybinių popierių perdavimo, priklausomai nuo to, kas įvyksta pirmiau;

c) jei teikiamos pinigų pervedimo, įskaitant mokėjimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymo bet kokia valiuta ir korespondentinės bankininkystės paslaugos arba finansinių priemonių tarpuskaitos, atsiskaitymo ir pasaugos paslaugos klientams – pavėluotos finansinės įplaukos ir kitos dėl klientų veiklos atsirandančios pozicijos, kurios laikomos ne ilgiau kaip kitą darbo dieną;

d) jei teikiamos pinigų pervedimo paslaugos, įskaitant mokėjimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymo bet kokia valiuta ir korespondentinės bankininkystės paslaugas, – ne ilgiau kaip iki tos pačios darbo dienos pabaigos trunkančios tas paslaugas teikiančių įstaigų pozicijos;

e) pagal 36 ir 56 straipsnius iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių straipsnių arba papildomų 1 lygio straipsnių atimamos pozicijos arba kiti atskaitymai iš šių straipsnių, kuriais mažinamas mokumo koeficientas.

7. Siekdama nustatyti bendrą kliento arba susijusių klientų grupės poziciją tų klientų, kurių pozicijas ta įstaiga turi 112 straipsnio m ir o punktuose nurodytų sandorių arba kitų sandorių pagrindu, kai yra pagrindinio turto pozicija, atžvilgiu, įstaiga įvertina savo pagrindines pozicijas atsižvelgdama į sandorio struktūros ekonominį turinį ir paties sandorio struktūrai būdingą riziką, kad nustatytų, ar ji sudaro papildomą poziciją.

8. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

a) sąlygas ir metodikas, taikytinas nustatant bendrą kliento arba susijusių klientų grupės poziciją 7 dalyje nurodytų pozicijų rūšių atžvilgiu;

b) sąlygas, kurių laikantis 7 dalyje nurodytų sandorių struktūra nesudaro papildomos pozicijos.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

9. 5 dalies tikslais EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato, kaip nustatyti pozicijas, susidarančias dėl II priede išvardytų išvestinių finansinių priemonių sandorių ir kredito išvestinių finansinių priemonių sutarčių, dėl kurių su klientu nėra susitarta tiesiogiai, bet kurie yra pagrįsti to kliento išleista skolos arba nuosavybės finansine priemone, ir įtrauktinas į to kliento pozicijas.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [devyni mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.“;

94) 391 straipsnis papildomas šia dalimi:

„Pirmos pastraipos tikslais Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus ir laikydamasi 464 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, gali priimti sprendimus, ar trečioji valstybė taiko riziką ribojančius priežiūros ir reguliavimo reikalavimus, kurie yra bent lygiaverčiai Sąjungoje taikomiems reikalavimams.“;

95) 392 straipsnis pakeičiamas taip:

„*392 straipsnis*
Didelės pozicijos apibrėžtis

Įstaigos turima vieno kliento arba susijusių klientų grupės pozicija laikoma didele, kai pozicijos vertė yra lygi 10 % jos 1 lygio kapitalo arba viršija šį dydį.“;

96) 394 straipsnis pakeičiamas taip:

„*394 straipsnis*

Informacijos teikimo reikalavimai

1. Įstaigos savo kompetentingoms institucijoms apie kiekvieną savo turimą didelę poziciją, įskaitant dideles pozicijas, kurioms netaikoma 395 straipsnio 1 dalis, praneša šią informaciją:

   a) kliento arba susijusių klientų grupės, kurių atžvilgiu įstaigai susidaro didelė pozicija, tapatybę;

   b) kai taikytina – pozicijos vertę prieš atsižvelgiant į kredito rizikos mažinimo poveikį;

   c) kai naudojama, tiesioginio ar netiesioginio kredito užtikrinimo rūšį;

   d) kai taikytina – pozicijos vertę atsižvelgus į kredito rizikos mažinimo poveikį, kuri apskaičiuojama 395 straipsnio 1 dalies tikslais.

   Įstaigos, kurioms taikomas trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyrius, savo kompetentingoms institucijoms praneša apie savo 20 didžiausių konsoliduotų pozicijų, išskyrus tas pozicijas, kurioms netaikoma 395 straipsnio 1 dalis.

Įstaigos savo kompetentingoms institucijoms taip pat praneša apie konsoliduotas pozicijas, kurių vertė yra 300 mln. EUR arba didesnė, bet mažesnė nei 10 % įstaigos 1 lygio kapitalo.

2. Be šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos, įstaigos savo kompetentingoms institucijoms apie savo 10 didžiausių konsoliduotų pozicijų, susidariusių įstaigų atžvilgiu, ir savo 10 didžiausių konsoliduotų pozicijų, susidariusių šešėlinės bankininkystės subjektų, kurie vykdo į reguliuojamą sistemą nepatenkančią bankininkystės veiklą, atžvilgiu, įskaitant dideles pozicijas, kurioms netaikoma 395 straipsnio 1 dalis, pateikia šią informaciją:

   a) kliento arba susijusių klientų grupės, kurių atžvilgiu įstaigai susidaro didelė pozicija, tapatybę;

   b) kai taikytina – pozicijos vertę prieš atsižvelgiant į kredito rizikos mažinimo poveikį;

   c) kai naudojama, tiesioginio ar netiesioginio kredito užtikrinimo rūšį;

   d) kai taikytina – pozicijos vertę atsižvelgus į kredito rizikos mažinimo poveikį, kuri apskaičiuojama taikant 395 straipsnio 1 dalies tikslais.

3. Įstaigos savo kompetentingoms institucijoms bent kas pusmetį pateikia 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato 2 dalyje nurodytų šešėlinės bankininkystės subjektų identifikavimo kriterijus.

Rengdama tuos techninių reguliavimo standartų projektus, EBI atsižvelgia į tarptautinius pokyčius ir tarptautiniu lygmeniu sutartus standartus šešėlinės bankininkystės srityje, taip pat atsižvelgia į tai, ar:

a) dėl ryšio su atskiru subjektu arba subjektų grupėmis gali grėsti rizika įstaigos mokumo arba likvidumo būklei;

b) subjektai, kuriems taikomi mokumo arba likvidumo reikalavimai, panašūs į nustatytuosius šiuo reglamentu ir Direktyva 2013/36/ES, turėtų būti visiškai arba iš dalies atleidžiami nuo 2 dalyje nurodytos informacijos dėl šešėlinės bankininkystės subjektų teikimo prievolės.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [vieni metai nuo šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.“;

97) 395 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Atsižvelgus į kredito rizikos mažinimo poveikį pagal 399–403 straipsnius, vieno kliento arba susijusių klientų grupės atžvilgiu įstaigai negali susidaryti pozicija, viršijanti 25 % jos 1 lygio kapitalo. Jei tas klientas yra įstaiga arba jei susijusių klientų grupei priklauso viena arba kelios įstaigos, ta vertė negali viršyti 25 % įstaigos 1 lygio kapitalo arba 150 mln. EUR (atsižvelgiant į tai, kuris dydis yra didesnis) su sąlyga, kad pozicijų, susidariusių visų susijusių klientų, kurie nėra įstaigos, atžvilgiu, verčių suma, atsižvelgus į kredito rizikos mažinimo poveikį pagal 399–403 straipsnius, neviršija 25 % įstaigos 1 lygio kapitalo.

Tais atvejais, kai 150 mln. EUR suma yra didesnė nei 25 % įstaigos 1 lygio kapitalo, pozicijos vertė, atsižvelgus į kredito rizikos mažinimo poveikį pagal šio reglamento 399–403 straipsnius, neviršija tos įstaigos 1 lygio kapitalo pagrįstos ribos. Tą ribą, siekdama mažinti ir kontroliuoti koncentracijos riziką, įstaiga nustato laikydamasi Direktyvos 2013/36/ES 81 straipsnyje nurodytos politikos ir procedūrų. Ta riba neviršija 100 % įstaigos 1 lygio kapitalo.

Kompetentingos institucijos gali nustatyti mažesnę nei 150 mln. EUR ribą ir tokiu atveju apie tai informuoja EBI ir Komisiją.

Nukrypstant nuo šios dalies pirmos pastraipos, G-SII kitos G-SII ar ne ES G-SII atžvilgiu negali susidaryti pozicija, kurios vertė, atsižvelgus į kredito rizikos mažinimo poveikį pagal 399–403 straipsnius, viršytų 15 % jos 1 lygio kapitalo. Tokios ribos laikymąsi G-SII užtikrina ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo dienos, kurią ji buvo pripažinta G-SII. Kai G-SII turi poziciją kitos įstaigos ar grupės, kuri pripažįstama G-SII ar ne ES G-SII, atžvilgiu, ji tokios ribos laikymąsi užtikrina ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo dienos, kurią ta kita įstaiga ar grupė buvo pripažinta G-SII ar ne ES G-SII.“;

b) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Šiame straipsnyje nustatytas ribas galima viršyti įstaigos prekybos knygos pozicijų atveju, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

a) ne prekybos knygos pozicija, susijusi su atitinkamu klientu arba susijusių klientų grupe, neviršija 1 dalyje nustatytos ribos, apskaičiuojant šią ribą atsižvelgus į 1 lygio kapitalą taip, kad perviršis būtų susijęs tik su prekybos knyga;

b) įstaiga laikosi papildomų nuosavų lėšų reikalavimo dėl šio straipsnio 1 dalyje nustatytos ribos pozicijos perviršio, apskaičiuojamo pagal 397 ir 398 straipsnius;

c) jeigu nuo b punkte nurodyto perviršio atsiradimo praėjo 10 arba mažiau dienų, prekybos knygos pozicija, susijusi su atitinkamu klientu arba susijusių klientų grupe, neviršija 500 % įstaigos 1 lygio kapitalo;

d) bet koks bendras perviršis, egzistuojantis daugiau kaip 10 dienų, neviršija 600 % įstaigos 1 lygio kapitalo.

Kaskart, kai riba viršijama, įstaiga kompetentingoms institucijoms nedelsdama praneša apie perviršio sumą ir atitinkamo kliento vardą ir pavardę (pavadinimą) bei, kai taikytina, atitinkamos susijusių klientų grupės pavadinimą.“;

98) 396 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Jei taikoma 395 straipsnio 1 dalyje nurodyta 150 mln. EUR suma, kompetentingos institucijos gali atskirais atvejais leisti viršyti 100 % įstaigos 1 lygio kapitalo ribą.“;

ii) papildoma šia pastraipa:

„Jei kompetentinga institucija šios dalies pirmoje ir antroje pastraipose nurodytais išimtiniais atvejais įstaigai leidžia ilgiau kaip tris mėnesius viršyti 395 straipsnio 1 dalyje nurodytą ribą, įstaiga kompetentingai institucijai priimtinu būdu pateikia atitikties reikalavimams atkūrimo tinkamu laiku planą ir per laikotarpį, sutartą su kompetentinga institucija, šį planą įgyvendina. Kompetentinga institucija stebi, kaip įgyvendinamas šis planas, ir prireikus reikalauja, kad atitiktis reikalavimams būtų atkurta greičiau.“;

b) papildoma šia dalimi:

„3. 1 dalies tikslais EBI paskelbia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, kuriose nustato, kaip kompetentingos institucijos gali nustatyti:

a) šio straipsnio 1 dalyje nurodytus išimtinius atvejus;

b) laikotarpį, kuris laikomas tinkamu atitikčiai reikalavimams atkurti;

c) priemones, kurių reikia imtis, kad būtų laiku atkurta įstaigos atitiktis reikalavimams.“;

99) 397 straipsnyje pateiktos 1 lentelės 1 skiltyje žodžiai „reikalavimus atitinkančio kapitalo“ pakeičiami žodžiais „1 lygio kapitalo“;

100) 399 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Skaičiuodama poziciją, įstaiga taiko kredito rizikos mažinimo metodą, jei ji šį metodą taikė skaičiuodama kapitalo reikalavimus kredito rizikai padengti pagal trečios dalies II antraštinę dalį su sąlyga, jei kredito rizikos mažinimo metodai atitinka šiame straipsnyje nustatytas sąlygas.

400–403 straipsniuose terminas „garantija“ apima kredito išvestines finansines priemones, pripažintas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 4 skyrių, neįskaitant su kreditu susijusių vekselių.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Kredito rizikos mažinimo metodai, kuriuos gali taikyti tik įstaigos, taikančios vieną iš IRB metodų, neturi būti taikomi didelių pozicijų vertėms mažinti, išskyrus atvejus, kai pagal 402 straipsnį pozicijos yra užtikrintos nekilnojamuoju turtu.“;

101) 400 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirma pastraipa iš dalies keičiama taip:

i) j punktas pakeičiamas taip:

„j) tarpuskaitos narių prekybos pozicijoms ir įmokoms į įsipareigojimų neįvykdymo fondą reikalavimus atitinkančioms pagrindinėms sandorio šalims;“;

ii) pridedami šie punktai:

„l) klientų prekybos pozicijoms, nurodytoms 305 straipsnio 2 arba 3 dalyje;

m) pertvarkytinų subjektų arba jų patronuojamųjų įmonių, kurios pačios nėra pertvarkytini subjektai, turimoms nuosavų lėšų priemonėms ir tinkamiems įsipareigojimams, nurodytiems Direktyvos 2014/59/ES 45f straipsnio 2 dalyje, išleistiems bet kurio iš šių subjektų:

i) pertvarkytinų subjektų atžvilgiu – kitų tai pačiai pertvarkytinai grupei priklausančių subjektų;

ii) pertvarkytino subjekto patronuojamųjų įmonių, kurios pačios nėra pertvarkytini subjektai, atžvilgiu – atitinkamos patronuojamosios įmonės patronuojamųjų įmonių, priklausančių tai pačiai pertvarkytinai grupei;

n) pozicijoms, susidarančioms dėl minimalios vertės įsipareigojimo, atitinkančio visas 132c straipsnio 3 dalyje išdėstytas sąlygas.“;

b) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) c punktas pakeičiamas taip:

„c) įstaigos pozicijoms, įskaitant dalyvavimą valdant kapitalą arba kitokias turimas kapitalo dalis, atsirandančioms jos patronuojančiajai įmonei, kitoms tos patronuojančiosios įmonės patronuojamosioms įmonėms arba jos pačios patronuojamosioms įmonėms ir kvalifikuotiesiems akcijų paketams, jei šioms įmonėms taikoma konsoliduota priežiūra, kuri taikoma ir pačiai įstaigai, vykdoma vadovaujantis šiuo reglamentu, Direktyva 2002/87/EB arba lygiaverčiais trečiojoje valstybėje galiojančiais standartais; pozicijos, kurios neatitinka tų kriterijų, nesvarbu, ar joms taikoma šio reglamento 395 straipsnio 1 dalis, laikomos trečiosios šalies pozicijomis;“;

ii) k punktas pakeičiamas taip:

„k) pozicijoms, kurios yra būsto paskolų užtikrinimo priemonės arba garantijos, suteiktos 201 straipsnyje nurodyto reikalavimus atitinkančio užtikrinimo teikėjo ir priskiriamos kredito reitingui, kuris yra bent žemesnysis iš toliau nurodytųjų:

i) 2 kredito kokybės žingsnis;

ii) kredito kokybės žingsnis, atitinkantis valstybės narės, kurioje yra užtikrinimo teikėjo buveinė, centrinės valdžios užsienio valiutos reitingą;“;

iii) papildoma šiuo punktu:

„l) pozicijoms, kurios yra oficialiai remiamų eksporto kreditų garantijos, suteiktos eksporto kredito agentūros ir priskiriamos kredito reitingui, kuris yra bent žemesnysis iš nurodytųjų:

i) 2 kredito kokybės žingsnis;

ii) kredito kokybės žingsnis, atitinkantis valstybės narės, kurioje yra eksporto kredito agentūros buveinė, centrinės valdžios užsienio valiutos reitingą.“;

c) 3 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Kompetentingos institucijos informuoja EBI, ar jos pagal šios dalies a ir b punktus ketina pasinaudoti kuria nors iš 2 dalyje numatytų išimčių, ir EBI pateikia motyvus, kuriais pagrindžiamas šių išimčių taikymas.“;

d) papildoma šia dalimi:

„4. Neleidžiama tai pačiai pozicijai vienu metu taikyti daugiau nei vieną 1 ir 2 dalyse nustatytą išimtį.“;

102) 401 straipsnis pakeičiamas taip:

„*401 straipsnis*

Kredito rizikos mažinimo metodų taikymo poveikio apskaičiavimas

1. Apskaičiuodama pozicijų vertę 395 straipsnio 1 dalies tikslais, įstaiga gali naudoti visiškai pakoreguotą pozicijos vertę (E^*), apskaičiuotą pagal trečios dalies II antraštinės dalies 4 skyrių, atsižvelgdama į kredito rizikos mažinimą, kintamumo koregavimus ir visus terminų nesutapimus, nurodytus tame skyriuje.

2. 1 dalies tikslais įstaigos, išskyrus įstaigas, taikančias paprastąjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą, nepaisydamos to, koks metodas taikytas su kredito rizika susijusiems nuosavų lėšų reikalavimams apskaičiuoti, taiko išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą.

   Nukrypstant nuo 1 dalies, įstaigos, kurioms leidžiama taikyti trečios dalies II antraštinės dalies 4 skyriaus 4 skirsnyje ir trečios dalies II antraštinės dalies 6 skyriaus 6 skirsnyje nurodytus metodus, gali šiuos metodus taikyti vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių pozicijų vertei apskaičiuoti.

3. 395 straipsnio 1 dalies tikslais apskaičiuodamos pozicijų vertę, įstaigos atlieka periodinius savo kredito rizikos koncentracijos, įskaitant bet kokios gautos užtikrinimo priemonės realizuotiną vertę, testavimus nepalankiausiomis sąlygomis.

Šie pirmoje pastraipoje nurodyti periodiniai testavimai nepalankiausiomis sąlygomis turi būti taikomi rizikai, kylančiai dėl galimų rinkos sąlygų pokyčių, kurie galėtų neigiamai paveikti įstaigų nuosavų lėšų pakankamumą, ir rizikai, kylančiai dėl užtikrinimo priemonės realizavimo nepalankiausiomis sąlygomis.

Atliktas testavimas nepalankiausiomis sąlygomis turi būti pakankamas ir tinkamas tai rizikai įvertinti.

Valdydamos koncentracijos riziką, įstaigos į savo strategijas įtraukia:

a) politiką ir procedūras, kuriomis valdoma rizika, kylanti dėl pozicijų ir bet kokio šių pozicijų kredito užtikrinimo terminų nesutapimo;

b) politiką ir procedūras, susijusias su koncentracijos rizika, kylančia taikant kredito rizikos mažinimo metodus, visų pirma – susijusius su didelėmis netiesioginėmis kredito pozicijomis (pvz., vieno vertybinių popierių, kurie priimami kaip užtikrinimo priemonė, emitento pozicijomis).

4. Jeigu įstaiga kliento poziciją sumažina pagal 399 straipsnio 1 dalį taikydama reikalavimus atitinkančią kredito rizikos mažinimo priemonę, 403 straipsnyje nustatyta tvarka įstaiga tą pozicijos dalį, kuria buvo sumažinta kliento pozicija, laiko susijusia ne su klientu, bet su užtikrinimo teikėju.“;

103) 402 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Apskaičiuodama pozicijų vertes 395 straipsnio tikslais, įstaigos gali, išskyrus, kai tai draudžiama pagal taikytiną nacionalinę teisę, sumažinti pozicijos arba bet kurios pozicijos dalies, kuri visiškai užtikrinta gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu pagal 125 straipsnio 1 dalį, vertę atimdama atitinkamo turto rinkos vertės arba hipotekinės vertės įkeistą sumą, tačiau ne daugiau kaip 50 % rinkos vertės arba 60 % hipotekinės vertės, tose valstybėse narėse, kurios įstatymais ar kitais teisės aktais yra nustačiusios griežtus hipotekinės vertės vertinimo kriterijus, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

a) valstybių narių kompetentingų institucijų nustatytas rizikos koeficientas, taikomas pozicijoms arba pozicijų dalims, užtikrintoms gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu, vadovaujantis 124 straipsnio 2 dalimi, nėra didesnis kaip 35 %;

b) pozicija arba pozicijos dalis visiškai užtikrinta vienu iš šių būdų:

i) viena ar daugiau gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto hipotekų; arba

ii) gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu, sudarius išperkamosios nuomos sandorį, pagal kurį nuomotojas išlaiko visą nuosavybės teisę į gyvenamosios paskirties nekilnojamąjį turtą, o nuomininkas dar nepasinaudojo savo galimybe jį išpirkti;

c) įvykdyti 208 straipsnyje ir 229 straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai.

2. Apskaičiuodama pozicijų vertes 395 straipsnio tikslais, įstaiga gali, išskyrus, kai tai draudžiama pagal taikytiną nacionalinę teisę, sumažinti pozicijos arba bet kurios pozicijos dalies, kuri visiškai užtikrinta komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu pagal 126 straipsnio 1 dalį, vertę atimdama atitinkamo turto rinkos vertės arba hipotekinės vertės įkeistą sumą, tačiau ne daugiau kaip 50 % rinkos vertės arba 60 % hipotekinės vertės, tose valstybėse narėse, kurios įstatymais ar kitais teisės aktais yra nustačiusios griežtus hipotekinės vertės vertinimo kriterijus, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

a) valstybių narių kompetentingų institucijų nustatytas rizikos koeficientas, taikomas pozicijoms arba pozicijų dalims, užtikrintoms komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu, vadovaujantis 124 straipsnio 2 dalimi, nėra didesnis kaip 50 %;

b) pozicija visiškai užtikrinta vienu iš šių būdų:

   i) viena arba daugiau biurų ar kitų komercinių patalpų hipotekų arba

   ii) vienu ar daugiau biurų arba kitų komercinių patalpų ir pozicijomis, susidariusiomis dėl nekilnojamojo turto išperkamosios nuomos sandorių;

c) įvykdyti 126 straipsnio 2 dalies a punkte, 208 straipsnyje ir 229 straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai;

d) komercinės paskirties nekilnojamasis turtas yra užbaigtas statyti.“;

104) 403 straipsnis pakeičiamas taip:

„*403 straipsnis*

Pakeitimo metodas

1. Jei kliento pozicija yra garantuota trečiosios šalies arba užtikrinta trečiosios šalies išleista užtikrinimo priemone, įstaiga privalo:

   a) pozicijos dalį, kuri garantuota, laikyti ne kliento, o garanto pozicija su sąlyga, kad neužtikrintai garanto pozicijai būtų suteiktas rizikos koeficientas, lygus neužtikrintos kliento pozicijos rizikos koeficientui, arba už jį mažesnis rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

   b) pozicijos dalį, kuri užtikrinta pripažintos užtikrinimo priemonės rinkos verte, laikyti trečiosios šalies, o ne kliento pozicija su sąlyga, kad pozicija užtikrinta užtikrinimo priemone ir kad užtikrinimo priemone užtikrintai pozicijos daliai būtų priskirtas rizikos koeficientas, lygus neužtikrintos kliento pozicijos rizikos koeficientui, arba už jį mažesnis rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių.

   Įstaiga nenaudoja pirmos pastraipos b punkte nurodyto metodo, kai pozicijos terminas ir užtikrinimo terminas nesutampa.

Šios dalies taikymo tikslais išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą ir šios dalies pirmos pastraipos b punkte nustatytą vertinimo metodą įstaiga gali naudoti tik tuo atveju, jei 92 straipsnio tikslais leidžiama naudoti ir išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą, ir paprastąjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą.

2. Kai įstaiga taiko 1 dalies a punktą, ji:

a) kai garantija yra išreikšta kita valiuta nei ta, kuria išreikšta pozicija, pozicijos sumą, kuri laikoma padengta, apskaičiuoja pagal trečioje dalyje nustatytas valiutos nesutapimo vertinimo nuostatas netiesioginio kredito užtikrinimo atveju;

b) pozicijos ir užtikrinimo priemonės terminų nesutapimą vertina pagal trečios dalies II antraštinės dalies 4 skyriuje nustatytas terminų nesutapimo vertinimo nuostatas;

c) gali pripažinti dalinį padengimą pagal trečios dalies II antraštinės dalies 4 skyriuje nustatytą vertinimą.

3. 1 dalies b punkto tikslais įstaiga gali šios dalies a punkte nurodytą sumą pakeisti šios dalies b punkte nurodyta suma, jei tenkinamos šios dalies c, d ir e punktuose nustatytos sąlygos:

a) įstaigos bendra pozicijų suma neviršija užtikrinimo priemonės emitento sumos, susidariusios dėl trišalių atpirkimo sandorių dalyvaujant trišaliams tarpininkams;

b) visa ribų, kurias pagal įstaigos nurodymus a punkte nurodytas trišalis tarpininkas turi taikyti tame punkte nurodyto užtikrinimo priemonės emitento išleistiems vertybiniams popieriams, suma;

c) įstaiga įsitikino, kad trišalis tarpininkas yra įdiegęs tinkamas apsaugos priemones, kad būtų išvengta b punkte nurodytų ribų pažeidimų;

d) kompetentinga institucija nėra nurodžiusi įstaigai jokių esminių jai susirūpinimą keliančių klausimų;

e) šios dalies b punkte nurodytos ribos ir bet kurių kitų įstaigos užtikrinimo priemonės emitento pozicijų suma neviršija 395 straipsnio 1 dalyje nustatytos ribos.

4. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį EBI priima gaires, kuriose nustato šio straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos taikymo sąlygas, įskaitant tos dalies b punkte nurodytų ribų nustatymo, stebėsenos ir peržiūros sąlygas ir dažnumą.

EBI paskelbia tas gaires ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d.“;

105) Šeštos dalies I antraštinės dalies pavadinimas pakeičiamas taip:

„TERMINŲ APIBRĖŽTYS IR LIKVIDUMO REIKALAVIMAI“;

106) 411 straipsnis pakeičiamas taip:

„*411 straipsnis*
Terminų apibrėžtys

Šioje dalyje vartojamos šios terminų apibrėžtys:

1) finansinis klientas – klientas, įskaitant ne finansų bendrovių grupei priklausančius finansinius klientus, kurio pagrindinė veikla yra viena ar kelios veiklos rūšys, nurodytos Direktyvos 2013/36/ES I priede, arba kuris yra vienas iš šių subjektų:

a) kredito įstaiga;

b) investicinė įmonė;

c) specialios paskirties pakeitimo vertybiniais popieriais subjektas (SPPVPS);

d) kolektyvinio investavimo subjektas (KIS);

e) riboto veikimo investavimo subjektas;

f) draudimo įmonė;

g) perdraudimo įmonė;

h) finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė;

i) finansų įstaiga;

j) pensijų sistemos įstaiga, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 10 punkte;

2) mažmeninis indėlis – įsipareigojimas fiziniam asmeniui arba MVĮ, jei pagal kredito rizikai taikomą standartizuotą arba IRB metodą MVĮ būtų galima priskirti mažmeninių pozicijų klasei, arba įsipareigojimas įmonei, kuriai gali būti taikoma 153 straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka, ir kai bendra tos MVĮ arba įmonės indėlių suma, apskaičiuota susijusių klientų grupės pagrindu, neviršija 1 mln. EUR;

3) asmeninio investavimo įmonė arba AIĮ – įmonė arba patikos fondas, kurios arba kurio savininkas arba tikrasis savininkas yra fizinis asmuo arba artimai susijusių fizinių asmenų grupė ir nevykdo jokios kitos komercinės, pramoninės arba profesinės veiklos ir kuri arba kuris buvo įsteigti tik savininko ar savininkų turtui valdyti; jos veikla gali apimti papildomą veiklą, pavyzdžiui, savininkų turto atskyrimą nuo įmonės turto, turto perdavimo šeimoje palengvinimą arba neleidimą turtą padalyti po šeimos nario mirties, jeigu ta papildoma veikla yra susijusi su pagrindiniu tikslu – valdyti savininkų turtą;

4) indėlio tarpininkas – fizinis asmuo arba įmonė, už mokestį kredito įstaigose padedanti trečiųjų šalių indėlius, įskaitant mažmeninius indėlius ir įmonių indėlius, išskyrus finansų įstaigų indėlius;

5) nesuvaržytas turtas – turtas, kuriam netaikoma jokių teisinių, sutartinių, reguliavimo arba kitokių apribojimų, dėl kurių įstaiga to turto negalėtų likviduoti, parduoti, perleisti, paskirti arba apskritai jo realizuoti vienakrypčio pardavimo būdu arba sudarydama atpirkimo sandorį;

6) neprivalomas užtikrinimo priemonės perviršis – turto kiekis, kurio pagal teisinius arba reguliavimo reikalavimus, sutartinius įsipareigojimus arba siekiant rinkos drausmės įstaiga nėra įpareigota susieti su išleidžiamomis padengtomis obligacijomis, ypač įskaitant tuos atvejus, kai turtas suteikiamas viršijant minimalų teisinį, teisės aktais nustatytą arba reguliavimo tikslais keliamą užtikrinimo priemonės perviršio reikalavimą, pagal valstybės narės arba trečiosios valstybės nacionalinės teisės aktus taikomą padengtoms obligacijoms;

7) padengimo turtu reikalavimas – pagal valstybės narės arba trečiosios valstybės nacionalinės teisės aktus nustatytas turto ir įsipareigojimų santykis padengtų obligacijų kredito vertei didinti;

8) garantinės įmokos paskolos – klientams teikiamos užtikrinimo priemone užtikrintos paskolos sverto principu grindžiamoms prekybos pozicijoms įgyti;

9) išvestinių finansinių priemonių sutartys – II priede nurodyti išvestinių finansinių priemonių sandoriai ir kredito išvestinės finansinės priemonės;

10) nepalankiausios sąlygos – padėtis, susidaranti įstaigos mokumo arba likvidumo būklei staiga arba smarkiai pablogėjus dėl pasikeitusių rinkos sąlygų arba ypatingų veiksnių, dėl kurių kyla reikšminga rizika, kad įstaiga per artimiausias 30 dienų nebegalės įvykdyti savo įsipareigojimų suėjus jų terminui;

11) 1 lygio turtas – itin didelio likvidumo ir itin aukštos kredito kokybės turtas, kaip nurodyta 416 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje;

12) 2 lygio turtas – didelio likvidumo ir aukštos kredito kokybės turtas, kaip nurodyta šio reglamento 416 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje; 2 lygio turtas toliau skirstomas į 2A ir 2B lygio turtą, kaip nustatyta 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte;

13) likvidumo atsarga – 1 ir 2 lygių turto, kurį įstaiga turi pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodyto deleguotojo akto II antraštinę dalį ir I priedą, suma;

14) grynieji netenkamų pinigų srautai – suma, susidaranti iš įstaigos netenkamų pinigų srautų atėmus jos gaunamų pinigų srautus;

15) ataskaitose nurodoma valiuta – valstybės narės, kurioje yra įstaigos pagrindinė buveinė, valiuta;

16) faktoringas – įmonės („perleidėjos“) ir finansų subjekto („finansuotojo“) sutartinis susitarimas, pagal kurį perleidėjas perleidžia arba parduoda savo gautinas sumas finansuotojui mainais už tai, kad finansuotojas teikia perleidėjui vieną ar daugiau toliau nurodytų paslaugų, susijusių su perleistomis gautinėmis sumomis:

a) perleistų gautinų sumų procentinės dalies išankstinį išmokėjimą, paprastai per trumpą laiką, netaikant paskyrimo ir automatinio perkėlimo;

b) gautinų sumų valdymą, surinkimą ir kredito užtikrinimą – taip iš esmės finansuotojas tvarko perleidėjo pardavimų apskaitos knygą ir paties finansuotojo vardu surenka gautinas sumas.

IV antraštinės dalies tikslais faktoringas laikomas prekybos finansavimu;

17) paskirta kredito arba likvidumo priemonė – kredito arba likvidumo priemonė, kuri yra neatšaukiama arba sąlygiškai atšaukiama.“;

107) 412 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Įstaigos neskaičiuoja dvigubai tų pačių netenkamų pinigų srautų, gaunamų pinigų srautų ir likvidžiojo turto.

Jeigu 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte nenurodyta kitaip, kai straipsnis gali būti įtrauktas į daugiau nei vieną netenkamų srautų kategoriją, jis įtraukiamas į tą netenkamų srautų kategoriją, dėl kurios atsiranda didžiausias to straipsnio sutartinis netenkamas srautas.“;

b) įterpiama ši dalis:

„4a. 460 straipsnio 1 dalyje nurodytas deleguotasis aktas taikomas 6 straipsnio 4 dalyje nurodytoms kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms.“;

108) 413 ir 414 straipsniai pakeičiami taip:

„*413 straipsnis*
Pastovaus finansavimo reikalavimas

1. Įstaigos užtikrina, kad būtų tinkamai vykdomi reikalavimai dėl ilgalaikio turto ir nebalansinių straipsnių taikant įvairias pastovaus finansavimo priemones, kurios yra stabilios ir įprastinėmis, ir nepalankiausiomis sąlygomis.

2. III antraštinės dalies nuostatos taikomos tik siekiant tiksliau apibrėžti 415 straipsnyje nustatytas informacijos teikimo prievoles, kol Sąjungos teisėje bus tiksliau apibrėžtos ir pradėtos taikyti 415 straipsnyje nustatytos informacijos apie IV antraštinėje dalyje nustatytą grynąjį pastovaus finansavimo rodiklį teikimo prievolės.

3. IV antraštinės dalies nuostatos taikomos siekiant tiksliau apibrėžti šio straipsnio 1 dalyje nustatytą pastovaus finansavimo reikalavimą ir 415 straipsnyje išdėstytas informacijos teikimo prievoles įstaigoms.

4. Valstybės narės gali toliau taikyti arba nustatyti nacionalines nuostatas pastovaus finansavimo reikalavimų srityje tol, kol bus pradėti taikyti 1 dalyje išdėstyti privalomi minimalieji standartai, susiję su grynojo pastovaus finansavimo reikalavimais.

„*414 straipsnis*
Likvidumo reikalavimų laikymasis

Jei įstaiga neįvykdo 412 straipsnyje arba 413 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų arba jei yra tikėtina, kad ji šių reikalavimų neįvykdys, taip pat ir nepalankiausių sąlygų laikotarpiais, ji nedelsdama apie tai praneša kompetentingoms institucijoms ir nepagrįstai nedelsdama joms pateikia planą, kaip laiku vėl pradėti laikytis reikalavimų, atitinkamai nustatytų 412 straipsnyje arba 413 straipsnio 1 dalyje. Kol įstaiga vėl pradės laikytis tų reikalavimų, ji kasdien iki darbo dienos pabaigos teikia informaciją apie atitinkamai III, IV antraštinėse dalyse, 415 straipsnio 3 arba 3a dalyje nurodytame įgyvendinimo akte arba 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte nurodytus straipsnius, išskyrus atvejus, kai kompetentinga institucija leidžia atsiskaityti rečiau ir vėliau. Kompetentingos institucijos tokius leidimus duoda tik atsižvelgdamos į konkrečią įstaigos padėtį ir įstaigos veiklos mastą bei sudėtingumą. Kompetentingos institucijos stebi, kaip įgyvendinamas toks planas vėl pradėti laikytis reikalavimų, ir kai tinkama reikalauja, kad jų būtų pradėta laikytis greičiau.“;

109) 415 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1, 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„1. Įstaigos informaciją apie šio straipsnio 3 arba 3a dalyje nurodytuose techniniuose įgyvendinimo standartuose, IV antraštinėje dalyje ir 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte nurodytus straipsnius kompetentingoms institucijoms teikia ataskaitose nurodoma valiuta, kad ir kokia būtų faktinė tų straipsnių išraiška. Kol Sąjungos teisėje bus tiksliau apibrėžta ir pradėta taikyti informacijos apie IV antraštinėje dalyje nustatytą grynąjį pastovaus finansavimo rodiklį teikimo prievolė ir formatas, įstaigos informaciją apie III antraštinėje dalyje nurodytus straipsnius kompetentingoms institucijoms teikia ataskaitose nurodoma valiuta, kad ir kokia būtų faktinė tų straipsnių išraiška.

Informacija apie 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte nurodytus straipsnius teikiama ne rečiau kaip kas mėnesį, o apie III ir IV antraštinėse dalyse nurodytus straipsnius – ne rečiau kaip kas ketvirtį.

2. Įstaiga informaciją apie atitinkamai šio straipsnio 3 arba 3a dalyje nurodytuose techniniuose įgyvendinimo standartuose, III antraštinėje dalyje – kol Sąjungos teisėje bus tiksliau apibrėžta ir pradėta taikyti informacijos apie IV antraštinėje dalyje nustatytą grynąjį pastovaus finansavimo rodiklį teikimo prievolė ir formatas, IV antraštinėje dalyje ir 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte nurodytus straipsnius kompetentingoms institucijoms teikia atskirai, laikydamasi šių reikalavimų:

a) jei straipsniai išreikšti kita nei ataskaitose nurodoma valiuta ir įstaiga turi bendrų įsipareigojimų, išreikštų ta valiuta, ir šie įsipareigojimai sudaro arba viršija 5 % visų įstaigos arba vieno likvidumo pogrupio įsipareigojimų, neįskaitant nuosavų lėšų ir nebalansinių straipsnių, – informacija teikiama valiuta, kuria išreikšti straipsniai;

b) jei straipsniai išreikšti priimančiosios valstybės narės, kurioje yra svarbus įstaigos filialas, kaip nurodyta Direktyvos 2013/36/ES 51 straipsnyje, valiuta ir toje priimančiojoje valstybėje narėje naudojama kita nei ataskaitose nurodoma valiuta, – informacija teikiama valstybės narės, kurioje yra svarbus filialas, valiuta;

c) jei straipsniai išreikšti ataskaitose nurodoma valiuta ir bendra įsipareigojimų, išreikštų kitomis valiutomis, kurios nėra ataskaitose nurodoma valiuta, suma sudaro arba viršija 5 % visų įstaigos arba vieno likvidumo pogrupio įsipareigojimų, neįskaitant nuosavų lėšų ir nebalansinių straipsnių, – informacija teikiama ataskaitose nurodoma valiuta.

3. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato:

a) vienodas ataskaitų formas bei IT sprendimus ir su jais susijusius nurodymus dėl ataskaitų teikimo dažnumo ir nuorodų bei pateikimo datų. Ataskaitų teikimo formos ir dažnumas turi atitikti įvairios įstaigų veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą ir yra taikomos teikiant reikiamą informaciją pagal 1 ir 2 dalis;

b) papildomus likvidumo stebėsenos parametrus, kad kompetentingos institucijos galėtų visapusiškai stebėti įstaigos likvidumo rizikos pobūdį atitinkamai pagal įstaigos veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus dėl a punkte nurodytų klausimų pateikia Komisijai iki 2013 m. liepos 28 d., o dėl b punkte nurodytų klausimų – iki 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.“;

b) įterpiama ši dalis:

„3a. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato, kokie papildomi likvidumo stebėsenos parametrai, kaip nurodyta 3 dalyje, taikomi mažoms ir nesudėtingoms įstaigoms.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [vieni metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.“;

110) 416 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Pagal 1 dalį įstaigos likvidžiajam turtui priskiria turtą, jeigu jis atitinka šias sąlygas:

a) turtas nėra suvaržytas arba yra prieinamas užtikrinimo priemonių grupėse, kad jį būtų galima panaudoti papildomam finansavimui gauti pagal paskirtas arba, jei grupę valdo centrinis bankas, nepaskirtas, tačiau dar nefinansuojamas kredito linijas, kuriomis įstaiga gali naudotis;

b) turto emitentas nėra pati įstaiga, jos patronuojančioji įstaiga arba patronuojamoji įstaiga, kita jos patronuojančiosios įstaigos patronuojamoji įmonė arba patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė;

c) dėl turto kainos paprastai susitaria rinkos dalyviai ir ją nesudėtinga stebėti rinkoje, arba jo kainą galima nustatyti pagal lengvai apskaičiuojamą formulę, pagrįstą viešai prieinamais įvesties duomenimis ir nepriklausomą nuo didelių prielaidų, kurios paprastai daromos struktūrizuotų arba egzotinių produktų atveju;

d) turtas yra įtrauktas į pripažintos biržos sąrašą arba juo prekiaujama vykdant vienakryptį pardavimą arba sudarant paprastą atpirkimo sandorį atpirkimo rinkose; tie kriterijai kiekvienos rinkos atžvilgiu vertinami atskirai.

Pirmos pastraipos c ir d punktuose nurodytos sąlygos netaikomos 1 dalies a, e ir f punktuose nurodytam turtui.“;

b) 5 ir 6 dalys pakeičiamos taip:

„5. Jei įvykdomi 132 straipsnio 3 dalyje nurodyti reikalavimai ir jei KIS, be išvestinių finansinių priemonių, kuriomis siekiama sumažinti palūkanų normos arba kredito ar valiutos riziką, investuoja tik į likviduįį turtą, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, KIS akcijos arba investiciniai vienetai iki absoliučiosios 500 mln. EUR sumos arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta, taikomos kiekvienos įstaigos likvidžiojo turto portfeliui, gali būti laikomi likvidžiuoju turtu.

Jei leidžiamų investicijų rizikai apdrausti KIS naudoja arba gali naudoti išvestines finansines priemones, neturi būti laikoma, kad tas KIS neatitinka reikalavimų. Jei 418 straipsnio 4 dalies a ir b punktuose nurodytos trečiosios šalys reguliariai nevertina KIS akcijų ar investicinių vienetų vertės rinkos kainomis, o kompetentinga institucija nėra įsitikinusi, kad įstaiga parengė tokiam vertinimui skirtas patikimas metodikas ir procedūras, kaip nurodyta 418 straipsnio 4 dalyje, to KIS akcijos ar investiciniai vienetai neturi būti laikomi likvidžiuoju turtu.

6. Kai likvidusis turtas nebeatitinka jam kaip likvidžiajam turtui taikomų reikalavimų, kaip nustatyta šiame straipsnyje, įstaiga, nepaisydama to, jį ir toliau gali laikyti likvidžiuoju turtu dar 30 dienų. Jeigu KIS likvidžiajam turtui nebegali būti taikoma 5 dalyje nustatyta tvarka, KIS akcijos arba investiciniai vienetai vis tiek gali būti laikomi likvidžiuoju turtu dar 30 dienų, jei tas turtas neviršija 10 % viso KIS turto.“;

c) 7 dalis išbraukiama;

111) 419 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Kai, atsižvelgiant į 412 straipsnyje nurodytą reikalavimą, pagrįstas likvidžiojo turto poreikis yra didesnis, nei to likvidžiojo turto esama atitinkama valiuta, taikoma viena ar daugiau šių leidžiančių nukrypti nuostatų:

a) nukrypstant nuo 417 straipsnio f punkto, likvidžiojo turto išraiška gali neatitikti netenkamų pinigų srautų pasiskirstymo pagal valiutą atskaičius gaunamų pinigų srautus;

b) valstybės narės arba trečiųjų valstybių valiutų atveju privalomas likvidusis turtas gali būti pakeičiamas tos valstybės narės arba trečiosios valstybės centrinio banko kredito linijomis, kurios pagal sutartį neatšaukiamai paskiriamos ateinančioms 30 dienų ir kurios yra tinkamai įkainotos, neatsižvelgiant į einamuoju momentu panaudotą sumą, jei tos valstybės narės arba trečiosios valstybės kompetentingos institucijos daro tą patį ir jei ta valstybė narė arba trečioji valstybė taiko panašius informacijos teikimo reikalavimus;

c) jei susidaro 1 lygio turto trūkumas, įstaiga gali turėti papildomo 2A lygio turto, kuriam taikomi didesni vertės sumažinimai, o pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą tam turtui taikytinas bet koks apribojimas gali būti iš dalies pakeistas.“;

b) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato 2 dalyje nurodytas leidžiančias nukrypti nuostatas, įskaitant jų taikymo sąlygas.

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [šeši mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai deleguojami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.“;

112) 422 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Tarpuskaitos, saugojimo, pinigų valdymo ar kitos panašios paslaugos, nurodytos 3 dalies a ir d punktuose, apima tas paslaugas tik tiek, kiek jos teikiamos esant įtvirtintiems santykiams, dėl kurių indėlininkas tampa labai priklausomas. Tos paslaugos neapribojamos vien korespondentinės bankininkystės arba pagrindinio finansų tarpininko paslaugomis, o įstaigos turi turėti įrodymų, kad klientas per 30 dienų negali atsiimti teisiškai privalomų mokėti sumų nekeldamas pavojaus įstaigos operacinei veiklai.

Kol nėra nustatyta 3 dalies c punkte nurodytų įtvirtintų veiklos santykių vienoda apibrėžtis, įstaigos pačios nustato kriterijus, pagal kuriuos identifikuojami įtvirtinti veiklos santykiai, kurių atveju jos turi įrodymų, kad klientas per 30 dienų negali atsiimti teisiškai privalomų mokėti sumų nekeldamas pavojaus įstaigų operacinei veiklai, ir praneša apie tuos kriterijus kompetentingoms institucijoms. Kol nėra vienodos apibrėžties, kompetentingos institucijos gali pateikti bendrus nurodymus, kurių įstaigos turės laikytis nustatydamos indėlius, kuriuos indėlininkas turi esant įtvirtintiems veiklos santykiams.“;

b) 8 dalis pakeičiama taip:

„8. Kompetentingos institucijos gali atskirais atvejais leisti taikyti mažesnę netenkamų pinigų srauto procentinę dalį 7 dalyje nurodytiems įsipareigojimams, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

a) sandorio šalis yra vienas iš šių subjektų:

i) įstaigos patronuojančioji arba patronuojamoji įstaiga arba kita tos pačios patronuojančiosios įstaigos patronuojamoji įmonė;

ii) sandorio šalis yra su įstaiga susijusi Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnio 7 dalyje apibrėžtais santykiais;

iii) įstaiga, priklausanti tai pačiai institucinei užtikrinimo sistemai, atitinkančiai 113 straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus, arba

iv) centrinė įstaiga arba tinklo narys, atitinkantis 400 straipsnio 2 dalies d punkto reikalavimus;

b) yra priežasčių per ateinančias 30 dienų tikėtis mažesnio netenkamų pinigų srauto – net ir atsižvelgiant į bendrą ypatingą ir visą rinką apimantį nepalankiausių sąlygų scenarijų;

c) nukrypstant nuo 425 straipsnio, sandorio šalis taiko atitinkamą simetrišką arba atsargesnį gaunamų pinigų srauto dydį;

d) įstaiga ir sandorio šalis yra įsisteigusios toje pačioje valstybėje narėje.“;

113) 423 straipsnio 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Įstaiga praneša kompetentingoms institucijoms apie visas sudarytas sutartis, dėl kurių sutartinių sąlygų, iš esmės pablogėjus jos kredito kokybei, per 30 dienų atsiranda netenkamų pinigų srautas arba papildomų užtikrinimo poreikių. Jeigu kompetentingos institucijos mano, kad tokios sutartys yra reikšmingos galimo įstaigos netenkamų pinigų srauto atžvilgiu, jos reikalauja, kad įstaiga pridėtų papildomą dėl tų sutarčių netenkamų pinigų srautą, atitinkantį papildomus užtikrinimo poreikius, atsirandančius dėl iš esmės pablogėjusios įstaigos kredito kokybės, pvz., įstaigos išorės kredito rizikos vertinimo sumažinimo trimis laipsniais. Įstaiga, atsižvelgdama į tai, kas yra svarbu pagal jos sudarytas sutartis, reguliariai peržiūri tokio esminio pablogėjimo mastą ir praneša savo atliktos peržiūros rezultatus kompetentingoms institucijoms.

3. Įstaiga prideda papildomą netenkamų pinigų srautą, atitinkantį užtikrinimo poreikius, kurie atsirastų dėl neigiamo rinkos scenarijaus poveikio jos išvestinių finansinių priemonių sandoriams, jei jie yra reikšmingi.

EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato, kokiomis sąlygomis gali būti taikoma reikšmingumo sąvoka, ir nustato papildomo netenkamų pinigų srauto vertinimo metodus.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2014 m. kovo 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti antroje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.“;

114) 424 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Paskirta likvidumo priemonės suma, kuri suteikta SPPVPS siekiant, kad tas SPPVPS galėtų iš klientų, kurie nėra finansiniai klientai, įsigyti turtą, kuris nėra vertybiniai popieriai, yra dauginama iš 10 % su sąlyga, jei ta paskirta suma viršija šiuo metu iš klientų įsigyto turto sumą, ir jei didžiausia suma, kurią galima panaudoti, yra pagal sutartį apribota šiuo metu įsigyto turto suma.“;

115) 425 straipsnio 2 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) į paskolas su sutartyje nenurodytu galutiniu terminu atsižvelgiama taikant 20 % gaunamų pinigų srauto dydį, jei sutartyje įstaigai leidžiama pasitraukti ir pareikalauti sumokėti sumą per 30 dienų;“;

116) šeštoje dalyje po 428 straipsnio įterpiama ši antraštinė dalis:

„IV ANTRAŠTINĖ DALIS
GRYNASIS PASTOVAUS FINANSAVIMO RODIKLIS

1 SKYRIUS
Grynasis pastovaus finansavimo rodiklis

428a straipsnis
Konsoliduotas taikymas

Jei šioje antraštinėje dalyje nustatytas grynasis pastovaus finansavimo rodiklis pagal 11 straipsnio 4 dalį taikomas konsoliduotai, taikomos šios nuostatos:

a) patronuojamosios įmonės, kurios pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje, turtas ir nebalansiniai straipsniai, kuriems pagal tos trečiosios valstybės nacionalinės teisės aktus, kuriais nustatomas grynojo pastovaus finansavimo reikalavimas, taikomi būtino pastovaus finansavimo koeficientai, kurie yra didesni nei nustatyta 4 skyriuje, konsoliduojami taikant tos trečiosios valstybės nacionalinės teisės aktuose nustatytus didesnius koeficientus;

b) patronuojamosios įmonės, kurios pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje, įsipareigojimai ir nuosavos lėšos, kuriems pagal tos trečiosios valstybės nacionalinės teisės aktus, kuriais nustatomas grynojo pastovaus finansavimo reikalavimas, taikomi turimo pastovaus finansavimo koeficientai, kurie yra mažesni nei nustatyta 3 skyriuje, konsoliduojami taikant tos trečiosios valstybės nacionalinės teisės aktuose nustatytus mažesnius koeficientus;

c) 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte nustatytus reikalavimus atitinkantis trečiųjų valstybių turtas, kurį turi patronuojamoji įmonė, kurios pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje, konsoliduojant nelaikomas likvidžiuoju turtu, jei jis tokiu nelaikomas pagal tos trečiosios valstybės nacionalinės teisės aktus, kuriais nustatomas padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas;

d) grupei priklausančioms investicinėms įmonėms, kurioms netaikoma ši antraštinė dalis pagal 6 straipsnio 4 dalį, konsoliduotai taikomi 413 ir 428b straipsniai; išskyrus šiame punkte nustatytus atvejus, tokioms investicinėms įmonėms toliau taikomas investicinėms įmonėms skirtas išsamus grynojo pastovaus finansavimo reikalavimas, nustatytas nacionalinės teisės aktuose.

428b straipsnis

Grynasis pastovaus finansavimo rodiklis

1. 413 straipsnio 1 dalyje nustatytas grynasis pastovaus finansavimo reikalavimas yra 3 skyriuje nurodyto įstaigos turimo pastovaus finansavimo ir 4 skyriuje nurodyto įstaigos būtino pastovaus finansavimo santykis, išreikštas procentais. Įstaigos savo grynąjį pastovaus finansavimo rodiklį apskaičiuoja pagal šią formulę:

$$\frac{\text{Turimas pastovus finansavimas}}{\text{Būtinas pastovus finansavimas}} = \text{Grynasis pastovaus finansavimo rodiklis (\%)}$$

2. Įstaigos išlaiko ne mažesnį kaip 100 % visų sandorių grynąjį pastovaus finansavimo rodiklį, apskaičiuotą ataskaitose nurodoma valiuta, nesvarbu, kokia valiuta jie faktiškai išreikšti.

3. Jei kuriuo nors metu įstaigos grynasis pastovaus finansavimo rodiklis nukrenta žemiau 100 % arba jei pagrįstai galima tikėtis, kad taip atsitiks, taikomas 414 straipsnyje nustatytas reikalavimas. Įstaiga siekia, kad jos grynasis pastovaus finansavimo rodiklis vėl pasiektų šio straipsnio 2 dalyje nurodytą lygį. Kompetentingos institucijos, prieš imdamosi priežiūros priemonių, įvertina priežastis, dėl kurių įstaiga nesilaikė šio straipsnio 2 dalies.

4. Įstaigos visų savo sandorių grynąjį pastovaus finansavimo rodiklį apskaičiuoja ir stebi ataskaitose nurodoma valiuta, nesvarbu, kokia valiuta jie faktiškai išreikšti, o savo sandorių, išreikštų valiutomis, kurių atžvilgiu pagal 415 straipsnio 2 dalį turi būti teikiamos atskiros ataskaitos, atveju tai daro atskirai.

5. Įstaigos užtikrina, kad jų finansavimo paskirstymas pagal valiutos išraišką paprastai atitiktų jų turto paskirstymą pagal valiutą. Kai tikslinga, kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad įstaigos ribotų valiutų nesutapimus, nustatydamos būtino pastovaus finansavimo dalies konkrečia valiuta ribas, kurias gali atitikti ta valiuta neišreikštas turimas pastovus finansavimas. Tas apribojimas gali būti taikomas tik valiutai, kurios atžvilgiu pagal 415 straipsnio 2 dalį turi būti teikiamos atskiros ataskaitos.

Nustatydamos valiutų nesutapimų apribojimo lygį, kuris gali būti taikomas pagal šį straipsnį, kompetentingos institucijos atsižvelgia bent į šiuos aspektus:

a) ar įstaiga grynojo pastovaus finansavimo rodiklio taikymo vienų metų laikotarpiu turimą pastovų finansavimą viena valiuta gali pakeisti pastoviu finansavimu kita valiuta, jį perkelti iš vienos jurisdikcijos į kitą ar iš vieno jos grupei priklausančio juridinio subjekto į kitą, gali sudaryti valiutų apsikeitimo sandorius ir gauti lėšų užsienio valiutų rinkose;

b) nepalankaus valiutos kurso pasikeitimo poveikį esamoms pozicijoms, kurių valiuta nesutampa, ir bet kokio esamo apsidraudimo nuo užsienio valiutų rizikos efektyvumui.

Bet koks pagal šį straipsnį nustatytas valiutų nesutapimų apribojimas laikomas specialiu likvidumo reikalavimu, kaip nurodyta Direktyvos 2013/36/ES 105 straipsnyje.

2 SKYRIUS

Bendrosios grynojo pastovaus finansavimo rodiklio apskaičiavimo taisyklės

428c straipsnis

Grynojo pastovaus finansavimo rodiklio apskaičiavimas

1. Jei šioje antraštinėje dalyje nenustatyta kitaip, į turtą, įsipareigojimus ir nebalansinius straipsnius įstaigos atsižvelgia bendrąja verte.

2. Jei šioje antraštinėje dalyje nenustatyta kitaip, skaičiuodamos savo grynąjį pastovaus finansavimo rodiklį, įstaigos savo turto, įsipareigojimų ir nebalansinių straipsnių apskaitinei vertei taiko atitinkamus 3 ir 4 skyriuose nustatytus pastovaus finansavimo koeficientus.

3. Įstaigos būtino pastovaus finansavimo ir turimo pastovaus finansavimo neskaičiuoja dvigubai.

   Jei šioje antraštinėje dalyje nenustatyta kitaip, jeigu straipsnis gali būti priskirtas daugiau nei vienai būtino pastovaus finansavimo kategorijai, jis priskiriamas tai būtino pastovaus finansavimo kategorijai, dėl kurios atsiranda didžiausias to straipsnio sutartinis būtinas pastovus finansavimas.

428d straipsnis

Išvestinių finansinių priemonių sutartys

1. Skaičiuodamos būtiną pastovų finansavimą išvestinių finansinių priemonių sutartims, kaip nurodyta 3 ir 4 skyriuose, įstaigos taiko šio straipsnio nuostatas.

2. Nedarant poveikio 428ah straipsnio 2 daliai, įstaigos atsižvelgia į išvestinių finansinių priemonių pozicijų grynąją tikrąją vertę, jei šios pozicijos yra įtrauktos į tą pačią užskaitos grupę, atitinkančią 429c straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus. Jei taip nėra, įstaigos atsižvelgia į išvestinių finansinių priemonių pozicijų bendrąją tikrąją vertę ir 4 skyriaus tikslais tas išvestinių finansinių priemonių pozicijas laiko priklausančiomis savo užskaitos grupei.

3. Šios antraštinės dalies tikslais „užskaitos grupės tikroji vertė“ yra visų į užskaitos grupę įtrauktų sandorių tikrųjų verčių suma.

4. Nedarant poveikio 428ah straipsnio 2 daliai, visų II priedo 2 punkto a–e papunkčiuose išvardytų išvestinių finansinių priemonių sutarčių, kurias sudarant tą pačią dieną visiškai pasikeičiama pagrindinėmis sumomis, vertė apskaičiuojama kaip grynoji vertė skirtingomis valiutomis, be kita ko, teikiant ataskaitas ta valiuta, kurios atžvilgiu pagal 415 straipsnio 2 dalį turi būti teikiamos atskiros ataskaitos, net jei tie sandoriai neįtraukiami į tą pačią užskaitos grupę, atitinkančią 429c straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus.

5. Pinigai, gauti kaip užtikrinimo priemonė, siekiant sumažinti išvestinių finansinių priemonių pozicijos poveikį, laikomi tokia priemone ir nelaikomi indėliais, kuriems taikomas 3 skyrius.

6. Kompetentingos institucijos, gavusios atitinkamo centrinio banko patvirtinimą, gali priimti sprendimą leisti neatsižvelgti į išvestinių finansinių priemonių sutarčių poveikį grynojo pastovaus finansavimo rodiklio skaičiavimui, taip pat nustatant būtino pastovaus finansavimo koeficientus, atidėjinius ir nuostolius, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

   a) šių sutarčių likęs terminas yra trumpesnis nei šeši mėnesiai;

   b) sandorio šalis yra ECB arba valstybės narės centrinis bankas;

   c) išvestinių finansinių priemonių sutartys sudaromos vykdant ECB arba valstybės narės centrinio banko pinigų politiką.

Jei patronuojamajai įmonei, kurios pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje, pagal tos trečiosios valstybės nacionalinės teisės aktus, kuriais nustatomas grynojo pastovaus finansavimo reikalavimas, suteikta galimybė neatsižvelgti į pirmoje pastraipoje nurodytą poveikį, konsoliduojant atsižvelgiama į tokią trečiosios valstybės nacionalinės teisės aktuose nustatytą galimybę neatsižvelgti į tą poveikį.

428e straipsnis

Užtikrintųjų skolinimo sandorių ir kapitalo rinkos veikiamų sandorių užskaita

Turto ir įsipareigojimų, susijusių su vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoriais, sudarytais su viena sandorio šalimi, vertė apskaičiuojama grynąja verte, jei tas turtas ir įsipareigojimai atitinka 429b straipsnio 4 dalyje nustatytas užskaitos sąlygas.

428f straipsnis

Tarpusavyje susijęs turtas ir įsipareigojimai

1. Gavusi išankstinį kompetentingų institucijų patvirtinimą, įstaiga gali laikyti tam tikrą turtą ir tam tikrą įsipareigojimą tarpusavyje susijusiais, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

   a) įstaiga atlieka tik tarpininko vaidmenį – finansavimą iš įpareigojimo perkelia į atitinkamą susijusį turtą;

   b) atskirus tarpusavyje susijusius turto vienetus ir įsipareigojimus galima aiškiai nustatyti ir jų pagrindinė suma yra tokia pati;

c) turto ir susijusio įsipareigojimo terminai iš esmės sutampa, turto ir įsipareigojimo terminų atotrūkis yra ne didesnis kaip 20 dienų;

d) susijusio įsipareigojimo reikalauta pagal teisinį, reguliavimo arba sutartinį įsipareigojimą ir jis nenaudojamas kitam turtui finansuoti;

e) pagrindiniai mokėjimų srautai iš turto nenaudojami kitais tikslais, o tik susijusiam įsipareigojimui padengti;

f) su kiekviena tarpusavyje susijusio turto ir įsipareigojimų pora susijusios sandorio šalys nėra tos pačios.

2. Turtas ir įsipareigojimai laikomi atitinkančiais 1 dalyje nustatytas sąlygas ir tarpusavyje susijusiais, jeigu jie yra tiesiogiai susiję su toliau išvardytais produktais arba paslaugomis:

a) centralizuotais reguliuojamaisiais taupomaisiais indėliais, jei įstaigos yra teisiškai įpareigotos reguliuojamuosius indėlius perkelti į centrinį fondą, kurį įsteigė ir kontroliuoja valstybės narės centrinė valdžia ir kuris teikia paskolas, kuriomis siekiama remti viešojo intereso tikslus, ir jei indėlių perkėlimas į centrinį fondą atliekamas ne rečiau kaip kartą per mėnesį;

b) skatinamosiomis paskolomis ir kredito bei likvidumo priemonėmis, atitinkančiomis 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte nustatytus kriterijus, skirtus įstaigoms, kurios atlieka tik tarpininko vaidmenį ir nepatiria jokios finansavimo rizikos;

c) padengtomis obligacijomis, tenkinančiomis visas šias sąlygas:

   i) jos yra obligacijos, nurodytos Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje, arba jos atitinka tinkamumo taikyti šio reglamento 129 straipsnio 4 arba 5 dalyje nustatytą tvarką reikalavimus;

   ii) pagrindinės paskolos yra visiškai padengiamos jas finansuojant išleistomis padengtomis obligacijomis arba padengtoms obligacijoms yra nustatytos ne savo nuožiūra taikomos trukmės pratęsimo sąlygos – vieni metai ar daugiau, kol sueis šių paskolų terminas, tuo atveju, jei suėjus terminui padengtų obligacijų refinansavimas nepavyktų;

d) išvestinių finansinių priemonių klientams teikiamomis tarpuskaitos paslaugomis, jei įstaiga savo klientams negarantuoja pagrindinės sandorio šalies veiklos rezultatų ir todėl nepatiria jokios finansavimo rizikos.

3. EBI stebi turtą ir įsipareigojimus bei produktus ir paslaugas, kurie pagal 1 ir 2 dalis laikomi tarpusavyje susijusiu turtu ir įsipareigojimais, siekdama nustatyti, ar tenkinami 1 dalyje nustatyti tinkamumo kriterijai ir kokiu mastu jie tenkinami. EBI pateikia Komisijai tos stebėsenos rezultatų ataskaitą ir ją konsultuoja, ar reikėtų iš dalies pakeisti 1 dalyje nustatytas sąlygas arba 2 dalyje pateiktą produktų ir paslaugų sąrašą.

428g straipsnis

Indėliai institucinėse užtikrinimo sistemose ir bendradarbiavimo tinkluose

Jei įstaiga priklauso 113 straipsnio 7 dalyje nurodytos rūšies institucinio užtikrinimo sistemai, tinklui, turinčiam teisę pasinaudoti 10 straipsnyje suteikta galimybe nesilaikyti reikalavimų, arba valstybėje narėje veikiančiam bendradarbiavimo tinklui, indėliams iki pareikalavimo, kuriuos įstaiga laiko centrinėje įstaigoje ir kuriuos įstaiga indėlininkė laiko likvidžiuoju turtu pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą, taikomi šie reikalavimai:

a) įstaiga indėlininkė taiko būtino pastovaus finansavimo koeficientą pagal 4 skyriaus 2 skirsnį priklausomai nuo to, ar pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą šie indėliai iki pareikalavimo laikomi 1 lygio, 2A lygio ar 2B lygio turtu, ir priklausomai nuo atitinkamo tiems indėliams iki pareikalavimo taikomo vertės sumažinimo skaičiuojant padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį;

b) indėlį priimanti centrinė įstaiga taiko atitinkamą simetrišką turimo pastovaus finansavimo koeficientą.

428h straipsnis

Grupėje arba institucinėje užtikrinimo sistemoje taikomos lengvatinės sąlygos

1. Nukrypstant nuo 3 ir 4 skyrių ir kai netaikomas 428g straipsnis, kompetentingos institucijos gali kiekvienu konkrečiu atveju leisti įstaigoms turtui, įsipareigojimams ir paskirtoms kredito arba likvidumo priemonėms taikyti didesnį turimo pastovaus finansavimo koeficientą arba mažesnį būtino pastovaus finansavimo koeficientą, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

   a) sandorio šalis yra vienas iš šių subjektų:

      i) įstaigos patronuojančioji arba patronuojamoji įmonė;

      ii) kita tos pačios patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė;

      iii) įmonė, kuri yra susijusi su įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/34/ES 22 straipsnio 7 dalyje;

      iv) subjektas, priklausantis tai pačiai šio reglamento 113 straipsnio 7 dalyje nurodytai institucinei užtikrinimo sistemai, kaip ir įstaiga;

      v) centrinė įstaiga arba jos kontroliuojama kredito įstaiga, priklausanti tinklo ar bendradarbiavimo grupei, kaip nurodyta šio reglamento 10 straipsnyje;

b) yra priežasčių tikėtis, kad įstaigos gautas įsipareigojimas arba gauta paskirta kredito arba likvidumo priemonė yra pastovesnis finansavimo šaltinis arba kad įstaigos suteiktam turtui arba suteiktai paskirtai kredito arba likvidumo priemonei grynojo pastovaus finansavimo rodiklio taikymo vienų metų laikotarpiu reikia ne tokio pastovaus finansavimo nei tokiam pat įsipareigojimui, turtui arba paskirtai kredito arba likvidumo priemonei, kurią gavo arba suteikė kitos sandorio šalys;

c) sandorio šalis taiko būtino pastovaus finansavimo koeficientą, kuris yra lygus didesniam turimo pastovaus finansavimo koeficientui arba už jį didesnis, arba taiko turimo pastovaus finansavimo koeficientą, kuris yra lygus mažesniam būtino pastovaus finansavimo koeficientui arba už jį mažesnis;

d) įstaiga ir sandorio šalis yra įsisteigusios toje pačioje valstybėje narėje.

2. Jei įstaiga ir sandorio šalis yra įsisteigusios skirtingose valstybėse narėse, kompetentingos institucijos gali netaikyti 1 dalies d punkte nustatytos sąlygos, jei, be 1 dalyje nustatytų kriterijų, tenkinami šie kriterijai:

a) grupės subjektai yra sudarę teisiškai privalomus susitarimus ir prisiėmę teisiškai privalomus įsipareigojimus dėl konkretaus įsipareigojimo, turto arba paskirtos kredito arba likvidumo priemonės;

b) pagal finansuotojo finansavimo rizikos pobūdį jo finansavimo rizika yra maža;

c) finansuotojo likvidumo rizikos valdymo procese tinkamai atsižvelgta į finansavimo gavėjo finansavimo rizikos pobūdį.

Siekdamos nustatyti, ar tenkinami šioje dalyje nustatyti papildomi kriterijai, kompetentingos institucijos pagal 20 straipsnio 1 dalies b punktą konsultuojasi viena su kita.

3 SKYRIUS

Turimas pastovus finansavimas

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

428i straipsnis

Turimo pastovaus finansavimo sumos apskaičiavimas

Jei šiame skyriuje nenustatyta kitaip, turimo pastovaus finansavimo suma apskaičiuojama įvairių kategorijų arba rūšių įsipareigojimų ir nuosavų lėšų apskaitinę vertę padauginant iš turimo pastovaus finansavimo koeficientų, taikytinų pagal 2 skirsnį. Bendra turimo pastovaus finansavimo suma yra įsipareigojimų ir nuosavų lėšų svertinių sumų suma.

Obligacijos ir kiti skolos vertybiniai popieriai, kuriuos išleido įstaiga, parduodami tik mažmeninėje rinkoje ir laikomi mažmeninėje sąskaitoje, gali būti laikomi priklausančiais atitinkamai mažmeninių indėlių kategorijai. Turi būti nustatyti apribojimai, kad tokių priemonių negalėtų įsigyti ir turėti ne mažmeniniai klientai.

428j straipsnis

Įsipareigojimo arba nuosavų lėšų likęs terminas

1. Jei šiame skyriuje nenustatyta kitaip, įstaigos, nustatydamos turimo pastovaus finansavimo koeficientus, taikytinus pagal 2 skirsnį, atsižvelgia į savo įsipareigojimų ir nuosavų lėšų likusį sutarties terminą.

2. Įstaigos, nustatydamos įsipareigojimo arba nuosavų lėšų likusį terminą, atsižvelgia į esamus pasirinkimo sandorius. Tai darydamos, jos remiasi prielaida, kad sandorio šalis išpirks pasirinkimo pirkti sandorius anksčiausią galimą datą. Jei pasirinkimo sandoris vykdomas įstaigos nuožiūra, įstaiga ir kompetentingos institucijos atsižvelgia į reputacijos aspektus, dėl kurių gali sumažėti įstaigos galimybės neįvykdyti pasirinkimo sandorio, visų pirma į rinkos lūkesčius, kad kai kuriuos įsipareigojimus įstaigos turėtų išpirkti dar iki jų termino.

3. Indėlius su fiksuotais įspėjimo laikotarpiais įstaigos vertina pagal jų įspėjimo laikotarpį, o terminuotuosius indėlius – pagal jų likusį terminą. Nukrypstant nuo šio straipsnio 2 dalies, nustatydamos terminuotųjų mažmeninių indėlių likusį terminą įstaigos neatsižvelgia į išankstinio indėlių atsiėmimo galimybes, jei indėlininkas dėl išankstinio indėlių atsiėmimo, kuris įvyksta anksčiau nei per metus, turi sumokėti reikšmingą baudą, kuri nustatoma 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte.

4. Siekdamos nustatyti turimo pastovaus finansavimo koeficientus, taikytinus pagal 2 skirsnį, įstaigos visas įsipareigojimų, kurių likęs terminas yra vieni metai arba daugiau, dalis, kurių terminas sueina anksčiau nei per šešis mėnesius, ir tokių įsipareigojimų dalis, kurių terminas sueina laikotarpiu nuo šešių mėnesių iki mažiau nei vienų metų, laiko įsipareigojimų dalimis, kurių likęs terminas atitinkamai yra mažiau nei šeši mėnesiai ir nuo šešių mėnesių iki mažiau nei vienų metų.

2 skirsnis

Turimo pastovaus finansavimo koeficientai

428k straipsnis

0 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas

1. Jei 428l–428o straipsniuose nenustatyta kitaip, 0 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas taikomas visiems įsipareigojimams, kurių terminas nėra nurodytas, įskaitant trumpąsias pozicijas ir pozicijas, kurių terminas nėra nustatytas, išskyrus:

   a) atidėtųjų mokesčių įsipareigojimus; jiems taikoma artimiausia galima šių įsipareigojimų įvykdymo data;

   b) mažumos dalis; joms taikomas priemonei nustatytas terminas.

2. Atidėtųjų mokesčių įsipareigojimams ir mažumos dalims, kaip nurodyta 1 dalyje, taikomas vienas iš šių koeficientų:

a) 0 %, jei atidėtųjų mokesčių įsipareigojimo arba mažumos dalies efektyvusis likęs terminas yra trumpesnis nei šeši mėnesiai;

b) 50 %, jei atidėtųjų mokesčių įsipareigojimo arba mažumos dalies efektyvusis likęs terminas yra ne trumpesnis nei šeši mėnesiai, bet trumpesnis nei vieni metai;

c) 100 %, jei atidėtųjų mokesčių įsipareigojimo arba mažumos dalies efektyvusis likęs terminas yra vieni metai arba daugiau.

3. 0 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas taikomas šiems įsipareigojimams:

a) sandorio dieną mokėtinoms sumoms, susidarančioms įsigijus finansinių priemonių, užsienio valiutos ir biržos prekių, už kurias turėtų būti atsiskaityta pagal įprastą atsiskaitymo ciklą arba laikotarpį, kuris paprastai nustatomas atitinkamiems apsikeitimo sandoriams arba atitinkamos rūšies sandoriams, arba sandoriams, pagal kuriuos nebuvo atsiskaityta, bet vis dar tikimasi, kad bus atsiskaityta;

b) įsipareigojimams, kurie priskiriami prie tarpusavyje susijusių su turtu pagal 428f straipsnį;

c) įsipareigojimams, kurių likęs terminas trumpesnis nei šeši mėnesiai, kuriuos pateikė:

i) ECB arba valstybės narės centrinis bankas;

ii) trečiosios valstybės centrinis bankas;

iii) finansiniai klientai;

d) kitiems, 428l–428o straipsniuose nenurodytiems, įsipareigojimams ir kapitalo straipsniams arba priemonėms.

4. 0 % turimo pastovaus finansavimo koeficientą įstaigos taiko visų užskaitos grupių, kurių tikroji vertė, apskaičiuota pagal 428d straipsnį, yra teigiama, tikrųjų verčių sumos ir visų užskaitos grupių, kurių tikroji vertė, apskaičiuota pagal 428d straipsnį, yra neigiama, tikrųjų verčių sumos skirtumo absoliučiajai vertei, jei ji neigiama.

Skaičiuojant, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, taikomos šios taisyklės:

a) iš užskaitos grupės, kurios tikroji vertė yra teigiama, tikrosios vertės atimama įstaigų iš jų sandorio šalių gauta kintamoji garantinė įmoka, jei užtikrinimo priemonė, gauta kaip kintamoji garantinė įmoka, pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą yra priskiriama 1 lygio turtui, išskyrus tame deleguotajame akte nurodytas labai aukštos kokybės padengtas obligacijas, ir jei įstaigos pagal teisės aktus turi teisę pakartotinai panaudoti tą užtikrinimo priemonę ir praktiškai gali tai padaryti;

b) visos kintamosios garantinės įmokos, kurias įstaigos suteikė savo sandorio šalims, atskaitomos iš užskaitos grupės, kurios tikroji vertė yra neigiama, tikrosios vertės.

428l straipsnis

50 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas

50 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas taikomas šiems įsipareigojimams:

a) gautiems indėliams, atitinkantiems 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte veiklos indėliams nustatytus kriterijus;

b) įsipareigojimams, kurių likęs terminas trumpesnis nei vieni metai, kuriuos pateikė:

i) valstybės narės arba trečiosios valstybės centrinė valdžia;

ii) valstybės narės arba trečiosios valstybės regioninės arba vietos valdžios institucijos;

iii) valstybės narės arba trečiosios valstybės viešojo sektoriaus subjektai;

iv) 117 straipsnio 2 dalyje nurodyti daugiašaliai plėtros bankai ir 118 straipsnyje nurodytos tarptautinės organizacijos;

v) klientai, kurie nėra finansų bendrovės;

vi) kredito unijos, kurioms veiklos leidimą suteikė kompetentinga institucija, asmeninio investavimo įmonės ir klientai, kurie yra indėlių tarpininkai, jeigu tiems įsipareigojimams netaikomas šios dalies a punktas;

c) įsipareigojimams, kurių likęs sutarties terminas yra ne trumpesnis nei šeši mėnesiai, bet trumpesnis nei vieni metai, kuriuos pateikė:

   i) ECB arba valstybės narės centrinis bankas;

   ii) trečiosios valstybės centrinis bankas;

   iii) finansiniai klientai;

d) kitiems, 428m, 428n ir 428o straipsniuose nenurodytiems įsipareigojimams, kurių likęs terminas yra ne trumpesnis nei šeši mėnesiai, bet trumpesnis nei vieni metai.

428m straipsnis
90 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas

Mažmeniniams indėliams iki pareikalavimo, mažmeniniams indėliams su fiksuotu įspėjimo laikotarpiu, kuris yra trumpesnis nei vieni metai, ir terminuotiesiems mažmeniniams indėliams, kurių likęs terminas trumpesnis nei vieni metai ir kurie atitinka 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte nustatytus atitinkamus kriterijus kitiems mažmeniniams indėliams, taikomas 90 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas.

428n straipsnis
95 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas

Mažmeniniams indėliams iki pareikalavimo, mažmeniniams indėliams su fiksuotu įspėjimo laikotarpiu, kuris yra trumpesnis nei vieni metai, ir terminuotiesiems mažmeniniams indėliams, kurių likęs terminas trumpesnis nei vieni metai ir kurie atitinka 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte nustatytus atitinkamus kriterijus pastoviems mažmeniniams indėliams, taikomas 95 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas.

428o straipsnis

100 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas

Toliau nurodytiems įsipareigojimams ir kapitalo straipsniams bei priemonėms taikomas 100 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas:

a) įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsniams prieš koregavimus, reikalingus pagal 32–35 straipsnius, atskaitymus pagal 36 straipsnį ir 48, 49 bei 79 straipsniuose nustatytų išimčių ir alternatyvų pritaikymą;

b) įstaigos papildomiems 1 lygio straipsniams prieš 56 straipsnyje nurodytų straipsnių atskaitymą ir prieš pritaikant 79 straipsnį, išskyrus priemones, susijusias su specialiaisiais arba įterptaisiais pasirinkimo sandoriais, dėl kurių, jei jie būtų sudaryti, efektyvusis likęs terminas sutrumpėtų iki mažiau nei vienų metų;

c) įstaigos 2 lygio kapitalo straipsniams prieš 66 straipsnyje nurodytus atskaitymus ir prieš pritaikant 79 straipsnį, kai jų likęs terminas yra vieni metai arba daugiau, išskyrus priemones, susijusias su specialiaisiais arba įterptaisiais pasirinkimo sandoriais, dėl kurių, jei jie būtų sudaryti, efektyvusis likęs terminas sutrumpėtų iki mažiau nei vienų metų;

d) įstaigos kitoms kapitalo priemonėms, kurių likęs terminas yra vieni metai arba daugiau, išskyrus priemones, susijusias su specialiaisiais arba įterptaisiais pasirinkimo sandoriais, dėl kurių, jei jie būtų sudaryti, efektyvusis likęs terminas sutrumpėtų iki mažiau nei vienų metų;

e) kitoms užtikrintoms ir neužtikrintoms skolinimosi priemonėms ir įsipareigojimams, kurių likęs terminas yra vieni metai arba daugiau, įskaitant terminuotuosius indėlius, jei 428k–428n straipsniuose nenustatyta kitaip.

4 SKYRIUS

Būtinas pastovus finansavimas

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

428p straipsnis

Būtino pastovaus finansavimo sumos apskaičiavimas

1. Jei šiame skyriuje nenustatyta kitaip, būtino pastovaus finansavimo suma apskaičiuojama įvairių kategorijų arba rūšių turto ir nebalansinių straipsnių apskaitinę vertę padauginant iš būtino pastovaus finansavimo koeficientų, taikytinų pagal 2 skirsnį. Bendra būtino pastovaus finansavimo suma yra turto ir nebalansinių straipsnių svertinių sumų suma.

2. Turtas, kurį įstaigos pasiskolino, įskaitant atvejus, kai tai buvo padaryta pagal vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius, skaičiuojant būtino pastovaus finansavimo sumą neįtraukiamas, jeigu tas turtas yra įtrauktas į įstaigos balansą ir įstaiga neturi to turto tikrosios nuosavybės teisių.

Turtui, kurį įstaigos pasiskolino, įskaitant atvejus, kai tai buvo padaryta pagal vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius, taikomi būtino pastovaus finansavimo koeficientai, taikytini pagal 2 skirsnį, jeigu tas turtas nėra įtrauktas į įstaigos balansą, bet įstaiga turi to turto tikrosios nuosavybės teises.

3. Turtas, kurį įstaigos paskolino, įskaitant atvejus, kai tai buvo padaryta pagal vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius, kurio tikrosios nuosavybės teises įstaiga išsaugo, šio skyriaus tikslais laikomas suvaržytu turtu ir jam taikomi būtino pastovaus finansavimo koeficientai, taikytini pagal 2 skirsnį, net jei turto nelieka įstaigos balanse. Priešingu atveju, skaičiuojant būtino pastovaus finansavimo sumą, toks turtas neįtraukiamas.

4. Turtui, kuris yra suvaržytas šešių mėnesių arba ilgesniam likusiam terminui, nustatomas būtino pastovaus finansavimo koeficientas, kuris pagal 2 skirsnį būtų taikomas tam turtui, jei jis būtų laikomas nesuvaržytas, arba būtino pastovaus finansavimo koeficientas, kuris kitu atveju būtų taikomas tam suvaržytam turtui (atsižvelgiant į tai, kuris koeficientas yra didesnis). Ta pati nuostata taikoma, kai suvaržyto turto likęs terminas yra trumpesnis už sandorio, dėl kurio turtas buvo suvaržytas, likusį terminą.

   Turtui, iki kurio suvaržymo laikotarpio pabaigos liko mažiau nei šeši mėnesiai, taikomi būtino pastovaus finansavimo koeficientai, kurie pagal 2 skirsnį turi būti taikomi tam pačiam turtui, jei jis būtų laikomas nesuvaržytas.

5. Jei įstaiga pakartotinai panaudoja arba pakartotinai įkeičia turtą, kuris buvo pasiskolintas, įskaitant atvejus, kai tai buvo padaryta pagal vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius, ir tas turtas yra įtraukiamas į balansą, sandoris, pagal kurį tas turtas buvo pasiskolintas, laikomas suvaržytu, jeigu šio sandorio terminas negali baigtis tol, kol įstaiga negrąžina pasiskolinto turto.

6. Nesuvaržytu laikomas šis turtas:

   a) į grupę įtrauktas turtas, kurį galima nedelsiant panaudoti kaip užtikrinimo priemonę papildomam finansavimu gauti pagal paskirtas arba, jei grupę valdo centrinis bankas, nepaskirtas, tačiau dar nefinansuojamas kredito linijas, kuriomis įstaiga gali naudotis; tas turtas apima turtą, kurį kredito įstaiga laiko centrinėje bendradarbiavimo tinklo arba institucinės užtikrinimo sistemos įstaigoje; įstaigos daro prielaidą, kad į grupę įtrauktas turtas yra suvaržytas likvidumo didėjimo tvarka, remiantis pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą nustatyta likvidumo klasifikacija, pradedant nuo turto, kuris neatitinka reikalavimų, kad būtų laikomas likvidumo atsarga;

   b) turtas, kurį įstaiga gavo kaip užtikrinimo priemonę kredito rizikos mažinimo tikslais pagal užtikrintuosius skolinimo, užtikrinto finansavimo arba pasikeitimo užtikrinimo priemonėmis sandorius ir kurį kredito įstaiga gali realizuoti;

   c) turtas, išleidžiant padengtas obligacijas pridėtas kaip neprivalomas užtikrinimo priemonės perviršis.

7. Nestandartinių, laikinų ECB arba valstybės narės centrinio banko ar trečiosios valstybės centrinio banko vykdomų operacijų, kuriomis siekiama vykdyti savo įgaliojimus visoje rinkoje susidarius finansiškai nepalankioms sąlygoms arba išskirtinėmis makroekonominėmis aplinkybėmis, atveju toliau nurodytam turtui gali būti taikomas mažesnis būtino pastovaus finansavimo koeficientas:

a) nukrypstant nuo 428ad straipsnio f punkto ir 428ah straipsnio 1 dalies a punkto, turtui, kuris yra suvaržytas šioje pastraipoje nurodytų operacijų atveju;

b) nukrypstant nuo 428ad straipsnio d punkto i ir ii papunkčių, 428af straipsnio b punkto ir 428ag straipsnio c punkto, gautinoms sumoms, susijusioms su šioje pastraipoje nurodytomis operacijomis.

Kompetentingos institucijos, susitarusios su centriniu banku, kuris yra sandorio šalis, nustato būtino pastovaus finansavimo koeficientą, taikytiną pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytam turtui. Suvaržytam turtui, nurodytam pirmos pastraipos a punkte, taikytinas būtino pastovaus finansavimo koeficientas turi būti ne mažesnis už būtino pastovaus finansavimo koeficientą, kuris pagal 2 skirsnį būtų taikomas tam turtui, jei jis būtų laikomas nesuvaržytas.

Taikant mažesnį būtino pastovaus finansavimo koeficientą pagal antrą pastraipą, kompetentingos institucijos atidžiai stebi to mažesnio koeficiento poveikį įstaigų pastovaus finansavimo pozicijoms ir prireikus imasi tinkamų priežiūros priemonių.

8. Įstaigos, siekdamos išvengti dvigubo skaičiavimo, į kitas pagal šį skyrių atliekamo būtino pastovaus finansavimo sumos apskaičiavimo dalis neįtraukia turto, susijusio su užtikrinimo priemone, kuri yra pripažįstama kaip kintamoji garantinė įmoka, suteikta pagal 428k straipsnio 4 dalies b punktą ir 428ah straipsnio 2 dalį, pripažįstama kaip suteikta pradinė garantinė įmoka arba pripažįstama kaip įmoka į pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą pagal 428ag straipsnio a ir b punktus.

9. Skaičiuodamos būtino pastovaus finansavimo sumą, įstaigos įtraukia finansines priemones, užsienio valiutas ir biržos prekes, kurių pirkimo pavedimas buvo įvykdytas. Skaičiuodamos būtino pastovaus finansavimo sumą, jos neįtraukia finansinių priemonių, užsienio valiutų ir biržos prekių, kurių pardavimo pavedimas buvo įvykdytas, jei tie sandoriai įstaigų balanse nėra rodomi kaip išvestinės finansinės priemonės arba užtikrinto finansavimo sandoriai ir įstaigų balanse bus rodomi tada, kai pagal juos bus atsiskaityta.

10. Kompetentingos institucijos gali nustatyti būtino pastovaus finansavimo koeficientus, kurie turi būti taikomi šiame skyriuje nenurodytoms nebalansinėms pozicijoms, kad užtikrintų, kad įstaigos turėtų atitinkamą turimo pastovaus finansavimo sumą tų pozicijų, kurioms, kaip tikimasi, reikės finansavimo grynojo pastovaus finansavimo rodiklio vienų metų taikymo laikotarpiu, daliai. Nustatydamos tuos koeficientus, kompetentingos institucijos visų pirma atsižvelgia į reikšmingą žalą įstaigos reputacijai, kuri galėtų būti padaryta nesuteikus tokio finansavimo.

Kompetentingos institucijos bent kartą per metus EBI pateikia ataskaitą apie nebalansinių pozicijų rūšis, kurioms jos nustatė būtino pastovaus finansavimo koeficientus. Toje ataskaitoje jos taip pat paaiškina metodiką, taikytą tiems koeficientams nustatyti.

428q straipsnis

Turto likęs terminas

1. Jei šiame skyriuje nenustatyta kitaip, įstaigos, nustatydamos būtino pastovaus finansavimo koeficientus, pagal 2 skirsnį taikytinus jų turtui ir nebalansiniams straipsniams, atsižvelgia į savo turto ir nebalansinių sandorių likusį sutarties terminą.

2. Pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 11 straipsnio 3 dalį atskirtą turtą įstaigos vertina pagal to turto pagrindinę poziciją. Tačiau įstaigos, priklausomai nuo suvaržymo trukmės, kurią, atsižvelgdamos į tai, ar įstaiga gali laisvai realizuoti tokį turtą arba juo keistis ir į įsipareigojimų įstaigos klientams, su kuriais susijęs tas atskyrimo reikalavimas, trukmę, turi nustatyti kompetentingos institucijos, tam turtui taiko didesnius būtino pastovaus finansavimo koeficientus.

3. Skaičiuodamos turto likusį terminą, įstaigos atsižvelgia į pasirinkimo sandorius, remdamosi prielaida, kad emitentas arba sandorio šalis vykdys bet kurį pasirinkimo sandorį, kad pratęstų turto terminą. Jei pasirinkimo sandoriai vykdomi įstaigos nuožiūra, įstaiga ir kompetentingos institucijos atsižvelgia į reputacijos aspektus, dėl kurių gali sumažėti įstaigos galimybės nevykdyti pasirinkimo sandorio, visų pirma į rinkų ir klientų lūkesčius, kad, suėjus tam tikro turto terminui, įstaiga turėtų jį pratęsti.

4. Siekiant nustatyti būtino pastovaus finansavimo koeficientus, taikytinus pagal 2 skirsnį, amortizuojant paskolas, kurių likęs sutarties terminas yra vieni metai arba daugiau, laikoma, kad dalies, kurios terminas sueina anksčiau nei per šešis mėnesius, ir dalies, kurios terminas sueina laikotarpiu nuo šešių mėnesių iki mažiau nei vienų metų, likę terminai yra atitinkamai mažiau nei šeši mėnesiai ir nuo šešių mėnesių iki mažiau nei vienų metų.

2 skirsnis

Būtino pastovaus finansavimo koeficientai

428r straipsnis

0 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

1. 0 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas taikomas šiam turtui:

   a) nesuvaržytam turtui, kuris pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą gali būti laikomas 1 lygio aukštos kokybės likvidžiuoju turtu, išskyrus tame deleguotajame akte nurodytas labai aukštos kokybės padengtas obligacijas, nepaisant to, ar jis atitinka veiklos reikalavimus, kaip nustatyta tame deleguotajame akte;

   b) KIS nesuvaržytoms akcijoms arba investiciniams vienetams, kuriems skaičiuojant padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą gali būti taikomas 0 % vertės sumažinimas, nepaisant to, ar jie atitinka veiklos reikalavimus ir reikalavimus dėl likvidumo atsargos sudėties, kaip nustatyta tame deleguotajame akte;

   c) visiems rezervams, įstaigos laikomiems ECB arba valstybės narės centriniame banke ar trečiosios valstybės centriniame banke, įskaitant privalomus rezervus ir specialiuosius rezervo fondus;

d) visiems reikalavimams ECB, valstybės narės centriniam bankui arba trečiosios valstybės centriniam bankui, kurių likęs terminas trumpesnis nei šeši mėnesiai;

e) sandorio dieną gautinoms sumoms, susidarančioms pardavus finansines priemones, užsienio valiutas ar biržos prekes, už kurias turėtų būti atsiskaityta pagal įprastą atsiskaitymo ciklą arba laikotarpį, kuris paprastai nustatomas atitinkamiems apsikeitimo sandoriams arba atitinkamos rūšies sandoriams, arba sandoriams, pagal kuriuos nebuvo atsiskaityta, bet vis dar tikimasi, kad bus atsiskaityta;

f) turtui, kuris priskiriamas prie tarpusavyje susijusio su įsipareigojimais pagal 428f straipsnį;

g) sumoms, gautinoms pagal vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius su finansiniais klientais, kai tokių sandorių likęs terminas yra trumpesnis nei šeši mėnesiai, jei tos gautinos sumos yra užtikrintos turtu, kuris pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą priskiriamas 1 lygio turtui, išskyrus tame akte nurodytas labai aukštos kokybės padengtas obligacijas, ir jei įstaiga pagal teisės aktus turėtų teisę ir praktiškai sugebėtų sandorio galiojimo laikotarpiu pakartotinai panaudoti tą turtą.

Jei taikomas 428e straipsnis, įstaigos į šios dalies pirmos pastraipos g punkte nurodytas gautinas sumas atsižvelgia grynąja verte.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies c punkto, kompetentingos institucijos, gavusios atitinkamo centrinio banko sutikimą, gali priimti sprendimą privalomiems rezervams taikyti didesnį būtino pastovaus finansavimo koeficientą, atsižvelgdamos visų pirma į tai, koks yra rezervų reikalavimų taikymo vienų metų laikotarpiu mastas ir kiek jiems gali būti reikalingas susijęs pastovus finansavimas.

Jei patronuojamosios įmonės pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje ir jei privalomiems centrinio banko rezervams taikomas didesnis būtino pastovaus finansavimo koeficientas pagal tos trečiosios valstybės nacionalinės teisės aktuose nustatytą grynąjį pastovaus finansavimo reikalavimą, konsoliduojant atsižvelgiama į tokį didesnį būtino pastovaus finansavimo koeficientą.

428s straipsnis

5 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

1. 5 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas taikomas šiam turtui ir nebalansiniams straipsniams:

a) KIS nesuvaržytoms akcijoms arba investiciniams vienetams, kuriems skaičiuojant padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą gali būti taikomas 5 % vertės sumažinimas, nepaisant to, ar jie atitinka veiklos reikalavimus ir reikalavimus dėl likvidumo atsargos sudėties, kaip nustatyta tame deleguotajame akte;

b) sumoms, gautinoms pagal vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius su finansiniais klientais, kai tų sandorių likęs terminas yra trumpesnis nei šeši mėnesiai, išskyrus 428r straipsnio 1 dalies g punkte nurodytas sumas;

c) nepanaudotai paskirtų kredito ir likvidumo priemonių daliai pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą;

d) su prekybos finansavimo nebalansiniais straipsniais susijusiems produktams, nurodytiems I priede, kurių likęs terminas yra trumpesnis nei šeši mėnesiai.

Jei taikomas 428e straipsnis, įstaigos į šios dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytas gautinas sumas atsižvelgia grynąja verte.

2. Visų išvestinių finansinių priemonių sutarčių užskaitos grupių atveju įstaigos šių išvestinių finansinių priemonių sutarčių užskaitos grupių absoliučiajai tikrajai vertei, atskaičius suteiktas užtikrinimo priemones, taiko 5 % būtino pastovaus finansavimo koeficientą, jeigu šių užskaitos grupių tikroji vertė yra neigiama. Šios dalies tikslais įstaigos nustato tikrąją vertę, atskaičius suteiktas užtikrinimo priemones arba atsiskaitymo mokėjimus ir įplaukas, susijusias su tokių sutarčių rinkos vertės pasikeitimais.

428t straipsnis

7 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

Nesuvaržytam turtui, kuris pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą gali būti laikomas 1 lygio labai aukštos kokybės padengtomis obligacijomis, taikomas 7 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas, nepaisant to, ar jos atitinka veiklos reikalavimus ir reikalavimus dėl likvidumo atsargos sudėties, kaip nustatyta tame deleguotajame akte.

428u straipsnis

7,5 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

I priede nurodytiems su prekybos finansavimo nebalansiniais straipsniais susijusiems produktams, kurių likęs terminas yra bent šeši mėnesiai, bet mažiau nei vieni metai, taikomas 7,5 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas.

428v straipsnis

10 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

10 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas taikomas šiam turtui ir nebalansiniams straipsniams:

a) sumoms, gautinoms pagal sandorius su finansiniais klientais, kurių likęs terminas yra trumpesnis nei šeši mėnesiai, išskyrus 428r straipsnio 1 dalies g punkte ir 428s straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas sumas;

b) su prekybos finansavimo balansiniais straipsniais susijusiems produktams, kurių likęs terminas trumpesnis nei šeši mėnesiai;

c) su prekybos finansavimo nebalansiniais straipsniais susijusiems produktams, nurodytiems I priede, kurių likęs terminas yra vieni metai arba daugiau.

428w straipsnis

12 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

KIS nesuvaržytoms akcijoms arba investiciniams vienetams, kuriems skaičiuojant padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą gali būti taikomas 12 % vertės sumažinimas, taikomas 12 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas, nepaisant to, ar jie atitinka veiklos reikalavimus ir reikalavimus dėl likvidumo atsargos sudėties, kaip nustatyta tame deleguotajame akte.

428x straipsnis

15 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

Nesuvaržytam turtui, kuris pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą gali būti laikomas 2A lygio turtu, taikomas 15 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas, nepaisant to, ar jis atitinka veiklos reikalavimus ir reikalavimus dėl likvidumo atsargos sudėties, kaip nustatyta tame deleguotajame akte.

428y straipsnis

20 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

KIS nesuvaržytoms akcijoms arba investiciniams vienetams, kuriems skaičiuojant padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą gali būti taikomas 20 % vertės sumažinimas, taikomas 20 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas, nepaisant to, ar jie atitinka veiklos reikalavimus ir reikalavimus dėl likvidumo atsargos sudėties, kaip nustatyta tame deleguotajame akte.

428z straipsnis

25 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

Nesuvaržytoms 2B lygio pakeitimo vertybiniais popieriais priemonėms pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą taikomas 25 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas, nepaisant to, ar jos atitinka veiklos reikalavimus ir reikalavimus dėl likvidumo atsargos sudėties, kaip nustatyta tame deleguotajame akte.

428aa straipsnis

30 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

30 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas taikomas šiam turtui:

a) nesuvaržytoms aukštos kokybės padengtoms obligacijoms pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą, nepaisant to, ar jos atitinka veiklos reikalavimus ir reikalavimus dėl likvidumo atsargos sudėties, kaip nustatyta tame deleguotajame akte;

b) KIS nesuvaržytoms akcijoms arba investiciniams vienetams, kuriems skaičiuojant padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą gali būti taikomas 30 % vertės sumažinimas, nepaisant to, ar jie atitinka veiklos reikalavimus ir reikalavimus dėl likvidumo atsargos sudėties, kaip nustatyta tame deleguotajame akte.

428ab straipsnis

35 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

35 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas taikomas šiam turtui:

a) nesuvaržytoms 2B lygio pakeitimo vertybiniais popieriais priemonėms pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą, nepaisant to, ar jos atitinka veiklos reikalavimus ir reikalavimus dėl likvidumo atsargos sudėties, kaip nustatyta tame deleguotajame akte;

b) KIS nesuvaržytoms akcijoms arba investiciniams vienetams, kuriems skaičiuojant padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą gali būti taikomas 35 % vertės sumažinimas, nepaisant to, ar jie atitinka veiklos reikalavimus ir reikalavimus dėl likvidumo atsargos sudėties, kaip nustatyta tame deleguotajame akte.

428ac straipsnis

40 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

KIS nesuvaržytoms akcijoms arba investiciniams vienetams, kuriems skaičiuojant padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą gali būti taikomas 40 % vertės sumažinimas, taikomas 40 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas, nepaisant to, ar jie atitinka veiklos reikalavimus ir reikalavimus dėl likvidumo atsargos sudėties, kaip nustatyta tame deleguotajame akte.

428ad straipsnis

50 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

50 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas taikomas šiam turtui:

a) nesuvaržytam turtui, kuris pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą gali būti laikomas 2B lygio turtu, išskyrus 2B lygio pakeitimo vertybiniais popieriais priemones ir aukštos kokybės padengtas obligacijas pagal tą deleguotąjį aktą, nepaisant to, ar jis atitinka veiklos reikalavimus ir reikalavimus dėl likvidumo atsargos sudėties, kaip nustatyta tame deleguotajame akte;

b) indėliams, kuriuos įstaiga laiko kitoje finansų įstaigoje ir kurie atitinka 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte veiklos indėliams nustatytus kriterijus;

c) sumoms, gautinoms pagal sandorius, kurių likęs terminas trumpesnis nei vieni metai, su toliau nurodytais subjektais:

   i) valstybės narės arba trečiosios valstybės centrinė valdžia;

ii) valstybės narės arba trečiosios valstybės regioninės arba vietos valdžios institucijos;

iii) valstybės narės arba trečiosios valstybės viešojo sektoriaus subjektai;

iv) 117 straipsnio 2 dalyje nurodyti daugiašaliai plėtros bankai ir 118 straipsnyje nurodytos tarptautinės organizacijos;

v) ne finansų bendrovės, mažmeniniai klientai ir MVĮ;

vi) kredito unijos, kurioms veiklos leidimą suteikė kompetentinga institucija, asmeninio investavimo įmonės ir klientai, kurie yra indėlių tarpininkai, kai tam turtui netaikomas šios dalies b punktas;

d) sumoms, gautinoms pagal sandorius, kurių likęs terminas yra bent šeši mėnesiai, bet mažiau nei vieni metai, su toliau nurodytais subjektais:

i) Europos Centrinis Bankas arba valstybės narės centrinis bankas;

ii) trečiosios valstybės centrinis bankas;

iii) finansiniai klientai;

e) su prekybos finansavimo balansiniais straipsniais susijusiems produktams, kurių likęs terminas yra bent šeši mėnesiai, bet mažiau nei vieni metai;

f) turtui, kuris yra suvaržytas bent šešių mėnesių, bet mažiau nei vienų metų likusiam terminui, išskyrus atvejus, kai pagal 428ae–428ah straipsnius tam turtui, jei jis būtų laikomas nesuvaržytas, būtų nustatytas didesnis būtino pastovaus finansavimo koeficientas, – tokiu atveju taikomas didesnis būtino pastovaus finansavimo koeficientas, kuris būtų taikomas tam turtui, jei jis būtų laikomas nesuvaržytas;

g) kitam turtui, kurio likęs terminas trumpesnis kaip vieni metai, išskyrus atvejus, kai 428r–428ac straipsniuose nustatyta kitaip.

428ae straipsnis

55 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

KIS nesuvaržytoms akcijoms arba investiciniams vienetams, kuriems skaičiuojant padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą gali būti taikomas 55 % vertės sumažinimas, taikomas 55 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas, nepaisant to, ar jie atitinka veiklos reikalavimus ir reikalavimus dėl likvidumo atsargos sudėties, kaip nustatyta tame deleguotajame akte.

428af straipsnis

65 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

65 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas taikomas šiam turtui:

a) nesuvaržytoms paskoloms, užtikrintoms gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto hipoteka, arba neužtikrintoms būsto paskoloms, visiškai garantuotoms reikalavimus atitinkančio užtikrinimo teikėjo, kaip nurodyta 129 straipsnio 1 dalies e punkte, kurių likęs terminas yra vieni metai arba daugiau, jei pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių toms paskoloms nustatytas 35 % arba mažesnis rizikos koeficientas;

b) nesuvaržytoms paskoloms, kurių likęs terminas yra vieni metai arba daugiau, išskyrus paskolas finansiniams klientams ir 428r–428ad straipsniuose nurodytas paskolas, jei pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių toms paskoloms nustatytas 35 % arba mažesnis rizikos koeficientas.

428ag straipsnis

85 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

85 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas taikomas šiam turtui ir nebalansiniams straipsniams:

a) turtui ir nebalansiniams straipsniams, įskaitant pinigus, suteiktiems kaip pradinė garantinė įmoka pagal išvestinių finansinių priemonių sutartis, išskyrus atvejus, kai pagal 428ah straipsnį tam turtui, jei jis būtų laikomas nesuvaržytas, būtų nustatytas didesnis būtino pastovaus finansavimo koeficientas, – tokiu atveju taikomas didesnis būtino pastovaus finansavimo koeficientas, kuris būtų taikomas tam turtui, jei jis būtų laikomas nesuvaržytas;

b) turtui ir nebalansiniams straipsniams, įskaitant pinigus, suteiktam kaip įmoka į pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą, išskyrus atvejus, kai pagal 428ah straipsnį tam turtui, jei jis būtų laikomas nesuvaržytas, būtų nustatytas didesnis būtino pastovaus finansavimo koeficientas, – tokiu atveju taikomas didesnis būtino pastovaus finansavimo koeficientas, taikytinas nesuvaržytam turtui;

c) nesuvaržytoms paskoloms, kurių likęs terminas yra vieni metai arba daugiau, išskyrus paskolas finansiniams klientams ir 428r–428af straipsniuose nurodytas paskolas, kurios nėra pradelstos daugiau kaip 90 dienų ir kurioms pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių nustatytas didesnis kaip 35 % rizikos koeficientas;

d) su prekybos finansavimo balansiniais straipsniais susijusiems produktams, kurių likęs terminas vieni metai arba daugiau;

e) nesuvaržytiems vertybiniams popieriams, kurių likęs terminas yra vieni metai arba daugiau, su kuriais susiję įsipareigojimai nėra neįvykdyti, kaip nustatyta 178 straipsnyje ir kurie pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą negali būti laikomi likvidžiuoju turtu;

f) nesuvaržytiems vertybiniams popieriams, kuriais prekiaujama biržoje ir kurie pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą negali būti laikomi 2B lygio turtu;

g) prekėms, kuriomis fiziškai prekiaujama biržoje, įskaitant auksą, bet neįskaitant biržos prekių išvestinių finansinių priemonių;

h) suvaržytam turtui, kurio likęs terminas yra vieni metai arba daugiau, esančiam užtikrinamojo turto grupėje, kuri finansuojama padengtomis obligacijomis, kaip nurodyta Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje, arba padengtomis obligacijomis, kurios atitinka tinkamumo taikyti šio reglamento 129 straipsnio 4 arba 5 dalyje nustatytą tvarką reikalavimus.

428ah straipsnis

100 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

1. 100 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas taikomas šiam turtui:

   a) jei šiame skyriuje nenustatyta kitaip, suvaržytam turtui, kurio likęs terminas yra vieni metai arba daugiau;

b) 428r–428ag straipsniuose nenurodytam turtui, įskaitant paskolas finansiniams klientams, kurių likęs sutarties terminas yra vieni metai arba daugiau, neveiksnias pozicijas, iš nuosavų lėšų atskaitomus straipsnius, ilgalaikį turtą, vertybinius popierius, kuriais neprekiaujama biržoje, išlaikytą dalį, draudimo turtą, vertybinius popierius, su kuriais susiję įsipareigojimai nebuvo įvykdyti.

2. 100 % būtino pastovaus finansavimo koeficientą įstaigos taiko visų užskaitos grupių, kurių tikroji vertė, apskaičiuota pagal 428d straipsnį, yra teigiama, tikrųjų verčių sumos ir visų užskaitos grupių, kurių tikroji vertė, apskaičiuota pagal 428d straipsnį, yra neigiama, tikrųjų verčių sumos skirtumo vertei, jei ji yra teigiama.

Skaičiuojant, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, taikomos šios taisyklės:

a) iš užskaitos grupės, kurios tikroji vertė yra teigiama, tikrosios vertės atimama įstaigų iš jų sandorio šalių gauta kintamoji garantinė įmoka, jei užtikrinimo priemonė, gauta kaip kintamoji garantinė įmoka, pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą yra priskiriama 1 lygio turtui, išskyrus tame deleguotajame akte nurodytas labai aukštos kokybės padengtas obligacijas, ir jei įstaigos pagal teisės aktus turi teisę pakartotinai panaudoti tą užtikrinimo priemonę ir praktiškai gali tai padaryti;

b) visos kintamosios garantinės įmokos, kurias įstaigos suteikė savo sandorio šalims, atskaitomos iš užskaitos grupės, kurios tikroji vertė yra neigiama, tikrosios vertės.

5 SKYRIUS

Mažoms ir nesudėtingoms įstaigoms taikoma nukrypti leidžianti nuostata

428ai straipsnis

Mažoms ir nesudėtingoms įstaigoms taikoma nukrypti leidžianti nuostata

Nukrypstant nuo 3 ir 4 skyrių, mažos ir nesudėtingos įstaigos, gavusios išankstinį savo kompetentingos institucijos leidimą, gali nuspręsti skaičiuoti įstaigos turimo pastovaus finansavimo, kaip nurodyta 6 skyriuje, ir įstaigos būtino pastovaus finansavimo, kaip nurodyta 7 skyriuje, santykį, išreiškiant jį procentais.

Kompetentinga institucija gali reikalauti, kad maža ir nesudėtinga įstaiga laikytųsi grynojo pastovaus finansavimo reikalavimo, grindžiamo įstaigos turimo pastovaus finansavimo suma, kaip nurodyta 3 skyriuje, ir būtino pastovaus finansavimo suma, kaip nurodyta 4 skyriuje, jeigu, jos manymu, supaprastintos metodikos nepakanka tos įstaigos finansavimo rizikai nustatyti.

6 SKYRIUS

Turimas pastovus finansavimas supaprastintai apskaičiuojant grynąjį pastovaus finansavimo rodiklį

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

428aj straipsnis

Supaprastintas turimo pastovaus finansavimo sumos apskaičiavimas

1. Jei šiame skyriuje nenustatyta kitaip, turimo pastovaus finansavimo suma apskaičiuojama įvairių kategorijų arba rūšių įsipareigojimų ir nuosavų lėšų apskaitinę vertę padauginant iš turimo pastovaus finansavimo koeficientų, taikytinų pagal 2 skirsnį. Bendra turimo pastovaus finansavimo suma yra įsipareigojimų ir nuosavų lėšų svertinių sumų suma.

2. Obligacijos ir kiti skolos vertybiniai popieriai, kuriuos išleido įstaiga, parduodami tik mažmeninėje rinkoje ir laikomi mažmeninėje sąskaitoje, gali būti laikomi priklausančiais atitinkamai mažmeninių indėlių kategorijai. Turi būti nustatyti apribojimai, kad tokių priemonių negalėtų įsigyti ir turėti ne mažmeniniai klientai.

428ak straipsnis

Įsipareigojimo arba nuosavų lėšų likęs terminas

1. Jei šiame skyriuje nenustatyta kitaip, įstaigos, nustatydamos turimo pastovaus finansavimo koeficientus, taikytinus pagal 2 skirsnį, atsižvelgia į savo įsipareigojimų ir nuosavų lėšų likusį sutarties terminą.

2. Įstaigos, nustatydamos įsipareigojimo arba nuosavų lėšų likusį terminą, atsižvelgia į esamus pasirinkimo sandorius. Tai darydamos, jos remiasi prielaida, kad sandorio šalis išpirks pasirinkimo pirkti sandorius anksčiausią galimą datą. Jei pasirinkimo sandoris vykdomas įstaigos nuožiūra, įstaiga ir kompetentingos institucijos atsižvelgia į reputacijos aspektus, dėl kurių gali sumažėti įstaigos galimybės neįvykdyti pasirinkimo sandorio, visų pirma į rinkos lūkesčius, kad kai kuriuos įsipareigojimus įstaigos turėtų išpirkti dar iki jų termino.

3. Indėlius su fiksuotais įspėjimo laikotarpiais įstaigos vertina pagal jų įspėjimo laikotarpį, o terminuotuosius indėlius – pagal jų likusį terminą. Nukrypstant nuo šio straipsnio 2 dalies, nustatydamos terminuotųjų mažmeninių indėlių likusį terminą įstaigos neatsižvelgia į išankstinio indėlių atsiėmimo galimybes, jei indėlininkas dėl išankstinio indėlių atsiėmimo, kuris įvyksta anksčiau nei per metus, turi sumokėti reikšmingą baudą, kuri nustatoma 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte.

4. Siekiant nustatyti turimo pastovaus finansavimo koeficientus, taikytinus pagal 2 skirsnį, įsipareigojimų, kurių likęs sutarties terminas yra vieni metai arba daugiau, atveju, laikoma, kad dalies, kurios terminas sueina anksčiau nei per šešis mėnesius, ir dalies, kurios terminas sueina laikotarpiu nuo šešių mėnesių iki mažiau nei vienų metų, likę terminai yra atitinkamai mažiau nei šeši mėnesiai ir nuo šešių mėnesių iki mažiau nei vienų metų.

2 skirsnis

Turimo pastovaus finansavimo koeficientai

428al straipsnis

0 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas

1. Jei šiame skirsnyje nenustatyta kitaip, 0 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas taikomas visiems įsipareigojimams, kurių terminas nėra nurodytas, įskaitant trumpąsias pozicijas ir pozicijas, kurių terminas nėra nustatytas, išskyrus:

   a) atidėtųjų mokesčių įsipareigojimus; jiems taikoma artimiausia galima šių įsipareigojimų įvykdymo data;

   b) mažumos dalis; joms taikomas atitinkamai priemonei nustatytas terminas.

2. Atidėtųjų mokesčių įsipareigojimams ir mažumos dalims, kaip nurodyta 1 dalyje, taikomas vienas iš šių koeficientų:

   a) 0 %, jei atidėtųjų mokesčių įsipareigojimo arba mažumos dalies efektyvusis likęs terminas yra trumpesnis nei vieni metai;

   b) 100 %, jei atidėtųjų mokesčių įsipareigojimo arba mažumos dalies efektyvusis likęs terminas yra vieni metai arba daugiau.

3. 0 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas taikomas šiems įsipareigojimams:

a) sandorio dieną mokėtinoms sumoms, susidarančioms įsigijus finansinių priemonių, užsienio valiutos ir biržos prekių, už kurias turėtų būti atsiskaityta pagal įprastą atsiskaitymo ciklą arba laikotarpį, kuris paprastai nustatomas atitinkamiems apsikeitimo sandoriams arba atitinkamos rūšies sandoriams, arba sandoriams, pagal kuriuos nebuvo atsiskaityta, bet vis dar tikimasi, kad bus atsiskaityta;

b) įsipareigojimams, kurie priskiriami prie tarpusavyje susijusių su turtu pagal 428f straipsnį;

c) įsipareigojimams, kurių likęs terminas trumpesnis nei vieni metai, kuriuos pateikė:

i) ECB arba valstybės narės centrinis bankas;

ii) trečiosios valstybės centrinis bankas;

iii) finansiniai klientai;

d) kitiems, šiame ir 428am–428ap straipsniuose nenurodytiems įsipareigojimams ir kapitalo straipsniams arba priemonėms.

4. 0 % turimo pastovaus finansavimo koeficientą įstaigos taiko visų užskaitos grupių, kurių tikroji vertė, apskaičiuota pagal šio reglamento 428d straipsnį, yra teigiama, tikrųjų verčių sumos ir visų užskaitos grupių, kurių tikroji vertė, apskaičiuota pagal 428d straipsnį, yra neigiama, tikrųjų verčių sumos skirtumo absoliučiajai vertei, jei ji neigiama.

   Skaičiuojant, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, taikomos šios taisyklės:

   a) iš užskaitos grupės, kurios tikroji vertė yra teigiama, tikrosios vertės atimama įstaigų iš jų sandorio šalių gauta kintamoji garantinė įmoka, jei užtikrinimo priemonė, gauta kaip kintamoji garantinė įmoka, pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą yra priskiriama 1 lygio turtui, išskyrus tame deleguotajame akte nurodytas labai aukštos kokybės padengtas obligacijas, ir jei įstaigos pagal teisės aktus turi teisę pakartotinai panaudoti tą užtikrinimo priemonę ir praktiškai gali tai padaryti;

   b) visos kintamosios garantinės įmokos, kurias įstaigos suteikė savo sandorio šalims, atskaitomos iš užskaitos grupės, kurios tikroji vertė yra neigiama, tikrosios vertės.

428am straipsnis

50 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas

50 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas taikomas šiems įsipareigojimams:

a) gautiems indėliams, atitinkantiems 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte veiklos indėliams nustatytus kriterijus;

b) įsipareigojimams, kurių likęs terminas trumpesnis nei vieni metai, kuriuos pateikė:

i) valstybės narės arba trečiosios valstybės centrinė valdžia;

ii) valstybės narės arba trečiosios valstybės regioninės arba vietos valdžios institucijos;

iii) valstybės narės arba trečiosios valstybės viešojo sektoriaus subjektai;

iv) 117 straipsnio 2 dalyje nurodyti daugiašaliai plėtros bankai ir 118 straipsnyje nurodytos tarptautinės organizacijos;

v) klientai, kurie nėra finansų bendrovės;

vi) kredito unijos, kurioms veiklos leidimą suteikė kompetentinga institucija, asmeninio investavimo įmonės ir klientai, kurie yra indėlių tarpininkai, išskyrus gautus indėlius, kurie atitinka 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte veiklos indėliams nustatytus kriterijus.

428an straipsnis

90 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas

Mažmeniniams indėliams iki pareikalavimo, mažmeniniams indėliams su fiksuotu įspėjimo laikotarpiu, kuris yra trumpesnis nei vieni metai, ir terminuotiesiems mažmeniniams indėliams, kurių likęs terminas trumpesnis nei vieni metai ir kurie atitinka 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte nustatytus atitinkamus kriterijus kitiems mažmeniniams indėliams, taikomas 90 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas.

428ao straipsnis

95 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas

Mažmeniniams indėliams iki pareikalavimo, mažmeniniams indėliams su fiksuotu įspėjimo laikotarpiu, kuris yra trumpesnis nei vieni metai, ir terminuotiesiems mažmeniniams indėliams, kurių likęs terminas trumpesnis nei vieni metai ir kurie atitinka 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte nustatytus atitinkamus kriterijus pastoviems mažmeniniams indėliams, taikomas 95 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas.

428ap straipsnis

100 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas

Toliau nurodytiems įsipareigojimams ir kapitalo straipsniams bei priemonėms taikomas 100 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas:

a) įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsniams prieš koregavimus, reikalingus pagal 32–35 straipsnius, atskaitymus pagal 36 straipsnį ir 48, 49 bei 79 straipsniuose nustatytų išimčių ir alternatyvų pritaikymą;

b) įstaigos papildomiems 1 lygio straipsniams prieš 56 straipsnyje nurodytų straipsnių atskaitymą ir prieš pritaikant 79 straipsnį, išskyrus priemones, susijusias su specialiaisiais arba įterptaisiais pasirinkimo sandoriais, dėl kurių, jei jie būtų sudaryti, efektyvusis likęs terminas sutrumpėtų iki mažiau nei vienų metų;

c) įstaigos 2 lygio kapitalo straipsniams prieš 66 straipsnyje nurodytus atskaitymus ir prieš pritaikant 79 straipsnį, kai jų likęs terminas yra vieni metai arba daugiau, išskyrus priemones, susijusias su specialiaisiais arba įterptaisiais pasirinkimo sandoriais, dėl kurių, jei jie būtų sudaryti, efektyvusis likęs terminas sutrumpėtų iki mažiau nei vienų metų;

d) įstaigos kitoms kapitalo priemonėms, kurių likęs terminas yra vieni metai arba daugiau, išskyrus priemones, susijusias su specialiaisiais arba įterptaisiais pasirinkimo sandoriais, dėl kurių, jei jie būtų sudaryti, efektyvusis likęs terminas sutrumpėtų iki mažiau nei vienų metų;

e) kitoms užtikrintoms ir neužtikrintoms skolinimosi priemonėms ir įsipareigojimams, kurių likęs terminas yra vieni metai arba daugiau, įskaitant terminuotuosius indėlius, jei 428al–428ao straipsniuose nenustatyta kitaip.

7 SKYRIUS

Būtinas pastovus finansavimas supaprastintai apskaičiuojant grynąjį pastovaus finansavimo rodiklį

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

428aq straipsnis

Supaprastintas būtino pastovaus finansavimo sumos apskaičiavimas

1. Jei šiame skyriuje nenustatyta kitaip, mažų ir nesudėtingų įstaigų atveju būtino pastovaus finansavimo suma apskaičiuojama įvairių kategorijų arba rūšių turto ir nebalansinių straipsnių apskaitinę vertę padauginant iš būtino pastovaus finansavimo koeficientų, taikytinų pagal 2 skirsnį. Bendra būtino pastovaus finansavimo suma yra turto ir nebalansinių straipsnių svertinių sumų suma.

2. Turtas, kurį įstaigos pasiskolino, įskaitant atvejus, kai tai buvo padaryta pagal vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius, kuris yra įtraukiamas į jų balansą ir kurio tikrosios nuosavybės teisių jos neturi, skaičiuojant būtino pastovaus finansavimo sumą neįtraukiamas.

   Turtui, kurį įstaigos pasiskolino, įskaitant atvejus, kai tai buvo padaryta pagal vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius, kuris nėra įtraukiamas į jų balansą, bet kurio tikrosios nuosavybės teises jos turi, taikomi būtino pastovaus finansavimo koeficientai, taikytini pagal 2 skirsnį.

3. Turtas, kurį įstaigos paskolino, įskaitant atvejus, kai tai buvo padaryta pagal vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius, kurio tikrosios nuosavybės teises jos išsaugo, net jei jo nelieka jų balanse, šio skyriaus tikslais laikomas suvaržytu turtu ir jam taikomi būtino pastovaus finansavimo koeficientai pagal 2 skirsnį. Priešingu atveju, skaičiuojant būtino pastovaus finansavimo sumą, toks turtas neįtraukiamas.

4. Turtui, kuris yra suvaržytas šešių mėnesių arba ilgesniam likusiam terminui, nustatomas būtino pastovaus finansavimo koeficientas, kuris pagal 2 skirsnį būtų taikomas tam turtui, jei jis būtų laikomas nesuvaržytas, arba būtino pastovaus finansavimo koeficientas, kuris kitu atveju būtų taikomas tam suvaržytam turtui (atsižvelgiant į tai, kuris koeficientas yra didesnis). Ta pati nuostata taikoma, kai suvaržyto turto likęs terminas yra trumpesnis už sandorio, dėl kurio turtas buvo suvaržytas, likusį terminą.

   Turtui, iki kurio suvaržymo laikotarpio pabaigos liko mažiau nei šeši mėnesiai, taikomi būtino pastovaus finansavimo koeficientai, kurie pagal 2 skirsnį turi būti taikomi tam pačiam turtui, jei jis būtų laikomas nesuvaržytas.

5. Jei įstaiga pakartotinai panaudoja arba pakartotinai įkeičia turtą, kuris buvo pasiskolintas, įskaitant atvejus, kai tai buvo padaryta pagal vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius, ir kuris nėra įtraukiamas į balansą, sandoris, pagal kurį tas turtas buvo pasiskolintas, laikomas suvaržytu tokiu mastu, kad šio sandorio terminas negali baigtis tol, kol įstaiga negrąžina pasiskolinto turto.

6. Nesuvaržytu laikomas šis turtas:

a) į grupę įtrauktas turtas, kurį galima nedelsiant panaudoti kaip užtikrinimo priemonę papildomam finansavimu gauti pagal paskirtas arba, jei grupę valdo centrinis bankas, nepaskirtas, tačiau dar nefinansuojamas kredito linijas, kuriomis įstaiga gali naudotis, įskaitant turtą, kurį kredito įstaiga laiko centrinėje bendradarbiavimo tinklo arba institucinės užtikrinimo sistemos įstaigoje;

b) turtas, kurį įstaiga gavo kaip užtikrinimo priemonę kredito rizikos mažinimo tikslais pagal užtikrintuosius skolinimo, užtikrinto finansavimo arba pasikeitimo užtikrinimo priemonėmis sandorius ir kurį kredito įstaiga gali realizuoti;

c) turtas, išleidžiant padengtas obligacijas pridėtas kaip neprivalomas užtikrinimo priemonės perviršis.

Šios dalies pirmos pastraipos a punkto tikslais įstaigos daro prielaidą, kad į grupę įtrauktas turtas yra suvaržytas likvidumo didėjimo tvarka, remiantis 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte nustatyta likvidumo klasifikacija, pradedant nuo turto, kuris neatitinka reikalavimų, kad būtų laikomas likvidumo atsarga.

7. Nestandartinių, laikinų ECB arba valstybės narės centrinio banko ar trečiosios valstybės centrinio banko vykdomų operacijų, kuriomis siekiama vykdyti savo įgaliojimus visoje rinkoje susidarius finansiškai nepalankioms sąlygoms arba išskirtinėmis makroekonominėmis aplinkybėmis, atveju toliau nurodytam turtui gali būti taikomas mažesnis būtino pastovaus finansavimo koeficientas:

a) nukrypstant nuo 428aw straipsnio ir 428az straipsnio 1 dalies a punkto, turtui, kuris yra suvaržytas šioje pastraipoje nurodytų operacijų atveju;

b) nukrypstant nuo 428aw straipsnio ir 428ay straipsnio b punkto, gautinoms sumoms, susijusioms su šioje pastraipoje nurodytomis operacijomis.

Kompetentingos institucijos, susitarusios su centriniu banku, kuris yra sandorio šalis, nustato būtino pastovaus finansavimo koeficientą, taikytiną pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytam turtui. Suvaržytam turtui, nurodytam pirmos pastraipos a punkte, taikytinas būtino pastovaus finansavimo koeficientas turi būti ne mažesnis už būtino pastovaus finansavimo koeficientą, kuris pagal 2 skirsnį būtų taikomas tam turtui, jei jis būtų laikomas nesuvaržytas.

Taikant mažesnį būtino pastovaus finansavimo koeficientą pagal antrą pastraipą, kompetentingos institucijos atidžiai stebi to mažesnio koeficiento poveikį įstaigų pastovaus finansavimo pozicijoms ir prireikus imasi tinkamų priežiūros priemonių.

8. Įstaigos, siekdamos išvengti dvigubo skaičiavimo, į kitas pagal šį skyrių atliekamo būtino pastovaus finansavimo sumos apskaičiavimo dalis neįtraukia turto, susijusio su užtikrinimo priemone, pripažįstama kaip kintamoji garantinė įmoka, suteikta pagal 428k straipsnio 4 dalies b punktą ir 428ah straipsnio 2 dalį, arba kaip suteikta pradinė garantinė įmoka, arba kaip įmoka į pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą pagal 428ag straipsnio a ir b punktus.

9. Įstaigos, skaičiuodamos būtino pastovaus finansavimo sumą, įtraukia finansines priemones, užsienio valiutas ir biržos prekes, kurių pirkimo pavedimas buvo įvykdytas. Skaičiuodamos būtino pastovaus finansavimo sumą, jos neįtraukia finansinių priemonių, užsienio valiutų ir biržos prekių, kurių pardavimo pavedimas buvo įvykdytas, jei tie sandoriai įstaigų balanse nėra rodomi kaip išvestinės finansinės priemonės arba užtikrinto finansavimo sandoriai ir įstaigų balanse turi būti rodomi tada, kai pagal juos bus atsiskaityta.

10. Kompetentingos institucijos gali nustatyti būtino pastovaus finansavimo koeficientus, kurie turi būti taikomi šiame skyriuje nenurodytoms nebalansinėms pozicijoms, kad užtikrintų, kad įstaigos turėtų atitinkamą turimo pastovaus finansavimo sumą tų pozicijų, kurioms, kaip tikimasi, reikės finansavimo grynojo pastovaus finansavimo rodiklio vienų metų taikymo laikotarpiu, daliai. Nustatydamos tuos koeficientus, kompetentingos institucijos visų pirma atsižvelgia į reikšmingą žalą įstaigos reputacijai, kuri galėtų būti padaryta nesuteikus tokio finansavimo.

Kompetentingos institucijos bent kartą per metus EBI pateikia ataskaitą dėl nebalansinių pozicijų rūšių, kurioms jos nustatė būtino pastovaus finansavimo koeficientus. Toje ataskaitoje jos taip pat paaiškina metodiką, taikytą tiems koeficientams nustatyti.

428ar straipsnis

Turto likęs terminas

1. Jei šiame skyriuje nenustatyta kitaip, įstaigos, nustatydamos būtino pastovaus finansavimo koeficientus, pagal 2 skirsnį taikytinus jų turtui ir nebalansiniams straipsniams, atsižvelgia į savo turto ir nebalansinių sandorių likusį sutarties terminą.

2. Pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 11 straipsnio 3 dalį atskirtą turtą įstaigos vertina pagal to turto pagrindinę poziciją. Tačiau įstaigos, priklausomai nuo suvaržymo trukmės, kurią, atsižvelgdamos į tai, ar įstaiga gali laisvai realizuoti tokį turtą arba juo keistis ir į įsipareigojimų įstaigos klientams, su kuriais susijęs tas atskyrimo reikalavimas, trukmę, turi nustatyti kompetentingos institucijos, tam turtui taiko didesnius būtino pastovaus finansavimo koeficientus.

3. Skaičiuodamos turto likusį terminą, įstaigos atsižvelgia į pasirinkimo sandorius, remdamosi prielaida, kad emitentas arba sandorio šalis vykdys bet kurį pasirinkimo sandorį, kad pratęstų turto terminą. Jei pasirinkimo sandoriai vykdomi įstaigos nuožiūra, įstaiga ir kompetentingos institucijos atsižvelgia į reputacijos aspektus, dėl kurių gali sumažėti įstaigos galimybės neįvykdyti pasirinkimo sandorio, visų pirma į rinkų ir klientų lūkesčius, kad, suėjus tam tikro turto terminui, įstaiga turėtų jį pratęsti.

4. Siekiant nustatyti būtino pastovaus finansavimo koeficientus pagal 2 skirsnį amortizuojant paskolas, kurių likęs sutarties terminas yra vieni metai arba daugiau, laikoma, kad dalių, kurių terminas sueina anksčiau nei per šešis mėnesius, ir dalių, kurių terminas sueina laikotarpiu nuo šešių mėnesių iki mažiau nei vienų metų, likę terminai, taikytini nustatant būtino pastovaus finansavimo koeficientus, taikytinus pagal 2 skirsnį, yra atitinkamai mažiau nei šeši mėnesiai ir nuo šešių mėnesių iki mažiau nei vienų metų.

2 skirsnis

Būtino pastovaus finansavimo koeficientai

428as straipsnis

0 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

1. 0 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas taikomas šiam turtui:

   a) nesuvaržytam turtui, kuris pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą gali būti laikomas 1 lygio aukštos kokybės likvidžiuoju turtu, išskyrus tame deleguotajame akte nurodytas labai aukštos kokybės padengtas obligacijas, nepaisant to, ar jis atitinka veiklos reikalavimus, kaip nustatyta tame deleguotajame akte;

   b) visiems rezervams, įstaigos laikomiems ECB arba valstybės narės centriniame banke ar trečiosios valstybės centriniame banke, įskaitant privalomus rezervus ir specialiuosius rezervo fondus;

   c) visiems reikalavimams ECB, valstybės narės centriniam bankui arba trečiosios valstybės centriniam bankui, kurių likęs terminas trumpesnis nei šeši mėnesiai;

   d) turtui, kuris priskiriamas prie tarpusavyje susijusio su įsipareigojimais, kaip nustatyta 428f straipsnyje.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies b punkto, kompetentingos institucijos, gavusios atitinkamo centrinio banko sutikimą, gali priimti sprendimą privalomiems rezervams taikyti didesnį būtino pastovaus finansavimo koeficientą, atsižvelgdamos visų pirma į tai, koks yra rezervų reikalavimų taikymo vienų metų laikotarpiu mastas ir kiek jiems gali būti reikalingas susijęs pastovus finansavimas.

Jei patronuojamosios įmonės pagrindinė buveinė yra trečiojoje valstybėje, kur privalomiems centrinio banko rezervams taikomas didesnis būtino pastovaus finansavimo koeficientas pagal tos trečiosios valstybės nacionalinėje teisėje nustatytą grynojo pastovaus finansavimo reikalavimas, konsoliduojant atsižvelgiama į tą didesnį būtino pastovaus finansavimo koeficientą.

428at straipsnis

5 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

1. Nepanaudotai paskirtų kredito ir likvidumo priemonių, nustatytų 460 straipsnio 1 dalyje nurodytame deleguotajame akte, daliai taikomas 5 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas.

2. Visų išvestinių finansinių priemonių sutarčių užskaitos grupių atveju įstaigos šių išvestinių finansinių priemonių sutarčių užskaitos grupių absoliučiajai tikrajai vertei, atskaičius suteiktas užtikrinimo priemones, taiko 5 % būtino pastovaus finansavimo koeficientą, jeigu šių užskaitos grupių tikroji vertė yra neigiama. Šios dalies tikslais įstaigos nustato tikrąją vertę, atskaičius suteiktas užtikrinimo priemones arba atsiskaitymo mokėjimus ir įplaukas, susijusius su tokių sutarčių rinkos vertės pasikeitimais.

428au straipsnis

10 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

10 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas taikomas šiam turtui ir nebalansiniams straipsniams:

a) nesuvaržytam turtui, kuris pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą gali būti laikomas 1 lygio labai aukštos kokybės padengtomis obligacijomis, nepaisant to, ar jos atitinka veiklos reikalavimus ir reikalavimus dėl likvidumo atsargos sudėties, kaip nustatyta tame deleguotajame akte;

b) I priede nurodytiems su prekybos finansavimo nebalansiniais straipsniais susijusiems produktams.

428av straipsnis

20 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

Nesuvaržytam turtui, kuris pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą gali būti laikomas 2A lygio turtu, ir pagal tą deleguotąjį aktą KIS nesuvaržytoms akcijoms arba investiciniams vienetams taikomas 20 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas, nepaisant to, ar jie atitinka veiklos reikalavimus ir reikalavimus dėl likvidumo atsargos sudėties, kaip nustatyta tame deleguotajame akte.

428aw straipsnis

50 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

50 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas taikomas šiam turtui:

a) užtikrintoms ir neužtikrintoms paskoloms, kurių likęs terminas trumpesnis nei vieni metai, jei jos suvaržytos trumpiau kaip vienus metus;

b) kitam turtui, kurio likęs terminas trumpesnis kaip vieni metai, išskyrus atvejus, kai 428as–428av straipsniuose nustatyta kitaip;

c) turtui, kuris yra suvaržytas bent šešių mėnesių, bet mažiau nei vienų metų likusiam terminui, išskyrus atvejus, kai pagal 428ax, 428ay ir 428az straipsnius tam turtui, jei jis būtų laikomas nesuvaržytas, būtų nustatytas didesnis būtino pastovaus finansavimo koeficientas, – tokiu atveju taikomas didesnis būtino pastovaus finansavimo koeficientas, kuris būtų taikomas tam turtui, jei jis būtų laikomas nesuvaržytas.

428ax straipsnis

55 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

Turtui, kuris pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą gali būti laikomas 2B lygio turtu, ir pagal tą deleguotąjį aktą KIS nesuvaržytoms akcijoms arba investiciniams vienetams taikomas 55 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas, nepaisant to, ar jie atitinka veiklos reikalavimus ir reikalavimus dėl likvidumo atsargos sudėties, kaip nustatyta tame deleguotajame akte, su sąlyga, kad jie yra suvaržyti trumpiau kaip vienus metus.

428ay straipsnis

85 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

85 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas taikomas šiam turtui ir nebalansiniams straipsniams:

a) turtui ir nebalansiniams straipsniams, įskaitant pinigus, suteiktiems kaip pradinė garantinė įmoka pagal išvestinių finansinių priemonių sutartis arba suteiktiems kaip įmoka į pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą, išskyrus atvejus, kai pagal 428az straipsnį tam turtui, jei jis būtų laikomas nesuvaržytas, būtų nustatytas didesnis būtino pastovaus finansavimo koeficientas, – tokiu atveju taikomas didesnis būtino pastovaus finansavimo koeficientas, kuris būtų taikomas tam turtui, jei jis būtų laikomas nesuvaržytas;

b) nesuvaržytoms paskoloms, kurių likęs terminas yra vieni metai arba daugiau, išskyrus paskolas finansiniams klientams, kurios nėra pradelstos daugiau kaip 90 dienų;

c) su prekybos finansavimo balansiniais straipsniais susijusiems produktams, kurių likęs terminas yra vieni metai arba daugiau;

d) nesuvaržytiems vertybiniams popieriams, kurių likęs terminas yra vieni metai arba daugiau, su kuriais susiję įsipareigojimai nėra neįvykdyti pagal 178 straipsnį ir kurie pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą negali būti laikomi likvidžiuoju turtu;

e) nesuvaržytiems vertybiniams popieriams, kuriais prekiaujama biržoje ir kurie pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą negali būti laikomi 2B lygio turtu;

f) prekėms, kuriomis fiziškai prekiaujama biržoje, įskaitant auksą, bet neįskaitant biržos prekių išvestinių finansinių priemonių.

428az straipsnis

100 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas

1. 100 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas taikomas šiam turtui:

   a) suvaržytam turtui, kurio likęs terminas yra vieni metai arba daugiau;

   b) 428as–428ay straipsniuose nenurodytam turtui, įskaitant paskolas finansiniams klientams, kurių likęs sutarties terminas yra vieni metai arba daugiau, neveiksnias pozicijas, iš nuosavų lėšų atskaitomus straipsnius, ilgalaikį turtą, vertybinius popierius, kuriais neprekiaujama biržoje, išlaikytą dalį, draudimo turtą, vertybinius popierius, su kuriais susiję įsipareigojimai nebuvo įvykdyti.

2. 100 % būtino pastovaus finansavimo koeficientą įstaigos taiko visų užskaitos grupių, kurių tikroji vertė, apskaičiuota pagal 428d straipsnį, yra teigiama, tikrųjų verčių sumos ir visų užskaitos grupių, kurių tikroji vertė, apskaičiuota pagal 428d straipsnį, yra neigiama, tikrųjų verčių sumos skirtumo vertei, jei ji yra teigiama.

Skaičiuojant, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, taikomos šios taisyklės:

a) iš užskaitos grupės, kurios tikroji vertė yra teigiama, tikrosios vertės atimama įstaigų iš jų sandorio šalių gauta kintamoji garantinė įmoka, jei užtikrinimo priemonė, gauta kaip kintamoji garantinė įmoka, pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą yra priskiriama 1 lygio turtui, išskyrus tame deleguotajame akte nurodytas labai aukštos kokybės padengtas obligacijas, ir jei įstaigos pagal teisės aktus turi teisę pakartotinai panaudoti tą užtikrinimo priemonę ir praktiškai gali tai padaryti;

b) visos kintamosios garantinės įmokos, kurias įstaigos suteikė savo sandorio šalims, atskaitomos iš užskaitos grupės, kurios tikroji vertė yra neigiama, tikrosios vertės.“;

117) septinta dalis pakeičiama taip:

„SEPTINTA DALIS
SVERTAS

429 straipsnis
Sverto koeficiento apskaičiavimas

1. Įstaigos apskaičiuoja savo sverto koeficientą pagal 2, 3 ir 4 dalyse nustatytą metodiką.

2. Sverto koeficientas apskaičiuojamas įstaigos kapitalo matą padalijant iš tos įstaigos bendro pozicijų mato ir yra išreiškiamas procentine dalimi.

Įstaigos sverto koeficientą apskaičiuoja ataskaitinę datą.

3. 2 dalies tikslais kapitalo matas yra 1 lygio kapitalas.

4. 2 dalies tikslais bendras pozicijų matas yra lygus toliau nurodytų pozicijų verčių sumai:

a) turto, išskyrus išvestinių finansinių priemonių sutartis, nurodytas II priede, kredito išvestines finansines priemones ir 429e straipsnyje nurodytas pozicijas, vertę skaičiuojant pagal 429b straipsnio 1 dalį;

b) išvestinių finansinių priemonių sutarčių, nurodytų II priede, ir kredito išvestinių finansinių priemonių, įskaitant nebalansinius sandorius ir nebalansines kredito išvestines finansines priemones, vertę skaičiuojant pagal 429c ir 429d straipsnius;

c) vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių, įskaitant tuos, kurie yra nebalansiniai, sandorio šalies kredito rizikos papildomų mokesčių, vertę skaičiuojant pagal 429e straipsnį;

d) nebalansinių straipsnių, išskyrus išvestinių finansinių priemonių sutartis, nurodytas II priede, kredito išvestines finansines priemones, vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius ir pozicijas, nurodytas 429d ir 429g straipsniuose, vertę skaičiuojant pagal 429f straipsnį;

e) įprastinių pirkimo arba pardavimo sandorių, pagal kuriuos dar neatsiskaityta, vertę skaičiuojant pagal 429g straipsnį.

Ilgalaikius atsiskaitymo sandorius įstaigos vertina atitinkamai pagal pirmos pastraipos a–d punktus.

Pirmos pastraipos a ir d punktuose nurodytas pozicijų vertes įstaigos gali sumažinti atitinkama bendrųjų kredito rizikos koregavimų, atitinkamai taikomų balansiniams ir nebalansiniams straipsniams, suma, taikydamos žemiausią ribą, lygią 0, jei 1 lygio kapitalas buvo sumažintas kredito rizikos koregavimais.

5. Nukrypstant nuo 4 dalies d punkto, taikomos šios nuostatos:

a) išvestinei finansinei priemonei, kuri pagal 4 dalies d punktą laikoma nebalansiniu straipsniu, bet pagal taikomą apskaitos sistemą vertinama kaip išvestinė finansinė priemonė, taikomas tame punkte nustatytas vertinimas;

b) jei tarpuskaitos nario vaidmenį atliekančios įstaigos klientas su pagrindine sandorio šalimi tiesiogiai sudaro išvestinių finansinių priemonių sandorį ir įstaiga pagrindinei sandorio šaliai garantuoja savo kliento prekybos pozicijų, susidarančių dėl to sandorio, rezultatus, įstaiga savo poziciją, atsirandančią dėl garantijos pagal 4 dalies b punktą, apskaičiuoja taip, tarsi ta įstaiga būtų tiesiogiai sudariusi sandorį su klientu, be kita ko, kiek tai susiję su piniginės kintamosios garantinės įmokos gavimu arba pateikimu.

Pirmos pastraipos b punkte nustatyta tvarka taip pat taikoma aukštesnio lygio kliento vaidmenį atliekančiai įstaigai, kuri garantuoja savo kliento prekybos pozicijų rezultatus.

Šios dalies pirmos pastraipos b punkto ir antros pastraipos tikslais įstaigos susijusį subjektą klientu gali laikyti tik tuomet, kai tas subjektas neįtraukiamas į reguliuojamąjį konsolidavimą tuo lygmeniu, kuriuo taikomas 92 straipsnio 3 dalies d punkte nustatytas reikalavimas.

6. Šio straipsnio 4 dalies e punkto ir 429g straipsnio tikslais „įprastinis pirkimas arba pardavimas“ yra vertybinio popieriaus pirkimas arba pardavimas pagal sutartis, pagal kurių sąlygas reikalaujama vertybinį popierių pateikti per laikotarpį, kuris atitinkamoje rinkoje paprastai nustatomas teisės aktais arba pagal nusistovėjusią praktiką.

7. Išskyrus atvejus, kai šioje dalyje aiškiai numatyta kitaip, bendrą pozicijų matą įstaigos apskaičiuoja laikydamosi šių principų:

   a) įsigytos fizinės arba finansinės užtikrinimo priemonės, garantijos arba kredito rizikos mažinimo priemonės bendram pozicijų matui mažinti nenaudojamos;

   b) turtas nėra tarpusavyje užskaitomas su įsipareigojimais.

8. Nukrypstant nuo 7 dalies b punkto, įstaigos gali sumažinti išankstinio finansavimo paskolos arba tarpinės paskolos pozicijos vertę skolininko, kuriam buvo suteikta paskola, taupomosios sąskaitos teigiamu balansu ir tik gautą sumą įtraukti į bendrą pozicijų matą, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

a) paskola suteikiama, jeigu paskolą suteikiančioje įstaigoje atidaroma taupomoji sąskaita, ir tiek paskolą, tiek taupomąją sąskaitą reglamentuoja tie patys sektorių teisės aktai;

b) visą paskolos laikotarpį skolininkas negali iš taupomosios sąskaitos nuimti nei viso likučio, nei jo dalies;

c) įstaiga gali besąlygiškai ir neatšaukiamai naudoti taupomosios sąskaitos likutį, kad įvykdytų visus reikalavimus, kilusius pagal skolos susitarimą, a punkte nurodytų sektorių teisės aktų reglamentuojamais atvejais, įskaitant skolininko nemokėjimo arba jo nemokumo atvejį.

„Išankstinio finansavimo paskola“ arba „tarpinė paskola“ yra paskola, kuri skolininkui suteikiama tam tikram ribotam laikotarpiui, kad būtų užpildytos jo finansavimo spragos, kol bus suteikta galutinė paskola laikantis tokius sandorius reglamentuojančiuose sektorių teisės aktuose nustatytų kriterijų.

429a straipsnis

Į bendrą pozicijų matą neįtraukiamos pozicijos

1. Nukrypstant nuo 429 straipsnio 4 dalies, įstaiga į savo bendrą pozicijos matą gali neįtraukti bet kurios iš šių pozicijų:

   a) sumų, pagal 36 straipsnio 1 dalies d punktą atskaitomų iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių;

   b) turto, atskaitomo skaičiuojant kapitalo matą, nurodytą 429 straipsnio 3 dalyje;

   c) pozicijų, kurioms pagal 113 straipsnio 6 ar 7 dalį priskiriamas 0 % rizikos koeficientas;

   d) jeigu įstaiga yra viešoji plėtros kredito įstaiga – pozicijų, susidarančių dėl turto, kurį sudaro su viešojo sektoriaus investicijomis ir skatinamosiomis paskolomis susiję reikalavimai centrinės, regioninės arba vietos valdžios institucijoms arba viešojo sektoriaus subjektams;

   e) jei įstaiga nėra viešoji plėtros kredito įstaiga – pozicijų dalių, susidarančių dėl perleidžiamųjų skatinamųjų paskolų kitoms kredito įstaigoms;

f) pozicijų, susidarančių dėl eksporto kreditų, garantuojamų dalių, kurios tenkina abi šias sąlygas:

i) garantiją suteikia reikalavimus atitinkantis netiesioginio kredito užtikrinimo teikėjas pagal 201 ir 202 straipsnius, įskaitant eksporto kredito agentūras arba centrinės valdžios institucijas;

ii) pagal 114 straipsnio 2 arba 4 dalį arba 116 straipsnio 4 dalį garantuojamai pozicijos daliai taikomas 0 % rizikos koeficientas;

g) jeigu įstaiga yra reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos narė – tos įstaigos prekybos pozicijų, jeigu jų tarpuskaitą atlieka ta reikalavimus atitinkanti pagrindinė sandorio šalis ir jos tenkina 306 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytas sąlygas;

h) jeigu įstaiga yra daugiapakopei klientų struktūrai priklausantis aukštesnio lygio klientas – tarpuskaitos nario arba subjekto, kuris tos įstaigos atžvilgiu yra aukštesnio lygio klientas, prekybos pozicijų, jei tenkinamos 305 straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos ir jei įstaiga nėra įpareigota savo klientui atlyginti nuostolių, kurie būtų patirti, jeigu tarpuskaitos narys arba reikalavimus atitinkanti pagrindinė sandorio šalis neįvykdytų įsipareigojimų;

i) patikėto turto, tenkinančio visas šias sąlygas:

i) turtas pagal nacionalinius bendruosius apskaitos principus yra įtraukiamas į įstaigos balansą pagal Direktyvos 86/635/EEB 10 straipsnį;

ii) turtas tenkina 9-ajame tarptautiniame finansinės atskaitomybės standarte (TFAS), taikomame pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002, nustatytus pripažinimo panaikinimo kriterijus;

iii) jei taikytina, turtas tenkina 10-ajame TFAS, taikomame pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002, nustatytus nekonsolidavimo kriterijus;

j) pozicijų, tenkinančių visas šias sąlygas:

i) jos yra viešojo sektoriaus subjekto pozicijos;

ii) jos vertinamos pagal 116 straipsnio 4 dalį;

iii) jos susidaro dėl indėlių, kuriuos įstaiga yra teisiškai įpareigota perleisti i papunktyje nurodytam viešojo sektoriaus subjektui bendro intereso investicijų finansavimo tikslais;

k) trišalių tarpininkų saugomo užtikrinimo priemonės perviršio, kuris nebuvo paskolintas;

l) jeigu pagal taikomą apskaitos sistemą įstaiga savo sandorio šaliai sumokėtą piniginę kintamąją garantinę įmoką pripažįsta kaip gautiną turtą – gautino turto, jei tenkinamos 429c straipsnio 3 dalies a–e punktų sąlygos;

m) tradicinio pakeitimo vertybiniais popieriais būdu vertybiniais popieriais pakeistų pozicijų, atitinkančių 244 straipsnio 2 dalyje nustatytas reikšmingos rizikos perleidimo sąlygas;

n) toliau išvardytų įstaigos centrinio banko pozicijų, prisiimtų po išimties įsigaliojimo ir laikantis 5 ir 6 dalyse nustatytų sąlygų:

   i) monetų ir banknotų, kurie yra teisėta valiuta pagal centrinio banko jurisdikciją;

   ii) turto, kurį sudaro reikalavimai centriniam bankui, įskaitant centriniame banke saugomus rezervus;

o) jeigu veiklos leidimas įstaigai išduodamas pagal Reglamento (ES) Nr. 909/2014 16 straipsnį ir 54 straipsnio 2 dalies a punktą, įstaigos pozicijų, susijusių su bankinio tipo papildomomis paslaugomis, išvardytomis to reglamento priedo C skirsnio a punkte, kurios yra tiesiogiai susijusios su pagrindinėmis arba papildomomis paslaugomis, išvardytomis to priedo A ir B skirsniuose;

p) jeigu įstaiga yra paskirta pagal Reglamento (ES) Nr. 909/2014 54 straipsnio 2 dalies b punktą, įstaigos pozicijų, susijusių su bankinio tipo papildomomis paslaugomis, išvardytomis to reglamento priedo C skirsnio a punkte, kurios yra tiesiogiai susijusios su centrinio vertybinių popierių depozitoriumo, kuriam leidimas išduotas pagal to reglamento 16 straipsnį, pagrindinėmis arba papildomomis paslaugomis, išvardytoms to priedo A ir B skirsniuose.

Įstaigos pirmos pastraipos m punkto tikslais į bendrą pozicijų matą įtraukia visas išlaikytas pozicijas.

2. 1 dalies d ir e punktų tikslais „viešoji plėtros kredito įstaiga“ yra kredito įstaiga, kuri tenkina visas šias sąlygas:

a) ją įsteigė valstybės narės centrinės, regioninės arba vietos valdžios institucija;

b) jos veikla nekonkurenciniu pagrindu siekiama tik nustatytų finansų, socialinės arba ekonominės viešosios politikos tikslų, laikantis teisės aktų ir nuostatų, kuriomis reglamentuojama tos įstaigos veikla, įskaitant įstatus;

c) ji nesiekia gauti kuo didesnio pelno arba užimti kuo didesnės rinkos dalies;

d) pagal Sąjungos valstybės pagalbos taisykles, centrinės, regioninės arba vietos valdžios institucija yra įpareigota užtikrinti kredito įstaigos gyvybingumą arba tiesiogiai ar netiesiogiai garantuoja bent 90 % kredito įstaigos nuosavų lėšų reikalavimų, finansavimo reikalavimų arba suteiktų skatinamųjų paskolų;

e) ji nepriima apdraustųjų indėlių, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/49/ES 2 straipsnio 1 dalies 5 punkte arba valstybių narių nacionalinės teisės aktuose, kuriais ta direktyva įgyvendinama, kurie gali būti klasifikuojami kaip terminuotieji arba taupomieji indėliai iš vartotojų, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/48/EB* 3 straipsnio a punkte.

Pirmos pastraipos b punkto tikslais viešosios politikos tikslai gali apimti nustatytų susijusios valstybės narės ekonomikos sektorių arba geografinių vietovių finansavimą rėmimo arba plėtros tikslais.

Pirmos pastraipos d ir e punktų tikslais ir nedarant poveikio Sąjungos valstybės pagalbos taisyklėms ir pagal jas nustatytoms valstybių narių pareigoms, kompetentingos institucijos įstaigos prašymu gali organizaciniu, struktūriniu ir finansiniu požiūriu nepriklausomą ir autonomišką tos įstaigos padalinį laikyti viešosios plėtros kredito įstaiga su sąlyga, kad tas padalinys tenkina visas pirmoje pastraipoje išvardytas sąlygas ir kad toks laikymas nedaro poveikio tos įstaigos priežiūros veiksmingumui. Kompetentingos institucijos nedelsdamos praneša Komisijai ir EBI apie visus sprendimus šios pastraipos tikslais įstaigos padalinį laikyti viešosios plėtros kredito įstaiga. Kompetentinga institucija kasmet peržiūri tokį sprendimą.

3. 1 dalies d ir e punktų ir 2 dalies d punkto tikslais „skatinamoji paskola“ yra viešosios plėtros kredito įstaigos arba valstybės narės centrinės, regioninės ar vietos valdžios institucijos įsteigto subjekto tiesiogiai arba tarpininkaujant kredito įstaigai suteikta paskola nekonkurencinėmis sąlygomis ir ne pelno tikslais siekiant skatinti valstybės narės centrinės, regioninės arba vietos valdžios institucijos viešosios politikos tikslų įgyvendinimą.

4. Įstaigos įtraukia šio straipsnio 1 dalies g ir h punktuose nurodytas prekybos pozicijas, jei netenkinama 429 straipsnio 5 dalies trečioje pastraipoje nustatyta sąlyga.

5. Įstaigos gali neįtraukti 1 dalies n punkte nurodytų pozicijų, jei tenkinamos abi šios sąlygos:

   a) įstaigos kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su atitinkamu centriniu banku, nusprendė ir viešai paskelbė, kad susidarė išimtinės aplinkybės, kurios pateisina sprendimą neįtraukti minėtų pozicijų siekiant palengvinti pinigų politikos įgyvendinimą;

   b) išimtis suteikiama tam tikram ribotam laikotarpiui, kuris neviršija vienų metų.

6. Pozicijos, kurios neįtraukiamos taikant 1 dalies n punktą, turi tenkinti abi šias sąlygas:

   a) jos yra išreikštos ta pačia valiuta kaip ir įstaigos prisiimti indėliai;

   b) jų vidutinis terminas pastebimai neviršija įstaigos prisiimtų indėlių vidutinio termino.

7. Nukrypstant nuo 92 straipsnio 1 dalies d punkto, jeigu įstaiga neįtraukia šio straipsnio 1 dalies n punkte nurodytų pozicijų, ji visais atvejais neįtraukimo laikotarpiu turi atitikti šį pakoreguoto sverto koeficiento reikalavimą:

$$\mathrm{aLR} = 3\,\% \cdot \frac{\mathrm{EM_{LR}}}{\mathrm{EM_{LR}} - \mathrm{CB}}$$

   čia:

   aLR = pakoreguoto sverto koeficientas;

   $\mathrm{EM_{LR}}$ = įstaigos bendras pozicijų matas, kaip apibrėžta 429 straipsnio 4 dalyje, įskaitant pagal šio straipsnio 1 dalies n punktą neįtrauktas pozicijas, ir

   CB = pagal šio straipsnio 1 dalies n punktą neįtrauktų pozicijų suma.

429b straipsnis

Turto pozicijos vertės apskaičiavimas

1. Turto pozicijos vertę, išskyrus išvestinių finansinių priemonių sutartis, nurodytas II priede, kredito išvestines finansines priemones ir 429e straipsnyje nurodytas pozicijas, įstaigos apskaičiuoja laikydamosi šių principų:

   a) turto pozicijos vertė yra pozicijos vertė, kaip nurodyta 111 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje;

   b) vertybinių popierių finansavimo sandoriai neužskaitomi.

2. Įstaigos siūlomu susitarimu dėl bendro pinigų fondo sudarymo 429 straipsnio 7 dalies b punkte nustatyta sąlyga nepažeidžiama tik tuo atveju, jei susitarimas atitinka abi šias sąlygas:

   a) susitarimą dėl bendro pinigų fondo sudarymo siūlanti įstaiga į atskirą vieną sąskaitą perveda į susitarimą įtrauktų grupės subjektų kelių atskirų sąskaitų (pirminių sąskaitų) kredito ir debeto likučius ir taip pirminių sąskaitų likučius prilygina nuliui;

   b) įstaiga kasdien atlieka šios pastraipos a punkte nurodytus veiksmus.

Šios dalies ir 3 dalies tikslais „susitarimas dėl bendro pinigų fondo sudarymo“ yra susitarimas, pagal kurį pinigų arba likvidumo valdymo tikslais sujungiami kelių atskirų sąskaitų kredito ar debeto likučiai.

3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 2 dalies, susitarimu dėl bendro pinigų fondo sudarymo, kuris neatitinka tos dalies b punkte nustatytos sąlygos, bet atitinka tos dalies a punkte nustatytą sąlygą, 429 straipsnio 7 dalies b punkte nustatyta sąlyga nėra pažeidžiama, jei susitarimas atitinka visas toliau nurodytas sąlygas:

   a) įstaiga turi teisiškai vykdytiną teisę pirminių sąskaitų likučius įskaityti bet kuriuo metu atliekamu pervedimu į vieną sąskaitą;

   b) nėra pirminių sąskaitų likučių terminų nesutapimo;

   c) įstaiga ima arba moka palūkanas, atsižvelgdama į suvestinį pirminių sąskaitų likutį;

   d) įstaigos kompetentingos institucijos nuomone, visų pirminių sąskaitų likučių pervedimo dažnumas yra tinkamas siekiant, kad į bendrą pozicijų matą būtų įtrauktas tik suvestinis bendro pinigų fondo likutis.

4. Nukrypstant nuo 1 dalies b punkto, įstaigos pagal vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius su ta pačia sandorio šalimi gautinų ir mokėtinų pinigų pozicijos vertę gali apskaičiuoti grynąja verte tik jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

   a) sandorių aiški galutinė atsiskaitymo data yra ta pati;

   b) teisė užskaityti sandorio šaliai mokėtiną sumą ir sandorio šalies mokėtiną sumą, yra teisiškai vykdytina įprastomis verslo sąlygomis ir įsipareigojimų neįvykdymo, nemokumo ir bankroto atveju;

   c) sandorio šalys ketina taikyti grynąjį atsiskaitymą ar atsiskaitymą tuo pat metu arba sandoriams taikomas atsiskaitymo mechanizmas, kurio rezultatas – funkcinis grynojo atsiskaitymo ekvivalentas.

5. 4 dalies c punkto tikslais įstaigos gali laikyti, kad atsiskaitymo mechanizmo rezultatas yra funkcinis grynojo atsiskaitymo ekvivalentas tik tada, kai atsiskaitymo dieną grynasis sandorių, vykdomų taikant tą mechanizmą, pinigų srautų rezultatas yra lygus vienai bendrai grynajai sumai, gaunamai, kai taikomas grynasis atsiskaitymas, ir jei tenkinamos visos šios sąlygos:

   a) pagal sandorius atsiskaitoma taikant tą pačią atsiskaitymo sistemą arba atsiskaitymo sistemas, naudojant bendrą atsiskaitymo infrastruktūrą;

b) susitarimai dėl atsiskaitymo yra suderinami su pinigų arba dienos kredito priemonėmis, kuriomis siekiama užtikrinti, kad pagal sandorius būtų atsiskaityta iki darbo dienos pabaigos;

c) dėl problemų, susijusių su vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių vertybinių popierių dalimi, netrukdoma užbaigti grynąjį atsiskaitymą atsižvelgiant į gautinas ir mokėtinas pinigų sumas.

Pirmos pastraipos c punkte nustatyta sąlyga tenkinama tik jeigu dėl neatsiskaitymo pagal kurį nors vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorį taikant atsiskaitymo mechanizmą gali būti atidėtas tik atitinkamos pinigų dalies sumokėjimas arba atsiskaitymo mechanizmo atžvilgiu gali atsirasti prievolė, pagrįsta susijusia kredito priemone.

Jeigu laikotarpio, per kurį turi būti atsiskaityta pagal atsiskaitymo mechanizmą, pabaigoje taikant atsiskaitymo mechanizmą neatsiskaitoma pagal vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorio vertybinių popierių dalį, įstaigos šį sandorį ir su juo susijusią atitinkamą pinigų dalį atskiria nuo užskaitos grupės ir juos tvarko bendrai.

429c straipsnis

Išvestinių finansinių priemonių pozicijos vertės apskaičiavimas

1. Išvestinių finansinių priemonių sutarčių, nurodytų II priede, ir kredito išvestinių finansinių priemonių, įskaitant nebalansines, pozicijos vertę įstaigos apskaičiuoja pagal trečios dalies II antraštinės dalies 6 skyriaus 3 skirsnyje nustatytą metodą.

Apskaičiuodamos pozicijos vertę įstaigos gali atsižvelgti į novacijos sutarčių ir kitų užskaitos susitarimų pagal 295 straipsnį poveikį. Įstaigos neatsižvelgia į kryžminę produktų užskaitą, tačiau gali atlikti užskaitą produktų kategorijoje, kaip nurodyta 272 straipsnio 25 punkto c papunktyje, ir užskaityti kredito išvestines finansines priemones, jei joms taikomas 295 straipsnio c punkte nurodytas sutartinės abipusės produktų užskaitos susitarimas.

Įstaigos į bendrą pozicijų matą įtraukia parduotus pasirinkimo sandorius, net jei pagal 274 straipsnio 5 dalyje nustatytą tvarką jų pozicijos vertę galima prilyginti nuliui.

2. Jei pagal taikomą apskaitos sistemą pateikus su išvestinių finansinių priemonių sutartimis susijusią užtikrinimo priemonę sumažėja turto suma, įstaigos tą sumažėjimą panaikina.

3. Šio straipsnio 1 dalies tikslais įstaigos, pagal 275 straipsnį skaičiuodamos išvestinių finansinių priemonių sutarčių pakeitimo išlaidas, 275 straipsnyje nurodyta kintamąja garantine įmoka gali pripažinti tik iš savo sandorio šalių pinigais gautas užtikrinimo priemones, jeigu pagal taikomą apskaitos sistemą kintamoji garantinė įmoka dar nėra pripažinta pozicijos vertės sumažinimu ir jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

   a) jei sandorių tarpuskaita nėra atliekama per reikalavimus atitinkančią pagrindinę sandorio šalį, gaunančiosios sandorio šalies gauti pinigai neatskiriami;

b) kintamoji garantinė įmoka apskaičiuojama ir ja keičiamasi ne rečiau kaip kiekvieną dieną, remiantis išvestinių finansinių priemonių pozicijų vertinimu pagal rinkos vertės metodą;

c) kintamoji garantinė įmoka yra gauta valiuta, nurodyta išvestinių finansinių priemonių sutartyje, kuria reglamentuojamas pagrindinis užskaitos susitarimas, reikalavimus atitinkančio pagrindinio užskaitos susitarimo kredito paramos priede, skirtame kreditinei paramai, arba užskaitos susitarime su reikalavimus atitinkančia pagrindine sandorio šalimi;

d) gauta kintamoji garantinė įmoka yra visa suma, kurios reikėtų išvestinių finansinių priemonių sutarties rinkos vertės pozicijai panaikinti, taikant sutarties šaliai taikytiną ribą ir nustatant minimalias perleidžiamas sumas;

e) įstaigos ir to sandorio šalies išvestinių finansinių priemonių sutarčiai ir kintamajai garantinei įmokai taikomas bendras užskaitos susitarimas, kurį įstaiga gali laikyti mažinančiu riziką pagal 295 straipsnį.

Jeigu įstaiga sandorio šaliai suteikia piniginę užtikrinimo priemonę ir jei ta užtikrinimo priemonė tenkina pirmos pastraipos a–e punktuose nustatytas sąlygas, įstaiga tą užtikrinimo priemonę laiko sandorio šaliai suteikta kintamąja garantine įmoka ir ją įtraukia skaičiuodama pakeitimo išlaidas.

Pirmos pastraipos b punkto tikslais įstaiga laikoma patenkinusia tame punkte nustatytą sąlygą, jei kintamąja garantine įmoka apsikeičiama prekybos dienos, einančios po tos prekybos dienos, kurią buvo nustatytos išvestinių finansinių priemonių sutarties sąlygos, ryte, jei tas apsikeitimas grindžiamas sutarties verte prekybos dienos, kurią buvo nustatytos sutarties sąlygos, pabaigoje.

Pirmos pastraipos d punkto tikslais, kilus ginčui dėl garantinės įmokos, įstaigos gali pripažinti neginčijamos užtikrinimo priemonės, kuria buvo apsikeista, sumą.

4. Šio straipsnio 1 dalies tikslais, apskaičiuodamos grynąją nepriklausomą užtikrinimo priemonės sumą (NICA), kaip apibrėžta 272 straipsnio 12 punkto a papunktyje, įstaigos neįtraukia gautos užtikrinimo priemonės, išskyrus išvestinių finansinių priemonių sutarčių su klientais atveju, kai tokių sutarčių tarpuskaitą atlieka reikalavimus atitinkanti pagrindinė sandorio šalis.

5. Šio straipsnio 1 dalies tikslais, apskaičiuodamos galimą ateities poziciją pagal 278 straipsnio 1 dalį, įstaigos naudojamo daugiklio vertę laiko lygia vienetui, išskyrus išvestinių finansinių priemonių sutarčių su klientais atveju, kai tokių sutarčių tarpuskaitą atlieka reikalavimus atitinkanti pagrindinė sandorio šalis.

6. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, II priedo 1 ir 2 punktuose nurodytų išvestinių finansinių priemonių sutarčių pozicijos vertei nustatyti įstaigos gali taikyti trečios dalies II antraštinės dalies 6 skyriaus 4 arba 5 skirsnyje nustatytą metodą, bet tik jeigu jos tą metodą taip pat taiko tų sandorių pozicijos vertei nustatyti 92 straipsnyje nustatytų nuosavų lėšų reikalavimų laikymosi tikslais.

   Jeigu įstaigos taiko vieną iš pirmoje pastraipoje nurodytų metodų, jos bendro pozicijų mato nemažina gautos garantinės įmokos suma.

429d straipsnis

Papildomos nuostatos dėl pasirašytų kredito išvestinių finansinių priemonių pozicijos vertės apskaičiavimo

1. Šio straipsnio tikslais „pasirašyta kredito išvestinė finansinė priemonė“ yra bet kuri finansinė priemonė, kuria įstaiga veiksmingai suteikia kredito užtikrinimą, įskaitant kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorius, apsikeitimo grąžomis sandorius ir pasirinkimo sandorius, kai įstaiga yra įpareigota suteikti kredito užtikrinimą pagal pasirinkimo sandoryje nustatytas sąlygas.

2. Apskaičiuodamos pasirašytų kredito išvestinių finansinių priemonių pozicijos vertę, įstaigos, be 429c straipsnyje nustatyto apskaičiavimo, į skaičiavimus taip pat įtraukia efektyvias tariamąsias sumas, nurodytas pasirašytomis kredito išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir sumažintas bet kokių neigiamų tikrosios vertės pokyčių suma, įtraukta į 1 lygio kapitalą tų pasirašytų kredito išvestinių finansinių priemonių atžvilgiu.

Pasirašytų kredito išvestinių finansinių priemonių efektyvią tariamąją sumą įstaigos apskaičiuoja pakoreguodamos tų išvestinių finansinių priemonių tariamąją sumą taip, kad būtų atspindėta tikroji sutarčių, kurios grindžiamos sverto principu arba kurių vertė yra kitaip padidinta dėl sandorio struktūros, pozicija.

3. Pagal 2 dalį apskaičiuotą pozicijos vertę įstaigos gali visiškai arba iš dalies sumažinti įsigytų kredito išvestinių finansinių priemonių efektyvia tariamąja suma, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

a) likęs įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės terminas yra lygus likusiam pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės terminui arba yra už jį ilgesnis;

b) kitu atveju įsigytai kredito išvestinei finansinei priemonei taikomos tos pačios esminės sąlygos, kokios yra nustatytos atitinkamai pasirašytai kredito išvestinei finansinei priemonei, arba už šias sąlygas konservatyvesnės esminės sąlygos;

c) įsigyta kredito išvestinė finansinė priemonė yra įsigyta ne iš sandorio šalies, dėl kurios įstaigai kiltų specifinė klaidingų sprendimų rizika, kaip apibrėžta 291 straipsnio 1 dalies b punkte;

d) jeigu pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės efektyvi tariamoji suma yra sumažinta bet kokių neigiamų tikrosios vertės pokyčių suma, įtraukta į įstaigos 1 lygio kapitalą, įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės efektyvi tariamoji suma sumažinama bet kokių teigiamų tikrosios vertės pokyčių suma, įtraukta į 1 lygio kapitalą;

e) įsigyta kredito išvestinė finansinė priemonė nėra įtraukiama į sandorį, kurio tarpuskaitą įstaiga atliko kliento vardu arba veikdama kaip aukštesnio lygio klientas daugiapakopėje klientų struktūroje ir kurio efektyvi tariamoji suma, nurodyta atitinkama pasirašyta kredito išvestine finansine priemone, atitinkamai pagal 429a straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos g arba h punktą neįtraukiama į bendrą pozicijų matą.

Apskaičiuodamos galimą būsimą poziciją pagal 429c straipsnio 1 dalį, įstaigos gali į užskaitos grupę neįtraukti tos pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės dalies, kuri nėra padengta pagal šios dalies pirmą pastraipą ir kurios efektyvi tariamoji suma yra įtraukta į bendrą pozicijų matą.

4. 3 dalies b punkto tikslais „esminė sąlyga“ yra bet kuri kredito išvestinės finansinės priemonės ypatybė, kuri yra svarbi atliekant jos vertinimą, įskaitant subordinacijos lygį, šalutines aplinkybes, kredito įvykius, pagrindinį subjektą arba subjektų grupę ir kredito išvestinės finansinės priemonės pagrindinę poziciją arba pozicijų grupę, išskyrus kredito išvestinės finansinės priemonės tariamąją sumą ir likusį terminą. Du pagrindiniai pavadinimai reiškia tą patį tik kai jie nurodo tą patį juridinį subjektą.

5. Nukrypstant nuo 3 dalies b punkto, įstaigos įsigytas kredito išvestines finansines priemones, susijusias su pagrindinių pavadinimų grupe, gali panaudoti pasirašytoms kredito išvestinėms finansinėms priemonėms, susijusioms su individualiais tos grupės pagrindiniais pavadinimais, padengti, jeigu pagrindinių subjektų grupė ir subordinacijos lygis abiejuose sandoriuose yra tie patys.

6. Įstaigos nemažina pasirašytų kredito išvestinių finansinių priemonių efektyvios tariamosios sumos, jei kredito užtikrinimą įsigyja per apsikeitimo grąžomis sandorį ir gautas grynąsias įmokas į apskaitą įtraukia kaip grynąsias pajamas, tačiau į apskaitą neįtraukia jokio pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės užskaitomojo vertės sumažėjimo, atspindimo 1 lygio kapitale.

7. Kai įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės priskiriamos pagrindinių pozicijų grupei, įstaigos pasirašytų kredito išvestinių finansinių priemonių, priskiriamų individualioms pagrindinėms pozicijoms, efektyvią tariamąją sumą gali sumažinti įsigytų kredito išvestinių finansinių priemonių efektyvia tariamąja suma pagal 3 dalį, tik jeigu įsigyta apsaugos priemonė ekonominiu požiūriu yra lygiavertė apsaugos priemonei, atskirai įsigyjamai kiekvienos individualios pozicijos grupėje atžvilgiu.

429e straipsnis

Vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorio šalies kredito rizikos papildomas mokestis

1. Be vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių, įskaitant tuos, kurie yra neįtraukiami į balansą, pozicijos vertės apskaičiavimo pagal 429b straipsnio 1 dalį, įstaigos į bendrą pozicijų matą įtraukia sandorio šalies kredito rizikos papildomą mokestį, atitinkamai apskaičiuotą pagal šio straipsnio 2 arba 3 dalį.

2. Su sandorio šalimi sudaromų sandorių, kuriems netaikomas pagrindinis užskaitos susitarimas, atitinkantis 206 straipsnyje nustatytas sąlygas, papildomą mokestį kiekvienam atskiram sandoriui įstaigos apskaičiuoja pagal šią formulę:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

čia:

E_i^* = papildomas mokestis;

i = indeksas, kuriuo žymimas sandoris;

E_i = pagal sandorį i sandorio šaliai paskolintų vertybinių popierių arba pinigų tikroji vertė;

C_i = pagal sandorį i iš sandorio šalies gautų vertybinių popierių arba pinigų tikroji vertė.

Įstaigos E_i^* gali prilyginti nuliui, kai Ei yra sandorio šaliai paskolinta pinigų suma, o susijusiai gautinai pinigų sumai negali būti taikoma 429b straipsnio 4 dalyje nustatyta užskaitos tvarka.

3. Su sandorio šalimi sudaromų sandorių, kuriems taikomas pagrindinis užskaitos susitarimas, atitinkantis 206 straipsnyje nustatytas sąlygas, papildomą mokestį įstaigos kiekvienam atskiram sandoriui apskaičiuoja pagal šią formulę:

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

čia:

E_i^* = papildomas mokestis;

i = indeksas, kuriuo žymimas užskaitos susitarimas;

E_i = pagal sandorius, kuriems taikomas pagrindinis užskaitos susitarimas i, sandorio šaliai paskolintų vertybinių popierių arba pinigų tikroji vertė, ir

C_i = iš sandorio šalies, kuriai taikomas pagrindinis užskaitos susitarimas i, gautų vertybinių popierių arba pinigų tikroji vertė.

4. 2 ir 3 dalių tikslais terminas „sandorio šalis“ taip pat apima trišalius tarpininkus, kurie trišalių sandorių atveju užtikrinimo priemonę gauna indėlio pavidalu ir ją administruoja.

5. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, įstaigos gali taikyti 222 straipsnyje nustatytą metodą, taikydamos taikytiną rizikos koeficientą, kurio žemiausia riba yra 20 %, kad nustatytų vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių, įskaitant tuos, kurie yra neįtraukti į balansą, papildomą mokestį. Įstaigos tą metodą gali taikyti tik jeigu jos jį taip pat taiko tų sandorių pozicijų vertei apskaičiuoti, kad įvykdytų 92 straipsnio 1 dalies a–c punktuose nustatytus nuosavų lėšų reikalavimus.

6. Kai atpirkimo sandoris pagal taikytiną apskaitos sistemą apskaitoje tvarkomas kaip pardavimas, įstaigos daro visų su pardavimu susijusių apskaitos įrašų atvirkštinius įrašus.

7. Kai įstaiga veikia kaip dviejų šalių, sudarančių vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorį, įskaitant tuos vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius, kurie yra neįtraukti į balansą, tarpininkė, įstaigos bendram pozicijų matui apskaičiuoti taikomos šios nuostatos:

   a) kai įstaiga vienai iš vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorio šalių suteikia žalos atlyginimo draudimą arba garantiją ir šis žalos atlyginimo draudimas arba garantija yra ne didesni nei vertybinių popierių arba pinigų, kuriuos sandorio šalis paskolino, vertės ir užtikrinimo priemonės, kurią suteikė skolininkas, vertės skirtumas, įstaiga į bendrą pozicijų matą įtraukia tik papildomą mokestį, atitinkamai apskaičiuotą pagal 2 arba 3 dalį;

b) kai įstaiga neteikia žalos atlyginimo draudimo arba garantijos nė vienai iš susijusių šalių, sandoris neįtraukiamas į bendrą pozicijų matą;

c) kai įstaiga ekonominiu požiūriu turi su sandoriu susijusią pagrindinio vertybinio popieriaus arba pinigų poziciją, kurios vertė yra didesnė negu pozicijos, kuriai taikomas papildomas mokestis, ji į bendrą pozicijos matą taip pat įtraukia visą turimos vertybinio popieriaus arba pinigų pozicijos sumą;

d) kai įstaiga, veikdama kaip tarpininkė, abiem vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorio šalims suteikia žalos atlyginimo draudimą arba garantiją, ji savo bendrą pozicijų matą pagal a, b ir c punktus apskaičiuoja atskirai kiekvienai sandorio šaliai.

429f straipsnis

Nebalansinių straipsnių pozicijos vertės apskaičiavimas

1. Nebalansinių straipsnių, išskyrus išvestinių finansinių priemonių sutartis, nurodytas II priede, kredito išvestines finansines priemones, vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius ir 429d straipsnyje nurodytas pozicijas, pozicijos vertę įstaigos apskaičiuoja pagal 111 straipsnio 1 dalį.

   Jeigu įsipareigojimas yra pagrįstas kito įsipareigojimo pratęsimu, taikoma 166 straipsnio 9 dalis.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, įstaigos gali kredito pozicijai lygią nebalansinio straipsnio sumą sumažinti atitinkama specifinės kredito rizikos koregavimų suma. Skaičiuojant taikoma žemiausia riba yra lygi nuliui.

3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, 111 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytiems mažos rizikos nebalansiniams straipsniams įstaigos taiko 10 % perskaičiavimo koeficientą.

429g straipsnis

Įprastinių pirkimo ir pardavimo sandorių, pagal kuriuos dar neatsiskaityta, pozicijos vertės apskaičiavimas

1. Pagal 429 straipsnio 4 dalies a punktą įstaigos su įprastiniais pardavimo sandoriais susijusius pinigus ir su įprastiniais pirkimo sandoriais susijusius vertybinius popierius, kurie iki atsiskaitymo dienos lieka balanse, vertina kaip turtą.

2. Įstaigos, kurios pagal taikytiną apskaitos sistemą įprastiniams pirkimo ir pardavimo sandoriams, pagal kuriuos dar neatsiskaityta, taiko sandorio dienos apskaitą, atlieka už įprastinius pardavimo sandorius, pagal kuriuos dar neatsiskaityta, gautinų pinigų sumų ir už įprastinius pirkimo sandorius, pagal kuriuos dar neatsiskaityta, mokėtinų pinigų sumų atvirkštinę užskaitą, kurią leidžiama atlikti pagal tą sistemą. Apskaitoje atlikusios atvirkštinę užskaitą, įstaigos gali tarpusavyje užskaityti tas gautinas pinigų sumas ir mokėtinas pinigų sumas, jeigu ir pagal susijusius įprastinius pardavimo ir pirkimo sandorius atsiskaitoma taikant vienalaikio vertybinių popierių ir lėšų pateikimo principą.

3. Įstaigos, kurios pagal taikytiną apskaitos sistemą įprastiniams pirkimo ir pardavimo sandoriams, pagal kuriuos dar neatsiskaityta, taiko atsiskaitymo dienos apskaitą, į bendrą pozicijų matą įtraukia bendrą su įprastiniais pirkimo sandoriais susijusių įsipareigojimų sumokėti nominaliąją vertę.

Bendrą su įprastiniais pirkimo sandoriais susijusių įsipareigojimų sumokėti nominaliąją vertę įstaigos gali padengti bendra su įprastiniais pardavimo sandoriais, pagal kuriuos dar neatsiskaityta, susijusių gautinų pinigų sumų nominaliąja verte tik jeigu tenkinamos abi šios sąlygos:

a) pagal įprastinius tiek pirkimo, tiek pardavimo sandorius atsiskaitoma taikant vienalaikio vertybinių popierių ir lėšų pateikimo principą;

b) perkamas ir parduodamas finansinis turtas, susijęs su mokėtinais ir gautinais pinigais, yra vertinamas tikrąja verte pagal pelną ir nuostolį ir įtraukiamas į įstaigos prekybos knygą;

---

* 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinanti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008 5 22, p. 66).“.

118) Po 429g straipsnio įterpiama ši dalis:

„SEPTINTA A DALIS
ATSKAITOMYBĖS REIKALAVIMAI

430 straipsnis
Informacijos apie prudencinius reikalavimus ir finansinės informacijos teikimas

1. Įstaigos savo kompetentingoms institucijoms pateikia informaciją apie:

   a) nuosavų lėšų reikalavimus, įskaitant sverto koeficientą, kaip nustatyta 92 straipsnyje ir septintoje dalyje;

   b) 92a ir 92b straipsniuose nustatytus reikalavimus – įstaigų, kurios laikomos pertvarkytinais subjektais, atveju;

   c) dideles pozicijas, kaip nustatyta 394 straipsnyje;

   d) likvidumo reikalavimus, kaip nustatyta 415 straipsnyje;

   e) suvestinius duomenis apie kiekvieną nacionalinę nekilnojamojo turto rinką, kaip nustatyta 430a straipsnio 1 dalyje;

   f) standartizuotam informacijos teikimui taikytinus reikalavimus ir gaires, nustatytus Direktyvoje 2013/36/ES, išskyrus bet kokį reikalavimą teikti papildomą informaciją pagal tos direktyvos 104 straipsnio 1 dalies j punktą;

g) savo turto suvaržymo lygį, be kita ko, informaciją išskaidant pagal turto suvaržymo rūšį, pavyzdžiui, atpirkimo sandorius, vertybinių popierių skolinimą, vertybiniais popieriais pakeistas pozicijas arba paskolas.

Įstaigoms, kurioms taikoma išimtis pagal 6 straipsnio 5 dalį, reikalavimas pateikti šios dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytą informaciją apie sverto koeficientą netaikomas, atsižvelgiant į kiekvieną atskirą atvejį.

2. Didelės įstaigos savo kompetentingoms institucijoms turi pateikti ne tik 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytą informaciją apie sverto koeficientą, kad kompetentingos įstaigos galėtų stebėti sverto koeficiento kintamumą, visų pirma artėjant ataskaitinėms datoms, bet ir informaciją apie konkrečias sverto koeficiento sudedamąsias dalis, remdamosi ataskaitinio laikotarpio vidurkiais ir duomenimis, kuriais naudotasi apskaičiuojant tuos vidurkius.

3. Įstaigos savo kompetentingoms institucijoms turi pateikti ne tik šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją apie prudencinius reikalavimus, bet ir finansinę informaciją, jeigu jos yra kurios nors iš šių įstaigų:

a) įstaiga, kuriai taikomas Reglamento (EB) Nr. 1606/2002 4 straipsnis;

b) kredito įstaiga, kuri savo konsoliduotąsias ataskaitas rengia laikydamasi tarptautinių apskaitos standartų pagal Reglamento (EB) Nr. 1606/2002 5 straipsnio b punktą.

4. Kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad kredito įstaigos, kurios konsoliduotai nustato nuosavas lėšas laikydamosi tarptautinių apskaitos standartų pagal 24 straipsnio 2 dalį, pateiktų finansinę informaciją pagal šį straipsnį.

5. Teikiama 3 ir 4 dalyse nurodyta finansinė informacija apima tik tą informaciją, kuri reikalinga norint susidaryti visapusišką vaizdą apie įstaigos rizikos pobūdį ir sisteminę riziką, kurią ta įstaiga kelia finansų sektoriui arba realiajai ekonomikai, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 1093/2010.

6. Šiame straipsnyje nustatyti informacijos teikimo reikalavimai įstaigoms taikomi proporcingai, atsižvelgiant į 8 dalyje nurodytą ataskaitą, taip pat į tų įstaigų dydį, sudėtingumą ir jų veiklos pobūdį bei rizikos dydį.

7. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato 1–4 dalyse nurodytam informacijos teikimo reikalavimui įvykdyti reikalingus vienodas informacijos teikimo formas ir šablonus, tokių šablonų naudojimo instrukcijas ir metodiką, informacijos teikimo dažnumą ir datas, apibrėžtis bei IT sprendimus.

   Bet kokie nauji informacijos teikimo reikalavimai, nustatyti tokiuose techniniuose įgyvendinimo standartuose, netaikomi anksčiau nei po šešių mėnesių nuo jų įsigaliojimo dienos.

2 dalies tikslais techniniuose įgyvendinimo standartuose nurodoma, apie kurias sverto koeficiento sudedamąsias dalis informacija turi būti teikiama naudojant dienos pabaigos ar mėnesio pabaigos vertes. Šiuo tikslu EBI atsižvelgia į abu toliau išdėstytus elementus:

a) kiek tikėtina, kad sudedamoji dalis patirs reikšmingų laikinų sandorių masto sumažėjimų ir dėl to ataskaitinę datą bus nepakankamai atspindėta pernelyg didelio sverto rizika;

b) pokyčius ir išvadas tarptautiniu lygmeniu.

EBI 1 dalyje nurodytus techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip … [24 mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos], išskyrus projektus, susijusius su:

a) sverto koeficientu, kurie pateikiami ne vėliau kaip … [12 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos];

b) 92a ir 92b straipsniuose nustatytomis prievolėmis, kurie pateikiami ne vėliau kaip … [12 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnyje nustatyta tvarka.

8. EBI pagal šią dalį įvertina Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 680/2014* išdėstytų informacijos teikimo reikalavimų sąnaudas ir naudą ir praneša savo išvadas Komisijai ne vėliau kaip … [12 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos]. Vertinimas atliekamas visų pirma mažų ir nesudėtingų įstaigų atžvilgiu. Tais tikslais ataskaitoje:

   a) įstaigos klasifikuojamos į kategorijas pagal jų dydį, sudėtingumą ir jų veiklos pobūdį bei rizikos dydį;

   b) įvertinamos informacijos teikimo išlaidos, kurias atitinkamu laikotarpiu patyrė kiekvienos kategorijos įstaigos, kad įvykdytų Įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 680/2014 nustatytus informacijos teikimo reikalavimus, atsižvelgiant į šiuos principus:

      i) informacijos teikimo išlaidos įvertinamos kaip informacijos teikimo išlaidų ir bendrų įstaigos išlaidų santykis per atitinkamą laikotarpį;

      ii) informacijos teikimo išlaidos apima visas išlaidas, susijusias su informacijos teikimo sistemų įgyvendinimu ir nuolatiniu veikimu, įskaitant personalo, IT sistemų, teisinių, apskaitos, audito ir konsultavimo paslaugų išlaidas;

iii) atitinkamas laikotarpis reiškia kiekvienų metų laikotarpį, per kurį įstaigos turėjo informacijos teikimo išlaidų rengdamosi įgyvendinti Įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 680/2014 nustatytus informacijos teikimo reikalavimus ir užtikrinti nuolatinį informacijos teikimo sistemų veikimą;

c) įvertinama, ar informacijos teikimo išlaidos, kurių turėjo kiekvienos kategorijos įstaigos, buvo proporcingos atsižvelgiant į informacijos teikimo reikalavimų naudą prudencinės priežiūros tikslais;

d) įvertinamas informacijos teikimo reikalavimo sumažinimo poveikis išlaidoms ir priežiūros veiksmingumui ir

e) pateikiamos rekomendacijos, kaip mažinti informacijos teikimo reikalavimus, taikomus bent mažoms ir nesudėtingoms įstaigoms, ir to siekdama EBI nustato tikėtiną vidutinį išlaidų sumažinimą bent 10 %, o idealiu atveju – 20 %. EBI visų pirma įvertina, ar:

i) 1 dalies g punkte nurodyti informacijos teikimo reikalavimai galėtų būti netaikomi mažoms ir nesudėtingoms įstaigoms, kurių turto suvaržymo lygis buvo žemesnis už tam tikrą ribą;

ii) informacijos teikimo dažnumas, kurio reikalaujama pagal 1 dalies a, c ir g punktus, mažų ir nesudėtingų įstaigų atveju galėtų būti sumažintas.

Kartu su ta ataskaita EBI pateikia 7 dalyje nurodytą techninių įgyvendinimo standartų projektą.

9. Kompetentingos institucijos konsultuojasi su EBI dėl to, ar įstaigos, išskyrus nurodytąsias 3 ir 4 dalyse, turėtų pateikti finansinę informaciją konsoliduotai pagal 3 dalį, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

   a) atitinkamos įstaigos dar neteikia informacijos konsoliduotai;

   b) atitinkamų įstaigų apskaitos sistema atitinka Direktyvą 86/635/EEB;

   c) finansinės informacijos teikimas laikomas būtinu siekiant susidaryti visapusišką vaizdą apie tų įstaigų veiklos rizikos pobūdį ir sisteminę riziką, kurią jos kelia finansų sektoriui arba realiajai ekonomikai, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 1093/2010.

   EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato formas ir šablonus, kuriuos pirmoje pastraipoje nurodytos įstaigos turi naudoti toje pastraipoje nurodytoms reikmėms.

   Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnyje nustatyta tvarka.

10. Jeigu kompetentinga institucija mano, kad 7 dalyje nurodyti techniniai įgyvendinimo standartai neapima informacijos, būtinos 5 dalyje nurodytais tikslais, ji praneša EBI ir ESRV, kokią papildomą informaciją, jos nuomone, būtina įtraukti į toje dalyje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

11. Kompetentingos institucijos gali leisti netaikyti reikalavimo pateikti informacijos teikimo šablonuose, nurodytuose šiame straipsnyje minimuose techniniuose įgyvendinimo standartuose, nustatytų duomenų vienetų, jei tie duomenų vienetai yra dublikatai. Šiais tikslais duomenų vienetų dublikatai reiškia duomenų vienetus, kurie kompetentingoms institucijoms jau yra prieinami kitais būdais nei tų informacijos teikimo šablonų rinkimas, be kita ko, kai tuos duomenų vienetus galima gauti iš duomenų, kurie kompetentingoms institucijoms jau yra prieinami kita forma arba kitokio išsamumo lygio; kompetentinga institucija gali taikyti šioje dalyje nurodytas išimtis tik jei taikant tokius alternatyvius metodus gauti, sukaupti arba apibendrinti duomenys yra tapatūs tiems duomenų vienetams, kurie antraip būtų pranešami pagal atitinkamus techninius įgyvendinimo standartus.

    Kompetentingos institucijos, pertvarkymo institucijos ir paskirtos institucijos, kai tik įmanoma, keičiasi duomenimis siekiant sumažinti informacijos teikimo reikalavimus. Taikomos Direktyvos 2013/36/ES VII antraštinės dalies I skyriaus II skirsnyje išdėstytos nuostatos dėl keitimosi informacija ir profesinės paslapties.

430a straipsnis

Specialios informacijos teikimo prievolės

1. Įstaigos savo kompetentingoms institucijoms kasmet pateikia šiuos suvestinius duomenis apie kiekvieną nacionalinę nekilnojamojo turto rinką, dėl kurios joms kyla rizika:

   a) nuostolius, atsirandančius dėl pozicijų, kurių užtikrinimo priemone įstaiga pripažino gyvenamosios paskirties turtą, iki mažesnės iš šių verčių – įkeisto turto vertės ir 80 % rinkos vertės arba 80 % hipotekinės vertės, jei pagal 124 straipsnio 2 dalį nenustatoma kitaip;

   b) bendrus nuostolius, atsirandančius dėl pozicijų, kurių užtikrinimo priemone įstaiga pripažino gyvenamosios paskirties turtą, iki tos pozicijos dalies, kuri laikoma visiškai užtikrinta gyvenamosios paskirties turtu pagal 124 straipsnio 1 dalį;

   c) visų neapmokėtų pozicijų pozicijos vertę, jei šių neapmokėtų pozicijų užtikrinimo priemone įstaiga pripažino gyvenamosios paskirties turtą tik iki tos pozicijos dalies, kuri laikoma visiškai užtikrinta gyvenamosios paskirties turtu pagal 124 straipsnio 1 dalį;

   d) nuostolius, atsirandančius dėl pozicijų, kurių užtikrinimo priemone įstaiga pripažino komercinės paskirties nekilnojamąjį turtą, iki mažesnės iš šių verčių – įkeisto turto vertės ir 50 % rinkos vertės arba 60 % hipotekinės vertės, jei pagal 124 straipsnio 2 dalį nenustatoma kitaip;

e) bendrus nuostolius, atsirandančius dėl pozicijų, kurių užtikrinimo priemone įstaiga pripažino komercinės paskirties nekilnojamąjį turtą, iki tos pozicijos dalies, kuri laikoma visiškai užtikrinta komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu pagal 124 straipsnio 1 dalį;

f) visų neapmokėtų pozicijų pozicijos vertę, jei šių neapmokėtų pozicijų užtikrinimo priemone įstaiga pripažino komercinės paskirties nekilnojamąjį turtą tik iki tos pozicijos dalies, kuri laikoma visiškai užtikrinta komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu pagal 124 straipsnio 1 dalį.

2. 1 dalyje nurodyti duomenys pateikiami atitinkamos įstaigos buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai. Jeigu įstaiga turi filialą kitoje valstybėje narėje, su tuo filialu susiję duomenys taip pat pateikiami priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Duomenys pateikiami atskirai apie kiekvieną nekilnojamojo turto rinką Sąjungoje, kurioje atitinkama įstaiga patiria riziką.

3. Kompetentingos institucijos kasmet skelbia bendrus 1 dalies a–f punktuose nurodytus duomenis kartu su ankstesnių laikotarpių duomenimis, jei jų turima. Kompetentinga institucija, gavusi kitos valstybės narės kompetentingos institucijos arba EBI prašymą, tai kompetentingai institucijai arba EBI suteikia išsamesnės informacijos apie gyvenamosios arba komercinės paskirties nekilnojamojo turto rinkų padėtį toje valstybėje narėje.

430b straipsnis

Specialūs informacijos teikimo reikalavimai rinkos rizikos atveju

1. Nuo 461a straipsnyje nurodyto deleguotojo akto taikymo pradžios datos įstaigos, kurios netenkina nei 94 straipsnio 1 dalyje, nei 325a straipsnio 1 dalyje išdėstytų sąlygų, visų savo prekybos knygos pozicijų ir visų savo ne prekybos knygos pozicijų, kurioms kyla užsienio valiutos kurso rizika arba biržos prekių kainos rizika, atžvilgiu praneša skaičiavimų, atliktų taikant alternatyvų standartizuotą metodą, nustatytą trečios dalies IV antraštinės dalies 1a skyriuje, rezultatus tokiu pačiu pagrindu, kokiu tokios įstaigos praneša apie prievoles, nustatytas 92 straipsnio 3 dalies b punkto i papunktyje ir c punkte.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos įstaigos visų prekybos knygos pozicijų arba ne prekybos knygos pozicijų, dėl kurių kyla užsienio valiutos kurso ir biržos prekių kainos rizika, portfelio atžvilgiu atskirai praneša 325c straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose nurodytus skaičiavimus.

3. Be šio straipsnio 1 dalyje nustatyto reikalavimo, nuo trejų metų laikotarpio, einančio po 325bd straipsnio 7 dalyje, 325be straipsnio 3 dalyje, 325bf straipsnio 9 dalyje, 325bg straipsnio 4 dalyje nurodytų naujausių techninių reguliavimo standartų įsigaliojimo datos, pabaigos įstaigos tų prekybos operacijų sąrašams, dėl kurių kompetentingos institucijos yra leidusios joms taikyti alternatyvų vidaus modelių metodą, kaip nustatyta 325az straipsnyje, priskirtų pozicijų atžvilgiu praneša skaičiavimų, atliktų taikant tą metodą, nustatytą trečios dalies IV antraštinės dalies 1b skyriuje, rezultatus tokiu pačiu pagrindu, kokiu tokios įstaigos praneša apie prievoles, nustatytas 92 straipsnio 3 dalies b punkto i papunktyje ir c punktuose.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nustatyto informacijos teikimo reikalavimo tikslais įstaigos visų prekybos operacijų sąrašams, dėl kurių įstaigai kompetentingos institucijos suteikė leidimą taikyti alternatyvų vidaus modelių metodą pagal 325az straipsnį, priskirtų prekybos knygos pozicijų arba ne prekybos knygos pozicijų, dėl kurių kyla užsienio valiutos kurso ir biržos prekių kainos rizika, portfelio atžvilgiu atskirai praneša 325ba straipsnio 1 dalies a punkto i ir ii papunkčiuose, b punkto i ir ii papunkčiuose nurodytus skaičiavimus.

5. Įstaigos grupės viduje gali taikyti 1 ir 3 dalyse nurodytų metodų derinį, jeigu skaičiavimas pagal 1 dalyje nurodytą metodą neviršija 90 % viso skaičiavimo. Kitu atveju įstaigos taiko 1 dalyje nurodytą metodą visoms savo prekybos knygos pozicijoms ir ne prekybos knygos pozicijoms, dėl kurių kyla užsienio valiutos kurso arba biržos prekių kainos rizika.

6. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato šiame straipsnyje nurodytam informacijos teikimo reikalavimui įvykdyti reikalingus vienodus informacijos teikimo šablonus, tokių šablonų naudojimo instrukcijas ir metodiką, informacijos teikimo dažnumą ir datas, apibrėžtis bei IT sprendimus.

   Bet kokie nauji informacijos teikimo reikalavimai, nustatyti tokiuose techniniuose įgyvendinimo standartuose, netaikomi anksčiau nei po šešių mėnesių nuo jų įsigaliojimo dienos.

   EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2020 m. birželio 30 d.

   Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnyje nustatyta tvarka.

430c straipsnis

Galimybių ataskaita dėl integruotos informacijos teikimo sistemos

1. EBI parengia galimybių ataskaitą dėl nuoseklios ir integruotos statistinių duomenų, pertvarkymo srities duomenų ir prudencinių duomenų rinkimo sistemos plėtojimo ir praneša savo išvadas Komisijai ne vėliau kaip … [12 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

2. Rengdama galimybių ataskaitą EBI įtraukia kompetentingas institucijas, taip pat už indėlių garantijų sistemas ir pertvarkymą atsakingas institucijas, visų pirma ECBS. Rengiant ataskaitą atsižvelgiama į ankstesnį ECBS darbą, susijusį su integruotu duomenų rinkimu, ir ji grindžiama bendra sąnaudų ir naudos analize, įtraukiant bent šiuos elementus:

a) kompetentingų institucijų parengtą savo kompetencijos srityje surinktų dabartinių duomenų kiekio, masto, kilmės ir išsamumo apžvalgą;

b) sprendimą sukurti standartinį rinktinų duomenų žodyną, siekiant padidinti informacijos teikimo reikalavimų, susijusių su reguliaraus informacijos teikimo prievolėmis, konvergenciją ir išvengti bereikalingų prašymų pateikti informaciją;

c) jungtinio komiteto, kurį sudarytų bent EBI ir ECBS atstovai, įsteigimą siekiant plėtoti ir įgyvendinti integruotą informacijos teikimo sistemą;

d) galimybes įsteigti integruotai informacijos teikimo sistemai skirtą centrinį duomenų rinkimo punktą ir tai, kokia galėtų būti jo struktūra, įskaitant reikalavimus užtikrinti griežtą surinktų duomenų konfidencialumą, griežtą prieigos prie sistemos teisės autentiškumo patvirtinimą ir administravimą, taip pat kibernetinį saugumą; tas punktas:

i) tvarkytų centrinį duomenų registrą, kuriame būtų kaupiami ir reikiamais intervalais atnaujinami visi iš atitinkamos įstaigos reikiamu dažnumu surinkti reikiamo išsamumo statistiniai duomenys, su pertvarkymu susiję duomenys ir prudenciniai duomenys;

ii) veiktų kaip kompetentingoms institucijoms skirtas kontaktinis punktas, per kurį jos gautų visus prašymus pateikti duomenis, juos tvarkytų ir susietų, prašymą galėtų palyginti su jau surinktais pateiktais duomenimis ir kuris kompetentingoms institucijoms greitai suteiktų galimybę susipažinti su prašoma informacija;

iii) teiktų papildomą paramą kompetentingoms institucijoms, kai jos perduoda įstaigoms prašymus pateikti duomenis, ir įtrauktų prašomus duomenis į centrinį duomenų registrą;

iv) atliktų koordinuojamąjį vaidmenį kompetentingoms institucijoms keičiantis informacija ir duomenimis ir

v) atsižvelgtų į kompetentingų institucijų taikomą tvarką bei procesus ir juos perkeltų į standartizuotą sistemą.

3. Ne vėliau kaip po vienų metų nuo šiame straipsnyje nurodytos ataskaitos pateikimo dienos Komisija, jei tikslinga, atsižvelgdama į EBI parengtą galimybių ataskaitą, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl informacijos teikimo reikalavimams skirtos standartizuotos integruotos informacijos teikimo sistemos sukūrimo.“;

---

* 2014 m. balandžio 16 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 680/2014, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 575/2013 nustatomi įstaigų priežiūros ataskaitų teikimo techniniai įgyvendinimo standartai (OL L 191, 2014 6 28, p. 1).“;

119) Aštunta dalis pakeičiama taip:

„AŠTUNTA DALIS
ĮSTAIGŲ ATSKLEIDŽIAMA INFORMACIJA

I ANTRAŠTINĖ DALIS
BENDRIEJI PRINCIPAI

431 straipsnis
Informacijos atskleidimo reikalavimai ir politika

1. Pagal šioje antraštinėje dalyje nustatytas nuostatas, taikant 432 straipsnyje numatytas išimtis, įstaigos viešai atskleidžia II ir III antraštinėse dalyse nurodytą informaciją.

2. Įstaigos, kurioms kompetentingos institucijos pagal trečią dalį suteikė leidimą taikyti šios dalies III antraštinėje dalyje nurodytas priemones ir metodikas, viešai atskleidžia ten pateiktą informaciją.

3. Valdymo organas arba vyresnioji vadovybė patvirtina oficialią politiką laikytis šioje dalyje nustatytų informacijos atskleidimo reikalavimų ir nustato bei taiko vidaus procedūras, sistemas ir kontrolės priemones, skirtas tikrinti, ar įstaigos informaciją atskleidžia tinkamai ir laikydamosi šioje dalyje nustatytų reikalavimų. Bent vienas valdymo organo arba vyresniosios vadovybės narys raštu patvirtina, kad atitinkama įstaiga, laikydamasi oficialios politikos ir taikydama vidaus procedūras, sistemas ir kontrolės priemones, atskleidė informaciją, kurią reikalaujama atskleisti pagal šią dalį. Į įstaigų atskleidžiamą informaciją įtraukiamas rašytinis patvirtinimas ir įstaigos oficialios politikos laikytis informacijos atskleidimo reikalavimų pagrindiniai elementai.

Informacijai, kuri turi būti atskleista pagal šią dalį, taikomas tas pats vidinio tikrinimo lygis, kaip ir informacijai, pateiktai vadovybės ataskaitoje, kuri įtraukta į įstaigos finansinę ataskaitą.

Įstaigos taip pat taiko tikrinimo, ar jų atskleidžiama informacija rinkos dalyviams išsamiai parodomas jų rizikos pobūdis, politiką. Nustačiusios, kad atskleidžiama informacija, kurią reikalaujama atskleisti pagal šią dalį, rinkos dalyviams išsamiai neparodomas jų rizikos pobūdis, įstaigos viešai atskleidžia ne tik tą informaciją, kurią reikalaujama atskleisti pagal šią dalį, bet ir kitą papildomą informaciją. Nepaisant to, įstaigos privalo atskleisti tik tą informaciją, kuri yra reikšminga ir nėra priklausanti nuosavybės teise ar konfidenciali, kaip nurodyta 432 straipsnyje.

4. Visa atskleista kiekybinė informacija papildoma kokybiniais paaiškinimais ir kita papildoma informacija, kuri gali būti reikalinga, kad šios informacijos naudotojai suprastų atskleistą kiekybinę informaciją, ir visų pirma atkreipiamas dėmesys į bet kokius reikšmingus atskleistos informacijos pokyčius, palyginti su anksčiau atskleista informacija.

5. Jei prašoma, įstaigos raštu paaiškina MVĮ ir kitoms paskolų paraiškas pateikusioms įmonėms savo sprendimus dėl reitingų. Su šiuo paaiškinimu susijusios administracinės išlaidos turi būti proporcingos paskolos dydžiui.

432 straipsnis

Informacija, kuri nėra reikšminga, priklausanti nuosavybės teise ar konfidenciali

1. Išskyrus informaciją, nustatytą 435 straipsnio 2 dalies c punkte, 437 ir 450 straipsniuose, įstaigos gali neatskleisti II ir III antraštinėse dalyse išvardytų vienos ar kelių rūšių informacijos, jeigu taip atskleidžiama informacija nelaikoma reikšminga.

   Atskleidžiama informacija laikoma reikšminga, jeigu jos neatskleidus arba ją netinkamai pateikus galėtų pasikeisti naudotojo, kuris remiasi tokia informacija priimdamas ekonominio pobūdžio sprendimus, atliekamas vertinimas ar priimamas sprendimas arba jiems galėtų būti padaryta įtaka.

   Vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu, EBI paskelbia gaires dėl to, kaip įstaigos turi taikyti reikšmingumo nustatymo principą II ir III antraštinėse dalyse nustatytų informacijos atskleidimo reikalavimų atžvilgiu.

2. Įstaigos taip pat gali neatskleisti vieno ar kelių II ir III antraštinėse dalyse nurodytų atskleidžiamos informacijos elementų, jeigu tokie elementai apima informaciją, kuri pagal šią straipsnio dalį laikoma nuosavybės teise priklausančia arba konfidencialia informacija, išskyrus informaciją, nurodytą 437 ir 450 straipsniuose.

Informacija laikoma įstaigoms nuosavybės teise priklausančia informacija, jeigu ją atskleidus viešai būtų pakenkta įstaigų konkurencinei padėčiai. Nuosavybės teise priklausanti informacija gali apimti informaciją apie produktus arba sistemas, dėl kurios sumažėtų įstaigų investicijų į juos vertė, jei ja būtų pasidalyta su konkurentais.

Informacija laikoma konfidencialia, jeigu dėl įsipareigojimų klientams arba dėl kitų įpareigojančių ryšių su sandorio šalimi įstaigos privalo užtikrinti šios informacijos konfidencialumą.

Vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu, EBI paskelbia gaires dėl to, kaip įstaigos turi taikyti nuosavybės teisės ir konfidencialumo principą II ir III antraštinėse dalyse nustatytų informacijos atskleidimo reikalavimų atžvilgiu.

3. 2 dalyje nurodytais išimtiniais atvejais atitinkama įstaiga, atskleisdama informaciją, nurodo, kad tam tikri informacijos elementai yra neatskleidžiami, taip pat tų elementų neatskleidimo priežastį, ir paskelbia bendresnę informaciją tuo klausimu, kuriam taikomas informacijos atskleidimo reikalavimas, išskyrus atvejus, kai pats šis klausimas laikomas nuosavybės teise priklausančia arba konfidencialia informacija.

433 straipsnis

Informacijos atskleidimo dažnumas ir apimtis

Informaciją, kurią reikalaujama atskleisti pagal II ir III antraštines dalis, įstaigos skelbia 433a, 433b ir 433c straipsniuose nustatyta tvarka.

Kasmet atskleidžiama informacija skelbiama tą pačią dieną, kai įstaigos skelbia savo finansines ataskaitas, arba kuo greičiau po šios datos.

Kas pusmetį ir kas ketvirtį atskleidžiama informacija skelbiama, kai taikytina, tą pačią dieną, kai įstaigos skelbia atitinkamo laikotarpio finansinę atskaitomybę, arba kuo greičiau po šios dienos.

Bet koks vėlavimas nuo informacijos, kurią reikalaujama atskleisti pagal šią dalį, paskelbimo iki atitinkamų finansinių ataskaitų paskelbimo turi būti pagrįstas ir bet kuriuo atveju neviršyti kompetentingų institucijų pagal Direktyvos 2013/36/ES 106 straipsnį nustatyto termino.

433a straipsnis

Didelių įstaigų atskleidžiama informacija

1. Didelės įstaigos atskleidžia toliau nurodytą informaciją tokiu dažnumu:

    a) visa informacija, kurią atskleisti reikalaujama pagal šią dalį, atskleidžiama kasmet;

b) kas pusmetį atskleidžiama informacija, nurodyta:

i) 437 straipsnio a punkte;

ii) 438 straipsnio e punkte;

iii) 439 straipsnio e–l punktuose;

iv) 440 straipsnyje;

v) 442 straipsnio c, e, f ir g punktuose;

vi) 444 straipsnio e punkte;

vii) 445 straipsnyje;

viii) 448 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose;

ix) 449 straipsnio j–l punktuose;

x) 451 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose;

xi) 451a straipsnio 3 dalyje;

xii) 452 straipsnio g punkte;

xiii) 453 straipsnio f–j punktuose;

xiv) 455 straipsnio d, e, ir g punktuose;

c) kas ketvirtį atskleidžiama informacija, nurodyta:

i) 438 straipsnio d ir h punktuose;

ii) 447 straipsnyje nurodyti pagrindiniai parametrai.

iii) 451a straipsnio 2 dalyje.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, kitos nei G-SII didelės įstaigos, kurios yra nebiržinės įstaigos, atskleidžia toliau nurodytą informaciją tokiu dažnumu:

a) visa informacija, kurią atskleisti reikalaujama pagal šią dalį, atskleidžiama kasmet;

b) 447 straipsnyje nurodyti pagrindiniai parametrai atskleidžiami kas pusmetį.

3. Didelės įstaigos, kurioms taikomas 92a arba 92b straipsnis, kas pusmetį atskleidžia informaciją, kurią reikalaujama atskleisti pagal 437a straipsnį, išskyrus 447 straipsnio h punkte nurodytus pagrindinius parametrus, kurie turi būti atskleidžiami kas ketvirtį.

433b straipsnis

Mažų ir nesudėtingų įstaigų atskleidžiama informacija

1. Mažos ir nesudėtingos įstaigos atskleidžia toliau nurodytą informaciją tokiu dažnumu:

   a) kasmet atskleidžiama informacija, nurodyta:

      i) 435 straipsnio 1 dalies a, e ir f punktuose;

      ii) 438 straipsnio d punkte;

      iii) 450 straipsnio 1 dalies a–d, h, i ir j punktuose;

   b) kas pusmetį atskleidžiami 447 straipsnyje nurodyti pagrindiniai parametrai.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, mažos ir nesudėtingos įstaigos, kurios yra nebiržinės įstaigos, 447 straipsnyje nurodytus pagrindinius parametrus atskleidžia kasmet.

433c straipsnis

Kitų įstaigų atskleidžiama informacija

1. Įstaigos, kurioms netaikomas 433a arba 433b straipsnis, atskleidžia toliau nurodytą informaciją tokiu dažnumu:

   a) visa informacija, kurią atskleisti reikalaujama pagal šią dalį, atskleidžiama kasmet;

b) 447 straipsnyje nurodyti pagrindiniai parametrai atskleidžiami kas pusmetį.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, kitos įstaigos, kurios yra nebiržinės įstaigos, kasmet atskleidžia informaciją, nurodytą:

a) 435 straipsnio 1 dalies a, e ir f punktuose;

b) 435 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose;

c) 437 straipsnio a punkte;

d) 438 straipsnio c ir d punktuose;

e) 447 straipsnyje nurodytus pagrindinius parametrus;

f) 450 straipsnio 1 dalies a–d, h–k punktuose.

434 straipsnis

Informacijos atskleidimo priemonės

1. Visą informaciją, kurią reikalaujama atskleisti pagal II ir III antraštines dalis, įstaigos atskleidžia elektroniniu formatu ir vienodu būdu arba vienoje vietoje. Vienodas būdas arba viena vieta – tai atskiras dokumentas, kuris yra lengvai prieinamas prudencinės informacijos šaltinis, skirtas tos informacijos naudotojams, arba atskiras skirsnis, kuriame atskleidžiama reikalinga informacija ir kuris įtraukiamas į įstaigų finansines ataskaitas arba finansinę atskaitomybę arba pridedamas prie jų ir lengvai atpažįstamas tos informacijos naudotojų.

2. Informacijos, kurią reikalaujama atskleisti pagal šią dalį, archyvą įstaigos pateikia savo svetainėje arba, jeigu svetainės nėra, bet kurioje kitoje tinkamoje vietoje. Prieiga prie šio archyvo užtikrinama ne trumpiau nei pagal nacionalinę teisę nustatytą į įstaigos finansinę atskaitomybę įtrauktos informacijos saugojimo laikotarpį.

434a straipsnis

Vienodi informacijos atskleidimo formatai

EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai apibrėžiama vienoda informacijos atskleidimo forma ir susiję nurodymai, kurių laikantis turi būti atskleidžiama pagal II ir III antraštines dalis reikalaujama informacija.

Nustačius tokią vienodą informacijos atskleidimo formą, tos informacijos naudotojams užtikrinama pakankamai išsami ir palyginama informacija, kad jie galėtų įvertinti įstaigų rizikos pobūdį ir tai, kaip jos laikosi pirmoje–septintoje dalyse nustatytų reikalavimų. Kad informacija būtų lengviau palyginama, techniniais įgyvendinimo standartais siekiama užtikrinti informacijos atskleidimo formatų suderinamumą su tarptautiniais informacijos atskleidimo standartais.

Kai tikslinga, nustatoma vienoda informacijos atskleidimo forma – lentelės.

EBI tuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip … [12 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti šiuos techninius įgyvendinimo standartus.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

TECHNINIAI SKAIDRUMO IR INFORMACIJOS ATSKLEIDIMO KRITERIJAI

435 straipsnis

Rizikos valdymo tikslų ir politikos atskleidimas

1. Įstaigos atskleidžia savo rizikos valdymo tikslus ir politiką pagal kiekvieną atskirą rizikos kategoriją, įskaitant riziką, nurodytą šioje antraštinėje dalyje. Atskleidžiama:

   a) tų kategorijų rizikos valdymo strategijos ir procesai;

   b) atitinkamos rizikos valdymo grupės struktūra ir organizavimas, įskaitant informaciją apie jos įgaliojimų pagrindą, įgaliojimus ir atskaitomybę pagal įstaigos steigimo ir valdymo dokumentus;

   c) informacijos apie riziką ir vertinimo sistemų apimtis ir pobūdis;

   d) apsidraudimo ir rizikos mažinimo politika, taip pat strategijos ir procesai, skirti apsidraudimo ir kredito rizikos mažinimo priemonių nuolatinio veiksmingumo stebėsenai vykdyti;

   e) valdymo organo patvirtintas pareiškimas dėl atitinkamos įstaigos rizikos valdymo priemonių tinkamumo, kuriuo užtikrinama, kad taikomos rizikos valdymo sistemos, atsižvelgiant į įstaigos profilį ir strategiją, yra tinkamos;

f) valdymo organo patvirtinta glausta rizikos ataskaita, kurioje trumpai aprašomas bendras atitinkamos įstaigos rizikos pobūdis, susijęs su verslo strategija; toje ataskaitoje atskleidžiama:

i) pagrindiniai koeficientai ir duomenys, pagal kuriuos išorės suinteresuotieji subjektai gali susidaryti visapusišką nuomonę apie rizikos valdymą įstaigoje, be kita ko, įstaigos rizikos pobūdžio ir valdymo organo nustatytos priimtinos rizikos sąveiką;

ii) informacija apie grupės vidaus sandorius ir sandorius su susijusiomis šalimis, kurie gali turėti reikšmingą poveikį konsoliduotos grupės rizikos pobūdžiui.

2. Įstaigos atskleidžia šią su valdymo priemonėmis susijusią informaciją:

a) direktorių postų, kuriuos užima valdymo organo nariai, skaičių;

b) valdymo organo narių atrankos politiką ir jų faktines žinias, įgūdžius ir kompetenciją;

c) įvairovės politiką, taikomą atrenkant valdymo organo narius, jos tikslus ir išdėstytus svarbius tos politikos uždavinius, taip pat kokiu mastu tie tikslai ir uždaviniai įgyvendinti;

d) informaciją apie tai, ar įstaiga yra įsteigusi atskirą rizikos komitetą, ir įvykusių rizikos komiteto posėdžių skaičių;

e) su rizika susijusios informacijos srauto valdymo organui aprašymą.

436 straipsnis

Taikymo srities atskleidimas

Įstaigos atskleidžia tokią su šio reglamento taikymo sritimi susijusią informaciją:

a) įstaigos, kuriai taikomas šis reglamentas, pavadinimą;

b) informaciją apie konsoliduotųjų finansinių ataskaitų, parengtų pagal taikytiną apskaitos sistemą, ir konsoliduotųjų finansinių ataskaitų, parengtų pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 ir 3 skirsniuose nustatytus reguliuojamojo konsolidavimo reikalavimus, suderinimą; atliekant tą suderinimą aprašomi apskaitos ir reguliuojamosios konsolidavimo apimčių skirtumai, taip pat juridiniai subjektai, įtraukti į reguliuojamąją konsolidavimo apimtį, jeigu ji skiriasi nuo apskaitos konsolidavimo apimties; į reguliuojamąją konsolidavimo apimtį įtrauktų juridinių subjektų apraše nurodomas reguliuojamojo konsolidavimo metodas, jeigu jis skiriasi nuo apskaitos konsolidavimo metodo, taip pat nurodoma, ar šie subjektai yra visiškai ar proporcingai konsoliduojami ir ar kapitalo dalys šiuose juridiniuose subjektuose išskaitomos iš nuosavų lėšų;

c) informaciją apie konsoliduotųjų finansinių ataskaitų, parengtų pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 ir 3 skirsniuose nustatytus reguliuojamojo konsolidavimo reikalavimus, turto ir įsipareigojimų pasiskirstymą pagal rizikos rūšis, kaip nurodyta šioje dalyje;

d) informaciją apie suderinimą, nurodant finansinių ataskaitų, atitinkančių reguliuojamąją konsolidavimo apimtį, kaip nurodyta pirmos dalies II antraštinės dalies 2 ir 3 skirsniuose, balansinės vertės sumų ir reguliavimo tikslais naudojamos pozicijos sumos pagrindinius skirtumų šaltinius; teikiant informaciją apie tą suderinimą kartu pateikiama kokybinė informacija apie tuos pagrindinius skirtumų šaltinius;

e) prekybos knygos ir ne prekybos knygos pozicijų, pakoreguotų pagal 34 straipsnį ir 105 straipsnį, atveju – įstaigos prudencinio vertinimo koregavimo sudedamųjų elementų sumų pasiskirstymą pagal rizikos rūšis ir sudedamųjų elementų visą sumą atskirai pagal prekybos ir ne prekybos knygų pozicijas;

f) informaciją apie visas dabartines ar numatomas reikšmingas praktines arba teisines kliūtis, trukdančias patronuojančiajai įmonei ir jos patronuojamosioms įmonėms tarpusavyje greitai pervesti nuosavas lėšas arba padengti įsipareigojimus;

g) informaciją apie bendrą sumą, kuria faktinės nuosavos lėšos yra mažesnės negu reikalaujama visose į konsolidavimą neįtrauktose patronuojamosiose įmonėse, ir šių patronuojamųjų įmonių pavadinimą arba pavadinimus;

h) kai taikytina, aplinkybes, kurioms esant pasinaudojama 7 straipsnyje nustatyta nukrypti leidžiančia nuostata arba 9 straipsnyje nustatytu individualiu konsolidavimo metodu.

437 straipsnis

Informacijos apie nuosavas lėšas atskleidimas

Įstaigos atskleidžia tokią su savo nuosavomis lėšomis susijusią informaciją:

a) informaciją apie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių, papildomų 1 lygio straipsnių, 2 lygio straipsnių bei filtrų ir atskaitymų, pagal 32–36, 56, 66 ir 79 straipsnius taikomų įstaigos nuosavoms lėšoms, ir balanso, įtraukto į įstaigos audituotas finansines ataskaitas, visišką suderinimą;

b) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo ir papildomų 1 lygio priemonių bei 2 lygio priemonių, kurias išleido įstaiga, pagrindinių savybių aprašymą;

c) visų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, papildomų 1 lygio ir 2 lygio priemonių išsamias sąlygas;

d) atskirai atskleidžiamą informaciją apie šių elementų pobūdį ir sumas:

   i) kiekvieno prudencinio filtro, taikomo pagal 32–35 straipsnius;

   ii) pagal 36, 56 ir 66 straipsnius atskaitytus straipsnius;

   iii) pagal 47, 48, 56, 66 ir 79 straipsnius neatskaitytus straipsnius;

e) visų apribojimų, taikomų apskaičiuojant nuosavas lėšas pagal šį reglamentą, ir priemonių, prudencinių filtrų bei atskaitymų, kuriems taikomi šie apribojimai, aprašymą;

f) išsamų paaiškinimą, kokiu pagrindu apskaičiuojami kapitalo pakankamumo koeficientai, kai tie kapitalo pakankamumo koeficientai apskaičiuojami naudojant nuosavų lėšų elementus, nustatytus remiantis ne šiame reglamente išdėstytu, o kitu pagrindu.

437a straipsnis

Informacijos apie nuosavas lėšas ir tinkamus įsipareigojimus atskleidimas

Įstaigos, kurioms taikomas 92a arba 92b straipsnis, atskleidžia tokią informaciją apie savo nuosavas lėšas ir tinkamus įsipareigojimus:

a) savo nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų sudėtį, terminus ir pagrindines savybes;

b) tinkamų įsipareigojimų eiliškumą kreditorių hierarchijoje;

c) bendrą kiekvienos tinkamų įsipareigojimų priemonių, nurodytų 72b straipsnyje, emisijos sumą ir tų emisijų sumą, kuri įtraukiama į tinkamų įsipareigojimų straipsnius, laikantis 72b straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytų ribų;

d) bendrą neįtrauktų įsipareigojimų, nurodytų 72a straipsnio 2 dalyje, sumą.

438 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimų ir pagal riziką įvertintų pozicijų sumų atskleidimas

Įstaigos atskleidžia tokią informaciją, susijusią su tuo, kaip jos laikosi šio reglamento 92 straipsnio ir Direktyvos 2013/36/ES 73 straipsnyje ir 104 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytų reikalavimų:

a) savo metodų, skirtų įvertinti jų vidaus kapitalo pakankamumą dabartinei ir būsimai veiklai palaikyti, santrauką;

b) remiantis priežiūrinio tikrinimo procesu, papildomų nuosavų lėšų reikalavimų sumą, kaip nurodyta Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnio 1 dalies a punkte, ir jų sudėtį, kiek tai susiję su bendru 1 lygio nuosavu kapitalu, papildomomis 1 lygio ir 2 lygio priemonėmis;

c) atitinkamai kompetentingai institucijai paprašius, įstaigos vidaus kapitalo pakankamumo vertinimo proceso rezultatus;

d) bendrą pagal riziką įvertintų pozicijų sumą ir pagal 92 straipsnį nustatytą atitinkamą bendrą nuosavų lėšų reikalavimą, kuriuos reikia suskirstyti pagal trečioje dalyje nustatytas skirtingas rizikos kategorijas, ir, kai taikytina, poveikio nuosavų lėšų ir pagal riziką įvertintų pozicijų sumų apskaičiavimui, kylančio taikant žemiausias kapitalo ribines vertes ir neatskaitant straipsnių iš nuosavų lėšų, paaiškinimą;

e) kiekvienos 153 straipsnio 5 dalies 1 lentelėje nurodytos specializuoto skolinimo pozicijų kategorijos atveju – balansines bei nebalansines pozicijas, pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir susijusius tikėtinus nuostolius, o 155 straipsnio 2 dalyje nustatytų nuosavybės vertybinių popierių pozicijų kategorijų atveju – balansines bei nebalansines pozicijas ir pagal riziką įvertintų pozicijų sumas;

f) visose draudimo įmonėse, perdraudimo įmonėse ar draudimo kontroliuojančiose bendrovėse turimų nuosavų lėšų priemonių pozicijų vertę ir pagal riziką įvertintų pozicijų sumą, kurios pagal 49 straipsnį įstaigos neatskaito iš nuosavų lėšų individualiai, iš dalies konsoliduotai arba konsoliduotai apskaičiuodamos savo kapitalo reikalavimus;

g) finansinio konglomerato papildomą nuosavų lėšų reikalavimą ir kapitalo pakankamumo rodiklį, apskaičiuotą pagal Direktyvos 2002/87/EB 6 straipsnį ir tos direktyvos I priedą, jeigu taikomas tame priede nustatytas 1 arba 2 metodas;

h) einamojo informacijos atskleidimo laikotarpio pagal riziką įvertintų pozicijų sumų pokyčius, palyginti su prieš tai buvusiu informacijos atskleidimo laikotarpiu, atsiradusius taikant vidaus modelius, įskaitant pagrindinių pokyčius nulėmusių veiksnių aprašymą, kuriuo tie pokyčiai paaiškinami.

439 straipsnis

Sandorio šalies kredito rizikos pozicijų atskleidimas

Kaip nurodyta trečios dalies II antraštinės dalies 6 skyriuje, įstaigos atskleidžia šią su savo turimomis sandorio šalies kredito rizikos pozicijomis susijusią informaciją:

a) metodikos, taikomos siekiant nustatyti vidaus kapitalo ir kredito ribas sandorio šalies kredito rizikos pozicijoms, įskaitant metodų, taikomų siekiant nustatyti tas ribas pagrindinių sandorio šalių pozicijoms, aprašymą;

b) politikos, susijusios su garantijomis ir kitomis kredito rizikos mažinimo priemonėmis, pvz., užtikrinimo priemonių garantavimo ir kredito rezervų sukūrimo politikos, aprašymą;

c) bendrosios klaidingų sprendimų rizikos ir konkrečios klaidingų sprendimų rizikos, apibrėžtos 291 straipsnyje, valdymo politikos aprašymą;

d) užtikrinimo priemonės sumą, kurią įstaiga turėtų suteikti, jeigu jos kredito reitingas būtų sumažintas;

e) gautos ir suteiktos užtikrinimo priemonės (atskirtos ir neatskirtos) sumą pagal užtikrinimo priemonės rūšį, tas užtikrinimo priemones toliau suskirstant į išvestinėms finansinėms priemonėms ir vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoriams užtikrinti naudojamas užtikrinimo priemones;

f) išvestinių finansinių priemonių sandorių atveju – pozicijų vertes prieš atsižvelgiant į kredito rizikos mažinimo poveikį ir į jį atsižvelgus, kaip nustatyta pagal trečios dalies II antraštinės dalies 6 skyriaus 3–6 skirsniuose nustatytus atitinkamus taikomus metodus, ir susijusias rizikos pozicijos sumas, suskirstytas pagal taikomą metodą;

g) vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių atveju – pozicijų vertes prieš atsižvelgiant į kredito rizikos mažinimo poveikį ir į jį atsižvelgus, kaip nustatyta pagal trečios dalies II antraštinės dalies 4 ir 6 skyriuose nustatytus atitinkamus taikomus metodus, ir susijusios rizikos pozicijos sumas, suskirstytas pagal taikomą metodą;

h) pozicijų vertes atsižvelgus į kredito rizikos mažinimo poveikį ir susijusias rizikos pozicijas, skirtas kredito vertinimo koregavimo kapitalo poreikiui, atskirai pagal kiekvieną metodą, kaip nustatyta trečios dalies VI antraštinėje dalyje;

i) pagrindinių sandorio šalių pozicijų vertę ir susijusias rizikos pozicijas, patenkančias į trečios dalies II antraštinės dalies 6 skyriaus 9 skirsnio taikymo sritį, atskirai pagal reikalavimus atitinkančias ir jų neatitinkančias pagrindines sandorio šalis ir suskirstytas pagal pozicijų rūšis;

j) kredito išvestinių finansinių priemonių sandorių tariamąsias sumas ir tikrąją vertę; kredito išvestinių finansinių priemonių sandoriai suskirstomi pagal produkto rūšį; suskirsčius pagal produkto rūšį, kredito išvestinių finansinių priemonių sandoriai dar suskirstomi pagal įsigytą ir parduotą kredito užtikrinimą;

k) alfa įvertį, jeigu pagal 284 straipsnio 9 dalį įstaiga gavo kompetentingų institucijų leidimą taikyti savo pačios apskaičiuotą alfa įvertį;

l) atskirai informaciją, kurią reikalaujama atskleisti pagal 444 straipsnio e punktą ir 452 straipsnio 1 dalies g punktą;

m) įstaigų, taikančių trečios dalies II antraštinės dalies 6 skyriaus 4–5 skirsniuose nustatytus metodus, atveju – su balansinėmis ir nebalansinėmis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusios savo veiklos mastą, apskaičiuotą atitinkamai pagal 273a straipsnio 1 ir 2 dalis.

Jeigu valstybės narės centrinis bankas teikia paramą likvidumui padidinti, kuri yra užtikrinimo priemone padengti apsikeitimo sandoriai, kompetentinga institucija gali netaikyti pirmos pastraipos d ir e punktuose nustatytų reikalavimų, jeigu ji mano, kad atskleidžiant tame punkte nurodytą informaciją galėtų būti atskleista informacija apie suteiktą skubią paramą likvidumui padidinti. Šiais tikslais kompetentinga institucija nustato atitinkamas ribas ir objektyvius kriterijus.

440 straipsnis

Anticiklinio kapitalo rezervų atskleidimas

Įstaigos atskleidžia šią su anticiklinio kapitalo rezervo reikalavimo, nurodyto Direktyvos 2013/36/ES VII antraštinės dalies 4 skyriuje, vykdymu susijusią informaciją:

a) pozicijų sumų ir savo pagal riziką įvertintų kredito pozicijų sumų, naudojamų apskaičiuojant jų anticiklinio kapitalo rezervą, geografinį pasiskirstymą;

b) įstaigos specialaus anticiklinio kapitalo rezervo dydį.

441 straipsnis

Pasaulinės sisteminės svarbos rodiklių atskleidimas

Pasaulinės sisteminės svarbos įstaigos (G-SII) kasmet atskleidžia rodiklių, naudotų jų balui nustatyti pagal Direktyvos 2013/36/ES 131 straipsnyje nurodytą nustatymo metodiką, vertes.

442 straipsnis

Kredito rizikos ir gautinų sumų sumažėjimo rizikos pozicijų atskleidimas

Įstaigos atskleidžia tokią su jų kredito rizika ir gautinų sumų sumažėjimo rizika susijusią informaciją:

a) apskaitos tikslais naudojamą „pradelsimo“ ir „nuvertėjimo“ aprėptį ir vartojamas apibrėžtis, taip pat apskaitos ir reguliavimo tikslais „pradelsimo“ ir „įsipareigojimų neįvykdymo“ apibrėžčių skirtumus (jei jų yra);

b) patvirtintų specifinės ir bendrosios kredito rizikos koregavimų nustatymo būdų ir metodų aprašymą;

c) informaciją apie veiksnių, neveiksnių ir pertvarkytų pozicijų sumą ir kokybę, susijusią su paskolomis, skolos vertybiniais popieriais ir nebalansinėmis pozicijomis, įskaitant susijusį sukauptą jų vertės sumažėjimą, atidėjinius, neigiamus tikrosios vertės pokyčius dėl kredito rizikos ir gautas užtikrinimo priemonių bei finansinių garantijų sumas;

d) pradelstų pozicijų kitimo analizę;

e) neįvykdytų pozicijų ir pozicijų, kurių atžvilgiu nėra įsipareigojimų neįvykdymo atvejų, bendrąją balansinę vertę, sukauptus specifinės ir bendrosios kredito rizikos koregavimus, toms pozicijoms taikytas sukauptas nurašytas sumas, taip pat grynąją balansinę vertę ir jos pasiskirstymą pagal geografinę vietovę ir ekonominės veiklos rūšį ir paskolų, skolos vertybinių popierių ir nebalansinių pozicijų atžvilgiu;

f) informaciją apie visus bendrosios neįvykdytų balansinių ir nebalansinių pozicijų sumos pokyčius, įskaitant bent jau informaciją apie tų pozicijų laikotarpio pradžios ir pabaigos likučius, bet kurios iš tų pozicijų, kurioms grąžintas įsipareigojimų įvykdymo statusas arba kurioms ketinama taikyti nurašymo procedūrą, bendrą sumą;

g) paskolų ir skolos vertybinių popierių suskirstymą pagal likusį terminą.

443 straipsnis

Informacijos apie suvaržytą ir nesuvaržytą turtą atskleidimas

Įstaigos atskleidžia informaciją apie savo suvaržytą ir nesuvaržytą turtą. Šiais tikslais įstaigos naudoja kiekvienai pozicijų, kurios yra suskirstytos pagal turto kokybę, klasei priskiriamą balansinę vertę, taip pat bendrą suvaržyto ir nesuvaržyto turto balansinės vertės sumą. Atskleidžiant informaciją apie suvaržytą ir nesuvaržytą turtą, neteikiama informacija apie centrinių bankų suteiktą skubią paramą likvidumui padidinti.

444 straipsnis

Informacijos apie standartizuoto metodo taikymą atskleidimas

Įstaigos, apskaičiuojančios pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių, apie kiekvieną 112 straipsnyje nurodytą pozicijų klasę atskleidžia tokią informaciją:

a) paskirtųjų išorinių kredito rizikos vertinimo institucijų (ECAI) ir eksporto kreditų agentūrų (EKA) pavadinimus, taip pat tokių paskyrimų pokyčių informacijos atskleidimo laikotarpiu priežastis;

b) pozicijų klases, kurioms naudojama kiekviena ECAI arba EKA;

c) proceso, taikomo perkeliant emitento ir emisijos kredito reitingus straipsniams, kurie neįtraukti į prekybos knygą, aprašymą;

d) kiekvienos paskirtosios ECAI arba EKA išorės reitingo sąsają su rizikos koeficientais, kurie atitinka kredito kokybės žingsnius, nustatytus trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyriuje, atsižvelgiant į tai, kad šios informacijos nereikia atskleisti, jeigu įstaigos naudojama sąsaja atitinka standartinę EBI skelbiamą sąsają;

e) pozicijų vertes ir pozicijų vertes po kredito rizikos mažinimo priemonių, susijusių su kiekvienu kredito kokybės žingsniu, kaip nustatyta trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyriuje, pritaikymo pagal pozicijų klases, taip pat pozicijų vertes, atskaitytas iš nuosavų lėšų.

445 straipsnis
Informacijos apie rinkos rizikos pozicijas atskleidimas

Įstaigos, apskaičiuojančios savo nuosavų lėšų reikalavimus pagal 92 straipsnio 3 dalies b ir c punktus, atskleidžia tuos reikalavimus atskirai kiekvienas tuose punktuose nurodytos rizikos rūšies atveju. Be to, atskirai atskleidžiami nuosavų lėšų reikalavimai, taikomi specifinei palūkanų normos rizikai, susijusiai su pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijomis.

446 straipsnis

Informacijos apie operacinės rizikos valdymą atskleidimas

Įstaigos atskleidžia tokią informaciją apie operacinės rizikos valdymą:

a) metodus, pagal kuriuos vertinama, kaip įstaiga tenkina nuosavų lėšų reikalavimus operacinei rizikai padengti pagal jai keliamus reikalavimus;

b) 312 straipsnio 2 dalyje nurodytos metodikos aprašymą (jeigu įstaiga ją taiko), įskaitant atitinkamų vidaus ir išorės veiksnių, kurie numatyti įstaigos pažangiajame vertinimo metode, apibūdinimą;

c) dalinio naudojimo atveju – įvairių naudojamų metodikų taikymo sritį ir mastą.

447 straipsnis

Pagrindinių parametrų atskleidimas

Įstaigos lentelėje atskleidžia šiuos pagrindinius parametrus:

a) savo nuosavų lėšų sudėtį ir nuosavų lėšų reikalavimus, apskaičiuotus pagal 92 straipsnį;

b) bendrą rizikos pozicijos sumą, apskaičiuotą pagal 92 straipsnio 3 dalį;

c) kai taikytina, papildomų nuosavų lėšų, kurias įstaigos privalo turėti pagal Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnio 1 dalies a punktą, sumą ir sudėtį;

d) jungtinio rezervo reikalavimą, kurį įstaigos privalo įvykdyti pagal Direktyvos 2013/36/ES VII antraštinės dalies 4 skyrių;

e) savo sverto koeficientą ir bendrą pozicijų matą, apskaičiuotą pagal 429 straipsnį;

f) šią informaciją apie savo padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį, apskaičiuotą pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą:

   i) savo padengimo likvidžiuoju turtu rodiklio, apskaičiuoto remiantis mėnesio pabaigos stebėjimais apie ankstesnių 12 mėnesių laikotarpį, atitinkamo informacijos atskleidimo laikotarpio kiekvieno ketvirčio vidurkį arba vidurkius, priklausomai nuo to, kas taikoma;

   ii) viso likvidžiojo turto, įtraukto į likvidumo atsargą pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą, atitinkamai sumažinus to turto vertę, apskaičiuoto remiantis mėnesio pabaigos stebėjimais apie ankstesnių 12 mėnesių laikotarpį, atitinkamo informacijos atskleidimo laikotarpio kiekvieno ketvirčio atitinkamai vidurkį arba vidurkius;

iii) savo netenkamų pinigų srautų, gaunamų pinigų srautų ir grynųjų netenkamų pinigų srautų, apskaičiuotų pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą, remiantis mėnesio pabaigos stebėjimais apie ankstesnių 12 mėnesių laikotarpį, atitinkamo informacijos atskleidimo laikotarpio kiekvieno ketvirčio vidurkius;

g) šią informaciją apie savo grynąjį pastovaus finansavimo reikalavimą, apskaičiuotą pagal šeštos dalies IV antraštinę dalį:

i) grynąjį pastovaus finansavimo rodiklį atitinkamo informacijos atskleidimo laikotarpio kiekvieno ketvirčio pabaigoje;

ii) turimą pastovų finansavimą atitinkamo informacijos atskleidimo laikotarpio kiekvieno ketvirčio pabaigoje;

iii) reikalaujamą pastovų finansavimą atitinkamo informacijos atskleidimo laikotarpio kiekvieno ketvirčio pabaigoje;

h) savo nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų koeficientus ir jų sudedamąsias dalis, skaitiklį ir vardiklį, apskaičiuotus pagal 92a ir 92b straipsnius ir, kai taikytina, atitinkamai suskirstytus kiekvienos pertvarkytinos grupės lygmeniu.

448 straipsnis

Pozicijų, neįtrauktų į prekybos knygą, palūkanų normos rizikos atskleidimas

1. Nuo … [dveji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] įstaigos atskleidžia šią kiekybinę ir kokybinę informaciją apie riziką, atsirandančią dėl galimų palūkanų normų pokyčių, turinčių įtakos nuosavo kapitalo ekonominei vertei ir ne prekybos veiklos grynosioms pajamoms iš palūkanų, ir nurodytą Direktyvos 2013/36/ES 84 straipsnyje ir 98 straipsnio 5 dalyje:

   a) nuosavo kapitalo ekonominės vertės pokyčius einamuoju ir ankstesniu informacijos atskleidimo laikotarpiu, apskaičiuotus pagal šešis priežiūrinius sukrėtimų scenarijus, nurodytus Direktyvos 2013/36/ES 98 straipsnio 5 dalyje;

   b) grynųjų pajamų iš palūkanų pokyčius einamuoju ir ankstesniu informacijos atskleidimo laikotarpiu, apskaičiuotus pagal du priežiūrinius sukrėtimų scenarijus, nurodytus Direktyvos 2013/36/ES 98 straipsnio 5 dalyje;

   c) pagrindinių modeliavimo ir parametrinių prielaidų (išskyrus nurodytas Direktyvos 2013/36/ES 98 straipsnio 5a dalies b ir c punktuose), taikomų apskaičiuojant nuosavo kapitalo ekonominės vertės ir grynųjų pajamų iš palūkanų pokyčius, kuriuos nurodyti reikalaujama pagal šios dalies a ir b punktus, aprašymą;

d) paaiškinimą, kodėl yra svarbūs rizikos matai, atskleidžiami pagal šios dalies a ir b punktus, taip pat visų reikšmingų šių rizikos matų pakeitimų, atliktų nuo ankstesnės informacijos atskleidimo dienos, paaiškinimą;

e) aprašymą, kaip pagal Direktyvos 2013/36/ES 84 straipsnį kompetentingų institucijų atliekamos peržiūros tikslais įstaigos apibrėžia, vertina, mažina ir kontroliuoja palūkanų normos riziką dėl jų ne prekybos knygos veiklos:

   i) specifinių rizikos matų, kuriuos įstaigos naudoja savo nuosavo kapitalo ekonominės vertės ir grynųjų pajamų iš palūkanų pokyčiams įvertinti, aprašymą;

   ii) įstaigų vidaus vertinimo sistemose taikomų pagrindinių modeliavimo ir parametrinių prielaidų, kurios skirtųsi nuo Direktyvos 2013/36/ES 98 straipsnio 5a dalyje nurodytų bendrų modeliavimo ir parametrinių prielaidų, taikomų apskaičiuojant nuosavo kapitalo ekonominės vertės ir grynųjų pajamų iš palūkanų pokyčius, aprašymą, įskaitant šių skirtumų pagrindimą;

   iii) su palūkanų normomis susijusių sukrėtimų scenarijų, kuriuos įstaigos naudoja palūkanų normos rizikai įvertinti, aprašymą;

iv) apsidraudimo nuo šios palūkanų normos rizikos, įskaitant vidinio apsidraudimo pozicijų, atitinkančių 106 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, poveikio pripažinimą;

v) informaciją, kaip dažnai atliekamas šios palūkanų normos rizikos vertinimas;

f) bendrų šios rizikos valdymo ir mažinimo strategijų aprašymą;

g) vidutinį ir ilgiausią perkainojimo terminą, priskirtą neterminuotiems indėliams.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, šio straipsnio 1 dalies c punkte ir e punkto i–iv papunkčiuose nustatyti reikalavimai netaikomi įstaigoms, taikančioms nurodytą standartizuotą metodiką arba supaprastintą standartizuotą metodiką, nurodytą Direktyvos 2013/36/ES 84 straipsnio 1 dalyje.

449 straipsnis

Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų atskleidimas

Įstaigos, apskaičiuojančios pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 5 skyrių arba nuosavų lėšų reikalavimus pagal 337 arba 338 straipsnį, atskleidžia tokią informaciją (atskirai pateikdamos savo prekybos knygos ir ne prekybos knygos veiklos duomenis):

a) savo pakeitimo vertybiniais popieriais ir pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais veiklos aprašymą, įskaitant su šia veikla susijusius rizikos valdymo ir investavimo tikslus, savo vaidmenį pakeitimo vertybiniais popieriais ir pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais sandoriuose, tai, ar jos naudojasi 242 straipsnio 10 punkte apibrėžtu paprastu, skaidriu bei standartizuotu (PSS) pakeitimu vertybiniais popieriais, ir tai, kokiu mastu įstaigos naudoja pakeitimo vertybiniais popieriais sandorius, kad pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų kredito riziką perleistų trečiosioms šalims, ir, kai taikytina, atskirą savo sintetinio pakeitimo vertybiniais popieriais būdu atliekamo rizikos perleidimo politikos aprašymą;

b) įstaigoms kylančios su pakeitimo vertybiniais popieriais ir pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais veikla susijusios rizikos rūšį pagal atitinkamų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų prioritetą, atskiriant PSS ir ne PSS pozicijas, ir:

   i) pačių įstaigų inicijuotuose sandoriuose išlaikytą riziką;

   ii) su trečiųjų šalių inicijuotais sandoriais susijusią prisiimtą riziką;

c) pagal riziką įvertintų pozicijų sumų apskaičiavimo metodus, kuriuos įstaigos taiko vykdydamos pakeitimo vertybiniais popieriais veiklą, įskaitant pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų rūšis, kurioms taikomas kiekvienas metodas, ir atskiriant PSS ir ne PSS pozicijas;

d) bet kuriai iš toliau nurodytų kategorijų priskiriamų SPPVPS sąrašą, taip pat nurodant pozicijų tų SPPVPS atžvilgiu rūšis, įskaitant išvestinių finansinių priemonių sutartis:

   i) SPPVPS, kurie įsigyja įstaigų inicijuotas pozicijas;

   ii) SPPVPS, kuriuos remia įstaigos;

   iii) SPPVPS ir kiti juridiniai subjektai, kuriems įstaigos teikia su pakeitimu vertybiniais popieriais susijusias paslaugas, pvz., konsultavimo, turto priežiūros ar valdymo paslaugas;

   iv) SPPVPS, įtraukti į įstaigų reguliuojamąją konsolidavimo apimtį;

e) visų juridinių subjektų, kurie, kaip nurodė įstaigos, suteikė paramą pagal trečios dalies II antraštinės dalies 5 skyrių, sąrašą;

f) įstaigų kontroliuojamų juridinių subjektų, investuojančių į įstaigų inicijuotą pakeitimą vertybiniais popieriais arba į įstaigų remiamų SPPVPS išleistas pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, sąrašą;

g) savo pakeitimo vertybiniais popieriais veiklos apskaitos politikos santrauką, prireikus atskiriant pakeitimo vertybiniais popieriais ir pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas;

h) ECAI, naudojamų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, pavadinimus ir pozicijų, kurių atveju naudojamasi kiekviena agentūra, rūšis;

i) kai taikytina, vidaus vertinimo metodo, nustatyto trečios dalies II antraštinės dalies 5 skyriuje, aprašymą, įskaitant vidaus vertinimo proceso struktūrą ir vidaus vertinimo bei atitinkamos ECAI, kurios pavadinimas atskleidžiamas pagal i punktą, išorės reitingų ryšį, vidaus vertinimo proceso kontrolės mechanizmus, įskaitant nepriklausomumo, atskaitomybės apibūdinimą ir vidaus vertinimo proceso peržiūros aprašymą, pozicijų rūšis, kurioms taikomas vidaus vertinimo procesas, ir nepalankius veiksnius, naudojamus nustatant kredito vertės padidinimo lygius;

j) atskirai prekybos knygos ir ne prekybos knygos atvejais – pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų balansinę vertę, įskaitant informaciją apie tai, ar įstaigos perleido reikšmingą kredito riziką pagal 244 ir 245 straipsnius, kurios atžvilgiu įstaigos veikia kaip iniciatorės, rėmėjos arba investuotojos, atskirai tradicinio ir sintetinio pakeitimo vertybiniais popieriais atvejais, taip pat PSS ir ne PSS sandorių atvejais, suskirstant pagal pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų rūšį;

k) ne prekybos knygos veiklos atveju – šią informaciją:

i) bendrą pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų sumą tais atvejais, kai įstaigos veikia kaip iniciatorės arba rėmėjos, ir susijusį pagal riziką įvertintą turtą ir kapitalo reikalavimus pagal reglamentavimo metodus, įskaitant iš nuosavų lėšų atskaitytas pozicijas arba pozicijas, kurios yra įvertintos pagal riziką taikant 1 250 % koeficientą, suskirstytus pagal tradicinio ir sintetinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas ir pagal pakeitimo vertybiniais popieriais ir pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, atskirai PSS ir ne PSS sandorių atvejais, ir toliau suskirstytus į pagrįstą rizikos koeficientų ar kapitalo reikalavimo grupių skaičių ir pagal taikomą kapitalo reikalavimų apskaičiavimo metodą;

ii) bendrą pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų sumą tais atvejais, kai įstaigos veikia kaip investuotojai, ir susijusį pagal riziką įvertintą turtą ir kapitalo reikalavimus pagal reglamentavimo metodus, įskaitant iš nuosavų lėšų atskaitytas pozicijas arba pozicijas, kurios yra įvertintos pagal riziką taikant 1 250 % koeficientą, suskirstytus pagal tradicinio ir sintetinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, pakeitimo vertybiniais popieriais ir pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, taip pat PSS ir ne PSS pozicijas ir toliau suskirstytus į pagrįstą rizikos koeficientų ar kapitalo reikalavimo grupių skaičių ir pagal taikomą kapitalo reikalavimų apskaičiavimo metodą;

l) įstaigos vertybiniais popieriais pakeistų pozicijų atveju – pozicijų esant įsipareigojimų neįvykdymui sumą ir specifinių kredito rizikos koregavimų, kurios padarė įstaiga dabartiniu laikotarpiu, sumą, abi šias sumas suskirstant pagal pozicijų rūšį.

449a straipsnis

Aplinkosaugos, socialinės ir valdymo rizikos (ASV rizikos) atskleidimas

Nuo … [3 metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] didelės įstaigos, išleidusios vertybinius popierius, kuriais leista prekiauti bet kurios valstybės narės reguliuojamoje rinkoje, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 21 punkte, atskleidžia informaciją apie ASV riziką, įskaitant fizinę riziką ir pertvarkos riziką, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 98 straipsnio 8 dalyje nurodytoje ataskaitoje.

Pirmoje pastraipoje nurodyta informacija pirmaisiais metais atskleidžiama kasmet, o vėliau – kas dvejus metus.

450 straipsnis

Atlygio politikos atskleidimas

1. Įstaigos atskleidžia šią informaciją apie tų kategorijų darbuotojams, kurių profesinė veikla turi reikšmingą poveikį įstaigos rizikos pobūdžiui, taikomą atlygio politiką ir praktiką:

   a) informaciją, susijusią su sprendimų priėmimo procesu, taikomu nustatant atlygio politiką, taip pat pagrindinio organo, vykdančio atlygio politikos priežiūrą, finansiniais metais surengtų susirinkimų skaičių, įskaitant, kai taikytina, informaciją apie atlygio komiteto sudėtį ir įgaliojimus, išorės konsultantą, kurio paslaugomis naudotasi nustatant atlygio politiką, ir atitinkamų suinteresuotųjų subjektų vaidmenį;

   b) informaciją apie darbuotojų atlygio ir jų veiklos rezultatų tarpusavio ryšį;

   c) svarbiausius atlygio sistemos struktūros požymius, įskaitant informaciją apie kriterijus, taikomus veiklos rezultatams vertinti, ir rizikos koregavimą, atidėjimo politiką bei skyrimo kriterijus;

   d) fiksuotojo ir kintamojo atlygio santykius, nustatytus pagal Direktyvos 2013/36/ES 94 straipsnio 1 dalies g punktą;

e) informaciją apie veiklos rezultatų vertinimo kriterijus, kuriais grindžiama teisė į akcijas, pasirinkimo sandorius ar kintamąsias atlygio dalis;

f) pagrindinius kintamųjų atlygio dalių sistemos ir bet kokios kitos ne grynaisiais pinigais gaunamos naudos kriterijus ir priežastis;

g) bendrą kiekybinę informaciją apie atlygį, suskirstytą pagal verslo sritis;

h) bendrą kiekybinę informaciją apie atlygį, suskirstytą pagal vyresniosios vadovybės narius ir darbuotojus, kurių profesinė veikla turi reikšmingą poveikį įstaigų rizikos pobūdžiui, nurodant:

   i) finansiniais metais skirto atlygio sumas, išskaidytas į fiksuotąjį atlygį, įskaitant fiksuotųjų atlygio dalių aprašymą, ir kintamąjį atlygį, ir gavėjų skaičių;

   ii) skirto kintamojo atlygio, išskaidyto į pinigus, akcijas, su akcijomis susijusias priemones ir kitas atlygio rūšis, sumas ir formas atskirai pagal iš anksto išmokėtą ir atidėtą dalis;

   iii) ankstesniais pareigų vykdymo laikotarpiais skirto atidėto atlygio sumas, išskaidytas į finansiniais metais numatytą skirti sumą ir vėlesniais metais numatytą skirti sumą;

iv) finansiniais metais numatyto skirti atidėto atlygio, išmokamo finansiniais metais ir mažinamo koreguojant pagal veiklos rezultatus, sumą;

v) finansiniais metais skirto garantuoto kintamojo atlygio sumas ir tų sumų gavėjų skaičių;

vi) ankstesniais laikotarpiais skirtas išeitines išmokas, išmokėtas finansiniais metais;

vii) finansiniais metais skirtų išeitinių išmokų sumas, išskaidytas į iš anksto išmokėtas ir atidėtas sumas, tokių išmokų gavėjų skaičių ir didžiausią vienam asmeniui skirtą sumą;

i) asmenų, kuriems per finansinius metus sumokėta 1 mln. EUR arba daugiau, skaičių, kai atlygis didesnis kaip 1 mln. ir mažesnis nei 5 mln. EUR, suskirstytą 500 000 EUR išmokų intervalais, o jei atlygis yra 5 mln. EUR ir daugiau – suskirstytą 1 mln. EUR išmokų intervalais;

j) atitinkamos valstybės narės arba kompetentingos institucijos prašymu – visą kiekvieno valdymo organo ar vyresniosios vadovybės nario atlygį;

k) informaciją apie tai, ar įstaiga naudojasi Direktyvos 2013/36/ES 94 straipsnio 3 dalyje nustatytą nukrypti leidžiančią nuostatą.

Taikydamos šios dalies pirmos pastraipos k punktą, įstaigos, kurios naudojasi tokia nukrypti leidžiančia nuostata, nurodo, ar jos naudojasi ta nukrypti leidžiančia nuostata remdamosi Direktyvos 2013/36/ES 94 straipsnio 3 dalies a arba b punktu. Jos taip pat nurodo, kuriam iš atlygio principų jos taiko nukrypti leidžiančią (-as) nuostatą (-as), taip pat darbuotojų, kuriems taikoma nukrypti leidžianti (-čios) nuostata (-os), skaičių ir visą jų atlygį, išskaidytą į fiksuotąjį ir kintamąjį atlygį.

2. Didelės įstaigos taip pat viešai skelbia šiame straipsnyje nurodytą kiekybinę informaciją apie jų kolektyvinio valdymo organo narių atlygį, atskirdamos vykdomuosius ir nevykdomuosius narius.

Įstaigos šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų laikosi taip, kaip yra tinkama atsižvelgiant į jų dydį, vidaus struktūrą ir jų veiklos pobūdį, aprėptį ir sudėtingumą, ir nedarydamos poveikio Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (ES) 2016/679*.

451 straipsnis

Sverto koeficiento atskleidimas

1. Įstaigos, laikydamosi septintos dalies, atskleidžia tokią su jų sverto koeficientu, apskaičiuotu pagal 429 straipsnį, ir su pernelyg didelio sverto rizikos valdymu susijusią informaciją:

   a) sverto koeficientą ir informaciją apie tai, kaip įstaiga taiko 499 straipsnio 2 dalį;

   b) 429 straipsnio 4 dalyje nurodyto bendro pozicijų mato suskirstymą ir bendro pozicijų mato suderinimą su atitinkama informacija, atskleista paskelbtose finansinėse ataskaitose;

   c) kai taikytina, pozicijų, apskaičiuotų pagal 429 straipsnio 8 dalį, 429a straipsnio 1 dalį ir pakoreguotą sverto koeficientą, apskaičiuotą pagal 429a straipsnio 7 dalį;

   d) pernelyg didelio sverto rizikos valdymo procesų aprašymą;

   e) veiksnių, turėjusių įtakos sverto koeficientui per tą laikotarpį, su kuriuo siejamas atskleidžiamas sverto koeficientas, aprašymą.

2. 429a straipsnio 2 dalyje apibrėžtos viešosios plėtros kredito įstaigos sverto koeficientą atskleidžia be bendro pozicijų mato koregavimo, nustatyto pagal 429a straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos d punktą.

3. Didelės įstaigos be šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytos informacijos atskleidžia sverto koeficientą ir 429 straipsnio 4 dalyje nurodytą bendro pozicijų mato suskirstymą, grindžiamą vidurkiais, apskaičiuotais pagal 430 straipsnio 7 dalyje nurodytą įgyvendinimo aktą.

451a straipsnis

Likvidumo reikalavimų atskleidimas

1. Įstaigos, kurioms taikoma šešta dalis, pagal šį straipsnį atskleidžia informaciją apie savo padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį, grynąjį pastovaus finansavimo rodiklį ir likvidumo rizikos valdymą.

2. Įstaigos atskleidžia šią informaciją apie savo padengimo likvidžiuoju turtu rodiklį, apskaičiuotą pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą:

   a) savo padengimo likvidžiuoju turtu rodiklio, apskaičiuoto remiantis mėnesio pabaigos stebėjimais apie ankstesnių 12 mėnesių laikotarpį, atitinkamo informacijos atskleidimo laikotarpio kiekvieno ketvirčio vidurkį arba vidurkius, priklausomai nuo to, kas taikoma;

   b) viso likvidžiojo turto, įtraukto į likvidumo atsargą pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą, atitinkamai sumažinus to turto vertę, apskaičiuoto remiantis mėnesio pabaigos stebėjimais apie ankstesnių 12 mėnesių laikotarpį, atitinkamo informacijos atskleidimo laikotarpio kiekvieno ketvirčio vidurkį arba vidurkius, priklausomai nuo to, kas taikoma, ir šios likvidumo atsargos sudėties aprašymą;

c) savo netenkamų pinigų srautų, gaunamų pinigų srautų ir grynųjų netenkamų pinigų srautų, apskaičiuotų pagal 460 straipsnio 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą, remiantis mėnesio pabaigos stebėjimais apie ankstesnių 12 mėnesių laikotarpį, atitinkamo informacijos atskleidimo laikotarpio kiekvieno ketvirčio vidurkius ir jų sudėties aprašymą.

3. Įstaigos atskleidžia šią informaciją apie savo grynąjį pastovaus finansavimo rodiklį, apskaičiuotą pagal šeštos dalies IV antraštinę dalį:

a) savo grynojo pastovaus finansavimo rodiklio, apskaičiuoto pagal šeštos dalies IV antraštinės dalies 2 skyrių, atitinkamo informacijos atskleidimo laikotarpio kiekvieno ketvirčio pabaigos duomenis;

b) turimo pastovaus finansavimo sumos, apskaičiuotos pagal šeštos dalies IV antraštinės dalies 3 skyrių, apžvalgą;

c) būtino pastovaus finansavimo sumos, apskaičiuotos pagal šio reglamento šeštos dalies IV antraštinės dalies 4 skyrių, apžvalgą.

4. Įstaigos atskleidžia procedūras, sistemas, procesus ir strategijas, taikomas siekiant nustatyti, įvertinti, valdyti ir stebėti jų likvidumo riziką pagal Direktyvos 2013/36/ES 86 straipsnį.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

KONKREČIŲ PRIEMONIŲ ARBA METODIKŲ NAUDOJIMO KVALIFIKACINIAI REIKALAVIMAI

452 straipsnis

Informacijos apie IRB metodo taikymą kredito rizikai atskleidimas

Įstaigos, pagal riziką įvertintų pozicijų sumas apskaičiuojančios pagal kredito rizikai taikomą vidaus reitingais pagrįstą (IRB) metodą, atskleidžia šią informaciją:

a) kompetentingos institucijos suteiktą leidimą taikyti metodą arba pereiti prie jo;

b) apie kiekvieną 147 straipsnyje nurodytą pozicijų klasę: kiekvienos pozicijų klasės, kuriai taikomas trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyriuje nustatytas standartizuotas metodas arba trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyriuje nustatytas IRB metodas, bendros pozicijų vertės procentinę dalį, taip pat kiekvienos pozicijų klasės dalį, kuriai taikomas įgyvendinimo planas; įstaigos, gavusios leidimą taikyti savus LGD ir perskaičiavimo koeficientus pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms apskaičiuoti, atskirai atskleidžia kiekvienos pozicijų klasės, kuriai tas leidimas taikomas, bendros pozicijų vertės procentinę dalį;

c) informaciją apie reitingų sistemų kontrolės mechanizmus įvairiais modelių kūrimo, kontrolės ir pokyčių etapais, įskaitant informaciją apie:

   i) rizikos valdymo grupės ir vidaus audito grupės darbuotojų santykį;

ii) reitingų sistemos peržiūrą;

iii) procedūrą, kuria užtikrinama, kad už modelių peržiūrą atsakingos grupės darbuotojai būtų nepriklausomi nuo už modelių kūrimą atsakingos grupės darbuotojų;

iv) procedūrą, kuria užtikrinama už modelių kūrimą ir peržiūrą atsakingų grupių atskaitomybė;

d) rengiant, tvirtinant ir vėliau keičiant kredito rizikos modelius dalyvaujančių grupių darbuotojų vaidmenį;

e) su kredito rizikos modeliais susijusių ataskaitų apimtį ir pagrindinį turinį;

f) vidaus reitingų proceso aprašymą pagal pozicijų klasę, įskaitant pagrindinių modelių, naudojamų kiekvienam portfeliui, skaičių, ir trumpą to paties portfelio modelių pagrindinių skirtumų apibūdinimą, įskaitant:

i) apibrėžtis, metodus ir duomenis įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės (PD) apskaičiavimui ir patikimumo vertinimui, įskaitant informaciją apie tai, kaip apskaičiuojama mažos įsipareigojimų neįvykdymo rizikos portfelių PD, ar taikomos teisės aktais nustatytos žemiausios ribos, taip pat bent per pastaruosius tris laikotarpius nustatytų PD ir faktinių įsipareigojimų neįvykdymo rodiklių skirtumų veiksnius;

ii) kai taikytina, apibrėžtis, metodus ir duomenis nuostolio dėl įsipareigojimų neįvykdymo (LGD) apskaičiavimui ir patikimumo vertinimui, pavyzdžiui, nuosmukio LGD apskaičiavimo metodus, informaciją apie tai, kaip apskaičiuojamas mažos įsipareigojimų neįvykdymo rizikos portfelio LGD, ir laikotarpį nuo įsipareigojimų neįvykdymo atvejo iki pozicijos uždarymo;

iii) kai taikytina, apibrėžtis, metodus ir duomenis kredito perskaičiavimo koeficientų apskaičiavimui ir patikimumo vertinimui, įskaitant prielaidas, kuriomis remiamasi išvedant šiuos kintamuosius;

g) jei taikytina, šią informaciją, susijusią su kiekviena 147 straipsnyje nurodyta pozicijų klase:

i) savo bendrąją balansinę poziciją;

ii) savo nebalansinių pozicijų vertes prieš pritaikant atitinkamą perskaičiavimo koeficientą;

iii) savo poziciją, pritaikius atitinkamą perskaičiavimo koeficientą ir kredito rizikos mažinimą;

iv) visus modelius, parametrus ar įvesties duomenis, kurie yra svarbūs norint suprasti rizikos koeficientus ir su tuo susijusias rizikos pozicijos sumas, kurie atskleidžiami apie pakankamą įsipareigojančiojo asmens rangų skaičių (įskaitant įsipareigojimų neįvykdymo), kad būtų galima prasmingai diferencijuoti kredito riziką;

v) atskirai apie tas pozicijų klases, kurių atžvilgiu įstaigos yra gavusios leidimą taikyti savus LGD ir perskaičiavimo koeficientus pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms apskaičiuoti, ir apie tas pozicijas, kurių atžvilgiu įstaigos nenaudoja tokių įverčių – i–iv punktuose nurodytas vertes, kurioms tas leidimas taikomas;

h) įstaigų apskaičiuotus PD įverčius, palyginti su faktiniu kiekvienos pozicijų klasės įsipareigojimų neįvykdymo rodikliu ilgesniuoju laikotarpiu, atskirai nurodant PD intervalą, išorės reitingo ekvivalentą, svertinį ir aritmetinį PD vidurkį, įsipareigojančiųjų asmenų skaičių praėjusių metų bei nagrinėjamų metų pabaigoje, įsipareigojimų nevykdančių įsipareigojančiųjų asmenų skaičių, įskaitant naujus įsipareigojimų nevykdančius įsipareigojančiuosius asmenis, ir ankstesnį metinį vidutinį įsipareigojimų neįvykdymo rodiklį.

Šio straipsnio b punkto tikslais įstaigos naudoja pozicijų vertę, kaip apibrėžta 166 straipsnyje;

453 straipsnis

Informacijos apie kredito rizikos mažinimo metodų taikymą atskleidimas

Įstaigos, taikančios kredito rizikos mažinimo metodus, atskleidžia šią informaciją:

a) balansinių ir nebalansinių užskaitos sandorių politikos ir procesų pagrindinius elementus, taip pat tai, kokiu mastu įstaigos taiko balansinę užskaitą;

b) reikalavimus atitinkančios užtikrinimo priemonės vertinimo ir valdymo politikos ir procesų pagrindinius elementus;

c) pagrindinių užtikrinimo priemonių, kurias įstaigos taiko kredito rizikai mažinti, rūšių aprašymą;

d) kaip kredito užtikrinimas naudojamų garantijų ir kredito išvestinių finansinių priemonių atveju – garantų ir kredito išvestinių finansinių priemonių sandorių šalių pagrindines rūšis ir jų kreditingumą, naudojamus kapitalo reikalavimų sumažinimo tikslais, išskyrus naudojamus sintetinio pakeitimo vertybiniais popieriais struktūrose;

e) informaciją apie taikomų kredito rizikos mažinimo priemonių rinkos ar kredito rizikos koncentracijas;

f) įstaigų, apskaičiuojančių pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal standartizuotą metodą arba pagal IRB metodą, atveju – visą pozicijos vertę, neužtikrintą jokia reikalavimus atitinkančia kredito užtikrinimo priemone, ir visą pozicijos vertę, po kintamumo koregavimų užtikrintą reikalavimus atitinkančia kredito užtikrinimo priemone; šiame punkte nurodyta informacija atskleidžiama atskirai apie paskolas ir skolos vertybinius popierius, įskaitant pozicijų, su kuriomis susiję įsipareigojimai neįvykdomi, pasiskirstymą;

g) informaciją apie atitinkamą perskaičiavimo koeficientą ir su pozicija susijusį kredito rizikos mažinimą, taip pat apie tai, kaip dažnai taikomi kredito rizikos mažinimo metodai, turintys pakeitimo poveikį ir jo neturintys;

h) įstaigų, apskaičiuojančių pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal standartizuotą metodą, atveju – balansinių ir nebalansinių pozicijų vertes pagal pozicijų klases prieš taikant perskaičiavimo koeficientus bei susijusį kredito rizikos mažinimą ir juos pritaikius;

i) įstaigų, apskaičiuojančių pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal standartizuotą metodą, atveju – pagal riziką įvertintų pozicijų sumą ir pagal riziką įvertintų pozicijų sumos ir pozicijos vertės santykį, pritaikius atitinkamą perskaičiavimo koeficientą ir su pozicija susijusį kredito rizikos mažinimą; šiame punkte nurodyta informacija atskleidžiama atskirai apie kiekvieną pozicijų klasę;

j) įstaigų, apskaičiuojančių pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal IRB metodą, atveju – pagal riziką įvertintų pozicijų sumą prieš pripažįstant kredito išvestinių finansinių priemonių daromą kredito rizikos mažinimo poveikį ir jį pripažinus; įstaigos, gavusios leidimą taikyti savus LGD ir perskaičiavimo koeficientus pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms apskaičiuoti, atskirai atskleidžia šiame punkte nurodytą informaciją apie visas pozicijų klases, kurioms tas leidimas taikomas.

454 straipsnis

Informacijos apie pažangiųjų vertinimo metodų taikymą operacinei rizikai vertinti atskleidimas

Įstaigos, kurios nuosavų lėšų reikalavimus operacinei rizikai padengti apskaičiuoja pagal 321–324 straipsniuose nustatytus pažangiuosius vertinimo metodus, atskleidžia draudimo ir kitų rizikos perleidimo mechanizmų, naudojamų tai rizikai mažinti, aprašymą.

455 straipsnis

Vidaus rinkos rizikos modelių taikymas

Įstaigos, apskaičiuojančios savo kapitalo reikalavimus pagal 363 straipsnį, atskleidžia šią informaciją apie:

a) kiekvienos portfelio sudedamosios dalies:

   i) naudotų modelių charakteristikas;

   ii) kai taikytina, vidaus modelių, naudojamų papildomai įsipareigojimų neįvykdymo rizikai ir pasikeitimo rizikai bei koreliacinei prekybai, atveju taikomas metodikas ir riziką, vertinamą taikant vidaus modelį, įskaitant metodo, kurį įstaiga taiko likvidumo terminams nustatyti, aprašymą, metodikas, taikomas kapitalo vertinimui, kuris atitinka reikalaujamą patikimumo standartą, atlikti, ir metodus, kurie taikomi tvirtinant modelį;

iii) testavimo nepalankiausiomis sąlygomis taikymo portfelio sudedamajai daliai aprašymą;

iv) metodų, naudojamų vidaus modelių bei modeliavimo procesų grįžtamajam patikrinimui ir tikslumo bei nuoseklumo patvirtinimui, aprašymą;

b) kompetentingos institucijos suteikto leidimo aprėptį;

c) aprašymą, kokiu mastu ir kokia metodika užtikrinamas 104 ir 105 straipsniuose išdėstytų reikalavimų laikymasis;

d) didžiausią, mažiausią ir vidutinę vertes:

i) kasdienės vertės pokyčio rizikos per ataskaitinį laikotarpį ir ataskaitinio laikotarpio pabaigoje;

ii) vertės pokyčio rizikos nepalankiausiomis sąlygomis per ataskaitinį laikotarpį ir ataskaitinio laikotarpio pabaigoje;

iii) papildomos įsipareigojimų neįvykdymo rizikos ir pasikeitimo rizikos bei koreliacinės prekybos portfelio specifinės rizikos per ataskaitinį laikotarpį ir ataskaitinio laikotarpio pabaigoje;

e) nuosavų lėšų reikalavimo elementus, kaip nurodyta 364 straipsnyje;

f) kiekvienos portfelio sudedamosios dalies, kuriai taikomi vidaus modeliai, skirti papildomai įsipareigojimų neįvykdymo rizikai ir pasikeitimo rizikai bei koreliacinės prekybos rizikai vertinti, vidutinį svertinį likvidumo terminą;

g) kasdienių dienos pabaigos vertės pokyčio rizikos matų ir portfelio vertės vienos dienos pokyčių iki kitos darbo dienos pabaigos palyginimą kartu su visų svarbių nukrypimų per ataskaitinį laikotarpį analize.

---

* 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).“;

120) 456 straipsnis papildomas šiuo punktu:

„k) aštuntos dalies II ir III antraštinėse dalyse nustatytų informacijos atskleidimo reikalavimų pakeitimų, siekiant atsižvelgti į tarptautinių informacijos atskleidimo standartų raidą ar pakeitimus.“;

121) 457 straipsnio i punktas pakeičiamas taip:

„i) antros dalies ir 430 straipsnio tik dėl apskaitos standartų arba reikalavimų raidos atsižvelgiant į Sąjungos teisės aktus;“;

122) 458 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Kai pagal šio straipsnio 1 dalį paskirta institucija nustato makroprudencinės arba sisteminės rizikos finansų sistemoje intensyvumo pokyčius, kurie gali turėti rimtų neigiamų pasekmių finansų sistemai ir realiajai ekonomikai konkrečioje valstybėje narėje ir kuriems, tos institucijos nuomone, kitų šiame reglamente bei Direktyvoje 2013/36/ES nustatytų makroprudencinių priemonių negalima pritaikyti taip pat veiksmingai kaip įgyvendinant griežtesnes nacionalines priemones, ji apie tai praneša atitinkamai Komisijai ir Europos sisteminės rizikos valdybai (ESRV). ESRV šį pranešimą nedelsdama perduoda Europos Parlamentui, Tarybai ir EBI.

Su pranešimu perduodami toliau nurodyti dokumentai ir jame pateikiami, kai tikslinga, atitinkami kiekybiniai arba kokybiniai įrodymai, susiję su:

a) makroprudencinės arba sisteminės rizikos intensyvumo pokyčiais;

b) priežastimis, kodėl tokie pokyčiai galėtų kelti grėsmę finansiniam stabilumui nacionaliniu lygmeniu arba realiajai ekonomikai;

c) paaiškinimu, kodėl institucija mano, kad šio reglamento 124 ir 164 straipsniuose ir Direktyvos 2013/36/ES 133 ir 136 straipsniuose nustatytos makroprudencinės priemonės būtų mažiau tinkamos ir veiksmingos tai rizikai įveikti nei šios pastraipos d punkte nurodyti nacionalinių priemonių projektai;

d) veiklos leidimą šalyje gavusioms įstaigoms arba šių įstaigų pogrupiams skirtų nacionalinių priemonių, kuriomis švelninami rizikos intensyvumo pokyčiai, projektais dėl:

i) nuosavų lėšų dydžio, kaip nustatyta 92 straipsnyje;

ii) didelėms pozicijoms keliamų reikalavimų, kaip nustatyta 392 straipsnyje ir 395–403 straipsniuose;

iii) šeštoje dalyje nustatytų likvidumo reikalavimų;

iv) gyvenamosios ir komercinės paskirties nekilnojamojo turto sektoriaus kainų burbulams skirtų rizikos koeficientų;

v) aštuntoje dalyje nustatytų viešo atskleidimo reikalavimų;

vi) Direktyvos 2013/36/ES 129 straipsnyje nustatyto kapitalo apsaugos rezervo lygio arba

vii) finansų sektoriaus vidaus pozicijų;

e) paaiškinimu, kodėl pagal 1 dalį paskirta institucija mano, kad tokių priemonių projektai yra tinkami, veiksmingi ir proporcingi siekiant reaguoti į padėtį, ir

f) galimo teigiamo ar neigiamo priemonių projektų poveikio vidaus rinkai įvertinimu remiantis atitinkamos valstybės narės turima informacija.“;

b) 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip:

„4. Remiantis Komisijos pasiūlymu, Tarybai suteikiami įgaliojimai kvalifikuota balsų dauguma priimti įgyvendinimo aktą, kuriuo būtų atmesti 2 dalies d punkte nurodytų nacionalinių priemonių projektai.

ESRV ir EBI per vieną mėnesį nuo 2 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos Tarybai, Komisijai ir atitinkamai valstybei narei pateikia savo nuomones dėl tos dalies a–f punktuose nurodytų dalykų.

Kuo labiau atsižvelgdama į antroje pastraipoje nurodytas nuomones ir jei turima patikimų, tvirtų ir išsamių įrodymų, kad priemonė vidaus rinkai turės neigiamos įtakos, kuria bus nusverta finansinio stabilumo nauda, gauta dėl nustatytos makroprudencinės arba sisteminės rizikos sumažinimo, Komisija gali per vieną mėnesį pateikti Tarybai pasiūlymą dėl įgyvendinimo akto, kuriuo būtų atmesti nacionalinių priemonių projektai.

Jei per tą vieno mėnesio laikotarpį Komisija nepateikia pasiūlymo, atitinkama valstybė narė gali nedelsdama patvirtinti nacionalinių priemonių, kurios būtų taikomos ne ilgesnį nei dvejų metų laikotarpį arba tol, kol bus panaikinta makroprudencinė arba sisteminė rizika, jei ši rizika būtų panaikinta anksčiau, projektus.

Taryba sprendimą dėl Komisijos pasiūlymo priima per vieną mėnesį nuo pasiūlymo gavimo ir nurodo priežastis, dėl kurių nacionalinių priemonių projektai atmetamai arba neatmetami.

Taryba nacionalinių priemonių projektus atmeta tik tuo atveju, jei mano, kad netenkinama viena ar kelios iš šių sąlygų:

a) dėl makroprudencinės arba sisteminės rizikos intensyvumo pokyčių pobūdžio kyla pavojus finansiniam stabilumui nacionaliniu lygmeniu;

b) šiame reglamente ir Direktyvoje 2013/36/ES nustatytos makroprudencinės priemonės yra mažiau tinkamos ar veiksmingos nei nacionalinių priemonių projektai siekiant įveikti nustatytą makroprudencinę arba sisteminę riziką;

c) nacionalinių priemonių projektai neturi neproporcingo neigiamo poveikio visai kitų valstybių narių ar visos Sąjungos finansų sistemai arba jos dalims, sudarydami arba sukurdami kliūtį vidaus rinkos veikimui ir

d) šis klausimas susijęs tik su viena valstybe nare.

Tarybos įvertinime atsižvelgiama į ESRV ir EBI nuomonę ir remiamasi įrodymais, kuriuos remdamasi 2 dalimi pateikia pagal 1 dalį paskirta institucija.

Jei per vieną mėnesį nuo Komisijos pasiūlymo pateikimo Taryba nepriima įgyvendinimo akto, kuriuo atmetami nacionalinių priemonių projektai, atitinkama valstybė narė gali patvirtinti priemones ir jas taikyti ne ilgesnį nei dvejų metų laikotarpį arba tol, kol bus panaikinta makroprudencinė arba sisteminė rizika, jei ši rizika būtų panaikinta anksčiau.

5. Kitos valstybės narės gali pripažinti pagal šį straipsnį patvirtintas priemones ir jas taikyti veiklos leidimą šalyje gavusioms įstaigoms, kurios turi filialus arba pozicijas valstybėje narėje, kuri yra gavusi leidimą taikyti tas priemones.“;

c) 9 ir 10 dalys pakeičiamos taip:

„9. Anksčiau nei baigia galioti pagal 4 dalį išduotas leidimas, atitinkama valstybė narė, pasikonsultavusi su ESRV ir EBI, peržiūri padėtį ir, laikydamasi 4 dalyje nurodytos tvarkos, gali priimti naują sprendimą pratęsti nacionalinių priemonių taikymo laikotarpį kaskart dar dvejiems metams. Pirmą kartą pratęsus šį laikotarpį, Komisija, pasikonsultavusi su ESRV ir EBI, vėliau peržiūri padėtį bent kas dvejus metus.

10. Nepaisant šio straipsnio 3–9 dalyse nustatytos procedūros, valstybėms narėms leidžiama padidinti rizikos koeficientus, iki 25 proc. viršijant nustatytuosius šiame reglamente, šio straipsnio 2 dalies d punkto iv ir vii papunkčiuose nurodytoms pozicijoms ir sugriežtinti 395 straipsnyje numatytą didelių pozicijų ribą iki 15 proc. laikotarpiui iki dvejų metų arba tol, kol nebeliks makroprudencinės ar sisteminės rizikos, jei tai įvyksta anksčiau, su sąlyga, kad laikomasi šio straipsnio 2 dalies sąlygų ir pranešimo reikalavimų.“;

123) 460 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Komisijai pagal 462 straipsnį suteikiami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant deleguotuosius aktus, kuriais būtų konkrečiai apibrėžtas 412 straipsnio 1 dalyje nustatytas bendras reikalavimas. Pagal šią dalį priimtas deleguotasis aktas grindžiamas straipsniais, apie kuriuos turi būti teikiama informacija pagal šeštos dalies II antraštinę dalį ir III priedą, jame nurodoma, kokiomis aplinkybėmis kompetentingos institucijos įstaigoms turi nustatyti konkrečius gaunamų ir netenkamų pinigų srautų lygius, kad būtų nustatyta konkreti rizika, su kuria jos susiduria, ir laikomasi šio straipsnio 2 dalyje nustatytų ribų.

Visų pirma Komisijai suteikiami įgaliojimai papildyti šį reglamentą priimant deleguotuosius aktus, kuriuose nurodomi išsamūs likvidumo reikalavimai 8 straipsnio 3 dalies, 411–416, 419, 422, 425, 428a, 428f, 428g, 428j–428n, 428p, 428r, 428s, 428w, 428ae, 428ag, 428ah, 428ak ir 451a straipsnių taikymo tikslais.“;

b) papildoma šia dalimi:

„3. Komisijai pagal 462 straipsnį suteikiami įgaliojimai iš dalies pakeisti šį reglamentą priimant deleguotąjį aktą, kuriuo iš dalies keičiamas 428f straipsnio 2 dalyje nurodytų produktų ar paslaugų sąrašas, jeigu ji mano, kad su kitais produktais ar paslaugomis tiesiogiai susijęs turtas ir įsipareigojimai tenkina 428f straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.

Komisija pirmoje pastraipoje nurodytą deleguotąjį aktą priima ne vėliau kaip … [penkeri metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].“;

124) įterpiamas šis straipsnis:

„*461a straipsnis*
Alternatyvus standartizuotas rinkos rizikos apskaičiavimo metodas

430b straipsnio 1 dalyje išdėstytų informacijos teikimo reikalavimų tikslais Komisijai pagal 462 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais, atsižvelgiant į tarptautinius reguliavimo standartų pokyčius, iš dalies keičiamas šis reglamentas padarant techninius 325e, 325g–325j, 325p, 325q, 325ae, 325ak, 325am, 325ap–325at, 325av, 325ax straipsnių patikslinimus ir nustatomas 325ai straipsnyje pateiktos 4 lentelės 11 grupės rizikos koeficientas ir trečiųjų valstybių kreditų įstaigų pagal 325ah straipsnį išleistų padengtų obligacijų rizikos koeficientai ir trečiųjų valstybių kreditų įstaigų pagal 325aj straipsnį išleistų padengtų obligacijų koreliacija taikant trečios dalies IV antraštinės dalies 1a skyriuje nustatytą alternatyvų standartizuotą metodą.

Komisija pirmoje pastraipoje nurodytą deleguotąjį aktą priima ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d.“;

125) 462 straipsnis pakeičiamas taip:

„*462 straipsnis*
Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 244 straipsnio 6 dalyje, 245 straipsnio 6 dalyje, 456–460 straipsniuose ir 461a straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2013 m. birželio 28 d.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 244 straipsnio 6 dalyje, 245 straipsnio 6 dalyje, 456–460 ir 461a straipsniuose nurodytus įgaliojimus priimti deleguotuosius aktus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.

5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

6. Pagal 244 straipsnio 6 dalį, 245 straipsnio 6 dalį, 456–460 ir 461a straipsnius priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie tą aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.“;

126) 471 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Nukrypdamos nuo 49 straipsnio 1 dalies, laikotarpiu nuo 2018 m. gruodžio 31 d. iki 2024 m. gruodžio 31 d. įstaigos gali pasirinkti neatskaityti draudimo įmonėse, perdraudimo įmonėse arba draudimo kontroliuojančiosiose bendrovėse turimų kapitalo dalių, jei tenkinamos šios sąlygos:

a) 49 straipsnio 1 dalies a ir e punktuose nustatytos sąlygos;

b) kompetentingoms institucijoms tinka rizikos kontrolės ir finansinės analizės procedūrų, kurias specialiai nustatė įstaiga, siekdama prižiūrėti investicijas į įmonę ar kontroliuojančiąją bendrovę, lygis;

c) įstaigos draudimo įmonėje, perdraudimo įmonėje arba draudimo kontroliuojančiojoje bendrovėje turimos kapitalo dalys neviršija 15 % to draudimo subjekto 2012 m. gruodžio 31 d. ir 2013 m. sausio 1 d.–2024 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu išleistų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių;

d) turimo nuosavo kapitalo suma, kuri nėra atskaitoma, neviršija draudimo įmonėje, perdraudimo įmonėje arba draudimo kontroliuojančiojoje bendrovėje 2012 m. gruodžio 31 d. turimų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių sumos.“;

127) 493 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirmas sakinys pakeičiamas taip:

„Nuostatos dėl didelių pozicijų, nustatytos šio reglamento 387–403 straipsniuose, netaikomos investicinėms įmonėms, kurių pagrindinę veiklą sudaro vien tik investavimo paslaugų teikimas arba veikla, susijusi su finansinėmis priemonėmis, nurodytomis Direktyvos 2014/65/ES I priedo C skirsnio 5, 6, 7, 9, 10 ir 11 punktuose, ir kurioms 2006 m. gruodžio 31 d. nebuvo taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB*.

_____

* 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, 2004 4 30, p. 1).“;

b) 3 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) įstaigos pozicijoms, įskaitant dalyvavimą valdant kapitalą arba kitokias turimas kapitalo dalis, savo patronuojančiajai įmonei, kitoms tos patronuojančiosios įmonės patronuojamosioms įmonėms arba savo pačios patronuojamosioms įmonėms ir kvalifikuotiesiems akcijų paketams, jei konsoliduota priežiūra, vykdoma vadovaujantis šiuo reglamentu, Direktyva 2002/87/EB arba analogiškais trečiojoje valstybėje galiojančiais standartais, kuri taikoma pačiai įstaigai, apima ir šias įmones; pozicijos, kurios netenkina tų kriterijų, nepaisant to, ar joms taikoma šio reglamento 395 straipsnio 1 dalis, vertinamos kaip pozicijos trečiajai šaliai;“;

128) 494 straipsnis pakeičiamas taip:

„*494 straipsnis*

Pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimo

1. Nukrypstant nuo 92a straipsnio, nuo … [šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo diena] iki 2021 m. gruodžio 31 d. įstaigos, nustatytos kaip pertvarkytini subjektai, kurie yra G-SII arba G-SII dalis, visuomet turi atitikti šiuos nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimus:

a) 16 % rizika grindžiamą koeficientą, atitinkantį įstaigos nuosavas lėšas ir tinkamus įsipareigojimus, išreikštus pagal 92 straipsnio 3 ir 4 dalis apskaičiuotos bendros rizikos pozicijos sumos procentiniu dydžiu;

b) 6 % ne rizika grindžiamą koeficientą, atitinkantį įstaigos nuosavas lėšas ir tinkamus įsipareigojimus, išreikštus 429 straipsnio 4 dalyje nurodyto bendro pozicijų mato procentiniu dydžiu.

2. Nukrypstant nuo 72b straipsnio 3 dalies, nuo … [šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo diena] iki 2021 m. gruodžio 31 d. 72b straipsnio 3 dalyje nurodytų tinkamų įsipareigojimų priemonių suma, kuri gali būti įtraukta į tinkamų įsipareigojimų straipsnius, neviršija 2,5 % bendros rizikos pozicijų sumos, apskaičiuotos pagal 92 straipsnio 3 ir 4 dalis.

3. Nukrypstant nuo 72b straipsnio 3 dalies, kol pertvarkymo institucija pirmą kartą įvertina, ar laikomais tos dalies c punkte nustatytos sąlygos, įsipareigojimai priskiriami prie tinkamų įsipareigojimų priemonių iki bendros sumos, kuri iki 2021 m. gruodžio 31 d. neviršija 2,5 %, o po tos dienos – 3,5 % bendros rizikos pozicijos sumos, apskaičiuotos pagal 92 straipsnio 3 ir 4 dalis, jeigu jie tenkina 72b straipsnio 3 dalies a ir b punktuose nustatytas sąlygas.“;

129) įterpiami šie straipsniai:

„*494a straipsnis*

Specialiosios paskirties subjektų išleistų emisijų tęstinumas

1. Nukrypstant nuo 52 straipsnio, kapitalo priemonės, kurias tiesiogiai išleidžia ne įstaiga, iki 2021 m. gruodžio 31 d. priskiriamos prie papildomų 1 lygio priemonių, tik jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

   a) 52 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos, išskyrus sąlygą, pagal kurią reikalaujama, kad priemones būtų tiesiogiai išleidusi įstaiga;

   b) priemonės išleidžiamos per subjektą, kuris konsoliduojamas pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

   c) įstaiga iš karto be apribojimų ir šioje dalyje nustatytas sąlygas atitinkančia forma gali naudotis šiomis gautomis pajamomis.

2. Nukrypstant nuo 63 straipsnio, kapitalo priemonės, kurias tiesiogiai išleidžia ne įstaiga, iki 2021 m. gruodžio 31 d. priskiriamos prie papildomų 2 lygio priemonių, tik jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

   a) 63 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos, išskyrus sąlygą, pagal kurią reikalaujama, kad priemones būtų tiesiogiai išleidusi įstaiga;

b) priemonės išleidžiamos per subjektą, kuris konsoliduojamas pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

c) įstaiga iš karto be apribojimų ir šioje dalyje nustatytas sąlygas atitinkančia forma gali naudotis šiomis gautomis pajamomis.

494b straipsnis

Nuosavų lėšų priemonių ir tinkamų įsipareigojimų priemonių tęstinumas

1. Nukrypstant nuo 51 ir 52 straipsnių, priemonės, išleistos anksčiau nei … [šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo diena], priskiriamos prie papildomų 1 lygio priemonių ne vėliau kaip iki ... [6 metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos], jeigu jos tenkina 51 ir 52 straipsniuose išdėstytas sąlygas, išskyrus 52 straipsnio 1 dalies p, q ir r punktuose nurodytas sąlygas.

2. Nukrypstant nuo 62 ir 63 straipsnių, priemonės, išleistos anksčiau nei … [šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo diena], priskiriamos prie 2 lygio priemonių ne vėliau kaip iki … [6 metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos], jeigu jos tenkina 62 ir 63 straipsniuose išdėstytas sąlygas, išskyrus 63 straipsnio n, o ir p punktuose nurodytas sąlygas.

3. Nukrypstant nuo 72a straipsnio 1 dalies a punkto, įsipareigojimai, išleisti anksčiau nei … [šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo diena], priskiriami prie tinkamų įsipareigojimų straipsnių, jeigu jie tenkina 72b straipsnyje išdėstytas sąlygas, išskyrus 72b straipsnio 2 dalies b punkto ii papunktyje ir f–m punktuose nurodytas sąlygas.“;

130) 497 straipsnis pakeičiamas taip:

„*497 straipsnis*

Nuosavų lėšų reikalavimai pagrindinių sandorio šalių pozicijoms

1. Jeigu trečiosios valstybės pagrindinė sandorio šalis pateikia paraišką ją pripažinti pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 25 straipsnį, įstaigos gali šią pagrindinę sandorio šalį laikyti reikalavimus atitinkančia pagrindine sandorio šalimi nuo tos dienos, kurią ši pateikė EVPRI paraišką ją pripažinti, iki vienos iš toliau nurodytų datų:

   a) jeigu Komisija dėl trečiosios valstybės, kurioje įsteigta pagrindinė sandorio šalis, jau priėmė Reglamento (ES) Nr. 648/2012 25 straipsnio 6 dalyje nurodytą įgyvendinimo aktą ir tas įgyvendinimo aktas įsigaliojo – dveji metai nuo paraiškos pateikimo dienos;

   b) jeigu Komisija dėl trečiosios valstybės, kurioje įsteigta pagrindinė sandorio šalis, dar nepriėmė Reglamento (ES) Nr. 648/2012 25 straipsnio 6 dalyje nurodyto įgyvendinimo akto arba tas įgyvendinimo aktas dar neįsigaliojo – iki ankstesnės iš toliau nurodytų datų:

      i) dveji metai po įgyvendinimo akto įsigaliojimo dienos;

ii) pagrindinių sandorio šalių, kurios pateikė prašymą po ... [šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo diena], atveju – dveji metai nuo prašymo pateikimo dienos;

iii) tų pagrindinių sandorio šalių, kurios pateikė prašymą anksčiau nei … [šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo diena], atveju – … [dveji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

2. Laikydamasi šio straipsnio 1 dalyje nurodytos termino, jeigu toje dalyje nurodyta pagrindinė sandorio šalis neturi įsipareigojimų neįvykdymo fondo ir privalomo susitarimo su savo tarpuskaitos nariais, pagal kurį ji gali panaudoti visą arba dalį pradinės garantinės įmokos, gautos iš jos tarpuskaitos narių, tarsi tai būtų iš anksto finansuojamos įmokos, įstaiga vietoj 308 straipsnio 2 dalyje nurodytos nuosavų lėšų reikalavimo apskaičiavimo formulės taiko šią formulę:

$$K_{CM_i} = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}; 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot IM_i\right\}$$

čia:

K_{CM_i} = nuosavų lėšų reikalavimas;

K_{CCP} = reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies hipotetinis kapitalas, apie kurį reikalavimus atitinkanti pagrindinė sandorio šalis pranešė įstaigai pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 50c straipsnį;

DF_{CCP} = iš anksto finansuojami pagrindinės sandorio šalies finansiniai ištekliai, apie kuriuos pagrindinė sandorio šalis pranešė įstaigai pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 50c straipsnį;

i = indeksas, kuriuo žymimas tarpuskaitos narys;

IM_i = pradinė garantinė įmoka, pagrindinei sandorio šaliai pateikta tarpuskaitos nario i, ir

IM = bendra pradinės garantinės įmokos suma, apie kurią pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 89 straipsnio 5a dalį įstaigai pranešė pagrindinė sandorio šalis.

3. Išimtinėmis aplinkybėmis, jei to reikia ir yra proporcinga siekiant išvengti tarptautinių finansų rinkų sutrikdymo, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais, laikydamasi 464 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, būtų priimtas sprendimas vieną kartą 12 mėnesių pratęsti šio straipsnio 1 dalyje nurodytų pereinamojo laikotarpio priemonių galiojimą.“;

131) 498 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Nuostatos dėl šiame reglamente nurodytų nuosavų lėšų reikalavimų netaikomos investicinėms įmonėms, kurių pagrindinę veiklą sudaro vien tik investavimo paslaugų teikimas arba veikla, susijusi su finansinėmis priemonėmis, nurodytomis Direktyvos 2014/65/ES I priedo C skirsnio 5, 6, 7, 9, 10 ir 11 punktuose, ir kurioms 2006 m. gruodžio 31 d. nebuvo taikoma Direktyva 2004/39/EB.“;

132) 499 straipsnio 3 dalis išbraukiama;

133) 500 ir 501 straipsniai pakeičiami taip:

„*500 straipsnis*

Koregavimas didelio masto perleidimų atveju

1. Nukrypstant nuo 181 straipsnio 1 dalies a punkto, įstaiga gali pakoreguoti savo LGD įverčius, neįvykdytų pozicijų didelio masto perleidimų poveikį iš dalies arba visiškai užskaitydama patirtam LGD, neviršydama skirtumo tarp panašioms nevykdomoms pozicijoms, kurios dar nėra visiškai realizuotos, apskaičiuoto LGD vidurkio ir realizuoto LGD vidurkio, be kita ko, remdamasi nuostoliais, realizuotais dėl didelio masto perleidimų, kai tik patenkinamos visos šios sąlygos:

   a) įstaiga kompetentingai institucijai pranešė apie planą, kuriame numatytas neįvykdytų pozicijų perleidimų mastas, sudėtis ir datos;

   b) neįvykdytų pozicijų perleidimų datos yra vėlesnės nei 2016 m. lapkričio 23 d., bet ne vėlesnės nei ... [treji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos];

   c) nuo pirmos perleidimų dienos pagal a punkte nurodytą planą perleistų neįvykdytų pozicijų bendra suma viršijo 20 % visų pastebėtų įsipareigojimų neįvykdymo atvejų nuo a ir b punktuose nurodytos pirmo perleidimo dienos bendros sumos.

Pirmoje pastraipoje nurodytas koregavimas gali būti atliekamas tik iki … [treji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos], o jo poveikis gali trukti tol, kol atitinkamos pozicijos įtraukiamos į įstaigos savus LGD įverčius.

2. Įstaigos nedelsdamos praneša kompetentingai institucijai, kai įvykdoma 1 dalies c punkte nustatyta sąlyga.

501 straipsnis

Pagal riziką įvertintų MVĮ pozicijų, kurių atžvilgiu nėra įsipareigojimų neįvykdymo atvejų, koregavimas

1. Pagal toliau nurodytą formulę įstaigos koreguoja pagal riziką įvertintų MVĮ pozicijų, kurių atžvilgiu nėra įsipareigojimų neįvykdymo atvejų, sumas (RWEA), apskaičiuojamas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 arba 3 skyrius, priklausomai nuo to, kas taikoma:

$$\mathrm{RWEA} *= \mathrm{RWEA} \cdot \frac{[\min\{\mathrm{E}^*; \mathrm{EUR\ 2\ 500\ 000}\} \cdot 0{,}7619 + \max\{\mathrm{E}^* - \mathrm{EUR\ 2\ 500\ 000}; 0\} \cdot 0{,}85]}{\mathrm{E}^*}$$

čia:

RWEA^* = RWEA, pakoreguotas pritaikius MVĮ rėmimo koeficientą, o

E^* = visa suma, kurią MVĮ ar susijusių MVĮ klientų grupė yra skolingi įstaigai, jos patronuojamosioms įmonėms, jos patronuojančiosioms įmonėms ir kitoms tų patronuojančiųjų įmonių patronuojamosioms įmonėms, įskaitant visas pozicijų vertes, esant įsipareigojimų neįvykdymui, tačiau neįskaitant reikalavimų ar galimų reikalavimų, užtikrintų gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu.

2. Šiame straipsnyje:

a) MVĮ pozicija įtraukiama į mažmenines arba įmonių klases arba į klases, užtikrinamas nekilnojamojo turto hipoteka;

b) MVĮ apibrėžiama pagal Komisijos rekomendaciją 2003/361/EB*. Iš tos rekomendacijos priedo 2 straipsnyje išvardytų kriterijų atsižvelgiama tik į metinę apyvartą;

c) įstaigos imasi pagrįstų veiksmų, kad teisingai nustatytų E* ir gautų pagal b punktą reikalingą informaciją.

---

* 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžties (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).“;

134) įterpiamas šis straipsnis:

„*501a straipsnis*

Nuosavų lėšų reikalavimų, taikomų subjektų, eksploatuojančių arba finansuojančių fizines struktūras ar priemones, sistemas ir tinklus, kuriuos naudojant teikiamos esminės viešosios paslaugos arba remiamas jų teikimas, pozicijų kredito rizikai padengti, koregavimas

1. Pagal III dalies II antraštinę dalį apskaičiuojami nuosavų lėšų reikalavimai, taikomi kredito rizikai padengti, dauginami iš koeficiento 0,75, jeigu pozicija atitinka visus toliau nurodytus kriterijus:

   a) pozicija yra įtraukta į įmonių pozicijų klasę arba į specializuoto skolinimo pozicijų klasę, išskyrus pozicijų vertes, esant įsipareigojimų neįvykdymui;

   b) tai yra subjekto, kuris buvo specialiai sukurtas fizinėms struktūroms ar priemonėms, sistemoms ir tinklams, kuriuos naudojant teikiamos esminės viešosios paslaugos arba remiamas jų teikimas, finansuoti arba eksploatuoti, pozicija;

   c) įsipareigojimo grąžinimo šaltinis yra suma, kurios ne mažiau kaip du trečdalius sudaro pajamos, gautos iš finansuojamo turto, o ne platesnės komercinės veiklos savarankiškos galimybės, arba subsidijos, dotacijos arba finansavimas, kurį teikia vienas ar daugiau 2 dalies b punkto i ir ii papunkčiuose išvardytų subjektų;

d) įsipareigojantysis asmuo gali savo finansinius įsipareigojimus vykdyti net ir labai nepalankiomis sąlygomis, kurios yra svarbios projekto rizikai;

e) įsipareigojančiojo asmens generuojami pinigų srautai yra nuspėjami ir apima visus būsimus paskolos grąžinimo mokėjimus paskolos laikotarpiu;

f) pozicijos refinansavimo rizika yra maža arba tinkamai sumažinta, atsižvelgiant į subsidijas, dotacijas ar finansavimą, kurį teikia vienas ar daugiau 2 dalies b punkto i ir ii papunkčiuose išvardytų subjektų;

g) sutartinėmis priemonėmis skolintojams užtikrinama aukšto lygio apsauga ir jos apima:

   i) kai įsipareigojančiojo asmens pajamos nėra finansuojamos didelio skaičiaus naudotojų mokėjimais, sutartinės priemonės apima nuostatas, kuriomis skolintojai veiksmingai apsaugomi nuo nuostolių, susidarančių dėl to, kad šalis, kuri sutinka pirkti įsipareigojančiojo asmens tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas, nutraukia projektą;

   ii) įsipareigojantysis asmuo turi pakankamai rezervo lėšų, visiškai padengtų grynaisiais pinigais, ar kitų finansinių priemonių, užtikrintų aukšto reitingo garantų, kad padengtų nenumatytų atvejų finansavimo ir apyvartinio kapitalo poreikius visu šios dalies b punkte nurodyto turto gyvavimo laikotarpiu;

iii) skolintojai turi pakankamai teisių kontroliuoti įsipareigojančiojo asmens turtą ir jo gaunamas pajamas;

iv) skolintojai pagal taikytiną teisę leidžiamu mastu kaip užtikrinimą turi teisę į turtą ir sutartis, kurie yra itin svarbūs infrastruktūros veiklai vykdyti, arba turi veikiančių alternatyvių priemonių savo pozicijai užtikrinti;

v) nuosavybės vertybiniai popieriai įkeičiami skolintojams, kad įsipareigojimų neįvykdymo atveju jie galėtų perimti subjekto kontrolę;

vi) galimybė naudoti grynuosius pagrindinės veiklos pinigų srautus po privalomų projekto mokėjimų kitais nei skolinių įsipareigojimų tvarkymo tikslais yra ribota;

vii) sutartyse yra numatyti įsipareigojančiojo asmens galimybių vykdyti veiklą, kuri gali būti žalinga skolintojams, apribojimai, įskaitant tai, kad nauja paskola negali būti suteikta negavus esamų skolintojų sutikimo;

h) įsipareigojimas yra didesnio prioriteto nei visi kiti reikalavimai, išskyrus teisės aktais nustatytus reikalavimus ir išvestinių finansinių priemonių sandorio šalių reikalavimus;

i) kai įsipareigojantysis asmuo vykdo statybos etapą, investuotojas į nuosavybės vertybinius popierius turi atitikti toliau nurodytus kriterijus arba, kai yra daugiau nei vienas investuotojas į nuosavybės vertybinius popierius, šiuos kriterijus turi atitikti visa investuotojų į nuosavybės vertybinius popierius grupė:

   i) investuotojai į nuosavybės vertybinius popierius praeityje sėkmingai prižiūrėjo infrastruktūros projektus, yra finansiškai patikimi ir turi atitinkamos patirties;

   ii) investuotojų į nuosavybės vertybinius popierius įsipareigojimų neįvykdymo rizika yra maža arba įsipareigojančiajam asmeniui kylanti reikšmingų nuostolių dėl jų įsipareigojimų neįvykdymo rizika yra maža;

   iii) investuotojų į nuosavybės vertybinius popierius ir skolintojų interesams derinti įdiegti tinkami mechanizmai;

j) įsipareigojantysis asmuo nustatė tinkamas apsaugos priemones, kuriomis užtikrinama, kad projektas būtų užbaigtas laikantis sutartų specifikacijų, biudžeto ar užbaigimo termino, įskaitant patikimas užbaigimo garantijas arba patyrusio statytojo dalyvavimą ir atitinkamas sutartines nuostatas dėl nuostolių atlyginimo;

k) kai operacinė rizika yra reikšminga, ji yra tinkamai valdoma;

l) įsipareigojantysis asmuo naudoja išbandytą technologiją ir dizainą;

m) gauti visi reikalingi leidimai ir įgaliojimai;

n) įsipareigojantysis asmuo išvestines finansines priemones naudoja tik rizikos mažinimo tikslais;

o) įsipareigojantysis asmuo atliko įvertinimą, ar finansuojamu turtu prisidedama siekiant šių aplinkos apsaugos tikslų:

i) klimato kaitos švelninimo;

ii) prisitaikymo prie klimato kaitos;

iii) tausaus vandens ir jūrų išteklių naudojimo ir jų apsaugos;

iv) perėjimo prie žiedinės ekonomikos, atliekų prevencijos ir antrinio perdirbimo;

v) taršos prevencijos ir kontrolės;

vi) sveikų ekosistemų apsaugos.

2. 1 dalies e punkto tikslais generuojami pinigų srautai nelaikomi nuspėjamais, nebent didelė pajamų dalis tenkina šias sąlygas:

a) tenkinamas vienas iš šių kriterijų:

i) pajamos yra pagrįstos prieinamumo principu;

ii) pajamoms taikomas grąžos normos reguliavimas;

iii) pajamos priklauso nuo „imk arba mokėk“ sutarties;

iv) produkcijos arba naudojimo lygis ir kainos lygis atskirai tenkina vieną iš šių kriterijų:

– jis yra reguliuojamas,

– jis yra nustatytas sutartimi,

– jis yra pakankamai nuspėjamas dėl mažos paklausos rizikos;

b) kai įsipareigojančiojo asmens pajamos nėra finansuojamos didelio skaičiaus naudotojų mokėjimais, šalis, kuri sutinka pirkti įsipareigojančiojo asmens tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas, yra viena iš šių šalių:

i) centrinis bankas, centrinė valdžia, regioninė valdžia arba vietos valdžios institucija su sąlyga, kad joms nustatytas 0 % rizikos koeficientas pagal 114 ir 115 straipsnius arba joms nustatytas ECAI reitingas, kuris atitinka bent 3 kredito kokybės žingsnį;

ii) valstybės sektoriaus subjektas su sąlyga, kad jam nustatytas 20 % arba mažesnis rizikos koeficientas pagal 116 straipsnį arba jam nustatytas ECAI reitingas, kuris atitinka bent 3 kredito kokybės žingsnį;

iii) daugiašalis plėtros bankas, nurodytas 117 straipsnio 2 dalyje;

iv) tarptautinė organizacija, nurodyta 118 straipsnyje;

v) įmonė, turinti ECAI reitingą, kuris atitinka bent 3 kredito kokybės žingsnį;

vi) subjektas, kuris gali būti pakeičiamas be didelių pajamų lygio ir laiko pasikeitimų.

3. Įstaigos kompetentingoms institucijoms kas šešis mėnesius praneša bendrą infrastruktūros projektų subjektų pozicijų, apskaičiuotų pagal šio straipsnio 1 dalį, sumą.

4. Komisija ne vėliau kaip … [treji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] parengia ataskaitą dėl nuosavų lėšų reikalavimų, nustatytų šiame reglamente, poveikio skolinimui infrastruktūros projektų subjektams, ir tą ataskaitą bei, jei tikslinga, pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. 4 dalies tikslais EBI pateikia Komisijai ataskaitą, kuri apima:

a) skolinimo infrastruktūros projektams įgyvendinti ir projektų finansavimo tendencijų ir sąlygų rinkose raidos 4 dalyje nurodytu laikotarpiu analizę;

b) 1 dalies b punkte nurodytų subjektų faktinio rizikingumo per visą ekonomikos ciklą analizę;

c) šiame reglamente nustatytų nuosavų lėšų reikalavimų ir šios dalies a bei b punktuose nurodytų analizių rezultatų nuoseklumą.

501b straipsnis

Nuo informacijos teikimo reikalavimų nukrypti leidžianti nuostata

Nukrypstant nuo 430 straipsnio, laikotarpiu nuo šio reglamento atitinkamų nuostatų taikymo pradžios dienos iki pirmo informacijos pateikimo dienos, nustatytos tame straipsnyje nurodytuose techniniuose įgyvendinimo standartuose, kompetentinga institucija gali netaikyti reikalavimo teikti informaciją tokiu formatu, kuris nurodytas šablonuose, pateiktuose 430 straipsnio 7 dalyje nurodytame įgyvendinimo akte, jeigu tie šablonai nebuvo atnaujinti, kad atitiktų šio reglamento nuostatas.“;

135) dešimtoje dalyje po II antraštinės dalies įterpiamas šis straipsnis: Ataskaitos ir peržiūros

„*501c straipsnis*

Prudencinės tvarkos taikymas pozicijoms, susijusioms su aplinkos ir (arba) socialiniais tikslais

EBI, pasikonsultavusi su ESRV, remdamasi turimais duomenimis ir Komisijos aukšto lygio ekspertų grupės tvarių finansų klausimais išvadomis įvertina, ar būtų pagrįsta pozicijoms, susijusioms su turtu arba veikla, kurie iš esmės susiję su aplinkos ir (arba) socialiniais tikslais, taikyti specialią prudencinę tvarką. Visų pirma EBI vertina:

a) metodikas, skirtas pozicijų, susijusių su turtu arba veikla, kurie iš esmės susiję su aplinkos ir (arba) socialiniais tikslais, faktiniam rizikingumui, palyginti su kitų pozicijų rizikingumu, įvertinti;

b) parengtus tinkamus kriterijus, skirtus fizinei ir pertvarkos rizikai, įskaitant riziką, susijusią su turto nuvertėjimu dėl reglamentavimo pokyčių, įvertinti;

c) galimą specialios prudencinės tvarkos, taikomos pozicijoms, susijusioms su turtu ir veikla, kurie iš esmės susiję su aplinkos ir (arba) socialiniais tikslais, poveikį finansiniam stabilumui ir bankų skolinimui Sąjungoje.

EBI savo išvadų ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai pateikia ne vėliau kaip … [šešeri metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

Remdamasi ta ataskaita Komisija, jei tikslinga, Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

136) įterpiamas šis straipsnis:

„*504a straipsnis*
Turimos tinkamų įsipareigojimų priemonės

Ne vėliau kaip … [treji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] EBI pateikia Komisijai ataskaitą dėl turimų tinkamų įsipareigojimų priemonių sumų ir pasiskirstymo įstaigose, kurios nustatytos kaip G-SII arba O-SII, ir dėl galimų pertvarkymo kliūčių bei neigiamo poveikio plitimo rizikos, susijusios su šiomis turimomis priemonėmis.

Remdamasi EBI ataskaita Komisija ne vėliau kaip … [ketveri metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą dėl tinkamos tokioms turimoms priemonėms taikomos tvarkos ir, jei tikslinga, pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

137) 507 straipsnis pakeičiamas taip:

„*507 straipsnis*

Didelės pozicijos

1. EBI stebi, kaip taikomos 390 straipsnio 6 dalies b punkte, 400 straipsnio 1 dalies f–m punktuose ir 400 straipsnio 2 dalies a, c–g, i, j, ir k punktuose nustatytos išimtys, ir ne vėliau kaip … [dveji metai po iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisijai pateikia ataskaitą, kurioje įvertinamas kiekybinis poveikis, kuris būtų padarytas tas išimtis pašalinus arba nustačius jų taikymo apribojimus. Visų pirma kiekvienos tuose straipsniuose nustatytos išimties atžvilgiu ataskaitoje įvertinama:

   a) didelių pozicijų, kurioms taikoma išimtis, skaičius kiekvienoje valstybėje narėje;

   b) įstaigų, kurios pasinaudoja išimtimi, skaičius kiekvienoje valstybėje narėje;

   c) bendra pozicijų, kurioms taikoma išimtis, suma kiekvienoje valstybėje narėje.

2. Ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 31 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą dėl 390 straipsnio 4 dalyje ir 401 straipsnio 2 dalyje nustatytų nukrypti leidžiančių nuostatų, susijusių su vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių pozicijų vertės apskaičiavimo metodais, taikymo, visų pirma dėl būtinybės atsižvelgti į tarptautinių standartų, pagal kuriuos nustatomi tokio apskaičiavimo metodai, pakeitimus.“;

138) 510 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„4. EBI stebi būtino pastovaus finansavimo sumą, kuria padengiama finansavimo rizika, susijusi su II priede išvardytomis išvestinių finansinių priemonių sutartimis ir kredito išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, grynojo pastovaus finansavimo rodiklio taikymo vienų metų laikotarpiu, visų pirma tų išvestinių finansinių priemonių sutarčių būsima finansavimo rizika, nurodyta 428s straipsnio 2 dalyje ir 428at straipsnio 2 dalyje, ir ne vėliau kaip … [penkeri metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisijai pateikia ataskaitą dėl galimybės nustatyti didesnį būtino pastovaus finansavimo koeficientą arba labiau rizikai jautrų matą. Šioje ataskaitoje įvertinami bent šie aspektai:

a) galimybė atskirti išvestinių finansinių priemonių sutartis su garantine įmoka ir be garantinės įmokos;

b) galimybė pašalinti, padidinti arba pakeisti 428s straipsnio 2 dalyje ir 428at straipsnio 2 dalyje nustatytą reikalavimą;

c) galimybė platesniu mastu pakeisti išvestinių finansinių priemonių sutarčių vertinimą apskaičiuojant grynąjį pastovaus finansavimo rodiklį, kaip nustatyta 428d straipsnyje, 428k straipsnio 4 dalyje ir 428s straipsnio 2 dalyje, 428ag straipsnio a ir b punktuose, 428ah straipsnio 2 dalyje, 428al straipsnio 4 dalyje, 428at straipsnio 2 dalyje, 428ay straipsnio a ir b punktuose ir 428az straipsnio 2 dalyje, kad būtų galima geriau atsižvelgti į finansavimo riziką, susijusią su šiais sandoriais grynojo pastovaus finansavimo rodiklio taikymo vienų metų laikotarpiu;

d) siūlomų pakeitimų poveikis įstaigų išvestinių finansinių priemonių sutartims reikalingai pastovaus finansavimo sumai.

5. Jei tarptautiniai standartai turi poveikio išvestinių vertybinių popierių sandorių, nurodytų II priede, ir kredito išvestinių finansinių priemonių vertinimui apskaičiuojant grynąjį pastovaus finansavimo rodiklį, Komisija, jei tikslinga ir atsižvelgdama į 4 dalyje nurodytą ataskaitą, šiuos tarptautinių standartų pakeitimus ir Sąjungos bankų sektoriaus įvairovę, Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiamos nuostatos dėl išvestinių finansinių priemonių sutarčių, nurodytų II priede, ir kredito išvestinių finansinių priemonių vertinimo apskaičiuojant grynąjį pastovaus finansavimo rodiklį, kaip nustatyta šeštos dalies IV antraštinėje dalyje, kad būtų geriau atsižvelgta į finansavimo riziką, susijusią su šiais sandoriais.

6. EBI stebi pastovaus finansavimo sumą, reikalingą finansavimo rizikai, susijusiai su vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoriais, įskaitant per šiuos sandorius gautą arba suteiktą turtą, ir su neužtikrintaisiais sandoriais su finansiniais klientais, kurių likęs terminas yra trumpesnis nei šeši mėnesiai, padengti ir ne vėliau kaip … [ketveri metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisijai pateikia ataskaitą dėl šios tvarkos tinkamumo. Toje ataskaitoje įvertinami bent šie aspektai:

   a) galimybė taikyti didesnius arba mažesnius pastovaus finansavimo koeficientus vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoriams su finansiniais klientais ir neužtikrintiesiems sandoriams su finansiniais klientais, kurių likęs terminas yra trumpesnis nei šeši mėnesiai, kad būtų geriau atsižvelgiama į jų finansavimo riziką grynojo pastovaus finansavimo rodiklio taikymo vienų metų laikotarpiu ir į galimą neigiamo poveikio plitimo tarp finansinių klientų poveikį;

b) galimybė taikyti 428r straipsnio 1 dalies g punkte nustatytą tvarką vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoriams, užtikrintiems kitų rūšių turtu;

c) galimybė nebalansiniams straipsniams taikyti pastovaus finansavimo koeficientus, kurie vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoriams taikomi kaip alternatyva 428p straipsnio 5 dalyje nustatytai tvarkai;

d) finansinių klientų pateiktų įsipareigojimų, kurių likęs terminas yra trumpesnis nei šeši mėnesiai ir kuriems pagal 428k straipsnio 3 dalies c punktą taikomas 0 % turimo pastovaus finansavimo koeficientas, ir turto, atsiradusio dėl sandorių su finansiniais klientais, kurių likęs terminas yra trumpesnis nei šeši mėnesiai ir kuriems pagal 428r straipsnio 1 dalies g punktą, 428s straipsnio 1 dalies c punktą ir 428v straipsnio b punktą taikomas 0 %, 5 % arba 10 % būtino pastovaus finansavimo koeficientas, nevienodos vertinimo tvarkos tinkamumas;

e) didesnių arba mažesnių būtino pastovaus finansavimo koeficientų nustatymo vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoriams su finansiniais klientais, visų pirma tiems, kurių likęs terminas yra trumpesnis nei šeši mėnesiai, poveikis turto, gauto per šiuos sandorius kaip užtikrinimo priemonė, ypač vyriausybės ir bendrovių obligacijų, rinkos likvidumui;

f) siūlomų pakeitimų poveikis pastovaus finansavimo sumai, kurios reikia tų įstaigų sandoriams, visų pirma vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoriams su finansiniais klientais, kurių likęs terminas yra trumpesnis nei šeši mėnesiai ir per kuriuos kaip užtikrinimo priemonė gaunamos vyriausybės obligacijos.

7. Ne vėliau kaip … [penkeri metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija, kai tikslinga, atsižvelgdama į 6 dalyje nurodytą ataskaitą, tarptautinius standartus ir Sąjungos bankų sektoriaus įvairovę, Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiamos nuostatos dėl vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių, įskaitant per šiuos sandorius gautą arba suteiktą turtą, vertinimo ir neužtikrintųjų sandorių su finansiniais klientais, kurių likęs terminas yra trumpesnis nei šeši mėnesiai, vertinimo apskaičiuojant grynąjį pastovaus finansavimo rodiklį, kaip nustatyta šeštos dalies IV antraštinėje dalyje, jeigu, jos nuomone, tai yra tikslinga, atsižvelgiant į esamos vertinimo tvarkos poveikį įstaigų grynajam pastovaus finansavimo rodikliui ir siekiant geriau atsižvelgti į finansavimo riziką, susijusią su tais sandoriais.

8. Ne vėliau kaip … [šešeri metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] būtino pastovaus finansavimo koeficientai, taikomi sandoriams, nurodytiems 428r straipsnio 1 dalies g punkte, 428s straipsnio 1 dalies c punkte ir 428v straipsnio b punkte, atitinkamai didinami nuo 0 % iki 10 %, nuo 5 % iki 15 % ir nuo 10 % iki 15 % pagal šio straipsnio 7 dalį, išskyrus atvejus, kai remiantis Komisijos pasiūlymu teisėkūros procedūra priimtame akte nurodoma kitaip.

9. EBI stebi pastovaus finansavimo sumą, būtiną finansavimo rizikai, susijusiai su įstaigų turimais vertybiniais popieriais, padengti, siekiant apdrausti išvestinių finansinių priemonių sutartis. EBI pateikia ataskaitą dėl tvarkos tinkamumo ne vėliau kaip … [ketveri metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos]. Toje ataskaitoje įvertinami bent šie aspektai:

   a) galimas tvarkos taikymo poveikis investuotojų pajėgumams įgyti turto pozicijas ir tvarkos taikymo poveikis kredito pasiūlai kapitalo rinkų sąjungoje;

   b) galimybė taikyti pakoreguotus pastovaus finansavimo reikalavimus vertybiniams popieriams, kurie yra laikomi išvestinėms finansinėms priemonėms, kurios yra visiškai arba iš dalies finansuojamos pradine garantine įmoka, apdrausti;

   c) galimybė taikyti pakoreguotus pastovaus finansavimo reikalavimus vertybiniams popieriams, kurie yra laikomi išvestinėms finansinėms priemonėms, kurios nėra finansuojamos pradine garantine įmoka, apdrausti.

10. Ne vėliau kaip … [ketveri metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] arba praėjus vieniems metams po susitarimo dėl BBPK parengtų tarptautinių standartų, priklausomai nuo to, kuri iš šių dienų yra ankstesnė, Komisija, kai tikslinga, atsižvelgdama į 9 dalyje nurodytą ataskaitą, BBPK parengtus tarptautinius standartus, Sąjungos bankų sektoriaus įvairovę ir į kapitalo rinkų sąjungos tikslus, Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiamos nuostatos dėl įstaigų turimų vertybinių popierių, skirtų išvestinių finansinių priemonių sutartims apdrausti, vertinimo apskaičiuojant grynąjį pastovaus finansavimo rodiklį, kaip nustatyta šeštos dalies IV antraštinėje dalyje, jeigu, jos nuomone, tai yra tikslinga, atsižvelgiant į esamos tvarkos taikymo poveikį įstaigų grynajam pastovaus finansavimo rodikliui ir siekiant geriau atsižvelgti į finansavimo riziką, susijusią su tais sandoriais.

11. EBI įvertina, ar būtų pagrįsta mažinti būtiną pastovaus finansavimo koeficientą turtui, naudojamam tauriųjų metalų, pavyzdžiui, aukso, sidabro, platinos ir paladžio tarpuskaitos ir atsiskaitymo paslaugoms teikti, arba turtui, naudojamam tauriųjų metalų, pavyzdžiui, aukso, sidabro, platinos ir paladžio, finansavimo sandoriams užtikrinti 180 dienų arba trumpesniu laikotarpiu. EBI ataskaitą Komisijai pateikia ne vėliau kaip … [24 mėnesiai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].“;

139) 511 straipsnis pakeičiamas taip:

„*511 straipsnis*

Svertas

1. Komisija ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d. pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl to, ar:

   a) tinkama nustatyti sverto koeficiento priedą O-SII ir

   b) tinkama 429 straipsnio 4 dalyje nurodyto bendro pozicijų mato apibrėžtis ir apskaičiavimas, įskaitant centrinio banko rezervų vertinimą.

2. 1 dalyje nurodytos ataskaitos tikslais Komisija atsižvelgia į tarptautinius pokyčius ir tarptautiniu mastu sutartus standartus. Kai tikslinga, prie tos ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

140) 513 straipsnis pakeičiamas taip:

„*513 straipsnis*

Makroprudencinės taisyklės

1. Komisija, pasikonsultavusi su ESRV ir EBI, ne vėliau kaip 2022 m. birželio 30 d., o vėliau kas penkerius metus peržiūri, ar šiame reglamente ir Direktyvoje 2013/36/ES nustatytų makroprudencinių taisyklių pakanka sisteminei rizikai sektoriuose, regionuose ir valstybėse narėse mažinti, be kita ko, įvertindama:

   a) ar dabartinės šiame reglamente ir Direktyvoje 2013/36/ES nustatytos makroprudencinės priemonės yra veiksmingos, rezultatyvios ir skaidrios;

   b) ar šiame reglamente ir Direktyvoje 2013/36/ES nustatytų panašiai rizikai skirtų įvairių makroprudencinių priemonių apimtis ir galimas dubliavimosi mastas yra tinkami, ir, jei tikslinga, pasiūlo naujas makroprudencines taisykles;

   c) kokia yra tarptautiniu mastu sutartų standartų, taikomų sisteminės svarbos įstaigoms, ir šio reglamento bei Direktyvos 2013/36/ES nuostatų sąveika, ir, jei tikslinga, pasiūlo naujas taisykles, atsižvelgdama į tuos tarptautiniu mastu sutartus standartus;

d) ar šiame reglamente ir Direktyvoje 2013/36/ES numatytas makroprudencines priemones reikėtų papildyti kitų rūšių priemonėmis, pavyzdžiui, į skolininką orientuotomis priemonėmis, siekiant papildyti kapitalu grindžiamas priemones ir sudaryti sąlygas suderintam priemonių naudojimui vidaus rinkoje; taip pat, įvertindama, ar suderintos tų priemonių apibrėžtys ir atitinkamų Sąjungos lygmens duomenų teikimas yra būtina prielaida šioms priemonėms nustatyti;

e) ar sverto rezervo reikalavimą, kaip nurodyta 92 straipsnio 1a dalyje, reikėtų taikyti ir kitoms nei G-SII sisteminės svarbos įstaigoms, ar jo kalibravimas turėtų skirtis nuo G-SII skirto kalibravimo, ir ar jo kalibravimas turėtų priklausyti nuo įstaigos sisteminės svarbos lygmens;

f) ar dabartinis makroprudencinių priemonių abipusiškumo principo taikymas savanoriškai turėtų tapti privalomu, ir ar dabartinė abipusiškumo principo taikymo savanoriškai ESRV sistema yra tam tinkamas pagrindas;

g) kaip atitinkamos Sąjungos ir nacionalinės makrolygio rizikos ribojimo institucijos gali būti įgaliotos nustatyti priemones, kuriomis būtų mažinama nauja sisteminė rizika, kylanti dėl kredito įstaigų ne bankų sektoriaus pozicijų, visų pirma iš išvestinių finansinių priemonių ir vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių rinkų, turto valdymo sektoriaus ir draudimo sektoriaus.

2. Komisija, pasikonsultavusi su ESRV ir EBI, ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 31 d., o vėliau kas penkerius metus, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai 1 dalyje nurodyto vertinimo ataskaitą ir, kai tikslinga, Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo teisės akto.“;

141) 514 straipsnis pakeičiamas taip:

„*514 straipsnis*
Išvestinių finansinių priemonių sandorių pozicijų vertės apskaičiavimo metodas

1. EBI ne vėliau kaip … [ketveri metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] pateikia Komisijai ataskaitą dėl trečios dalies II antraštinės dalies 6 skyriaus 3, 4 ir 5 skirsniuose nustatytų metodų, taikomų išvestinių finansinių priemonių sandorių pozicijų vertei apskaičiuoti, poveikio ir santykinio kalibravimo.

2. Remdamasi EBI ataskaita, Komisija, kai tikslinga, pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo iš dalies keičiami trečios dalies II antraštinės dalies 6 skyriaus 3, 4 ir 5 skirsniuose nustatyti metodai.“;

142) įterpiamas šis straipsnis:

„*518a straipsnis*

Priešpriešinių įsipareigojimų neįvykdymo nuostatų peržiūra

Ne vėliau kaip … [treji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos] Komisija peržiūri ir įvertina, ar tikslinga reikalauti, kad tinkamiems įsipareigojimams būtų taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, nepradedant taikyti kitose sutartyse nustatytų priešpriešinių įsipareigojimų neįvykdymo nuostatų, siekiant kuo labiau sustiprinti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės veiksmingumą ir įvertinti, ar priešpriešinių įsipareigojimų neįvykdymo nuostata, susijusi su tinkamais įsipareigojimais, neturėtų būti įtraukta į kitus įsipareigojimus reglamentuojančias sąlygas ar sutartis. Kai tikslinga, prie peržiūros ir įvertinimo dokumento pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.“;

143) įterpiamas šis straipsnis:

„*519a straipsnis*

Nuosavų lėšų reikalavimai rinkos rizikai padengti

1. Ne vėliau kaip 2019 m. rugsėjo 30 d. EBI pateikia ataskaitą dėl tarptautinių standartų poveikio Sąjungoje esančioms įstaigoms apskaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimus rinkos rizikai padengti.

2. Ne vėliau kaip 2020 m. birželio 30 d. Komisija, atsižvelgdama į 1 dalyje nurodytos ataskaitos rezultatus, tarptautinius standartus ir trečios dalies IV antraštinės dalies 1a ir 1b skyriuose išdėstytus metodus, Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, kai tikslinga, kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl to, kaip įgyvendinti tarptautinius standartus dėl tinkamų nuosavų lėšų reikalavimų rinkos rizikai padengti.“;

144) dešimtoje dalyje įterpiama ši antraštinė dalis:

„IIa antraštinė dalis
Taisyklių įgyvendinimas

519c straipsnis
Reikalavimų laikymosi užtikrinimo priemonė

1. EBI parengia elektroninę priemonę, kurią taikant įstaigoms būtų lengviau laikytis šio reglamento ir Direktyvos 2013/36/ES, taip pat techninių reguliavimo standartų, techninių įgyvendinimo standartų, gairių ir šablonų, priimtų šiam reglamentui ir tai direktyvai įgyvendinti.

2. 1 dalyje nurodyta priemonė kiekvienai įstaigai suteikia galimybę bent:

   a) greitai nustatyti atitinkamas nuostatas, kurių įstaiga turi laikytis, atsižvelgiant į jos dydį ir verslo modelį;

   b) stebėti teisės aktų ir susijusių įgyvendinimo nuostatų, gairių ir šablonų pakeitimus.“;

145) II priedas iš dalies keičiamas, kaip nurodyta šio reglamento priede.

2 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 648/2012 daliniai pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 iš dalies keičiamas taip:

1) 50a straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Hipotetinį kapitalą pagrindinė sandorio šalis apskaičiuoja taip:

$$K_{CCP} = \sum_{i} EAD_i \cdot RW \cdot \text{kapitalo pakankamumo koeficientas}$$

čia:

K_{CCP} = hipotetinis kapitalas;

i = indeksas, kuriuo žymimas tarpuskaitos narys;

EAD_i = pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nario i pozicijos suma, įskaitant tarpuskaitos nario nuosavus sandorius su pagrindine sandorio šalimi, tarpuskaitos nario garantuotus klientų sandorius ir visas pagrindinės sandorio šalies turimos užtikrinimo priemonės vertes, įskaitant tarpuskaitos nario iš anksto finansuojamas įmokas į įsipareigojimų neįvykdymo fondą šiems sandoriams padengti; šios vertės atitinka vertinimą, atliktą reguliavimo ataskaitų rengimo dienos pabaigoje iki tos įkaito vertės ribos, kol galutinė tos dienos įkaito vertės riba bus pakeista;

RW = 20 % rizikos koeficientas, o

kapitalo pakankamumo koeficientas = 8 %.“;

2) 50b straipsnis pakeičiamas taip:

„*50b straipsnis*

Bendros KCCP apskaičiavimo taisyklės

Apskaičiuojant 50a straipsnio 2 dalyje nurodytą K_{CCP}, taikomos šios nuostatos:

a) pagrindinės sandorio šalys savo tarpuskaitos narių pozicijų vertę apskaičiuoja taip:

i) pozicijų, susidarančių dėl Reglamento (ES) Nr. 575/2013 301 straipsnio 1 dalies a ir c punktuose išvardytų sutarčių ir sandorių, vertę pagrindinės sandorio šalys apskaičiuoja pagal to reglamento trečios dalies II antraštinės dalies 6 skyriaus 3 skirsnyje nustatytą metodą, taikydamos 10 darbo dienų garantinės įmokos rizikos laikotarpį;

ii) pozicijų, susidarančių dėl Reglamento (ES) Nr. 575/2013 301 straipsnio 1 dalies b punkte išvardytų sutarčių ir sandorių, vertę (EADi) pagrindinės sandorio šalys apskaičiuoja pagal šią formulę:

$$\mathrm{EAD_i} = \max\{\mathrm{EBRM_i} - \mathrm{IM_i} - \mathrm{DF_i}; 0\}$$

čia:

EAD_i = pozicijų vertė;

i = indeksas, kuriuo žymimas tarpuskaitos narys;

$EBRM_i$ = pozicijos vertė prieš sumažinant riziką, lygi pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nario *i* pozicijos vertei, atsiradusiai pagal visas sutartis ir sandorius su tuo tarpuskaitos nariu, apskaičiuojama neatsižvelgiant į to tarpuskaitos nario suteiktą užtikrinimo priemonę;

IM_i = pradinė garantinė įmoka, pagrindinei sandorio šaliai pateikta tarpuskaitos nario i;

DF_i = tarpuskaitos nario i iš anksto finansuojama įmoka į įsipareigojimų neįvykdymo fondą.

Visos vertės šioje formulėje turi atitikti vertinimą, atliktą dienos pabaigoje iki tos įkaito vertės ribos, kol galutinė tos dienos įkaito vertės riba bus pakeista;

iii) Reglamento (ES) Nr. 575/2013 301 straipsnio 1 dalies antros pastraipos paskutiniame sakinyje nurodytais atvejais pagrindinės sandorio šalys tos pastraipos pirmame sakinyje nurodytų sandorių vertę apskaičiuoja pagal šio straipsnio a punkto ii papunktyje pateiktą formulę ir $EBRM_i$ nustato pagal to reglamento trečios dalies V antraštinę dalį.

b) įstaigų, kurioms taikomas Reglamentas (ES) Nr. 575/2013, užskaitos grupės yra tokios pačios, kaip apibrėžta to reglamento 272 straipsnio 4 punkte;

c) pagrindinė sandorio šalis, turinti vienos ar kelių pagrindinių sandorio šalių pozicijų, tas pozicijas vertina taip, tarsi jos būtų tarpuskaitos narių pozicijos, ir, apskaičiuodama K_{CCP}, įtraukia iš tų pagrindinių sandorio šalių gautas garantines įmokas arba iš anksto finansuojamas įmokas;

d) pagrindinė sandorio šalis, kuri yra saistoma privalomo sutartimi įforminto susitarimo su savo tarpuskaitos nariais, pagal kurį jai leidžiama naudoti visą iš savo tarpuskaitos narių gautą pradinę garantinę įmoką arba jos dalį taip, tarsi tos įmokos būtų iš anksto finansuojamos įmokos, 1 dalyje nurodyto skaičiavimo tikslais tokią pradinę garantinę įmoką vertina kaip iš anksto finansuojamas įmokas, o ne kaip pradinę garantinę įmoką;

e) kai sąskaitai, į kurią įtrauktos daugiau nei vienos rūšies sutartys ir sandoriai, nurodyti Reglamento (ES) Nr. 575/2013 301 straipsnio 1 dalyje, padengti laikoma užtikrinimo priemonė, pagrindinės sandorio šalys jų tarpuskaitos narių ar klientų, priklausomai nuo to, kas taikoma, suteiktą pradinę garantinę įmoką paskirsto proporcingai pagal atitinkamų rūšių sutarčių ir sandorių EAD vertes, apskaičiuotas pagal šios dalies a punktą, skaičiavimuose neatsižvelgdamos į pradinę garantinę įmoką;

f) pagrindinės sandorio šalys, turinčios daugiau nei vieną įsipareigojimų neįvykdymo fondą, kiekvienam įsipareigojimų neįvykdymo fondui skaičiavimus atlieka atskirai;

g) kai tarpuskaitos narys teikia klientų tarpuskaitos paslaugas, o tarpuskaitos nario klientų sandoriai ir užtikrinimo priemonės laikomi subsąskaitose, kurios yra atskirtos nuo tarpuskaitos nario įmonės subsąskaitų, pagrindinės sandorio šalys atskirai apskaičiuoja kiekvienos subsąskaitos EAD_i, o bendrą tarpuskaitos nario EAD_i apskaičiuoja kaip klientų subsąskaitų EAD ir tarpuskaitos nario įmonės subsąskaitos EAD sumą;

h) f punkto tikslais, kai DF_i nėra padalyta tarp klientų subsąskaitų ir tarpuskaitos nario įmonės subsąskaitų, pagrindinės sandorio šalys DFi subsąskaitoms paskirsto pagal tai, kokia visos tarpuskaitos nario arba tarpuskaitos nario sąskaitai suteiktos pradinės garantinės įmokos dalis paskirta tai subsąskaitai;

i) pagrindinės sandorio šalys neatlieka skaičiavimų pagal 50a straipsnio 2 dalį, jeigu įsipareigojimų neįvykdymo fondas skirtas tik piniginiams sandoriams padengti.

Šio straipsnio a punkto ii papunkčio tikslais pagrindinė sandorio šalis pozicijų vertei apskaičiuoti naudoja Reglamento (ES) Nr. 575/2013 223 straipsnyje nustatytą metodą, taikydama priežiūrinius kintamumo koregavimus, nurodytus to reglamento 224 straipsnyje.“;

3) 50c straipsnio 1 dalies d ir e punktai išbraukiami;

4) 50d straipsnio c punktas išbraukiamas;

5) 89 straipsnio 5a dalis pakeičiama taip:

„5a. Reglamento (ES) Nr. 575/2013 497 straipsnyje nustatytu pereinamuoju laikotarpiu tame straipsnyje nurodyta pagrindinė sandorio šalis į informaciją, kurią ji teikia pagal šio reglamento 50c straipsnio 1 dalį, įtraukia Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 140 punkte apibrėžtą bendrą pradinės garantinės įmokos sumą, gautą iš savo tarpuskaitos narių, jeigu tenkinamos abi šios sąlygos:

a) pagrindinė sandorio šalis neturi įsipareigojimų neįvykdymo fondo;

b) pagrindinė sandorio šalis nėra saistoma privalomo susitarimo su savo tarpuskaitos nariais, pagal kurį jai leidžiama naudoti visą iš tų tarpuskaitos narių gautą pradinę garantinę įmoką arba jos dalį taip, tarsi tos įmokos būtų iš anksto finansuojamos įmokos.“.

3 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo pradžios data

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Šis reglamentas taikomas nuo … [dveji metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos], išskyrus išimtis, nurodytas trečioje – aštuntoje pastraipose.

3. Toliau nurodyti šio reglamento 1 straipsnio punktai taikomi nuo … [šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo diena]:

a) 1 punktas, kuriame pateiktos nuostatos dėl taikymo srities ir dėl priežiūros įgaliojimų;

b) 2 punktas, kuriame pateiktos terminų apibrėžtys, išskyrus atvejus, kai jos yra išimtinai susijusios su nuostatomis, kurios taikomos pagal šį straipsnį nuo kitos dienos – šiuo atveju jos taikomos nuo tos kitos dienos;

c) 3 punkto b papunktis, 6 punkto c papunktis, 8 punktas, 9 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 13 straipsniu, 12 punktas, kiek tai susiję su 18 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, 14–17 punktai, 19–44, 47, 128 ir 129 punktai, kuriuose pateiktos nuostatos dėl nuosavų lėšų ir nuostatos dėl naujų reikalavimų dėl nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų nustatymo;

d) 9 punktas, kiek tai susiję su nuostatomis dėl naujų pakeitimo vertybiniais popieriais taisyklių, nustatytų Reglamento (ES) Nr. 575/2013 14 straipsnyje, poveikio;

e) 57 punktas, kuriame pateiktos nuostatos dėl daugiašaliams plėtros bankams skirtų rizikos koeficientų, ir 58 punktas, kuriame pateiktos nuostatos dėl tarptautinėms organizacijoms skirtų rizikos koeficientų;

f) 53 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 104b straipsniu, 89 ir 90 punktai, 118 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 430b straipsniu, ir 124 punktas, kuriuose pateiktos nuostatos dėl informacijos teikimo reikalavimų rinkos rizikos atveju;

g) 130 punktas, kuriame pateiktos nuostatos dėl nuosavų lėšų reikalavimų pagrindinių sandorio šalių pozicijoms;

h) 133 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 500 straipsnyje nustatytomis nuostatomis dėl didelio masto perleidimų;

i) 134 punktas tik kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 501b straipsniu, kuriame pateiktos nuostatos dėl informacijos teikimo išimties;

j) 144 punktas, kuriame pateiktos nuostatos dėl reikalavimų laikymosi užtikrinimo priemonės;

k) nuostatos, pagal kurias Europos priežiūros institucijos arba ESRV privalo teikti Komisijai techninių reguliavimo ir įgyvendinimo standartų projektus ir ataskaitas, nuostatos, pagal kurias Komisija privalo rengti ataskaitas, nuostatos, pagal kurias Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus ar įgyvendinimo aktus, bei nuostatos, pagal kurias Europos priežiūros institucijos privalo paruošti gaires, būtent 2 punkto b papunktis; 12 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 18 straipsnio 9 dalimi; 18 punkto b papunktis; 31 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 72b straipsnio 7 dalimi; 38 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 78a straipsnio 3 dalimi; 57 punkto b papunktis; 60 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 124 straipsnio 4 ir 5 dalimis; 63 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 132a straipsnio 4 dalimi; 67 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 164 straipsnio 8 ir 9 dalimis; 74 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 277 straipsnio 5 dalimi ir 279a straipsnio 3 dalimi; 89 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 325 straipsnio 9 dalimi; 90 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 325u straipsnio 5 dalimi, 325w straipsnio 8 dalimi, 325ap straipsnio 3 dalimi, 325az straipsnio 8 ir 9 dalimis, 325bd straipsnio 7 dalimi, 325be straipsnio 3 dalimi, 325bf straipsnio 9 dalimi, 325bg straipsnio 4 dalimi, 325bh straipsnio 3 dalimi, 325bk straipsnio 3 dalimi, 325bp straipsnio 12 dalimi; 93 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 390 straipsnio 9 dalimi;

94 punktas; 96 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 394 straipsnio 4 dalimi; 98 straipsnio b punktas; 104 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 403 straipsnio 4 dalimi; 109 punkto b papunktis; 111 punkto b papunktis; 118 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 430 straipsnio 7 ir 8 dalimis, 430b straipsnio 6 dalimi ir 430c straipsniu; 119 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 432 straipsnio 1 ir 2 dalimis ir 434a straipsniu; 123 punktas; 124 punktas; 125 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 462 straipsniu; 134 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 501a straipsnio 4 dalimi; 135 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 501c straipsniu; 136 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 504a straipsniu; 137 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 507 straipsnio 2 dalimi; 138 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 510 straipsnio 4 ir 6–11 dalimis; 139 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 511 straipsnio 1 dalimi; 140 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 513 straipsnio 2 dalimi; 141 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013) 514 straipsnio 1 dalimi; 142 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 518a straipsniu; 143 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 519b straipsniu.

Nedarant poveikio pirmos pastraipos f punktui, informacijos atskleidimo ir informacijos teikimo reikalavimų nuostatos taikomos nuo reikalavimo, susijusio su informacijos atskleidimu ar teikimu, taikymo pradžios dienos.

4. Toliau nurodyti šio reglamento 1 straipsnio punktai taikomi nuo … [18 mėnesių po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos]:

a) 6 punkto a, b ir d papunkčiai, 7 ir 12 punktai, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 18 straipsnio 1–8 dalimis, kuriuose pateiktos nuostatos dėl prudencinio konsolidavimo;

b) 60 punktas, kuriame pateiktos nuostatos dėl nekilnojamojo turto hipoteka užtikrintų pozicijų, 67 punktas, kuriame pateiktos nuostatos dėl nuostolio dėl įsipareigojimų neįvykdymo, ir 122 punktas, kuriame pateiktos nuostatos dėl valstybės narės lygmeniu nustatytos makroprudencinės arba sisteminės rizikos;

5. Šio reglamento 1 straipsnio 46 punkto b papunktis, kuriame pateiktos nuostatos dėl naujo nuosavų lėšų G-SII reikalavimo nustatymo, taikomas nuo 2022 m. sausio 1 d.

6. Šio reglamento 1 straipsnio 53 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 104a straipsniu, ir 55 bei 69 punktai, kuriuose pateiktos nuostatos dėl naujų reikalavimų dėl nuosavų lėšų rinkos rizikai padengti nustatymo, taikomi nuo … [ketveri metai po šio iš dalies keičiančio reglamento įsigaliojimo dienos].

7. Šio reglamento 1 straipsnio 18 punktas, kiek tai susiję su Reglamento (ES) Nr. 575/2013 36 straipsnio 1 dalies b punktu, kuriame pateiktos nuostatos dėl turimų kapitalo dalių atskaitymo išimčių, taikomas praėjus 12 mėnesių po Reglamento (ES) Nr. 575/2013 36 straipsnio 4 dalyje nurodytų techninių reguliavimo standartų įsigaliojimo dienos.

8. Šio reglamento 1 straipsnio 126 punktas, kuriame pateiktos nuostatos dėl turimų kapitalo dalių atskaitymo išimčių, taikomas atgaline data nuo 2019 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta …

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*

PRIEDAS

II priedas iš dalies keičiamas taip:

1) 1 punkto e papunktis pakeičiamas taip:

„palūkanų normų pasirinkimo sandoriai;“;

2) 2 punkto d papunktis pakeičiamas taip:

„d) valiutos pasirinkimo sandoriai;“;

3) 3 punktas pakeičiamas taip:

„3. Kitokių prekybos priemonių ar indeksų sandoriai, panašūs į šio priedo 1 dalies a–e ir 2 dalies a–d punktuose išvardytus sandorius. Jiems priklauso bent visos priemonės, apibūdintos Direktyvos 2014/65/EB I priedo C skirsnio 4–7, 9, 10 ir 11 punktuose, kurie neįtraukti į šio priedo 1 ar 2 punktus.“.